அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

(இ-ள்.) நல்லபிறப்போடு கூடிய உஷைத் தேவியே! மர்த்தியர்களுக்கு மத்தியில் வந்து ஜேதாக்களுக்காக (யாக்ஞிகர் செய்பவர்களுக்காக) அவிப் பாகங்களைத் தேவர்களுக்குத் தரும் போது, கன்மனைத் தேவர் (அவ்வாறு யாஸ்கர் உரைப்படி தானஞ்செய்யும் மனத்தோடு) கூடிய தேவனுகிய ஸவிதா, சூரியனது வரவை யெதிர்பார்த்து யாங்கள் பாப மற்றவர்கள் (அவ்வாறு யாகயோக்கியர்கள்) என்று சொல்லட்டும்—(எ-று.) உஷைக் காலத்தில் தேவர்களுக்கு அவியளிக்கப்படுவதால் உஷையே அவ்வவியை யாக்கித் தேவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதாக வுபசரித்தார் என்பர் ஸாயணர்.

4. அகனையு மில்லந் தோறு மணைருவா றுஷைதான்; மாந்தி
மிகு மொளி தாங்கி வெற்றி மேம்படு மென்னைத் தேடி
தகவுறு பிரகாசத்திற் சாருவ னீவைக்க வென்றாள்;
உகவுறக் கொள்வா டந்த வவியினிற் சிறந்த பங்கை.

(இ-ள்.) உஷை ஒவ்வொரு கிரஹத்துக்கும் வருகிறாள். பிரகாசம் மிகுந்த கிரணங்களைத் தாங்கி ஜயம் பெறு மென்னைக் கொண்டு சகலருக்காகத் (தினந்தோறு மென்றபடி) முதன்முதலில் வருகிறாள். அவிக்கப்படும் அவியாகிய செல்வத்திற் சிறந்த பாகங்களைப் பெறுகிறாள்—(எ-று.). அவளை (த்யோதநா) அகனை, உஷைக்கோர் பெயராயிற்று.

5. பகனுக்கும் வருணனுக்கும் பக ருடன்பிறப் புஷையே!
புகனார் நாயகி, நீ முதற்புகழ் புகலு திக்க;
அகம் புரி யவனகல்க; தக்கிணையா முன்னேறு
தகவுறு மெந் தேர் கொண்டு சயிக்க யாமவனை யின்றே.

(இ-ள்.) பகனோடு கூடப் பிறந்தவளே! வருணனோடு பிறந்தவளே! உஷையே! மனிதர்களை நடத்துபவளே! [illegible] முதலிற் றுதிக்கும் [illegible] ஆக (அவ்வாறு [illegible]) ஆகட்டும். பாபத்தைச் செய்பவன் [illegible] அப்பாபியை யாங்கள் ஜயிக்கட்டும்—(எ-று.). [illegible] யாகிய தேரினுதவியால் நாங்கள் அவனை ஜயிக்கட்டும் என்பர். தக்கிணை யாக வேதனம் என்று சொன்னவர் (Bergaigne) பெர்கேன் என்று முதற் பாட்டிற் சொன்னார். பகன், ஆதித்தியன். வருணன், ஆதித்தியர்களில் ஒருவன், ஸவிதா. அகம், பாபம். தக்கிணை உஷைக்கும், யாகங்களில் அளிக்கப்படும் தக்ஷிணைக்கும் பெயர். ஸூக்ருதே என்று ஸாயணர் மதமும் கேத்ர் என்பார் ஸாயணர்.

6. அன்புசார் வாக்கு ஞானக் கன்மமு மெழுக; வெந்தீ
பொன்பெறு மொளியின் மேனோக்குற் றெழுந்த னன்; பொலிவிற்
கொன்பெறு காத்திவைகள், தமத்திறன் மறைத்த கட்டு
மன்புறு பொருளை யெல்லாங் கண்ணுற வவைத்தனளே.

(இ-ள்.) (ரித்விஜர்களே!) அன்பும் ஸத்தியமும் நிறைந்த ஸ்துதி வாக்கியங்களைக் கூறுங்கள். சரீரத்தை வளர்க்கும் ஞானகர்மங்களைச் செய்யுங்கள். இருட்டினால் மறைந்து கிடக்கும் வஸ்துக்களை யெல்லாம் பிரகாசிக்கும் ஒளியோடு கூடிய உஷை தெரியும்படி செய்ததால் ஆஹவனீயாதி அக்கினிகள் மேனோக்கி யெழுந்தனவாலே யாடு எரியட்டும்—(எ-று.)

செல்லுறு மொன்று, மற்றொன் றெதிருறும் இருக்குருவோ
டல்லொடு பகலு மாறி யவிரைவுறும்; தொடர்பெற்று
எல்லுறு மிருளா மொன்று பொருள்களை மறைத்த தன்றே,
மெல்லுறு முஷை விளக்க மிளையத் தேரினிற் பிறங்கும்.

(இ-ள்.) இரவாகிய ஒன்று போகப் பகலாகிய மற்றொன்று மாறு பட்ட ரூபத்தோடு எதிர்தோன்றும். இவ்விரண்டும் இரவும் பகலும் மாறி மாறி வரும். இப்படி யொன்றன்பி னொன்றாய் வரும் இவற்றுள் இருளாகிய ஒன்று வஸ்துக்களை மறைக்கும்; வெளிச்சம் பொருந்திய உஷை [illegible] பொருந்திய தேரில் விளங்கும்—(எ-று.) இரவையும் பகலையும் [illegible] வைகையைத் தூதித்தவாறு என்பார் ஸாயணர். பக லிரவு இரண்டிற்குமாக [illegible] அஹனீ, எனவடமொழி மூலத்திலுள்ளது. மேல் மண். 6 சூ. 9 செய் 1 ல் அஹச்ச க்ருஷ்ணம ஹரர்ஜுனஞ்ச விவர்த்தேதே ரஜஸீ வேத்யாபி: என் பகலிர வென்று மிரண்டிற்கும் அஹஸ் என்ற பதம் பிரயோகப்பட்டிருக்கிறது.

8. இன்றைக் கொருவிதம், அதேநிலைமை நாளுங் கொண்டு
சென்று வருணன் சேரு மிடத்தைச் சேவிக்கும்; ஆற்ற
மின்றி முன் முன்று பத்து யோசனை [illegible]
ஞான்றிய [illegible]

(இ-ள்.) இனந் தோறும் ஒரேமாதிரியாய்த் தோன்று (வருணன்) குற்றமற்ற வாகவுள்ள சூரிய ரூபமாக இடத்தை (உஷைகள்) சேவிக்கின்றார்கள். ஆற்ற லின்றிச் சூரியனுக்கு முப்பது யோஜனை தூரம் முன் சென்று அவன் உதிக்கும் [illegible] வாள்கள்—(எ-று.) இனந் தோறும் ஒரேமாதிரி [illegible] முதல், சூரி யோதய மின்மை, 21 முதல் 26 வரையுள்ள [illegible] என்றும் ஒரே விதமாக விருக்கும் [illegible] என்பார் ஸாயணர். மேருவின் [illegible] [illegible] றும் அநுக்ஷிப்பா ரென்பார். [illegible] (வருணன்) [illegible] [illegible] [illegible] பாகங்கள் தோறும் [illegible] [illegible] 5059 யோஜனை [illegible] தென்றும் [illegible] 30 யோஜனை [illegible] [illegible] றும், [illegible] [illegible] றும் சொல்லப் படுகிறது.

9. முதற்பக லொழுக்கி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) [illegible] இனந்தோறும் அளிக்கப்படும் [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

ளும், முதலிற் பகல் வந்ததை யுணர்ந்து பிராணிகளை யெழுப்பின வளுமான உஷை தனது சொந்த வெண்ணிறத்தோடு பிரகாசந் தோன்ற இருட்டி னின்று (அல்லது இருட்டு முடிந்த பின்னர்) உதயமானாள்—(எ-று.) பின் னிரண்டடிகளை வேறு மாதிரியுங் கூறலாம். 'கதிப்புறு முண்மைத் தானங் கலந்துள கன்னி யாண்டு, மதிப்புறு மொளியைச் சிக்கா தொழுகுவள் இனு முஞ் சீரின்.' அதாவது சூரியனது ஒளியிலேதுள்ள உண்மையான விடத்தை யடைந்துள்ள கன்னியாகிய உஷை அவ்விடத்து ஒளியைக் கெடுக்காது நாள்தோறும் அலங்காரப் படுத்திக் கொண்டு ஒழுகுவாள் என் பது பொருள்.

10 கன்னிபோ னீயு முன்றன் மெய்யழ கதனைக் காட்டித்
துன்னுவாயுன்னை வேட்குந் தேவன் பாற் சுவைக்கத் தேவி!
கன்னிமைப் பருவத் தோடு குறங்கை காட்டி யன்றுன்
முன்னருன் மார்பு தோன்ற முடிக்கொடு மியங்கு வாயே.

(இ ள்.) உஷைத் தேவியே! உன்னை விரும்பும் ஸூர்யனாகிய தேவன் முன்பு உனது மெய்யழகினைக் காட்டிக் கன்னியைப் போலச் சேர் வாய். இளமைப் பருவத்தோடு கூடி மந்தஹாஸத்தோடும் உன்னுடைய மர்மஸ் தானங்க ளெல்லாம் வெளித் தெரியப் பிரகாசிக்கிறாய்—(எ-று.) கன்னிகையைப் போல் என்றது குறையுவமை. அணிவுள்ள யுவதிகள் தாம் விரும்பும் புருஷருக்கு முன் வாகுமூலம் தனம் முதலிய மறைவிடங் களைக் காட்டிக் கொண்டு நிற்பது போல நீயும் நிற்கிறாய் எனவிரிக்க வென் பார் ஸாயணர்.

வருக்கம் 5.

11. தாயர் மெய் மண்ணுறுத்தத் தழைத்த தையலினைப் போல
மேய யாவருமே பார்க்க நல்லொளி யுருவை மேவிப்
பாயினை; சுகம் பரந்த வுஷை நனி பரவல் சீரின்;
எயு மற்றுஷைக ளுன்போ லொளிபெறல் தானு மின்றே.

(இ-ள்.) உஷையே! தாய் முதலியோர் சரீரத்தை யலங்காரப்ப டுத்தி விடத் தன்னழகு பொருந்திய சரீர முழுவதும் தெரியும் வண்ணம் திரியும் யுவதியைப் போல, எல்லாரும் பார்க்கும் வண்ணம் நல்ல காந்தியோ டு கூடிய உருவத்தோடு பரவி நின்றாய். சுகத்தை யளிக்கும் நீ கல்யாண கர மாக வின்னும் பரவுவாயாக. இதர உஷஸ்ஸுக்கள் (வைகல்கள்) உன் னைப் போல ஒளி பெற்றதில்லை—(எ-று.) அம்மாதிரி நீ யொளிர்க என் பது கருத்து என்பார் ஸாயணர்.

12. ஆவொடு மாவு மெல்லா வரும் பொருடாமு முள்ளார்
மேவுறு மினன்கரத்தோ டுறுதொழில் முயற்சி மேவிச்
சீவனச் சுகத்தை யீயும் பொருளெலாஞ் சிறக்கத் தாங்கிக்
காவலினீங்கிப் பின்னுங் கடுகுவார் வைகரூமே.

(இ-ள்.) பசுக்களும், குதிரைகளும், மற்றெல்லா அரிய வஸ்துக்களு முள்ள வைகல்கள், சூரியகிரணங்களோடு இருட்டையோட்டும் தொழிலில்

முயற்சியைப்பெருக்கி ஸாதுஜனங்களுக்கு அநுகூலஞ் செய்யும் ஸௌகப்பிரதமான பொருள்களை யேந்தித் தினந்தோறும் போவதும் வருவதுமாயிருக்கிறார்கள்.—(எ-று.)

13. உண்மையாரொளிபின்பற்றிச்சுகத்தினையுவந்தளிக்கு
மொண்மையார்கருமந்தம்மை,யுஷை,யெமக்களிக்க; இன்று
திண்மையார்துதியைக்கேட்டுத்திகழுகவெம்முற்செல்வம்,
வண்மையார்யஜமானர்க்குமெமக்குமாவளருமாறே.

(இ-ள்.) உஷையே! ஸத்திய ரூபமுடைய ஆதித்யனின் ஒளியோடு வந்து சுகத்தினை யளிக்கும் ஒளிபொருந்திய வைதிக லௌகிக கர்மங்களை யெங்களுக்குத்தருக. இன்றைக்கு எங்களது ஸ்தோத்திரங்களைக்கேட்டு, யஜமானர்களுக்கும் எங்களுக்குமாகப் பலவித செல்வங்களுமோங்கும் வண்ணம் எங்களுக்குமுன் தோன்றுவாயாக—(எ-று.) 'ரிதஸ்ய ரச்மிம் அநுயச்சமானா' என்பதற்கு ஒழுங்கின் சாசுவதமான ஒழுங்குகளின் கட்டுக்குள்ளடங்கி யென்று பொருள் கூறுவார் மேனாட்டாசிரியர். ஆதலால் ஆதித்யனது கிரணங்களோடு கூடவந்து என்பார் ஸாயணர். கவியில் உண்மையார் ஒளி பின் பற்றியென்றார்.

வருக்கம் 6.

124 மண்டலம் 1. அநுவாகம் 18. சூக்தம் 4.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கட்சீவான்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: உஷஸ்.

1. மூட்டிய வோமத்தீயு முஷையுஞ் சூரியன் மதிப்ப
நீட்டிய வொளியின் வீசா நின்றனர்; சவிதாத்தேவ
னோட்டியெந் தொழிலியற்ற வோரிருகாற் பிராணி
யீட்டிய நாற்காற் சீவ னினமையியைத்தா னென்றே.

(இ-ள்.) ஸூர்யனைப்போல, ஆஹவனீயாதி அக்கினிகளும் உஷையும் வெகு தூரந்தெரியும்படி பிரகாசிக்கின்றனர். ஸவிதாவாகிய தேவன் எங்களது காரியங்களுக்காக இரண்டுகாற் பிராணிகளாகிய மனிதர்களையும் நாற்காற் பிராணிகளாகிய மிருகங்களையும் எங்களுக்குத் திறம்படக் கூட்டினான்—(எ-று.)

2. தேவர் தம் விரதஞ் செம்மை யோங்குவான் றடை செய்யாது
பாவுறு மனித ராயுள் பறிக்கின்றாள்; கழிந்த வுஷைத்
கோவுறு சுட்டாய்ப் பின்னருறு மவற்றின் முதன்மை
மேவுறு முஷை விசேடவிளக்க மாய்த்தன்னாள னென்றே.

(இ-ள்.) தேவ (விரதங்கள்) கார்யங்களாகிய அக்கினி ஹோத்திரம் முதலியவை நன்றாக நடப்பதைத் தடுப்பதில்லை. ஆனால் மனிதர்களது ஆயுட்காலத்தை மாத்திரம் குறைக்கிறாள். முன்னர் முடிந்துபோய்விட்டவைகளான உஷஸ்களுக்கு உவமையாகச் சொல்லத்தக்கவளும், பின்வரப்போகிறவைகளுக்கு

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

முதன்மை வாய்ந்தவளும் அல்லது முற்பட்டவளுமான உஷை நன்றாகத் தோன்றிப் பிரகாசிக்கிறாள்—(எ-று.) குறித்த வைகல்களுக்கு உஷை யென்றது, மேல் மண். 1 சூக். 123 செய். 8ல் கூறப்பெற்ற விஷயங்களுக்கு ஒரு சுட்டாகுமென்க. வடமொழி ரிக்குக்கு குறித்த வைகல்களுக்குச் சுட்டாயும் இனிவருபவற்றிற்கு முதலாயும் என உரைகூறுவர், செல்வக் கூடிய பசுவாதிகளுக்கும் நித்தியமாயுள்ளவற்றிற்கும் உஷையானவள் இராவின் முடிவுக்காலத்திற்றோன்றிப், பிரக்ஞை யடைவதற்கு முதன்மை வாய்ந்தவளாய் அவற்றையநுக்கிரகிக்கும் புத்தியோடு பிரகாசிக்கிறாளெனப் பொருள் கொள்ளுவதுமுண்டு.

3. வான்றரு மகளா மன்றைன் வனமொளி யாடை தாங்கி
மேன்படு கீழைத் திக்கின் மினிருவா டனியே யென்றும்
தான்புகு பாதைக் கண்ணே தயங்குட னேபோக்கை யென்னி
வான்றட முணர்ந்தாள் மானை வழுக்குவாள் திசை கெடாளே.

(இ-ள்.) விண்ணின் புத்திரியாகிய உஷை பிரகாசமான ஆடையையணிந்துகொண்டு கிழக்குத்திசையிற் றனியே காணப்படுவள் சூரியன் செல்லும் (மேருவட்டத்தில்) பாதையில் அச்சூரியனோடுகூடச் செல்லும் மனத்தளாய், ஆகாச மார்க்கத்தை யறிந்தவள்போலச் செல்லுவாள். கிழக்கு முதலிய திக்குகளைக் கெடுக்கமாட்டாள்--(எ-று.) வான்றட முணர்ந்தாள் மானை யென்பதற்கு உண்மையன்பு வாய்ந்த மனைவி புருஷனது ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் புருஷனோடு கூடவே செல்லுவதுபோலவெனப் பொருள் கொள்ளுமொன்று. உஷையுதிக்கும் திசைகிழக்காயினும் அவள் எப்போதும் அத்திசையிலேயே தோன்றுவதாலும் அத்திசையையுணர்ந்த பின்னர் இதரத்திசைகளை யிலகுவாய்க் கண்டுபிடிக்கமுடியும். ஆதலாலும் திசையொழுங்குகளைக் கெடுக்கமாட்டாள் என்றபடி. ரிதம், ஒழுங்கென்பார் மேனுட்டாசிரியர். ஆனல் சூரியன் என்றார் ஸாயணர்.

4. சோதியா ரெல்லாத்தி னருகினிற் சுலவித் தோன்றும்;
நூதனகவியி னின்ப நாடங்கு நற்பொருள் விளக்கும்;
ஓதுறு மகாரை யில்லாளெனப் புவி துயிலுணர்த்தும்;
பேதையர் மீளுமேவாரிற் சிறந்து நித்தம் பிறக்கும்.

(இ-ள்.) உஷை சோதி நிறைந்த சூரியனது வக்ஷஸ்தலத்தைப்போல அருகிற் சூழ்ந்துதோன்றுவாள். நூதனமாய்ப்பாடுங் கவியைப்போல அடங்கிக் கிடக்கும் பலபொருள்களையும் எடுத்துக்காட்டுவாள். இல்லாளி புத்திரர் முதலியோரையெழுப்புவதுபோலப் பூமியிலுள்ள பிராணிக் கூட்டங்களை யெழுப்பி விடுவாள். பிராதக்காலத்தில் மீண்டும் மீண்டும் ஒழுங்காக வரும் உத்தமமான ஸ்திரீகளுக்கு மத்தியில் நித்தியம் முதன்மையாக வந்து பிரகாசிப்பாள்—(எ-று.) கவியென்ற சொல்லுக்கு கோதாவென்று வடமொழிமூலத்திலுள்ளது. அதனைகோதாவென்னும் ரிஷியைப்போலவென்று பொருள் கூறுவர் ஸாயணர். இவன் 59 முதல் 64முடியவுள்ள ஸூக்தங்களைக் கண்டவன். சுந்த்யுவென்பது நீரில் நடக்கும் வெள்ளை நிறப்பட்சி விசேஷமென்றும் அதனைப்போலவென்றும் கூறுதலுமொன்று. ஆனல் கவியிற் சுந்த்யு சூரியனெனக் கூறியுள்ளார். பேதையரென்றது பதிவிரதைகளை. உஷை சூரிய பத்தினி, அவள் பேதையரில் உத்தமியாகுள் அச்சூரியனோடு கூடவே யொழுகுதலின். மீளும் பேதையரில் எனமாற்றிப் பொருள் கொள்ளுக.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 124.

5, அந்தரக் கீழ்ப்பாதிக்க ணக்களின் றாய் கொடியை
நந்துவிக்கனன் மென்மேலும் காடுமே பாக்கு செல்வான்
மூந்தூறப் படர்க்கான், பெற்றோர்களிருவர் தங் குறங்கு மூற்றுமே
சுந்தரமாகத் தோன்றத் தோற்றியே ரப்பிருமே.

(இ-ள்.) விரிவான அந்தரிக்ஷத்தின் கீழ்ப்பாதியில் பகல்களின் தாயாகிய உஷை தனது அடையாளத்தை விளக்கிவிட்டாள். மேலும் பாக்கு செல்லும் வண்ணம் இங்கிதமென்றாள். தனது பெற்றோர்களாகிய திவா பிருதிவிகளின் மத்தியபாகமெல்லாம் அழகாகத் தோன்றும்படி தன்னொளியை விரித்தாள்—(எ-று.) ஆக்க வென்பதற்கு ஒளிக்கதிரை யென்பார் சில ருட்டாசிரியர். ஆதலால் பாக்கு என்பார் ஸாயணர். ககோலம் பக்ஷி முதலிய பிராணிகள் செய்யும் சத்தத்தை யுண்டுபண்ணுவதனால் உஷை வாக்குக்குத்தாயாகுவள். பெற்றோர் வானம் பூமிகள். ருதஸ்ய [illegible] மத்திய பாகத்தைக்குறிக்கது. கொடி, கேது இந்தச்சப்தங்களுக்குத் தனி யென்றும் பொருள் கூறுவர் ஸாயணர்.

வருக்கம் 7.

6. இவ்வகை மிகவிரிக்கிக பொலிவுறத் தோன் றுமின்னு
ளொவ்வுவ முறுமே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
தெய்வ மிவ்வகை விளக்கக் கவறாது [illegible]
இவ்வழி னறுமேல் [illegible] [illegible] [illegible].

(இ-ள்.) இம்மாதிரியாக மிகவும் பாக்கு [illegible] தூக்கமொடு பந்துக்களவ [illegible] படும்வண்ணம் காங்கமாகு [illegible] அற்பமென்றும் மகத்தென்றும் [illegible] இப்பாள்—(எ-று.) [illegible] என்று கூறி, [illegible] படி பிரகாசிக்கிறுள் என்று [illegible] ஸாயணர்.

7. சோதாரணிவாதலொப்பத் [illegible]
மாதனைப்பெறுவானைப் [illegible];
காதலிபொன்னேக்காத [illegible]
சோதியாக்கைவினக்கு [illegible].

(இ-ள்.) [illegible] பரணங்களைப்பெறுந் [illegible] யமுகிய பிராணியிடத்தல் [illegible] பெறுவதற்காகப் புருஷனை [illegible] குச்சென்று அதனைப் பெற [illegible] குபிடத்துச் சென்று [illegible] வைத்து மலின வஸ்திரத்தைத் [illegible] புவதி ஆடையாபாரணங்களுடையளாய்த் தனது [illegible] கணவன் முன்செல்லுவதுபோல, [illegible] எல்லாப்பொருள்களையும் தெரியும்படி [illegible]

விருத்த தொடர்ந்த [illegible], [illegible] வென்றும், இவை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மு. 1500 [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] 49 [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible], [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] 49 [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

1 [illegible].

[illegible]	[illegible]	[illegible]
1 [illegible]	5	[illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible].
2 [illegible] [illegible]	5	[illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible].
3 [illegible] (Bidah)	5	[illegible], [illegible] (ch) [illegible], [illegible], [illegible], [illegible].
4 [illegible], [illegible], [illegible], [illegible],		

கோத்திரப்பெயர்.	ரிஷிஸங்க்யை.	ரிஷிகளின் அபிவாதனம்.
சார்க்கராக்ஷி, ஸார்ஷ்டி, ஸாவர்ணி, சாலங்காயனர், ஜைமினி, தேவந்த்யாயனர்.	3	பார்க்கவ, வைதஹவ்ய, ஸாவேதஸ இதி.
5 ச்யைநம்	3	பார்க்கவ வைந்ய, பார்த்த இதி.
6 மித்ரயுவம்	1 அல்லது 3	பாத்ர்யஶ்வ இதி. பார்க்கவ, தைவோதாஸ, பாத்ர்யஶ்வ இதி.
7 சுநகம்	1 அல்லது 3	கார்த்ஸமத இதி. பார்க்கவ, சௌநஹோத்ர, கார்த்ஸமத இதி.

II ஆங்கிரஸர்கள்.

II (a) கௌதமர்கள்.

8 கௌதமம்	3	ஆங்கிரஸ, ஆயாஸ்ய, கௌதம இதி.
9 உசத்யம்	3	ஆங்கிரஸ, ஔ(ச்)சத்ய, கௌதம இதி.
10 ராஹூகணம்	3	ஆங்கிரஸ, ராஹூகண்ய, கௌதம இதி.
11 ஸோமராஜகம்	3	ஆங்கிரஸ, ஸோமராஜ்ய, கௌதம இதி.
12 வாமதேவம்	3	ஆங்கிரஸ, வாமதேவ்ய, கௌதம இதி.
13 ப்ருஹதுக்தம்	3	ஆங்கிரஸ, பார்ஹதுக்த்ய, கௌதம இதி.
14 ப்ருஷதச்வம்	3 அல்லது 3	ஆங்கிரஸ, பார்ஷதச்வ, வைரூப இதி. அஷ்டாதம்ஷ்ட்ர, பார்ஷதச்வ, வைரூப இதி.
15 ரிக்ஷம்	5	ஆங்கிரஸ, பார்ஹஸ்பத்ய, பாரத்வாஜ, வாந்தன, மாத(1)வச்சேதஸ இதி.
16 கக்ஷீவந்தம்	5	ஆங்கிரஸ, ஔ(ச்)சத்ய, கௌதம, ஔசிஜ, காக்ஷீவத இதி.
17 தீர்க்கதமஸம்	3	ஆங்கிரஸ, ஔ(ச்)சத்ய, தீர்க்கதமஸ இதி.

II (b) பாரத்வாஜர்கள்.

18 பாரத்வாஜாங்கிரஸஸம்	3	ஆங்கிரஸ, பார்ஹஸ்பத்ய, பாரத்வாஜ இதி
19 முத்க(ு)லம்	3 அல்லது 3	ஆங்கிரஸ, பார்ம்யச்வ, மௌத்கல்ய இதி. தார்க்ஷ்ய, பார்ம்யச்வ, மௌத்கல்ய இதி.
20 விஷ்ணுவ்ருத்தம்	3	ஆங்கிரஸ, பௌருகுத்ஸ, த்ராஸதஸ்ய இதி.
21 கர்கம்	5 அல்லது 3	ஆங்கிரஸ, பார்ஹஸ்பத்ய, பாரத்வாஜ, கார்க்ய, சைந்ய இதி. ஆங்கிரஸ, சைந்ய, கார்க இதி.
22 ஹரித-குத்ஸ-பிங்க-சங்க(ு)-தர்ப்ப-பைமகவம்	3 அல்லது 3	ஆங்கிரஸ, ஆம்பரீஷ, யௌவநாச்வ இதி. மாந்தாத்ர, ஆம்பரீஷ, யௌவநாச்வ இதி.

கோத்திரப்பெயர்.	ரிஷிஸங்கியை.	ரிஷிகளின் அபிதானம்.
23 ஸாங்க்ருதி-பூதிமாஷ-தண்டி-ஸம்பு-ஸைசாஸாநாம்	3	ஆங்கிரஸ, கௌரிவீத, ஸாங்க்ருத்ய இதி.
	அல்லது 3	சாக்த்ய, கௌரிவீத, ஸாங்க்ருத்ய இதி.
24 கண்வாநாம்	3	ஆங்கிரஸ, ஆஜமீட, காண்வ இதி.
	அல்லது 3	ஆங்கிரஸ, கௌர, காண்வ இதி.
25 கபீநாம்	3	ஆங்கிரஸ, மஹீயவ, ஔருக்ஷய இதி.
26 மௌத்கல-ஹைரிராதீநாம்	5	ஆங்கிரஸ, பார்ம்யச்வத்ய,
	அல்லது 3	பார்ம்யச்வாஜ, காத்ய, அங்கிரஸ இதி.

III. அத்ரிகள்.

27 அத்ரீநாம்	3	ஆத்ரேய, ஆர்ச்சநாநஸ, ச்யாவாச்வேதி.
28 கவிஷ்டிராணாம்	3	ஆத்ரேய, கவிஷ்டிர, பௌர்வாதித்ய இதி.

IV விச்வாமித்திரர்கள்.

29 (அ) ரௌக்ஷ- (ஆ) காத-காமகாய-மதக்ஞ ருசிகாநாம்	3	வைச்வாமித்ர, தேவராத, ஔதல இதி.
30 ச்ரௌமத-காமகாயநாநாம்	3	வைச்வாமித்ர, தைவச்ரவஸ, தைவதரஸ இதி.
31 தநஞ்ஜயாநாம்	3	வைச்வாமித்ர, மாதுச்சந்தஸ, தாநஞ்ஜய்ய இதி.
32 அஜாநாம்	3	வைச்வாமித்ர, மாதுச்சந்தஸ, ஆஜ்ய இதி.
33 ரோஹிணாநாம்	3	வைச்வாமித்ர, மாதுச்சந்தஸ, ரௌஹிண இதி.
34 அஷ்டகாநாம்	3	வைச்வாமித்ர, மாதுச்சந்தஸ, ஆஷ்டக இதி.
35 பூரண-வாரிதாபயந்தாநாம்		வைச்வாமித்ர, தைவராத, பௌரண இதி.
36 கதாநாம்	3	வைச்வாமித்ர, காத்ய, ஆக்ஷீல இதி.
37 அகமர்ஷணாநாம்	3	வைச்வாமித்ர, ஆகமர்ஷண, கௌசிக இதி.
38 ரேணூநாம்	3	வைச்வாமித்ர, காதிந, ரைணவ இதி.
39 வேணூநாம்	3	வைச்வாமித்ர, காதிந, வைணவ இதி.
40 சாலங்காயந-சாலக்ஷ-லோஹித-லோஹிதஜஹ்நூநாம்	3	வைச்வாமித்ர, சாலங்காயந, கௌசிக இதி.

V காச்யபர்கள்.

41 கச்யபாநாம்	3	காச்யப, ஆவத்ஸார, ஆஸித இதி.
42 நித்ருவாநாம்	3	காச்யப, ஆவத்ஸார, நைத்ருவ இதி.
43 ரேபாநாம்	3	காச்யப, ஆவத்ஸார, ரைப்ய இதி.
44 சண்டிலாநாம்	3	சாண்டில, ஆஸித, தைவல இதி.
	அல்லது 3	காச்யப, ஆஸித, தைவல இதி.

VI வாசிஷ்டர்கள்.

கோத்திரப்பெயர்	ரிஷிகளின்தொகை.	ரிஷிகளின் அபிதானம்.
45 வாசிஷ்டாநாம்	1	வாசிஷ்ட ரிஷி.
46 உபமன்யவாநாம்	3	வாசிஷ்ட, ஆபரத்வஸவ, இந்த்ரப்ரமத ரிஷி.
47 பராசராநாம்	3	வாசிஷ்ட, சாக்த்ய, பாராசர்ய ரிஷி.
48 குண்டிநாநாம்	3	வாசிஷ்ட, மைத்ராவருண, கௌண்டின்ய ரிஷி.

VII அகஸ்தியர்கள்.

கோத்திரப்பெயர்	ரிஷிகளின்தொகை.	ரிஷிகளின் அபிதானம்.
49 அகஸ்த்யாநாம்	3	ஆகஸ்த்ய, தார்ட(d)ச்யுத, இத்மவாஹ ரிஷி.
	அல்லது 3	ஆகஸ்த்ய, தார்டச்யுத, ஸோமவாஹ ரிஷி.

இவ்வளவுதான் கோத்ர விஸ்தாரத்திற் காணவேண்டியது. செய்து ப்ருகுவின் கோத்ரமும் பாரத்வாஜகோத்ரமும் வேறு எனக் காட்டியதும், பின்பு அவ்விரு பாரத்வாஜ கோத்ரச் ஸௌநஹோத்ர புத்திரன் க்ருத்ஸமதன் என்றபெயர் பெற்று ப்ருகுகோத்ரத்தைச் சேர்ந்த தென்பதை விளக்குமென்க. 7வது கோத்ரத்தைப் பார்க்க. இக்கதை காத்யாயனஸர்வானுக்ரமணிக்கு வ்ருத்திகர்த்தா ஷட்குருசிஷ்யர் செய்துள்ள வியாக்கியானத்திற் கண்டது. இக்காத்யாயன வாருணி பட்டியின் தம்பியான வாருணி பல்லவனை யறிக. அக்கதையாவது:—

"பாரத்வாஜ கோத்ரத்தில் ஸுநஹோத்ரன் என்ற ஒரு பெரிய ரிஷி இருந்தார். அவர் புத்திரன் பெயர் ஸௌநஹோத்ர என்பது. இவ்விருவரைத் திருப்தி செய்ய அவரது யாகத்திற்கு இந்திரனே சென்றான். இதையறிந்து அசுரர்கள் இந்திரன் தனியாயிருப்பதைக் கண்டு அவனைப் பிடிக்க யோசித்தார்கள். இந்திரன் அவர்களது கருத்தைத் தெரிந்துகொண்டு யக்ஞ கர்த்தாவாகிய ரிஷியின் ஸ்வரூபத்தைக்கொண்டு வெளியே சென்றுவிட்டான். அசுரர்கள் இவ்விருவரை இந்திரனென்று பிடித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அவ்விருவரும் ஸ்வரூபமாக விளங்கினார்கள்...திருந்தும், இந்திரனென்று... இந்திரன் ஆகாசத்தை அவர்கள் கண்டார்கள். அவர்கள் அவ்விருவரை விட்டுவிட்டார்கள். அப்பொழுது இந்திரன் அவ்விருவரிடம் வந்து, 'நீங்கள் என்னைக் காப்பாற்றினீர்கள்; உங்களுக்கு நான் வரம் கொடுக்கிறேன். உமக்கு விருப்பமானது கேளும். நீர் ப்ருகுவம்சத்தில் பிறந்த சௌநகனென்று பெயர்பெற்று ரிஷியாக இருப்பீர்.' என்று கூறினான். பின்பு அவர் ப்ருகுவம்சத்தில் சௌநகனென்று பிறந்து, 'க்ருத்ஸமதர்' என்றும் இந்த்ரனால் இரண்டாம் மண்டலத்தைக் கண்டார். வியாஸரிஷ்யர் பைலரிஷியின் புத்திரன் ... 12 வது ... யாகத்தில் ... இவர் ... மண்டலத்தையும் கண்டார். இச்சௌநகரே ஸர்வானுக்ரமணிக்கு ... ப்ருகு கோத்ரகாரர்களுக்குள் கடைசியாயிருக்கிறார். இவரே ஸௌநஹோத்ர புத்திரனாகிய க்ருத்ஸமதருக்கு ... இவரே பட்டமிருக்கிறார்கள் ... இருபத்தாறு ஸாமகங்களடங்கிய ரிக்வேதத்தைக் கண்டவர். கல்பஸூத்ரங்களின் செய்தவர்."

இக்கதையை நம்பத்தகாத கதையாக கொள்வாருமுளர். அதற்குக் காரணம் ஜைனர்கள் காலத்தைப் பற்றிய இதுவரையில் சரியான விவரம் தெரியாது யம் கிடைக்காதது. இச்ஜைனர்களது சம்பிரதாயத்திலுள்ளவைகளையும், ஆகையால் அந்த வருத்தியங்களையும் நன்றாய் ஆராய்ந்து பார்த்தால் [illegible] ஆதிக்கிரமணி பெயருடையவர்கள் அவருடைய அதிக்கிரமணிக்கு வம்சத்தவரென்று பெயர் வந்தது என்பார் ஒருசிலர். ஜைனர்கள் அதிக்கிரமணிக்கு ரிஷபநாதக்கிரமணியென்று பெயர். சேஷம் ஜைனர்களது கத்தியங்கள் [illegible] முழுதுமொத்த [illegible] ஜைனர்களுக்கு [illegible] தியாய நன்றாக [illegible] [illegible] கொண்டவைகளே ஒருதலைமுறையாக [illegible] சொல்லாமலே போகும். அதனால் ஜைனர் க்ஷத்திரியர்களுக்கு காலத்துக்கு முந்தியவரென்பது பெறப்படுகிறது. அவருடைய [illegible] விஷயமாக [illegible] என்பதால் அவர்களுடைய காலமும் [illegible] பெறப்படும். இவர்களுக்கு [illegible] மேலும் பரதன் [illegible] இருந்து, அபிநந்தன் புத்திரனென்பது [illegible] அதனோடும், க்ஷத்திரியர்களின்னும் ஜைனர்கள் வமிசாவளியும், [illegible] யும் கேட்ட என்பதனாலும், இக்ஜைனர்கள் காலம் மஹாபாரதத்துக்குக் காலத்துக்கு முற்பட்ட காலமாயிருக்கவேண்டுமென்பது பெறப்படுகிறது. மஹாபாரதகாலம் யாதோ? அது கி. மு. 3139 என்பது இக்காலத்து ஆராய்ச்சியாளர் பலரின் அபிப்பிராயம்; அதற்குப் பின் பிறப்பதற்கு சுமார் நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்னாகும். [illegible] உடைய காலமும் கி. மு. 3000 வருஷங்களுக்குமுன் [illegible] சுமார் 5000 வருஷங்களுக்குமுன் என்பது பெறப்படுகிறது. அதனால் க்ஷத்திரியர்கள் காலத்துக்கும் ஜைனர்காலத்துக்கும் (5000 — 3500) சுமார் 1500 வருஷமென்பது பெறப்படுகிறது. இச்ஜைனர்களின் [illegible] தீர்த்தங்கரர்களுக்குச் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதனால் தீர்த்த ஆதிபர்களது காலம் இதற்குமுன் [illegible] குறைவில்லை என்பது நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. [illegible] ஜைனர்களின் அபிப்பிராயப்படி தீர்த்தங்கரர்கள் [illegible] யுகத்தில் எழுதப்பெற்றவைகளும், தீர்த்தங்கரர்களைப்பற்றி இதற்குமுன் பலலக்ஷ வருஷங்களுக்குமுன் தோன்றியதாக [illegible] ஒருக்குமுன் வரையிலிருந்த தீர்த்தங்கரர் [illegible] பெற்றவை என்று சொல்லுவது முடியாது. [illegible] வாயுள்ள ஆக்கங்கள் [illegible] மனதாரப் [illegible] ஆக்கங்கள் பெருகத் தொடங்கினகாலம் ஜைனர்களுக்குச் சில்லாயிர வருஷங்களுக்கு முன்பாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும். மனிதர்கள் ஆக்கங்கள் இவ்விடம் புகுத்தப் படுவதற்கான பழமையான வழிமுறைத் தொடர்ந்து தொடங்கி அவற்றை ஒரு வம்சமாகத் தொகுத்து அதற்குச் [illegible] நக்கிரமணி, சந்திரநக்கிரமணி முதலிய பலசிறு ஆட்சிகள் சேர்ந்து அத்தொகையிலே பாதுகாக்கத் தொடங்கினர். அவருடைய [illegible] ஜைனகவென்பதே சரி. அப்படியே முற்றுப்பெறுவதற்குக் காத்தியாயனர் காலம் வரையில் வாயிற்றென்க. இவ்வகையாகக் [illegible] பல்லாயிரம் வருஷங்களுக்குக் குறையாமல் முன்னெழுதியவற்றைக் [illegible] என்ற பதத்தைக் கல்வியாளர் [illegible] மாற்றி பக்கங்களுக்கு

காலம் கி.பி. இரண்டாவது நூற்றாண்டிறுதியின் வேதமும் இரண்டாயிர வருஷங்கட்கு முற்பட்டது என்று கூறுவார் மற்றும் பல பொன்னென்று சொல்வது! அவர்களுக்கு வேண்டியமாது கூற்றுக்கேலேய மதிப்பு ஏறுது போ மொன்க. அறிஞர் மாக்ஸ்முல்லர் (Max muller) கூறுவதாவது:—

“இந்திய ஆரியர்களைப் போன்ற விசேஷத்திறப்போடுகூடிய ஒரு ஜாதி யாரின் புராதன பழக்கங்களின் சமயத்தன்மையையும், முதன்மையையும் பகுத்தறிந்து நிரூபிப்பதற்கு நமக்கு அதிக உதவிகளில்லை. வேதகாலத் தாக் கவிச்செல்வங்களெல்லாம் [illegible] ஒப்பிட்டால் தகாது. எவ்வெனில், யூதர், கிரேக்கர், ரோமர் முதலியோரின் காவியங்களில் காணப்படுகின்றவை போன்று கருத்தும் பல கருத்துக்களும், சொற்களும் இவ்வேத சூக்தங்களிற் காணப்படுவன, இந்தியருக்கும் அவை புதியவையாம் என்றெண்ணுதல் பொருந்தாது. சரித்திரகாலத்துக்கு வெகுகாலத்துக்குமுன் ஆரியஜாதியார் கூடு வெதுமிருந்த [illegible] ஒரு அறைதொய இவ் வேதம் [illegible]. வேதகாலம் ஏதாயினும் ஒருவழி யில் வேதம் [illegible]. இச் சங்கிதை கவி [illegible] ஒரு [illegible] 50 வருஷங்களுக் குமுன் [illegible], மகிது [illegible] முற்பட்ட [illegible] காவியங்களுள்ளும் பெரி தும் முற்பட்டதென்று நாம் சொல்லலாகும். [illegible] காவியத்தில் [illegible] பல புராணக்கதைகளே பல [illegible] வேதத்தில் இன்னும் [illegible] அமைந்திருக்கின்றனை. [illegible] புரியாச் சிறப் [illegible]. [illegible] வேதத்திற் காணப்படும் புராதனமானதும், [illegible] [illegible] பார்த் [illegible], [illegible], [illegible] இச்சரித்தி [illegible] [illegible]; [illegible] வேதகாலத் துக்குமுன் [illegible].

“ [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] முத [illegible] என்னும் [illegible] எதேதும் [illegible] இம்மாதிரி புணர்ச்சி [illegible]? [illegible] [illegible] [illegible], இச்சூக்தங்கள் கவி [illegible] சிறந்த [illegible] பிற்பட்டதாக [illegible]. [illegible] ஒருகவி, பிதா [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 1535 [illegible]

[illegible] கி.மு. 3000 [illegible] காலம் சுமார் கி.மு.1500 [illegible]

ரிக் வேத ஸம்ஹிதை.

2-வது அஷ்டகம்.

முன்னுரை.

இந்திரனையு மென்னை யிரக்ஷிப் பவனென்ற—
மித்திரனு மென்றுதனை வேண்டிடுவேன்——மித்திரனையிந்
திரனுடனே வெல்லவர் நிந்திக்கத் தெரியின் முழுமையு
மொருநீ ரிணையுறுத்து வாயன்.

அஷ்டகமொன் றாயிற்றும் மண்டலமு மாதவியே
யிட்டமுடன் சேர்த்தேபெற வேண்டி——மாட்டோமுதும்
[illegible] வாய்ப்புகழ்சேர் குருவைக்
[illegible] கொண்டிடுவோம் யாம்.

இரண்டாவது அஷ்டகத்தில் முதலஷ்டகத்தின் சூக்தங்களைப் போலவே [illegible] முதலாம் மண்டலத்தைச் சேர்ந்த சூக்தங்களே [illegible] அடங்கியுள்ளன. முதலஷ்டகம் முதல் மண்டலத்தின் முதற்பாகம் மட்டும் இருக்கும். முதலாவதே பொருளாகக் (ஏ-டு.) இம் முதல் மண்டலத்தில் சூக்தங்கள் [illegible] மொத்தம் 191 சூக்தங்களையுடைய தென்றும் முதலஷ்டகத்தில் அவற்றுள் 121 சூக்தங்கள் அடங்கின. மிகுந்துள்ள 70 சூக்தங்களும் முதல் மண்டலம், இவ்வஷ்டகத்தில் [illegible] முடிவு பெறுவன. [illegible] மண்டலம் [illegible] மண்டலம் தொடங்குகிறது. இதில் 4 அத்யாயங்களையும் 43 சூக்தங்களையும் [illegible] இம் மண்டலம் இவ்வஷ்டகத்தில் முடிவடைகின்றது. [illegible] 3 வதாகிய [illegible] மண்டலம் தொடங்கியிருக்கிறது. இம் மண்டலத்தில் 5 அத்யாயங்களும் 62 சூக்தங்களும் முடிவடைந்து [illegible] இவ்வஷ்டகத்திலும் 8 அத்யாயங்களுள்ளன. [illegible] சூக்த, இருக்கு அட்டவணை இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டன.

முதலத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 15 சூக்தங்களும், 26 வர்க்கங்களும், 137 இருக்குக்களும் [illegible].

122. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 18 சூக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கக்ஷீவான்; வடமொழிச் சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; [illegible]

1. விசுவேதேவர்க்கு நிவேதிப்பீர், புகழ் மிக்கன் [illegible]
தனை மகிமையாந்து, மருத் [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

விரைஇயது; எப் போல, விண்ணின்றகாரை வீட்டும் வீரர்
நிரை செறி தேவற்கும் வான் புவி மருதர்க்கும் போற்றி.

(இ-ள்.) இலகுவான கோப முள்ளவர்களே! மருத்துக்களே!) நீங்கள் அதிகமாகக் குடிக்கும் யக்ஞஸாதனமாகிய ஸோமமானது, பலனை வர்ஷிப்பதற்காக உருத்திரனையுத்தேசித்து நன்றாகச் சம்பாதிக்கப்பட்டது. அம்பு சத்துருக்களையடிப்பதுபோல, விண்ணுலகத்திலின்றும் அசுரர்களையடித் தோட்டும் வீரர்களாகிய (மருத்துக்கள் முதலிய) தேவர்கள் நிறைந்த ருத்திர தேவனையும், வானம் பூமிகளுக் கிடையிற் சஞ்சரிக்கும் மருத்துக்களையும் நானும் வணங்கித்துதிக்கிறேன்—(எ-று.) விண்ணின்று என்பதற்கு இனத்தால் மூவுலகங்களையுங் கொள்ளுக வென்பார் மையனார். எ, அசை. எப் போல, தொழிலுவமை. வான் புவி மருதர், வானுலகுக்கும் பூமிக்கும் இடையிற் சஞ்சரிக்கும் மருதர் என்ற படி. உருத்திரனுக்கும், கோப முள்ளவர்களாயினும் அதிகவிரைவில் சாந்தப்படுத்தக்கூடிய மருத்துக்களாகிய அவனது புத்திரர்களுக்கும், சோம மளிக்கப்பட்டதெனக் கூறி அம் மருத்துக்களை நித்தியமான தேவனின் வீரக ளென்று உபசரித்தது மல்லாமல் அவர்களோடு தியாவாப் பிருதுவிகளையும் கவி ஆராதித்தார் என்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith.).

2. வெகுவிதத் துதியோ டோங்கி விளங்கிரா வைகல்கள், மூற்
பகலினுவுதி வளர்க்கும் பன்னியின் விரைவி னேகல்;
பகை வறுக்கின்ற தேசிற் பொன்னிற வுரு பாங்கான்
சக மொளிர்ப்பிப்பா னென்றூழ் சாரு முன் னோடை கொள்வான்.

(இ-ள்.) பூர்வாஹ்நத்தில் (முற் பகலில்) வளர்க்கப்படும் ஆஹவாந்திற்கு (யக்ஞாஹுதிக்கு)ப் பத்தினி வந்ததுபோல, வெகுவிதமான துதிகளாலறியப்படும் இரவும் உதையமும் அதை வாவுதியை வளர்க்க வேகமாக வரட்டும். சத்துருக்களை யழிக்கின்ற தேஜஸோடும் பொன் வண்ணமான உருவோடுங் கூடியவனும், ஜகத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பவனும், சூரியோதயத்துக்குமுன் (அச்சூரியனிடத்து வரும் கண்ணுக்கினிய) காந்தியைக்கொள் பவனும், (ஆகிய உஷஸ் அம் முற்பகலிற் செய்யும் ஆஹுதியைக் காக்கட்டும்)—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் வேறு விதமாகப் பொருள் கூறுவர். அது வருமாறு:—

விவிதமா ருருவின் வைக விரவினர் விடியற் போற்றிக்
குவிகையாரமைப்பின் மேன்மை கூட்டுற வலியரா யிருப்பார்;
நிவர்தரு முறைசுக் குடையைப் பயனிலா திரிபு நீய
வவனுஞ் சூரியன்றன் பொன்மை யார்தர விளங்குகின்றான்.

(இ-ள்.) வேறு பட்டவுருவத்தோடு கூடிய உதையமும் இரவுமாகிய இவர்கள், விடியற் காலத்திற் போற்றும் ஸ்துதிகளைப் பெருமைப் படுத்தும் வலிமை கொண்டுள்ளார்கள். அழகிய உஷைக்கு, ஒரு பயனுமில்லாத வறட்டிரவு ஆடையையளித்தாக, அவ்வுஷையும் சூரியனது பொன்னிறத்தோடு விளங்குகின்றனள்—(எ-று).

3. நாளினையமைப்போன் சூழ்ந்து நடப்பவ னென்னை மகிழ்வித்
தாளுக; மழையை யெய்ப்போன் வாதனு மெமக்களி தாற்றல்;
கோளிலி யெம் மதியைக் கூர்ப்பிப்பீ, ராரியே, வெள்ள
மாளுவீர்; தேவர் யாரு மமைக்கல் பேர்வள மெமக்கே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 122.

(இ-ள்.) நாட்களை வருவிப்பவளும், சூழ்ந்த செல்வமுடையவளும் ஆகிய சூரியன் எங்களை மகிழ்விக்கட்டும். மழையைக் கொண்டுவருபவருமாகிய வாதனும் (காற்றும்) எமக்கதேயே செய்யட்டும். இந்திர பர்ஜன்யர்களே! எமது புத்தியைக் கூர்மைப்படுத்துவீர்களாக. விசுவ தேவர்கள் எங்களுக் கும் பெருஞ் செல்வங்களை யளிக்கட்டும்—(எ-று.) ஸைர்ஜா வென்ப தற்கு வாஜஸ்ய கமயிதா (நாளைக் கொண்டுவருவோன்) என்றது, வாஜ காமம் ஆச்சாதககாமம் ம்ருகாதிகாம் ஹந்தா (உடைபோகல் முடிக்கொண் டிருக்கும் மாமுதலியவற்றைக் கொல்பவன்) எனப்பொருள் கொண்டு அக் கினிக் கேற்றி, அக்கினி சூரியர்கள் எங்களுக்கு வைக்கோதைக்ஷ பூட்டுக வெனப் பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. அன்றேல், வெள்ள மாருதவீர் என்ற தற்கு இந்திரனே மழை வெள்ளத்தைத் தரும் பர்ஜந்யனே ஆகிய இருவர் களேயென்க. எகாரம் எண்ணுப் பொருளில் வந்தது.

4. உண்பவர் பருகுவோரை வெறுப்புற வுறுவோர் தம்மைப்
பன்பெற வழைக்கல், ஈர்த்தி பாவிரட்டையரை யெற்கா
வென்பெறு மௌசிஜனென்றன்; வீரினின் றியைபர்தோன் றன்னைக்
கன்பெற வமைக்கல்; போற்றைக் கருது மெந்தாயர்ச் சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) (சருபுரோடாசாதிகளை) புன்னுவோரும், (ஆஜ்ய சோ மாதிகளைக்) குடிப்போரும், வெண்மை நிறத் தோடு வருபவர்களும், ஈர்த்தி பார்க்கவிரட்டையர்களுமாகிய அசுவினிகளை, எனக்காக உசிஜ புத்திரனாகிய கட்சீவான் சிறப்பாக வணங்கி யழைக்கட்டும். தண்ணீரிலிருந்து தோன் றியவனாகிய அக்கினியையும், அமைக்கட்டும். ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் மனிதர்களாகிய வெமது தாய்மார்களாகிய பகலிரவுகளையுஞ் சேர்க்கட்டும் —(எ-று.). வைகறை யாமத்தில் வருவதால் அசுவினியர்களை வெறுப்பு றவுருவோரென்றார். கட்சீவான் கதையை மண். 1 சூக். 51 செய், 13ற் பார்க்க. இச் செய்யுள் கட்சீவான் தன்னையே படர்க்கைப் படுத்திக்கொண்டு துதித்ததாம்.

5. கோடையுஞ் சூட்டத்திரக் கூப்பிய வணை மழக்கா
காடு பௌசிஜன்யான் போற்றைச் சத்தமாய் பயந்து சொல்வேன்;
பூடன், தம்மவரி லிசை புண்டு மீச் சிறந்தோன் றன்னை
நாடுவேன், செல்வ மீயு நலத்தி னக்கினியை யின்றே.

(இ-ள்.) (தேவர்களே!) கோஷாவென்பவள் தன் (தோல் வெறுப் பாகிய) குஷ்ட நோயைத் தீர்ப்பதற்காக உம்மை வணங்கினது போல, உசிஜபுத்திரனாகிய யான் உமது ஸ்தோத்திரங்களை யுரக்கக் கூறி யும்மை யழைப்பேன். உங்களில் சபையிற் சிறந்த போஷக கர்த்தாவாகிய பூஷனை யும், செல்வத்தைத் தரும் அக்கினியும் துதிப்பேன்—(எ-று.) ஔசிஜன், தத்திரம்) கட்சீவான். கோஷா அவனது மகள், மண். 1 சூக். 117 செய். 7 பார்க்க. அர்ஜுனஸ்ய நம்தே பென்பதற்கு அர்ஜுனனை யடைவதற்கா வென்று பொருள் கூறி யர்ஜுனன் அவனது புருஷனாயிருக்கலா மென்பர் மேலுரையாசிரியர். ஆதலால் வெண்மையின் அழிவு அல்லது நாசத்திற்காக வென்பது சாயணருரை.

அஷ்டகம் 2° அத்தியாயம் 1.

6. மித்திர வருணர் காலை னித்தநி விரும்பிக் கேட்க;
நத்தியே மகச் சாலைக்க ணார்தநி யாவுங் கேட்க;
அத்திரி மன்பிற் கேட்போன், அதிபெற நானம் வாய்க்கின்றான்,
மெத்திய நீரிற் பூமி மேவிருந் தின்று கேட்க.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்களே! என்னுடைய இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்பீர்களாக. அன்றியும்யாகசாலைக்குள்ள இதர [illegible] வியவர்களின் ஸ்தோத்திரங்களையும் கேட்பீர்களாக. அன்போடு ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்பவனும், ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்க்கு [illegible] வனும், மழை நீரால் பூமியை நிறைவிப்பவர் [illegible] மாகிய விஷ்ணு அந்த ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்கட்டும் (எ-று.) மித்திரன் பகலுக்கும், வருணன் இராவிற்கும், விஷ்ணு ஜகத்திற்கும் அதிபதியான தேவதைகள்.

7. மித்திர வருணீருமமை யான்றுதிக்கேன் பநிற்றார்
பத்தெனும் பசுக்களீயும் பகர்ச்சி சால் வெகுவையும் [illegible]
அத்தியஞ் செய மகத்திற் செய்க; எவ்விடத்தும் [illegible]
மெத்திய தேரிற் சார்க தேர்விழை யவற்கே யன்பின்.

(இ-ள்.) மித்திரனே! வருணனே! உங்களை யான் துதிக்கின் பஜ்ரனாகிய யான் ஸ்துதித்து வணங்கும் யக்ஞத்தில் [illegible] உமது தானஞ் சிறந்து பெருக்கட்டும் பிரியாதவனிய ([illegible] பஜ்ரனாகிய) வெணக்கே யன்புகாட்டி மனங்கள், [illegible] மேலேறிவருவார்களாக—(எ-று.) [illegible] யாதன், பஜ்ர னென்று மூன்றும் தனித்தனிச் சிறப்புப் [illegible] வர். பருகூயாமன் யாரென்று தெரியவில்லை போலும். [illegible] ரோ ப்ருகூயாமேதை என்பதற்கு அன்னங்களை [illegible] திரத்தில் அல்லது யக்ஞத்திலெனப் பொருள் கூறுவர்.

8. பச்சிரர்க்காக வுண்டி பசுப்பரி யிரதமீயு
முச்சிதச் சூரியாரு மூயர் தனத் தேர்களர் செல்வ
நச்சியே யடைவான் போற்றி நன்பினிற் பொருந்து [illegible]
மெச்சுறப்புசிப்போ மூன்றுன் மேவும் பொன், [illegible].

(இ-ள்.) பஜ்ர அல்லது அங்கிரஸ கோத்திரத்தாராகிய [illegible] வந்தார்களுக்காக, உணவும், குதிரையும், தேரும் தரும் [illegible] செல்வத்தோடு கூடிய தேவனைத் தனம் பெறுமாறு ஸ்தோத்திரஞ் செய்து, நன்பிற் பொருந்திய மனிதர்களாகிய யாங்கள், [illegible] னுடைய புத்திரர் முதலிய வீரர்களோடு [illegible] —(எ-று.) ஸூரி, யாக கார்த்தா, செல்வ நிறைந்தவன்.

9. மித்திராவருணர்கா, ளுங்கம்மை வினிற் பசைக்கிற
யுத்தமச் சோம மீயா தொழுகு வானுறேன யுள்ளம்
பொத்திய நோய்க் கோட் பட்டுப் பொருமுவான்; [illegible]
அத்தியஞ் செய்வோன் சோம மாதிய தேய்ந்து வாடே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 122.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்களே! உங்களைக் காரண [illegible] உடன்களாக [illegible] செய்யாதவன் மன [illegible] வருந்தி [illegible]. உங்களுக்காக [illegible] செய்து [illegible], [illegible] எல்லாப் போகங்களையும் அடைவான்—(எ-று) [illegible] மித்திராவருணர்களுக்கு [illegible] செய்யவேண்டும். [illegible] பிழிந்து [illegible].

10. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) (மித்திராவருணர்களே! [illegible]) அவன், [illegible], வீரர்களுக்கு [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] கொண்டு [illegible] (எ-று.)

வருக்கம். 2.

11 [illegible]!
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) எல்லாவற்றிற்கும் அரசர்களே! [illegible]! ([illegible]!) [illegible] (எ-று.) [illegible] மித்திராவருணர்கள் [illegible]. [illegible] (இருமை) [illegible]. [illegible] ஒருமை, இருமை, பன்மை என மூன்றுண்மை [illegible].

12. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) [illegible] (அன்ன [illegible] போடு கூடிய) [illegible]

ள தோற்றத்தோடு அழகுபெறச் சூரியனாகிய புருஷனுக்கு முன்செல்லுவாள்—(எ-று.) மன்றம், அரசனது நியாயசபை, ராஜாங்கிகமெனினும் ஒக்கும்

8. சுவசையுந்தன்னின்மூத்தசோதரிக்கிடத்தைநீங்காள்,
அவள்வரவுணர்ந்தாள்போலவ்விடநின்றகன்றாள்;
திவமணிக்கதிர்சீரினெழுந்தனள்சகமொளிர்ப்பித்
துவமையின்மின்னற்கூட்டமொருங்குறலென்னமாதோ.

(இ-ள்.) ஸ்வஸாவாகிய இரவு தன்னின் மூத்தவளாகிய உஷையென்னும் ஸஹோதரிக்குத் தனது பிற்பாகமாகிய இடத்தைக் கொடுத்தாள். அவ்வுஷையினது வரவை யுணர்ந்தவள் போல அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கினாள். சூரிய கிரணங்களின் உதவியைக் கொண்டு உஷை யழகாக வெழுந்து ஸமமாக ஒரே காலத்தில் வரும் மின்னற் கூட்டத்தைப் போலச் சகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறாள்—(எ-று.) ஸ்வஸா தானே நடப்பவளாதலின் இரவு என்பார் ஸாயணர். ஸமநகா இவ்ரா: என்பதற்கு ஒருமிக்கச் செல்லும் மின்னற் கூட்டத்தைப் போல அல்லது சூரியனது கதிர்களைப் போல வென்று பொருள் கூறுவர் ஸாயணர். வ்ராதா: என்னுஞ் சொல் வேதத்தில் வ்ரா எனக் கடைக்குறையாக நின்றது என்பார். ஆனால் மேனாட்டாசிரியரோ உத்ஸவம் பார்க்கக் கூட்டமாகச் சேர்ந்து செல்லும் ஸ்திரீகளைப்போல என்று உரை கூறுவர். பகலின் முதன் முதல் ஒளியோடு விளங்குபவள் உஷையாதலின் மூத்தாளென்றார். ஸ்வஸா சுவசை யெனவாயது.

9. முன்னூறு பகலிற்றோன்றி முடிந்தவச் சுவசை கட்குப்
பின்னுறு மொன்று நாளும் பிறங்கிய முறையின்; அவ்வா
மன்னுறு முஷையுந் தொன்மை மருவிய வைகலைப் போலத்
துன்னுறல், நன்றேளோடு வெருதனந் தொடுத்து மெய்யே.

(இ-ள்.) முன் சென்ற பகல்களில் உதித்து முடிந்த அச்சகோதரிகளாகிய உஷைகளுக்குப் பின்னால் தினந்தோறும் ஒரு உஷை அவ்வண்ணமாகவே தோன்றும். நூதனமாகத் தோன்றும் இவ்வுஷை பழைமையாகிய அவ்வைகல்களைப் போலவே சோபனகர்மங்களோடு கூடிய வாகனங்களோடும், வெகுவித செல்வத்தோடும் நிச்சயமாக உதித்துப் பிரகாசிக்கக்கடவள்—(எ-று.) தானே வருவதாலும் ஒன்றுக் கொன்று ஸஹோதர பாவத்தினிருப்பதினாலும் பல நாளும் தோன்றும் வைகல்களை ஒருவர்க்கொருவர் ஸஹோதரிகள் என்றார்

10. மகோனியா முஷையே யக்ஞ மனிதரை யெழுப்பாய் நன்கே;
அகோராம் வணிகர் தூக்க நீங்கலா தழுந்திச் சாகல்;
மகோனியே, யவிச்செல்வத்தின் மருவுவோர் பக்கல் பூர்த்தி
தகோதயமாகத் தோன்றல், சரைப்பிக்கு மெய்யாக் கோவே!

(இ-ள்.) தனம் பொருந்திய உஷைத் தேவியே! யக்ஞஞ் செய்யுந் தனகர்த்தாக்களாகிய யஜமானரை நன்றாய் எழுப்பி விடுவாயாக. லோபிகளாகிய கோரமிகுந்த வியாபாரிகள் தீர்க்க நித்திரையி லழுந்திச் சாகட்டும். மகோனீ! உலகத்துப் பிராணிகளைக் கிளப்படுத்தும் ஸூந்ருதா தேவியே

மண்டலம் 1. சூக்தம் 125.

புவியாகிய செல்வத்தோடு உன்னை யடைபவர்களிடத்து ஏராளமானது தோன்றும் வண்ணம் உதித்துப் பிரகாசிப்பாயாக—(எ-று.) மகோனி, செல்வதி. ஸூந்ருதா, பிரிய ஸத்திய வாக்குள்ளவள், மனிதர்களை நன்றாக நடத்துபவள் என்றும் பொருள் படும். இவ்விரு மொழிகளும் உஷையைக் குறித்து நின்றன.

வருக்கம். 8.

11. யுவதியா மிவளுங் கிழைத் திக்கினின் றுதித் தொளிர்ந்தாள்;
சுவணமா யருண மாவின் குழுவினைப் பூட்டா நின்றாள்;
தவள நல்லொளி விரித்தே சார்குவா ளிருளைச் சீத்தே;
தவனனும் வீடு தோறுஞ் சார்ந்தொளி தயங்கு வானே.

(இ-ள்.) யௌவனவதியாகிய இவ்வுஷை கிழக்குத் திக்கினின்று உதித்து விளங்குகிறாள். செந்நிறமான குதிரைகளை (கிரணக் கற்றைகளை)த் தனது தேரிற் பூட்டுகிறாள். நல்ல காந்தியை வீசி இருட்டை யோட்டி விடுவாள். அச்சமயத்தில் அக்கினியும் அக்கினி ஹோத்ராதி காரியங்களுக்காக வீடுகடோறும் அமர்ந்து பிரகாசிப்பான்—(எ-று.) தவனன், அக்கினி.

12. உனதொளி தோன்றப் பட்சி தாமுந் தங்கூட்டி னீங்கும்;
மனிதரு முணவு தேட வழங்குவா ரந்தொழிற்கண்;
கனிதரு முஷையாந் தேவீ, கண்ட தன்னைக் குறைந்தே
யினிதவி யீயு மர்த்யற் கென்னரும் பொருள் சேர்ப்பாயே.

(இ-ள்.) உஷைத் தேவியே! உனது பிரகாசமானது தோன்றப் பறவைகளும் தம் கூட்டை விட்டெழுந்து மேலே பறந்து செல்லும். மனிதரும் பொருள் தேடுவான் தமது இருப்பிடங்களினின்றும் முதலிய தொழில்களைச் செய்யச் செல்லுவர். தமது வீட்டின் கண்ணிருந்து யக்ஞம் புரியும் தாசுஷனாகிய மர்த்தியனுக்கு அளவற்ற செல்வத்தை (அல்லது மேனுட்டாசிரியருரைப்படி நன்மையை) நீ சேர்ப்பாய்—(எ-று)

13. புகழ் பெறத் தக்கீ, ரென்றன் மறையினும் புகழ்ந் தீராகல்;
அகமுற வெமை யுகப்பீ, ரெம்பொருள் வளர்த்தீர்; வந்தத்
தகவுறு காப்பாற், றேவிமா ரொரு முஷைகாள், யாங்கள்
மிகவுற நூற்றோ டாயிரம்பெற மேவும் பொன்னே.

(இ-ள்.) புகழத் தக்கவர்களே! எனது இவ்விரண்டு சூக்த ரூபமான மறையினாலும் புகழப் பட்டவர்களாவீர்களாக. எமது அன்பு நிறைந்தவர்களே! எமது பொருளை விருத்தி செய்தீர்கள். உம்முடைய ரக்ஷணையினாலும் யாங்கள் நூற்றுக்கணக்கான செல்வத்தையும் ஆயிரக்கணக்கான தனத்தையும் பெறுவோமாக—(எ-று) புகழ்ந்தீர் செயப்பாட்டு வினைப் பொருளில் வந்தது.

வருக்கம். 9.

125. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 18 சூக்தம். 5.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கட்சீவான்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப் 4, 5, ஜகதி; தேவதை ஸ்வநயன்.

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 1.

1. காலையி லுயிரி னீண்டி யாதுகங் களிப்பினிய
வேலுறு மவற்றை யோர்ந்தே யேற்றனன் விளைத்தான் றந்தை
பாலுற; அவற்று லாயுள் பல்குற மாந்த ரோங்க
மேலுறு வீரர்ப் பெற்று வேண்டுநன் கொடை மொழிந்தே.

(இ-ள்.) (பாவயவ்யனது புத்திரனாகிய ஸ்வநயன் என்னும் அரசன்) அதிகாலையில் உயிர்போல வந்து இரத்தினம் முதலிய பொன்னையும் மனையையும் கட்சீவானுக்குக்கொடுத்தான். அவை இரத்தினங்களை பொன் முதலியவற்றை கட்சீவான் அவற்றை வாங்கிக் கொண்டுபோய்த் தந்தையினிடத்துக் கொடுத்தான். அப்பொருள்களால் ஆயுளும் வேலைக்காரரும் விருத்தியாக வீரனாகிய புத்திரனைப் பெற்று அச்செல்வம் பின்னும் விருத்தியாகும் வண்ணம் ஸ்வநயனது கொடையைப் புகழ்ந்தான்—(வ-று.) என்று ஒரு இதிஹாஸம் சொல்லப்படுகிறது. தீர்க்கதமஸன் புத்திரனாகிய கட்சீவான் என்னும் பெயர் கொண்ட ரிஷி பிரமசரியம் அநுஷ்டித்து வேதாப்பியாஸத்திற்காகக் குருகுல வாஸம் செய்து வேதங்களை நன்றாய் அத்தியயநஞ் செய்து விரதங்களையுமநுஷ்டித்து மீண்டும் வீட்டிற்குத் திரும்பி வரும் வழியில் இரவில் படுத்துக்களைப்பாறினன். விடியற் காலத்து பாவயவ்யனுடைய புத்திரன் ஸ்வநயன் என்னும் அரசன் அநுசாரகரோடுகூட வந்தவன் கட்சீவானைப் பார்த்து அவனருகில் உட்கார்ந்தான். அவனது முகக் காந்தியில் மயங்கி அவ்வரசன் அவனது கையைப் பற்றிக் கொண்டு தனது கன்னிகையையவனுக்குக் கொடுக்கும் எண்ணத்துடன், 'பகவானே! நீவிர் யாருடையபிள்ளை? தமது பெயரென்ன? தங்கள் தாய்தந்தையர்கள் யார்?' என்று அவனது விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டான். அவனது விருத்தாந்தத்தைத் தெரிந்து அவ்வரசன் அவனுக்கு ஸம்பாவனை செய்யவேண்டுமென எண்ணி, ஸந்தோஷ சித்தனாய், தன்வீட்டிற்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் மதுபர்க்கம் வழங்கி, ஆடையாபரணங்கள் ஈந்து பூஜித்து, தேரோடுகூடிய 10 கன்னிகைகளும், நூறு நிஷ்கமும், நூறு குதிரைகளும், நூறு காளைகளும், பின்னும் அறுபதினாயிரம் (?) பசுக்களும் 11 தேரும் தந்தான். அவையெல்லாவற்றையும் வரிசையாய் வாங்கிக்கொண்டு தீர்க்கதமஸனிடம் வந்து அவற்றைக் காட்டினான். கட்சையென்னுங் கடிவாளத்தோடு கூடினதாலன்றோ கட்சீவான் என்ற பெயர் அவனுக்கு வந்தது! அக்கடிவாளம் ராஜாக்களுக்கே உசிதமானது. அதை ராஜாக்களிடத்திலிருந்து வாங்கக்கூடாது. வேட்பித்தற்காகவும், ஓதுவித்தற்காகவும் ஸ்வீகரித்தற்காகவும், பொருள்பெறலாமென்பதும், அவனிடத்திலிருந்து பெறப் பிராம்மணனுக் கதிகாரமுண்டே யொழியக் க்ஷத்திரியனுக்கில்லை யென்பதும் ஸ்மிருதி. ஆனால் இதில் தோஷமில்லை. ஏன்? கலிங்கவரசனது புத்திரன் கிழத்தன்மையால் தனக்குப் புத்திரோற்பத்தி செய்யுஞ் சக்தியின்மையை யெண்ணி, புத்திரோற்பத்திக்காகத் தீர்க்கதமஸன் என்னும் ரிஷியைக்கேட்டான். அவனது மனைவி உசிஜ் என்பாள் கிழத்தன்மையால் மஹரிஷியையணுகுவதற்கு வெட்கித் தனது வேலைக்காரியாகிய உசிஜைக்குத் தன்னுடைப்பை யுடுத்தியனுப்ப, ரிஷி அதனையுணர்ந்து அவளை மந்திரித்து தீர்த்தப்ரோக்ஷித்துப் பரிசுத்தமுள்ளவளாக்கி ரிஷிபுத்திரியாக மாற்றி அவளோடு ரமித்தான். அப்பொழுது பிறந்தவன் கட்சீவான். இக்கதை மேல் மண். 1 சூக். 51 செய். 13ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கே அங்கதேசவரச னென்றார். அவன் பெயர்தெரியவில்லை. அவனது பிதாவின் பெயர்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 125.

கலிங்கன் போலும், க்ஷத்திரிய சம்பந்தத்தால் அவனுக்கு கட்சீவானென்ற பெயரேற்பட்டது. தீர்க்கதமஸன் என்றரிஷிக்கு பிறந்ததால் ப்ராஹ்ம மணத்துவம் வந்தது. அதனால்தான் இவன் [illegible] யென்க. மதுபர்க்கம், தயிர், நெய், தேன், கலந்து [illegible] வந்தகவுரவமான அதிதிக்கு அளிப்பது. அப்படி அளிப்பதற்கு மதுபர்க்கமு கமென்று பெயர். கட்சீவான் தன்னைப் பட்டர்க்[illegible]கொண்டான். தந்தைபாலுறவென்பது ஸாயணருரையைநோக்கிச் [illegible] ரியர். 'அதிகாலையில் வந்து அவன் தன் யாகத்தை [illegible] யான அரசன் அவனையேற்று அதிதிஸற்கா[illegible] யையும் ஸந்ததியையும் விருத்திசெய்துகொண்டு [illegible] ர்களோடு ஏராளமான செல்வத்தைப் பெறுகிறான்.' என்று மொழிபெயர்த் துக் கட்சீவான் பேசுவது என்பார்.

2. வலையுறும் வேட்டை போல வழிபி[illegible]
தலையுறு தனத்தை யீந்தான் [illegible] செல்வத்தை
நிலையுற வீக; காலை [illegible]
விலையுறு பொன்[illegible] [illegible].

(இ-ள்.) காலையில் வருபவனே! [illegible] போல உன்னை வழிபடுத்து [illegible] செல்வத்தை யளித்தவனுக்கு [illegible] வத்தை யளிக்கட்டும். அவனே [illegible] கத்தையும், நல்ல குதிரைகளையும் [illegible] வான் செல்வத்தோடு வந்தனை[illegible] தது. அரி, இந்திரன். வேட்டை [illegible] மிருகம் பட்சிகளைக்குறிக்கது. [illegible] செய்யுமென்பார். அதுபொருந்[illegible].

3. இட்டியின் புதல்வ[illegible]
யொட்டியா [illegible]
இட்டினோன்; [illegible];
மட்டிலா [illegible].

(இ-ள்.) இஷ்டியின் புத்திரனுகிய (யக்ஞஞ் செய்வோனுகிய [illegible] பது பொருள்) நற்கர்மங்களை[illegible] லத்திற் செல்வம் நிறைந்த [illegible] யின் சாற்றை யவனுக்களிப்பவனாக (அ[illegible] றபடி.) வீரர்களுக்குத் [illegible] ஸ்தோத்திரங்களால் [illegible] —(வ-ம.) [illegible] கட்சீ வான் கூறுவது. அவனுக்கு [illegible] தனும் அவனே. ஆகுல் ஸாயணர் புத்திர [illegible] பவனை யென்று பொதுவாக உரைகூறியுள்ளார்.

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 1.

(ஷை வேறு.)

4. சுகமதனை விளைப்பவனுமொழுகும்பான் மடியாக்கள்
தோராயுய்யாக
மகமதனினாற்றியவனினியாற்றுநிற்பவனென் றமைமந்து
னோர்க்குத்
தகைமையுறவொழுகுவவால்; ஈகையுளோன் வள்ளலெனச்
சார்ந்துளோருக்
ககமதனிற்சீர்நிறைக்குநெய்த்தாரையெங்கிடத்துமார்ந்து
செல்லும்.

(இ-ள்.) சுகத்தை விளைப்பனவான பாலொழுகும் மடியோடு கூடிய பசுக்கள், யாகத்தைச்செய்து முடித்தவனுக்கும், இனிச்செய்யப் புகுபவனுக்கும் நிறைந்து நிற்கும். தானத்தின் மகிழச் செய்பவனுக்கும், எப்பொழுதும் வரையாது கொடுத்து இரப்புவோனுக்குமாகிய இருவர்களுக்கும் இல்லத்திற் கீர்த்தியை அல்லது உணவுப்பொருள்களை நிறையச்செய்யும் நெய்த்தாரை (பூரணவளம் என்றபடி) யெல்லாப்பக்கத்திலும் நிறைந்து ஓடும் —(எ-று.) மகஞ்செய்தோன் செய்வோனென இருவர். தானம் கொடுப்போன், வரையாது தந்து பூரிக்கும் வள்ளலென இருவர். இச்செய்யுள் ஸோமயாகஞ் செய்வோன் பெறும் பலனைக் கூறியது.

5. நாகத்தினுயர்தலத்தே தேவர்களுளொருவனென நண்ணிக்
கீர்த்தி
யாகத்தினுறுவான் அக்கொடைசிறந்தயஜமானன்; அவனைந்
சாரம்
வேகத்தினுறநீரோட்டங்களவற்கெனவொழுகுமிருந்து
செல்வந்
தாகத்தினவன்பெறுவானிப்பூமிப்பயனிறைந்துதழைக்கு
மென்றும்.

(இ-ள்.) தானமிகுந்த அந்த யாககர்த்தா விண்ணுலகத்தில் உன்னதத்தானத்தையடைந்து தன் சரீரங்கீர்த்திபெற வாழ்வதேயன்றித் தேவர்களுள் ஒருவனாக ஆண்டு விளங்குவான். ஸாரபுஷ்டியுள்ள நீரோட்டங்கள் அவனுக்கென ஓடும். ஆசையோடு அவன் செல்வம்பெறும் வண்ணம் எல்லாக்காலத்திலும் இப்பூமி ஸஸ்யாதி பலன்கள் நிறைந்து விளங்கும்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் இந்தத்தட்சிணை யவனுக்கு எப்பொழுதும் ஸம்ருத்தியைத் தரும் என்று பொருள்கூறுவர். ஆனால் ஸாயணரோ இயம் என்பதற்கு இப்பூமி தட்சிணை ஸஸ்யாதி பல ஸம்பாதன சக்தியுள்ளதாய் ஸதாஸர்வகாலம் பிங்வதே ஸந்தோஷப்படுத்துகிறது என்று பொருள் கூறுவர்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 126.

(ஷை வேறு.)

6. தக்கணை யளிப்பார்க் கென்றே தாங்கிய விச் சிறப்பு;
தக்கணை யளிப்பார்க் கென்றே சூரியன் வானி னுயர்ந்தான்;
தக்கணை யளிப்பார் தாமே யமரத்தன்மை சேர்வர்;
தக்கணை யளிப்பார் தாமே யாயுளைப் பெருக்கிக் கொள்வர்.

(இ-ள்.) தட்சணை கொடுக்கின்றவர்களுக்காகவே இவ்வுலகத்தில் தோன்றும் சித்திரவர்ணமான மணிமுத்தாதி திரவியங்கள் தாங்கப்பெற்றன. தட்சணை தருபவர்களுக்காகவே சூரியன் ஆகாசத்தில் பிரகாசிக்கிறான். தக்ஷிணை யளிப்பவர்களே அமிர்தத்தை யடைகிறார்கள். தக்ஷிணை யளிப்பவர்களே தமது ஆயுளை விருத்திசெய்துகொள்ளுகிறார்கள்—(எ-று.)

7. ஆற்றுவோர்பாவதுக்கமடைந்துறுகொடுகல்; நோன்பை
யாற்றுவோர்கல்வியாளர்சரையுறுதலேக; மற்று
மேற்றமாரன்னியன்றானவர்கடிக்காவலாக;
ஆற்றலான்றன்னைச்சோகமடைந்துநன்கழிக்கமாதோ.

(இ-ள்.) அவி முதலிய தானங்களை யாற்றி ஸந்தோஷிப்பிப்பவர் பாபத்தையும் துக்கத்தையும் அடையாது ஒழுகட்டும். விரதங்களை யாற்றுபவரும், கல்வியாளர்களும் ஆகிய ஸூரிகள் கிழத்தன்மையை யடையாதிருக்கட்டும். இவர்களன்றித் தருதிவாய்ந்த பிறமனிதர் இவர்களது பாதுகாப்பிலமைக. அவிமுதலிய தானங்களைச் செய்யாதவனைத் துக்கம் நன்றாகச் சூழ்ந்தழிக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 10.

126. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 18 சூக்தம் 16.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: 1–5 கட்சிவான், 6 பாவயவ்யன் 7 ரோமசாவென்னும் பிரஹ்மவாதினி; வடமொழிச்சந்தம்: 1-5 த்ருஷ்டுப், 6, 7 அநுஷ்டுப். தேவதை: பாவயவ்யன், ரோமசா.

ஈண்டு பாவயவ்யனென்பது ஸ்வநயனையே குறிக்குமென்றும் ரோமசா (உரோமசை) ஸ்வநயனது மனைவியென்றும் அநுக்கிரமணிகைக்காரர் சொல்லுவர். கடைசி 2 ரிக்குக்கள் ஸ்வநயனுக்கும் அவன் மனைவியாகிய ரோமசைக்கும் ஸம்வாதரூபமாயுள்ளது. ரோமசா பிரஹ்மவாதினியானதைப்பற்றி ரிஷிகையானாள். 6ம், 7ம், வேறு சந்தஸிலிருப்பதினாலும், முன்னைந்து ரிக்குக்களுக்கும் இவற்றிற்கும் ஸம்பந்தமில்லாததனாலும் இவையிடைப்புகுந்தனபோலுமெனவும் இவையக்காலத்திலிருந்த ஜநரஞ்சகப்பாட்டுக்களின் பாகங்கள் எனவும் மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர்.

1. நந்துமாயிரத்த சோம யாகங்கள், கீர்த்தி நாடி
முந்துற வெனக்களித்த மொய்ம்பினிற்றேறலா மன்னன்

அஷ்டகம் 2 அத்யாயம் 1.

ஸிந்துவின் கரையின் வாழும் ஸ்வநய பாவியருக்குத்
தக்கதான பெருமை சேர்க்க ஸ்தோத்ரங்க ளர்ப்பி [illegible].

(இ-ள்.) கீர்த்தியை யபிவிர்த்தி யாயிரம் ஸோமயாகங்கள் செய்யும்படி (யெனக்குப்பொன்) தக்க ஸ்தோத்திரிய [illegible] ஸிந்துவின் கரையில் வாழ்பவனுமாகிய பாவ்யன் அல்லது பாவயவ்யன் புத்திர ஸ்வநயனுக்காகப் பெருமை வாய்ந்த ஸ்துதிகளை [illegible] கூடிய மனத்தோடும் நன்றாகச்செய்து கூறுகிறேன்— (எ-று.) பாவியர் என்றது ஈண்டு பாவ்யன் அல்லது பாவயவ்யனென்பவன் [illegible] நின்றது. ஸிந்து, நதியென்பார் மேஹுட்டாசிரியர்; [illegible] யனர். எதையேனுங்கொள்க.

2. பெறுகவென் றனிக்குத் தானப்பிரியனென் மன்னவனின் று
மறுவிலாவசுவ நூறுமாலைக ணூறுபெற்றேன்;
நிறுவசாசுவ தக்கீர்த்தியின் றுயர்த்திக்கான்; அக்கன்
குறைவற நூறுகொண்டேன் கட்சிவா [illegible].

(இ-ள்.) கட்சிவானாகிய யான் உத்தமதானசீல மன்னனாகிய ஸ்வநயனிடத்தினின்றும் நூறு கழியிற் சிறந்த குதிரைகளையும், நூறு பசுக்களையும் ஸ்வீகாரஞ்செய்து [illegible] மாலைகளை அவனும் சாசுவதமான கீர்த்தியை விண்ணுலகமட்டும் பரவுவித்தான்— (எ-று.) நிஷ்காம் என்பதற்கு ஆபரண விசேஷமென்பார் ஸாயனர் அது பொன்னாலானது. அசுவம், நடையிற் சிறந்தது என்பது பொருள். மன்னன் ஸ்வநயனாம்.

நிஷ்கம் ஒருவகை நாணயமென்றும் அதுவும் கநிஷ்கன் காலத்ததென்றும், நிஷ்கமே கநிஷ்கமென்னுஞ் சொல்லின் [illegible] வேதம் அவ்வளவு புராதன நூலல்லவென்று [illegible] சாரார். இதைப்பற்றிச் சௌநகரது காலவரையறையைக் கூறுமிடத்துக் கூறுவர் இந்நூலாசிரியர்.

3. வதுக்களேறியதேர்பத்துஞ் ஸ்வநயனீந்தபோக்கர்
பதித்தநிறங்கறுத்தவையும்சார்மருவிநின்று;
பதிற்றறுபத்து நூறுபசுக்களும்பின்னாகுற்ற;
வதிந்தநாளையுங்காலையுற்றனன்கட்சிவானே.

(இ-ள்.) வதூக்களேறிய பத்துத் தேர்களும், ஸ்வநயனளித்த கறுப்புநிறமுள்ள குதிரைகளும் கட்சிவான் பக்கத்தில் வந்து நின்றன. 60000 பசுக்களும் அவைகளுக்குப்பின் வந்தன. நாள்முடியு மக்காலத்தில் (அல்லது பொழுதுபடுங்காலத்தில்) கட்சிவான் அவற்றைப்பெற்றான்— (எ-று.) வதுக்கள். கன்னிகைகள் கன்னிகைகளென்றது பெட்டைக் குதிரைகளாலிழுக்கப்பெற்ற வென்றுவது அல்லது தாஸீஜநங்களோடுகூடிய வென்றுவது பொருள்கொள்ளுகவென்பார் மேஹுட்டாசிரியர் (Griffith.) அவரே மண். 6 ஸூக். 27. செய். 8 ஐ உதாரணமாகக்காட்டுவர்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 126

4. சோணமார்நாலுடன்பத்துத்தாகதம்பத் தக்கதேர
ஆயிரம்பின்தொடர விரைய;
பூஜாரகவினக் கீர்க்கள், பஜ்ரியன்புகல்வர், மக்க
வாளர்பொன்னணியார்மாக்கடைமவிந்தனைய மிதிக்கார்.

(இ-ள்.) (தேருக்கு நான்கு குதிரைகளாகப்பூண்ட) நாற்பது சிவப்புக் குதிரைகளும் பத்துத்தேரோடு கூடியவைகளுமாகிய கட்சீவானுடைய அச் சேனையிலுள் ஆயிரம்பேர் பின்தொடர்ந்து வர முன்னே யிழுத்துச்செல்லும். (கட்சீவந்தர்களாகிய) கடிவாளக்கயிறுகளாகிய பஜ்ர கோத்திரத்து மக்கள் களிக்கடலில் மூழ்கினவர்களாய்ப் பொன்னாபரணங்களணிந்து வேகமாகச் செல்லும் அக்குதிரைகளை (கடையாணிபுத்திர மன்றாக) தடவிக்கொடுத்தார்கள்—(எ-று.) கட்சீவான் பஜ்ஜிர கோத்திரத்தான் அல்லது அங்கிரஸ வம்சத்தான். இக்கோத்திரத்தவர்கள் யாவரும் கட்சீவந்தர்கள் என்று சொல்லுவது மரபு. ஏன்? இவர்களுக்கும் குதிரைக்கடிவாளம் பிடிக்கும் அதிகாரமுண்டு ஆதலின். மண் 1 சூக்.125 செய்.1 உரையிற்காண்க. சோணம், சிவப்பு.

5. பஜ்ரர்காள்! உங்கட்கிப்புகழ்ந்தேட்டுத்தேர்
பின்னையினன்பிற்சேர மேற்றமர் ஹற்றக்காகிடம்
கக்ஷியதுடியினீட்டகத்தவி, மூலக்காமனார்
மெய்க்கூறுவெட்டிச்சேனைப்பயிரபாம் பாகவேற்கிறான்.

(இ-ள்.) பஜ்ரர்களே! இரத்தி பாவயவ்யனென்று விருதம்பி, வண்டிகளோடும் (பாலைய அறுபதாகத் தேரோடு கூடிய) அன்பிற்கு உகந்த பசு வர்க்கங்களோடும் பிரஜாவிருத்தைக்கொண்ட பெருமையர்களே! உங்களுக்காகச் சேனைத்தேரோடுகூடிய சில குதிரைகளையும், பல பசுக்கூட்டங்களையும் முன்னரே யடைந்தேன்—(எ-று.) வண்டியென்றது பண்டம் வாகநத்தை இலக்கணையாற் கொள்ளவேண்டுமென்பார் சாயணர். மத்துவீர் சுவைமைப்பொருளில் வந்தது. மூலவேட்டு என்பது குறிப்பிட்ட வைகனங்கள் காட்டாது சில பலவென்று பொதுப்படக் கூறுமென்பார் சாயணர். ஆனால் மேற்கூறிய மூன்று குதிரைகளையும் பட்டிபசுக்களையுமென்ன வென்றும் பெயர்ப்பர். பஜ்ரர் அங்கிரஸ கோத்திரத்தார் கட்சீவானது சுற்றத்தார். மேல் 11 தேர், 60000 பசு முதலியவற்றைத் தன்னுகளித்து விட்டான். அவற்றையே மீண்டும் சுற்றத்தாருக்குக் உருவதாகச் சொல்லுது அவையவன். ஆதலால் 'அக்கொடைகளைப் பெறுவதன்முன் உங்கள்பொருட்டாகவும் சில குதிரைகளையும் பசுக்களையும் தானமாக வாங்கியிருக்கிறேன்' என்று கட்சீவான் சொன்னபடி.

(வேறு.)

6. அகப்புறத்தவர்க்கன்பர் கீர்த்தனர் தாக
நிகழ்பெருந்தவன் கவினைத்தரித்தாம்
துகப்புறச்சுகம்புணர் கினகிருத்தனக்குத்
துகப்புரியவன்மகவரத்தவிழாபுலன்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

(இ-ள்.) பொருள் வெளிப்படை-(எ-று.) பாவயவ்யனாகிய ஸ்வநயன் தன் மனைவி யின்னுஞ் சமையாதவளென உட்கொண்டு பரிஹாஸமாகப் பேசிய திச்செய்யுளென்பார் ஸாயணர். இச்செய்யுளும் இதற்கடுத்த செய்யுளும் வேறுசந்தத்திலிருப்பதாலும், இச்சூக்தத்துக்குச் சம்பந்தமில்லாததாகக் காணப்படுவதினாலும் பிற்காலத்து உலக வழக்கிற் சாதாரணமாக விருந்த விச்செய்யுட்களை யாரோ விடைப்புகுத்தினர்போலும் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். கசீகையின் கசீகாவைப்போல 'காசீகா நாமஸாந்தவத் ஸாதாகஷீ, ஸாயதாப் பத்யா ஸஹ(ச்)சிரகாலம் க்ரீடதி நகதாசித்தபி விமுஞ்சதி ததா ஏஷாஅபி' என்பது ஸாயணருரை. ஆனால் மேனாட்டாசிரியர் தமது அநுபந்தத்தில் 'illa quae mustelae similis' என்று மொழிபெயர்த் தெழுதியிருக்கிறார். ஈண்டு(Weasel)ராஜகீரிப்பேட்டைப் போலவெனப் பொருள்படுகிறது. யாதுரீயென்பதற்கு வேரு ரேதோ யுக்தா வென்று ஸாயணர் கூறினாலும் அது ஒரு அடிமைப் பெண்ணின் பெயராயிருக்கலாம் என்பார் (Ludwig) லுட்விக்கென்பவர். இப்பாட்டு உரையின்றியே வெளிப்படையாம். நிரந்தரம் எப்போதும் என்க. சதம் மிகுதியைக்குறித்துநிற்குமென். இதனடுத்த பாட்டு முன்னரும் இது பின்னரும் இருக்கவேண்டுமென்பது மேனாட்டாசிரியது கோள்.

7. அருகிலுற்றெனை திராசியமறிகுவாய்தைவந்
தருகித்தேதான்றிடமற்பகேசத்தெதன்றனாத்தின்
மறுகிடல்; முழுவளர்ச்சிசாரவயவத்தினள்யான்
பெருகுரோமசை பேசுகாந்தாரத்துமறியின்.

(இ-ள்.) இது பிரஹஸ்பதி புத்திரியும் பிரஹ்ம வாதினியுமாகிய ரோமசா தன்னை யிகழ்ந்த கணவன் ஸ்வநயனை நோக்கிக் கூறியது.உரைவெளிப்படை—(எ-று.) இராசியம், ரஹஸ்யம் அந்தரங்காங்க மென்க. தைவரல் தடவல். தைவந்தறிகுவாயெனக்கூட்டுக. அற்பகேசம் புன் மயிரென்ப. ரோமசை ரோமநிறைந்தாள். காந்தாரம் இப்பொழுது காண்டஹார் என்று சொல்லப்படும் பிரதேசம். மறி ஆட்டுக்குட்டி மாதர் பிரஸவமாகுங்காறும் மழிப்பது சாஸ்திர நிஷித்தமானதுபற்றி ரோமசாவென்றான் என்பார் ஸாயணர். 'பெருகுமின்பனிமயிரள் காந்தார நாட்டணங்கின்.' என்றும் கடையடியைப் படிக்கலாம் காந்தார தேச ஸ்திரீகளைப்போல வென்பது தொழிலுவமை. இவ்விரண்டு செய்யுட்களையும் மொழிப்பெயர்க்காதிருந்திருப்பதே நலமாயிருந்திருக்குமாயினும் நான்முழுமையு முண்மைக்காக மொழிபெயர்த்தாரென்க.

வருக்கம். 11

127 மண்டலம். 1. அநுவாகம். 19 சூக்தம் 1.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: திவோதாஸன் புத்திரன் பருச்சேபன்; வடமொழிச் சந்தம்; 1-5 அத்யஷ்டி(3-ம் சீரும் 7-ம்சீருங்காய்ச்சீர் வந்த எண்சீர்க்கழிநெடில்.),6அதி (Dhriti)த்ருதி (1.2,3,5,6,7 சீர்கள் காய்ச்சீர்வந்த எண்சீர்க்கழி நெடில்.); தேவதை: அக்கினி.

தசராத்திரத்தில் 6ம் பகலில் ஆக்நீத் (Dh) ரஹை.ந்.சொல்லப்படுவது.

மண்டலம் 1. ருக்நம் 127.

1. வெரு தனக்கொடை வசு வொப்பம் புரிக்குவன்
விரி புயிர்க்கரை மிகவுற் றறிக்குவன்
தகவு வித்தைக டெரிதந்த விப்பிரன்
தவைய வக்கினை யவி யிருத்தெனவெனா
மிகவு மென்னுவல்; மகன் சிறந்தெவான்
விறைய நிமிர்ச்சியிற் சுரர்பா டவிவொடு
முருமிழுதுகொண் டொளிர் தேச் சுவாலொளி
யைருருமன்னிழு துறுவான் விரும்புவான்.

(இ-ள்.) மிக்க தனத்தைத் தரும் வள்ளலும், வசுவும் (செல்வ கார
ணனும்) (ஆணைக் கட்டைகளைத் தேய்க்கும்) பலத்தினுடைய புத்திரனும்,
ஜாத வேதஸனும், வித்தைகளை யறிந்த மேதாவியாகிய விப்பிரனை யொத்த
வனும், ஆகிய அக்கினியை ஹோதாவாக வெண்ணுகிறேன். (ஆசிரியன்
பார்வையனார்.) நல்ல யாகத்தோடு கூடியவனும், நிமிர்ந்து நின்று தேவர்களை
...த்து அவியைச் சுமந்துதரும் இருவையோடு கூடி, ஒளிரும் நெய்யினுடைய
பிரகாசமுற்றுவிற்கும் தேவனுமாகிய அக்கினி, தனது சுவாலைகளால் அந்நெய்
யைத்தானே உண்ண விரும்புவான்—(எ-று) தே, தேவன் இருது,
விகய்.

2. யாக வுத்தம, வையாங்கிரர்க்குள்ளே
யாக வுற்றவன், மறைவிப்பிரர் கின்னை
வாருமம் மறைமொழி, சக்கிரன், றக
வாக வாட்ட முன்னு விண்மறையிபுவா
யாக மக்களு வவிகோது, விச்சைக
வாருதுய் விப்பிர, வெளுவிர்நிக் கூத்திவன்,
போக விச்சையி லெவிபோற்று மக்களுய்
புகழுவோ, வுனை மகவோ, யழைப்பமே.

(இ-ள்.) யாகவுத்தமனும், அங்கிரர்களின் சிறந்தவனும், வெவ்வேற்
சோதியோடு கூடியவனும், துய்க்கவருதும் சுவாலைகளைப் போல யாக யாக்க
தன் உயர்வான ஹோதாவும், இச்சைகளை யளிக்குந்தன்மையும், சுவாலைகளை
செங்குந்தியையுடையவனும், ஸ்வர்க்க முதலியவையாகிய பலன்களை விரும்பு
வோரால் போற்றப்படுபவனும் மேதாவியுமான அக்கினியை, மந்திரங்களை நன்
குணர்ந்த விப்பிரர்கள் கருதுகின்ற மந்திரங்களால் வறுமைகளைகளைய யாம்
ன் அழைப்போம்—(எ-று). விப்பிரன், மேதாவி; யுகமொழி புலத்தில்
இப்பதம் விளியாக நிற்கிறது. புகழுவோன் செய்யாட்டிவிவோ போ
ருளில் வந்த செய்வினை. மகவோ யாகஞ் செய்வோர். போக விச்சைகள்
ஸ்வர்க்காதி போக வாசைகள். ஹுதன், ஹோதா.

3. பரவு மொய்ம்பொளி முழுதும் பரந்தவன்
பரக வெயொளிப் புகைக் குவட்டிடும்;
விரவு வல்லமை செறிதற் றிடம்பொருள்
வெம்மையின்மெறி தொடவும் வனமெனக்
கரவுகொள்ள விரைவினிற் பொடிபடுதல்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

கருதலரினை யறவுங்களைபவன்
உரவின் முன்னடைந் தொருஙி றிதுாம்பினை
ருறுகலான் றனுவினையெய்து மேவினை.

(இ-ள்.) தன்தேஜஸாகிய பலத்தினால் எல்லாவிடங்களிலும் பரந்தவனாகிய வவ்வக்கினி, கோடாலியைப்போல நன்றாகத் தீவிரமான சிந்தையுள்ள சத்துருக்களை யழிப்பான். பலத்தோடு கூடிய திடப்பொருள்களையும் தான் தொட்ட மாத்திரத்தினால் வனமழிவதுபோல் அழியச் செய்வான். சத்துருக்களை முற்று மழிப்பவனாகிய வவன் பலத்தோடெல்லாவற்றையும் முன்னிட்டுச் செல்லுவான். விற்கை வீரனைப்போல முன்வைத்த காலைப்பின்னெடுத்து வைக்கமாட்டான்—(எ-று.) இச்சூக்தச்செய்யுட்களெல்லாம் வடமொழியில் மடக்கணியுள்ளன. மேனாட்டாசிரியர் அம்மடக்குச் சொற்களை இருமுறையும் ஒரே பொருளிற் கூறிவிடுவர். ஆனால் ஸாயணரோ அம்மடக்குச் சொற்களுக்கு இருபொருள் கூறுவர். இந்நூலாசிரியர் ஸாயணருரையைப் பின்பற்றி மொழி பெயர்ப்பவராதலின் அம்மடக்கணியைத் தமிழ்ச் செய்யுட்களிற் பொருத்துதலிலர். வனமென என்னும் உவமைக்கு மேனாட்டாசிரியர் காடழிவது போல் என்பர். ஸாயணர் நீர்வற்றுவதுபோல வெனப் பொருளுரைப்பர். மேனாட்டாசிரியர் ஆநுவேந்தவோனைப் போல வென்றுரை, தநுவேந்தி யெதிர்ப் போனையும் வதைபுரிந்து செய்யாது முன்னிடுவான் எனப் பொருளுரைப்பர்.

4. திடமுளவவை யெனினுந் தெரிந்தவன்
சிவணவக்கினிக் கெனநன் முறைநெகிழ்
திடுவன்; வெருவுசுடர் நெறியைத் தெரிந்து
விடுவன் மற்றைய கடவுட் கிடுபவை;
வடுவிறன்னிரும் வலிமொய்க்க வெப்பொருள்
வலியு முண்ணுவ னெரிமொய்த்து வக்கட
மடைய; வெவ்வலி மிகுமவ்வுணவையு
மளிய விட்டிடு, மகமுற்றழிப்பனே.

(இ-ள்.) திடமுள்ள பதார்த்தங்களாயினும், தெரிந்தவனைப் போல அக்கினியின் பொருட்டுக் கிரமமாய் (யஜமானன் அவிப்பொருள்களை அளிப்பான். அவ்வக்கினி சோதியோடு தோன்றும் நெறியை யறிந்து மற்றைய தேவர்களுக்கிடும் அவிப்பொருள்களை ப்ரயாஜ ரூபமாக அவ்வக்னியிடத்துத் தன்னாட்சணார்த்தம் உதவுவான். குற்றமற்ற அன்ன ரூபமான பலம் நிறையப் பலவிதமான வஸ்துவினையும் மாக்காட்டை யழிப்பது போல அவ்வக்கினி அழித்து விடுவான். மேலும் திடப்பொருந்தியவவைப் பதார்த்தங்களைப் பக்குவப்படுத்துவது மாத்திரமேயன்றி, பாபத்தையு முற்றவும் நாசஞ் செய்வான்-(எ-று) அகம் முற்றும் அழிப்பன் எனவிரிக்க அகம், பாபம். விட்டிடும் பால்வழுவமைதி.

5. பகலினு மிர வதிகக் கிளர்ச்சியிற்
பகலினு மிகவுயிர் நற்கொளிர்த்திட
வகவெரிக் கிவணவியைப் பெருக்குவம்;
அவனருமுயிர், மகனுக்களித்திடுந்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 127.

சுகவகமெனத், திட முற் றுவத்திடும்;
தொடுசரையறு மெரியைப் பணித்திலர்
தகவணங்குவரிருவர்க் கநுக்ரகந்
தழுவுவிக்குமம் மகருந் திழப்படார்.

(இ-ள்.) பகலைக்காட்டிலும் இராவில் அதிகப்பிரகாசத்தோடு ஒளிர்ந்து பகலைக்காட்டிலுமதிகமாக ஜீவசக்தியோடுகூடியுற அக்கினிக்கு இங்கே வேதிக்கைக்கருகில் அவியுணவுகளை மிருதியுந் தருவோம். புத்திரனுக்குச் சுகத்தைத்தரும் வீட்டைப்போல அவ்வக்கினியினது ஜீவசக்தி (பிராணிகளுக்கு) உறுதியாகவுறும். கிழத்தன்மையை யடையாத (அல்லது நித்ய யௌவனமுள்ள) அவ்வக்கினிகளை வணங்காதவர் வணங்குபவர் ஆகிய இருவருக்கும் அநுக்கிரஹபுத்தியோடிருக்கும் அவ்வக்கினிகளுக்கு அவியளிப்பவர்களும் கிழத்தன்மையையடைவதில்லை—(எ-று.) உவத்திடும், பணித்திலர், செய்யுள் விகாரத்தால் வலித்து நின்றன.

வருக்கம். 8.

(வெடி. வேறு.)

6. மருத்துவர்தங் குழுவெனப் பேரொலியிறைத்துக் கொண்டு
மன்னு விரிவொடு பெருமை யிட்டிநில்லப் பழமைப்
பெருத்தபலன் பெறப்புவியிற் றருபவர்தம் பவியைப்
பெற்றுமகக் கொடியாகிப் பின்பவற்றை யுண்டான்
கருத்துறப்பல் லைக்குமுறக் கதகனுயக் கவியிற்
கனவிழுது கொப்பவன்னை யாருமுவப் பிக்கல்,
வருத்தமிலாப் பெருநெறியென் றெண்ணிசைர் செல்லு
மார்க்கமென விவ்வெரியின் பாதையிலையுற்றே.

(இ-ள்.) மருத்துவர் கூட்டத்தைப்போலப் பேரொலிசெய்துகொண்டு, விஸ்தீரணமும் பெருமையும் வாய்ந்து, யாகஞ்செய்யத்தக்க பூமியினிடத்துப் பழமையாகவரும் பெரும்பயன்களை யடையப் பூமியிலுள்ளோர் தரும் அவியுணவையேற்று, யக்ஞ கேதுவாய், அவ்வவியை(அக்கினி) யுண்பான். பூஜிக்கத்தக்கவனாய்ப் பலன்றருந் ஸங்கேதத்தில் மெய்யாவதியை யுகந்து மகிழ்பவனை யாரும் ஸந்தோஷிப்பிக்கட்டும், உலகத்துமனிதர் பயமில்லாத நெறியென்று ராஜபாட்டையிற் செல்லுவதுபோல இவ்வெரியோர்க்கு மொழி யிற்றலைப்பட்டு,— (எ-று.)

(வெடி. வேறு.)

7. இருவிதத்துமிவ் வெரியைப் புகழ்பவ
ரிருமை யின்னுற வருகிற் றுதிப்பவர்
பிருகு நற்குடி யவியைத் தரத் தரு
பெருகுதம்மற மறுகக்கடைபவ

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

சருகளைழுத்தனர்; வெளிற்கிறைபாதந்
தமருமக்கினி யொளிபிக்கையாக்குவன்;
பெருமகத்தவன் பெறுகட்பியத்திறமேன்
பெறுக முற்றுமெட் பூகலைத்தருபவே.

(இ-ள்.) ச்ரௌதம், ஸ்மார்த்தம் என்னும் இரண்டு வகைகளிலுனும் இவ்வக்கினியைப்புகல்பவர்களும், வின்னுலமைவதைப் அருசி வளர்த்துதிப்பவர்களும், அரணிக்கட்டைகளும் தமது பாபங்களும் மறுகும்படி கடைபவர்களுமான பிருகு வம்சத்தவர்கள் அவியைத் தருவதற்காக அவ்வக்கினியைச் சமீபத்திற் கூட்டினர். மனிதர்களுக்கு செல்வங்களுக்கு நாயகனும் பலம்பொருந்தியவனுமான அக்கினி மிகுந்த தேஜஸ்ஸோடு கூடியவனும். யக்ஞத்தோடு கூடியவனன் யஜமானர்கள் தரும் வேண்டுதலிய பொருள்களைப் பிரியத்தோடும் பெற்றுக்கொள்ளட்டும்—(எ-று.) அபித்யுஸ என்பதற்கு விண்ணுலகுக்கு தியென்றும், முற்றவும் பிரகாசத்தோடு கூடியவர்களும் என்று உரை கூறிப் பிருகுக்களுக்கு எற்றுவர்வையனர். தரு கண்டு அரணிகளாம். தருவும் மறமும் மறுகவென்க.

8. மகமியற்று மெவ்வெவ வருக்கு நற்பதி
மனிதருக்கெலாஞ் சமமுற்ற விற்பதி
தகவுறும் புசிப்பனைத்தெனத் தருந்
தனைய மெய்ம்மறை தமைமிக்குறச் சாமந்
தகவுமுன்றனை விளிவுற்றமைப்பமக்
களின் விருந்தனையமரர்க் குழுமியே
முகமுறப் பெறுமவியைத் தகப்பனின்
முழுதுறுங் கடவுளாருண்டி கொள்ளுனை.

(இ-ள்.) எல்லா யஜமானர்க்கும் இஷ்டப்பட்ட பலன்களை யளிக்கும் பதியும், மனிதர்களுக்கெல்லாம் சமானமான (எரித்தல், சமைத்தல் முதலிய உபகாரங்களைச்செய்யும்) காருண்யத்தியருபமான நாயகனும், போகபோக்கியங்களை யுத்தேசித்துக் கூறப்படும் வைத்திய வாக்குக்களான மந்திரங்களைத் தாங்குவோனும், மனிதர்களில் அதிதியைப்போலப் பூஜிக்கத்தக்கவனும், அமரர்கள் கூட்டமாகக்கூடி மகன் தகப்பனிடத்துப் பெறுவதுபோல அக்கினிச் சுவாலையேவாயாகத் தமது அவியைப்பெறும் பெருமை வாய்ந்தவனும், தேவர்களது உணவைக் கொள்ளுபவனுமாகிய உன்னைக்கூவியழைப்போம்—(எ-று.)

9. வலிமையிற் பகைமடியத் தொடக்குறீ
மலியொளிப் பிறந்தனை யக்கினிக்கட
வுளர்மகத்தினுக் குறுமெக்கியத்தன
முறழ; வுத்தமப் பலமிக்கவட், புகழ்
மலியு முத்தம, க்ருதுவின் மதத்தெலே
வரையவற்றதாற் கிழமற்றவத், தொண்டர்
கிழமுறத்தடைக் குபில்விட்பவத், குடிக்
கிளருமொற்றரினுனைமுற்பணிகுவர்.

மண்டலம் 1 ஸூக்தம் 127

(இ-ள்) அக்கினியே! உனது வல்லமையினாற் பகைவரையடக்கும் நீ யக்ஞதனத்தைப்போல மேதை யாஜகர்களாலே தோற்றுவிக்கப்பிறந் தாய். உத்தமப்பலவானே! உத்தமப்புகழானே! யாக காரியங்களில் (நெய் யை யேற்கும்போது உனக்குண்டாகும்) ஆனந்தம் கணக்கில்லாதது. கிழத் தன்மை யற்றவனே! பக்தர்களைக் கிழப்படுத்தாதவனே! [illegible] குடிப் பிறந்த தூதர்கள் அரசனைச்சேவிப்பதுபோல, உன்னை யஜமானர்கள் (விசு வாசத்துடன்) சேவிக்கிறார்கள்—(எ-று.) தொண்டர் ணகரம் ஒலியே றாது நிற்க நிரையசைபோற் படிக்க.

10. வலிமையிற் பகைபடையைச் சயிப்பவன்,
வைகலிற் றுயிலெழுகிற்பவன், பசு
மலியுறத்தரும் பெரியற்கு, நுந்துதி
வளருமக்கினிக் கினிமைதருக; அவிப்
பொலிபவன் மிகத்தூய விட்டெடுப்பவன்
புடையுமுற் படக்கினியைத் துதித்தனன்;
பல கடவுளர்க் கொருவன் றன்மைகப்
பயனுறுவன் கட்டியனிற் கிளத்தினன்.

(இ-ள்.) (உத்காதா முதலிய ஸ்தோதாக்களே!) தனது வல்லமையி னாற் பகைவரை முழுதுஞ் சயிப்பவனும், உஷத்காலத்தில் தூக்கத்தினின் றெழுபவனும், பசுக்களை யளிப்பவனும், பெரியவனுமான அக்கினிக்கு, உமது துதிகள் இன்பத்தைத்தரட்டும். (ஹவிஷ்மான்) நெய் முதலிய ஹவிஸ்பொ ருள்களை யேந்திய யஜமானன் எல்லாவேதி பூமிகளுக்கும் சென்று அங்கே முன்னர்த்தோன்றுமக்கினியை யாக்கத் துதித்தான். தேவர்களில் மு தல்வனான அக்கினியின் பெருமையைக் கட்டியக்காரனைப்போலத், துதிப் பதில் வல்லதோறாது பலமாய்ப்புகழ்ந்து பேசினன்—(எ-று.) துதித்ததாத லின் உங்கள் ஸ்தோமங்களும் அவ்வக்கினியை ஸந்தோஷிப்பிக்கட்டும் எனக்கூட்டுக. இத்தகைய செய்யுட்கள் பல பொருள்கொள்ளத்தக்கனவா யுள்ளன. இவைபோன்றவற்றிற் றமிழ்ச்சந்தத்தை யமைத்து வடமொழி ரிக்குக்களைப்பாடுவதிலுள்ள சிரமத்தை வடமொழி தென்மொழி பயின்ற கல்வியாளர்கள் உணர்ந்து பிழைகளிருப்பின் இந்நூலாசிரியர்க்கெடுத்துக் காட்டுவார்களாயின் அவற்றை யுடனே இந்நூலாசிரியர் பதிப்பிப்பாரென்க.

11. அருகினிற் றெரிந்திடாக் கடவுளர்க்
கனைபடு மன்னமொடு குடையக்கினிநாத்
தருமனத்தொடு மருளுற்ற கன்மனைத்
தரிய பொற்குவை யருளச் சமைந்தியான்;
முரண் மிகுத்தவ, புலி கண்டுறுஞ் சுக
முழுதறுத்திடத் தழியச் செம்மைதாக்
தரதனத்தின்; மகவ, வச்சிரத்தன் மெய்த்
திறலினாற்பகை சிதையக் கடாவிய.

(இ-ள்.) ஸமீபத்தில் (வேதிகையிலென்றபடி) நன்றாய்க்காண
பட்டு இதரதேவர்களுக்குச் சமானமாக அன்னத்தைப்பெறும் அக்கினியே
உன்னாலளிக்கப்பட்ட சுப மனத்தோடு கூடிய வெங்களுக்கு அருளும் நல்
லுள்ளத்தோடு கூடி, மிகுந்த செல்வத்தை யெங்களுக்காக வேண்டி வருவா
யாக. வலி மிகுந்த உத்தமனே! பூமியிற்றோன்றியவைகளைப் பார்க்கவு
புசிக்கவும், மகிமை பொருந்தியவற்றை யெங்களுக்கும் இதரஸ்தோதாக்களு
க்குந் தருக. சம்புத்திரரும், வேலைக்காரருங்கூடிச் சிறந்த தனத்தை யீவா
யாக. மகவானே, (தனம்பொருந்திய அக்கினியே,) உக்கிரமுற்றவன் தன்
சரீர பலத்தினாற் பகைவர்களை யழிப்பதுபோல எங்களது விரோதிகளை
யழிப்பாயாக—(எ-று.) தாதனத்தின் என்பதற்கு வடமொழி மூலத்தில்
ஸுவீர்யம் என்றுள்ளது. அதற்கு 'சோபன புத்ர ப்ருத்யோபேதம் தனம்'
என்பார் ஸாயணர். தாதனத்தோடு மேன்மையைத்தருவாயாக வென
கூட்டுக.

வருக்கம் 13.

128. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 19 சூக்தம். 2.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தெய்வ பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: அத்யஷ்டி; தேவதை:
அக்கினி.

1. மகமியற்றுமித் தொழுதற் குயர்ந்தவன்
மருவுநற் பலன் பெறுவார்க் கணைந்திடும்
தகையுறத் தனதவியும் பிறர்க்குறுந்
தனமு முற்பெறத் தருவன் பிறந்தனன்;
அகமுறப் பெருமணைவுந் தனிக்கெழு
மாரி யெனத் தரு, மூழுமைக்கருமவான்;
பகைவர் வெல்லுறு மகவன் மனத்தகை
யிளையினற்பத நாச்சுற்ற கிருப்பனே.

(இ-ள்.) ஹோதாவும், வணங்கத்தக்கவனும், நல்ல பலன்களைப்பெற
விரும்பும் யஜமானர்களுக்காகத் தன்பாகமாகிய அவியையும் பிறகட
ளர்க்குத்தரும் அவியையும் எற்கவுந் தக்க வுத்தமனுமாகிய வக்கினி (அரணி
களினின்றும்) பிறந்தான். கீர்த்தி வாய்ந்த வுணவுப்பொருள்களையும், தோழ
மையையும் தரும்செல்வத்தைப்போல எல்லாக் கருமங்களும் நிறைந்த அவ்
வக்கினி, பிரவலித்திபெற்ற அன்னத்தையும் தோழமையையும் ரித்விக்குக்
களுக்களிப்பான். பகைவரால் வெல்லமுடியாத அவ்ஹோதா மானைபுத்திரி
யாகிய இளைதங்கும் யாக பூமியினிடத்து ரித்விக்குக்கள் சூழ அமர்ந்திருப்
பான்—(எ-று.) இளையை மண். 1 சூக். 40 செய். 4லும், மண். 1 சூக்.31
செய். 11லும் பார்க்க. இளைப்பதம் வேதிபூமியென்க.

2. மகமுடிப் பவன்றனையம் மகத்துறை
மகவவிப் பொருணிறையும் மகத்தினில்
மிகுமவிப் பொருளிடுெடும் வணக் கொடும்
வெகு நயத் தொடுந் தொழுவம்; அவற்கியாம்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 128.

அச்சுறுத்தரு முனைவைத் திறவோரி
னடைவதிற் றிற மடைகிற்றிலன் மனுவர்
சகமுறத் தொலையுறாமாதரிச் சுவான்
றொலையினின் றரு கிளையவிக்க தேவனே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தைப் பூர்த்திசெய்பவ னக்கினியே, யக்ஞபாதை வழியாக, நெய்புரோடாசம்முதலிய யக்ஞ வஸ்துக்கள் நிறைந்துள்ள யக்ஞத்தில், யிருந்த அவிப்பொருள்களோடும், நமஸ்காரங்களோடும், அவனுக்கு ஸங்கேத உத்முண்டாகும் வண்ணம் வணங்குவோம். மநு னாகமடையும்படி. வெகு தூரத்தில் வீசும் (மாதரிச்வான்) காற்று வெகு தூரதேசமாகிய ஸூரியனிடத்திலின்றுங்கொண்டுவந்து பூமியில் ஸ்தாபித்த அந்த ஒளிபொருந்திய அக்கினிதேவன், நாங்கள் அவனுக்கு அளிக்கும் அவிப்பொருளை யேற்றுக் கொ மடைவதில்லை—(எ-று.) யாகம் முடியும்வரையில் அக்னைக்குப்போவதில்லை யென்பது பொருள். மாதரிச்வான் மண். 1 சூக். 31 செய். 3 பார்க்க. மண். 1 சூக். 60 செய். 1ஐயும் பார்க்க.

3. அவி விழுங்கிடு மொலிமிக் கழுக்கடி
யணையிடப் பொழுதிடும் புனிதவைம்
விவித சத்தமுற் றெறிபப் பொரியவி
மிகவெடுத் தொழுகிடும்; அக்கதி தெறி
தவமுழிக்குவன் வணமக்கடவுளன்;
தலைபொறாங் கிபுன்னைத வத்தலத்தினி
னிவழுறப்புரி மகவன் வைத்தினி
னிலையமர்ந்துறைய மகைப்ப விழுவமே.

(இ-ள்.) அவிப்பொருள்களை விழுங்கும் சப்தமானது மிக, அடிக்கடி வரும் காளையாகிய அக்கினி பலவித சத்தத்தோடும் பொரி முதலிய அவிப் புணவுகளை விழுங்கிக்கொண்டு பூமியில் நடக்கும். அவ்வக்கினிதேவன் ஆயுதங்களோடும் (பல சுவாலைகளோடும் என்றபடி) வளைத்தெழுந் தழுப்பான். அவ்வக்கினி, உன்னதமான விடங்களில் வேதியமைத்துச்செய்யும் யக்ஞகர்த்தாக்களின் வீடுகளிலும், தூரத்திலுள்ள மலை யுச்சிகளிலும் பொருந்துவான்—(எ-று.) இச்செய்யுள் சாயணருரையை ஒருசிறிது தழுவியும் மேற்றட்டாசிரியருரையை ஒருசிறிது தழுவியும் எழுதியதாம்

4. கருமநற்புரோகித னிற்றெறுமாகக்
கருமநற் பலன்றர வெவண்டிடுவன்மகக்
கருமனும் மகத்துவமே யெக்கியப் பொருள்
கருதுவன் வெவியதுஉ ...
வருமுணவிலுக் கினையெப்பொருள்களும்
வரவழைத்தவைக் கொளுவான்; இயற்றிடும்
பெருகுநல் விருந்தினைப்பிறக்குவான்;
பெருமகன் பலன்றரும் வல்லிபொருளவன்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

(இ-ள்.) சோபன கர்மங்களுக்குப் புரோகிதனுகிய அக்கினி யா
வில்லங்கடோறும் யக்ஞபலனைத்தர வேண்டுவான். யஜமானத்தும் யா
மானனும் யாகத்துக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் கொடுக்க விரும்
வான். அக்கினியும் சற்பலனைத் தருபவனும் வைசுவானரர்களின் வ
வை யெண்ணி யெல்லாப் பொருள்களையும் வரவழைத்துச் சேர்ப்பான்.
ருத்திரனைப் போல அக்கினி மெய்யுருவினுல் எனக்கு தோன்றிஞன்
அப்பொழுது யாககர்த்தாவும் அவிசமைப்பவனும் யஜமானர்களுக்குப் பல
றருபவனுகத் தோன்றிஞன்—(எ-று.) வழுக்கி, வன்னி, றவிஷுகம்வோ
அவியேந்துபவ னென்பது பொருள்.

வருக்கம் 14.

5\. மகவர் நற்கிரியை யதனிற் பொருட்களை
மருதர் நெற்பயிர் வளர்ப்பதிற் பொருள்
தகவுறப்பெறு மிரவர்க் கொடைமெனத்
தகையுறச் சுடரதனிற் கலத்தலின்
மிருமவற் சுடர்க்கொடை மிக்குயர்த்ததால்;
விரிபவத்தினைக் கவர்தக்கொடைத் தொடர்க்
தகமுருக்கிடுந் துரிதத்தினைத் துனி
யடையு மின்னலைத் தவிர்ப்பனிப்பையரின்.

(இ-ள்.) விரும்பிக் கேட்கும் யாசகர்களுக்குப் பொருள்களைத் த
வது போல யக்ஞம் செய்பவர்கள் விளக்கம் பொருந்திய யாகசாலையில்
அவிப்பொருட்களைத் தந்து, மருத்துக்கள் மழையினுல் பயிர்களை வளர்
த்துத் தானியங்களை யப்பயிர்களோடுசேர்ப்பதுபோல அக்கினியின் பிரப
மான சுவாலைகளோடு அவ் வவிப்பொருள்களைக் கலப்பதால், அவ்வக்கின
தனது ஜ்வாலாபலத்தினுல் அவர்களுக்குத் தரும் கொடையாக விருத்த
யாகிப் பரவுகிறது. அவ்வக்கினியும் விரிந்த பாபங்களை யபகரித்துக் கொண்
எம்மைப் பாபங்களினின்றும், துக்கத்தைத் தரும் துன்பங்களினின்றும்
இம்சைகளினின்றும் விலக்கிக் காப்பான்—(எ-று.)

6\. விசுவனன்மகா னிறைவன் வலக்கரம்
வசுவெடுத்தனன் வெயிலிற் றரணியை
யிசைய விட்டடா னருகிற் பரிப்பதுல்;
எரிபிறக் கட வுளராத் தவியென்றும்
மிசை வகிக்கிருய்; மகநன் கியற்றுவோர்
மிளிரெவர்க்கு மக்கினி நற்சிறப்புறா
விசைகுவிப்பதோடொழுகும் அறக்கவா
யியைய முற்றிலும் விரியத்திறப்பனே.

(இ-ள்.) ஸர்வாத்மகனும், மகானும், ஈச்வரனுமான அக்கினி, தனது
வலக்கரத்தில் செல்வத்தைச் சுமந்து, காந்தி வீசும் உஷ்ண கிரணங்களோடு
கூடிய (தரணியை) சூரியனைப் போல அவ்வவியை யேற்று, யஜமானர்க
ளுக் கநுக்கிரகஞ் செய்வான். (அவியேற்பது அநுக்கிரகத்திற்கு ஒருவியாஜ
மென்க.) எரியே! (அக்கினியே!) மற்றக் கடவுளரிற் சிறந்த நீ பிறமிதவைதக

மண்டலம் 1 சூக்தம் 129.

லைப் போலவே யிருந்து புரோடாச முதலியவற்றை யெப்போதும் தாங்குகிறாய். மகத்தை நன்றாகச் செய்யும் எல்லா யஜமானர்க்கும் அக்கினியானவன் நல்ல சிறப்புப் பொருந்தியவனாயிருந்து, (அவர்களது பாபங்களைத் கெடுத்து) அவர்கள் செல்ல விரும்பும் ஸ்வர்க்கத்தின் வழியிலேயும் நன்றாய்த் திறக்கிறான்—(எ-று.)

7. அவன் மனிதர்தம் பவமற்ற நன்மகத்
து இதி சுசுக்தம வளிவெற்றி யுற்றிடு
மவனியன் புரோமகமக் கனிவ்பதி;
யவன்மனிதர்க ளிளையிற்குறிக்குறு
மவியைக் நத்தி யிங்குறுபவன்; வருணனின்
அடையிடிக்களை யகல்விடா னெங்களைத்
தவிளைப்பெருங் கடவுள் புரைத்திடுக்
கனைகயழிவினின் றகலப் பரிப்பனே.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினி (மகஞ் செய்யும்) மனிதரது பாவமற்ற நல்ல யக்ஞத்திற் சுஸோத்தமனும் மிகுந்த வெற்றியைப் பெறும் ஹோதாவைப் போல அவன் யக்ஞாடத்தும்பிரஜைகளுக்குப் பதியாம். அவ்வக்கினி யாகவேதியின் இடத்தில் யஜமானர்கள் குவித்துவைக்கும் அவிப்பொருள்களைக் காக்கப் பட்டு வருவான். வருணனுடைய இம்சைகளினின்றும் எங்களை விலக்கிக் காப்பான். (யாகஞ் செய்பவர்களை அக்கினி தன்வசப்படுத்தி பிரகாசிக்கும் என்பார் ஸாயணர்.) பெரியதேவன் தரும் இம்சைகளினின்றும் அவ்வக்கினி யெங்களைக் காப்பான்—(எ-று.) இனி சுவர்க மேனி யென்ற பொருளில் வந்தது. பெரியதேவன் வருணனென்க.

8. எரி வசப்படுத் திடுமென்ற தேவதனை
யிளையமுறிவனை பிரியனைக் அழைப்பாமே;
தருமவி வடித்திடும் வண்ண முற்றவுந்
தலையறப் பெறுவதை, சொல்லுயிர்க்குறி.
ரியதற்கவி, பொலையுற் செகிழ்தவ
னவி யலையப்பவன், நிறைதுக்கவிர்பவன்,
பருகவன் நுளைக்கிகை நற்றுதிவையுத்
திருத்துவிக்கர் பொன்னனிவென் றுமுன்வன் [illegible]

(இ-ள்.) செல்வத்தைத் தாங்குபவனும், ஹோதாவும், [illegible] அறிவாளனும், பிரியப்படத்தக்கவனுமான அக்கினியை [illegible] துதிப்பார்கள். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆயுளும், அன்னமும், [illegible], ஹோம நிஷ்பாதகனும், யஜிப்பவனும், அவனை ஆகிய [illegible] களால் உரக்கக் கூவும் ரித்விஜர்கள் விரும்பும் பொன்னையும் [illegible] பெறுவதற்காக நினைக்கும் நன்பனும், ஆன அக்கினியை, [illegible] செல்லுமாறு சுற்றுத்தடையின்றி யடைவார்கள்—(எ-று.) [illegible] என்றது ரித்விக்குக்களை. இது ஸாயணர் வேதமான: [illegible] கூறியுள்ள உரையாம். ஆனால் வேதங்க ளென்னும் [illegible] கூறுவர். ஓதன், ஹோதா வென்றும் சொல்லின் [illegible].

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

129 மண்டலம். 1. அநுவாகம். 19. சூக்தம். 3

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தைவோதாஸி பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம் 1—7 அத்யஷ்டி, 8,9, அ... சக்வரி, (இடையிற் காய்ச்சீர்களும் எழுசீர்க்கழிநெடில்.) 10 அத்யஷ்டி, ... அஷ்டி (இயற்சீரானமைந்த எண்சீர்க் கழிநெடில்.); தேவதை: இந்திர... 6, இந்து.

1. மகமதனை வதிற் றனைதக்க விந்திர
மருவுதிக்கை யற்றவ னெய்மகத்தது
இகவயிற் றூய வினையுந் தயந்து
னைவகன விரைந்து நற்றிற முற்றனிமாதி
தகவுறவன வையுற்றனித் திகழ்
தகையவியினைப் பலவிக் கொடுத்திடவே;
மகனிற் சிறந் தோனி செய்மனிப் பொருள்
மறைமொழியெனக் கொளல் கடவுப் பருந்தே.

(இ-ள்.) யாகத்துக்குவர விரையும் இந்திரனே! எந்தயாகத்தினருகில் உனது தேரினைச் செலுத்த ... அவனையாக லமர்த்திய முன்னைத்தே ... புணர்வொடு கூடிய யக்ஞகர்த்தா ... பெறுவாய். குற்றமற்றவனே! எங்களுக்கு ... மேதாவிகளிற் சிறந்த யஜமானர்களாகிய ... களை எங்களது ஸ்துதி ரூபமான மந்திரங்களை ... பாயாக—(எ-று.)

2. நரர்களாகிய நரர்கள் தனைக்கென,
கலியும் வெய்ய போரதிலும், 'ஜாத்தி—
விரைக தோற்றுக வலிமையைச் சயம்பெற
விழைக' வென்ற கல்வி பெற்ற விந்திர,
இசை செவிக் கொளல்; தனியுற்றாக் கொளி
இயைபவன் சூரி னனம் விப்பிரர்களின்;
இறைமை பெற்றவ ரிரையுற்ற நற்கதி
பினையபு மச்சவ மிளையச் செலிப்பரே.

(இ-ள்.) முதலில் மனிதராயிருந்து பின் தேவத்தன்மை பெற்ற நரர்களாகிய மருத்துக்கள் உன்தனைக்காகப் பெரிய யுத்தத்தில் (ஜோ... பவ, ப்ரஹர) 'அடிப்பாயாக. வல்லமையைக் காட்டுவாயாக, ஜயத்தை யடைய விழைவாயாக.' என்று கூச்சலிடும் பெருமை வாய்ந்த இந்திரனே! அக்கூச்சலைக் கேட்பாயாக. அவன் தனியாண்மையுற்றுச் சூரர்களோடுசேர்ந்து வெற்றியாகிய கீர்த்திப் பிரகாசத்தைப் பெறுவான்; விப்பிரர்களோடு கூடி அன்னத்தைப் பெறுவான். செல்வவான்களாகிய ரித்விஜர்கள் இனியோடு கூடிய வேகமான நடையுள்ள அசுவத்தைச் செலிப்பது போல அவனைச்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 129.

சேவிப்பார்கள்—(எ-று.) செவிப்பர், சேவிப்பரென்னுஞ் சொல் சந்தத்தின் காக நெடில் குறுகியது. முதலஷ்டகத்தில் 'பாஹூர பகவோஜஹி வீர யஸ்வ' என்பது மருத்துக்களின் கூற்றாகச் சொல்லப் பெற்றது. இதனை நோக்கு மிடத்தும், இவ்வஷ்டக உரையில் இலக்கணக் குறிப்புக்களை முத லஷ்டகத்திற் போலல்லாமல் உரையி னிடையிடையே புகுத்தியுள்ளதைப் பார்க்கு மிடத்தும், மேனாட்டுப் பதிப்பாளராகிய மோக்ஷமூலரது கூற்றைக் கருது மிடத்தும். இச்சாயணருரை ஸாயணரே செய்ததல்ல வென்பதும் பல வித்வான்களைக் கொண்டு எழுதுவித்து அவர் வேதார்த்தசாய்கமாகத்திரம் இருந்தா ரென்றும் நன்கு புலப்படுகிறது. இசைசெவிக்கொளல் என்ற சொற்றொடரில் இசை இசைச்சல் என்னும் பொருட்டு.

3. பகை வதைப் பவன்மறி, நீ மழைமுக்கரும்
பழுமுகில் களின் புரையைக் கிழித்து நீர்
உருகுவிப் பவன் மழையில் முகில்களை
யுனதாற்றலின் விலக்கப் புரிபவன்;
மிருபுகழ்ச்சி மிகுவலைந்த சவுரிய,
யுன்னைவிழை பிறக் கடவு ளுருத்திரன்
பகலின் மித்திரன் வருண னெவ்வுயிர்
பவனையும் புகழ்ந்தழை மெவன் புரந்தர.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீபகைவரை யடக்குபவன். மழைநீர் நிறைந்த பல மேகங்களின் மேற்றோலைக் கிழித்து நீர் விழும்படி செய்வாய். மழை யில்லா மேகங்களை உனது பராக்கிரமத்தால் விலக்கி விடுவாய். மிகுந்த யசசோடு உலவும் சூரனே! உன்னை விரும்பும் பிறதேவதைகளையும், ருத்திரனையும் மித்திரனையும், வருணனையும், மன்னுயிரும் தேவனையும் புகழ்ந்து கூவு வேன்—(எ-று.) மறி, அசை, சூ சாரியை. உருத்திரன் மண். 1 சூக். 114 செய். 1 பார்க்க. மித்திரன், வருணன், மண். 1 சூக். 89 செய். 3 நோக்குக. புரந்தரன், இந்திரன்.

4. அனைபுரி பவன் பலரும் விரும்பு வோன்
அரு களரியிற் பகையை வதைப் பவன்
அனைமக விரோ திகளையடக் குவோன்
அருமகப் பலனை விக்கு மிந்திரன்
இனைவிளிக்குநைக் காமவர்த்தனத்தெய
வெழுவம்; எப்பகை வருவிக்க வொர்கரக்
கினையி லெப்பகை யையுமிக் கடர்ப்பவ,
வெற்றி லெப்பகை வருமுற் றெறிகுவாய்.

(இ-ள்.) யாகத்தின்பொருட்டுத் தூண்செய்பவனும், எல்லாராலும் விரும்பப்படுபவனும், யுத்தத்திற் பகையை வெட்டுபவனும், யாகத்தில் விகாதஞ் செய்பவர்களை யடக்குபவனும், யக்ஞபலனை யளிப்பவனு மான விந்திரன் இங்குவந்து உம்மை விருத்தி செய்வதற்காகக் கூவுவோம் அல்லது விழைகுவோம். இந்திரனே! எல்லாச்சமயத்திலும் (எப்போதும்)

அத்யாயம் 2. [illegible] 1.

[illegible]

5. [illegible]

[illegible]

— (வ-ரு.)

[illegible] 16.

6. [illegible]

[illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 129.

7. தனமிகுத்தவை, புதல்வர்ச் சிறந்தநற்
றகைமிகுத்த வீரியமிக்கருந் திமி
லுறுமவர்க்கருந் திமி செல்வமெய்துக;
வுனதருந்துணை நினைவிக்கு நல்லிசை
பிணிக்கையைந்துவம்; உனையிற் புகழ்ந்திமி
னெழிலுறக் கூய துவினைக் களிக்குமை
மிகிமையின் மக மீனைவிக்கு மிந்திரன்
றனையிசை விசைம திவ்வுற்ற சேர்தலின்.

(இ-ள்.) தனமிகுந்த விந்திரனே! புத்திர பௌத்திரர்களோடு கூடி, ரமணீயமாய், வீரியம் பொருந்தி, அனைப் பகைவர்களுக்குங் கிடைக் கும் செல்வத்தை யாங்களடைவோமாக. உனது அரிய துணைக்கை நினைப் பூட்டும் பண்களைப் பாடி யுன்னைத் துதிப்போம். ஆக்கத்தோடு கூடியுள்ள வனும், பாவவிமோசகனுமான விந்திரனே அழியுணவிருளும், புகழ்வாய்ந்த ஸ்தோத்திரங்களினாலும் கீர்த்தியை விரும்பும் உன்னை யாங்க ளழைப்பி னும் கடவி அவனைச் சாந்தப் படுத்துவோம்—(எ-று.). ஆயுதங்களை யென்னுடைய சிறைமுகங்களை யென்னாலும் உண்டு. சேதல் அழைத்தல் சே தாதிதி யேழுசேர யென்றும் அழைத்தது போன்ற அழைப்புக்களை யென்பா ராயனர். இதனை மண். 1 சூக். 51 செய் 1 உரையிற் காண்க.

(தேவதை.)

8. உமது நல்லவர்க் கெல்லை யெல்லாமென் னியற்றுமா
று மனது விந்திரன்றன்
குறுதிசேர் கவனமார் தி கருதிக் குன்றோடு
செல்லுமத் தேர்வை வீட்டி
மனமுதிகொண்டே; யெமை யுன் றுமடைமலர்செலா
மாமுக மழிக்கு தேவு,
பெருமையுற; இவை மீட்ட வலிவொய்ப்பி வெல்லாளர்க
வின்றி மீண்டுமா நின்றே.

(இ-ள்.) (இருத்துவிஜர்களே!) உன்னது நல்லவர்களையும், தன் மதிசேர வாட்டும் நிடத்திலிருக்கும், கெடுவோயுமை வீட்டும் தன்மை யேமேம் இந்திரன் முன்செல்லி வருகிறான். எங்கை விருத்தும் விரோதி களின் சேனைகள் வழிக் குழுக்கள் அழிந்து செல்லும். எங்கை பகை பாடைட் டா. (அவி) இந்திரனைப் பார்த்தபொழுதும் சத்துருக்கள் மீளவும் எம் மை கொல்லத் திரும்பி யெதிர்க்க வருவதில்லை—(எ-று.) அவி, இந்திரன்.

9. இந்திர வீரமாகுந் தாக்கனிவ
சேரிமி கொழா வெல்லாம்
தந்திடத் தாக்கியோ வஞ்சிக; சேர்வையிற்
சார் சலியாது நிற்க;

[illegible]

5. [illegible]

[illegible]

[illegible] 16.

6. [illegible]

[illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 129.

7. தனமிருக்கவை, புகல்வாச் சிறந்ததாற்
றனைமிருக்கு வீரியமிக்கவுந் தேயி
துதுமவர்க்கருற்றிடு செல்வமெய்துக;
வனைகருந்துனை கிலேனிக்கு நல்லிசை
பரிவின்வணக்குவாய்; உணவிற் புகழ்ச்சியி
னைபுரிதுறக் குய துன்னைக்கனிக்குவ
மிவினைமயின் மக மனைவிக்கு மிக்கிரன்
றன்னமிசை விழைய கில்லைற்ற சேதனின்.

(இ-ள்.) தனமிருந்த விந்திரனே! புத்திர பிருத்தியாதிகளோடு
டி, நயனீயமாய், வீரியம் பொருந்தி, ஆளைப் பகையவர்களுக்கும் கொடுக்
் செல்வத்தை யாக்களடைவோமாக. உனது அரியதனைக்களை கிளைப்
டும் பண்களாய் பாடி யுன்னைத் துதிப்போம். தக்கதிகால் கூடியுள்ள
ளும், யாகவின்பொருட்டலை விந்திரனே அவியுணவிருநலும், புகழ்வாய்ந்த
ிகாத்திரங்களிறுலும் தேர்திமைய விரும்பும் உன்னை வாய்ந்த அழைப்பி
லும் கூவி அழைக்கச் சாக்கப் பார்க்கப்பேராம்—(எ-று). தயருளிளை
பன்னு நினைனைப் பொன்னதும் உண்டு. சேதன் அழைத்தல் சேம
திடு மெய்மெ பொன்று அழைக்கு பொன்று அழைப்புக்களா லென்பர்
ாயணர். இதனை மண். 1 சூக். 51 செய் 1 உரையிற் காண்க.

(சேரு.)

8. உமது நன்மைக் கொளு கொண்டொடக்கரியுற்றன
(டு)மது விந்திரன்றன்
குரறிசோர் வணமலா திகழ்ந்திட் டிகன் சிறுதி
கொசிவையுந் தேரவ விட்டு
மனைபுறிகொள்டு; பெமை யுன் றுமலைட யவர்செதே
யாயுத மழிக்கு சேவு.
பெமையுற; தினை யிட்ட வரிபொய்பி கொள்வைகர்
வின்டி மீண்டுலா தின்சேற.

(இ-ள்.) (மருத்துவர்களே!) உங்களது நன்மைக்காகவும், நான்
ிகளை வாட்டும் நடத்திதிருலும், கொலைக்காரர்களை விட்டும் தன்மை
ரியில் இந்திரன் முன்னேற்றி வருகிறான். எம்மை விழுங்கும் பிசாசு
ின் சேனைகள் எமக் ஆயுதங்கள் அழிக்க கெடும். எம்மை யவ யாமட்
. (அவி) இந்திரனுடைய எம்பர்த்தியத்திருல் சத்துருக்கள் பிளவும் எம்
ம சோக்கித் திரும்பி பெயர்ந்து வருக இல்லை—(எ-று.) அவி, இந்திரன்.

9. இந்திரா கோபமற்றாக் காசுவிலா
கெதிரி சேனராள செல்வம்
தந்திடத் தாங்கோ வந்திடுக; செய்யைமயிற்
சார் சப்புத்து நிற்க;

அஷ்டகம் 2 . அத்தியாயம் 1.

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible] —(ஏ-டு.) [illegible]

([illegible])

10. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible] —(ஏ-டு.)

([illegible])

11. [illegible]

(இ-ள்.) நன்றாய்த் துதிக்கப்பெறு மிந்திரனே! எமது துன்பத்தைத் துடைப்பாயாக. யக்ஞவிகாதஞ்செய்பவர்களை வாட்டுபவனே! எமது யாக சாலைக் கண்வந்து நன்றும் துன்மதிகளாகிய வாக்கலை விரட்டுக. மிக்க ஸந்தோஷத்தோடு என்னெதிர்த்த விப்பிரனை நன்றாகக் காப்பாய், தனநாயகனே! வஸுவே! உலகைச் சிருஷ்டித்த பரமேசுவரன் உன்னை ராட்சஸர்களைக் கொல்லவென்றே பிறப்பித்தான்—எ-று.)

வருக்கம் 17.

130. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 19 ஸூக்தம். 4.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: வெடி. பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: அத்யஷ்டி, 10 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. தொலைவினின்று சற்பதியின் றெனைக்கரு
துயாக விந்திர மகிமன்ன வொப்பிலய்
கொலைவல் வீரரின் வெறியுமியன்ன; வுன்னையாம்
கூவுகின் றனந் கதைதியா டவிபொமிம்;
மனியுறு வின்னப் பெறுமாறு தந்தையை
மருவிடும் புதல்வர்களென்ன வெற்றியைத்
தனைமயின் றுறல் கொடுமிக்க வுன்றனைத்
தழுவி பொரியவி கொவிவன் றழைப்பமே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நாயகனாகிய ஸ்வர்க்கத்தினின்று, சத்துருக்களின் பதியைப் போலவும், செல்லுதல் வல்ல வீரர்களுக்குதவுபதியாகிய ராஜாவைப்போலவும் யாகசாலைக்கு வருவதுபோல எமது கிரகத்தை நோக்கி வருவாயாக. சோமங்களைச்செய்யாகும் அவியுளையோம் உன்னை யாக்கள் கூவி நின்றோம். நிறைந்த அன்னத்தைப் பெறப் பிதாவையடைந்த புத்திரர்களைப்போல வெற்றியைப்பெறுமாறு கொடையிற் சிறந்த உன்னை அவியோடு கூவியழைப்போம்—(எ-று.)

2. விரைவி னெய்துறு மதிமிகு கல்லிலிற்
பிழியுறும்மதுக் கலசத் திருந்ததைத்
தரையி லிருக்குதொ டுவெட்கையுற்றவாய்ச்
சருவிசே குடிப்பதுபோற் பருகுக;
பொருவிலாற்றிடம் புரப்பிக்க வுன்றனைப்
புரையி லன்மதத் தாழ்த்திக்க நற்குடிக்
கருவியைத்திட மொழிந்த பயிறிலைப்
பருதிலேக்கிறுவ மல்லவிப்ப தென்னவே.

(இ-ள்.) வேகமாகச்செல்லும் இந்திரனே! நெல்லிடத்துக் கல்லிற் பிழிந்து மதுக்கோசத்திலிருந்து வடிந்த மதுவை (சோமத்தை) ஆவலோடும் தாகமெடுத்த காளைமாடு குடிப்பதுபோலக் குடிப்பாயாக. உனக்கு உவமை

[illegible]

3. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

4. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

[illegible] இந்திரன்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 130.

5. அரிமுயற்சியின் நதிகள் கடலுற,
வருமதத்த யானையினிற், பொருதிடத்
தேர்மார்க்கம் இயிரித் தனையினிற்,
நிகழு விக்குவே; இவையும் பொருளாப் பயன்
தருக வொல்லனி கல்லுதகம் மனுக்குக்கேத்
தழுவுதற் குரைலயிடுனின் மனிதர்வாயப்
பெருகி நூற்றையும் பயனீத் திடுமாய்ப்
பெருகி யோமெ பெரிதாம் பிறங்கினே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இராமலிக்ஷணைல் மேலனிருபவன், யாகதலத்து வரும் உன்னுடைய தேரைப்போலவும், யுத்தத்துக்கு விரும்பிச்செல்லும் மாறகங்களின் தேரைப்போலவும், சமுத்திரத்தை நோக்கிப்போமாறு செய்தனே. அந்த ஜலங்கள் பொருள்யமிந்தாக்கருதி மனுக்கிடைக்குப் பொருக் குசம் கறவைப் பசுக்களைப்போல மனிதர்களுக்குப் பெரிதும் பயன்தருமவை யாய் மிகப்பெருகுறும்.—(எ-று.) மநு, மானவர்முதல்வருள் ஒருவன்.

வருக்கம் 18.

6. இனமுறுமக் கவையிஃது, விக்கிர, நார்,
தனைக் கொள் காமிய வீரர்கள் புரிவதின்,
உனக்குயும் புகழ்க் ஆக்கினர் கைப்பிடிர
மநுவாலக்குமேல் தேருஞ் சமைக்கைர;
இனமுறுமக்குமி பிருக ந்ப மயிலினர்
எபோயைன் நல் முழுமைத் தவர்ப் பெறுப
புகழினுதிற் செருக்கத்துப் பவ ஆனார்
புகழிக ஆனார் பணி விரிமர விராவ.

(இ-ள்.) இந்திரனே! திறமைசாலியான் தேரைச் செய்வதுபோலத் தனவிச்சையுள்ள மனிதர்கள், தங்கள் சுகத்[illegible] உனது அருமையான இத் ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்தார்கள் [illegible] பண்ணிப் புகழ்ந்தார்கள். விப்பிரனே! யுத்தத்தில் சுறுசுறுப்பு செய்பவனே! குதிரைசெல்வத்தைப் பெறுவதற்கும், [illegible] பெறுவதற்கும், வேகம்பொருந்திய குதிரையையும், [illegible] புகழ்வதுபோல உன்னைப் புகழ்ச்சியினாலும் [illegible] செய்வார்கள் —(எ-று.)

7. புரு வுமக்கிடப் பரமுறக் குறிபாக்க
பழுகி கெய்துமா, சேதுவி வாழுவயை,
ஆருதல்லிற் கிலர் ஆரக்கோவை
வாரிதிப்பம் அறிஈர் தாவடையர்
போர்வாயுக்கா; பகுதிர்ருயர் கவன்
பொயர விறுத்தினன் பலேகின்று வைப்பான்
சேரு முக்கிய விடி விதிபோகத்கை
சேவயானையும் வளரிப் பணிக்குமே.

[illegible] 2 [illegible] I.

(இ-ள்.) [illegible]
புராணங்களி [illegible]
இதெரதாவல் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (வ-ரை.) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. 6 [illegible]

8. [illegible]

[illegible]

(இ-ள்) [illegible]
[illegible]
இந்திரன் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
இருகரைகளும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
இந்திரன் [illegible]
[illegible]
கொண்டுவர். [illegible] 8 [illegible] 13 [illegible]
றது. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
புலப்படுகிறது.

9. [illegible]

[illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 130

மிகவுமன்னை ரருளுற் றவர்மொழி
விளிதரக் கவர்ந்தனன் றுற்றவும் வலி
புகலுமன்னவன்; கவி, மக்களின்னெனாப்
பொழுதுநற் சுகத்தமைத்தி யாயுளிற்
றகவிளிற்றான்; உசனன் வாளின்விரை
தகவிறைந்து செய்மையினிற் புரக்கவே.

(இ-ள்.) இங்கு ஒருகதையுண்டு. (முன்பு ஒருகாலத்துச் சிலவசுரர்கள், இந்திரனாற் றங்களைக் கொல்ல முடியாதென்ற வரத்தைப் பிரஹ்மாவினிடத்திற் பெற்று இந்திரனை மதிக்காமற் றிரிந்தார்கள். அப்போது இந்திரன் ஸூர்யனது சக்கரத்தைத் தனது பலத்தினால் எடுத்து அவர்கள் மீது வீசிக் கொன்றுனென்பது.) சூரியனது தேருருளைப் பலத்தினாற் றாக்கி யெறிந்து, வலிமைபொருந்திய ஈசானனாகிய இந்திரன் செந்நிறத்தை யடைந்து அவ்வசுரர்களை யழுங்கி அவர்களது பேசுஞ் சக்தியை முற்றிலுங் கவர்ந்தான். (அவர்களைக் கொன்றானென்றபடி.) கவியே! (தனவந்தர்களிடத்துச் சென்று பொருள் சேகரித்துவரும்) மனிதனைப் போல ஒருநாளைப் போலப் பலநாளும் நல்ல சுகங்களை யளிக்கும் செல்வங்களைத்தாங்கி, ஆயுளை விருத்தி செய்வதுபோல வெங்களுக்களிப்பாய் உசனனென்னும் மஹரிஷியினுக்கு உதவச் செய்மையினின்றும் (ஸ்வர்க்கத்தினின்று மென்றபடி) வந்து அவனைக் காத்தனை—(எ-று.) முதலிரண்டடிக்கும் ஸூர்யபரமாய்ப் பொருள் கூறுவது முண்டு. "இந்திரரூபமான ஸூர்யன் உதயமாய்த் தன் பலத்தினால் விருளையோட்ட அல்லது அசுரரை ஜயிக்கத் தனது சக்கரத்தைக் கொண்டு இலங்களை யாற்றோரை யென்க.)க் கடாவுகிறான். முற்பக்கத்திலுள்ள மாந்தியாகிய அருணன் மந்தேஹர் முதலிய அசுரர்களின் சமீபத்திற் சென்று, 'கொல்லுக, வெட்டுக;' என்னும் அவர்களது சத்தங்களைக் கவருகிறான். ஈசானனாய் முற்றுங் கவர்கிறான்." என்பது. உசனு வென்பதற்கு உசனனென்றது ஆயமேலாகி வேகமா யென்று பொருளுரைப்பது மொன்று, உசனன் மண். 1 சூக். 51 செய். 10 பார்க்க. கவியே யென்றது இந்திரனைக் குறித்தது.

(வேறு.)

10. புரங்களைப்பொடிப் போ,மிச்சைபொருத்திடுங்கருமவேந்தே!
உரம்பெறப்புதிதின்யாங்களுரைக்குமுக்கப்போற்றெய்திக்
தாம்பெறுகசுத்திக்காப்பாய்; சார்புமிக்திவதாசன்றன்
வரம்பெறுகுடித்திக்கவருக, பகலென்றாழின்.

(இ-ள்.) புரங்களைப் பொடியாக்குபவனே! இச்சைகளை வர்த்திக்குங் கர்மத்தோடு கூடியவனே! இந்திரனே! புதிதாக யாங்கள் செய்து கூறும் உக்தங்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பெற்று எங்களுக்கு ஐஹிக ஆமுஷ்மிக சுகத்தை யளித்துக் காப்பாயாக இத்திவோதாஸன் வம்சஸ்தர்களாகிய யாங்கள் புகழுவதினால், பகலிற் சூரியன் விருத்தியை யடைவது போல விருத்தியடைவாயாக— (எ-று.) வேந்து, இந்திரன் தாம் பெறு சுகமென்றது இகபரசுகங்களை. இச்சூக்தரிஷியாகிய பருச்சேபன் திவோதாஸனது குடியில் வந்தவன். திவோதாஸன், திவதாச னெனவாயது.

வருக்கம். 19.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

131. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 19 சூக்தம். 5.

[illegible]

ரிஷி: [illegible] [illegible]
ஜன்.

1. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]
விரிகளை [illegible]
தாம்பயிம் [illegible]
ருமைபயம் [illegible]
மனிதர்கள் [illegible]
சம் முதலிய [illegible]
வருத்தகமே [illegible]
டவ்ருபவன், இந்திர [illegible] மண். 1 [illegible] 14 [illegible].

2. [illegible]

(இ-ள்.) இந்திரனே! [illegible]
இச்சைகளை [illegible]
தனித் தனி [illegible]
ஜெயங்களில் [illegible]
ரிய யஜமானர்கள் இந்திரனை [illegible]
தைத் தீர்மங்களால் [illegible]
களாகிய யாகங்கள் [illegible]
ப்புவ [illegible]
யென்பது இந்திரனே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 131.

3. உனது தவிஷியை விரும்புஞ் சுகிர்தி
யுள்ளவர்களோ முதலிப் பசுவினை
மனிதருறுப் பெறவேண்டிப் பிரிந்தனர்;
மறுவிருவரும் பசுவைப் பெறுவதற்
கொருவரும் பரக்க வெளிப்படுத் திருக்
கின்றனர்; மிக்கு விசைகைக்கும்
மனமொழிப் பிறந்தனை யுன்பசைக் கெதுவம்
வைர வாயுதந் தனியாக் கொண்டிருந்தனை.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது தவிஷியை விரும்பும் பக்தியுள்ளவரோடு கூடிய யஜமானர்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தின்படியெல்லாம் முறைமுறையாக முதலிப் பசுக்கூட்டத்தை நிறைவிக்கும்பொருட்டு மகிமையான பாத்திரங்கள். பசுவைப்பெற வேண்டும், ஸ்வர்க்கத்தைப் பெறவேண்டும் இருவரும் அவ்வாறு அவ்வாறாக அவர் களைக் கொண்டாய். இந்திரனே! ஸ்வர்க்கத்திற்கு மனத்தோடு கூடப்பிறந்த நீ உனது பசுவை வஜ்ரத்தைக் கையிலேந்தி விளங்குவாய்—(எ-று.) அவன் ஸ்வர்க்கம் ... செய்யவேண்டுமென்க. க்ஷேத்திரபாலியர், பசுவைப் பெறவேண்டும் ஸ்வர்க்கத்தைப் பெறவேண்டும் இ ரண்டு மனிதர்களை வேண்டுமாக யுத்தத்திற்குப் போகின்றனர் இருவருக் கும் என்பர். அதிபதியென்பதற்குப் பக்தியுள்ளவரோடு கூடிய யஜமானர்க ளென்று கூறியது ஸ்ரீகள் புத்திரனைத், வெற்றியைக் கொண்டானாலும் அவர்களுக்குப் புத்திரன் ஸ்வர்க்கம் முதலியவற்றைக் கொடுக்கவேண்டுமென் பார் வையணர். அதற்குப் ப்ரமாணமாக 6-ம் அதிகாரம் 3-வது அத்தி யாயம் 4-வது அதிகாரத்தைப் பிரமாணமாகக் காட்டுவர். அதில் 'சுகிர்தியா அதிகார: வைதபத்யமாஹ' என்றுள்ளது. அதனை இதனருகில் 'சுபாபதி அக்னிமாருதீயாதுவம்' என்பதனை அவர்களுடைய கானம் பண்ணுவதும் பருதக் யக்ஞராஜர்கள்,' என்றுகூறப்பட்டுள்ளது.

4. வருடமுன்னிய வினைதக்க தற்பரம்
வளருமெய்ப்பொருள் தன்னைப் பரிசித்திடப்
பரிவினன்கலை அனலிலொழிந்த வீரியம்
மறைமுதலோர்க் கருள்புரிய அதிப்பராக;
அரி, வலிபாதி, மனைதரு மக்கிய
வழிய பொருதுணை; மகமாய் புரிந்தனை
பெரியவிர் புரி பழமொழி புனைவிசைய
பெருகுமவைப் பொருந்தக் கவியினை.

(இ-ள்.) இந்திரனே! வருடமாகத்தைச் செய்ததற்கு மறியல் அதிர் முதலிய வஜ்ரமுதலாயுதங்களால் சத்ருக்களைக் கொண்டு பலமற்றதாகுவன்ன வொருவன்செய்ப் புரிந்துவிட்டு புருடர்களுக்கு விரோதத்தைப் புரிந்து பழைய வர்கள் உண்மையே அறிந்தார்கள். இந்திரனே! வலிமைக்கு சமயத்தில் மகவேதஞ்செய்பவனை யக்ஞங்களால் கொண்டாடுகிறார். வஜ்ரனை மக்களுக்குப் இப் பெரிய புவியையும், அப்புவியிலுள்ள ஜீவர்களையும், அக்கினிக் காரிய பாடமிய உணவுப்பொருள்களையும் அசுரர்களாகிய பகைவர்களினின் ற

[illegible]

[illegible] (Mun) [illegible]

5. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

6. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible] கொட்பாயாக—(ஏ-டு.)

7. [illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 132.

துதைதருதோத்திரமோ டேமைமெய்யொக்க வாட்டிநிந்த
அகமில் வன்மதிதனை வென்றழித்திடல்
பதிகளைக் கா வடமுற்றவர்கொனும்
படியெனச் சொலுமொழியுஞ் செவிக்கொளல்.

(இ-ள்) ஸ்தோத்திரங்களால் மேன்மையுற்ற சூரனே! இந்திரனே எங்களது பகைவனாகிய மர்த்தியனை வச்சிராயுதத்தால் மடிப்பாயாக. எமது அழிவைவிரும்பும் மனிதனையும் கொல்லுக. காதுகொடுத்து கேட்பதிற் சிறந்த உத்தமனே! சூராத புத்தியோடு எமது கேட்டையெண்ணி யெங்களைத் துன்பப்படுத்தும் துஷ்டபுத்தியை, வழிப்போக்கனைத் திருடர் இம்சிக்கும் விதமாக, ஹிம்சித்துக்கொல்லுவாயாக வென்று சொல்லும் எம்மொழிகளை உன்காதிற் கொள்ளுவாயாக-(எ-று.) 'மதியிலின் மகத்திடைதிற்கு மின்னலை வழிப்பறிவதிற் புரிகென்ன வேற்கவே.' என்றும் கடையடியைப் படிக்கலாம். 'நன்னெறியென்று செய்யும் எங்கள் யாகத்துக்கு இடையில்வரும் அசுரர்களை யழிப்பதுபோல அழிப்பாயாக வென்று சொல்வதைக் கேட்பாயாக.' வென்பதுபொருள்.

வருக்கம். 20.

132· மண்டலம் 1. அநுவாகம் 19 சூக்தம் 6.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெ. பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்; அத்யஷ்டி; தேவதை: இந்திரன், 6 இந்திரனும் பர்வதமும்.

1. மகவந்திய, நினதார் பழந்துணை
மருவியுள்ளயா மதிசிறந்த பலக்
தகமருவியோ ரமைவெற்றி கொள்ளுறத்
தளமெமிம் முறுபகைவர்ச் செயித்துறல்;
மிகவுமின் றருகிமை யிப்பகத்தினிற்
பிழிமதுவனைப் பரிவின் விதக்குதக.
துக; வெளிப்பொருள் தருகிளர் சமர்ப்பு
வதவுமுள்வயிற் பொருள்பங்குறப்பெறல்.

(இ-ள்) (மகவானே) மகத்தின் ஐஸ்வரியத்தோடு கூடியவனே! உனது பழையதுணையைப் பொருந்தியுள்ள யாங்கள், இந்திரனாகிய உனது சிறந்த பலம் பொருந்திய வெம்மைச் சயிக்கச் சேனையோடு வரும் பகைவர்களைச் சயித்துப்பொருந்தட்டும். இன்று சமீபத்தில் நடக்கும் இவ்யாகத்திற் சோமம் பிழியும் யஜமானனுக்காகப் பரிந்து பேசுவாயாக. அவிப்பொருளைத்தரும் யாங்கள், யுத்தத்திற்செயம்பெற வருகின்ற உன்னிடத்திலிருக்கும் யுத்தத்திற் கிடைக்கும் பொருள்களைப் பங்காகப்பெறட்டும் (எ-று.)

[illegible]

2 [illegible]

[illegible]

3. [illegible]

[illegible]

4. [illegible]

[illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 132.

வகைமையொடக்களுக்கெனவாய்த்த வெற்றியை
மருவிட, யுனக்குமின் மகிமையுறி
நசையிலொப்பவர்க் குக்கிரதம் விளக்கிடும்
நண்ணவர் தொலைத்துறும் நவிக்கவே.

(கு-ள்) இந்திரனே! பகைக் கூட்டத்தையும், அந்தரத்திற் செல்லும் மழை மேகங்களையும், உன்னை வணங்கும் அங்கிரசர்களுக்காக ஒருதன்மை யினையுடைய பொருள்போல் உனது செய்கை மறைமை போல விளைவாகப் பகுத்துக்கொடு. சுத்தருவினது அதைத் தொக்களுக்காக யுத்தஞ் செய்து பெற்ற மேன்மையை யடைக. உனக்காகத் தோம்பிழியும் யமத்துரோ தத்தைத (கோபத்தைத) யுடைய பகைவர்களது கூட்டத்தை முற்றவும் வருத் துக—(எ-று). எங்கட்குக் கிடைப்பது யாது செய்க வென்பது பொருள். பகை வரது பகைக் கூட்ட மெனினும், பகை மென்வம் அகரனைடத்து வைத்து பகைக்கூட்ட மெனினும்பொருந்தும். யாகஞ் செய்வோர் ஆகிய சொன்னும் நண்ணவர்கள் இருக்காடு அனரியகுடிகளென் னாக்கூறுவர் மேலுரையாசிரியர்.

5. இருடுலொக்மிக தெளிவாற் சுகக்கக்
இருமையிற் றெருவில் புரிவித்து மன்னவிற்
பொருத சொக்குவர் தவைன்றுபுரிக்கையர்
புகலகம் புரிந்துவி சொல்ல காடுவார்;
பெரிது மக்கலவர் நடைகெட மனக்குவர்
பிரிய வாக்குரும் பவயாயுதரிபெற;
அரிபிரவர்மைக் கினைவர் மகத்தினர்
மரிவிகிறப்பதுக் குக்கினவரொடுதின்.

(இ-ள்.) குமதுமே இந்திரன் தனமமாய்க்கக்காக எல்லா ஜனங் களையும் தத்தம் தொழிற்களைப் புரியமாறு அங்கிரசர்கள் பகைமிகுதிக் குக்கும் உணவுக்கும் ஆசைப்பட்டவர்கள் எல்லைவெய்து பகைவனா வென்று அவருக்கைப்படைவார்கள்; யாகத்தினைச் செய்து அளிப்பொருள்களை யடைவார்கள். பிரியமுள்ள புத்திரர்களும் பலமும் பொருந்திய ஆயுளைப்பெ றுவதற்காக அங்கிரசுவையே அர்ச்சிப்பார்கள். எல்லாரிலும் தெய்வங்களை வணங்கினவர்கள் அறிவிலனாகவும் தெய்வசெல்வங்களை அடைந்து போல, யக்ஞகர்மங்களைச் செய்பவர்கள் இந்திரனாலிப்பதத்தை (அல்லது சொ கத்தை) யடைவார்கள்—(எ-று.)

6. பருவதகம் மபிரிரிழியர் குறுகுற் சேறுப
பருகுவிடுவாகர் கேடசெய்யவது தோழர்
ஆருவியமையுந் தொழும் வாரெக்கீழுர்
தொழிலவி கேசைரிக, தொலைவரிவ வருந்துக;
கருவியமடை ஆரக் குள்ளிப்பவர்
அபிமனக் கையுப் பயுவிக் குடுகுக்கிட;
அரிவக்கிழிக் தொழிலுர லேப்யமை
மகதை பொதுறு பெட்புறற்கு கொடுக்கவே.

[illegible] 1.

[illegible]

133. [illegible] 1. [illegible] 19 [illegible] 7

[illegible]

1. [illegible]

[illegible]

2. [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 133.

(இ-ள்.) கல்லாகிய வச்சிராயுதத்தை யேந்தும்பவனே! யாதுதான விகளின் கிராமங்களைப் பலவிடங்களிலும் பரவியிருக்கும் உனது கால்களினால் வளைந்து சூழ்ந்து, அக்கிராமங்களை யுடைத்து விரைவிற் சூர்ணஞ்செய்வாயாக —(எ-று.) யாதுமதீநாம் என்பது வடமொழி மூலப்பதம், இதற்குப் பில்லி சூனியக்காரிகளின் என்று உரைகூறுவர் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் ஆயுதந் தோடு கூடிய சேனை அல்லது ராட்சசர்களோடு கூடிய ஸ்திரீகளின் சேனை யென்பார் ஸாயணர் அடுத்தசெய்யுளில் யாதுதானவிப்படைகளென்றவர்கள் இவர்களே. அத்ரிவ: கல்லெறிபவனென்பார் ஸாயணர். பதிறுவென்ப தற்கு உனது யானையாகிய ஆயுதத்தின் பரந்த பாதத்தால் என்றும் உரை கூறுவர் ஸாயணர்.

3. யாது தானவிப்படைகளின் பலத்தினை, மகவான்,
ஒது நற்பொடியாக்குக; ஒடுக்கமா ராழக்
கீது சார்வக் குழிநிறை யிமகேயத்தில்
காது மன்னவர் சவங்களை யாழுறப் புதைக்கக்.

(இ-ள்.) மகவானே! யாதுதானவிகளின் சேனையினது பலத்தைக் கெடுப்பாயாக. ஒடுங்கி யாழமாயுள்ள பிரேதக்குழிகள் நிறைந்த சுடுகாட்டில், நீ கொல்லும் அவரது பிரேதங்களை யாழமாகப் புதைப்பாயாக— எ-று.

4. அவர்களிற் பலர் தம்மையுந் சூழ்ந்து மூம்மடி சார்
அவைநும் பழிநிறைவை வதைக்க அந்நிறம,
அவைவுதற்குப் பேரெழிலினிற் பொருந்துவார்; உனது
கவைமார் இறுக் கற்பா பொனக்கருதுவாரே.

(இ-ள்.) அந்த யாதுதானவிகளிற் பலரையுஞ் சூழ்ந்து 150 பேர்க ளைக்கொன்ற அச்செய்கை சொல்லுதற்குக் கீர்த்திப்பொருந்தியதாம். ஆ னால் உனது வல்லமைக்கு அது அற்பமெனவுங் கருதுவர்—(எ-று.)

(வேறு.)

5. வெடி. குரற்ற கெட்டிகேசரின் பிசிர்க்கிறக்
கடையு மங்கப் பிசாசத்தை, யிடித்து,
யிடிபி னெற்றுக வெல்லாவரக்கருஞ்
மடிய, வாட்டிக மண்ணின் வீழ்க்கவே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பயங்கரமான குகேசமெனும் ஈந்த நிறத்தோடு கூடிய அப்பிசாசை யிடித்துக் கொல்லுக. எல்லா ராட்சசரையும் சாகும்படி வாட்டுவாயாக. அவர்களை மண்ணில் வீழ்த்துவாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

6. கிழித்தெறிக வலியோரைக்; கேட்கவிலந்தொல்;
கோரமாக்கிற் புசிப்பினை மிகு நிறைவாகாய்,
தரைபூத்த பகைவரை யழிப்பாய், சப்பக்கரக்குந்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1

சஸ்புனா விக்திரஸெளிசிப் புனிவாசன் [illegible]
செழிப்பமகிவை பயக்குமாசாற்; நிமிசோர் [illegible]
நிறக்கமனே, சத்திரமுவெளர் சமிச [illegible]
பழிக்கு மூவெழுவநுடன்லோ டைநுந் [illegible]
பன்மினைக் கொல்லநுமாய் [illegible]

(இ-ள்.) இந்திரனே! வச்சிராயுதத்தைத் தாங்குபவனே! [illegible] கஷைத் தின்பவனே! வலியவர்களாகிய பகைவர்களைக் [illegible] எமது வார்த்தைகளைக் கேட்பாயாக. முன்பு [illegible] அக்னி வெளிப்பட்டபோது வானம் பூமிகள் [illegible] பூமியைப்போல விண்ணும் பயந்தது. [illegible] சிறந்த சாமர்த்தியவானே! [illegible] மூன்றுவகைப்பட்ட எருதீகளும் [illegible] கொல்லுதல் வல்ல ஆயுதங்களைப் பாதுகாக்கச் செய்யும் [illegible] கொல்லாது வருகிறாய்—(எ-று.) "[illegible] இல் மூழ்கியிருக்கும்போது தேவர்கள் போமித்து அக்கினி [illegible] கன். அவன் அலைக்கு (ஜனி) ஆயமாய் வானம் பூமி [illegible] டைக் கிழித்துக்கொண்டு இளம்பிறுகன். [illegible] டைந்தன." என்பது இங்கு அறியத்தக்க கதை [illegible] பார்க்க. மூவெழுவரென்பது மருத்துக்கள் [illegible] பலவேறுன்ற பொருளால் வந்தது மருத்துக்கள் [illegible] 1அக். 88 செய் 1ற் கூறப்பட்டது. சம்பர [illegible] கொல்லாது என்பதால் பண்பிலைாக் கொல்லுதல் போருக்கு [illegible].

(வேபா.)

7\. சுதை பிழிபவன் றனபிக்க [illegible]
சுகுறப் பெறும்; மதுவைப் பிழிபவ [illegible]
வதை புரிகிறுன் பகைவர் தமக்கு
[illegible] பகைத் திராத் அர்வேதுகைளா [illegible];
சுதை பிழிபவன் பிறரால் றடுக்கலான்
அதையுறப் பெறுந் தகைதாறு பொனனனவ;
சுதைபிழிபவற் கரியும் பொருள்களைத்
துதைக்குவிப்ப னின் பொறுநார் தனசங்களோ.

(இ-ள்.) ஸோமம் பிழியும் யஜமானன் [illegible] பெறுவான். மதுவைப் பிழிபவனும் [illegible] தேவர்களைப்பகைக்கும் அவேஷிகளையும் கொல்லுகிறுன் [illegible] பிறரால் றடுக்க முடியாதவனுய் ஆயிரக்கணக்கான பொன்களையும் அன்னப் பொருள்களையும் அடைகிறுன். ஸோமாபிஷவஞ் செய்பவனுக்கு இந்திரன் நெடுங்காலம் நிலைத்துநிற்கும் பசுமுதலிய நிறைந்த செல்வத்தை நிரம்பத் தருகிறுன்—(எ-று.)

வருக்கம் "22"

134. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 20 சூக்தம் 1.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தைடி பருச்சேபன்; வடமொழிச் சந்தம்: அத்யஷ்டி, அஷ்டி; தேவதை: வாயு.

1. விரைகதிப்பரி யுனைமுற்பழமையின்
விழவினேனைய கடவுட்கெனப்பிழிந்
தருகினேற்றிய மதுவுன்னை, வாயுவே,
வனைருசிக்க வெம்மக மாவியெனி;
பெருகுமன்பு மெய்ம்மறை யுன் னுயர்குணம்
பெரியவாக்க, வுன்மனம் மகிழ்க;
தருகுமெம்மவி தனைமேற்க, வாயுவெந்
சார்வை யிய மாகினைத்தேரி னேகலே.

(இ-ள்.) வாயுவே! பழமைபோல் இதரதேவர்களுக்குப் பிழியும் ஸோமத்தை விழாக்காலத்தில் முன்னர்க் குடிக்குமாறு, எமது யக்ஞத்தி ளிக்கும் அவிப்பொருள்களை யெண்ணி உனது வேகமான நடைபொருந் திய குதிரைகள் உன்னை யிங்கு கொண்டுவரட்டும். எம்முடைய பிரிய ஸத் திய வாக்கோடு கூடிய மறைகள் உனது உயர்ந்த குணங்களை பெரியவை யாகச் செய்யட்டும். உனது உள்ளமும் அம்மந்திரத்தினிடத்து ஸந்தோஷத் தோடு தங்கட்டும். வாயுவே! யாங்கள் தரும் அவிப்பொருளை யேற்கவும், எமது ஆசைகளைத் தரவும் குதிரைப் பந்திகள் நிறைந்த தேரோடு நீ வரு வாயாக—(எ-று.)

2. மதமளிப்பவை, விரைவிற் றெளிர்ப்பவை,
மறையவைபூட்பவை, வடிபெற்றெழுகின்றவை,
யிதமுறுத்த லுன்றனை, வாயு, விந்துக,
ளிய தமர்க்குமுன் பரி யுன்றனையியன்
னெதிரெழுகியெம் மகத்தசு பெம்பவி
யெதிர வெந்தொழி லெண்ணி நண்ணியின்புற;
மதியினற்றொழில் புரிவோரடைந்து தம்
மதியினிச்சைகள் தமை வேண்டுகின்றனர்.

(இ-ள்.) வாயுவே! உனது தேரை யிழுக்கும் உனது குதிரைகள் உன் துணைகளை யடைந்து உனக்கு முன்னர்ச் சென்று எங்களுடைய யக் ஞதலத்திற் றரும்மவியை யேற்க வென்றும், எமது யக்ஞ காரியங்களை யெண்ணி அங்கு வந்து களிக்கவும், மதத்தைத் தருபவையும் விரைவாக எப் பக்கத்தும் விளங்குபவையும், மந்திரங்க ளழைக்க நிற்பவையும் (பத்துத் தரம் சுத்தமாக) வடிக்கப் பெற்று எழிலை யடைந்தவையுமான ஸோமத்து ளிகள் உனக்கு மதத்தை யூட்டட்டும். தமது புத்தியினால் யாககர்மங்களைப் புரியும் ரித்விக் யஜமானர்கள் ஓம்மகத்தை யடைந்து தமது ஆசைக் கேற்ற விஷயங்களைச் சொல்லி வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்—(எ-று.).

அஞ்ச கம் 2 அத்தியாயம் 1.

3. [illegible]

[illegible]

(இ-ள்) [illegible]

4. [illegible]

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

(௵-அ.) [illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 134.

இனி கவாஸோ யோகி எரியும், என்பார். வசுதேறுபய: என்பதற்கு [illegible] ஜலமென்றும் ஈதியென்றும் [illegible] உரை கூற [illegible] 'மருத்துக்களை கர்ப்பணம் அல்லது கர்ப்பம் என்று பொருளுரைத்து, 'மருத்துக்களை கருப்பத்தினின்று தோற்றுவிக்கின்றாய்; மருத்துக்களை மின்னலின் கருப்பத்தினின்றும் தோற்றுவிக்கின்றாய்.' என்று கடைசி பாதத்துப் பொருள் கூறுவர். [illegible], [illegible].

5. விரைவினன் மதம் பழுதுக்கொத்தன,
பிரிவுபம் வெண்மைதூய்மை மிகுதேருடையவை
பெருகு போக இச்சையின் மகத்திலைப்
பிணையவெண்ணி போமிவைவாஸ்; ஆயர்ச்சிறி
அருகு கோகாறு கற்காவிற் பிறைநக்காய
வருநீ கேவண்டிவன் பசுவா ஞானயுளி;
பெருகுமெப் புகைமகா குயிர்களிற்
பெருகுகாரிற் பெரிதாம் பசிக்கிறாய்.

(இ-ள்) (வாயுவே!) விரைவாக மதம் பழுது முக்கிரத்தோடு கூடிய [illegible] யும், வெண்மை சுத்த மியற் தேருடையவையுமான சோமத்துளிகளை, [illegible] யாகத்தைத் தடைய வெண்ணி போமிவைசுறனை. [illegible] [illegible] மருத்தும் பயங்களி, திருடன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (வ-து.). [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்பார். [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] என்பதற்குத் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பொருள் கூறுவர் அவர்.

(வே. பா.)

6. தேவி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] மதிவா, வாயுவே
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible];
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] யாக்கினா.

(இ-ள்.) வாயுவே! எல்லாருக்கு [illegible] (அபர்ப்ப) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உனைக் காக்கைக்கு [illegible]—(வ-து.).

வருக்கம். 23.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

135. மண்டலம்: 1. அநுவாகம் 20 சூக்தம். 2.

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]

[illegible]

2. [illegible]

[illegible]

ஆடையோடு கல்லிற் பிழிந்து [illegible]
னது, எல்லாரும் விரும்பும் [illegible]
டக்கி விரும்பு நிறைந்தது. [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 135.

யாகங்களில் வந்து உனது பாகத்தைக் குடிக்கவென எங்களால் வேண்டப்படுகிறது. உனது நியுத மென்னும் குதிரைகளைக் கூண்டுக. எங்களிடத்து அன்போடும், அநுக்கிரஹத்தோடும், ஸந்தோஷத்தோடும் வருக—(எ-று.) ஆடை, வஸ்திரம், போர்வை, சுண்டு பாலினது ஆடை போல்வனவுமாம், வெண்மை. உபரி. மன்னைப் பெயர், நியுதம் லக்ஷ மெனினும் ஒக்கும். கலசம் சோமந் தொட்டு அல்லது துரோண கும்பம்.

3. சுருசுகத் திரப் பரிபின் விகார வுறல்,
தழுவு மெய்மைக் குணிவிச்சை மெய்யர்
ஒளிகளிக்கு மெய்யமனி புண்டிப் புகழ் ஓவாயர்;
அணைய பிடம் மதுப் பரிதிக் கிரணமே
நெருக்க காற்றிற் சரயுந் தவிக்குந
ஓணது பசித்து வீபாதல், வாயுவே!
விதி யிலைத்தமர் அகிலின் சொவிபர
நினிய விட்டுறிப் பரிமத்து சேவமிப்ப.

(இ-ள்.) தாயுவிசய் ஒதிரைகளையோம், வாயு பாகத்திலிடத்து உனது இவ்விதைகளைப் புத்தி செய்து கொள்ளும் வண்ணமும், எம் பாகத்தி உனது வரப்பெற்றும் அவியுணவை புண்ணும் வண்ணமும் விரைவாக வருவாயாக. வாயுவே! ஓமத்தலைவனது ருத்விக்குகளின் உதைய காற்றிலே கலசத்தி உனக்குக் கலசங்களிலேப் பெற்றதைப் பக்ஷிய இத்தோத்திரம் உனக்குக் கலசத்தில் பகிர்ந்து கொண்டு வாயு பரிசுத்த மாயாக. சுவை அத்வர்யுக்கள் புதின்மாத் தானும் கொண்டு வந்து பரிசுத்த மாக்கப்பட்ட இத்தோத்திரம் இக்கின் விரைத்திருப்பதையக்கப்பட்டுள்ளது—(எ-று.) அத்வரம்: அத்வர்யுக்கள். சுண்டு வேள்வையைக் காக்கிய அத்வர்யுக்களைக் குறித்தது, அவர்கள் வஸ்திரைய பத்ராம். சாமம், மாம்பாத்திர விசேஷத்தைக், ஸோம ஸேசமும் அல்லது ஸோம ஸலத்திலிட்டும் வைத்த ஆவதிக் கூறு உபயோகப்படும் நிறுபாத்திரமாம்.

4. வாயுவே யரி பரி கூடு புங்க கொடி,
மன்று கொண்ணம் பரிவின் வாரி முடிக்
கொழு வலையறி கருவிற் கொடாற் கொடிக்
காழுமா மயவியர் குவிபுகனை விவர்கடுமே;
வாயுவே, மதுத் துனி புண்டிப் புகழ் தூய;
மருவுமுன் முழுக் கொள் ஏறேர் விடைமக்ககுள்;
வாயு மெய்ம்மைக் கிமையர் கவிபரிக்கா
மெய்ச்சு மற்றைக் கொடி கீர் வழுறுவீர்.

(இ-ள்.) வாயுவிந்திரர்களே! குதிரைகள் பூண்டவையும் சீரானவுமான எங்களைக் காப்பாற்றுந் தேர்களையும், கவிந்த விரிக்கக்கூடிய பயமறி அவிக்கும் மவ்வை அன்னமாகிய ஹவிஸ்ஸுக்கு நீங்களுண்ணுவதற்கு வாருங்கள், எங்களுடைய வாழ்வென்கொள்ளேம். வாயுவே! நீ மதுவாய்த்தவளவு கூடிய சோமமய மாகிய அன்னத்தை புண்பவனாக. அந்தனைய நீ முன்னர்க் குடிக்கவேண்டுமென வினைவேயாம். வாயுவிந்திரர்களே! எங்களுக்கு அருளாளத்தைத் தருவீர் என்பதை யாரும் கேட்டுத் துதிக்கின்ற யாகங்களைச் செய்வீர் என்பதாயிருக்கிறது—(எ-று.) படிவநூல் தாயத்திலும் வாயுவிந்திரர் கூறுவீர்களாக.

அற்புதம் 2 அத்தியாயம் 1.

[illegible] 4. ருக். 16 [illegible] 1 [illegible]

5. [illegible]

[illegible]

6. [illegible]

[illegible] 1 [illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 135

(வேறு.)

வாயு, சோமப்பலிற் றுயில்வார் பலோர்
வாயிலின் கடந்து சோமபாட்டை
மேய சுல்லொலி மேவு மில்லெனி
லேகமார்க் குறல் வேந்த னும்முறல்;
தூயமெய்ப்பாமை வாக்கொலி மிகுந்திடும்
தோரிடமெது வுதுவை வாயுறல்;
பாயுநற்பரிக் குழுவொடும்மகப்
பாடசாலைக் கிடை, லரியும் வந்துறல்.

(இ-ள்.) வாயுவே! சோமபித் தூங்கும் பல யஜமானர்களது வாசல் களைக்கடந்து சோமங்கள் நன்றாகச் சப்திக்கும் மவ்வீட்டை நோக்கி விரைவின் வருக. உன்னோடு இந்திரனும் வருக. தூய்மையமைந்த சத்திய வாக்குக் களாகிய மந்திரங்கள் அதிகமாகச் சப்திக்கும் இடமெதுவோ, மெய்யோ ... அவ்விடத்து வருவீர்களாக. குதிரைக்கூட்டத்தோடு ... யாகசாலைக்கண் வருக. இந்திரனும் வரட்டும் — (எ-று.) ... பொருள் கொண்டு அச்சொல் ... என்பர் மேற்கோளாசிரியர். ஆனால் ஸாயணர் ... என்பர்.

8 வெற்றி கொள்மகர், விரைவிற் குடமா
மிகவிரிந்த வள்ளத் துடமது
வற்றலின்றி யாவுமிப்பி னிறுத்தி
மன்னவிற் றால் ; அவை மக்களும்
வெற்றி யோர்வுறல்; தேனுவும் உடன்
வேண்டிய மிகுதியும்; யாகஞ்சமைத்
தற்றதாம்; பசு, வாயுவே, புனைக்
கொழுகு, சோமப் பாகியின் றியே.

(இ-ள்.) ஜயம் பொருந்திய யஜமானர்கள் ஆகாத்தோடு ஆழ்ந்து நிற்கும் மிகவும் விசாலமான (அரசமரத்தாலான) ஆசனத்திலுள்ள மதுவை (அத்வர்யுக்கள்) ஆசனத்தில் செய்யப்பட்டதில் கொண்டு வந்து தரட்டும். அவ்யஜமானர்களும் எங்களுக்காக இன்றும் வெற்றியோடிருக்கட்டும். அவ்யஜமானர்களுடைய பசு எங்களுக்காகக் கறக்கின்றது. யவமாதி தானியங்களும் பசுவுடனே வேண்டிய பாலை உனக்காகக் கறக்கின்றது. வாயுவே! உனக்காகவே தானியங்கள் புரோடாசத்துக்காகச் சமைக்கப்பட்டன. இங்குள்ள பசுக்கள் நோயின்றி இளைக்காமலும் இருப்பதால் அபகரிக்கப்படா. (எ-று.) யக்ஞவைத்தம் என்பதற்குப் 'பர்வதாதியிலும் வளர்கின்றன — (எ-று.) 'பர்வதம் போன்ற விசாலமான விடம் வியாப்தி ப்ரதேசஸ்திதம் ஸோமம்' என்பர் ஸாயணர். ஆனால் அசுவத்த (அரச) மரத்தினாலுள்ள ஸோம' மென்பார் ஸாயணர். ஆனால் அசுவத்த (அரச) மரத்தினால் செய்த ஆசனத்தில் அவ்வது ஸோமத்தில் வைத்துள்ள ஸோமம் என்பர் மேற்கோளாசிரியர். இச்செய்யுள் இந்திர வாயுக்களைக் குறிக்கு மென்று அநுக்கிரமணிக்காரர் கூறினும், ஸாயணருரையிலும் அதற்கேற்ப உரை கூறினும், மூலம் ஏகவசனமான பிரதிபெயர்ச் சொற்களோடு வாயுவையே குறிக்கின்றது.

[illegible] 2 [illegible] 1.

9. [illegible]

[illegible]

136. [illegible] 1. [illegible] 21. [illegible] 3.

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]

[illegible]

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 1.

மித்திராவருணர்கள் [illegible] அவர்கள் [illegible] கூறுகின்றனர்.

2\. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible] 1 [illegible] (Wallis) [illegible] யுள்ளார்.

3\. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible]

[illegible]

4. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

5. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]
அவர்களுக்கு [illegible]
பகையற்றிருக்கும் [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

அம்மித்திராவருணர் காப்பாற்றட்டும். விரதகூடஸ்தனைவரும் வருந்திய மெ [illegible]யிலொழுகி அம்மித்திராவருணர்களது விரதங்களை உடந்தைகளாலும் [illegible]யினும் [illegible] யஜமானனை யரியமானும் காப் [illegible]களாலும் நன்றாகப்போற்றி யலங்கரிக்கும் [illegible] [illegible]ற்துகிறான் —(எ-று.)

பொருநமக் கிவற் கனறவென் றதிபிலைப்
போக வென்புகிடை மித்திரன் பகன்
றருமருத்திரன் வருணன் னிவர்க்குமே
சருவருஞ் சுகந்தரு மவ்வுருத்திரற்கு;
அரிவைய யங்கிவையைப் பகலை வெரளி வெறி
பரிபினைத் தருதி புரிகள்; பிருத்தியர்
மருவு கீர்த்தியாபுரிசீற உருப்பெறல்
மகவனொடுறுமருள் சோம னுதவிரின்.

(இ-ள்.) இவனுக்கு அல்லது ஆரியனுக்கு நமஸ்கார ரூபமான [illegible] [illegible]த்திரங்களைச் சொல்லுகிறேன். பகனுக்கும், வருணனுக்கும், மித்திரனுக் [illegible] [illegible] மருத்துக்களுக்கும் சுகப்ரதமானவனுமாகிய உருத்திரனுக்கும் வருணனுக்கும், பகன் முதலானவரும் சுகப்ரதமானவருமாகிய [illegible] (இதுவரை தவிர! அல்லது மனமே!) இந்திரனையும் அக்கினியை [illegible] [illegible]. [illegible] அரியமானையும் [illegible]. [illegible] [illegible]யும் பகனையும் [illegible] [illegible] புத்திரர்களையும் [illegible] கீர்த்தியுடைய [illegible] உதவியினால் புத்திரர்களையும் [illegible] [illegible] (எ-று) நமஸ்காரரூபமான [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. நமம், [illegible] அவற்றின் அர்த்தமான [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] உருத்திரன் என்பார் [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]. அர்யமான் அர்யமான் ஆரியன் [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], உதவி என்பது பொருள்.

7. தேவர்கள் முதலியோர்க்கிடையில் [illegible] யாக்கள்
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible];
[illegible] வருணாய்க்கி [illegible] [illegible];
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

(இ-ள்) இந்திரப்பிரிவுடைய [illegible] யாகங்கள் தேவர்களுடைய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பெற்றவர்களாய் [illegible] [illegible] [illegible] மித்திரனும், வருணனும், அக்கினியும், [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] யஜமானர் [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] யாகங்கள் அவ்வுதவியை யடையட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம். 26.

அநுக்ரமம். 137.

முதலத்தியாயம் முற்றும்.

[illegible] 1 [illegible] 137.

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
VI	5	[illegible]	[illegible]
	6	[illegible]	[illegible]
50	27	[illegible]	[illegible]
52	8	[illegible]	[illegible]
46	20	[illegible]	[illegible]
47	39	[illegible]	[illegible]
,,	40	[illegible]	[illegible]
48	28	[illegible]	[illegible]
53	40	[illegible]	[illegible]
54	8	[illegible]	[illegible]

2 [illegible].

[illegible]

137. [illegible] 1. [illegible] 2 [illegible] 1.

[illegible]

[illegible]

([illegible])

1. [illegible]

[illegible] —([illegible])

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

௨. சோமத்தினற் றுளிகள் துளிசோடு சேர்ந்திடப்
போய்க் கொழுந்தின்ற, வருக;
நமத்தினிற் கல்லினிற் பிழிந் தெடுமின் சோம
மேய்த்துத் துளிகளொடு தெளிந்து;
யாகத்தி லும் மறைதை விண்மணிக்கதி ரோடு
மருவுதல் பொய்ந்த, யாகத்
தோமத்துறம், பாக மித்திர வருணர் பெற
லுற்றதில் சுவைத பருகுமின.

(இ-ள்.) (மித்திராவருணர்களே!) சோமத்தினது துளிகள் துளிசோடு கலந்து சென்று பொருந்தியன; நீங்கள் வருகின்றனாக. மந்திர முதலிய கலகலந்து சென்று பொருந்தியன; நீங்கள் வருகின்றனாக. அது வோடு கல்லிற் பிழிந்தெடுத்த சோமங்கள் துளிசோடு கலந்தின்றன. அது காகவுமது விடியலும் சூரியகிரணங்களும் [illegible] யாகத்தினிடத்து இவ்வழி தோமத்திற்காகவும், மித்திரா வருணர்களது பானத்திற்காகவும், இவ்வழி வந்த சோமமானது அழகாகப் பொருந்தியது—(எ-று.)

3. உடலெலாம் பாலாக வொளிர் கின்ற பசுவினி
னுமயர் சோம வல்லி சாறு தீ
திடமுறுங் கற்கொண் டிடக்கெல் நலத்தினைச்
சிறிக் கறந்திடுபவர்;
அதனைக வெம்மைக்கு விழைய சோமத்துவன்னை,
வன்றி வெத்தமை யவின்றீர்;
பினைவு மிம்மதுவைப் பிழிந்தார் சுசி, வருணா,
மித்ர, நீர் மாந்துதற்கே.

(இ-ள்.) மித்திரா வருணர்களே! தனது சரீரமுழுதும் பால் மய மாகத் தோன்றும் பசுவைப்போல விளங்குகின்ற வானவல்லியாகிய சோமக் கொடியைத் தேடியெடுத்துக் கல்லிலும் [illegible] அக்கொடிகளைப் பிழிந்து பால் கறப்பது போலக் கறந்து வைத்தனர். அன்பிற்குரிய பெண்மை மிக்க பிராட்டிப்பவர்களே! எமக்கருகில் இம்மதுவைத் தரு சோமத்தைக் குடிக் கவாருங்கள். பணிதர்கள் (யஜமானர்கள்) உங்களுடைய வெப்புரணமான குடிக்காகவே இச்சோம மதுவைப் பிழிந்து வைத்தார்கள்—(எ-று.).

வருக்கம். 1.

138 மண்டலம் 1. அநுவாகம் 20 சூக்தம் 5.

4 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தைவோதாஸி பருச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: அத்யஷ்டி; தேவதை: பூஷன்.

1. பலபலர்க் கெழும் பூஷன் மகித்துவம்
பலரு மெண்ணிடும் பெருமை சிறந்தது;

மண்டலம் 1 சூக்தம் 138.

[illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) புத்திரனே! ஸ்தோத்திர சீலர்களான மேதாவிகள் தங்கள் கர்மங்களிலும் உனது உதவியை யடைந்து உனது தோழமையில் ஞானாதி குத்து விளங்கினர். புதிதான அந்த ஸ்தோத்திர முறைகளை யதாவிதித்த பின் உன்னையாங்களடுத்து, லட்சக்கணக்கான திரவியங்களைத் தருமாறு பிரார்த்திக்கிறோம். நீண்ட கீர்த்தியாய்ந்தவனே! கோபமற்றவனே! எமது அருகே வருக; ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் எமக்குச் சமீபத்தில் வருவாயாக——(எ-று.)

4. தகாரிப்பினந் சருவாதவ, கொடை—
தழுவியோ பொருவியின் கொடைபெற
வைகறுத் புகழுடையக் கருவிலம்
பதவியேத்த வெம், மைதுர்தியோ, யரு
இதயவின் வா ; பகைவர்க் கெதாப்பவ,
விழையதுகிய பிக்கதுயே பொப்பவிதமர்
புகழ்தவின்; ●ன, பொனியோ, யுனட்டையோர்
பொருது பெண்ணிக, நெறுநியான் கொண்டேனே.

(இ-ள்) புதல்வனே! ஆடாகிய குதிரை யுடையவனே! கோபங் கொள்ளாதவனே! தானத்தோர் கூடியவனே! அநேகர் துதியுள்ளவனே! என் கருடைய அவிக்கொடையைப் பெறவும், கீர்த்தியை (யையன் துவைப்பது கருடைய அவிக்கொடையைப் பெறவும், கீர்த்தியை) பெறவிருப்பும் எங்களுடைய அந்தனைத்தை பெறவும், இந்த உணவை)ப் பெறவிருப்பும் எங்களுடைய ... யங்களருகே வருவாயாக. ஸ்தோத்திரங்களால் உன்னை இந்த வாழ்த்தினோம். ஒளி திக்கிக் குரிய ஸ்தோத்திரங்களால் உன்னை இந்த வாழ்த்தினோம். நிறைந்தவனே! (அல்லது ...) அவியேற்பவனே!) உன்னை பொருள் ... வெண்ணமாட்டேன். உனது ... விடமாட்டேன்——(எ-று.) கொள், அனை, தகாரி, தகாகிய குதிரை.

வருக்கம். 2.

139. மண்டலம் 1. அநுவாகம். 20 சூக்தம். 6.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தெய்வோதாஸன் பருச்சேபன்; சந்தஸ்: 1-8, 10 அத்யஷ்டி, 9 ப்ருஹதி, 11 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: விச்வேதேவர்கள், 2 மித்திராவருணர், 3-5 அசுவினிகள், 6 இந்திரன், 7 அக்கினி, 8 மருத்துக்கள், 9 இந்திராக்கினிகள், 10 பிருகஸ்பதி, 11 விச்வேதேவர்கள்.

1. நமதருக்குச் செவிப்புற தாருக;
நானு முன்னார் க்கினியைத் அழைக்கின்றேன்;
தமது இக்கிடைப் பலமார் குழுவினைச்
சரியைக் கொண்டதிவாய் வேண்டினோம்;

மண்டலம் 1. ஆக்கம் 139.

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

௨. [illegible]

(இ-ள்) [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

கருக்கு என்றும் விரித்துரைப்பர். ஸாயணரோ மித்ர ஆதித்யர், அக்ரு தம் சோதனை ஸ்வபாவ முதலிய எனப் பொருள் கொண்டு மை பாவித்து பொருளை தென்பார். மித்திராவருணர் மனுவுக்கு . காரணர்க வென்பதை மண். 1 சூக். 136 செய். 1ற் பார்க்க.

3. அசுவினிகளே! ஆதியின் முறைமையிலும்
பாலுடன் வருக பருகுமினே,
விசுவ திக்கிலுந் தெவிட்டாவிடலின் அவி
விரைந்து வேட்டாயர்கள் புகலுவார்;
விசுவ வேத பிருதிவியுங் களைக்கவும்
பிருதிவியாகிய படையை எனக்கு ஈதிரோ;
தவிய வாட்டிவீர் மதுவை பொழியும்
தலைவியாகும் ஆநந்தமான பயக்குமினே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! ஸ்தோத்ரங்களால் உண்மை மனதில் நினைக்கும் ஆயுளுக்கும், அவிர் பொருளை ஆகாரத்திலும் உங்களுக்கு வேண்டும் ஆயுளுமாகிய யஜமானர்கள் உமது புகழ் வைகளைக்கிற எல்லாப் பக்கத்திலும் காதிற்படும்படி செய்வதுபோல ஸ்தோத்ரம் கூறுவார்கள். எல்லாவித மான செல்வத்தையு முடையவர்களே! உமது மதுவினைத்து பொன்மய தேரின் உருளை பொன்மயமாக விளங்கி மதுவைத் தெளிக்கின்றன —(எ-று.). உருளைகள் பொன்மயமாக விளங்கி மதுவைத் தெளிக்கும்; மண். 1 சூக். அசுவினிகளது தேருருள்களே 'மதுக்கசையின் சக்கரங்க' ளென மண். 1 சூக். 34 செய். 2ற் கூறியுள்ளதைப் பார்க்க. தவிய வாட்டுவீர், அல்லது, அல்லவினை அல்லது சத்ரு படைகளை ஒழிப்பவர்களே என்பது பொருள். விசுவ வேதஸ், எல்லாவித செல்வங்களையு முடையவர்களே என்பது பொருள்.

4. வளிமிருந்தாயீர் நாகந் தொடுத்து நம்
மனிதரிற் செய உலகத் தெடுத்து;
பொலிவிலும் பரிகளின் அருக வாரம்
போகவந்த தெறிகள் பரிகளைக்
கலையிக்கனர்; வளியி, தீயனியக்
கனிமிகு தேர் வலைன் றைத் தனைக்
குலையிக்கனர்; தெறியின் மனுப்பணிக்
கொள்ளுவீ ஆனி யறவேய பெய்விப்பீர்.

(இ-ள்.) வலிமை மிகுந்த அசுவினிகளே! (யாகம் முடிந்தபின்) ஸ்வர்க்கத்துக்குச் செல்லும் உங்கள் ரதத்தி பொருந்திய செய்கை எல்லாரானும் அறியக்கிடந்தது. உங்களுடைய ரதங்கள் ஸ்வர்க்கத்துக்குச் செல்ல அந்தரமார்க்கத்திற் பொருந்தும் குதிரைகளைத் தெரிந்து பூட்டுவார்கள். தல நாசகரே! பொன்மயமான தேர்மேல் ரதஸ்தானத்தில் உண்மை அமர்வித்தோம். மார்க்கத்தைப்போல அந்தரிக்ஷ வுலகத்தை உங்களுக்குப் பணிவாய் நடக்கும்படி செய்வீர்கள். அந்த அமுதத்தும் தண்ணீரைப் பெய்விப்பீர்கள்—(எ-று.) ரஜம் என்றும் பதத்துக்கு உலகமென்றும் பொருளை மண் 1 சூக் 90 செய். 7ற் பார்க்க. அதன் மற்றொருபொருள்

[illegible] 1. [illegible] 139

[illegible]

([illegible])

5. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

[illegible]

6. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

7. [illegible]

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 2.

அரிய தேவர்கள். கருணை யளிக்கவே
தகுந்தோரங்கோர் மெய்யுரைப்பக் கரந்தனர்;
அரியமானவர்க்குத் தெளிவு புரிந்தனன்;
அவனருளினா லப்பாக யானறிவேனே.

(இ-ள்.) அக்கினியின் கண்களால் ஸ்தோத்திரங்களை விளைவாகக் கேட்பாயாக. [illegible] அரியத்தக்கவர்களும் ராஜாக்களும் [illegible] யாகங்களுக்கு வேண்டியவனான அந் தண்டத் [illegible] காலங்களுக்கு [illegible] (பின்னிரண்டடி தேவர்களை தேவர்களிடத்து [illegible] கூறுவாயாக. (பின்னிரண்டடி தேவர்களை யெதிர்முக மாக்கியவை) தேவர்களே! அக்கினியை [illegible] அவர்கள் அந்த வேண்ட அவர்களுக்குக் [illegible] பார்த்தார்கள். (அவர்களால் முடியாததால்) அரியமான் அவர்களுக்கு [illegible] அப்பாகத்தைக் கூறந்து காட்டுகின்றேன். அரியமான் அவர்களுக்கு [illegible] அறிவேன் — (எ-று) 'அப்பாக அதனுள் அப்பாகத்தை அவன் அரியமான் யானறிவேன் [illegible] அக்கினி காரியங்களுக்கே [illegible] என்பார் [illegible]. அதனால் இது அக்கினியைப் [illegible] தேவர்கள் [illegible] அக்கிரமர்கள் வேண்டத் தேவர்கள் [illegible] அவர்கள் [illegible] [illegible] அவர்கள் [illegible] அவர்களுக்கு அதனைக் கறந்து காட்டினென்றும் ஒரு [illegible] அரியமான் அவர்களுக்கு அதனைக் கறந்து காட்டினனென்றும் ஒரு இதிகாஸமுண்டு.

8. மருத்தீர, [illegible]
[illegible];
[illegible],
[illegible] ஆர்,
[illegible]
[illegible] பொலிக்குநன்;
[illegible]
[illegible] புரிக்கிலைக் கருளே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! [illegible] திக்கியமெங் [illegible] [illegible] சத்திரங்க [illegible] முக்காருகேய்கின்ற [illegible] காலத்திலும் [illegible] [illegible] (எ-று.) [illegible] [illegible] [illegible] என்றவையும் [illegible] பாகவிதவாக்கல கொள்க.

9. அக்கினி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பொருவர்;

[illegible] 139.

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

10. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

(வேறு)

11. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

மகத்தை பெற்றுக்கொள்வீர்களாக—(எ-று.) [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

அன்ன தேவர் ஏழவரே யெனினும் மகத்துவத்தினால் அவ்வெண்ணிக்கை விட இகனிருதல் முப்பத்து மூவராயினர் என்பார் ஸாயணர்; '[illegible] முன்னமையின்' என்றவாக்கிய ஒம் அவனை அப்படியான விபூதியாயிருப்பவ [illegible] முனைதவென்பர்.

வர்க்கம் 4.

140. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 20. ஸூக்தம் 7.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: உ(ச்)சத்தியன் புத்திரன் தீர்க்கதமஸ்; சந்தஸ்ஸுகள்: 1-9, 11 ஜகதி, 10 த்ருஷ்டுப் அல்லது ஜகதி, 12, 13 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்னி.

(வெ. பா.)

1. வேதிக்க ணமர்ந்துநனி இடக்கருதி நம்
பக்கினிக்கு, வேண்டியதா
சோதிக்க ஞானர்க்கிது பலனுக்கு
விக்கமறிந் [illegible]
சாதிக்கல; [illegible]
[illegible]
தீதிக்க [illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) (அர்ச்சிப்பவனே!) [illegible] அதனிடத்தமர்ந்திருந்து [illegible] வெறுத்து விளங்கும் [illegible] னவுகளைக் [illegible] ளவனும், சோதியேயாகி [illegible] யவைக்குளவும், இருட்டை [illegible] வைதப் பொய்யது [illegible] களாக—(வ-று.) [illegible] கூறியுள்ளார். [illegible] என்றும் [illegible] பொனைடையா கூறுவார். [illegible] வெளிக்குறிப்பக [illegible] ஸாயணர்.

2. இருபிறர் [illegible]
[illegible]
மருவிலியா [illegible]
[illegible]
இருமருவ [illegible]
[illegible]
குருவிகாடு [illegible]
[illegible] பொருநயர்க்கா.

[illegible] 1 [illegible] 140.

(உரை) [illegible] 1944 [illegible]

3\. [illegible]

(உரை) [illegible]

4\. [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

பலவிகி மடையுள்ளக்க,
என்னுறுவாய், மானவருக் கெனவேயுள்
சுடர்மூட்டி யேய்ந்தவன்றே.

(இ-ள்.) மனிதரது உள்ளத்தில் நினைக்க நிற்கும் அக்கினியே மோட்சத்தை அல்லது பிரம்மலோகத்தை யளிக்கும் தன்மைவாய்ந்தவையும், வேகமான கதியோடு கூடியவையும், கறுப்பு நிறமான பாதைக்கண் செல்பவையும், வேகமுள்ளவையும், தங்கள் தொழிற்கண்ணும் நடைக்கண்ணுஞ் சிறந்து நிற்பவையும். வாயுவினால் தூண்டப்படுபவையும், பலவிதமாகச் செல்லும் மணத்தோடு கூடியவையுமான, உனது சுவாலைகள், யக்ஞத்தை நடத்தும் மனிதர்களுக்காகவே மூட்டப்பெற்று நின்றன (எ-று). 'காலி கராலி, மநோஜவா, ஸுலோஹிதா, ஸுதூம்ரவர்ணா, ஸ்புலிங்கினீ, விச்வருசீ, என்னும் ஏழுநாக்குகளோடு கூடிய அக்கினிச் சுவாலைகளில் ஒருவன் ஆஹுதி செய்தால், ஸூர்ய கிரணங்களோடு தேவர்களுக்குப் பதி வீற்றிருக்கும் லோகத்தில் அவனை யச்சுவாலைகள் கொண்டுபோய்விடும்.' என்று சுருதியிலிருப்பதால் ஏழுநாவு: என்று சொன்னார் ஸாயணர். மேலைநாட்டாசிரியர் இதுமுதல் 5 கவிகள் காட்டையழித்து ஆரியர்கள் குடியேறுவதற்கு வேண்டும் இடத்தைத்தரும் காட்டுத்தீயைப் புகழ்ந்த செய்யுட்களா மென்பர்.

5. காரிருளைக் கிழித்துமிக வொளிவீசிப்
பெருநெறியின் கறுப்பைமாற்றிச்
சாருமவன் புலிங்கங்கள், போனவினி
யெவ்விடத்துந் தழுவித் தோய்ந்த
சிரமபத் தெங்கணுந்த சேட்டிக் குவிர்ப்பிற்
பெருமரமுக்கைச் சேர்த்திட்டின்ன
பேருருவே யிதுபி தெறிக்கெத்திசையும்
பொறிவீசிப் படருங்காலே.

(இ-ள்.) பெரிய பூமியின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் பரந்து, எவ்விடத்துஞ் சேட்டை செய்து, பெருமூச்செறிந்து, பெரிய ஒலியை நிறைத்து, இடிபோல் முழங்கி, எத்திசையும் பொறிகளை வீசிக்கொண்டு படரும்போது அவ்வக்கினியின் தீப்பொறிகள் இருளைநாசமாக்கிப் பெரிய காந்தியைவீசித் தாம் செல்லும் நெறியிலுள்ள கறுப்பை மாற்றிப் போக்கும்—(எ-று).

6. பழுத்தநிறச் செம்பகனிடத்திகுற
வன்னத்துடனின் குளம்புறுத் தேனாற்
பழிச்சி யலங்கரிக்குமிற் பேரொலியொடு
பத்தினிமார்க்கட் பரிந்து செல்லுங்
கொழுத்த விடையெனவேகும்; வளித்தோற்றித்
தன்றுணைக் கோல மாற்றித்,
தெழித்தொளிரும் பிமனென, வடக்கிதாய்ச்
சுடர்க்கொம்பைச் சிறப்புமன்றே.

[illegible] 1. [illegible] 140.

(இ-ள்.) [illegible]

7. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

8. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

மையை நீக்கிப், பிரிணையை மீண்டும் வருவிக்க மந்திர உச்சாரணங்கள் செய்வதுபோல் உரக்கச் சப்தித்து அவர்களுடைய பிராணனை வளர்த்துக்கொண்டு வருவான்-(எ-று.) என்று அக்கினியை நாயகருகவும், அவர்களை அவனது பத்தினிகளாகவும் உருவகித்தார்.

9. தாய்புகைக்க வெளாசக்கினைச் சூழ்ந்து
இக்குழையாற் சுருவிடேய்ப்பே,
வாயிரித்தார்க் கொழுது புயிவோடுபல
திக்கினிறு மருவி சேகை
மாய் நடக்கும்; பாதமுள சங்கமத்துக்
குணையுதலை யளிக் கொக்காலுங்
கொய்திரை முகலைவிக் சேர்விகுவியைச்
சியாமளமாய்க் கொய்க்கு மன்றே.

(இ-ள்.) (இது வடமொழியின் அநு) பூமியாகிய தாய்போர்த்துக்கொண்டிருக்கும் இரணம், குன்ம ஓஷதிகளாகிய மேல் வஸ்திரத்தைத் தூழ்ந்து நாக்கினால் உண்மையாகவே யருவி, வாயிலும் சப்திக்கின்ற பிராணிகளின்பின் பாதிக்கிலும் செல்லக்கூடியதாயும். இருகால் நாற்கால் பிராணிகளாகிய ஜங்கமங்களுக்குப் பிரகாசமான உணவையளித்து புல்பூண்டும் புல் முதலிய வற்றைத் தீர்த்துத் தானேயுதும் மார்க்கமெல்லாம் சியாமள வர்ணமாக விருக்கும்படி செய்கிறாய்—(எ-று.) இரணம், புல் பூண்டு முதலியன, குன்மம் புதர் அல்லது செடிக்கொடி, சியாமலம், சியாமளம், கறுப்பு அல்லது நீலநிறம்.

(வேறு)

10. கெட்டெரிப்ப் பெரியுங் காளை நிகர்த்து, மக்கிளியோ, நிருக்க
பட்டுவாய் சாக்க மர்ந்தவர், வாக்க தேமியாகிரிக்; உன்னை
கொடிய வினைகைத்து மாபகைவரை வியாபிப்பு போரிற்
நீட்டமார் கனைகொள்ளத் திகழ்ந்தன மகத் தொல்லைக.

(இ-ள்.) பெருமூச்செறியுங் காளைபோன்ற, அக்கினியே! மிருக்கி சித்த சாக்கியை யடைந்தவனே! மிகுந்த பிரகாசத்தோடு வளர்வதாக. உனது சிறு சுவாலைகளோடு விளக்கும் இகத்தன்மையை விட்டுவிட்டு பெரிய பகைவரைச் சயிக்குந் தன்மையுடைய, யுத்தகளத்தினிக்குறேபோல விளங்குகின்றாய்—(எ-று.) இச்செய்யுள் வடமொழியில் 48 எழுத்துள்ள ஜகதிக்கும் 44 எழுத்துள்ள திருஷ்டுப்புக்கும் இடையே வாமல் 45 எழுத்தோடு கூடியுள்ளது. அதுவும் ஜகதியல்லது திருஷ்டுப் பொருத்துவதிலாங்கக் கூடியுள்ளதேனும் வடமொழியிற் பழம்போன்று முதன்மை திருஷ்டுப்பையே யொத்திருப்பதால் என்று திருஷ்டுப்புச் சேர்ந்த தமிழ்ச் சந்தத்திலேயே இச் செய்யுளை யாத்தானென்க.

வருக்கம். 6.

(வேறு.)

11. அக்கினியே, யமைமக்களிய விருசின்பீ
சுமுகாக வளிக்கப் பெற்ற
புக்கியமாரிற வுன்றனாளி மனத்தி

[illegible] I [illegible] 110

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

12. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

13. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

[illegible] 7.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

141. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 21. சூக்தம். 1.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி, 12, 13, த்ருஷ்டுப்;
தேவதை: அக்கினி.

1. வலிநின்று தோன்றிய தாதைக்கே தவ
நெறியுடலின் மருவி மெய்யே
பொலிவெய்தி புரமுற்ற தப்பொழுதெதம்
மதித்துதிகள் புகலும் பேற்றை
நலிவெய்தா தளித்ததுவால்; மகத் துதிசார்
மறைமரைக்கு கைத்திவ்யாக
விதமுற வவ்வக்கினியை யோமகடை
தனிவெழுமி யேய்த்துத் தன்றே.

(இ-ள்.) ஆரணிக் கட்டைகளைத் தேய்த்த பலத்தினின்றும் உற்பவித்த காரணத்தினால் அவ்வக்கினி தேவனது காந்தியானது உண்மையாகவே அவனது உடலிற் பற்றிப் பலப்பட்டு விளங்கியது; அப்பொழுது எமது புத்திபூர்வமாகச் சொன்ன மந்திரங்களின் பலனைக் குறையாமல் அக்காந்தி அளித்தது. யாகத்தில் ஸ்துதிரூபமாக விளங்கும் வாக்குக்கள் ஓமஞ் செய்யும் வேலையிலிருந்து கொண்டு அவ்வக்கினியை யாகக் கிரகத்துக்குக் கொண்டு வந்துசேர்த்தது—(எ-று).

2. அனுருசனைப் போனுடல் வளர்ப்போ னவிபுவோ
னித்தியரு மன்மன் போய்த்தே
யனம்பெறு மங்கைத்தாய வெருவொடு
பிரஸ்டாவ தாக வேய்த்தான்;
வனமிரு மங்காளையில தரும் பொருளைக்
கறக்கவென மதியிற் கூடும்
வனிதையர் முகன்றுவைதாய்ப் பதின்பர்தரு
மவன்றனையே மகிழ்வில் பெற்றார்.

(இ-ள்.) உணவுப்பொருள்களைப் பக்குவப் படுத்துபவனும், சரீரத்தை வளர்ப்பவனும், அவிபுஞ்சு போடு கூடியவனும், எப்பொழுதுமுள்ளவனுமாகிய வக்கினி, வைதிககருமங்களைச் செய்துகொண்டு முதலில் பூமியில் தங்கினான். இரண்டாவதாக மங்கலம் பொருந்திய எழு தாய்மாரோடு கூடித் தங்கினான். அழகிய அக்காலையினது பொருள்களைக் கைக்கொள்வெண்ணிப், புத்திபோடுகூடிய வனிதைகள், பத்துவிரல்களுக் கொண்டு தரும் அவ்வக்கினியை மூன்றாவதாக பெற்றெடுத்தார்கள்-(எ-று.) தாகந்தீர்த்தல், பாகஞ்செய்தல் இவை யக்கினியின் லௌகிக கர்மமென்றும் யக்ஞஞ் செய்தல் வைதிககர்ம மென்றுங்கூறுவர் வையாகரண. எழு தாய்மார் எழுலகங்களையும் செழிப்பிக்கும் மழையாகிய தாய்மாரென்றும், ...தைய

[illegible] I [illegible] 141.

[illegible]

3. [illegible]

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

4. [illegible]

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 2.

5. பின்னரவன்றாய் மார்க்குட் புகுந்துபரி
சுத்தமனைத்தும் பெற்றியாமே னுங்
தன்னமுந்தீங் கிளைமுக்களுழுவகை யனலின்
மிகவளர்ந்து சார்ந்தான், மெய்ப்பயில்
முன்னரெனவே விறந்தேதான் முதற்றேன்று
மோடிக்கண் மொய்த்தாற் போன்றே
பின்னருறு மற்பகைச் செடிக்கண்ணு
நுழைந்து சுடர் பிறக்குங் காலை.

(இ-ள்.) மேற்சொன்ன மந்திரத்திற் கூறியபடி யமைந்தபின்னர், பண்டைக் காலத்திற் போலவே வலிமையிற் பெருத்தவனாகிய அவ்வக்கினி முதலிலுதித்த மரங்களின் நிறைந்து விளங்கியதுபோல தானாகத் தோன்றியபிறகு செடிகளினிடத்தும் நுழைந்து தனது சுவாலை விளங்குமாறு செய்தகாலை, அவன் பத்துத்திக்குக்களாகிய தாய்மார்களுக்குள்ளே புகுந்து சுத்தமெய்தி யெவராலும் இம்சிக்க முடியாதபடி தன்னாளிற் பெருத்து வளர்ந்தான்---(எ-று.) தாயர் திக்குகளா மென்பர் மேலுமட்டாசிரியர். மேலும், முன்னிரண்டடிகளை ஒருமுடிபாகவும் பின்னிரண்டடிகளை ஒருமுடிபாகவுங் கூறுவர். அந்நேரகடையடியின் கடையிரண்டு சீரையும், 'பிறக்கு மாயினை' எனமாற்றிப் படிக்க.

வருக்கம். 8.

6. அன்னவனே போதாவாய்ப் பகற் சவனக்
களிற்றோர்வாயைற் றுக் காப்பான்
மன்னுறுதற் கொடைகளினாப் பகர்ப்போர
னிலையிப்பர், மகிழ்ந் தெங்களும்
பன்னுறுப்பமே மதி மேயற் போன் றேவர்கட்
கருமத்தான் மனத்திலுங்
தன்னுறு தன்புகழ் கூறு மாத்திரியன்ற
வவிமேயற்குத் தோயும் போதே.

(இ-ள்.) சங்கேதஷமாய் எல்லாக் காலத்திலும், வெகு பெயர்களினுடைய வெகு விதமான துதிகளையு மேற்பவனுன அக்கினி, தேவர்களது கருமங்களிலும் ஞானத்திலும் தனது புகழைக் கூறும் மாத்திரியனாகிய யஜமானனது அவியுணவை யேற்றுக்கொள்ள யாகசாலைக்குப் போகும்போது, அவ்வக்கினியைப் பிராதஸ்ஸவனத்தில் ஹோதாவாகத் தேர்ந் தெடுப்பார்கள். பகலுக்குப் பயரிந் தளிப்பது போல அவ்வக்கினிக்குந் தங்களிடத்துள்ள அவிக்கொடைகளை நிவேதிப்பர்---(எ-று.). பகன் பண். 1 ஆக்.36 சேய் 2 பார்க்க.

7. வனக்குரியன் காருண்டெவ்வாருங்
துதிக்கரிய வாக்கு வன்மை
யினக்கியுள குழுவினர்ப் போற் றுதிபோடு
பதிக்கு மிலையுங் காலம்

மண்டலம் I. சூக்தம் III.

[illegible]

(மூலம்.) [illegible]

௮. [illegible]

(உரை) [illegible]

௯. [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

குன்றாத வரியமனன் மித்திரனுந்
தந்தொழிலிற் கூர்மை பெற்றார்;
அன்றுனை யெய்விடத்து நன்றாகச்
சூழ்ந்து பரந் தனைநான் கன்மந்
தன்னாலே வட்டையினிலாருறவிற்
பொருந்தியுட றரித்திட்டாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நிட்டவிரதனான வருணனும், நல்லதானத்தோடு கூடிய அரியமானும், மித்திரனும் உன்னாலேயே தந்தொழிற்கண் சிறப்பை யடைந்தனர். எனெனில் வட்டைக்குள் ஆரங்கள் சென்று தங்குவதுபோல அம்மூவரையும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நன்றாகச் சூழ்ந்து உனது கர்ம பலத்தினால் அவர்களிடையிற் பரந்து பிறந்திட்டாய்—(எ-று.) வருணன் இரவுக்கும், மித்திரன் பகலுக்கும், அரியமான் காலைமாலை சந்திகளுக்கும் அபிமானி தேவதைகள். உடல்தரித்தல், பிறத்தல்.

10. கட்டிளமை யார்ந்தொழுகு மக்கினியே,
யுனைப்போற்றக் கருதிச்சோம
மட்டொழுகப் பிழிந்திடுவோன் றனக்குமணி
யளித்தவியை மருவுந்தேவர்க்
கிட்டவனைத் திடுவாயால்; வலிபெற்ற
விளமையனே, வளருஞ்செல்வ
மொட்டியவ, பகனெனவே யுனைத்துதிப்போம்
புதிதாக வுடனே மன்னோ.

(இ-ள்.) அதிபால்யத்தோடு கூடிய அக்கினியே! உன்னை வணங்குவதற்காக சோமம் பிழிபவனுக்கு ரத்னங்களையளித்து அவன் தரு அவியைத் தேவர்களிடத்துச் சேர்த்திடுவாய். பலத்திற்குப் பிறந்த சூநுவே! மிக்க செல்வமுற்றவனே! பகனைத் துதிப்பது போல உன்னை நூதனமான ஸ்தோத்திரங்களால் உடனே புகழுவோம்—(எ-று.) பகன், மண். 1 சூக். 136 செய். 2 பார்க்க.

11. நன்னெறிக்காஞ் செல்வமதைப்பாலிக்கத்
தக்கதனை நலக்க வீக
லென்ன வொன்றும் புகழ மோக்கமுறி
வாதியவை யிமையவரைக்
தானுவிக்கல், சுருதைக் கதிர்விரித்து
நற்கருமஞ் சேயர்ப்பாகக்
தானுமாம் சீறைமது புகழ்பொழிவை
யெப்பொழுதும் வழங்குவோனே.

(இ-ள்.) இரண்டு உலகங்களினும் தனது கிரணங்களை விரித்துச் சற்கருமத்தோடு கூடிய யாகத்தில் கிளைக்கும் பல தேவர்களுக்கும் புகழ் [illegible] கனை அவர்களிடத் தெப்பொழுதுஞ் சேர்ப்பவனுகிய அக்கினி, நன்னெ[illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 142.

[illegible] (உ-ம்.) [illegible]

[illegible]

12, [illegible]

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible] (உ-ம்.)

13. [illegible]

[illegible]

(இ-ள்.) [illegible] (உ-ம்.) [illegible]

142. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 21 சூக்தம். 3.

13 இருக்குகள் கொண்டது.

ரிஷி: தீர்க்கதமஸ்; [illegible] 2 தநூநபாத், 3 நராசம்ஸன், 4 இளா, 5 [illegible], 6 [illegible], 7 உஷாஸாநக்தா (?), 8 [illegible], 9 ஸரஸ்வதி, இளா, பாரதி [illegible], 10 [illegible], 11 வனஸ்பதி (?), 12 ஸ்வாஹாக்ருதி, 13 இந்திரன்.

இவ்வகைய [illegible] 13 [illegible]. இருக்குகளுக்கு [illegible]. இவ்விருக்குகளில் 10 [illegible]. அவையாவன:—

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

1. மண். 1. ரூக். 13. காண்வகோத்திரத்து மேதாதிதி பாடியது (இவ்வஷ்டக முதற்கணுள்ளபாகத்தில் அல்லது 49. கோத்திரங்களில் 24வது பார்க்க.) (அக்கினி) 12 ரிக்குகள்.

2. மண். 1. ரூக். 142. ஆங்கிரஸ கோத்திரத்து உசத்தியன் புத்திரன் தீர்க்கதமஸன் பாடியது (மேற்பட்டியில் 17வது பார்க்க.) (இந்திரன்.) 13 ரிக்குகள்.

3. மண். 1. ரூக். 188. அகஸ்திய கோத்திரத்து அகஸ்தியன் பாடியது (49வது கோத்திரம் முதல்வகுப்பைப் பார்க்க.) (தநூநபாத்) 11 ரிக்குகள்.

4. மண். 2. ரூக். 3. ஆங்கிரஸ கோத்திரத்துச் சுநஹோத்திரன் புத்திரனும், பார்க்கவ கோத்திரத்துச் சுநகனது ஸ்வீகார புத்திரனுமான க்ருத்ஸமதன் பாடியது. (7வது கோத்திரத்தைப் பார்க்க.) (நராசம்ஸன்.) 11 ரிக்குகள்.

5. மண். 3. ரூக். 4. விசுவாமித்திர கோத்திரத்துக் காதி புத்திரன் விசுவாமித்திரன் பாடியது. (38வது 39வது கோத்திரங்களைப் பார்க்க.) (தநூநபாத்.) 11 ரிக்குகள்.

6. மண். 5. ரூக். 5. ஆத்ரேய கோத்திரத்து அத்திரி புத்திரன் வஸுச்ருதன் பாடியது (11வது கோத்திரம் பார்க்க.) (நராசம்ஸன்.) 11 ரிக்குகள்.

7. மண். 7. ரூக். 2. வஸிஷ்ட கோத்திரத்து மைத்திராவருணர்களின் புத்திரன் வஸிஷ்டன் பாடியது. (48வது கோத்திரத்தைப் பார்க்க.) (நராசம்ஸன்.) 11 ரிக்குகள்.

8. மண். 9. ரூக். 5. காச்யபகோத்திரத்து தேவலன் அல்லது அஸிதன் பாடியது. (44வது கோத்திரத்தைப் பார்க்க.) (தநூநபாத்) 11 ரிக்குகள்.

9. மண். 10 ரூக். 70. பாத்ர்யச்வ கோத்திரத்து ஸுமித்ரன் பாடியது. (6வது கோத்திரத்தைப் பார்க்க) (நராசம்ஸன்.) 11 ரிக்குகள்.

10. மண். 10. ரூக். 110. ஜாமதக்ந்ய கோத்திரத்து ஜமதக்கினி அல்லது அவன் புத்திரன் ராமன் பாடியது (2வது கோத்திரத்தைப் பார்க்க.) (தநூநபாத்.) 11 ரிக்குகள்.

ஆப்ரீ ஸூக்தங்களென்றால் சாந்தப்படுத்தும் ஸூக்தங்கள் என்பது பொருளாம். ஆனால் இவை தேவதைகளைச் சமனப்படுத்தும் நோக்கமுள்ளவையல்ல. இதைப்பற்றியமேனாட்டறிஞர் மதத்தைப் பின்னால் கூறுவோம். இச்சூக்தங்கள் பெரும்பாலும் பதினொரு ரிக்குகளுள்ளவை. ஒவ்வொரு ரிக்கும் ஒவ்வொரு தேவதையைக் குறித்துக் கூறும்.

முதல் ரிக்கு, அக்கினி இத்மனை அல்லது ஸமித்தனை (அதாவது மூட்டப்பட்ட அக்கினியை) ஸ்துதிக்கின்றது.

[illegible] 1. [illegible] 142

இரண்டாவது [illegible],	[illegible]
மூன்றாவது [illegible],	[illegible]
நான்காவது [illegible],	[illegible]
ஐந்தாவது [illegible],	[illegible]
ஆறாவது [illegible],	[illegible]
ஏழாவது [illegible],	[illegible]
எட்டாவது [illegible],	[illegible]
ஒன்பதாவது [illegible],	[illegible]
பத்தாவது, [illegible],	[illegible]
பதினொன்றாவது [illegible],	[illegible]

இப்பத்து [illegible]

[illegible] 1 [illegible]

[illegible] ஆகுமாம்.

[illegible]

[illegible] வென்பார். [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

க்கு முதற்சூக்தமும், இந்திரனுக்கு இரண்டாவது சூக்தமும், விச்வேதேவர்களுக்கு மூன்றாவது சூக்தமும் வந்திருப்பதாலும், ஒவ்வொரு கோத்திரக்காரரும் தமது மண்டலத்தில் இவ்வாப்ரீ சூக்தங்களிருக்க வேண்டுமென்று பிரயாசைப்பட்டு அமைத்துக்கொண்டதாகத் தெரிவதாலும் இம்மண்டலத்தைத் தொகுத்தபோது ஒருமேல்விசாரணைக் கர்த்தாவால் நடத்தப்பட்டதென்பது அறியக்கிடக்கிறதென்பர். பிராஹ்மணங்களிலும் சூத்திரங்களிலும் ஒருவிதியினது வகுத்தத்தகுந்த ஒருவித யாகத்திற் கூறவேண்டுமென குறிப்பிட்டிருக்கும்போது மேற்கூறு ரிஷியினது அடிதகருத்துள்ள சூக்தத்தை அதற்குப் பிரயோகஞ் செய்தல் மகாதவறு. ஆதலால் இவ்வாப்ரீ சூக்த விஷயத்தில் அந்த நிர்ப்பந்தமில்லை. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி ஐதரேய ப்ராஹ்மணத்தில் சொல்லப்படுவதாவது எந்த ரிஷியினது ஆப்ரீக்களை ஆசாரியன் உபயோகிக்கிறானோ அந்த ஆப்ரீ ரிஷியினது பந்துத்துவத்தை யஜமானியன் யாககர்த்தாவுக்குக் கூட்டிவைக்கிறான்.' ஆசுவலாயனர் இதனையே கொஞ்சம் விஸ்தரித்துக் கூறுவர். 'சகலர்கள், க்ருத்ஸமதனது சூக்தத்தை உபயோகிக்க வேண்டும் வசிஷ்டர்கள் வசிஷ்டனது சூக்தத்தை உபயோகிக்கவேண்டும். ஜமதக்நி அல்லது ராமனது [illegible] வசிஷ்டர்களைத் தவிர மற்றையோர்கள் உபயோகிக்கலாம். ஆதலால் ஒவ்வொரு கோத்திரத்தாரும் தனது ரிஷியின் ஆப்ரீ ஸூக்தத்தை உபயோகிப்பது உசிதமானது. இவ்விருஷிகளின் பெயரைச் சௌநகர் ஒரு சுலோகத்தால் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்:

'கண்ணுவர், அங்கிரர், காறு மகஸ்தியர்,
வண்ணச் சுநகர், வளர்விசு வாமித்ரர்,
கண்ணிய வத்திரி, நாமெம் வசிட்டரோ,
டொண்ணிய காசிப ரோங்குவாத்ர்யாச்சுவ
ரொன்றுஞ் சமதக்னி யாம்.'

(இ-ள்.) முதலாவதாக் கண்ணுவரும், இரண்டாவதாக அங்கிரரும் மூன்றாவதாக அகஸ்தியரும், நான்காவதாக் சுநகரும், ஐந்தாவதாக விசுவாமித்திரரும், ஆறாவதாக அத்திரியும், ஏழாவதாக வசிட்டரும் எட்டாவதாகக் காசிபரும், ஒன்பதாவதாக வாத்ரியாச்வரும், பத்தாவதாகச் சமதக்னியுமாம்—(எ-று)

காணமிபென்றும் ஓர் பழையாசிரியர் பல்வகக்கோத்திரத்தாரும் ஒரே ஆப்ரீ ஸூக்தத்தை உபயோகிக்கலாமென்று கூறி அதனால் பல்வா ஆரியரும் ஒன்றாகவே ஒரே அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டவர்களென்று வாதிப்பர். இதனால் இவ்வாப்ரீ ஸூக்தங்கள் ஒரு குடும்பத்தாருக்கும் மற்றொரு குடும்பத்தாருக்கும் உள்ள வேற்றுமைகளை [illegible] பண்ண வேமாட்டார்கள்.

மேலும் இவ்வாப்ரீ ஸூக்தங்கள் [illegible] குறைந்தபக்ஷம் [illegible] பரிசீலித்தோமேயின் ஒரு [illegible] மற்றைத் திசையிலும் [illegible] ஆப்ரீ ஸூக்தங்களிலும் கூட இப்படி [illegible] காணலாம்.

[illegible] 1 [illegible] 142.

[illegible]

1. [illegible]

(நூ-ன்.) [illegible]

2. [illegible]

(நூ-ன்.) [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

அக்கினி, அதனாற் றநூனபாத்தக்கினி யானான். இதையே தன்னுடலிலிருந்து [illegible] னையுதித்தவன்; என்றார் முன்! வேதாருக்குச்செய்யுளில். அதற்குமேலுடைய [illegible] ரியர் ஓரக்கினியைக் கொண்டு மற்றோராக்கினி யுண்டாக்குமே [illegible] விற் போலவும் அரணிக்கட்டையிற் போலவும் தானே யுண்டாவதால் அப்படி யர் வந்ததென்று கூறி சாயணர் பாஷ்யத்திற் கூறப்படும் இச்சப்தத்தாற் பத்தி மகிமை விபரமாக்கினர்.

3. அற்புதன், சுடர்ப்பிறப்பினன், பாவகன், தேவர்
பொற்பொரு பொலிக்கடவுள், ஜாதவேதன், விண்ணின்
றப்புடன் மகத்தக்கொடையன், வணங்கிடத்தக்கான்,
விற்பொறு மகம் மதுவினுடன் மும்முறை தெளிப்பான்.

(இ-ள்.) ஆச்சரியமுடையனும், சோதியில் வருபவனும், (பொருள்களைப்) பரிசுத்தஞ் செய்பவனும், தேவர்களுக்கு மத்தியிற் சிறந்த தேவனும், [illegible] [illegible] விண்ணுலகத்தினின்றும் மகத்துக்களைப் [illegible] [illegible] யக்ஞத்தில் [illegible] [illegible] அவனே அக்கினி யக்ஞத்தை [illegible] மூன்று முறை [illegible] தெளிப்பான்—(எ-று.) தேவர்களுக்கு மத்தியிற் சிறந்த தேவனெனினும் ஒத்தும் [illegible] மக்களுக்கு மத்தியிற் சிறந்த தேவனெனினும் [illegible] இக் [illegible] யக்ஞத்தைச்செய்ய ருசிக்குமாயின் [illegible] [illegible] யக்ஞமியற்றுவோன் அவ்வது விண்ணுலகத்தினின்று [illegible] வந்து அந்த [illegible] பிடபவன் [illegible] கொள்ளுக: மூன்று முறை வருவானெனக; மதியமைய முன்போலவே கொள்ளத்தக்கதென்பார் சாயணர்.

4. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) [illegible] அக்கினியே! [illegible] அக்கினியே! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (எ-று.) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்பார் சாயணர்.

5. [illegible]
[illegible]

... 1 ... 142

[illegible]

6. [illegible]

[illegible]

7. [illegible]

[illegible]

8. [illegible]

[illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

அக்கினியும் வருணனும், அல்லது வருணனும் ஆதித்தியனும் என்னும்மூன் றிணைத் தேவர்களில் ஒருவராவா ரென்று வைட்ருரு சிஷ்யர் சொல்லுவ ரென்பது மேலே சொல்லப் பட்டது.

9. தூயன், தேவர்த மத்தியின் மருத்துக்களுடுவின்
மேய வோத்திரி பாரதி, யிளையடு, நீரிற்
றேயும் வாக்கினை, யிவர் மகத்துரியவாய்த் தோய்ந்தே
யேயு நற்குசை மீதிவட் டோய்க் கமருகவே.

(இ-ள்.) பரிசுத்த மானவளும், மானுடர்ம மற்ற தேவர்களுக்கு மத்தியிலும் மானுடர்மத்தோடுகூடிய ரித்விஜர்களுக்கு மத்தியிலும் பொருந்திய ஹோமங் கூட்டுபவளுமான பாரதியும், இளையென்னும் பெரியவளும், நீரில் வசிக்கும் வாக்குத் தேவதையான ஸரஸ்வதியும், ஆகியவிம்மூவரும் யாகத்துக்குரியவர்களாய் இந்த பரப்பப்பெற்றுள்ள குசப்புல்லின் மீது அமரட்டும் —(எ-று.) பாநுவன், சூரியன் அவளையிடமாகக் கொண்டவள் பாரதி யென்றும், இளை பூலோகம் அல்லது பூமியில் விளையும் உணவுப்பொருள் அதனையிடமாகக் கொண்ட பெரியவள் இளையெனும் தேவி யென்றும், ஸரஸ் நீர் அதனையிடமாகக் கொண்டவள் ஸரஸ்வதி யென்றுங்கூறி வின், பூமி, நீர் அல்லது அந்தர மென்னும் மூன்றிடத்து முள்ள தேவிகள் மூவரையும் விளித்தபடி யென்பார் ஸாயணர். மருத்துக்களுடுவில் என்பதற்கு மருத்துக்களுக்கு மத்தியி லென்றே பொருள் கூறுவர் மேலுடையாசிரியர். ஆயினும் மானுடர்மற்ற தேவர்களுக்கு விபரீதமாக மானுடமுள்ள ரித்விக்குக்களைக் குறிக்கு மென்பார் ஸாயணர். ஹோத்ரி, ஹோத்திரி, ஹோமங் கூட்டுபவள்.

10. வேகமார்ந்த, தற்புதத்தது, மிருதியிற் செறிந்த,
தேகமாய்ப் பலவுயிர்க்கிலையான தா மாநிலத்
தாகமா மெமதுளம் விரும் பிறைவனுந் துவட்டா
போக மோங்கப் பொன் பெருக வெங்களிக்கா வருளப்பல்.

(இ-ள்.) வேகத்தோடு கூடியதும், அற்புத சக்தி வாய்ந்ததும், மிகவும் நிறைந்ததும், பல உயிர்களுக்கு நிலயம் போன்றதுமான தண்ணீரை யாங்கள் மிகவும் விரும்பும் மழைக் கர்த்தாவாகிய துவஷ்டாத் தேவன், எங்களுக்குப் போகம் விருத்தியாகவும், எங்களது செல்வம் பெருகவும், எமது யக்ஞத்தை யுத்தேசித் தருளப்படட்டும் —(எ-று.) நாபி, யக்ஞம். மண். 1 சூக். 139 செய். 1 பார்க்க. மேலுடையாசிரியர், 'எங்களது யக்ஞமும். எங்களது நண்பனுமாகிய துவஷ்டா புஷ்டி விருத்திக்காகவும், செல்வப்பெருக்கிற்காகவும், உயிர்க்காதாரமானதும் பூரணமாயுள்ளதும், அற்புதமானதும் நாபேய்களிற் சிறந்ததுமான பளிங்கை யருளப்படட்டும்;' என்றெழுதி பொருள்படுவர். செய்யுளிற் பொன் பெருக வெனக் கூறினும் பொருளாகக் கொண்டு பசு வாதி செல்வாபிவிருத்திக்காக வெனப் பொருள் கொள்க.

11. வனப்பதி யுனதனைப் பறுத் திரித்தி யாகத்தே
மனத்திற் றேவரை யழைத் தருளுத்தி யேத்திடுக;
கனத்த பேரொளி மேதையாமக்கி யெய் மவிசைத்
தினத்து மேலைய தேவர்க்கா வேற்பமுற் சிறக்கே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 143.

(இ-ள்.) [illegible]

[illegible]

12. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

13. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

(எ-று)

அநுவாகம். 11.

143 மண்டலம் 1. அஷ்டகம். 8. சூக்தம். 4.

8 இருக்குகள் கொண்டது.

ரிஷி: [illegible]; [illegible]: [illegible]
தேவதை: அக்னி.

1. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) பலத்தின் புத்திரனும், ஜலத்திற் றோன்றி வளர்பவனும், பருவகாலங்களில விலையுயர்ந்த பொருள்களைப் பூமியின்கட் கூட்டி, யஜமானரிடத்துள்ள அன்பின் நிலைத்தப் பெருமைபொருந்திய ஹோமசிஷ்டா னங்களை ... தகுதியுள்ளவனுமான அக்கினிக்கு ஸ்துதி ரூபமான வசனங்களையும், நாம னமானதும் செல்வத்தை வளர்ப்பதிற் சிறந்ததுமான மந்திரத்தையுங் கூறு வேன்—(எ-று.) அரணிகளைக் கடையத் தோன்றுவதால் மதனத்தால் புத்திரனென்றார் ஜலத்திலிருந்து ஓஷதிகளும், ஓஷதிகளினின்றும் வனஸ்பதியும் வனஸ்பதியாகிய அரணிகளினின்று அக்கினியும் தோன்றுவதால், அக்கினியை ஜலத்திற் றோன்றியவனென்றார். அல்லது நீர் பொழிந்த மேகத்தினின் றோன்றும்மின்னலாகிய வக்கினியென்பதும் ஒன்று.

2. தோன்றியது மக்கினியா மவன்பரம
வியோமத்திற் சொரூபந்தன்னை
யான்றகதி மாதரிச்வா வினைதிரிற்
றோற்றுவித்தான்; அவனை மெய்ம்மி
னென்ற கருமத்திறன் மூட்டப்பெற்
றொளிர்போதுங் கிளையருஞ் சோதி,
தோன்றுபுவி வானங்களி ரண்டினையு
மொளிர்விக்குந், தூய்மை கொண்டே.

(இ-ள்.) அக்கினியாகிய அவன் உற்பவிக்கும் பரமாகாசத்தில் தனது ஸ்வரூபத்தை மாதரிச்வாவுக்கெதிரிற் றோற்றுவித்தான், அக்கினி ... யாகங்களால் மூட்டப்பட்டு விளங்கியபோது அவனது ஜோதி, புவிவானங்களிரண்டினையும் பரிசுத்தமாக விளக்கிக்கொண்டொ ளிர்ந்தது—(எ-று.) மாதரிச்வான். வாயு (1-141 3) இல் அக்கினி மாதரிச் வாவுக்கு முன்புதித்தவனென்பதை மண். 1 சூக். 31 செய். 3ம் பார்க்க. அங்கே, 'அக்கினி நீ மாதரிச்வானுக்கு முதலாவனாய்' என்று கூறப்பட் டுள்ளது.

3. அவன் சுடர்க ளோய்தலிலை; யவனி முகத்தொ
ளவன்கிரணை மழகாய்த் தோன்றிக்
கவனமுட னத்திசையு மொளிர் விக்கும்;
வெளிச்சமே கதிக்கவன்கதி
யிலனுது மவ்வக்கினியொளி நீரோட்ட
மெனவிசி யிரவெல்லாமும்
புவனமதிற் சரையடையா தவியுழ்
இருளோட்டிப் பொருந்து மாலே.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினியின் சுவாலைகள் ஓய்வடைவதில்லை. அழகிய முகத்தோடு கூடிய அவனது கிரணங்கள் பார்வைக்கு அழகாய்க் கவனத் துடன் எல்லாப்பக்கங்களிலும் ஒளியைவீசும். வெளிச்சமே தனது பல மாகக்கொண்ட அவ்வக்கினியின் பிரகாசம், நீரோட்டங்கள் செல்லு வதுபோலச் சென்று, கிழத்தன்மையை யடையாது மறுபடியும் இரவு முழுவதும் இருட்டையோட்டியமையும்—(எ-று.)

[illegible]

4. [illegible]

[illegible]

5. [illegible]

[illegible]

6. [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) அக்கினி யெங்கள் குலத்தவனாகிய உசத்தியனது ஸ்தோத்திரங்களைப் பலவழியாகவு மடைவதற்காகமனம்பொருந்தட்டும். அவ்வ சக்கடவனாகிய அக்கினி, தன்னிடத்துப் பொருந்தியுள்ள செல்வங்களை யளித்து எங்களது ஆசைகளை முழுவதும் நிறைவேற்றட்டும். எங்களதுகர்மங்களைப் பரிசோதிப்பவனாகிய அவன் எமது புத்தியை(புத்தி பூர்வமான ஸ்தோத்திராதி கர்மங்களை யென்றபடி.) நன்றாகத் தீவிரபக்ஷத்திலமைக்கட்டும். பரிசுத்த ஜ்வாலைகளாகிய முகத்தோடு கூடிய அவ்வக்கினியை இந்த எனது கீர்த்தனங்களால் துதிக்கிறேன்—(எ-று.) உ(ச்)ச(த்)தஸ்ய என்பதற்கு உக்தஸ்ய என்றும் எதக்காமகஸ்ய மசாமேத:ஸ்தோத்திரப்பிரபவஸ்ய என்றும் ஸாயணர் உரை கூறுவதால் உசத்தியனது உக்தங்களை அல்லது ஸ்தோத்திர வசனங்களை என்றுமொழி பெயர்த்தார். இச்சூக்தத்தைக்கண்ட தீர்க்கதமஸன் உசத்தியகோத்திரத்தானவன். பெயரளில் உசதன் என்பர்.

7. வரிஸனர்ப் போனப்ப னைவவைட வனிழு
தாற்றலெழு சிவளை, வங்கள்
கருமைத இருவிக்கு மக்கினியாய்;
சுவாலைகொடு காட்டங் கவ்வும்
பெரியவன், புகட்டப்பெற்றெங் கட்டமதி
லொளிவிடப் பெட்டோன் யாருக்கோ
வரியதுதிகளை யுயர வென்சுடரி
லெடுத்தாப்பா வழக்கினின்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியை வளர்க்கும் யஜமானன், நெய்யூற்றுவதனால் விருத்தியடைபவனும், எங்கள் சிதங்களை அல்லது யாகருமங்களை நிறைவேற்றுபவனுமான அக்கினியைச் சீக்கிரமாகப் பெறுவான். தனது சுவாலையினால் வளித்தாக்களைக் கவ்விக்கொள்பவனும், புகட்டப்பெற்று வக்ஷணன் யாகக் கூட்டத்திலொளி வீசுபவனுமானவன், வெள்ளியவெளிசன் யாகக் கூட்டத்திலொளி வீசுபவனுமானவன்—(எ-று) வென்போடு கூடி யெங்களது துதிகளை அழகாக வார்த்தவான் கர்மங்களோடு கூடியவனுமென் றும் பொருள் கூறுவார் ஸாயணர்.

(சேவு.)

8. அக்னி, யெங்களை நீகாக்க வழியின் மங்களக் கரங்க
டப்புற வரம் டையின்றிச் சதாவுமுங் காவல் கொண்டிடு
எங்களைக் காலைக்காக்க, இட்டனே, இரவினிலுமே
மங்களமே போராக மறுவறுக் கவிகை கொண்டே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! அழகான மங்களமான கைகளால் நீ எங்களையும், அசட்டையில்லாமல் எப்பொழுதும் முழுவதையுமான காவல்களால் எங்களை இரக்ஷிப்பாயாக. வஞ்சனையும் விரும்பாதவனே! மேலும் தாமதமும், குறையாமலும், மோசனங்களை யடையாமலுள்ள துணைகளால் எங்களையும் எங்களுடைய புத்திரபௌத்திராதி சந்ததிகளையும் காப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 12.

[illegible] I. [illegible] 143

4. [illegible]

[illegible]

5. [illegible]

[illegible]

6. [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) அக்கினி யெங்கள் குலத்திலேயுதித்த உசத்தியனது ஸ்தோத்திரங்களைப் பலவழியாகவு மடைவதற்காகமனம்பொருந்தட்டும். அவ்வைசுக்கடவுளாகிய அக்கினி, தன்னிடத்துப் பொருந்தியுள்ள செல்வங்களை யளித்து எங்களது ஆசைகளை முழுவதும் நிறைவேற்றட்டும். எங்களதுகர்மங்களைப் பரிசோதிப்பவருகிய அவன் எமது புத்தியை(புத்தி பூர்வமான ஸ்தோத்திராதி கர்மங்களை யென்றபடி.) நன்றாகத் தீவிரபக்ஷத்திலமைக்கட்டும். பரிசுத்த ஜ்வாலைகளாகிய முகத்தோடு கூடிய அவ்வக்கினியை இந்த எனது கீர்த்தனங்களால் துதிக்கிறேன்—(எ-று.) உ(த்)ச(த்) தஸ்ய என்பதற்கு உக்தஸ்ய என்றும் எதுக்ஷமஸ்ய மனீஷை:ஸ்தோத்திரப்பிரபவஸ்ய என்றும் ஸாயனர் உரை கூறுவதால் உசத்தியனது உக்தங்களை அல்லது ஸ்தோத்திர வசனங்களை என்றுமொழி பெயர்த்தனர். இச்சூக்தத்தைக்கண்ட தீர்க்கதமஸன் உசத்தியகோத்திரத்தானவன். மெய்யுனில் உசதன் என்றார்.

7. வரிவளர்ப் போனம்ப னைவளை யளிப்பூ
 ஆற்றலொடு நிலைகள், மக்கள்
கருமமொடு நிருமிக்கு மக்கினியைச்;
 சுவாலைகொடு காட்டுங் கண்ணும்
பெரியவன், சூட்பம்பெற்றெழுங் கட்டமுதி
 ஒளிமிகும் பொற்போன் யாருசெய
வியதுதிகளைம யுயர வொண்கடவி
 மொழிக் ஆய்ப்பா வழுக்கின்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியை வளர்க்கும் யஜமானன், கொய்யுத்ததைத்தூல் விருத்தியடைபவனும், மக்கள் நிதங்களை அல்லது யாகருமங்களை நிறைவேற்றுபவனுமான அக்கினியைச் செல்வருகப் பெறுவான். தனது சுவாலையிலுல் வழித்துக்களைக் கவ்விக்கொள்பவனும், சூட்பம்பெற்று மக்கள் யாகம் கட்டித்திலொளி வீசுபவனுமானவன், வெள்ளியவெள்ளி போறு கூடி யெங்களது துதிகளை அழுகாக வுயர்த்துவான்—(எ-று.) வென்கடவின் மிர்மலமான ஜோதிஷ்டோமாதி கர்மங்களோடு கூடியவனுமென்னும் பொருள்கூறுவார் ஸாயனர்.

(வேறு.)

8. அக்கி, பொங்களை நீகாக்க வசுவியின் மக்களைச் சுகங்க
 ட்டிருற வாட்டை யின்றிச் சதாவுழுங் காவல் கொண்டே;
 மக்களைக் காவேக்காக்க, இடம்லை, கிடிடீமறு
 மக்குழு போகா காவ மழுவுழுக் அவைக கோரி .
 (இ-ள்.) அக்கினியே! அழகாக மக்களையான சுகங்கள் நிறைக்கவையும், அசட்டையில்லாமல் எப்பொழுது முறுபவையுமான காவல்களால் எங்களை ஐாட்சிப்பாயாக. எவ்வாராலும் கிருப்பப்படாதவனே! ருக்ஷமதுவேறும் துயாமதுவும், துவேஷமாமதுவும், மோசகாசக்களை யடையாமலே வுன்னுடைய காவல்களால் எங்களையும் எங்களுடைய புத்திரபௌத்திராதி சந்ததிகளையும் காப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 12.

[illegible] 141.

144 [illegible] 1. [illegible] 21 [illegible]

[illegible]

1. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

2. [illegible]

(இ-ள்.) [illegible]

3. [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) ஸமானமான வயதுள்ளவர்க (வயது என்று சாரத்தியத்தை யுணர்த்துகின்றதென்பார் ஸாயணர்.) ளாகிய ஹோதா அத்வர்யு என்றுமிருவர்களும், ஸமானமானபலனையடையாது தனித்தனியாகத் தங்களது கர்மங்களிற்றங்களேவேண்டுமென்று அவ்வக்கினி வளர்க்குங்காலத்தில் அவனது அழகிய சரீரத்தைத் தங்கள் தங்களோடு சேர்த்துக்கொள்ளுவர். பகலையல்லது சூரியனைப் பிறகு அவன் எல்லாராலும் வணங்கப்படும் குதிரைகளைக் கடிவாளத்தைப் பிடித்துப் போலவணங்கத்தக்கவனும். தேரோட்டும் ஸாரதி நடத்துவதுபோல இவ்வக்கினி எக்காலத்தும் யாக காரியங்களை நன்றாக நிர்வகித்து நடத்துவான்——(எ-று.) இருவர் ஹோதா அத்வர்யு இருவரென்பார் ஸாயணர். பகலும் இரவுமாயிருக்க லாமென்று (Ludwig) லூட்விக் சொல்வதை மொழிபெயர்த்தாசிரியர் ஒத்துக் கூறுவர்.

4. ஓரிடத்தே யுறைவோர்கள், மிதுனமென
இருவர் சமையத்தை யுற்றோர்
பாரிடத்தே பகலிரவிற் போலினிலு
மோங்குமிக்கும் பசுக்கள், மாந்தர்
சேரிடத்து வாவியுறாப் சுளிக்கின்றார்
மிகவளிக்கு மெய்யாயுண்டு
தாரிடத்தே யிழுத்தலமை சருவமாமல்
மிகவார்த்து வார்சென்றனவே.

(இ-ள்.) ஒருவீட்டில் சேர்ந்து தங்கியிருப்பவர்களும், ஜாயாபதிகளைப் போன்றவரும், ஸமான வயதுடையவர்களுமான ஹோதா அத்வர்யுக்கள் இருவரும் [illegible] யிருந்ததுபோல்) இழுத்தன் [illegible] இவ் அக்கினி, மனிதர்கள் தன்னை வழிபடும்போது [illegible] ஹோதா அத்வர்யுக்கள் இருவர் [illegible] றவேயனாகிறான்——(எ-று.) மிதுனம், [illegible] பழ. பாரிடத்தே, தாரிடத்தே என்பவை [illegible] மொழி [illegible] இருவன். [illegible] சிரியர் 'மனிதராது பசுக்களிலும் [illegible] பசி துன் தோன்றியுளன்.' என [illegible] வரையறையெனப் பொருள் கொள்ளுவர்.

5. பிரிந்தவைந்த விரல்படுத்து வொளிவனு
[illegible];
இரிந்தொழிய [illegible]
[illegible]
[illegible];
[illegible];
பொருந்தி [illegible]
[illegible].

மண்டலம். 1. சூக்தம். 153.

அத்துவர் யவர்களாச்சியம் பொழுகும்மை யெம்மோ
டுத்தமக் கன்மந்தம்மாற் றுங்கிடப் பூசிப் போமே.

(இ-ள்) சமானப் பிரியத்தோடும் மகத்துவத்தோடுங் கூடிய மித்திராவருணர்களே! மனத்திற் பொருந்திய நமங்களோடும், புரோடாச முதலியவற்றோடும், நெய்யோடும், உங்களைப் பூசிப்போம், சதா நெய்யூறிவடியு மும்மை யெங்களோடு கூடிய அத்வர்யுக்களும் தங்கள் கர்மங்களால் உங்களைத் தாங்குமாறு—(எ-று). அத்துவர்யவர்கள், அத்வர்யுக்கள்.

2\. மித்திராவருணர்காளும் புகழ்த்துதிகூறுமெண்ணை
மொத்ததுவலியீர்முற்றுமுனுற்றிலேனுமது தேசை
யுற்றனெனுமதுடன்பாட்டோக்கிலேனோதாயாகத்
துத்தமதுரைக்கச் சூரி யுஞ்சுகம் விழைந்தபோதே.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்களே! வலிமை பொருந்திய காளைகளே! ஹோதாவானவன் அத்வர்யுக்கள் கூடியுள்ள யாகத்தலத்தில் உமக் காக உங்களைக் கூறுகிற்க யாககர்த்தாஉமது ஸ்வர்க்கஸுகத்தை விரும்பும்போது, உம்முடைய சிறந்த புகழைத் தோற்றுவிக்கும் ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லுமெண்ண மேற்பட்டதேயன்றி அதனைப் பூர்த்தியாகச் செய்யவில்லை அதற்குள் உம்முடைய தேஜஸை யடைந்து உம்முடைய அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுவிளங்கினேன்—(எ-று.) இவ்விருக்குக்கு மேனுட்டாசிரியர் உரைவருமாறு 'உமது புகழ்ச்சி மகத்தான பலத்தைப் போன்ற ஓர் எதுவாகும். வலிமையுள்ளவர்களே! மித்திராவருணர்களே! யாகக் கூட்டத்தில் ஹோதா உங்களை யலங்கரிக்கும் போதும், யாககர்த்தாவாகிய ஸூரி உங்களது அநுக்கிரஹத்துக்காக உம்மை வணங்க விரும்பும் போதும், உங்களுக்காக நன்குருப்படுத்தப்பட்ட ஸூக்தமொன்று கொடுக்கப்படுகிறது.' உத்தம், உக்தம், சந்திரம் அல்லது ஹோதா கூறுவது.

3\. மித்திராவருணீர், யாகத்துக்கென, வலியையமீய
வொத்தவம்மகனுக்காக, வொழிவிலாவளங்கொளாக்க
ளுத்தமச்சுகத்தையீயு, முமைமகத்தோமமூட்டு
மர்த்தியன் போல ராதஹவ்யன் வணங்கும் போதே.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்களே! யக்ஞத்துக்காகவும் அவியளிக்கும் மனிதனுக்காகவும் குன்றாத பால்வளமுள்ளபசுக்கள் நல்லசெளக்கியத்தைத்தரும், மானுஷஹோதாவைப்போலப் பிரசித்திபெற்ற ராதஹவ்யன் உம்மைவணங்குங்காலத்து—(எ-று) ராதஹவ்யன்என்னுஞ் சொல்லை இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயராகக்கொள்ளாமல் அவியதைத்தந்து ஸேவிப்பவனெனக்காரணப் பொதுப் பெயராகக் கொள்வர் மேனுட்டாசிரியர். இப்பெயர் மண். 5சூக். 67 செய் 3ல் மறுபடியும் வருகிறது.

4\. இன்பினையுமக்களிக்கு மக்களினிடையே யுண்டி
யன்புறவளித்துத் தேவிமாரற லாக்காளோங்க;
தொன்றுதொட்டெம்மகர்க்குத் தோய்ந்தநற்பதிதாதாவாய்த்
துன்றுக;வுண்க; தேனுவுதவும் பால்சுவையினோர்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) (மித்திராவருணர்களே!) உங்களுக்கு இன்பத்தைத்தரும் குடும்பங்களினிடையே, தேவிமார் (பிரகாசமுள்ளவர் என்றபடி,) களாகிய ஆபங்களும் பசுக்களும் உணவுப்பொருள்களை யளித்துவிருத்தியடையட்டும். புராதனமாக வெங்களாது யஜமானர்களைப் பரிபாலிப்பவனாகிய (அக்கினி) எங்களுக்குக் கொடையாளியா யிருக்கட்டும். யாங்கள் தரும் சருபுரோடாசங்களை யுண்ணட்டும். எங்கள் பசுக்கள்தரும் பாலையுங் குடிக்கட்டும்—(எ-று.) அறல், ஆபம், தண்ணீர்.

வருக்கம் 23.

154. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 21. சூக்தம். 15.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெ. தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: விஷ்ணு.

1. பார்த்திவராஜங்கடம்மைப்படைத்துயர் வோங்குந்தன்பேர்
சீர்த்திருவடி விசாலஞ் செறிய மும்முறையமைத்துக்
கூர்ந்துளவுன்னதத்துப் புண்ணியர் குலவிடத்தை
பேர்த்துதைவுறுத்த விண்டு வீரியம் பகர்வேன் வல்லே.

(இ-ள்.) பிருதுவி ஸம்பந்தமான லோகங்களைச் சிருஷ்டித்து உயர் வோங்கிய தனது பெரிய பாதங்களை விசாலமாக வோட்டி மூன்றுமுறை வைத்துச் சிறந்த உன்னதத்தானத்தில் புண்ணியசிருத்துக்கள் உறையும் ஸ்வர்க்கத்தை யழகுபெறவமைத்த விஷ்ணுவினது வீரிய கன்மங்களை விரைவாகப் பகர்வேன்—(எ-று.) பார்த்திவம்ராஜம், என்றதற்கு ரஜோதல மெனப் பொருள்கொள்ளுக வென்பார் ஸாயணர், அது பூமி வானம் அந்தரிட்சமென்னும் மூன்றிடங்களையும் குறிக்கும். பிருதுவியென்பதற்கு இடம், ஸ்தலம் என்னும் பொருளை மண். 1 சூக். 108 செய். 9ற் பார்க்க ரஜம் உலகமென்பது மண். 1 சூக். 90 செய் 2ற் சொல்லப்பெற்றது. விஷ்ணுமும்முறையளந்ததை மண். 1 சூக். 22 செய் 17ற் பார்க்க.

2. வீரியச்செயலிதற்கா விண்டுவைப் புகழ்வர்காட்டி
னேருறும்பீமக் குஞ்சிதத் திரைநேடி நாகத்
தேரினிலுறைமானேயு மொருவனைப் பாந்தமூன்று
சேரடிக்கீழ்விசுவப் புவனமுஞ் சிறந்துளோனே.

(இ-ள்.) காட்டிற் பொருந்தியதும், பயங்கரமானதும், வளைந்து பதுங்கி யிரையைத்தேடித்திரிவதும்மலையுச்சியிலுறைவதுமான மிருகத்தைப் போலுள்ளவனும், விசாலமாகப் பாந்த தனது மூன்றடிகளின் கீழ் எல்லாப் புவனத்திலுமுள்ள பிராணிகளும் தங்கி வாழும் பெருமை யடைந்தவனுமாகிய விஷ்ணுவை அவனது (உலகத்தை மூன்றடியாலளந்த) வீரியச்செயலுக்காகப் புகழ்வார்கள்—(எ-று.) ஸ்தவ்தே யென்னுஞ் சொல்லைவிஷ்ணு புகழப் படுவான் என்னும் பொருளில்வந்த செய்வினையென்பார் ஸாயணர். ஆ

மண்டலம் 1 சூக்தம் 154.

னுல் (Peterson) பீடர்ஸன் என்பவர் விஷ்ணுவே இதைப் புகழ்கிறான். அல்லது பெருமையாகப் பேசிக்கொள்ளுகிறான் என்று பொருளுரைத்தலே ஸரியென்பார். எனினும் மேனாட்டாசிரியர் ஸாயணரையே பெயர்த்து மொழிபெயர்ப்பர். பீமம், பயங்கரமானது. மிருகம் காட்டுப் பிராணியென்பது அதன் புராதனப்பொருள். குஞ்சிதம், வளைவு. குசர குத்ஸா ஸர்வாஸு பூமிஷு லோகத்ரயே ஸஞ்சாரீ' என்பார் ஸாயணர். இச்செய்யுள் நரஸிம்மாவதார ஸூசனையென்பார் பீடர்ஸன் என்பவர். அவரோ சிங்கமுழங்குவதைப்போலப் பெருமைப்பேசுவனெனத் தொழிலுவமையாகக்கொள்வார்.

3. ஏகனுய்மூப்பதத்தா லிப்பெரும் பாரபுலகைப்
பாகமாயளந்து வாசத்தானமாய்ப் பதிக்ககாலை
நாகமாரிடத்துவாழ்ந்து நடைபெருத்துள விண்டுபா
லோகையார்துதியு மொய்ம்பாயுவந்து சென்றடைகமாதோ.

(இ-ள்.) ஒருவனுகவே தனது மூன்றடிகளால் இப்பெரிய விசாலமான வுலகத்தையளந்துபிரித்துத் தனது வாஸஸ்தானமாகக் கொண்டபலமிருந்தவனும், மலைநிறைந்தவிடத்திற் குடிகொண்டு பெருநடையோடு கூடியவனுமான விஷ்ணுவைத் துதியானது எங்கள் செய்கைகளிற் றோன்றிய பலமாகச் சென்றடையட்டும்—(எ-று.)

4. எவனது மூப்பதங்கள் மதுவொடுநிறைந்து சற்றுந்
தவறிலோர்க்கித் தத்துத்தன்மையின் மகிழ்வ; யாவன்
கவனமார்ந் தேகனுக்கருது மூத்தாதுகூடும்
புவியொடுவானை யெல்லாப்புவனத்தைத் தாங்கிநிற்போன்.

(இ-ள்) எவனுடைய மூன்றிடங்களும் மதுத்தன்மையினுல் பூர்ணத்தை யடைந்து கொஞ்சமும் குறைவடையாமல் தங்கள் ஸ்வபாவப்படி களிக்கின்றனவோ அப்போர்க்கொத்தவனையும், எவன் ஒருவனுகவே, பிருதிவி, அப்பு, தேயுவென்னும் மூன்று தாதுக்களாலான பூமி, (அந்தரம்) வானங்களையும், எல்லாப்புவனங்களையும் (அல்லது பிராணிக் கூட்டங்களையும்) தாங்குகிருனே யவனையும்—(எ-று) எங்கள் துதி அவனுக்கு நற்பலம்போலமையட்டும் எனமுடிக்க. ஸாயணர் இரண்டாமடியை, 'தவலறச் செய்யாங்கி யன்னந் தந்துவப்பிக்கும்; யாவன்,' எனவுரைப்பர், அதாவது 'குறைவையடையாமல் (தேவ) வுணவைத்தந்து தம்மை யாச்ரயித்த 'ஜனங்களுக்கு இன்பத்தையூட்டுகின்றனவோ அப்போர்க்கொத்தவனையும்,' எவன் என்பதுபொருள். (Peterson) பீடர்ஸன் என்பவர் ஸ்வதா (D..a) என்னும்பதமானது தனது ஸ்வபாவமாக வெனப்பொருள்படுமென்றும், அப்பொருண்மையை இப்பொழுதுள்ள இந்திய ஆரியர்கள் மறந்துவிட்டார்களென்றும், அதனுற்றுன் ஸாயணர் அச்சொற்கு அன்னமெனப் பொருளெழுதுகிருரென்றும் கூறுவர்.

5. தேவரை வணங்குவோர்கள் சிறப்புறக் களிக்கு மன்னுன்
றுவருமன்பு மிக்க தலமுறல்யான்; நீள்பாத
மேலவருமவனே யன்றோவுண்மையாம் பந்து; விண்டு
மேவுமுச்சப் பதத்தில் மதுச்சுனை மேவுமன்றே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) தேவரைவணங்குபவர்கள் மோட்சலோகத்திற்களிக்கின்ற
இடமாகிய அவனது அன்புமிக்க வழிவிளைப் பதத்தையான் அடைவேனாக.
ண்டுகளைவழங்கியவன் கூறிய அவனை வண்ணமக் கிளைகளும் (அவ்விதா
றவினரும்). அவ்விஷ்ணுவினது பாமபதத்தில் ஒரு மதுவூற்று உள்ளது
-என-று.) மதுவூற்று, தேனமயத்தை யென்பார் பிடர்ஸன். ஜராமரணைக்
ளும் மறுபிறப்பின் பயமும் எதனிடத்தில்லையோ, அமிர்தமாகிய லோகங்
ள் எதனிடத்து நினைத்த மாத்திரத்தில் கிடைக்கின்றனவோ அத்தகை
ய மதுவூற்று என்பார் ஸாயணர்.

6. கொம்பிகனன் மிகுந்து வேகங் கூடியபசுக்க ளேய்ந்த
வுர்பெரு முறைநிடத்தை யுமதிக விழைமுவோம்; அண்டே
பப்புறு நடைசார் காளைப் பரமமாம் பதம்பெரிதா
யெம்புடை யொளிவயமீமி யிழைமுறு கலக்கவின்றே.

(இ-ள்.) எண்ணரிலாத கொம்புகள் (கிரணங்க ளென்றபடி) நிறைந்
து வேகத்தோடு கூடிய பசுக்கள் (ஒளிகள், நட்சத்திரங்கள் என்பார் மேலுரை
யாசிரியர்) பொருந்திய உமது பெரிய (மாண்புடைய) வீட்டையடைய
யாங்கள் விரும்புவோம். அவ்விடத்திலேயே பெரிய அடிகளோடு கூடிய
காளையாகிய விஷ்ணுவினது பாமபதமானது மிகப்பெரியதாய்த் தோன்றி
எம்மாட்டுத்தன் காந்தியை வீசிப்பொருந்தும் —(எ-று.). உமது பெரிய
வீட்டையென்றது. இதைமொழியில் இருமைப்பெயர், அதனால் ஸா
யணர் பத்தினி யஜமானர்களே! என்ற ஒருவிளியையிட்டுக்கொண்டு உங்களுக்காக
அவ்வீட்டை நீங்களடையுமாறு விஷ்ணுவைப் பிரார்த்திப்போமென்றுரை
கூறுவர். ஆதலால் மேலுரையாசிரியர் உமது என்றது விஷ்ணுவையும் இந்
திரனையுங் குறிக்குமென்பார். அத்தலோகம் இந்திர விஷ்ணுக்களைக்
குறிப்பதையறிக. பிடர்ஸனென்பவர் இந்த மித்திராவருணர்களுக்
குரியதென்றும், இதனிடத்தும் பாமபதம் என்று வந்துள்ள காரணத்தால்
இதனை இவ்விஷ்ணுவினது ஸூக்தத்திற் சேர்த்திருக்கிறார்களென்றும்,
அவ்விருவர் மித்திராவருணரென்பது பிரஸித்தமென்பதை மண். 1 ஸூக்.
25 செய். 6ற் பார்க்கவா மென்றுங் கூறுவர். ஆதலால் அது கொள்ளத்தக்க
தல்ல. கொம்பு கிரணங்களையும் பசுக்கள் விண்மீன்களையும் காட்டுகின்
றன. மண் 1 ஸூக். 105 செய். 10ற் பார்க்க.

வருக்கம். 24.

155. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 21 ஸூக்தம் 16.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஔசி தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி: தேவதை: 1—3 விஷ்ணுவும் இந்திரனும், 4—6 விஷ்ணு.

1. வந்தனைக்குள்ளாகா நாமலைத் தொடரின்
சிகரமதின் மதர்ந்தநிற்கா
டெஞ்சமிலாவேக முடனிலங் கெதிரும்

[illegible]
தாஞ்சுபவர், அதினியையும் [illegible]
[illegible]
மஞ்சாதையையுங்கா [illegible]
அதிபொடு [illegible].

(இ-ள்.) [illegible] பொருந்த
இகரத்தில், வேகமுடன் [illegible] தூக்கிக்
கொண்டு போய் [illegible]
மான, [illegible] கேட்கும் [illegible]
ரோடு கூடிய விஷ்ணுவுக்கும் [illegible]
இயத்தோடு மனித்துப் புகழ்மீர்களாக—(எ-று.).

2. இந்திரவிட்டுணுவிருவி [illegible]
தரும்பொழுது [illegible]
யுங்குமதுவொருவைகயின்னக் [illegible]
போற்றுகிறது; [illegible]
ணாக்குயமர்த்தி யன்றனைக்கும் [illegible]
[illegible]
தந்திடுவீர்; [illegible]
படாதவராய்த் [illegible].

(இ-ள்.) இந்திர விஷ்ணுக்களே! [illegible]
புகழையுடையவர்களாகிய காத்திருப்பவை [illegible]
து மிகுந்த) ஸோமத்தைக் குடிக்கும் யஜமானன் [illegible]
நீங்களும் அமர்த்தியருகிய யஜமானை [illegible]
கும் உணவுப் பொருளைத் தருகிறீர்கள். [illegible]
நீங்களும் விளங்குவீர்கள்—(எ-று.) [illegible]
ஆனால் ஸோமத்தைக்காக்கும் [illegible] 1 [illegible] 112 [illegible]
21ற் கூறப்பட்டது. மேஜெட்டன்ஸ்ரியர் [illegible]
பொருள் கூறுவர்: 'இந்திரவிஷ்ணுக்களே! [illegible]
யோடும் வரும்போது, உங்களது ஸோமக்குடியன் [illegible]
உங்களுடைய ஆத்திரத்தோடு கூடிய வருகையைத் [illegible]
கிறான். மரணதர்மம் வாய்ந்த மனிதன் [illegible]
அதனை (அதாவது) வில்லேந்திய கிருசாநுவின் [illegible]
டுகிறீர்கள்.'' என்பது.

3. இவ்வைபவன்றன் மகத்துவ [illegible]
வளர்க்கின்ற; இருவர் தாயர்
சுவைபெறவின் றேம்புதொழி [illegible]
னவர்தம்மைத் தோய்ப்பாரைனர்;
நவையறு தன்றந்தை திறத்தினைத் [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

[illegible] ; [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible] பெரும் இவ்வளிப் பொருள் [illegible] கின்றனர். இ[illegible] [illegible] பிறப்பித்து [illegible] (அவ்வது [illegible] ருகரைப்பய) [illegible].) [illegible] இ[illegible] உன்னதமாக [illegible] (ஈ-ஆ.) இடவிருக்கின் பின்னையுயின் பொருள் [illegible] பெறுபட்டாகி [illegible]. [illegible] '[illegible]' [illegible] குருக்குப் [illegible]. [illegible] ஆகிய [illegible] இந்திரவிருஷ்ணக்கோப் [illegible] இந்திருவுருப்பெற்றின் [illegible] சங்கள் [illegible]; இவ்வளவு பெருமை [illegible] இந்திரவிருஷ்ணக்கள்; என்பர்.

4. இ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
இ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].

(இ-ள்.) [illegible] உலகைப் பரிபாலிப்பவரும் [illegible], [illegible], பலவித்தைகள் செல்லும் [illegible] [illegible]. இ[illegible] அவ்விரஷ்ணுவின் பும் [illegible] (ஈ-ஆ.) இனன் [illegible] பொன்பார் [illegible].

5. [illegible]
[illegible]
[illegible];
[illegible]
[illegible]
[illegible]; [illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 155.

பரிதாக்கிரிறுத்த கொள்ளாத்
துஞ்சுபவர், அதிசிறையும் பொங்கூர
விக்கிரமத்துத் தொழுவார்த்து
மஞ்சனைத் தயையுங்காளைபூர்ப்பதனைக்
அதிசிகொடு பருக் கின்றீரே.

(இ-ள்.) வஞ்சனைக்குட்படாதவர்களும், [illegible] தொடர்பினையுடைய கொடுமுடியிலே, வேகமுடன் குதிக்கும் [illegible] தூக்கிக் கொண்டு போய் [illegible] யினை, எல்லாவற்றிலும் மேன்மையான [illegible] நோடு கூடிய விஷ்ணுவுக்கும் [illegible] இயத்தோடு மனித்தப் புகழ்வீர்களாக—(எ-று.).

2\. இந்திர விட்டுணுவிருவீர் பிட்டமதைத்
தருங்கொடியீர் வீரியமுங் காட்டி
யுந்தமதுவருகையினாற் சுதைக்குறுபவன்
போற்றுகிறான்; மேலுமொன் நீர்க
ணர்ந்துமமர்த்தியன்றனக்கும் பிரதிபய
ணுப்பலவா றுணவை காத்துத்
தந்திடுவீர்; கிருசானு விடையூற்றிற்
படாதவராய்த் தயங்குவீரே.

(இ-ள்.) இந்திர விஷ்ணுக்களே! [illegible] தொழிலையுடையவர்களாகிய காந்திநிறைந்த [illegible], ([illegible]) சோமத்தைக் குடிக்கும் யஜமானன் [illegible] கிறான். நீங்களும் அம்மர்த்தியனாகிய யஜமானனுக்கு [illegible] னும் உணவுப் பொருளைத் தருகிறீர்கள். கிருசானு [illegible] படாமல் நீங்களும் விளங்குவீர்கள்—(எ-று.) கிருசானு [illegible] ஆனால் சோமத்தைக்காக்கும் [illegible]. 1 ஆம் 112 செய் 21ற் கூறப்பட்டது. மேற்கூட்டானியர் இவ்விருக்குக்கு [illegible] பொருள் கூறுவர்: 'இந்திரவிஷ்ணுக்களே! [illegible] யோடும் வரும்போது, உங்களது சோமக்குடியன் (யஜமானன் [illegible]) உங்களுடைய ஆத்திரத்தோடு கூடிய வருகையைத் [illegible] கிறான். மரணதர்மம் வாய்ந்த மனிதன் [illegible] அதனை (அதாவது) வில்லேந்திய கிருசானுவின் அம்பை நீங்கள் [illegible] டுகிறீர்கள்." என்பது.

3\. இவைபவன்றன் மகத்துவ பாராக்கிரமத்தினை
வளர்க்கின்ற; இருவர் தாயர்
சுவைபெறவின் றேம்புதொழி லெய்துறுவா
னவர்தம்மைத் தோய்ப்பாரனுரைப்;
நவையறு தன்றந்தை திறத்தினைத்தாழ்த்து

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

மகவெனினும்; காடிக்குன்று
விஷ்ணுயம்சீ தனான தெரிவித்த
ஞானதமர் பிரயமன்றோ.

(இ-ள்.) யஜமானனால் ஆஹுதிசெய்யப் பெறும் இவ்வவிப் பொருள் அவ்விக்கினைத் மகத்துவ நிறைந்த ஆண்மையை விருத்திசெய்கின்றனை. இ யாவாப் பிருதுவிகளாகிய இரண்டு தாய்மாரும் பிராணிகளைப் பிறப்பித்து வளர்த்தமை அவர்களைத் தருகிறன் (அல்லது மேனாட்டாசிரியருரைப்படி யவற்றைப் பிரிக்கின்றன.) புத்திரனேனும் தந்தையினை நீர்த்தி வாய்ந்த மானத்தைத் தாங்கியிருக்கிறன். விண்ணெறியில் உன்னதமாக நிற்பது மூன்றுபேதிதம்—(எ-று.) இவ்விருக்கின் பின்னடியின் பொருள் சற்றும் விளங்கவில்லை. அதனால் இவ்வாசிரியர் முற்றிலும் மேனாட்டாசிரியருரையைப் பின்பற்றி மொழி பெயர்த்தனர். இம்மேனாட்டாசிரியர், 'விஷ்ணுயாகத்தினிடத்துத் தன்னைத் தாங்கிய இரண்டையுங்காட்டிலும் உயர்ந்தபதத்தை யடைகிறன்..அக்கினிக்கு மூன்றுபீடமே;' என்பதுகருத்தாப் போலுமென்பர். சாயனரோ, 'மேவம ஆஹுதிகள் ஆதித்ய மண்டலத்தை யடைந்து பன்னிரண்டு வகையினும் விடும்போதும் இந்திராவிஷ்ணுக்களைப் போஷிக்கின்றன. அவ்வாகத்தை யடைந்து இவ்விருவரும்மேகத்தின் மூல மாய் மழை பெய்விக்கிறார்கள். அம்மழையினால் பயிர்களோங்கச் சகங்கள் புத்திர பௌத்திரர்களுடன் விருத்தியடைகிறார்கள்; இவ்வளவு பெருமை யையுந்தரும் மகாநாமங்கள் இந்திராவிஷ்ணுக்கள்;' என்பர்.

4. இவைறுகிப் பரவைறுப் பகைவிலா
தெருந்தீ நிலைமை மேயர்ந்த
தனதன்றனினிக்கவ மூன்றீனும்
புவிகளே, எப்பசேயவை
இனமானப் பிறப்பவெறுக்கைத் தர
மன்னமாட்டி நிசத்தினிக்
கானபரு மான்மைமிகளைப் புகழ்ந்தகவி
பாடுகிரம் வாழ்த்து மேவாமே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றிற்கும் நாயகனும் உலகைப் பரிபாலிப்பவனும் பகைவரில்லாதவனும், நித்தியபுருஷனும், பலவிதமாகச் செல்லும் தனது விசாலமான அடிகள் மூன்றினால் உலகங்களைக் கடக்கச்செய்யாகத், இ ருந்து ஜீவிக்கும் பொருட்டுத் தனியாவ்பவனுமான அவ்விஷ்ணுவின் புஜ ஸத்துவத்தைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்—(எ-று.) இனன் ஸர்வஸ்ய ஸ்வாமி யென்பார் சாயனர்.

5. எல்லார்க்கும் கண்விளி மூத் தீதான்றவை
வீரமுக தீளன்றமர்ந்த
நுல்லாசபாகவுரம் செல்கின்ற;
வல்ல மூன்றுமுயர்ந்தபாத
மல்லார்த் நிறை வாய்ந்த பட்சிகளுங்
காண்பரிதாக்; மதிக்கவின்றி

மண்டலம் 1. சூக்தம் 155.

பரிதூக்கிநிறுத்த தென்னக்
துஞ்சுபவர், ஆதிகிரிமுழையும் பெருஞ்சூர
னிந்திரற்குந் தேவயாற்கு
மஞ்சுதைதையையுங்காவலுற்றகனைக்
துதியோடு பருச் சிப்பீரே.

(இ-ள்.) வஞ்சனைக்குட்படாதவர்களும், மலைத் தொடரினுன்னத சிகரத்தில், வேகமுடன் குறித்த விடத்தையடையுங் குதிரைகள் தூக்கிக் கொண்டு போய் நிறுத்தினது போல மகத்துவத்தோடு தங்கியுள்ளவர்களுமான, ஸ்துதிவிரும்பிக் கேட்கும் மகத்தாகிய சூரனை இந்திரனுக்கும் அவனோடு கூடிய விஷ்ணுவுக்கும் உமது காலையிலுள்ள ஸோமத்துளிகளை ஸ்துத்தியத்தோடு மளித்துப் புகழ்வீர்களாக—(எ-று.).

2\. இந்திரவிட்டுணுவிருவீ ரிட்டமதைத்
தருந்தொழிலீ ரியையுங் காந்தி
யுந்தமதுவருகையினைச் சதைக்குடியன்
போற்றுகிறா; னிங்கு நீங்க
ணந்துறுமர்த்தி யன்றனக்குப் பிரதியப
லுப்பலவா முணவை நாடித்
தந்திடுவீர்; கிருசானு விடையூற்றிற்
படாதவராய்த் தயங்குவீரே.

(இ-ள்.) இந்திர விஷ்ணுக்களே! அபீஷ்டமானதை யளிக்குந் தொழிலையுடையவர்களாகிய காந்தி சிறந்தவுமது வரவைப் பெயர்ந்து, (ஆகுதி செய்து மிகுந்த) ஸோமத்தைக் குடிக்கும் யஜமானன் யாகத்தில் வணங்குகிறான். நீங்களும் அம்மர்த்தியனாகிய யஜமானனுக்குப் பிரதியமாகப் பலவாகவெழுகும் உணவுப் பொருளைத் தருகிறீர்கள். கிருசாநுவின் இடையூற்றிற் படாமல் நீங்களும் விளங்குவீர்கள்—(எ-று.) கிருசாநு அக்கினியென்பார் ஸாயணர் ஆனால் ஸோமத்தைக்காக்கும் பூதமென்பது மேல் மண். 1 சூக் 112 செய் 21ற் கூறப்பட்டது. மேனாட்டாசிரியர் இவ்விருக்குக்கு வேறொருவகைப் பொருள் கூறுவர்: 'இந்திரவிஷ்ணுக்களே! நீங்கள் உமது முழுவலிமையோடும் வரும்போது, உங்களது ஸோமக்குடியன் (யஜமானனென்றபடி) உங்களுடைய ஆத்திரத்தோடு கூடிய வருகையைத் தூரத்திற் றடுத்துவிடுகிறான். மரணதர்மம் வாய்ந்த மனிதன் பேரிற் குறிப்பாக வைப்பட்ட அதனை (அதாவது) வில்லேந்திய கிருசாநுவின் அம்பை நீங்கள் தூரவோட்டுகிறீர்கள்.'' என்பது.

3\. இவைபவன்றன் மகத்துவ மாராண்மையினை
வளர்க்கின்ற; இருவர்தாயர்
சுவைபெறவின் றேம்புதொழி லெய்துறுவா
னவர்தம்மைத் தோய்ப்பாருளரும்;
நவையறு தன்றந்தை திறத்தினைத்தாழ்த்து

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

மகனினிதாம்; காடின்றூன்று
பிவனுறுபமேகிக் கவான பொனியபுகளி
னுன்னதமா யிமையபு மன்றோ.

(இ-ள்.) யஜமானனால் ஆவுதிசெய்யப் பெறும் இவ்வவிப் பொருள் அவ்விந்திரனது மகத்துவ மிகைக்க ஆண்மையை விருத்திசெய்கின்றன. இ பாவாப் பிருதிவிகளாகிய இரண்டு தாய்மாரும் பிராணிகளைப் பிறப்பித்து வளர்க்குமாறு அவற்றைத் தருகின்றன (அல்லது மேனாட்டாசிரியருரைப்படி யவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றன.) புத்திரனையும் தந்தையினது கீர்த்தி வாய்ந்த நாமத்தைத் தரித்திருக்கின்றான். விண்வெளியில் உன்னதமாக நிற்பது மூன்றாவதே—(எ-று.) இவ்விருக்கின் பின்னடியின் பொருள் சற்றும் விளங்கவில்லை. ஆதலால் இவ்வாசிரியர் முற்றிலும் மேனாட்டாசிரியருரையைப் பின்பற்றி மொழிபெயர்த்துளார். இம்மேனாட்டாசிரியர், விஷ்ணுபாதத்தினிடத்து தனதாக்கையாகிய இடமொன்றைக்காட்டினும் உயர்ந்தபதத்தை யடைகிறான். அதினிக்க மூன்றாமிடமே;' என்பதுகருத்துப் போலுமென்பார். ஸாயணரோ, 'மேலை ஆதித்யர் ஆதித்ய மண்டலத்தை யடைந்து பன்னிரண்டு வடிவுகளினுள்ளமரும் இந்திரவிஷ்ணுக்களைப் போதிக்கின்றன. ஸ்வதேகத்தை யடைந்து இவ்விருவரும் மேகத்தின் மூலமாய் மழை பெய்விக்கிறார்கள். அம்மழையினால் பயிர்களோங்கச் சனங்கள் புத்திர பௌத்திரர்களுடன் விருத்தியடைகிறார்கள்; இவ்வளவு பெருமையையுந்தரும் மகாநுபாவர்கள் இந்திரவிஷ்ணுக்கள்;' என்பர்.

4. இணையிலாப் பலவனுறுப் பகையிலா
வெதக்கரு வினமை மேயந்து
தனதாள் மூவிதமாய் வன்றிறும்
புவிகளெல்லாக் கொள்ளவே
இனமாகப் பிறைபுவிழுங்காக் குவு
மவைப்பாரிக் கோர்த்தனிக்கு
வானமாரு பாவ்வைமயிலைப் புகழ்ந்தாகவி
பாடிநிதம் வாழ்த்து வோமே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றிற்கும் நாயகனும் உலகைப் பரிபாலிப்பவனும் பகைவரில்லாதவனும், நித்தியதருணனும், பலவிதமாகச் செல்லும் தனது விசாலமான அடிச்சுவடுகள் மூன்றினால் உலகங்களைச் சுயேச்சையாகத் திரிந்து ஜீவிக்கும் பொருட்டுத் தாவியளிப்பவனுமான அவ்விஷ்ணுவின் புமஸத்துவத்தைப் புகழ்ந்து பாடுவோம்—(எ-று.) இனன் ஸர்வஸ்ய ஸ்வாமியென்பார் ஸாயணர்.

5. எல்லார்க்குங் கண்ணினிலுங் கோன்றுடைய
வீரடிக ளென்றமர்ந்து
இல்லாசு பாதவுறச் செல்கின்ற;
வவன் மூன்று முயர்ந்தபாத
மல்லாருஞ்சிறை வாய்ந்த பட்சிகளுங்
காண்பரிதாம்; மதிக்கின்றி

மண்டலம் 1 சூக்தம் 156.

சொல்லாருங் கதியேய்ந்த ஞானியரா
மாருதருந் தோய்கொண்ணாதே.

(இ-ள்.) எல்லாராலுங் காணப்படு மவனது இரண்டு அடிகள் மர்
யன் உற்சாத்தை யடையும் வண்ணஞ் செல்லுகின்றன. அவனது மூன்
வது அடியாகிய (பரமபதம்) வலிமையுள்ள சிறகுகளோடு கூடிய பட்சிக
ளும் காணக்கிடந்ததல்ல, நடைவிரைவிற்குப் பெயர்போன ஞானிகளா
மருத்துக்களாலும் அதனை யடைய முடியாது—(எ-று) மூன்றாம்பாதம்
மபத மென்றதை மண். 1 சூக். 154 செய். 4ற் காண்க வயச்சக வெ
தற்கு மருத்துக்களும் என்பது ஸாயணருரை. ஈரடி யென்றது பூலோக
அந்தரிட்சமு மென்னு மிரண்டையுங் காண்டுதலை. ஒன்று பிரவிர்த்தமாக
மற்றொன்று மழை பெய்வதனாலும் தெரியு மென்பார் ஸாயணர்.

6. தொண்ணூறு காலுறுப் பதனைநான்
மடியாக்குந் தொயும் வேகத்
தென்னூறும் பலவாரச் சக்கரத்தின்
வட்டமதாய்ச் சுழல வைத்தான்;
திண்ணுரு முடல்கொண்டு பல்லுருவத்
தொடுதிரையைச் செப்புவாரோ
டொண்ணுத விளமையுள வாலிபனா
யாமழைக்க வுறுவான் மன்றே.

(இ-ள்.) தொண்ணூறு என்னும் எண்ணினை கன்றுதாம் சேர்
காலவுறுப்புக்களைப் பலவாரங்களினமைந்த சக்கரத்தைப் போல வேகமா
சுழலவிட்டான். திண்மை பொருந்திய சரீரத்தோடும், பலவுருவங்களோ
ஸ்தோதாக்களோடும், குமாரப் பருவங்கடந்த வாலிபனாய் யாகங்களையுக்கு
போது வருவான்—(எ-று) இச்செய்யுளில் விஷ்ணுவைக் காலாத்மக ரூ
யனாகவுருவகித்தார். 94 எனக்கொண்டு வருஷம் 1, அயனம் 2, ருதுக்க
5, மாதம் 12, பட்சம் 24, நாள் 30, யாமம் 8, ஒருநாளிற் சேருன்றும் லக்
னம் 12 ஆகத் தொண்ணூற்றுநான்கென்பார் ஸாயணர். ஆனல் [illegible]
லுட்விக் கென்பவர் 90 நாள்க ளடங்கிய நான்கு காலங்கள் என்பர். இவை
தொண்ணூறு ஆரங்களுள்ள நான்கு சக்கரங்களைப் போன்றவை யென்ப
ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு ஆரமாம்.

வருக்கம். 25.

156. மண்டலம் 1 அநுவாகம். 21 சூக்தம். 17.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தைர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: விஷ்ணு

1. நெடுந்தூரம் விளங்குபவன் பெருங்கீர்த்தி
வாய்ந்திட்டோ னெய்யாலோங்கி
யிடுங்காவ லொடுநண்பின், விட்டுணுவே,

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

சுகத்தையளித் திருக்கட் டேய்க;
படுஞானத் தொடுவெளிது மன்றேமம்
பலவாறாய்ப் பரிக்கேத்த
வடக்காதகாத்; அவியாள னெக்கியது
மருங்கிமையி யாற்றுவானே.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவே! அதிகநாமம் பிரகாசிப்பவனும், பெரிய கீர்த்தி வாய்ந்தவனும், வெப்பிருள் விருத்தியடைந்து ரட்சணங்களோடு கூடியவனும், மித்திரனைப்போல எங்களுக்குச் சுகத்தைத்தந்து பொருந்து வாயாக. உனது ஸ்தோத்திர விசேஷங்கள் மிருந்த ஞானவான்களால் பல விதமாகப் புகழ்ந்து பாடப்படுவன எல்லாவிடங்கமாட்டா (பின்னும் விருத் தியடைந்தவனென்பது.) அவியளிப்பவனுகிய யஜமானனும் உன்னை ஸ்தோத்திரிப்பான்—(எ-று) மித்திரன் துக்கத்தை நீக்கி ரட் சிப்பவன், என்பன். மித்ர: பாபீதே த்ராயதே; நிருக்தம்.

2. புராதனனும் புதனனும் விஷ்ணுவுக்குப்
பல்வுலகும் பொருத்து மோர்க்குத்
தாரகலைத் தமெிர்க்குத் திருவாய்க்கோத்
தவியளிக்குங் காலியேறுனும்,
வைராக்யமார் மகத்துவமு மவன்பிறப்பின்
மகத்துவத்தை யுரைக்குவோனும்,
கமோத்தமர்க ளாம்பியும்பல் கீர்த்தியுடைத்
தவர்வாக கன்று வாரே.

(இ-ள்.) புராதனனும், புதனனும், பலவித வுலகத்தையுஞ் சிருஷ் டிப்பவனும், எல்லாவுலகத்தையும் மகிழ்விக்கும் திருவாகிய மனைவியோடு கூடியவனும் (ஸ்ரீயப்பதியென்பது) ஆகிய விஷ்ணுவுக்கு அவியளிக்கும் யஜமானனும், உத்கிருஷ்டமானதும் அவனது உயர்வாகிய பிறப்பைப் புகழ்ந்துரைப்பவனுமான இவர்கள் உத்தமமான மனிதர்களினும் கீர்த்தி வாய்ந்து அவர்களினுஞ் சிறந்து விளங்குவார்கள்—(எ-று.)

3. ஸ்தோதாக்களே! உங்களால் வேண்டிய
சிறக்குமிப பெயர்முதலாம்
போற்றியவ்விஷ்ணுவின் னாம
முதலியன புகழ்வாற் பெருங்
கீர்த்தியுடைப் பொருள்களை வெளியிட்டீர்;
விஷ்ணுவே, உன்னுடைய
யாத்துமு தொண்டுகின்றமையை யாமனைவா
மெக்காலும் பசனஞ் செய்வோம்.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களே! உங்களால் கூடிய வரையில் யக்ஞத்தின்கர்ப்பம் போன்றவனை அவன் பிறந்தது முதற்கொண்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்து ஸந் தோஷப் படுத்தினீர்கள். அவனது நாமத்தையறிந்து அதனை வெளிப்ப

மண்டலம் 1. சூக்தம் 156.

டுத்தினீர்கள். விஷ்ணுவே! மகத்துவம் வாய்ந்தவுனது சோபை நிறைந்த புத்தியை யாங்களுடையுமாறு உன்னை வணங்குவோம்—(எ-று.) ரிதக்க ருப்பமென்றதற்கு யக்ஞாத்மக வுத்பன்ன விஷ்ணு வென்பார் ஸாயணர். யக்ஞோவைவிஷ்ணு: என்று ஐதரேயப்ராஹ்மணமும், தைத்திரீய ஸம்ஹிதையும் கூறும். ஆனால் ஒழுங்கு அல்லது நியதிக்கு ஆதியங்குரம் போன்றவன் என வுரைகூறுவர் மேனாட்டாசிரியர். கடைசியடியிற் முன்னிலைப்படுத்தார்.

4. இறைமகனும் வருணனொடு மசுவினிய
ரிருவர்களு மருத ரீட்ட
மறியுமவன் கிருதுவினைச் சேவிப்பார்;
விட்டுணு விங் ககனைக் காணுந்
தெறுவலியை யுத்த மாம் வல்லபத்தைத்
தாங்கியுளான்; சிநேகனோடு
மூறுமுறைமயின் மேகமதைக் கருவுயிர்ப்பான்
றிறந்து பெய லுறுவிப்பானே.

(இ-ள்.) ராஜாவாகிய வருணனும், அசுவினியர்களும், மருத்துக் கூட்டத்தை யுணர்ந்த வ்வனது யக்ஞத்தைச் சேவிப்பார்கள். விஷ்ணு பகலைக்காணும் சக்தியையும், வல்லபத்தையும் தன்னிடத்துப் பெற்றுள்ளான். தனது சிநேகிதனோடு மலைக்குகையி லொளிந்துள்ள மேகத்தைத் திறந்து விட்டு மழையைப் பெய்விப்பான்—(எ-று.) அவன் யஜமானனைக்குறிக்கு மென்பார் ஸாயணர். இவரே சிநேகினென்றது ரித்விக்குக்களோடு கூடிய யஜமானனையே யென்பார். ஆனால் இந்திரனைக்குறிக்கு மென்பார் மேனாட்டாசிரியர். வ்ரஜம் பசுக்கொட்டில் ஈண்டு மேக முழையைக் குறித்தது. இந்திர சப்தத்துக்கு யஜமானனென்று பொருளுளதை 5-ம்செய்யுளிற் பார்க்க

5. நன்மை புரியுத்தமனும் விண்டுவிணிற்
றோன்றியவ னவிலுங் கன்ம
நன்மை பெறவாற்று மகவானுக்குத்
துணையாக நடந்தான்; மூன்று
வன்மைபெறு மிடங்களினிலு முயர்ந்துலகைப்
படைப்பவ னாரியற்கு மாண்பிற்
றின்மையறவுதவுவோன் யஜமானற்
கவிப்பாகந் தெரிந்தீ வானே.

(இ-ள்.) நன்மையைச் செய்யும் உத்தமனும், விண்ணிடத்திற் பிறந்தவனுமான விஷ்ணு ஸ்தோத்திர கர்மத்தைச் செய்யும் யாகவானுக்குத் துணையாக வந்தான். மூன்று இடங்களிலும் பெருமை பெற நிலைத்தவனும், உலகைச் சிருஷ்டிக்கும் விதாதாவும், ஆர்யனாகிய யஜமானனுக்கு உதவிசெய்பவனுமானவவன், அவனுக்கு அவிப்பொருளிற் பாகந்தருவான்—(எ-று.) மகவான், இந்திரன் என்னும் பதங்கள் யஜமானனைக் குறித்துநின்றன. என்? மகத்தைச் செய்பவன் மகவானென்க. இராம் ஹவிர்லக்ஷணம் த்ராவயதி இதி இந்த்ரோ யஜமாந: என்பார் ஸாயணர்- அதாவது அவியுணவை உருகி

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 2.

...யோடச் செய்பவனாகிய யாககர்த்தா வென்பது பொருள்: இதுவே யாஸ்காசா...
...தமும். ஆனால் மற்றையோசிரியர் இந்திரன் பொருட்டு என்றே உரை
...கூறுவர்.

வருக்கம். 26.

157. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 22. சூக்தம். 1.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தீர்க்கதமஸன்: சந்தஸ்: ஜகதி; தேவதை: அசு
வினிகள்.

1. அக்கினி மூட்டப்பெற்ற தரணியின்மீ
 தாதவனுமாலோக் காதித்தான்;
மிக்கவியுஷை நிலவார் தேசிசெறி
 யிருள் சித்தான்; போவும் யாகம்.
தக்க வணுறாத் தேரை யசுவினியர்
 புனைவித்தார்; சவிதாத் தேவன்
மக்களினைத் தொழிற்கள் மருவுவித்தாய்
 பின் ஆறுவகன் மதிக்கத்தானே.

(இ-ள்.) அக்கினி மூட்டப்பெற்றது. பூமியின் மீது சூரியனெழுந்தான் வலிமைமிகுந்த உலைதருணங்களுக்கு ஆனந்தத்தைத் தரும் பிரகாசத்தாலும் இருட்டையோட்டினான். யாகத்தை நோக்கி வருவதற்காக அசுவினிகள் தமது தேரிற் கழுதைகளைப் பூட்டி யதனை யலங்கரித்தார்கள். தேவனிய ஸவிதா ஜகத்திலுள்ள பிராணிகளைத் தங்கள் தங்கள் கர்மங்களைச் செய்யுமாறு தூண்டித் தானும் பின்னுயுவான்—(எ-று.) ஸவிதா, ஸர்வகர்மேறுக்குநாதா அல்லது ஸர்வப்ரஸவிதா என்பது பொருள்.

அசுவினிகாள் விரைமணிக்குத் தேரதனை
 நீர்பூட்டிமக்காலத்தி
லிசையுமெம தருப்பலத்தைக் கொடுத்தான்
 மதுவாறு பிரயஞ்செய்க;
வசையறுநற் றேவதனை யாக்தர்கமு
 மொப்பிலையக்க; மருவும் யாங்க
ளசைவறு போர்வீரர் பொரும் யுத்தமதிற்
 றனக்குவையை யடைக நன்றே.

(இ-ள்) அசுவினிகளே! யாங்கள் விரும்பியவற்றைத் தரும் பலம் பொருந்திய வுமது தேரை நீங்கள் பூட்டும்போதெங்கள் பலத்தைக் கிருதத்தினாலும் (நெய்யினாலும், அல்லது ஸோமரஸத்தையுள்ள மதுநீரினாலுமென்பது பொருள்.) மதுவினாலும் கலப்பீர்களாக. மனிதர்களுக்கு மத்தியில் நூற்ற ...ற தேஜஸை யெங்களுக்களிப்பீர்களாக. யாங்களும் வீரர்களது போர்க்களத்திற் செல்வங்களைப் பெறுவோம்—(எ-று)

3. மூவ்வுருளை யுற்றதுமூக் கட்டுடைய
தருஞ்செல்வ முட்டின் றேய்ந்த
தொவ்வுமெலாச் சவுபாக்கிய முமடைந்து
தசுவினிகளுற்ற தேர்தன்
செவ்வமறு துதிகொண்ட திவையவேகப்
பரிபூண்ட தெம்மாட்டெய்துக;
செவ்வையினெந் நாற்பதக் கோடிருபாதப்
பிராணிகட்குஞ் சுகத்தைச் சேர்க்க.

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதும், மூன்று ஸாரதிஸ்த ணங்களுள்ளதும், செல்வநிறைந்ததும், எல்லாச் சௌபாக்கியங்களைப் பெற் றதும், அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தே யுடையதும், மேது நல்ல ஸ்துதி வ ணங்களோடு கூடியதும், வேகமாகச்செல்லும் குதிரைகள் கட்டப்பெற்ற மான தேர் எம்மிடத்து வரட்டும். எங்களது நாற்கா லிருகாற் பிராணி ளுக்கும் சுகத்தைத்தாட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருண்டியினை, யசுவினிகா,
ளெங்களுக்கென் றுவப்பி னேய்க்க,
கூட்டுமதுக்கசையதனை யெங்கண்மேற்
பயன்றெளிக்க; கூடியாக்க
வீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டுக; எம்
மாயுளினை யெணிவளர்க்க;
வாட்டியழிக்கிடுகபகை; கூடவுறுந்
தோழர்களாய் வளர்கவின்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப்போஷிக்கு முணவினை யெங்களுக் களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த தாற்றுக்கோலினால் எங்கள்மேற் (பலனை) தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக. எமது ஆயுளை விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பகட்டிற் கண்டேர் கருவினை நிறுத்துகின்றீர்;
நீங்களெப் பூதந்தோறு முள்ளிடத் ததனை வைப்பீர்;
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மசுவினீர் வனப்பதியை
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை நிலைபெறவளர்க்கின்றீரே.

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பகட்டில் நீங்கள் கருப்பத்தை நிறுத் துகிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவைவைப்பீர்கள். இச்சைப் பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையும், அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய கதிமாவோடு புகழிற்றேர் கடாவுவீர் நீர்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

இருக்குற வலியைத்தாங்கிச் சிறப்புறுமுன்னத்தோடு
வருக்கிய யளிப்பவர்க்கு வல்லமைமெய்ப்பீர் ஞாட்பீர்.

(இ-ள்) (அசுவினிகளே!) நீங்களிருவரும் நோய்நீக்கு மருந்தோடு கூடிய மருத்துவர்களாம். மேன்மையான ஞானிகளோடு கூடிய தேரை ஓட்டு வீர்கள். அவிப்பொருள்களைச் சமர்ப்பிக்கு மனத்தோடு தருமவானுக்கு, உக்கிரம் பொருந்தியவர்களே, மென்மையான வல்லமையைக் கூட்டுவீர்கள் —(எ-று.) ஞாட்பு, உக்கிரம், வல்லமை ஒருபொருளன.

வருக்கம் 27.

ஆகச்செய்யுள் 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

———— :o: ————

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 வருக்கங்களும், 6 ஸூக்தங்களும், 132 இருக்குக் களு முள்ளன.

158. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 2.

6 இருக்குகள் கொண்டது.

ரிஷி: [illegible] தீர்க்கதமஸ்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப், 6 அநுஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1\. வாசவி, [illegible] செல்வத்தீர், [illegible]
[illegible] மனவிசை [illegible], வெம்
[illegible] நலமைக் [illegible]
[illegible] விறலுடையீர் [illegible] கள்.

(இ-ள்). [illegible] கூறுபவர்களே! [illegible] செய்பவர்களே! [illegible] வருக்குன் [illegible]! [illegible] வர்களே! [illegible] இச்சைகளை [illegible]! [illegible] பவர்களே! [illegible] செய்யு [illegible] மகன் [illegible] வி [illegible] களுக்கும் [illegible] — (எ-று.) [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] 114 [illegible]. உசத்தியன் மகன் [illegible] தீர்க்கதமஸ், [illegible] கண்டவன்.

2\. கோபுதர் [illegible] கொடுத்தீர்
சோமபான [illegible] கொடையெனி [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 157.

3. மூவருளை யுற்றதுமூத் தாட்டுடைய
தருஞ்செல்வ முட்டின் றெய்ந்து
தொவ்வுமெலாச் சவுபாக்கிய முமடைந்து
தசுவினிகளுற்ற தேர்தன்
செவ்வமறு தாதிகொண்ட திமையவேகப்
பரிபூண்ட தெம்மாட்டெய்துக;
செவ்வையினை நாற்பதத் தோடுநடபாதட்
பிராணிகட்குஞ் சுகத்தைத் சேர்க்க.

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதும், மூன்று ஸாரதிஸ்தானங்களுள்ளதும், செல்வநிறைந்ததும், எல்லாச் சௌபாக்கியங்களைப் பெற்றதும், அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தே யுடையதும், எமது நல்ல ஸந்ததி வசனங்களோடு கூடியதும், வேகமாகச்செல்லும் குதிரைகள் கட்டப்பெற்றதுமான தேர் எம்மிடத்து வரட்டும். எங்களது நாற்கால் இருகாற் பிராணிகளுக்கும் சுகத்தைத்தரட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருண்டியினை, யசுவினிகாள்,
ளெங்களுக்கென் றுவப்பி னேனப்பத்த,
கூட்டுமதுக்கசையதனு லெங்கண்மேற்
பயன்றெளிக்க; கூடியாங்க
வீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டுக; எம்
மாயுளினை யெணிவளர்க்க;
வாட்டியழித்திடுபகை; கூடவுறாத்
தோழர்களாய் வளர்கவின்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப்போஷிக்கு முணவினை யெங்களுக்களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த தாற்றுக்கோலினால் எங்கள்மேற் (பயனை)த்தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக. எமது வாழ்நாளை விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பகட்டிற் கண்மூர் கருவினை நிறுத்துகின்றீர்;
நீங்களெப் பூதந்தோறு முள்ளிடத் ததனை வைப்பீர்;
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மசுவினீர் வனப்பதியை
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை நிலைபெறவளர்க்கின்றீரே.

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பகட்டில் நீங்கள் கருப்பத்தை நிறுத்துகிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவை வைப்பீர்கள். இச்சைப்பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையும், அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய கதிமாவோடு புகழிற்றேர் கடாவுவீர் நீர்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

இருந்தூற வளியைத்தாங்கி னிறப்புதுமுன்னத்தோடு
வருந்தியே யளிப்பவர்க்கு வல்லமையெய்ப்பீர் ஞாட்பீர்.

(இ-ள்) (அசுவினிகளே!) நீங்களிருவரும் நோய்நீக்கு மருந்தோடு கூடிய மருத்துவர்களாம். வேகமான குதிரைகளோடு கூடிய தேரை ஓட்டுவீர்கள். அவிப்பொருள்களைக் கொண்டுவந்து மனத்தோடு தருமவனுக்கு, உக்கிரம் பொருந்தியவர்களே, மென்மையான வல்லபத்தைக் கூட்டுவீர்கள்—(எ-று.) ஞாட்பு, உக்கிரம், வல்லமை ஒருபொருளன.

வருக்கம் 27.

ஆகச்செய்யுள் 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

---:o:---

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 வருக்கமும், 6 அநுவாகங்களும், 133 இருக்குக் களு முள்ளன.

158. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 2.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: [illegible] தீர்க்கதமஸ்; சந்தோவிருத்தங்கள்: த்ருஷ்டுப், 6 அநுஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. [illegible], [illegible], [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible], பணையின் [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

(இ-ள்). [illegible] கூறவர்களே! [illegible] செய்பவர்களே! [illegible] [illegible]வர்களே! [illegible] வருத்தல் [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible]வர்களே! [illegible] இச்சைகளை [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible]வர்களே! [illegible] செய்பு [illegible] [illegible] [illegible] மகன் [illegible] வி ரும்பு [illegible] [illegible] [illegible] தருவீர்களாக—(எ-று.) [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]ன. [illegible] 114 [illegible] [illegible], [illegible]. [illegible] மகன் [illegible] தீர்க்கதமஸ், இம்மந்திரத்தைக் கண்டவன்.

2. கொடுக்கு தன்னி அர்வா [illegible] கொடுக்கு [illegible]
சோமபான மனத்திறேறி கொடையெய்தி வைக்கன்யாமே

மண்டலம் 1 சூக்தம் 157.

3. மூவருளை யுற்றதுமூக் தட்டுடைய
   கருஞ்செல்வ முட்டின் றெய்த்து
தொவ்வுமெலாச் சௌபாக்கிய முடைத்து
   அசுவினிகளுற்ற தேர்தன்
கெவ்வமறு குதிகொண்ட திமைவேகப்
   பரிபூண்ட தொம்மாட்டெய்துக;
செவ்வையினெங் காற்பதக் கோடு நடாதப்
   பிராணிகட்குஞ் சுகத்தைக் கொடுக்க.

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதும், மூன்று ஸாரதிஸ்தானங்களுள்ளதும், செல்வநிறைந்ததும், எல்லாச் சௌபாக்கியங்களைப் பெற்றதும், அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தே யுடையதும், மைது நல்ல ஸ்துவச ணங்களோடு கூடியதும், வேகமாகச்செல்லும் குதிரைகள் கட்டப்பெற்றதுமான தேர் எம்மிடத்து வரட்டும். எங்களது நாற்கால் விருகாற் பிராணிகளுக்கும் சுகத்தைத்தாட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருண்டியினை, யசுவினிகா,
   ளெங்களுக்கென் றுவப்பி னைப்பக,
கூட்டுமதுக்கசையதனு லெங்கள் மேற்
   பயன்றெளிக்க; கூடியாக்க
ளீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டிக; வெம்
   மாயுளினை யெணிவளர்க்க;
வாட்டியழிக்கிறிதிகடமைக; கூடவுதாம்
   தோழர்களாய் வளர்கின்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப்போஷிக்கு முணவினை யெங்களுக் களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த காற்றுக்கோலினுல் எங்கள்மேற் (பலனை)த் தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக. எமது வாழ்நாளை விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பகட்டிற் கண்டூர் கருவினை நிறுத்துகின்றீர்;
நீங்களெப் பூதங்கோறு முள்ளிடத் ததனை வைப்பீர்;
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மசுவினீர் வனபதியை
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை நிலைபெறவளர்க்கின்றீரே.

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பகட்டில் நீங்கள் கருப்பத்தை நிறுத்துகிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவை வைப்பீர்கள். இச்சைப்பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையும், அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய கதிமாவோடு புகழிற்றோர் கடாவுவீர் நீர்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

இருந்தூர வளியைத்தகர்த்தின் [illegible]
[illegible] வல்லமையைத் [illegible].

(இ-ள்) (அச்விகளே!) [illegible] மருத்தோடு கூடிய மருத்துவர்கள். [illegible] ஆயுதங்களைக் கூடிய [illegible] வீர்கள். [illegible] மனத்தினால் [illegible] உக்கிரம் [illegible], [illegible] வல்லமைக்கைக் காட்டினீர்கள் —(எ-று.) [illegible], [illegible], வல்லமை [illegible].

வர்க்கம் 27.

[illegible] 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

:0:

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 16 [illegible], 6 வர்க்கங்களும், 132 இருக்குக் களு முள்ளன.

158. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 2.

6 [illegible]

ரிஷி: [illegible]; [illegible]: [illegible], 6 அநுஷ்டுப்; தேவதை: அச்விகள்.

1. [illegible], [illegible], [illegible],
[illegible], [illegible],
[illegible], [illegible],
[illegible].

(இ-ள்) [illegible]! [illegible] செய் பவர்களே! [illegible]! [illegible] வளருக்குள் [illegible]! [illegible]! [illegible] வர் [illegible]! [illegible]! [illegible] செய்யு [illegible] மகன் [illegible] வி ரும்பு [illegible] —(எ-று.) வாசு வர், [illegible].
1 ஆம் 114 [illegible], [illegible] தீர்க்கதமஸ், [illegible].

2. [illegible]
[illegible]

3. மூவருளை யுற்றதுமுக் தட்டுடைய
தருஞ்செல்வ முட்டின் றேய்ந்த
தொவ்வுமெலாச் சவுபாக்கிய முமடைந்து
தசுவினிகளுற்ற தேர்தன்
கெவ்வமறு குதிகொண்ட திமையவேகப்
பரிபூண்ட தெம்பாட்டெய்தக்;
செவ்வையினை நாற்பதக் கோடுநபாதப்
பிராணிகட்குஞ் சுகத்தைச் சேர்க்க.

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதும், மூன்று ஸாரதின் ங்களுள்ளதும், செல்வநிறைந்ததும், எல்லாச் சௌபாக்கியங்களைப் பெ தும், அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தே யுடையதும், எமது நல்ல ம்ருதி ங்களோடு கூடியதும், வேகமாகச்செல்லும் குதிரைகள் கட்டப்பெற் மான தேர் எம்மிடத்து வரட்டும். எங்களது நாற்கா லிருகாற் பிராணி ளுக்கும் சுகத்தைத்தாட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருண்டியினை, யசுவினிகா,
ளெங்களுக்கென் றுவப்பி னீய்க்க,
கூட்டுமதுக்கசையதனு லெங்கண்மேற்
பயன்றெளிக்க; கூடியாக்க
வீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டுக; எம்
மாயுளினை யெணிவளர்க்க;
வாட்டியழிக்கு திபகைகை; கூடவுறுந்
தோழர்களாய் வளர்கவின்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப்போஷிக்கு முணவினை யெங்களு களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த தாற்றுக்கோலினால் எங்கள்மேற் பயனை தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக. எமது ஆயுளை விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பகட்டிற் கண்டூர் கருவினை நிறுத்துகின்றீர்;
நீங்கவெப் பூதந்தோறு முன்னிடத் ததனை யெய்ப்பீர்;
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மசுவினீர் வனப்பதியை
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை நிலைபெறவளர்க்கின்றீரே.

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பகட்டில் நீங்கள் கருப்பத்தை நிறு துகிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவைவைப்பீர்கள். இச்சைப் பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையும், அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய கதிமாவோடு புகழிற்றேர் கடாவுவீர் நீர்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

[illegible]

(இ-ள்) [illegible] கூடிய மருத்[illegible] [illegible] கூடிய [illegible] வீர்கள். [illegible] உக்கிரம் [illegible] [illegible] கட்டுவீர்கள் —(ஸ-ஜ.) [illegible]

வர்க்கம் 27.

ஆகமொத்தம் 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 வர்க்கங்கள், 6 அநுவாகங்களும், 132 இருக்குகளு முள்ளன.

158. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 2.

6 [illegible]

[illegible] 6 [illegible]; தே வதை: [illegible]

1. [illegible]

[illegible]

2. [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 157.

3. மூவருளை யுற்றதுமூக் கூட்டுடைய
தருஞ்செல்வ முட்டின் றேய்ந்து
தொவ்வுமெலாச் சௌபாக்கிய முமடைந்து
தசுவினிகளுற்ற தேர்கள்
செவ்வமறு நாதிகொண்டு திசையேவகப்
பரிபூண்ட தெம்மாட்டெய்துக;
செவ்வையினெங் காற்பதக் கோடு நடைகட்
பிராணிகட்குஞ் சுகத்தைச் சேர்க்க.

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதும், மூன்று ஸாரதி[illegible] ணங்களுள்ளதும், செல்வநிறைந்ததும், எல்லாச் சௌபாக்கியங்களையும் பெ[illegible] றதும், அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தே யுடையதும், மூன்று [illegible] ணங்களோடு கூடியதும், வேகமாகச்செல்லும் குதிரைகள் கட்டப்பட்ட[illegible] மான தேர் எம்மிடத்து வரட்டும். எங்களது காற்கா லிருகால் பிரா[illegible] ளுக்கும் சுகத்தைத்தரட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருண்டியினை, யசுவினிகாள்,
னெங்களுக்கென் றுவப்பி னளிக்க,
கூட்டுமதுக்கசையதனு லெங்கள் சேயுற்
பயன்றெளிக்க; கூடியாக்க
வீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டுக; வாழ்
மாயுளினை யெணிவளர்க்க;
வாட்டியழிக்கிடுகபகை; கூடவுநுந்
தோழர்களாய் வளர்கின்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப்போஷிக்கு முணவினை [illegible] களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த தாற்றுக்கோலினுல் எங்கள் [illegible] தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக. எமது [illegible] விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பகட்டிற் கண்மூர் கருவினை நிறுத்துகின்றீர்;
நீங்களெப் பூதந்தோறு முள்ளிடத் ததனை வைப்பீர்;
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மசுவினீர் வனப்பதியை
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை நிலைபெறவளர்க்கின்றீரே.

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பகட்டில் நீங்கள் கருப்பத்தை நிற துகிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவை வைப்பீர்கள். இச்சை பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையு அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய கதிமாவோடு புகழ்ற்றோர் கடாவுவீர் நீர்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

[illegible] வரைந்து [illegible] சூட்டின.

(இ-ள்) [illegible] நீங்களிருவரும் [illegible] மருக்கொருடு [illegible] கூடிய [illegible] [illegible] தருமையைக்கு. [illegible] கூட்டுவீர்கள்—(வ-ஆ) [illegible] [illegible] [illegible] ருகுளை.

வருக்கம் 27.

ஆகவிருக்கு 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 வருக்கங்கள், 6 அநுவாகங்கள், 132 இருக்குகளுள்ளன.

158. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 2.

6 [illegible]

[illegible] [illegible]; 6 அநுஷ்டுப்; தே [illegible]

1\. [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] தருமையை [illegible] [illegible] [illegible] வருக்கன் [illegible] [illegible]! [illegible] இச்சைகளை [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]—(வ-ஆ.) [illegible] [illegible] 11 [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 157.

3. மூவருளை யுற்றதாமுக் கூட்டுடைய
தருஞ்செல்வ முட்டின்றி நிறைந்த
தொவ்வுமெனச் சௌபாக்கிய முடைத்து
அசுவினிகளுற்ற தேர்தான்
செவ்வமரு குதிரைகாள்பூட்டி வேகப்
பரிபூண்ட தொம்பாட்டிடப்புகல்;
செவ்வையினெங் காற்படக் கொடுநடாகப்
பிராணிகட்குஞ் சுகத்தைச் செய்க.

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதாம், மூன்று ஸாரதிகளுள்ளதாம், செல்வநிறைந்ததாம், எல்லாச் சௌபாக்கியங்களைப் பெற்றதாம், அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தே யுடையதாம், மூன்று கம்ப ங்களோடு கூடியதாம், வேகமாகச்செல்லும் குதிரைகள் கட்டப்பெற்றதுமான தேர் எம்மிடத்து வாட்டும். எங்களது நாற்கால் மிருகமும் பிராணிகளுக்கும் சுகத்தைத்தாட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருண்டியினை, யசுவினிகாள்,
எங்களுக்கென் றமைப்பீ ரனைப்பக,
கூட்டுமதுக்கசையது வெங்கள் மேற்
பயன்பெறவிக்க; கூடியாக்க
வீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டுக; எம்
மாயுளினை யெண்ணிவளர்க்க;
வாட்டியழிக்கு மிடப்பகை; கூடவும்
தோழர்களாய் வளர்கின்றீர.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப்போஷிக்கு முணவினை யெங்களுக் களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த சாற்றுக்கோலினால் எங்கள் மேல் (பலனை) தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக. எமது ஆயுளை விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பசுட்டிற் கன்மூர் கருவினை நிறுத்துகின்றீர்;
நீங்களெப் பூதங்கோறு முன்னிடத்து அக்கரு வைப்பீர்;
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மசுவினீர் வனப்பதியை
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை நிலைபெறவளர்க்கின்றீரே.

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பகட்டில் நீங்கள் கருப்பத்தை நிறுத்துகிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவை வைப்பீர்கள். இச்சைப்பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையும், அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய சுதிமாவோடு புகழிற்சேறர் கடாவுவீர் நீர்;

[illegible] 2 அத்தியாயம் 3.

[illegible]

(இ-ள்) [illegible] மருத்தெளி [illegible] கூடிய மருத்[illegible] [illegible] கூடிய [illegible] [illegible] [illegible] கொடுத்தருளினார்கள் -- (எ-று.) [illegible]

[illegible] 27.

[illegible] 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 [illegible], 6 [illegible], 132 இருக்கு [illegible].

158. [illegible] 1. [illegible] 22. [illegible] 2.

[illegible]

[illegible], 6 [illegible]; [illegible]

[illegible]

[illegible] -- (எ-று.) [illegible]

[illegible] 111 [illegible]

[illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 157.

3. மூவருளை யுற்றதுமூக் கட்டிடைய
அருந்தெல்லை முப்புன் றேய்ந்த
தொல்லுமெலாச் சுவையாக்கிய முப்படைத்த
அசுவினிகளூர்ந்த தேர்கள்
கெவ்வமுறு காதிகொண்டு திசைதிசைகட்
பரிபூண்ட கொம்மாட்டெய்பக்கல்;
செவ்வையிதனை நாற்பதக் கோடு நபாதகட்
பிராணிகட்குஞ் சுகத்தைத் தேர்க்க.

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதும், மூன்று ஸாரதிஸ்தானங்களுள்ளதும், செல்வநிறைந்ததும், எல்லாச் செளபாக்கியங்களைப் பெற்றதும், அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தே யுடையதும், ... கல்ல ... வாகனங்களோடு கூடியதும், வேகமாகச்செல்லுவன குதிரைகள் கட்டப்பெற்றதுமான தேர் எம்மிடத்து வரட்டும். எங்களது நாற்கால் இருகாற் பிராணிகளுக்கும் சுகத்தைத்தரட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருஞ்சாடியினை, யசுவினிகாள்,
வெங்களுக்கென் றுவப்பி னேந்திக்க,
கூட்டுமதாக்கையாகுஞ் செல்கள் வேறு
பயன்றெளிக்க; கடுயாய்க்க
வீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டிக; எம்
மாயுளினை யெண்ணிலைாக்க;
வாட்டியழிக்கிடும்பைகை; கூடவுறுக்
தோழர்களாய் வளர்களின்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப்போஷிக்கு முன்னையீ... ங்களைக் களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த தாற்றுக்கோல் ... தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக. ... ஆயுளை விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பசுட்டிற் கன்மச் கருவினை விருத்திசெய்தீர்;
நீங்களெப் பூதங்கோறு முள்ளிருக் கருவை வைப்பீர்;
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மசுவினீர் வனஸ்பதியை
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை நிலைபெறவளர்க்கின்றீர.

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பசுட்டில் நீங்கள் கருப்பத்தை விருத்திசெய்கிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவைவைப்பீர்கள். இச்சைப் பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையும், அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய சுதிமாவோடு புகழிற்றேர் கடாவுவீர் நீர்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

[illegible]

(இ-ள்) [illegible] —(ஸா-ஷ்.) [illegible]

வருக்கம் 27.

ஸூக்தம் 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 வருக்கங்கள், 6 அநுவாகங்கள், 132 இருக்குகளு முள்ளன.

158. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. ஸூக்தம் 2.

[illegible]

[illegible], 6 [illegible]

[illegible]

[illegible] —(ஸா-ஷ்.) [illegible]

[illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 157.

3. மூவருளை யுற்றதாழுத் தட்டுடைய
தருஞ்செல்வ முட்டின் றேய்ந்த
தொவ்வுமெனச் சௌபாக்கிய முமடைந்த
தசுவினிகளுற்ற தேர்தான்
கெவ்வமறு துதிகொண்ட திரைவேகப்
பரிபூண்ட தெம்மாட்டெய்தல்;
செவ்வையினை நாற்பதக் கோடிருபாதப்
பிராணிகட்குஞ் சுகத்தைச் சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதும், மூன்று ஸாரதிக
ணங்களுள்ளதும், செல்வநிறைந்ததும், எல்லாச் சௌபாக்கியங்களைப் பெ
தும், அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தே யுடையதும், எமது நல்ல ஸ்துதி
ணங்களோடு கூடியதும், வேகமாகச்செல்லும் குதிரைகள் கட்டப்பெற்று
மான தேர் எம்மிடத்து வாரட்டும். எங்களது நாற்கா லிருகாற் பிராணி
ளுக்கும் சுகத்தைத்தாரட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருண்டியினை, யசுவினிகாள்,
ளெங்களுக்கென் றுவப்பி னேய்க்க;
கூட்டுமதுக்கசையதனை லெங்கண்மேற்
பயன்றெளிக்க; கூடியாங்க
ளீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டுக; எம்
மாயுளினை யெணிவளர்க்க;
வாட்டியபழிக் கிடுகபகை; கூடவுறுந்
தோழர்களாய் வளர்கவின்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப்போஷிக்கு முணவினை யெங்களு
களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த காற்றுக்கோலினால் எங்கள்மேற் (பலனை)
தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக. எமது வாழ்நாளை
விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பகட்டிற் கண்டூர் கருவினை நிறுத்துகின்றீர்;
நீங்களெப் பூதங்தோறு முள்ளிடத் ததனை யெய்ப்பீர்;
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மசுவினீர் வனப்பதியை
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை நிலைபெறவளர்க்கின்றீரே.

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பகட்டில் நீங்கள் கருப்பத்தை நிறுத்
துகிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவைவைப்பீர்கள். இச்சைப்
பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையும்,
அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய கதிமாவோடு புகழிற்றோர் கடாவுவீர் நீர்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

திருந்துற வலியைத்தாங்கிச் சிறப்புறுமுள்ளத் [illegible]
வருந்தியே யளிப்பவர்க்கு வல்லமையீர் [illegible].

(இ-ள்) (அசுவினிகளே!) நீங்களிருவரும் [illegible]
கூடிய மருத்துவர்களாம். வேகமான குதிரைகளோடு கூடிய [illegible]
வீர்கள். அவிப்பொருள்களைச் சுமந்துவந்து மனத்தோய [illegible]
உக்கிரம் பொருந்தியவர்களே, மேன்மையான வல்லமை [illegible]
—(எ-று.) ஞாட்பு, உக்கிரம், வல்லமை ஒருபொருளன.

வருக்கம் 27.

ஆகச்செய்யுள் 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

———:o:———

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 வருக்கமும், 6 [illegible], 13[illegible]
களு முள்ளன.

158. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. [illegible] 2.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: [illegible], 6 [illegible]
வதை: அசுவினிகள்.

1\. வாசவீ, ருத்திரர்காள், மன்னுபல் [illegible],
[illegible] பண்பீர், பகையில்லா [illegible],
பாசைக [illegible], [illegible]
விசுமூ [illegible] கனசத்யன் [illegible].

(இ-ள்) செல்வத்தோடு கூடியவர்களே! [illegible]
பவர்களே! பலவிஷயங்களை யறிந்தவர்களே! [illegible]
மையுள்ளவர்களே! பகைவரை யடக்குபவர்களே! [illegible]
ஷிப்பவர்களே! யக்ஞத்திற் பூஜிக்கப்படுபவர்களே! [illegible]
செய்யு முங்களிருவரது உதவிகளினாலும் உசத்தியன் [illegible]
ரும்புமவற்றை யளிப்பதுபோல எங்களுக்கும் [illegible]
வர், வசுக்களோடு கூடியவர்: வசு, செல்வம். ருத்திரர் [illegible].
1 சூக் 114 செய். 1ற் பார்க்க. இட்டி, யாகம். உசத்தியன் [illegible]
தீர்க்கதமஸன், இம்மறையைக் கண்டவன்.

2\. கோபதந் தன்னிலும்மை வணங்கிட [illegible]
சோமையார் மனத்தினோடு கொடையெனி [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 157.

3. மூவருளை யுற்ற [illegible]
[illegible]
தொல்வுமேவாச் சவுபாக்கிய முடைத்த
அசுவினிகளுற்ற தேர் [illegible]
செவ்வமறு அதிரசங்கள் [illegible]
பரிபூண்ட தொடப்பட்டெங்கள்;
செல்வமிக்க நாற்பதத் [illegible]
பிராணிகட்கும் சுகத்தைத் [illegible]

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதும், மூன்று [illegible] ங்களுள்ளதும், செல்வநிறைந்ததும், [illegible] அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தில் உடையதும், [illegible] ங்களோடு கூடியதும், [illegible] மான தேர் எம்மிடத்து வரட்டும். [illegible] பிராணிகளுக்கும் சுகத்தைத் தரட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருஞ் சிறப்பிலா, பாகவிசிதர,
எங்களுக்[illegible]
கூட்டுமருத்துவத்தைப் [illegible]
பயன் சேரிக்க; [illegible]
வீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டிக; [illegible]
மாயுளினை பெருமையாக்க;
வாட்டிய பகைத் தேடுதலை; கூடவும்
தோழர்களாய் [illegible].

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப் [illegible] களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த [illegible] தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக. [illegible] விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பசுக்குடிற் [illegible] கருவினை [illegible];
நீங்களெப் பூதங்கோறு முள்ளிட்டு [illegible];
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மகவினீர் [illegible]
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை [illegible].

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பசுக்களில் நீங்கள் கருப்பத்தை [illegible] ஆகிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவை வைப்பீர்கள். இச்சைப்பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையும், அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய சதிமாவோடு புகழுற்றேர் கடாவுவீர் நீர்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

[illegible]

(இ-ள்) [illegible] மருத்தேறாமி கூடிய மருத்[illegible]. [illegible] கூடிய [illegible] வீர்கள். [illegible] மனாத்தேறாமி [illegible], [illegible] கட்டுவீர்கள் —(வா-ரூ.) [illegible].

வர்க்கம் 27.

ருக்கெண்ணிக்கை 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

:0:

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 வர்க்கங்களும், 6 சூக்தங்களும், 132 இருக்குகளு முள்ளன.

158. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 2.

6 [illegible]

[illegible], 6 [illegible]; தே [illegible].

1. [illegible]

[illegible] ! [illegible] ! [illegible] ! [illegible] —(வா-ரூ.) [illegible] 114 [illegible].

. [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 157.

3. மூவருளை யுற்ற தாமுக் [illegible]
தருஞ்சொல்லை [illegible] சேர்ந்த
தொல்வுமேலைச் சுவையாக்கிய முற்றுடைத்த
அசுவினிகளுற்ற தேர்கள்
செவ்வமுறு கதிரொளிர் [illegible]
யரிபூண்ட [illegible];
செவ்வையினைக் காற்பதுக் [illegible]
பிராணிகட்கும் சுகந்தனைத் [illegible]

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதும், மூன்று [illegible] ங்களுள்ளதும், செல்வநிறைந்ததும், எல்லாச் [illegible] பெற்றதும், அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தே யுடையதும், [illegible] ணங்களோடு கூடியதும், வேகமாகச் செல்லும் [illegible] மான தேர் எம்மிடத்து வரட்டும். எங்களது [illegible] பிராணிகளுக்கும் சுகத்தைத்தாட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருந்துடியினை, யாகமிசைக்,
கொங்குலர்த்திகள் [illegible],
கூட்டிமதுக்கசையதனை [illegible]
பயன்தெளிக்க; [illegible]
வீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டுக; [illegible]
மாயுளினை வளர்க்க;
வாட்டியழிக்கிறிகடமைக; கூடவுமாய்
தோழர்களாய் [illegible].

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப்போஷித்து [illegible] களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த சாற்றுக்கோல் [illegible] தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக, [illegible] விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பசுட்டிற் கண்மேற் கருவினை [illegible];
நீங்களைப் பூதங்கோறு முன்னிடத் தக்கன [illegible];
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மசுவினீர் [illegible]
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை விருத்தி செய்கின்றீர்.

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பசுட்டில் நீங்கள் கருப்பத்தை நிறுத்துகிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவை வைப்பீர்கள். இச்சைப்பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையும், அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய சுதிமாவோடு புகழிற்றேர் கடாவுவீர் நீர்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

இருக்கு [illegible] நிறைவுள்ள [illegible]
[illegible] ருத்ரர்.

(இ-ள்) ([illegible]!) நீங்களிருவரும் [illegible] மருந்தோடு கூடிய மருந்துகளை [illegible]. [illegible] கூடிய [illegible] ஓட்டு வீர்கள். [illegible] மனத்தோடு [illegible], உங்கிராம் [illegible], [illegible] கட்டுவீர்கள் —(வ-று.) [illegible], [illegible], [illegible].

வர்க்கம் 27.

ஆகஸ்ச் ருக்குகள் 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

—— :o: ——

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 வர்க்கங்களும், 6 அநுவாகங்களும், 133 இருக்குக் களுமுள்ளன.

158. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. ஸூக்தம் 2.

6 [illegible] கொண்டது.

[illegible]; [illegible]; 6 அநுவாகம்; தேவதை: [illegible].

1. [illegible], [illegible], [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible] [illegible].

[illegible]! [illegible] செய் [illegible]! [illegible] வருக்குள் [illegible]! [illegible] வர் [illegible]! [illegible] செய் [illegible] மகன் [illegible] வி [illegible] — (வ-று.) [illegible], [illegible] மன்.
1 [illegible] 111 [illegible], [illegible] மகன் [illegible] [illegible], [illegible].

2. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 1.

தைத் தருவதாக வெல்லாத் தேவர்களுங் கூறியதால் அவ் வெல்லாத் தேவரும் ஒளி பொருந்திய செல்வ மிக்க இந்த யாகத்தில் அளிக்கப்படும் சோம வுணவைப் பெறட்டும்—(எ-று.) சமஸம், சோமபாத்திரம். தசதயஸ்ய வென்பதற்கு பத்து இந்திரியங்களையும் வளர்க்கு மெனப் பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. அற்றேல், ஈரைந்து புலன்க ளூட்டு முண்டியைய னமாற்றிப் படிக்க. மேல் அடுத்த செய்யுளை நோக்குக.

13. ஐயிரண்டாகும் வள்ள மழகுற வுணவை யேந்திப்
பையெனத் தருதும் போது புலன் பத்தும் பெருக வுண்டே
ஐயென மகிழ்வோம்; இங்ஙன் வடையு மீசானர் தாமே
மையினர்த் தெறுவார்; இச்சைக் கலினா மாகா ரென் செய்வார்?

(இ-ள்.) (அசுவமேதயாகம் முதலியவற்றில் நெய் சோமம் முதலாகிய பத்து வித வுணவுகள் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகின்றது.) பத்துச் சமஸங்களும் (பத்து விதமான) அழகிய ஆகாரத்தை யேந்தித்தரும் போது அவற்றைப் பத்து இந்திரியங்களும் வளரும் வண்ணம் உண்டு மகிழ்வோம். இவ்விடத்து வரும் விச்வ தேவர்கள் எங்கள் சத்துருக்களை யோட்டிக் கொல்லுவதற் கிருக்க, இஷ்டரச்மி, இஷ்டாசுவன் என்னும் ராஜாக்களாகிய மனிதர்கள் எங்களை யென்ன செய்ய முடியும்? (அநுக்கிர கிக்கவும் முடியாது; உபத்திரவிக்கவும் முடியாது.)—(எ-று.). மையினர் குற்றம் வாய்ந்தவர் ஈண்டு பகைவர் மேல் நின்றது. இச்சைக் கலினாமாகார் என்றதை இச்சைக் கலினான், இச்சை மாகான் எனப் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. என்? ஸாயணர் இஷ்டாச்வன், இஷ்டரச்மி எனச் சிறப்புப் பெயராகக் கொள்ளுவதால்.

14. பொற்குழைக் காதினோடு பொருந் தாரணைக்கழுத்து
முற்படு மெமதுருவை மொய்ம்புற விச்வதேவர்
சொற்பெற வளிக்கல்; சான்ற ஸ்தோத்திர வலியோர் பாலுந்
றற்புறல் துதியினுன்ற வவியி னெம்மிருவர் மாட்டே.

(இ-ள்.) பொன்னாலான குண்டலங்களோடு கூடிய காதையும், ரத்நாபரணமணிந்த கழுத்தையு முடைய எம்முடைய ரூபத்தை (அல்லது புத்திர பவுத்திரர்களை யென்று சொல்லலாம் என்பார் ஸாயணர்.) விச்வ தேவர்கள் தரட்டும். ஸ்தோதா, ஹோதா என்னும் இருவர்களிடத்திலும் சென்று ஸ்தோத்திரங்களிலும், நெய் முதலிய அவிப்பொருள்களிலும் மகிழட்டும் —(எ-று.). அன்புறல், அற்புறல் என வலித்தல் விகாரம் பெற்றது. இருவர், ஸ்தோத்திரம் செய்வோனும், பால் முதலிய அவிப்பொருளை யளித்து யக்ஞஞ் செய்பவனுமாம். காதுங் கழுத்துஞ் சொன்னதால் மற்ற அவயவங்களையும் இனத்தாற் கூட்டுக வென்பார் ஸாயணர்.

15. மசரி சாரன்றன் மக்க ணல்வரும் பயஸ்ய னென்று
நிசவட லரசன் மக்கண் மூவரு மிவர்தம் வாகை
விசையுற நின்றது; எல்லின், மித்திராவருணர் நின்றே
யிசைவுறு முருவத் தாங்தேர் சுகமுற வொளிர்க்க நன்றே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 123.

(இ-ள்.) மசர்சாரன் புத்திரன் நால்வரும், யவஸ்யன் என்னும் வெற்றி பொருந்திய அரசன் மக்கள் ஏழ்வரும் செய்யும் உபத்திரவம் சகிக்க முடியவில்லை. மித்திராவருணர்களே! நீங்கள் ரதத்தோடு கூடிய உமது தேர் சகத்தை யமைத்துக் குதிரைப் போலப் பிரகாசிக்கிறது—(எ-று.) மசர்சாரன், சுசர்சாரன், ஓரர்சன். யவஸ்யன் மற்றேறாரசன், இவர் மக்கள் ஏழ்வரது உபாதையும் தோன்றிய போது உமது தேர் ககனத்தது பிரகாசிக்கிறது என்றதனால் இப்பொழுது எங்களது விரோதிகளுக்கும் பயத்தை யூட்டி விளங்கட்டு மென்பது பொருள்.

வருக்கம். 3.

123. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 8. சூக்தம். 3.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கட்சிவான்; வடமொழிச் சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: உஷஸ்.

1. தயாருவின் பாக்க வான்றேர் பூட்டியே சார்ந்து நின்ற,
அமரரது மாராத் தேவை ரதி தலைக்கீழுவராய்;
நியாழியார் பெரியாள், மாந்த ரகமனைத்து நிரீக்ஷை செய்வாள்,
தயாவொடு இருட்டினத்தின் வெளிவந்து தாங்கிறுதே.

(இ-ள்.) தட்சிணையினது விசாலமான பெருமையமைந்த தேர் பூட்டப்பட்டு நின்றது. அமரத்தன்மை வாய்ந்த தேவர்கள் அதில் வந்து ஏறினர். சிறந்த பெற்ற பெரியவளும், மனிதர்களது வீடுகள் தோறும் (இருட்டைப் போக்கவேண்டிய) நிரீக்ஷணையைச் செய்பவளும் ஆகிய உஷைத இருட்டைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளிக்கிளம்பினாள்—(எ-று.) தட்சிணை என்பதற்கு வாசுதேவன், தன் சேவையிற் றிறமை வாய்ந்தவள் என்ற வேறு பொருள்களுமுண்டு. ஆகவே ஈண்டு தட்சிணையுடையாளை என்ற பொருளில் வந்தது. தட்சிணை, அதாவது மகவான் (யஜமானன் அல்லது இந்திரன்) தரும் பாகவேதனை யென்பார் (Bergaigne) பெர்கேன் என்பவர்.

2. புவனங்களெல்லாக்கு முன்னே முழுதும் அவிழ்ந்தெழுந்தாள்; உஷஸ்.
புவனமெயி வசையு கட்டும் பெரியவள், வெல்லுமைய ரியை,
வரைமுறை நிதமும் தோன்றும் கவிகின யுவதி, யுக்தி
மீமுறை மீனக்கிப் பூர்வ வாவுத்த முதலின்றுதே.

(இ-ள்.) உஷஸ் என்னும் தேவி எல்லாப் புவனங்களுக்கும் (அவ்வேது சம்ப வ புவனத்திலும் அந்நேரம் பிரகாசிக்கட்டுமெனக்குத் துய முன்னர் கிழக்கிலா வெதனில் தெழுந்தாள். கவனத்தில்லாத உலகங்களைக் கட்டுபவளும், பெரியவளும், (எல்லவற்றையும்) வெல்லுமைத் தருபவளும், நாள் தோறும் புதிதாய் நின்று தோன்றும் நித்திய யௌவனமுடையாளும் ஆவள், எப்பொழுதும் விடியற்காலத்தில் பூர்வ வாவுதிக் கண் தெரியும் இவள் வேள்வித்துக்கு எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முதலில் வந்து நின்றாள்—(எ-று.).

3. நற்பிறப் புகழுமாம் தேவி! நாடுமே மர்த்தியர்க்கு
இன்றிற தேசுக்காட்டாக ஷ்யாமி தேவிக் கீவிர்,
நற்கவாந்த்துத் தேவுருஞ் சவிதா யாம் பாவ
மற்றவ ரென்றுரைகள் சூரிய ரைவாயு மைசீற.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 157.

3. மூவ்வுருளை யுற்றதூமுத் தட்டுடைய
தருஞ்செல்வ முட்டின் றேய்ந்த
தொவ்வுமெலாச் சவுபாக்கிய மமைந்த
தசுவினிகளுற்ற தேர்நன்
கெவ்வமறு துதிகொண்ட திரைவேகப்
பரிபூண்ட தெம்மாட்டெய்தல்;
செவ்வையினெந் நாற்பதத் தோடிருபாதப்
பிராணிகட்குஞ் சுகத்தைச் சேர்க்கவ்.

(இ-ள்.) மூன்று சக்கரங்களோடு கூடியதும், மூன்று ஸாரதிஸ்தானங்களுள்ளதும், செல்வநிறைந்ததும், எல்லாச் சௌபாக்கியங்களைப் பெற்றதும், அசுவினிகளைத் தம்மிடத்தே யுடையதும், எமது நல்ல ஸ்துதிவசனங்களோடு கூடியதும், வேகமாகச்செல்லும் குதிரைகள் கட்டப்பெற்றதுமான தேர் எம்மிடத்து வரட்டும். எங்களது நாற்கா லிருகாற் பிராணிகளுக்கும் சுகத்தைத்தரட்டும்—(எ-று.)

4. ஊட்டிவளருண்டியினை, யசுவினிகா,
ளெங்களுக்கென் றுவப்பி னேய்க்க;
கூட்டுமதுக்கசையதனு லெங்கண்மேற்
பயன்றெளிக்க; கூடியாங்க
ளீட்டிய குற்றங்களினை யோட்டுக; எம்
மாயுளினை யெணிவளர்க்க;
வாட்டிபழித்திடுகபகை; கூடவுறுந்
தோழர்களாய் வளர்கவின்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உடலைப்போஷிக்கு முணவினை யெங்களுக்களிப்பீர்களாக. மதுநிறைந்த தாற்றுக்கோலினால் எங்கள்மேற் (பலனை)த்தெளிப்பீர்களாக. எங்கள் குற்றங்களை யழிப்பீர்களாக. எமது வாழ்நாளை விருத்திசெய்வீர்களாக. எங்களோடு தோழர்களாயிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

5. நீங்கள் பெண்பகட்டிற் கண்டீர் கருவினை நிறுத்துகின்றீர்;
நீங்களெப் பூதந்தோறு முள்ளிடத் ததனை யெப்பீர்;
ஓங்கிய விச்சை யூட்டு மசுவினீர் வனப்பதியை
நீங்க ளங்கியைத் தண்ணீரை நிலைபெறவளர்க்கின்றீரே.

(இ-ள்.) பெண் பிராணிகளது பகட்டில் நீங்கள் கருப்பத்தை நிறுத்துகிறீர்கள். எல்லாப்பூதங்களுக்குள்ளேயும் அக்கருவைவைப்பீர்கள். இச்சைப்பட்டவற்றைத்தரும் அசுவினிகளே! வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்களையும், அக்கினியையும், தண்ணீரையும், நீங்கள் விருத்திசெய்கிறீர்கள்—(எ-று.)

6. மருந்தொடு விளங்கா நிற்கு மருத்துவர் நீவிர்; தேர்க்கட்
பொருந்திய கதிமாவோடு புகழிற்றேர் கடாவுவீர் நீர்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

திருந்துற வவியைத்தாங்கிச் சிறப்புறுமுள்ளத்தோடு
வருந்தியே யளிப்பவர்க்கு வல்லமையேய்ப்பீர் ஞாட்பீர்.

(இ-ள்) (அசுவினிகளே!) நீங்களிருவரும் நோய்நீக்கு மருந்தோடு கூடிய மருத்துவர்களாம். வேகமான குதிரைகளோடு கூடிய தேரை ஓட்டுவீர்கள். அவிப்பொருள்களைச் சுமந்துவந்து மனத்தோடு தருமவனுக்கு, உக்கிரம் பொருந்தியவர்களே, மேன்மையான வல்லபத்தைக் கூட்டுவீர்கள் —(எ-று.) ஞாட்பு, உக்கிரம், வல்லமை ஒருபொருளன.

வருக்கம் 27.

ஆகச்செய்யுள் 280.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

———:o:———

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 வருக்கமும், 6 ஸூக்தங்களும், 132 இருக்குக்களு முள்ளன.

158. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 2.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப், 6 அநுஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. வாசவீ, ருத்திரர்காள், மன்னுபல் ஞானத்தீர், போற்
றுசெறவர்க்கும் பண்பீர், பகையினை யடக்குவீர், மெய்ம்
பாஷை விழையப்பீ, ரிட்டி யமைந்துளீ, ரிடுக்கிலாது
விசுமூத்தி ஔசத்யன் விழைவளிப்பதனி னீகல்.

(இ-ள். செல்வத்தோடு கூடியவர்களே! துக்க நிவாரணஞ் செய்பவர்களே! பலவிஷயங்களை யறிந்தவர்களே! ஸ்தோத்திரத்தால் வளருந்தன்மையுள்ளவர்களே! பகைவரை யடக்குபவர்களே! எமது இச்சைகளை வர்ஷிப்பவர்களே! யக்ஞத்திற் பூஜிக்கப்படுபவர்களே! லோபத்தனமில்லாது செய்யுமுங்களிருவரது உதவிகளினாலும் உசத்தியன் மகன் துதிரூபமாக விரும்புமவற்றை யளிப்பதுபோல எங்களுக்கும் தருவீர்களாக—(எ-று.) வாசவர், வசுக்களோடு கூடியவர்: வசு, செல்வம். ருத்ரசப்தத்தின்பொருளை மண். 1 சூக் 114 செய். 1ற் பார்க்க. இட்டி, யாகம். உசத்தியன்மகன் ஔசத்யன் தீர்க்கதமஸன், இம்மறையைக் கண்டவன்.

2. கோபதந் தன்னிலும்மை வணங்கிட கொடுக்குமூந்தநு
சோபையார் மனத்தினோடு கொடையெணி வசுக்கள்யாரே

மண்டலம். 1. சூக்தம். 158.

தாபத நிலையி னீவோன்? நாடிய தருமுள் ளத்தீர்,
தாபபா ருடலை யோம்புந் தனத்தொடு மெழுந்து வாரீர்.

(இ-ள்.) வசுக்களே! கோபதமாகிய வேதிபூமியினிடத்து
எம்மை வணங்கியதற்காகத்தரும் உமது சோபன புத்தியையும் (ஒன்றுக்குப்
பலவாகத்தரும்) தானத்தையும் எண்ணி யார் உமக்குத் திருப்திவரும்படி யவி
யளிக்குஞ் சக்திவாய்ந்தவன்? (ஒருவருமில்லை. நீவிர் அவ்வளவு பிரபாவம்
பொருந்திய மகத்துவத்தோடு கூடியவர்கள் என்றபடி) மக்கள் விரும்புபவற்
றைத்தரும் மனத்தோடு கூடியவர்களே! உமது உடலைவளர்க்குந் தனத்
தோடு வருவீர்களாக—(எ-று.) வசு, செல்வம். கோபதம், பசுவினிடம்
ஈண்டு பசு, பூமியைக்குறிக்குமென்பார் ஸாயணர்.

3. குதிரையைப் பூட்டியன்றே வேகமார் குயவை யர்ணத்
தகிவலியோடு நாப்ப ணமைத்தனிர் துக்கிரன் றன்
புதல்வனை யெடுப்பான்? அற்றே பதங்கமா வோடு சூர
னெதிர்வதி னுமதுகாவற் சரணத்தை யெய்க யானே.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) துக்கிரனது புத்திரனாகிய புஜ்யனைத்
தூக்கியெடுப்பதற்காகக் குதிரைகளைப் பூட்டி யல்லவா வுமது வேகம் பொ
ருந்திய தேரைச் சமுத்திர மத்தியில் அதிகவலிமை யோடு மமைத்தீர்கள்?
அதுபோலவே பறக்குங் குதிரைகளோடு கூடிய சூரன் தனது சத்துருக்க
ளைச் சயித்துப் பயமின்றித் தன்னுடைய வீட்டையடைவது போல உமது
காவல்பொருந்திய ரட்சணங்களை யான் அடையட்டும் —(எ-று.) புஜ்யன்
கதையை மண். 1 சூக். 116 செய். 3ற் பார்க்க ஈண்டு ஸாயணர் புஜ்யனைச்
சத்துருக்கள் பாசத்தினலுறுதியாகக்கட்டி நடுச்சமுத்திரத்தி லெறிந்தார்க
ளெனக்கூடச்சொல்லுகிறார்.

4. உளங்கொண்டு போற்றுமிவ்வெ னுயர்துதியுசத்தியன்றன்
சளங்கொண்ட புதல்வற்காக்க; சாரிறகிருவிரண்டினைத்
தளர்ந்தழியாதமைக்க; தசவடுக் கெரியுங் கட்டா
ருளந்தனி னுற்ற பூமியுண்பொழுதெனைச் சுடற்க.

(இ-ள்.) [இங்கோ ராக்கியானமுண்டு. உசத்தியனுக்கும் மமதைக்
கும் புத்திரனான தீர்க்கதமஸன் கிழத்தன்மை யடைந்திருந்தவனைச் சேவிக்
கமுடியாததால் தாஸர்கள் அவனைநெருப்பிலிட்டார்கள். அவன் அசுவினிக
ளைத்துதித்துத்தப்பினன்: பின்னர் அவனைச்சாகும்படி தண்ணீருக்குள் மு
ழுக்கஅங்கிருந்தபடியே மறுபடியும் அவன்அசுவினிகளைச்சந்தோஷப்படுத்தி
னன். அவர்களுளங்களித்து அவனைத் தண்ணீரினின்றுந் தூக்கிவிட்டார்
கள். அதன்பிறகு அத்தாஸர்களுள் ஒருவனான திரைதனன் அவனது தலை
யை வெட்டயத்தனித்ததில் தனது சிரமும் மார்பும் வெட்டுண்டான்.] (அசு
வினிகளே!) மனத்தினால் எண்ணித்துதிக்கும் எனது இந்தத்துதி உசத்தி
யன் மகனாகிய தீர்க்கதமஸனைக் காக்கட்டும். சிறகுகளோடு கூடிய இருவர்
களாகிய பகலும் இரவும் எனக்குத் தளர்ச்சியை யளிக்காமலிருக்கட்டும். பத்
திரம் ஒன்றின் மேலொன்றாக வடுக்கப் பட்டவிறகுத்தீ, உமது கட்டுக்

குட் பட்ட மனத்தோடு தனக்குக் கீழுள்ளபூமியை உண்டழிக்கும் போது என்னைச் சுடாமலிருக்கட்டும்—(எ-று.) இக்கவி மாமதேயனாகிய தீர்க்கதமஸன் தன்னையே படர்க்கையாக்கி யுரைத்தது.

5. உறுதியி லெனைப்பிணித்துத் தாசர்களுய்த்தவேக
முறுநதியாஞ் சிறந்த தாயரு முழுக்கா தேய்ந்தார்;
கறுவியவுளத்தி னென்றன் சிரத்தினைக் கடியுந்தாச
னிறுதியி னுரமுங் காய மெய்தினன் றிரைதனன்னே.

(இ-ள்.) என்னை யிறுகப் பிணித்துப் போட்ட நதிகளாகிய உத்தமத் தாய்மார்களும் என்னை முழுக்கவில்லை. கோபத்தோடு என்சிரத்தை வெட்ட வெண்ணின தாஸனாகிய திரைதனன் தனது சிரத்தோடு மார்பும் வெட்டப் பட்டான்—(எ-று.) இச்செய்யுளை மூன்று இரவு பகலிலே சூரிய தர்சனம் வரையிற் சபித்தால் திருடராலும் தன்னைக் கெடுக்க வெண்ணுமவராலும் வருங் கஷ்ட நீங்கு மென்பார் சௌநகர். மேலும் ஆததாயிகள், புலி, கோநாய் இவற்றின் வாதையும் இச்செய்யுளைச் சபிப்பதால் நீங்கு மென்றும் கூறுவார் அவரே.

(வேறு.)

6. மாமதேயனும் பிறவியந்தக னெடுமிருளி
னுமதேயன் பத்தாவது யுகத்தினி னலிவைத்
தோமபாரவே யெய்தினன்; கருமத்தின் பொருட்டுத்
தோமமோதும் வேதா வெனச் சூதனிற் றேய்ந்தான்.

(இ-ள.) மமதையின் புத்திரனும் பிறவிக்குருடனான தன்மையினால் தீர்க்கதமஸனெனப் பெயர் வாய்ந்தவனுமான ரிஷி (அசுவினிகளினருளினாற் பத்துயுகஞ் சுகமாயிருந்து பின்னர்ப்) பத்தாவது யுகத்தில் ஜீர்ணத்தோடு திரைத்த சரீரத்தை யடைந்தான். கருமங்களைச் செய்வோருக்குப் பிரஹ்மாவாகவும் தேர்ப்பாகனைப் போல (அத்வர்யுக்களை) நடத்துவோனாகவுமாகிறான் —(எ-று.) யுகம் என்னும் பதத்திற்கு ஐந்துவருஷமுள்ள ஒரு காலவளவை யென்னும் பொருளுண்டு. பிறவியந்தக னென்றது வடமொழி மூலத்திலில்லை. தோம மென்னுஞ் சொல், குற்றம் ஸ்தோமம் என இரு பொருளிலும் இருமுறை உபயோகிக்கப் பட்டுளது. இச்செய்யுள் தீர்க்கதமஸன் தன்னையே படர்க்கையாகக் கூறியதென்பார் ஸாயணர். ஆனல், பின்னோர் இடைப்புகுத்திய செய்யுளிது வென்பார்மேனாட்டாசிரியர். இவர் ஐந்துயுக மென்பது 100 வருஷமாயிருக்கலா மென்பர்

வருக்கம். 1.

159. மண்டலம். 1, அநுவாகம். 22. சூக்தம். 3.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: தியாவாப்பிருதுவிகள்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 159.

(வேறு.)

1. மகமதனில்வியேர்டுமகத்தான
புவிவானை, மவிஞானத்தி
னிகமதனில் ரிதம்வளர்க்கு மிருவரினைத்,
தேவரொடு மியைந்து தேவர்
மகரெனவே பெற்றெழிலார்கன்ம வழி
யுண்மை செறி மதியிற் சிரி
னகவுறுநல் வரத்தனத்தை யழகினளிப்
பவரைச்,சொலார்த்துவேனே.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்தவர்களும், ஞானவான்களும் ரிதத்தை (யக்ஞத்தை யல்லது ஒழுங்கை) வளர்க்கு மிருவரும், தேவர்களோடுகூடி அத்தேவரைப் புத்திர ஸ்தானத்திற் பெற்ற அதிசயகன்மத்துவாரஸத்தியபலன் வாய்ந்த புத்தியோடு, சிறந்த செல்வத்தை யழகாகத் தருபவருமான தியாவாப்பிருதிவிகளை யாகதலத்தில் அவிப் பொருள்களோடு ஸ்தோத்திரஞ் செய்வேன்—(எ று.)

2. வஞ்சனையில் பிதிர்மனத்தைத் தாயினது
பெரும்பலத்தை மதித்துப்பின்னுஞ்
கெஞ்சுமொழி யவங்களினு னினைத்திடுவேன்;
விளைவார்ந்த கேடில் பெற்றோர்,
விஞ்சுமவர் திறங்கொண்டு பிரசைகட்கு
மேன்மைசெறி யுதவியேவி,
யெஞ்சலில் பன்மடங்கு விரிந்திடுமமுதப்
பண்பதனை யிசைத்தாரன்றே.

(இ-ள்) வஞ்சனையில்லாத வானமாகிய பிதாவினது மனத்தையும், பூமியாகியதாயின் மகத்துவம் வாய்ந்த சுயசக்தியையும்மனத்தில் எண்ணிப் பின்னரும் ஹவங்களினால் ஸ்துதி பூர்வமாகநினைப்பேன். நல்லவிளைவைத்தரும் ரேதஸோடுகூடிய அப்பிதாமாதாக்களாகிய பெற்றோர் தங்களது சாமர்த்தியத்தினால்சிறந்த உதவிகளோடு யஜமானர்களாகிய பிரஜைகளுக்காகப் பலமடங்காக விரிந்து நிற்கும் அமிர்தத் தன்மையைச் சிருஷ்டித்தார்கள்-(எ-று) அவங்கள், ஹவங்கள் என்னும் வடசொல்லின் சிதைவு, அழைப்புக்கள் என்பது பொருள். தியாவாவைப் பிதாவாகவும, பிருதுவியை மாதாவாகவும் மண். 1 சூக் 191 செய். 6ற் கூறுவார்.

3. சற்கருமப் புத்திரர்க ளற்புதமார்
காட்சியினிற் சார்ந்த விண்ணோர்
முற்படவே யுயிரெழுவான் பெருந்தாய
ரிருவரையு முற்கொணர்ந்தார்;
நிற்பவற்றோடொழுகுபவை யிவற்றுண்மை
காத்திடுவா னிலைத்தகுணு
வற்பமெனு மிருமையுறு தவன்பதத்தை
நன்றாகக் காக்கின்றீரே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) சற்கருமத்தோடு கூடியவரும் அற்புதமான தோற்றத்தை யுடையவர்களுமான இப்புத்திரர்கள் உலகத்திலுள்ள பிராணிகள் முற்படவெழுமாறு மகத்துவம் வாய்ந்த தியாவா 'பிருதுவிகளென்னும் இரண்டு தாய்மாரையும் முதலிற் றோற்றுவித்தார்கள். தியாவா பிருதுவிகளே! ஸ்தாவரஜங்கமங்களின் உண்மைகளைக் காப்பதற்குத் தோன்றிய புத்திரனும் இரண்டு தன்மையில்லாதவனுமான சூரியனுடைய பதத்தை நீங்கள் நன்றாகக் காக்கின்றீர்கள்—(எ று.) இப்புத்திரர்கள் என்றது புத்திரஸ்தானத்திலுள்ள பிரஜைகளென்பார் ஸாயணா. ஆனால் ரிபுக்களென்பார் மேனாட்டாசிரியர். மண். 1 சூக். 20 செய். 4ற் பார்க்க. சூனு, புத்திரன்; அது ஈண்டு சூரியனைக்குறித்தது.

4. மாயைவல நல்லறிஞ ராமவர்க
ளோரிடத்தின் வந்தோர் தம்மைத்
தோயுமிட மொத்த மிதுனங்களெனு
முடன்வயிற்றைத் துவக் தளந்தார்;
ஏயுமொளிக் கவிகள்விணி னனந் தலையுஞ்
சமுத்திரத்தி னிடையு நூலைத்
தூயபுதுத் தன்மையினி லெக்காலும்
நூற்றுவிரிதரத்தோய்த்தாரே.

(இ-ள்.) 'மாயையில் அல்லது தமது காரிய ஞானத்திற் சிறந்த நல்ல ஞானிகளாகிய அவர்கள் (தியாவாப் பிருதுவிகளென்பார் ஸாயணர்.) ஒரேயிடத்தினின்று பிறந்தவர்களும், சமமான வீட்டோடு கூடியவர்களும், மிதுனங்களுமான சகோதரங்களை (பூமிவானங்களை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர்) அளந்து இரண்டாகப் பிரித்தார்கள். பிரகாசம் பொருந்திய கவிகள் வானமத்தியிலும் ஸமுத்திரமாகிய அந்தரிட்சத்தினிடையிலும் புதிது புதிதாகக்கிரணங்களை நூற்று விரியும்படி விட்டார்கள்—(எ று.) நூல் கிரணம் அல்லது கதிரைக்குறித்தது. ஸமுத்திரம் அந்தரிட்ச மென்பது நிருக்தம்.

5. சவிதாவாந்தேவன்ற னநுக்ஞை யடைந்
தச்சிறந்த தனத்தையின்று
குவிக்கையொடும் யாசிப்போம்; வான்புவிகாள்,
ளெம்மாட்டுக் கூர்ந்தவன்பி
னவிர்மனத்தி னருளோடு மகநிறைந்து
பதிற்றுப்பத் தாகுமாக்கள்
தவவிளங்குந் தனவகையை யெமக்களிக்க
வுளங்கொண்டு தருகுவீரே.

(இ-ள்.) ஸவிதா வென்னும் தேவனுடைய சம்மதத்தைப் பெற்று அந்தச் சிறந்த செல்வத்தை யித்தினத்திற் றரும்படி கூப்பிய கைகளோடும் யாசிப்போம். தியாவாப் பிருதிவிகளே! எங்களிடத்து அநுக்கிரக புத்தியோடு கூடி, கிரகங்கள் நிறைந்ததும் நூற்றுக் கணக்கான பசுக்களோடு விளங்குவதுமான செல்வத்தை எங்களுக்குத் தருவீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம். 2.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 160.

160. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 22. சூக்தம். 4.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: தீர்க்கதமஸன்: வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: தியாவாப் பிருதிவிகள்.

1. எவ்வகைய சுகத்தினுக்குங் காரணர்கள்
ரிதமுடையோர் ரஜத்தை யேந்து
வொவ்வுமனக்கவி யிருவர் பிறப்புநலத்
தோர்புவிவா னெனவுரைக்குங்
கவ்வுமொளித் தேவியரா மவரிடையன்
றேயெல்லென் கதிர்வாய்மே ருவை
னெவ்வமறப் பலபொருளைத் தாங்கிமிகத்
தூய்மை யொடு மேகுகின்றான்!

(இ-ள்.) எப்பேர்ப்பட்ட அல்லது எல்லாச் சுகத்துக்குருங் காரண பூதர்களும், ரிதத்தோடு (உதகத்தோ டென்று பொருள் கூறுவார் ஸாயணர்.)கூடியவர்களும்,ரஜத்தை அல்லது நீர்நிறைந்த அந்தரத்தைத் தரிக்கும் எண்ணம் வாய்ந்த இரண்டு மேதாவிகளும், நற்பிறப்புள்ளவர்களும், பூமி வானங்களென்னும் ஒளிபொருந்திய தேவிமாருமாகிய அவர்களுக்கிடை யிலல்லவா சூரிய னென்னுங் கதிர்த் தேவன், பிரகாசம், நீர்முதலிய பல வஸ்துக்களைத் தாங்கிக்கொண்டு சுத்தனாய்ச் செல்லுகிறான்—(எ-று.) ரிதம் ரஜம் இரண்டிற்கும் உதகமெனவே பொருள்கூறுவர் ஸாயணர்.

2. மிகவிரிந்தோர் மகத்துவர்கள் பிரிந்துள்ளோர்
தந்தையொடு விழையுந்தாயாம்
வெகுதுணிவி னுரோதசிக ளுடனோம்பு
வோரெனவே மேதினிக்கண்
மகிழுயிரைக் காக்கின்றா ரெங்களுஞ்சென்
றணிமிகுந்த வண்ணலுருபத்
தகவுடையி னன்னவரை யழகாகப்
பிதா போர்த்த தகைமையானே.

(இ-ள்.) பிதா (இப்பிதா துவஷ்டு வென்பார் மேனாட்டாசிரியர் தியாவா வென்பார் ஸாயணர்.) எல்லாப் பக்கத்திலும் அழகிய போர்வையி னால் அப்பூமிவானங்களை மூடினதனால், மிகவும் விரிந்தவர்களும், மகத்து வம் வாய்ந்தவர்களும், ஒருவரோ டொருவர் பிரிந்துள்ளவர்களும், தந்தை யும் தாயும் ஆனவர்களும், மிகுதுணிவோடு கூடியவர்களுமான ரோதஸிக் கள்சரீரத்தை வளர்ப்பவர்களாகிய பெற்றோரைப்போலப்புவனங்களிலுள்ள ஜீவகோடிகளை ரட்சிக்கின்றார்கள்—(எ-று.)

3. பெற்றோர் தம்மகன் ஞானி பவித்திரவா
னும்வன்னி பிறங்குமாயை

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

யுற்றோர்ந்து புவனங்கடமைத் தூய்மை
யுறுத்துகின்றான்; ஓங்கும் வெண்மைக்
கற்றவை நற்றாத் காளையினை
வெள்ளிய பால் கருதியன்னான்
சற்றேனு மோயா தெல்லாக்காலத்
தாங்கறந்து சார்கின்றானே.

(இ-ள்.) பெற்றோர்களாகிய த்யாவாப்ருதுவிகளின் புத்திரனும், புத்திமானும் பரிசுத்தஞ் செய்யுங் கிரணங்களோடு கூடியவனும், பலனைத் தாங்கிச் செல்பவனுமான சூரியன் மாயை நிறைந்து புவனங்களைப் பரிசுத்தஞ்செய்கிறான். அவனே வெண்மைநிறம் வாய்ந்த கறவையாகிய பூமியையும், தாது புஷ்டியுள்ள காளையாகிய வானத்தையும் வெண்ணிறமான பாலைக் கருதிக்கறக்கிறான்—(எ-று.) பால் ஈண்டு ஸாரபுஷ்டியுள்ள நீரைக் குறிக்கும். புத்திரனை சூரியனுடையமகாத்மியத்தைக் கூறிப் பெற்றோர்களைப் புகழ்ந்தபடியென்பார் ஸாயணர். ப்ருச்நி: வெளுப்பென்றாரீண்டு. பன்னிறமென்பது மண். 1 சூக். 23 செய். 10ற் கூறினர், ப்ருச்நிமாதரஃ மருத்துவர் என்ற சந்தர்ப்பத்தில்.

4. தொழில்சிறந்த தேவர்களிற் றொழில்சிறந்தோ,
னெல்லார்க்குஞ் சுகத்தை யேய்க்கு
மெழில்சிறந்த வுரோதசியைப் படைத்தவனு,
நற்கிரியை யியைய வெண்ணிப்
பொழிலிரண்டை யளந்தவற்றைத் தனித்தனிநிர்
மித்தவனும், புகலெக்காலு
மழிவுபெறாத் தூண்களைக் கொண்டசையாமே
யமைத்தவனு மாமன்னனே.

(இ-ள்.) (மேற்செய்யுளில் புத்திரனாகிய சூரியனைப் புகழ்ந்து த்யாவாப்ருதுவிகளைப் பெருமைப்படுத்திய கவி ஈண்டு சிருஷ்டி கர்த்தாவைப்புகழ்ந்து அவற்றையுயர்த்துகிறா ரென்பார் ஸாயணர்.) எல்லாருக்குஞ் சுகத்தைத்தரும் பூமிவானங்களைப் படைத்தவனும், சோபனகருமவிச்சையினால் இவ்விரண்டுலகங்களையுந் தனித்தனியாக நிருமித்தவனும், அவைகள் அசையாத வண்ணம் ஒருகாலத்து மழியாத தூண்களால் நிறுத்தினவனுமான அச்சிருஷ்டிகர்த்தா தொழிலிற் சிறந்த தேவர்களி லுத்தமத் தொழிலாளியாம்—(எ-று.) ரஜஸீ என இருமை வாசகமாகவுள்ளது அதனாற் பொழிலிரண்டையென்றார். பொழில் உலகப்பொது. ‘கடிபொழிலேழினும் என்றார் மணிவாக்கர். திருக்கோவையார் 393 பார்க்க.

5. வான்புவிகாள், துதிவாய்ந் தெந்தக்குமிகுங்
கீர்த்தியினை, மகிமை யார்ந்தீர்,
ஆன்றெமது பிரஜைகள் மீதெக்காலு
மாட்சியுறு மாற்ற றன்னை

யென்றளிப்பீர்; மாந்தரது புகழ்ச்சியினை
மருவியுறு மெறுழை யெங்கட்
கொன்றும்வகை யநுக்கிரக மதியோடு
வளர்ப்பிப்பீ ருவப்பினின்றே.

(இ-ள்) வானம் பூமிகளே! மகிமைமிகுந்த விருவர்களே! மிகுந்த கீர்த்தியையும், எங்கள் புத்திர பிருத்தியாதி பிரஜைகளை யெப்போது மடக்கியாளும் ஆற்றலினையும் எங்களுக்கு அளிப்பீர்களாக. மனிதர் புகழ்கின்ற பலத்தை யெங்களுக்கு விருத்தி செய்வீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 3.

161. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 5.

14 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: ஔஷி தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-13 ஜகதி, 14 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: ரிபுக்கள்.

1. கீர்த்தியிற் சிரேட்டனுந்தன் வயதினிலே
யவனுமிவட் கிளரு மெங்க
ணார்த்துறலென்? எத்தூதைக் கொண்டணைந்தான்?
என்ன சொன்னேம்? அருடையார்ந்து
சிர்த்தபிறப்புள சமசந்தனை நிந்தை
கூறலம் யாம்; திகழ்மரத்தின்
வார்த்தையினைச், சோதரனே யக்கினியே!
சிறப்பமைய வழங்கினோமே.

(இ-ள்) [ஸுதன்வன் புத்திரனாகிய ரிபு, விப்வான், வாஜனென்னு மூவரும் மனிதராயிருந்து தேவத்துவமடைந்து ஒரோவொரு கர்மஸமயத்திற் சோமபானஞ் செய்யப்பிரவர்த்தித்தவர்கள் அங்கே தேவர்களாற் பிரேரபிக்கப்பட்டு அக்கினியானவன் அவர்களைப்போலவே உருவமெடுத்திருப்பதைக் கண்டு அவனை யறியமுடியாதவர்களாய் ஒருவரோடொருவர் ஸங்கேதப்பட்டுப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்.] கீர்த்தியிற் பெரியவனும், வயதிற் சிறியவனுமான இவன் எம்மிடத்து என் வந்தான்? என்ன சமாச்சாரத்தைத் தேவர்களிடத்திலிருந்து கொண்டுவந்தான்? நாங்கள் என்ன சொன்னோம்? பிராதாவாகிய அக்கினியே! சிறந்த பிறப்போடு கூடியதால் (துவஷ்டாவாற் ருசித்ததா லென்க.) இச்சமஸத்தை நாங்கள் நிந்திக்கோம். அதி செய்யப்பட்ட மரத்தின் சிறப்பை யெடுத்துக் கூறினோம்.—(எ-று.) சமஸம் மரப்பாத்திர விசேஷம். துரோணத்திலிருந்து ஸோமத்தைமொண்டு ஆவதி செய்ய வுதவும் செப்புப்போன்றது. மண். 1. சூக். 20. செய். 6. பார்க்க.

அஷ்டகம் 2-அத்தியாயம் 3.

2. ஒன்றாக வுள்ளிந்தச் சமசமதை
நான்காகவு ஞற்றல்; ஈதே
பொன்றாத தேவருமக்குரைக்க வெனச்
சொல்லினர்கள்; போந்தேன் யானும்;
சுன்றாத சுதன்வனது புத்திரர்கா
ளித்தொழிலைக் கண்டீராயின்
மன்றாரு மகத்தேவர் தம்மோடு
நீங்களுமே மருவுவீரே.

(இ-ள்.) ஒன்றாயுள்ள இச்சமஸத்தை நான்காகச் செய்யுங்கள். இதனையே தேவர்கள் உங்களுக்குச் சொல்லச் சொன்னார்கள். அதற்காகவே யானும் வந்தேன். சுதன்வனது புத்திரர்களே! இதை நீங்கள் செய்வீர்களாயின் தேவர்களோடு கூட நீங்களும் யக்ஞத்தில் பூஜிக்கத்தக்கவர்களாவீர்கள்—(எ-று)

3. தூதேய்ந்த வக்கினிக்குப் பதிலாக
நீருரைத்தீர், தோயுமாவைத்
தோதேய்ந்த வழிச்செய்தோர் தேரினையுஞ்
செய்வித்துத், தோலினின்றும்
போதேய்ந்த பசுவயக்கி, யிருவரையு
மிளமையுறப் புரிந்து, பின்னர்
நீதோய்ந்த சொன்னதொழி லெணித்தம்பி
யிழைப்பமெனு நிலையார் சொல்லே.

(இ-ள்.) [இச்செய்யுள் ரிஷிரிபுக்களை நோக்கிச்சொல்லியது] தூதனாக வந்தவக்கினிக்கு நீர் பின்வரு மொழிகளைப் பதிலாகச் சொன்னீர்கள்: 'ஒரு அசுவம் சிருஷ்டிக்கப்படவேண்டும். ஒரு தேர் செய்யவேண்டும். (தோலிலிருந்து) ஒரு பசுவையுண்டாக்கவேண்டும். தியாவாப்பிருதிவிகளாகிய இருவரையும் இளமைப்படுத்தவேண்டும். இவற்றிற்குப் பிறகு, பிராதாவே நீ சொன்ன தொழிலைச் செய்வோம்.'—(எ-று.) தோலிலிருந்தென்றது, இச் சூக்தம் 7-ம் செய்யுளைக்கருதியென்க. மண். 1. சூக். 110. பார்க்க. இருவர் புவிவானங்கள்: மண். 1. சூக். 20. செய். 4. பார்க்க. இக்கருத்துக்களை, மண். 1 சூக். 20, இலும். சூக். 110, 111 லும் விரிவாக பார்க்கலாம்.

4. இரிபவர்கா ளவ்விதமே முடித்தவுட
னீண்டணைந்த வெழிலார் தூதன்
றிரிபவனை யெங்குற்றா னெனவினவத்
துவட்டா வுந்திகழு நான்கு
பாவைகளா யியற்றியுள தன்மையினைக்
கண்டதுமே மனத்தின் வெள்கிக்
கரவுறவே மறைந்தனனற் றேவமா
தர்கண்டுவிற் கதிக்கமாதோ.

மண்டலம். 1. சூக்தம். 161.

(இ-ள்.) ரிபுக்களே! அக்கிரமாகவே முழக்கமிடுகிற, 'இங்கு வந்த தூதன் எங்குசென்றனென'க்கேட்டீர்கள். அப்பொழுது ஸவிதா தனது சமஸம் நான்காய்ச் செய்யப்பட்டிருப்பதைக்கண்டு தேவபத்னிகளுக்கிடையே ஒளிந்துகொண்டான்—(எ-று.) தன்னை ஸ்திரீயென மதித்தான். என்பர் ஸாயனர். ரிபுக்களைக் கொல்ல நினைத்து ஒளிக்கலெனன்றும் ஸ்திரீகள் தேவகன்னிகைகளாயிருக்குமென்றும் மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர்.

5. தேவர்கட்பானமாகுஞ் சுடரியாக
மாகின்ற சிறப்பார் செப்பை
யாவரோடு மகிழ்ந்தவரை யழிப்பமெனத்
துவட்டாவு மறைக்க காலை
மூவர்களும் வேறுபெயர் தரித்தனராஞ்
சுதைபிழிய முயன்ற காலைத்
தோவறுமம் மறுபெயரினவர்கன்
னிகையேற்று ஞவக்க மன்றே.

(இ-ள்.) தேவபானத்துக்கான சமஸத்தை இகழ்ந்த ரிபுக்களை அழிப்போமென்று துவஷ்டா சொன்னதும், சோமம் பிழியும் அவர்கள் வேறு பெயர்களைத் தரித்துக்கொண்டார்கள். அவ்வேறு பெயர்களோடு கூடிய அவர்களைத் (துவஷ்டாவின் புத்திரியாகிய கன்னிகையும் பிரியத்தோடேற்றுப்பரிபாலித்தாள்—(எ-று.) புதுப்பெயர் ரிதுக்களாயிருக்கலாமென்பர் லுட்விக் என்பவர். கன்னிகை வருஷாரம்பத்துக்கு அதிதேவதையாகிய துவஷ்டாவின் புத்திரியென்பாரவரே. ஆனால் அம்மூவரும் தங்கள் நிசப்பெயர்களைச் சொல்லாது ஹோதாவே அத்வர்யுவே, உத்காதாவே, யென தங்கள் தொழிற்சங்கேதநாமங்களாற் றங்களை மறைத்துக்கொண்டார்களென்றும், கன்னிகையென்பது அவர்களைத் தோற்றுவிக்கும் பூமியாகிய தாயைக்குறித்ததென்றும் ஸாயனர் கூறுவர்.

வருக்கம். 4.

6. இந்திரன்ற னரியிரண்டைப் பூட்டினனு
லசுவினிக ளிபைத்தார் தேரில்
நந்துமறைப்பதி விசுவ வுருவாரும்
பசுவடைந்தான்; நன்னித்தேவர்
தந்திசைநீர் சென்றிட்டீர் ரிபுவிப்வான்
வாஜரெனச் சற்கன்மத்தோ
டுந்தமது பங்கடைந்தீர் யாகமதில்
யாம்வணங்கு முரிமையார்ந்தே.

(இ-ள்.) இந்திரன் றனது தேரில் தனது இரண்டு குதிரைகளையும் பூட்டினன். அசுவினிகளும் அங்ஙனே தேரிற்பரியைக் கூட்டினர். பிரஹஸ்பதியும் எல்லாவர்ணங்களோடுங் கூடிய பசுவை யடைந்தான். அப்பொழுது, நீங்களும் ரிபு, விப்வான், வாஜன் என்னும் உமது பெயர்களோடு

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 3.

தேவர்களிடத்துச் சென்று யாகத்தில் அவிப்பாகத்தை அத்தேவர்களோடொக்கப்பெற்றீர்கள்—(எ-று.) விசுவ உருவு ஆரும் பசுவென்றது, காலாபிமானி தேவதைகளால் மீண்டும் செழிப்பிக்கப்பட்ட பூமியைக் குறிக்குமென்பார் மேலுரையாசிரியர். இச்செய்யுள் ரிஷிக்கூற்று.

7. ஞானமதாற் சருமத்தி னின்றவை
யுருப்படுத்தி, நலிந்து தோன்று
மீனமிலாப் பெற்றோரை யிளமையுற
விழைத்திட்டீ ரென்ற மாதின்
ஊனமறு மேய்பாவை யுறுத்தினிர் செலா
தன்வாசி யுமது தேரின்
மானமுறு பரிபூட்டித் தேவரிடைச்
செலவிட்டீர் மதிக்கத் தானே.

(இ-ள்.) சுதன்வனது புத்திரர்களே! உம்முடைய ஞானகர்மங்களால் தோலினின்றும் பசுவைச் செய்தீர்கள். கிழப்பட்டு நலிவாகத் தோன்றிய தியாவாப் பிருதுவிகளாகிய பெற்றோரைச் செழிப்போடு இளமை பெறச் செய்தீர்கள். ஒரு அசுவத்தினின்றும் மற்றொரு அசுவத்தை யுருப்படுத்தினீர்கள். உமது தேரிற் குதிரையைப் பூட்டித் தேவர்களிடத்துச் சென்றீர்கள்—(எ-று.) சௌதன்வனரீர், தத்திதவிளி.

8. இவ்வுதகத்தினைப் பருகவெனு மொழியே
யவர்க்குரைத்தீ ரின்றேல் முஞ்ச
மொவ்வுறு நற்றருக்கூடு வடியுமிதைக்
குடிக்கென்றீர்; இங்குமீதாந்
செவ்வையுள தாயமக்குத் தோன்றிலேதற்
சுதன்வன் சிறுவீர் மூன்றாங்
கவ்வையறு சவனமதிற் களிகொள்வீர்
சிறக்கவெனக் கழறிட்டீரே.

(இ-ள்.) [இச்செய்யுள், தேவர் ரிபுக்களுக்குச் சொன்ன விஷயத்தை ரிஷிசொல்வது.]. 'சுதன்வனது புத்திரர்களே! இம்முதற் சவனத்துச் சோமரஸமாகிய நீரைப் பருகுங்கள். இல்லாவிடில் மாத்தியந்தின ஸவனத்தில் முஞ்சப்புல்லால்வனைந்த வடிகட்டின் வழியாக வழியும் ஸோம உதகத்தைக் குடியுங்கள். இதுவும் பிடிக்காமற் போனால் ஸாயம் ஸவநமாகிய மூன்றாம் ஸவனத்திற் களிப்பை யடையுங்கள்;' என்று கூறினீர்கள்-(எ-று.) 'பிராதஸ் ஸவனத்திலாவது மாத்தியந்தின ஸவனத்திலாவது ரிபுக்கள் பாகம் பெறுவதுண்டு. ஆனால் மூன்றாவது ஸவனத்தில் கட்டாயமாக அவர்களுக்குப் பங்குகொடுத்தேதீர வேண்டுமென்பது பிரஸித்தம்.' என்பார் ஸாயனர்.

9. ஆபங்களே சிறந்ததெனா வொருவ
னறைந்திட்டான்; அல்லவல்ல
தாபங் கொளாக்கினியே சிறந்ததென
வேறொருவன் சமையச் சொன்னான்;

மண்டலம் 1 சூக்தம் 161.

சோபங்கொள் மின்மேகஞ் சிறந்ததெனப்
பலரறியச் சொன்னு னேகன்;
பாபங்க டவிர்மெய்யே புகன்றுசம
சங்களுருப் படுத்திஞரே.

(இ-ள்.) [சமஸங்களை நான்சாக்கியபோது எது நிலைத்த வுண்மைய தெனச் சொல்லிக்கொண்டு வேலை செய்தார்களென்பதை இக்கவி சொல்லுகிறார்] இம்மூவருள் ஒருவன் லோகோபகாரத்தில் தண்ணீரிற் சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை யென்றான். உள்ளும் புறம்பும் நின்று தகித்தல், சமைத்தல் முதலியவற்றைச் செய்வதால் அக்கினியே சிறந்ததென்று வேறொருவன் சொன்னான். தண்ணீருக்குக்கூட மேகங் காரணமானதால் மின்னலோடு கூடிய மேகமே சிறந்ததென்று மற்றொருவன் சொன்னான். இப்படி மூவரும் மெய்ம்மையையே பேசிக்கொண்டு சமஸங்களை யுருப்படுத்தினார்கள்—(எ-று.) ரிபுக்கள் என்னுஞ் சொல்லுக்கு விஸ்தாரமாகப் பிரகாசிப்பவர்கள் என்ற பொருளோடு, உண்மையாற் பிரகாசிப்பவர்களென்று ஒருபொருளு முண்டென்பார் யாஸ்கர்.

10. முடமான பசுவைநீர் நோக்கிக்கீ
மூடித்தொருவன் முழுது முய்க்கத்
திடமான வாள்கொண்டு விலையடைந்த
மாமிசத்தைச் சிறப்பாரங்கத்
தடலார வொருவன்று ஞற்றிடமற்
றொருவனமுக் கத்த மித்த
வுடன்வாரிப் போட்டிடுவா, ளிவர்பணியிற்
பிதாபுதல்வர்க் குதவி யாதே?

(இ-ள்.) உறுப்பறையான பசுவை ஒருவன் தண்ணீருள்ள விடத்துக்குக் கீழேயோட்டிக்கொண்டுபோகக், கத்தியினால் விலைக்குப்பெற்றமாமிசத்தைப் பலவவயவ ரூபமாகவும் வேறொருவனுருப்படுத்த, இன்னொருவன் அப்பசுவினது புரீஷத்தை வாரிப்போடுகிறான். இப்படி மூவரும் வேலை செய்யும்போது பெற்றோராகிய தியாவாப் பிருதிவிகள் இந்த ரிபுக்களாகிய புத்திரர்களுக்குச்செய்த வுதவியொன்றுமில்லை—(எ-று.) பூமிவானங்களாகிய பெற்றோரை யௌவன நிலைக்குக் கொண்டுவருவதை யாகபலி செய்யும் உவமைத்துவாரா சொல்லிக் காட்டினார் என்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

11. உன்னதமா ரிடங்களினி லுயிர்க்குதவப்
புல்லதனை யோங்குவித்துப்
பின்னரும் பள்ளத்தாக்கிற் சற்கருமத்
திறமையினீர் பிறங்குவித்தீர்;
உன்னருமிச் செயனரரா மிருபவர்கா
ளின்றேயன் றேக்குங் கூடந்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

துன்னரியோனவன் வீட்டிற் றூங்குவதை
யெக்காலுந் தோய்கின்றீரே.

(இ-ள்.) நரர்களாகிய ரிபுக்களே! உன்னதமான மலைப்பிரதேசங்களிற் பிராணிக் கூட்டங்களுக்குதவுமாறு புல்லைவளர்ப்பித்துப், பின்னரும் உமது கர்மசாமர்த்தியத்தினாற் பள்ளத்தாக்குகளிற்றண்ணீர்தங்குமாறுசெய்தீர்கள். ஒன்றும் ஒளிக்கமுடியாத அச்சூரியனது கிரகத்தில் நீங்கள் தூங்குவதாகிய விச் செய்கையை இன்றேயன்று எக்காலத்திலும் அடைந்திருக்கிறீர்கள் (—எ-று.) கூடம், ரகசியம். அமரத்துவத்தையடையச் சூரிய மண்டலத்துக்குச் சென்ற ரிபுக்களை, விருஷ்டியாதி காரியங்களைச்செய்து பூமியைச் செழிப்பிக்கும்போது, அச்சூரியனது கதிர்களாகவே உடம்படுத்தினார். 'ருபவ:உருபாஸமாநா: ரிதேந பாஸமாநா:' என இருபொருள் நிருக்தத்திலுண்மையாலும் ரித சப்தத்துக்கு ஆதித்யன், உதகம், ஸத்தியம் என முப்பொருளுண்மையாலும், ரிபுக்கள் அல்லது ருபவர்கள் என்னும் பதத்திற்கு வெகுதூரம் விளங்குபவர், சூரியனாற் பிரகாசிப்பவர், தண்ணீராற் பிரகாசிப்பவர், ஸத்தியத்தாற் பிரகாசிப்பவர், என நான்கு பொருளுண்மை யுணர்க.

12. புவனங்கடமைச் சூழ்ந்து பின்னவற்றின்
மேற்பெய்த போது பெற்றோர்
கவனங்கொள் பாலனர்களெங் கிடங்கொண்
டமைந்திருந்தார்? கறுவியும்மே
லெவனுந்தன் கரந்தூக்கிற் சபித்திட்டீர்;
அருந்துதிக் கணிலையந்து தீர்க்கத்
தவனங்கொள் சிறப்பினுமைப் புகழ்ந்தவன்மாட்
டெதிர்மொழிகள் சாற்றினீரே.

(இ-ள்.) புவனங்களையெல்லாஞ் சூழ்ந்து அவற்றின்மேல் மழையைப் பெய்வித்தபோது, உலக பாலனர்களாகிய வுமது பெற்றோர்கள் எங்கே தங்கியிருந்தார்கள்? கோபத்தோடு உம்மேற் கைகாட்டவந்த ராட்சஸாதிகளைச் சபித்து நாசஞ் செய்தீர்கள். உம்மை யுரக்கப் புகழ்ந்தவனுக்குப் பதில்மொழி தந்தீர்கள்—(எ-று.) பெற்றோரீண்டு சூரிய சந்திரர்களென்பார் ஸாயணர்.

13. இருபவர்காடியிலார்ந்த பினரிதனைக்
கேட்டனிரா விருளை யில்லா
வருளாள வெமையாவ ரெழுப்பினரென்;
றுடுபதி லறைந்த தெங்குந்
திரிபவனுஞ் சுவானமுமை யெழுப்பினனென்;
றுண்டதனிற் சேரநாளை
யருமையினிற் கண்டிறந்து பலவாறு
மொளிகான்றீ ரவனிமீதே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 162.

(இ-ள்.) ரிபுக்களே! சூரிய மண்டலத்திற் றாங்கிய பிற்பாடு எழுந்து 'இருளேயில்லாத அருளாளனே! (ஒன்றையும் மறைக்காத சூரியனே! என்றபடி.) எம்மையா ரெழுப்பினார்? 'என்று கேட்டீர்கள். 'எங்கும் திரியவனான சுவானம் (அந்தரத்தில் சுவசிக்கும் வாயுவென்பார் ஸாயணர்) எழுப்பியது என்று ஆடு (அல்லது ஸாயணருரைப்படி எல்லாவற்றையும் மூடிக்கொள்ளும் சூரியன்) பதிற்சொன்னது. ஆண்டு முழுவதுக்கும் அன்றே நீர் பூமியின்மீது பிரகாசித்தீர்கள்—(எ-று.) முன்பு மழைக்காலத்தில் சூரிய சந்திரர்கள் மறைந்திருந்து மழைக்காலம் போனபிறகு எல்லாச்சகத்தையும் விளங்கவைத்ததால் இன்றைக்கே பிரகாசித்தீர்கள் என்றார் கவியென்பார் ஸாயணர். இருபவர், ருபவர், ரிபுக்கள். பஸ்த: ஸர்வஸ்ய வாஸயிதா ஆதித்ய: என்பார் ஸாயணர். ஆடென்றுரைப்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

14. சவஸநப்திருக்கா ளும்மைச் சார்ந்திட நாடி விண்ணின்
றவமறு மருதர், பூமியங்க ணிவ்வங்கி, வாதன்
திவமுறு மந்தரிட்சத் தணைகின்றார், முந்நீ ரோங்கும்
புவனநின் றடைகின்றனால் வருணனு முமைப் பொருந்த.

(இ-ள்.) பலத்தின் புத்திரர்களாகிய ரிபுக்களே! உம்மையேயடைய விரும்பி விண்ணிலிருந்து மருத்துக்களும், பூமியினிடத்து இந்த அக்கினியும், அந்தரிட்சத்திலிருந்து வாயுவும் வந்துசேருகிறார்கள். ஸமுத்திரத்தின் ஜலங்களினின்று வருணனும் உம்மையடைய விரும்பி வருகிறான்—(எ-று.) முந்நீர், ஸமுத்திரம். ஸமுந்தநஸ்வாபமுள்ளது. நன்றாக ஈரப்படுத்தும் ஸ்வபாமுள்ளது என்பது பொருள். சவஸநப்திருக்காள், சவஸஸ்ய பஸ்ய நபாதயிதார: பலத்தினின்றும் தோன்றியவர்களே என்பது பொருள். நப்தா பேரன் என்பதை வஸிஷ்ட நப்தா ரமென்னுஞ் சொற்றொடரிற் காணலாம். பலத்திற் சிறந்த ரிபுக்களே யென்பது கருத்து.

வருக்கம். 6.

162. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 22 சூக்தம். 6.

22 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஔசி தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப், 3, 6 ஜகதி; தேவதை: அசுவம். குதிரையைப் புகழ்ந்ததால் அதுவே தேவதையென்றார்.

1. எங்களைப் பழிக்கா தேய்க மித்திரன், வருணா, மேன்ற
துங்கமா ரரிய, னாயு, விந்திரன் ரிபுக்க டோன்றல்,
மங்கலில் மருத ரின்னார், மகந்தனிற் றேவசாதப்
புங்கவ விரைவார் மாவின் வீரத்தைப் புகலுங்காலே.

(இ-ள்.) தேவர்களது அம்சமாகத் தோன்றியதும், சிறப்புப்பொருந்திய விரைவோடு கூடியதுமான அச்வத்தின் வீரச் செயல்களை யாகத்தினிடத்து யாங்கள் கூறும்போது, மித்திரன், வருணன், அரியமான், ஆயு (வாயுவின் மருஉவென்பார் ஸாயணர்.) ரிபுக்களுக்கு நாயகனாகிய இந்திரன், மருத்துக்கள் என்னுமிவர்கள் எங்களைப் பழித்துக் கூறாமலிருக்கட்டும்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

தேவசாதமென்றதற்கு தேவர்களிடத்துத்தோன்றியது என்பது ஒருபொருள். கந்தருவ: ஜலத்திலின் றுற்பவித்ததாமென்க. வாயு வகார லோபத்தால் ஆயுவென்றாயிற் றென்பார் ஸாயனர் அக்கினியாயிருக்கலா மென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

2. கையினிற் கொள் பலியைக் கண் ணுறுநுங் கோலத்தொடர்ந்து
செய்ய நற்றனத்தினோடுஞ் செறிந்தமா முனர்த்தருங்கா,
மைய பல்லுருவின தஜஞ் சத்தமார்ந், தரிக்கும் பூடக்
தூய்யவன் றனக்கு மன்பிற் றோயிடங் கதிக்கவேகும்.

(இ-ள்.) ஆபரணாதி யலங்காரங்களோடுஞ் செல்வத்திறோடும் நிறைந்த குதிரைக்கு முன்பு கையிற் றாங்கியுள்ள அவிப்பொருளோடு செல்லும்போது, பலரூபத்தோடுகூடிய ஆடானது சத்தமிட்டுக்கொண்டு இந்திர பூஷர்களுக்குப் பிரியமானவிடத்தை நோக்கி நேராக நடந்து செல்லும்—(எ-று.) பூடன் என்று அக்கினியைக் குறிக்கு மென்பார் ஸாயனர். இப்பல புள்ளிகளுள்ள ஆடு யூபஸ்தம்பத்திலுள்ள அச்வத்தோடு சேர்த்துக் கட்டப்பெறும்.

(வேறு.)

3. எத்தேவர்க்கும் பிரிய மார்ந்தது,
பூடன்பாக மென்றசாக,
மொத்தாரும் விரைகதியச் சுவத்தின்முனர்
நடத்துற்ற; தோங்குங் கீர்த்தி
சுத்தான்னத் தொடுறவே துவட்டாவைக்
குதிரையொடு தோயும்பாகத்
துத்தாரத்தண்டு புரோடாசத்
தனையன்பி னுதற்றுங்காலே.

(இ-ள்.) எல்லாத்தேவர்களுக்கும் பிரியமானதும், பூடனுடைய(அல்லது அக்கினியினுடைய)பாகமானதுமான வெள்ளாடு வேகத்தோடு கூடிய குதிரைக்கு முன் நடத்தப்பெற்றது, கீர்த்தியையும் அன்னத்தையும் பெறுமாறு துவஷ்டா அக்குதிரையுடன்யக்ஞத்துக்குப் பிரியமான இப்புரோடாசமாகிய அஜத்தைப் பிரீதி யுடைத்தாகச் செய்தபோது—(எ-று.) துவஷ்டா வெல்லாவற்றையும் சிருஷ்டிக்குந் தேவன். சாகம் வெள்ளாடு.

(வேறு.)

4 மும்முறை பொழுதிற் றேவர்தம்முனர்ச் செலுமசுவஞ்
செம்மையா ரவிக்குத்தக்கதனை மானுடர் சூழ்வித்தே
விம்முறு பொழுதிற், பூடன்பாகமா மஜமுன்சென்றே
யம்மையிற் றேவர் பாட்டு மகத்தினை யறிவிக்குமே.

(இ-ள்) தேவர்களுடைய சந்நிதிக்குச்செல்லுங் குதிரையை, யக்ஞத்தில் அவியாகத்தருவதற்கு யோக்கியமானதை மூன்றுதரம் அக்கினியைச் சூழ நடத்தும்போது, பூஷனது பாகமாகிய ஆடு அக்குதிரைக்கு முன்சென்

று தேவர்களிடத்து யாகம் நடக்கும் விஷயத்தை முன்னர் அழகாக வறிவி க்கும்—(எ-று.) குதிரையைத் தேவர்களிடத்து அனுப்புவது அவர்களிடத் துச் செல்வமும் இதர அநுக்கிரகங்களும் யாககர்த்தாவுக்குப் பெற்று வ மாறு.

5. ஹோத னத்வர்யு வக்கிநோய்ப்பவன் பதிற் பத்தாதா
வோது று பிரமன் சாத்தா வுயர் கிராவக் கிராபன்
றீதற வொழுங்கிற் றேய்த்தே யணியுறுத்திய விவ்யாகத்
தாதரவுட னாற்றேட்டக் காலினை யார்த்து வீரே.

(இ-ள்.) ஹோதாவும், அத்வர்யுவும், ஆக்கினீத்ரனும், பிரதிப்பிரஸ் தாதாவும். மேதாவியாகிய பிரஹ்மாவும், பிரசாஸ்தாவும்,கிராவஸ்த்துத்து கியஎழுவர்களே! ஒழுங்காக வமைத்து அலங்காரஞ்செய்த இவ்வெக்கிய த்தைக்கொண்டு ஆற்றேட்டத்தின்கால்வாய்களைநிரப்புவீர்களாக-(எ-று). ஆற் றேட்டத்தின் கால்வாய்களை நிரப்புவதாவது யக்ஞத்தைச் சரிவாமுடித்துப் பலனைச் சாதிப்பீர்களாக வென்பது பொருளென்பார் ஸாயணர். ப்ரதிப்ரஸ் தாதா, பதிற்பத்தாதா வெனவும், ப்ரசாஸ்தா பசாத்தா வெனவும் மருவி னதோடு, பசாத்தா முதல் கெட்டுச் சாத்தா வெனநின்றது.

வருக்கம். 7.

(வேறு.)

6. யூபமரம் வெட்டுபவர் யூபமதைச்
சுமப்பவர்மா யூபத்துச்சிச்
சோபையுறக் குமிழமைப்போர் குதிரைக்கா
முணவைத்தனைச் சுகமே தோய்க்கத்
தாபமுறு மெரிதுரும்பும் பாத்திரமுஞ்
சேகரிக்கத் தம்முள்ளத்தே
சோபமுறவுட னெண்ணு மவர்மதிபி
னெந்தொழிலை வளர்த்துத்தோய்க.

(இ-ள்.) யூபத்துக்கான மரத்தை வெட்டுபவர்களும், வெட்டிய யூபத்தைச்சுமந்து செல்பவர்களும், குதிரையைக் கட்டும் யூபத்தி னுச் சியி லழகாகக் குமிழை யமைப்பவர்களும், குதிரைக்கான வுணவைச்சமைப் பதற்கு வேண்டிய விறகு பாத்திரம் இவற்றைச்சேகரிக்குமாறு எங்களோ கூடி வேலைசெய்யும் புத்திவாய்ந்தவர்களுமான விவர்கள் எங்கள் வேலை யபிவிருத்தி செய்து பொருந்துவார்களாக—(எ-று.)

வேறு.

7. நன்மகிழ்வளிக்கும் போற்று நாட்டிடப் பெற்றதென்னல்;
தன்புற வழகுசார் மாத் தேவர்சா ருற்று நிற்க;
வன்புறப் பிணையன்னனைத் தேவர்தம் விருந்தாச் செய்வோர்
அன்புற விருடிமார் விப்பிர ரவன்வயின் மகிழ்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்) நல்ல மகிழ்ச்சியைத்தரும் ஸ்தோத்திரம் என்னால் நாட்டப்பெற்றது. தனது பிருஷ்ட வழுகுவாய்ந்த குதிரை தேவர்களது திக்குகளிற் சென்று நிற்கட்டும். நன்றாக யூபஸ்தம்பத்திற் கட்டப்பெற்ற வவனை (குதிரையை)த்தேவர்களுக்கு விருந்தாகச் செய்வோம். ரிஷிகளும் மேதாவிகளும் அவனிடத்துக்களிப்பையெய்தட்டும்—(எ-று.) ரிஷி, இந்திரியங்களுக்கு மேற் பார்ப்பவன், இந்திரியங்களுக்கு மனத்துக்குமெட்டாத பார்வையுள்ளவன், அதீந்த்ரியத்ருஷ்டா. ஈண்டு குதிரையை யுயர்திணையாக்கிக் கூறினர்.

8. மேவுகமார் மாக்கழுத்தின் கயிறவன் காலிற் பூட்டும்
பாசுடமார் கச்சுச், சென்னிப்பிரச், சவன்றனைச் சூழ்தாம்பு
மேமோகையார் வாயிற் புல்லோடிவை யெலாந் தேவர்நாப்பட்
டேகமார்ந்துறு மப்போதுந் தங்குக வுன்றனோடே.

(இ-ள்.) வேகநிறைந்த குதிரையினது கழுத்துக் கயிறும், காற்கயிறும், பக்கக்கயிறும், தலைக்கயிறும், மற்றுமவனைச் சூழ்ந்த கயிறுகளும், வழிநடையிளைப்பைத்தீர்க்க வவனது வாயிற்கொடுத்த புல்லும் ஆகிய வெல்லாமும் (குதிரையே!) தேவர்களுக்கு மத்தியில் நீயுறும்போது உன்னோடு கூடவே யிருக்கட்டும்—(எ-று.) அவைகளும் தேவத்துவ மடையட்டுமென்று முறை கூறலாமென்பார் ஸாயணர்.

9. மேவுகமாரபத்தின் பச்சைமாமிச மீக்களுண்ட,
மேகமாய் மரத்தின்வாளி னொட்டிய, தரிப்போன்கையிற்
சேருறுநகைத்தமைந்த, திவையெலாந் தேவர்நாப்பட்
டேகமார்ந்துறுமப்போதுந் தங்குக வுன்றனோடே.

(இ-ள்.) வேகநிறைந்த குதிரையின் பச்சைமாம்ஸத்தில் ஈக்கள் தின்றதும், யுபஸ்தம்பத்தில் ஒட்டினதும், கத்தியில் ஒட்டிக் கொண்டதும், உரிப்பவனாகிய சமிதாவின் கைகளிலும், நகங்களிலும்ஒட்டிக்கொண்டது மாகிய வெல்லாமும் (குதிரையே!) தேவர்களுக்கு மத்தியில் நீயுறும்போது, உன்னோடேயே யவையும் தேவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யளித்துத் தங்கட்டும்—(எ-று.)

10. வயிற்றினின் றகலு முற்றச் சமித்திடா வுணவு, பச்சைப்
பயிற்றிய நாற்றவூன்முன் யாவையுஞ் சமிதா மாந்தர்
துயிற்றுக தோடமின்றி; யக்கியப் பலியைப் பின்னு
மயிர்ப்பறத் தேவபாக மாக்குக சமைத்து நன்கே.

(இ-ள்) சமிதாக்கள், வயிற்றினின்றும் வெளிப்படும் ஜீரணமாகாத இரையையும், நாற்றத்தோடு கூடிய பச்சை மாமிசத்தையும் தோஷமின்றி யொழுங்குபடுத்தட்டும். யக்ஞத்துக் கருகமான மாமிச பலியை நன்றாகச் சமைத்து தேவர்களுண்ணுவதற்கு யோக்கியமாயிருக்கும்படிப் பக்குவப்படுத்தட்டும்—(எ-று) சமிதாமாந்தர், சமிதாக்கள். யாகப்பசுவின் தோலையுரித்து வபையையெடுப்பவர்கள்.

வருக்கம். 8.

மண்டலம். 1. சூக்தம். 162.

11. உனது உடலிறைச்சி யங்கி சமைப்புறும் போதுஞ், சூலந்
தனதுளே செல்ல நின்று சாருமூன் வடியும் போதுங்,
கனிதரப் புவியின் மீதுங்காணு றுந்தருப் பைமீது
முன்னுரா தவைவிரும்புந் தேவர்பான் முன்னந்து செல்க.

(இ-ள்) (அசுவமே!) உனது உடலினது மாமிசம் அக்கினியினுற் சமைக்கப்படுங்காலத்தும், சூலத்தாற் குத்தப்பட்டு (வாட்டப்படும்போதும் என்பார் மேனுட்டாசிரியர்) ஊன்வடியுமக்காலத்தும், அதன் பாகங்கள் பூமியின்மேலாவது, தருப்பையின் மேலாவது விழாமல் அதனை விரும்புந் தேவர்களிடத்து நோக்கச் செல்லட்டும்— (எ-று.)

12. வாசி யினிறைச்சி பக்கு வத்தினின் மருவல் கண்டோர்
பேசுவர் 'பதத்தி னுற்ற தெடுக்கல் போர்த்' தென்றுரக்க;
ஏசறப் பரியூன் பிச்சை யெண்ணியின் குடாசிப் போர்தம்
மாசறு முடனுற் றெம்பான் மருவி யெற்றொழில் வளர்க்க.

(இ-ள.) குதிரையினது மாமிசம் பக்குவப்பட்டுள்ளதைக்கண்டவர்கள், 'தேவருண்ணப் பதமாய்விட்டது; எடுத்துவிடுங்கள்' என்று உரக்கச் சொல்லுவார்கள். அக்குதிரையினது மாமிச பிச்சைக்காகக் கூடவிருந்து உபாவிப்பவர்களெம்மோடொத்துச் செய்யும் உதவிகள் எமது கர்மத்தைப் பலனுள்ளதாகச் செய்யட்டும்—(எ-று) அபிகூர்த்தி: உடனுற்று.

ஞானசாகரப்பத்திரிகை, பல்லாவரம் :—

ஓம்.

இருக்குவேதசங்கிதையின்
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களில் இருக்குவேதம் ஒன்றே மற்றை மூன்றற்கும் முந்தியதும் பழமையானதுமாகும். இஃது ஆரிய பாஷையில் அமைந்திருத்தலால், ஈது இதுகாறுந் தமிழ் மக்கள் படித்தறியக் கூடாத அருமறையாய் இருந்தது. ஆரியந் தமிழ் என்னும் இருமொழியிலும் வல்லவராயிருந்த நம் முன்னோர்களில் எவரும் இதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வையாமை ஒரு பெருங்குறையா யிருந்தது. அக்குறையினை நீக்குதற்கு உள்ளம் உவந்து, நீலகிரி மலையில் குன்னூர் ஆனந்தாசிரமத்திலிருக்கும் ஸ்ரீமத் சிவத்தியானுனந்த மகருஷி கள் இவ்விருக்குவேதத்தை இனிய செந்தமிழில் பாட்டும் உரையுமாக மொழிபெயர்த்துத் திங்கடோறும் சஞ்சிகைகளாக வெளியிட்டு வருகிறா கள். "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்ற திருமொழிப்படி செய்தற் கரிய இப்பெருங்காரியத்தைக் கைம்மாறு கருதாது தமிழிற்குந் தமிழ் மக்க ளுக்குஞ் செய்துவரும் ஸ்ரீமத் சிவத்தியானுனந்த மகரிஷிகளுக்கு இத்தமி ழுலகம் பெரிதும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றது. எத்திறத் தாரும் வாங்கிப்படிக்க வேண்டுமென்ற இரக்கத்தால் இவ்வேத சஞ்சிகைக்கு ஆண்டு ஒன்றிற்கு ஆறு ரூபா குறைந்த விலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் இதனை வாங்கிப் படித்து வேதத்தின் உண்மை அறியவேண்டுவது இன்றியமையாத கடமையாம்.

13. மாமிசம் வேங் கடாரம் வெந்ததை மதிக்கு மாப்பை,
வாமமார் சட்டி யாணம் வழங்குவ, துயர் சூடாற்று
நேம வள்ளஞ், சருவின் மூடிகள், கொளுவி, வாள,
மோமென விவைகள் யாவு மசுவஞ்சூழ்ந் தொழுகுகின்ற.

(இ-ள்.) மாம்ஸம் வேகுங் கொப்பரையில் வெந்த விஷயத்தைப் பரீட்சிக்க உதவும் அகப்பையும், குழம்பையூற்றவுதவும் அழகிய சட்டிகளும், சூடாற்ற உபயோகப்படும் கிண்ணங்களும், மாம்ஸ நிறைந்த சருப்பாத்திரங்களின் மூடிகளும், கொக்கிகளும், மாம்சங்கொத்துங் கருவிகளுமாகிய வெல்லாம் அசுவத்தைச் சூழ்ந்து விளங்குகின்றன—(எ-று) ஆப்பை, அகப்பை. ஆணம் குழம்பு. கொளுவி, கொளிக்கி, அல்லது கொக்கி, பிரம்பினாற் செய்த கவட்டை யென்பார் ஸாயணர். வாளம், கத்தி.

14. புறப்படுமிடமுந் தங்கிப் புரண்டிடு மிடங் கடாமுஞ்
சிறப்புறு மசுவ பாதப் புணைகளுந் தாகந் தீர்வான்
வெறுப்புறக்குடிநீ ருண்ட வுணவிவை யெல்லாந் தேவர்ப்
புறத்தினி லுன்றனோடே பொருந்திச்சேர்ந் துறைகநன்றே.

(இ-ள்.) அசுவம் புறப்படுமிடம், அது தங்குமிடம், அதுபுரளுமிடம் அசுவத்தின் காற்பிணிப்புக்கயிறுகள், தனது தாகந்தீர இனி வேண்டாமென்றவளவுக்குக் குடிக்கும் தண்ணீர், அது தின்றதீனி யாகியவிவையெல்லாம் தேவாதுபக்கத்தி லவ்வசுவமுறும்போது, (அசுவமே!) உன்னோடுகூடவுறட்டும்—(எ-று.) வெறுப்புற எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது. குதிரையையே படர்க்கை முன்னிலை இரண்டிலும் கூறியுள்ளார்.

15. புகைநாற்றம் வீசு மங்கி யுனைத் தொனிதராது செய்க;
மிகுநாற்றக் கடாரஞ் சூட்டான் வெடித் திரண்டாகா தேய்க;
தகுபோற்றின் விருந்தா யொப்பி 'வஷட்' டொடுதந்தமாவைப்
பகரேற்றத் தோடு தேவ ரெதிர் கொண்டு பற்றுவாரே.

(இ-ள்.) (அசுவமே!) புகைநாற்றம் வீசுகின்ற அக்கினியானது உன்னைச் சத்தப்படுத்தும்படி செய்யாதிருக்கட்டும். நாற்றத்தோடு கூடிய உனது மாமிசம் வேகுங் கொப்பரை அதிகச்சூட்டினால் வெடித்துப் போகாமலிருக்கட்டும். இஷ்டியில் ஸ்தோத்திரங்கூறித், தேவருணவாக 'வஷட்' காரத்தோடு தந்த அசுவத்தைத் தேவர்கள் பிரியத்தோடும் பிரதிக்கிரகணஞ் செய்வார்கள்—(எ-று.) யாகத்திற் குதிரை சத்தப்படுத்தினால் அதற்காகப் பிராயச்சித்தஞ் சொல்லப் படுவதால் தொனிதராது செய்க வென்றார்கவி. இதனையே அச்வமே யென்றது அச்வ அவயவங்களே யென விளித்து நீங்கள் வெடித்துக் கடாரத்தை யுடைத்து விடாதபடி யக்கினி காக்கட்டு மெனப்பொருள் கொள்ளுவது மொன்று என்பார் ஸாயணர். வஷட், மண். 1. சூக் 31. செய் 5. நோக்குக.

வருக்கம் 9.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 162.

16. பரியின் மேலங்கி யாகு மாடை, மேற்பரப்பும் போர்வை,
யரியினா ளான கோல மணிகளோ டசுவ பந்தக்
குரிய நற்சிரக் கயிறு, பாதவா ரிவைக ளியாவும்
பிரியமாய்த் தேவர் மாட்டுச் செல்லுறப் பிறக்கு கின்றார்.

(இ-ள்.) குதிரையின் மேற்சட்டையைப்போலப் போடப்பட்ட வஸ்திரமும், அதை மூடிநிற்கும் போர்வையும், தங்கமணிக்கோலங்களும், குதிரையை யடக்கியாளுஞ் சிரக்கயிறும், கால்வாரும் ஆகிய விவையெல்லாம் தேவர்க ளிடத்துப் பிரியதரமாகச் செல்லுமாறு அவற்றை யனுப்புகிறார்கள்-(எ-று.)

17. நீட்டிய பின்னங் காலாற் கசையினா னேடி யுன்னை
யோட்டு நற்குரல்கொ டுன்மே லுற்றுனைத் தன்பலத்தின்
வாட்டுமவ் வருத்த மெல்லா மறை சொலி யத்வரத்தி
லோட்டுவேன் அருக்கா னெய்மு னவிகளை யொழுக்கல்
போன்றே

(இ-ள்.) உன்மேலமர்ந்து பின்னங்காலாலுதைத்தும், கசையினா லடித்தும், பலத்தகுரலோடு உன்னை யோட்டியும் வாட்டுகின்றவவ்வருத்தங் களையெல்லாம் யாகத்தில் நெய் முதலிய வவியைச் சுருக்கினால் ஒழுகவிடு வதுபோல, மந்திரங்களாற்றீர்த்து விடுவேன்—(எ-று.) சூக்ருதஸ்ய என் பதற்கு ஜவென ஓட்டுங் குரலோடு வென்பது பொருள்.

18. வேகமார் பரியின் முப்பா னான்கெலும்பிலா வெலும்பை
போகையார் தேவநண்பி னுற்றவை தலைவா ளிரும்;
சேகுறு ஞானத்தாற் காத்திரம் பழுதற வொவ் வொன்றாய்
வாகுற நவின்று கொண்டே வகிர்ந் தெடுத்திடுவீ ரன்றே.

(இ-ள்.) வேகம் வாய்ந்த குதிரையின் முப்பத்து நான்கு விலா வெலும்புகளைத் தேவர்களுக்குப் பிரியமானவற்றைச் சமிதாவின் வாளானது கிழிக்கும். (வைகர்த்தாக்களே!) அவயவங்கள் பழுதுபடாதபடி ஒவ்வொரு அங்கத்தின் பேரையும் சொல்லிக்கொண்டே கிழித்தெடுப்பீர்களாக-(எ-று.) வைகர்த்தா, சமிதாவோடு கூட வேலைசெய்யும் இறைச்சிக்காரன். இவனே இதயம் முதலியவுறுப்புக்களைத் தனித்தனியாக வெடுத்துவைப்பவன். முப் பத்தாறில் இரண்டுபோகப்பாக்கி யென்பார் மேனாட்டாசிரியர். யாகக் குதிரை வானத்தின் அடையாளமாம். 34 விலாப்பழுக்கள், சூரியனும், சந்திர னும், 5 கிரகங்களும், 27நட்சத்திரங்களுமாம். வைகர்த்தா ஒவ்வொரு அங்கத் தையும் பேர்சொல்லி யெடுத்துவைக்க வேண்டியதன் காரணம், ஒவவொரு அங்கமும் ஒவ்வொரு தேவதைக்குப் பிரியமானதால்.

19. ஒளிபெறு மச்சுவத்திற் கொருவனே விசத்தா; வீதே
தெளிபெறு மொழுங்கு; பின்னர்ச் செல்லுவோ ரிருவராமால்,
களிபெறுன் காத்திரத்தி னொழுங்குறக் காணுவ் வொன்று
மளிபெற வக்கினிக்கட் பிண்டமோ டளிக் கின்றேனே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) காந்தியோடு கூடிய குதிரையின் விசஸ்தா ஒருவனே. இதுவே ஒழுங்கு. அவனுக்குதவிசெய்பவர் இருவர். அசுவமே! உனது காத்திரத்தினின்று ஒழுங்காகப் பேர்த்தெடுக்கும் ஒவ்வொரு உறுப்பையும் யான் பிண்டத்தோடு அக்கினியிலாவுதி செய்கிறேன்—(எ-று.) விசஸ்தாவே சமிதாவாம். இவன் பிராஹ்மணனாயிருக்கவேண்டியதில்லை யென்று ஐதரேயப்பிராஹ்மணம் கூறும். அவனுக்கு உதவி செய்வோர் இருவர் வைகர்த்தாக்கள். சமிதா யாகப்பசுவைப் பலியிடுபவன். இவன் விதையைப் பிசைந்து கொல்லுவது மரபு. வைகர்த்தாக்கள் அதனையுரித்து உள்ளுள்ள உறுப்புக்களை யொவ்வொன்றாகப் பேர்சொல்லி யெடுத்துவைப்பவர்கள். ஒளி பெறுமசுவமென்றது துவஷ்டாவினுடைய அச்வமென்றலுமொன்று.

20. செல்லு மக்காலை யன்பு சேர்ந்திடு மான்மா தாப
மொல்லு றாதணைக; வாளு னுடம்பினிற் றங்காதேக;
புல்லு மூணிச்சை கொண்டு பொருந்து கைப்பழக்க மில்லோ
னெல்லை யில்லாது வாளாற் சேதித்து மெய் பாழாக்கல்.

(இ-ள்) (அசுவமே!) நீதேவர்களிடத்துச் செல்லும்போது உனக்குப் பிரியமான ஆத்மா வருத்தமுறாதிருக்கட்டும். உனது அங்கங்களைச் சேதிக்கும் கத்தி உனது உடம்பிற் சிக்கிக்கொள்ளாது செல்லட்டும். கேவலம் மாம்ஸ இச்சையினாற் கைப்பழக்கமில்லாத வைகர்த்தா அறியாமற் கத்தியினால் அளவுகடந்து வெட்டி யுனது அவயவங்களைப் பாழாக்காமலிருக்கட்டும்—(எ-று.)

21. இல்லை, நீ மரித்தலின்மட்டன், றெய்தலு மின்று காயம்;
செல்லிலை பாதையூடே தேவர்வாய்ச் செல்லுகின்றாய்;
புல்லரி யிரண்டுமுன் கூட்டுற்றன புள்ளிமானோ;
டொல்லிராசப நுகத்தின் வாசிபூட்டுற்ற தன்றே.

(இ-ள்.) இல்லை. நீ யிவ்விடத்து மரிப்பதில்லை, காயப்படுவதுமில்லை, கஷ்டமில்லாத பாதைகளின் வழியாகத் தேவர்களிடத்துச் செல்லுகிறாய். இந்திரனது இரண்டு குதிரைகளும், மருத்துக்களுடைய புள்ளிமானும் உன்னோடு கூட்டுறவுகொண்டன. அசுவினிகளது கழுதையின் நுகத்தடியில் இக் குதிரை கட்டப்பெற்றது—(எ-று.) அசுவமேதஞ் செய்யும் குதிரையே இந்திரன், மருத்துக்கள், அசுவினிகள் என்னுமிவர்களது வாகனங்களாகமாறி யவர்களைத்தாங்குகிறதென்றுகொள்ளுவதொன்று. தேவத்துவமடைந்து குதிரை வருவதைக்கண்டதும் இந்திராதியர்கள் தங்கள் வாகனங்களைத் தூண்டுகிறார்களெனக் கொள்ளுவதுமற்றொன்று. இக் குதிரை தேவத்வமடையவே மற்றவாகனங்கள் இதனைச் சுமக்கின்றனவெனக்கொள்வது வேறொன்று. ராஸபம், இராசபம், கழுதை, அசுவினியர் வாகனம்.

22. பரியிது முற்று மோம்புந் தனமெமக் களிக்க; ஆவும்
பரிநிறைவோடு மாண்மைபற்றும் புத்திரருமீக;
பரியுறு பாபமோடும் பண்பினை யதிதி கூட்ட;
பரி,பலியோடு மேலாம்பல மெமக்கென வருள்க.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 163.

(இ-ள்.) இக்குதிரை, முழுவதும் போஷணை செய்யும் செல்வத்தை யெமக்கு தரட்டும். பசுச்செல்வத்தையும், குதிரைச் செல்வத்தையும், ஆண்மைவாய்ந்த புத்திரப்பேற்றையும் எங்களுக்குத் தரட்டும். (ஏற்கனவே கழன்று செல்லும்) பாபங்கள் எம்மை விட்டு ஓடுமாறு அதிதி (அதீனாச்வம் என்பார் ஸாயணர்.) எங்களுக்கு அநுக்கிரகிக்கட்டும். அசுவமானது அவிக்கானவவயவங்களோடுகூடியெங்களுக்கு மேன்மையான பலத்தை அல்லது பிரபுத்துவத்தைத்தரட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 10.

163. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 22. சூக்தம் 7

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷை தீர்க்கமஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவம். இச்சூக்தத்தின் முதற்பதினோரிருக்குக்களால் அசுவமேதத்தின் மத்தியநாளிற்குதிரையைப் புகழ்வதென்பார் ஆசுவலாயனர்.

1. இச்சைக ளெல்லா மீயச் சமுத்திர மேறி, மாவே,
யுச்சமாய் முதற்கட் டோன்றி யுயர் தொனியிட்ட போது
நச்சி யேய்ந்திட்டாய் சேனப் பட்சமு மரிணத் தோளும்;
மெச்சுறு முனது சாத மேன்மைய துபத்துதித்தே.

(இ-ள்.) (அசுவமே!) இச்சைகளையெல்லா மளிப்பதற்காகச் சமுத்திரத்தின்மேலேறி முதன் முதற் பிறந்தவுடன் கனைத்தபோது, உனக்குச் சேனத்தின் சிறகும் மானின் வாகுக்களுமமைந்திருந்தன. உனது பிறப்பு மஹத்தானதும், புகழத்தகுந்ததுமாம்—(எ-று) பூரிஷாத் என்பதற்கு ஸர்வகர்மாநாம் பூரகாத் என்பார் ஸாயணர். ஆனால் தண்ணீரின் மேற்பரப்பினின்றும் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஈண்டு அசுவத்தை அந்தரிட்சத்திற் றோன்றும் சூரியனாகக்கருதினார். சேனம் பருந்து; பட்சம், சிறகு, 'நிகாமட்சமபட்ச' என்னும் கந்தரலங்காரச் செய்யுளை நோக்குக. அரிணம், ஹரிணம், மான்; சாதம், பிறப்பு; உபத்துதித்து, (ஏ அசை.) உபஸ்துத்தியஞ் செய்யத்தக்கது.

2. யமன்றரு மிவன்மேற் சேணம் யாத்தனன் றிரிதன்; வேந்த
னமர்ந்தன னவன் மேன் முன்னர்; அவன்கலினத்தைப்பற்றிச்
சமன்றர நிறுத்தினன் கந்தருவனும்; அசுவந் தன்னைத்
தமந்தெறுஞ் சூரனின்றும், வசுக்களே! சமைத்தீர் நன்கே.

(இ-ள்) யமனளித்த இக்குதிரையின்மேற் சேணத்தைத் திரிதன் கட்டினன். அக்குதிரையின்மேல் முதலில் இந்திரனமர்ந்தான். சோமத்தைக்காக்கும் விசுவாவஸுவாகிய கந்தருவன் கடிவாளத்தைக்கெட்டியாகப் பிடித்தான். வசுக்களே! இவ்வசுவத்தை ஸூர்யனிடத்தினின்றும் உருப்படுத்தி வெளியிட்டீர்கள்—(எ-ன்.) யமன் ஈண்டு நியாமக அக்கினியென

அஷ்டகம் 2. அத்தியாயம் 3.

பார் ஸாயணர். திரிதன், த்ருதன் ஆப்த்யன். வானத்தில் தூரமான ஒரு மூலையிலுள்ள பழைய தேவதை. நீராவி நிறைந்த விடங்களில் வசிப்பவன். மூன்றுலகங்களிலும் வியாபித்துள்ளவனாதலின் அவனை வாயு வென்பார் ஸாயணர். அல்லது ஆஹவநீயாதி மூன்று ஸ்தானங்களில் வசிப்பதால் அக்கினியாமென்றும் கூறுவர். இத்தேவதை 105-வது சூக்த ரிஷியாகிய திரிதனது முன்னோர்களென்பதை மண். 1. சூக். 105. செய். 9-ற் பார்க்க. கந்தர்வன் ஸோமங்காக்கும் விசுவாவஸு வென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

3. துரகமே, யமனீ; யாதித்தியனு நீ; கூடந் தோய்ந்த
விரதமார் செய்கை தன்னாற் றிரிதனும் விழைந்தே யானாய்;
இரதமார் சோமனின்று மென்னூறப் பிரிந்து நின்றாய்;
உரைதரா நின்றார் மூன்று பந்தன முனக்கு விண்ணின்.

(இ-ள்.) அசுவமே! நீயமன்; நீ ஆதித்தியன்; குஹ்யவிரதகர்மங்களால் நீ திரிதனுமாம். சோமனிடத்திலிருந்து வேறாக நீ பிரிக்கப்பட்டாய். நீ விண்ணிடத்தில் மூன்று பந்தனங்களாற் கட்டப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்லுகிறார்கள்—(எ-று.) மூன்று பந்தனமாவன வஸு, ஆதித்யன், விண்ணெனும் மூன்று உற்பத்திகாரணங்க ளென்பார் ஸாயணர்.

4. விண்ணூறு பந்த மூன்று புவியினின் மூன்று மென்பர்;
எண்ணு மந்தரத்தின் மூன்றென் றியம்புவர்; அசுவமே, நீ
பண்ணுறச் சனித்த சிறப் பரமமா மிடத்தி றைக்குக்
கண்ணுற வருணனாகக் காண்கின்றாய் கதிக்க நீயே.

(இ-ள். அசுவமே! உனக்கு விண்ணில் (வஸு, ஆதித்யன், ஆகாயம்,, என மூன்று பந்தனங்களுண்டென்பர். (அப்ஸு) பூமியில் (அந்நம், நிலம், விதையென) என மூன்றுண்டென்பர். (ஸமுத்ரே அந்த:) அந்தரிட்சத்தில் (மேகம், மின்னல், இடியென) மூன்றுபந்தனங்களுண்டென்பர். (எங்காயினும் சரி) நீ தோன்றிய பரமஸ்தானத்தில் என் கண்ணுக்கு வருணனாகவே தோன்றுகின்றாய்—(எ-று.) விண்பந்தனங்களை 3-ம் பாட்டிற் கூறினார். அப்ஸு, அப் உபஜீவிதத்வாத் பூலோகோபி அப்சப்தேந அபிதீயதே. தண்ணீர் கூடவிருக்கும் பூமிக்கும் பெயராகும். ஸமுத்ரவனாத் அபா மபாதானாத்ஸமுத்ரமந்தரிட்சம்; பெரிய சத்தம் போடுவதாலும், தண்ணீர் விழுவதாலும் ஸமுத்ரமந்தரமாம். வருணன் பாபநிவாரணன்.

5. வாசியே யுனைத்துடைத்த விடமிவை; யாகந் தன்னிற்
பூசனை புரியுன் பாதக்குளம் படியிடங்க ளின்ன;
நாச மில்வகை யொழுங்கை நாட்டிடக் காப்போர் போற்றுந்
தேசின் மங்கலக் கலின முன்னதை யீண்டு கண்டேன்,

(இ-ள்,) அசுவமே! உன்னைப் பரிசுத்தமாகத்துடைத்த விடங்களிவை. யாகத்தில் வணங்கும் உனது காற்குளம்புகளின் அடையாளங்கள் தோன்றுமிடங்களிவை. ரிதத்தைப்பாதுகாப்போர் பத்திரமாகக் காப்பாற்றுங்கல்யாணகரமான கடிவாளங்கள் உன்னுடையவற்றை இவ்விடத்துப் பார்த்தேன்—(எ-று.) . ரிதம், யாகம், ஒழுங்கு.

வருக்கம். 11.

மண்டலம். 1. சூக்தம். 163.

6. தூரத்தி லுரையு முன்ற னாத்துமந் தனை மனத்தா
லோருற லுற்றேன் வானி னூடு கீணின்று பாயுஞ்
சூரனின்; எளிதினேகும் பாதைபிற் றுகளிலாது
கூருவதூடு மேன்மேற் கூர்ந்துயர் சிரத்தைக்கண்டேன்.

(இ-ள்.) (அசுவமே!) அதி தூரத்திலிருக்கும் உனது ஆத்துமத்தை (சரீரத்தையென்பார் ஸாயணர்.) எனது மனத்தினால் (அல்லது அறிவினால்) பூமியினின்று விண்ணிலேறும் சூரியனாக வறிந்தேன். இலகுவாகச் செல்லக் கூடியவையும், துகளில்லாதவையுமான பாதைகளின் வழியாகப் பின்னும் பின்னும் மேலேறி யுயரச்செல்லும் உனது சிரத்தையுங் கண்டேன்-(எ-று.) பதங்கம் என்பதற்கு ஆதித்யனென்று உரைகூறினார் ஸாயணர். பட்சியென்பது உண்மைப்பொருள். ஈண்டு அசுவத்தைச் சூரியனோடு உடம்படுத்தார்.

7. ஈண்டு னுத்தம ரூபத்தைக் கண்டனெ னிச்சையோடு
பூண்ட நன்மனத்திற் கோபதத்தினி னுணப்பொருந்த;
வேண்டி மர்த்திய னுன்போக மிளிர்விக்கும்போது தின்னும்
பூண்டினையாவ லோனாய் விழுங்குதல் புரிகுவாயே.

(இ-ள்.) உணவுவேண்டுமென்ற ஆசையோடு கூடுமனத்தின், யாக பூமியினிடத்து உனது உத்தம ரூபத்தைப் பார்த்தேன். மர்த்தியனான யஜமானன் உனது போகத்துக்காக வுணவையளிக்கும்போது, தின்னும் ஓஷதிகளைப் பேராசையுள்ளவனைப்போல நீ விழுங்குகிறாய்- (எ-று.) சாதாரண உலகக்குதிரையைப்போலப் புல்லைத்தின்ன ஆவல் கொள்ளுகிறாயென்பது கருத்து. கோபதம், பசுவினிடம், யாகவேதியாம்.

8. உன்பின ரசுவமே, தேரொழுகுறும்; மர்த்தியன், கோ,
உன்பினர்க் கன்னி மார்தங் காந்தியுமுற்ற; நட்பிற்
பின்புறனுற் றார்மாந்த ரீட்டமும்; தேவருன்றன்
முன்பினைத் தொடர்ந்து சாயல் பற்றினர் முழுதுமீண்டே.

(இ-ள்.) அசுவமே! உன் பின்னால் தேரோடுகிறது. மர்த்தியனும், பசுவும் கன்னிகைகளுடைய கண்கவர்வனப்பும் உன் பின்னோடு செல்கின்றன. மனிதரது கூட்டம் உனது சிநேகத்தை விரும்பி உன் பின்னர்ச்செல்லுகிறது. தேவர்கள் (ரித்விஜர்களென்பார் ஸாயணர்.) உனது பலத்தைப் பின்பற்றி அதன் சாயலையடைந்தார்கள்—(எ-று.)

9. கொம்புபொன்மயத்தோனன்னான் பாதமுமயத்தாற்கூர்ந்த;
இப்பரின்மனோ வேகத்தோனிந்திரனிவனிற்றாழ்ந்தோன்;
மொய்ம்பினிற்பரிமேன் முன்னரேறினோனுணவிக்கட்
குப்பலினடைந்தார் தாமுங்குலவி யன்னதனை யுண்ணா.

(இ-ள்.) அவன் (அசுவமென்றபடி) பொன்மயமான சிருங்கத்தோடு கூடியவன், அவனது பாதங்கள் இரும்புப்பிண்டம் போன்றன. மனோ

அஷ்டகம். 2. அத்தியாயம். 3.

வேகமுள்ள விந்திரனும் வேகத்தில் இவனிற்குறைந்தவனே. குதிரையின் மேல் முதன் முதலேறின இந்திரனது அவியுணவைத்தின்னத் தேவர்களுங் கூடினார்கள்—(எ-று) இந்திரன் முதல் ஏறினதை இச் சூக்தம் 2-ம் செய்யுளிற் சொன்னார். கொம்பு ஈண்டு தலைமயிரைக் குறித்து நின்றது.

10. விட்டு விட்டமைந்த, வட்டச்சகனத்த, வீரன் போன்றிங்
கொட்டிய வுற்சாகத்த, விண் ணுதித்திட்ட மாக்க
ளொட்டுறு பந்தி யஞ்ச நேரத் தம்வலி தழைத்த,
கிட்டியபோது விண்மார்க்கத்தினைப் புரவிதாமே.

(இ-ள்.) ஒன்றற்கொன்று இடையே இடம்விட்டு ஒழுங்காகவமைந்தவையும், பருத்தசகனத்தோடு கூடியவையும், வீரனைப்போன்ற உற்சாகத்தோடுகூடியவையுமான தேவஜாதிக் குதிரைகள் நீண்டவரிசையாகவுறும் ஹம்ஸங்களைப்போல வலிமையிலோங்கி நின்றன, அக்குதிரைகள் ஆகாய மார்க்கத்தையடைந்தபோது—(எ-று.) ஈண்டு சூரியனது குதிரைகளைப் புகழ்ந்ததாகக் கருதுவர் மேனாட்டாசிரியர். சகனம், இடுப்புமூட்டு. தேவஜாதிக் குதிரைகள், விண்ணிற்பிறந்த குதிரைகள் என்றபடி. ச்ரேணீச: ஏகவ்யாபாராணாம் பஹூநாம்ஸமூஹ: ச்ரேணிரித்யுச்யதே, பங்க்திபூய, என்பார் ஸாயணர். ஒரே தொழிலை மேற்கொண்டு பல கூடுவது ச்ரேணியாம். ஈண்டுவரிசையாயமைந்தவர்களென்பது பொருள்.

வருக்கம் 12.

11. குதிரையே. யோட்டங் கூர்ந்த மெய்யொடு குலவி யுள்ளாய்;
கதிவிரை வுளதுன் சித்தம் வாதனைக் கடுப்ப; உன்கொம்
பதிவிரிந்துள்ள பற்பலிடந் தொறு; மாரண் யத்தே
மதியுலாசத்தி னன்ன மருவிச் செல்கின்ற மூன்றே.

(இ-ள்) அசுவமே! நீ ஓடுந்திறமைவாய்ந்த சரீரத்தோடு கூடியுள்ளாய். உன்மனம் வாயுவைப்போல வேகமுள்ளது. உனது கொம்பு (அதாவது தலைமயிர்) பலவிடங்களிலும் நன்றாக விரிந்துள்ளன. காட்டினிடத்து மனோஹரமாக அக்கேசங்கள் செல்லுகின்றன—(எ-று.) குதிரை சூரியனென்றும், கொம்பு அல்லது கேசம் கிரணங்களென்றும் சொல்லுவர் மேனாட்டாசிரியர்.

12. விரைகதி யசுவந், தன்னைப் பலியிடு சார் விரைந்த
துரை பெறு மனத்திற் றேவ சிந்தனைக் குறிப்பினோடே;
புருவையா மவன்றன் சுற்றம்பொருந்திமுன் னடத்தப்பெற்ற;
தருங்கவி களினோ டேத்தை யறைபவர் பின்செல்வாரே.

(இ-ள்) வேகமான நடையோடு கூடிய அசுவமானது, தன்னைப் பலியிடுமிடத்தை நோக்கித், தனது மனத்துத் தேவத்துவபாவக் குறிப்போடேயே சென்றது. அக்குதிரையின் பந்துவாகிய ஆடு அவனுக்கு (குதிரைக்கென்றபடி) முன்னடத்தப்பெற்றது. கவிகளும், ஸ்தோதாக்களும் பின் செல்லுகிறார்கள்—(எ-று.) புருவை, ஆடு. நாபி, சுற்றம், பந்து.

13. பரமமாஞ் சதனத்தின்கட் பரி பிதா மாதா முன்ன
ரரண மாயுற்ற; றின்று தேவர்மு னதியுவப்பின்
வருகை யுற்றிடும்; பின் றாசுடற்கு மீச்சிறப்பிற் றோன்று
மருமை யார் தனத்தை யீயப் பிரார்த்தனை யாற்று மாலோ.

(இ-ள்.) உத்தமமான ஸ்வர்க்கதலத்திற்குப் பிதா மாதாக்களிடத்துக்
குதிரை வந்து சேர்ந்தது. இன்றையத்தினம் தேவர்களுக்கு முன்பு மிகுந்
ஸந்தோஷத்தோடு வரும். அதற்குப் பிறகு அவிதரும் யஜமானனுக்குச்
சிறந்த செல்வத்தையளிக்குமாறு பிரார்த்திக்கும்—(எ-று.) தாசுடன், தாசு
ஷன், அவியளிக்கும் யஜமானன். இச்சூக்தம் குதிரையைச் சூர்யனுக
பாவித்ததோடு பலபுதைபொருளுள்ள தாயினும் இதற்கு முன்னுள்ள சூக்தத்
திற்கும் இதற்கும் பொருண்முரணில்லை யென்பார் வில்ஸனென்பவர்.
பிதா மாதாக்கள் வானமும் பூமியுமாம்.

வருக்கம் 13.

164. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 22. சூக்தம். 8.

52 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷை தீர்க்கதமஸன்; வடமொழிச் சந்தம்: 12, 15, 23, 29, 3
41 ஜகதி, 42 ப்ரஸ்தாரபங்தி, 51 அநுஷ்டுப், மற்றவை திருஷ்டுப்; தேவதை
1-41 விசுவதேவர்கள், 42 வாக், ஆபள், 43 சகதூமனும் ஸோமனும், 4
அக்கினி சூரியன் வாயுக்கள், 45 வாக், 46, 47 சூரியன், 48 காலச்சக்கர
49 ஸரஸ்வதி, 50 ஸாத்யா:, 51 சூரியன் (பர்ஜந்யாக்கினிகளும்) 52 ஸர
வதி (சூரியனும்).

சௌநகர் இம்முழுச்சூக்தத்துக்கும் உபயோகங் கூறுகிறார். ஒரு த்வி
ஜன் திருட்டைப்புரிந்து மயங்கியிருக்கும்போது இச்சூக்தத்தை மூன்று
இரவு உபவாசமிருந்து சுத்தத்தோடு ஜபிப்பானாகில் உடனே அப்பாபம் நீங்
கி யவன் பரிசுத்தனாகிறானென்பார்.

1. வாமமார் பாலனன் போற்றுறுபவ னிவன்றன் மையச்
சேமமார் பிராதா மின்னும்; செப்பு மூன்றாம் பிராதா
வோம நெய் முதுகன்; ஈண்டு சனப்பதி யிவனை மக்கள்
காமமா ரெழுவ ரோடுங் காண்கின்றே னெதிரின் மன்னே.

(இ-ள்) அழகோடு கூடியவனும், உலகத்தைப் பரிபாலிப்பவனும்,
யாவராலும் ஸ்தோத்திரங்களோடு விளிக்கத்தக்கவனுமான சூரியனுடைய
நடுத்தம்பி அந்தரிட்சத்தில் மழையளிக்கும் மின்னலாம். மூன்றாவது தம்பி
ஹோமநெய்யைத் தன்முதுகிலேற்பவனாகிய அக்கினியாம். சனங்களுக்
குப் பதியாகிய இவனை எழுபுத்திரர்களோடு நான் ஸாட்சாத்காரமாகப் பார்க்
கிறேன்—(எ-று.) எழு புத்திரர்கள் எழு உலகங்களென்பார் ஸாயணர்.
இதனைப் பரமேசுவரனது விராட்ரூபஸ்துதியாகக் கொள்ளலாமென்றும்
அவரே கூறுவர். நடுத்தம்பி மின்னலென்னாது ஸர்வவ்யாப்தியுள்ளதா
லென்றுங்கூறுவர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

2. ஏகசக் கரத்தேர் தன்னி லெழு பரியிணைப்பர்; மாவும்
வாகுட னெழு நாமத்தின் வகித்திடு மதை; மூன்நாபிச்
சேகுறு நேமி சற்றுஞ் சிதை விலாதது, விங்கெல்லாப்
போக மேயுலகுந் தாங்கும் பெருமையைப்பொருந் துமஃதே.

(இ-ள்.) ஏகசக்கரத்தோடு கூடிய தேரில் ஏழு குதிரைகளைப் பூட்டு வர். (அல்லது ஸப்தவென்னு பெயரையுடைய குதிரை யொன்றைக்கட்டு வர்.) அக்குதிரை ஏழுபெயர்களோடு அத்தேரை யிழுத்துச்செல்லும். மூன்று நாபி (சக்கரக்குடங்)களையுடையதும், உறுதியானதும், இவ்விடத்து எல்லாப் புவனங்களிலுமுள்ள பிராணிகளுந் தன்மேற்றங்கும் பெருமை வாய்ந்தது மான அச்சக்கரம் சற்றும் சிதிலமடையாதது—(எ-று,) ஏழுபரியிணைப்ப ரென்றது ஏழுவர் மாவியையப்பரெனக்கொண்டு ஏழுவர் ரித்விஜர்களென் பார் மேனாட்டாசிரியர். மூந்நாபியென்றது கோடை, மாரி, பனியென்னு முக்காலங்களையுணர்த்தும். ஏகசக்கரம் சூரியனும். இவனிடத்திலேயே உல கங்கள் நிலைத்துள்ளன.

3. ஏழுசக்கரத்தேர் மீதே யேறிய வெழுவர், தம்மைத்
தேழுறவிழுப்பா, னெழு கிளர் பரியுடையார்; ஏழு
பேழுறு பசுக்கள் கூடிப் பிறங்குறு முடன் பிறப்பா
மேழைய ரெழுவர் நன்கே யிசைத்தொருங் குறுகின்றாரே.

(இ-ள்.) ஏழுசக்கரங்களோடு கூடிய தேரின்மேலேறிய ஏழு பெயர் கள், தங்களை யிழுத்துச் செல்வதற்காக வேழு குதிரைகளுள்ளவர்களாம். பெருமையொருந்திய ஏழு பசுக்களைச் செல்வமாகவுடைய ஏழு சகோதரி களும் ஸ்தோத்திரங்களோடு வருகிறார்கள்—(எ-று.) ஏழுவர் என்றது சூரிய கிரணங்களேழு, அல்லது அயனம், ரிது, மாஸம், பட்சம், பகல் இரவு, முகூர்த்தம் என்னும் வருஷாங்கங்கள் ஏழு என்பார் ஸாயணர். ஏழு சக்கரம், ஏழுபரியென்பன, சூரியகிரணங்களாம். ஏழு சகோதரிகள் ஆறு ரிதுக்களும், அதிகமாஸமுமாம். ஏழு பசுக்கள் ஸப்தஸ்வரங்களாம். இந்த ஸ்வரங்களைக்கொண்டே இவ்வேழு வருஷாங்கங்களாகிய ஸகோதரிகளும் ஆதித்யனுடைய கீர்த்தி வசனங்களைக் கானஞ்செய் தொழுகுகிறார்கள்.

4. பிறந்தது முதற்க ணன்னான் றன்னை யார் கண்டார்? என்பு
சிறந்த தென்பிலாத வொன்றைத் தாங்கு சீர்கண்டார் யாரே?
அறந்தரு புவியி னெய்த்தோ ராத்துமா வுயிரு மெங்கே?
இறந்தெரி ஞானவானைச் சேர்ந் தெவன் வினவுவானே?

(இ-ள்.) [இப்பிரபஞ்சத்தின் காலாயத்தமானவற்றைப்பற்றிப் பேசிய பின்பு அதன் காரண பூதனாகிய பரமேசுவரனது விஷயத்தைக் கூறு கிறார்.] பிறந்த வுடனே முதலில் அவனை யாரறிந்தார்கள்? எலும்புள்ள பிர கிருதி எலும்பில்லாத அப்பிராகிருத இறைவனைக் கருப்பத்திற் றாங்குவது போலத் தாங்குவதை யார்பார்த்துள்ளார்கள்? பூமியினது இரத்தமும், ஆத் மாவும் பிராணனும் எங்கே யுள்ளன? இவ்விஷயங்களை யெல்லாந் தெரிந்த

ஞானவானைக் கண்டு கேட்பதற்கு எவனுக்குத் திறமையுண்டு? —(எ-று.) வினிகளுக்கெல்லாம் எதிர்மறை விடையளிக்க. அவ்யக்தமாயிருந்த ஈசுவு னையும், சிருஷ்டிக்கிரமத்துக்குப் பின்னர் அகண்பிரகிருதியிற் றேற்றியதை யும், அச்சிருஷ்டி அப்பரம புருஷனைக் கருப்பத்திற் சிசுவைத் தாங்குவது போலத் தனக்குட்டாங்குவதையும், இரத்த உபலட்சிதமாக வந்த ஸப்ததாதுக் களோடு கூடிய அவனது ஸ்தூல சரீரத்தையும், பிராண உபலட்சித ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தையும், ஆத்மாவாகிய சேதனத்தையும் கண்டவர்களில்லை. அப்ப டிக் கண்டறிந்த குருவை யடுத்துக் கேட்கும்தரம் வாய்ந்த சிஷ்யனு மில்லை —(எ-று.),

5. பக்குவமுறுமே வெனெண்ணிற் பரந்துளா ராறு வையமே
மிக்கதத்துவங்கடேவர் விழைந்து காப்பவற்றைக் கேட்பேன்;
தக்கநற்கவிகளோரான் டோங்குறு வற்சன் மீது
யொக்க தம்மேழு நூலை யோட்டினர் படமுறுத்த.

(இ-ள்) பக்குவ மடைந்து கொண்டுவரும் யானென்னது மனத்தால் உணர முடியாதவனும் ஸம்தேஹாஸ்பதங்க ளானவையும், தேவர்களால் நன்குபாதுகாக்கப் படுபவையுமான தத்துவங்களைக் கேட்பேன். மேதாவிகள் ஒருஉருஷ மோக்கும் வத்ஸனாகிய ஆதித்யன் மீது தமது ஸப்த தந்துவல் அல் லது ஸப்த ஸோமயாக நிர்மாணங்களாகிய ஏழுதந்துக்களையும் ஒரு வஸ்திரத் தைப் போலக் குறுக்கு நெடுக்குமாக நெய்தார்கள் —(எ-று.) தந்து; நூல்; படம், வஸ்திரம். 'இவ்வுலகத்துத் தெய்வ நிலையைப் பற்றிய விஷயங்களை யறிந்தாற் போது மென்று கேட்கும்போது கவிகள் என்னுலறியமுடியாத விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்.' என்பது கருத்தென்பார் (Ludwig) லுட்விக் கென்பவர்.

வருக்கம். 14.

6. கவிகளையறிந்தோர் தம்மைக் கண்டறி வெய்தும் வண்ணம்
புவியினில் வினவுகின்றேன் புத்தியில்லாது ஞானங்
குவியுறானுக், தோற்றங் கூடிறு அறுவி னைகன்
தவவுறு ரஜங்களாறைத் தம்பிக்கச் செய்தோன் யாரே ?

(இ-ள்.) ஞானம் வாய்ந்த கவிகளைப் பார்த்து ஞான மடையுமாறு பத்தியற்றவனும் ஞானங் குவியாதவனும் கேட்கின்றேன்; பிறப்பற்ற வொருவனது உருவமாக இவ்வண்டங்களின் ஆறுரஜங்களையும் அல்லது உலகங்களையும் ஸ்தம்பாகாரமாக நிற்கச் செய்த வொருவன் யார்? —(எ-று.) ஒருவன் ஸூரிய னென்றும், ஆறுஉலக மென்பது ஆறு ரிதுக்களையும் குறிக்குமென்றுங் கூறுவார் ஸாயணர். அஜன், பிறப்பிலான் பிரஹ்மனென் றும் அவனது உலகமாகிய ஸத்ய லோகத்துக்குக் கீழுள்ள ஆறுஉலகங்களை ரஜங்களாறென்று கவிகூறினு ரென்றும் உரைப்பர்.

7. தெரிந்தவனறைகவின்டு சீக்கிரம் வாமத்தோடு
பொருந்து மிவ்வியின் சேமப்பதத்தினைப்; பசுக்களன்னுன்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

றிருந்தியசிரத்திற்பாலை யொழுக்கு, மன்னன் சிறந்த
நிரந்தரவுருவின் காலா னீரினை வவ்வுமன்றே

(இ-ள்.) அழகாகப் பொருந்துகின்ற விச்சூரியனாகிய பட்சியின் உறுதியான விடத்தைத் தெரிந்தவன் இங்கு சீக்கிரம் சொல்லட்டும். பசுக்களாகிய வவனது கிரணங்கள் அவனது (சிரத்தினின்று) உன்னதஸ்தானத்தினின்று பாலை (அல்லது ஸாரபுஷ்டியுள்ள உதகத்தை) ஒழுகச் செய்யும். அச்சூரியனது ஆடையையுடுத்துக்கொண்டே அல்லது அவனது ரூபத்திலேயே தங்கள் பாதங்களால் அந்நீரை (மறுபடியும்) இழுத்துக்கொள்ளும் —(எ-று.) சூரியகிரணங்கள், மழையைபெய்விப்பது போலவே, பெய்த மழைநீரையும் மீண்டும் ஆவியாக்குந் தன்மையிலுஞ் சிறந்து நிற்கின்றன வென்பார் வில்ஸனென்பவர்.

8. தாய் பிதாவுக்குப் பங்கு ரிதத்தினி லீந்தாள்; முன்ன
ரேய்மன மொத்துக் கன்ம விளைபினுற்கலந்தாள்; அன்னாள்
தோய்சிறுநாணிற் கர்ப்பரசத்தினுனிறைந்தாள்; மாந்தர்
வாய் நமத்தோடு போற்ற வந்தனையுற்றார் வல்லே.

(இ-ள்.) பூமியாகியதாய் வானமாகிய பிதாவுக்கு ரிதத்தில் (யக்ஞகர்மத்தில் அல்லது இயற்கை யொழுங்கிலென்றபடி.) பங்களித்தாள். முதலில் பிதாவின் மனத்தோடு ஒத்து ஞானகர்மங்களினால் அவனோடு கூடினாள். பயிர்களைப்பெற்று வளர்க்குமிச்சைகளோடு நாணிக் கூடிக் கர்ப்பரஸத்தினால் நிறைந்தாள். மனிதர் நமஸ்காரங்களோடு அவளைத்துதிக்கநெருங்கினார்கள்—(எ-று.)

9. தாயுந்தட்சிணை நிர்வாகஞ் சார்ந்து கூடினளாற்; கர்ப்பந்
தோயு நீர்மாலை தன்னிற் றோய்ந்தது; கன்று சகத
மேயதாய்ப் பசுவை, நோக்கிற் றுற்ற மூன்றினிலு மேவித்
தாய வெல்லா வுருவுந் தாங்கிய தகைமைத் தம்மை.

(இ-ள்.) இப்பூதங்களை யெல்லா நிர்மிக்கும் மாதாவாகிய வானம், இஷ்டப் பட்டவைகளைப் பூரணமாகத் தருஞ் சாமர்த்தியம் பொருந்திய தட்சிணையாகிய பூமியின் நிர்வாகத்தைப் பெற்றுக் கூடினாள். கர்ப்பமாகிய நீர்க்குழு (சூரியனென்பார் மேனாட்டாசிரியர்) நீர் மாலையாகிய மேகத்தின் நடுவிற் பொருந்திற்று. அந்நீர்க்குழுவாகிய மேகக்கன்று முழங்கி, வான்ம் பூமி அந்தரமென்னும் மூன்றிலும் பொருந்திய வெல்லா வுருவத்தையும் தாங்கிய தாயாகிய பசுவைப்பார்த்தது—(எ-று.) கர்ப்பம், வத்ஸம் இரண்டிற்கும் சூரியனென்று பொருள் கொள்ளுவது பொருத்தமானதாம். மாதா பசுவினது நுகத்திற் பிணைக்கப்பெற்றாள் அதாவது யாகத்துக்குப்பால்தரும் பசுவினது வேலையைப் பூமிமேற் கொண்டது என்று முதலடிக்கு மேனாட்டாசிரியர் பொருள் கூறுவர்.

10. தந்தையர் மூவர் தாயர் மூவரைத்தாங்கி யேகன்
விதையினிமிர்ந்து நின்றான்; களைப்பினை விளையா ரென்றும்;

மண்டலம் 1 சூக்தம் 164

எந்தநற்பொருளுமோரு மாற்ற, மெச்சிந்தையுள்ளு
நந்துறுதனின் வானமுகட்டினின் மறைப்பர்.

(இ-ள்.) புத்திரஸ்தானத்திலுள்ள ஆதித்தியன் ஒருவனும், மழைநீர்ற் பயிர்களை வளர்க்கும் பூமி, வான, அந்தரமென்றவும் மூன்று தாய்மார்களையும், அம்மூவலகாபிமானி தேவதைகளாகிய அக்கினி, வாயு சூரியனென்னும் பிதாக்களையும் தாங்கிக்கொண்டு நிமிர்ந்து நின்றான். அப்படியிருந்தும் இப்பிதா மாதாக்கள் அவனுக்குக் களைப்பைத் தரமாட்டார்கள். அவர்கள் விண்ணுலகத்தின் மேலுள்ள வந்தரத்தில் எல்லாவற்றையும் அறிவதும் ஆனால் எல்லாருடைய அறிவினாலும் அறியப்படாததுமான மாற்றத்தால் (வார்த்தையால்) அவ்வாதித்தியனைப்பற்றிய மந்திரத்தைக் கூறுவார்கள் —(எ-று.) ஆதித்தியனைப்பற்றிப் பேசிக்கொள்வார்கள் என்றபடி. மாற்றம், வார்த்தை,

வருக்கம். 15.

11. பன்னிரண் டாரம் பூண்டு பழமை யெய்தாது வானின்
முன்னரிற் பரிதிநேமி யொழுங்கினி னுருளும்; சோடி
துன்னிய புதல்வ, ரங்கி, யிருபது கடையில் சேர்ந்த
மூன்னிய வெழுசதத் தோர் முடிக்கொடு நிலைத்திட்டாரே.

(இ-ள்.) (ரிதத்தின்) சூரியனது சக்கரம் பன்னிரண்டு மாதங்களாகிய ஆரங்களைப் பூண்டு கிழத்தன்மை யடையாது வானிடத்தின் மேல் கிரமமாகச் சுற்றும். அக்கினியே! இரட்டையாகத் தோய்ந்த எழுநூற் றிருபது புத்திரர்கள் (அதாவது பகலு மிரவுமாகச் சேர்ந்த மூன்னூற்றறுபது நாட்கள் என்றபடி.) இங்கேநிலை பெற்று நின்றார்கள்—(எ-று.)

(வேறு.)

12. பன்னிரண்டா கிருதியொடு மைந்து
பாதங்களொடும் பரிந்துமாரி
மன்னிவிரிந்திடு தந்தையெனச் சொல்வார்
விணிற்றூர மலிந்த பாதிக்
கண் ணுறைவோ; ரேனையவரிவர் சொல்வா
ரெழுநேமிக்கருது மாறாய்த்
துன் னுயமுத் தேரினதி தூரநோக்
குறுதேவன் றோய்ந்தா னென்றே.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு மாஸங்களாகிய ஆருதிகளோடும், ஐந்து ருதுக்களாகிய பாதங்களோடும், மழைநீர் நிறைவுள்ள பிதாவென விண்ணின் தூரத்திலுள்ள பாதியிலிருப்பவர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆனால் இங்குள்ள மற்றவர்கள் எழு கீழ்ச்சக்கரங்களும், ஆறு ஆரங்களுமுள்ள தேரின் மேல் தூரதிருஷ்டியோடு கூடியுள்ள தேவனைத் தங்கியுள்ளனென்று சொல்லு

வார்கள்—(எ-று.) ஹேமந்த ரிதுவையும் சிசிர ரிதுவையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து ஐந்து ரிதுக்கள் என்பார் ஸாயணர். இக்கருத்தை யொட்டியே மண். 1 சூக். 156 செய். 6லும் கூறினார். ஏழுசக்கரங்கள் அயனம், ரிது, மாதம், பட்சம, பகல், இரவு, முகூர்த்தம் என்னும் ஏழுமாம். ஆறு ஆரங்கள் ஆறு ரிதுக்களாம். இரண்டு விதமாகச் சூரியனைக் கூறுவோரின் மதங்களைக் கூறினார் கவி.

(வேறு.)

13. ஆரமைந்துள்ள சக்கரத்தின்மேற் சுழன் றெக்காலுஞ்
சாருறும் புவனமெல்லாம்; தாங்கிய வச்சுமிக்க
பாரந் தாங்கிடினுஞ் சூட்டைப் பற்றுறு; ததன்சூடந்தா
னேருறச் சநாதகாலந் தொட்டுறு தியைந்த தாமே.

(இ-ள்.) ஐந்து ஆரங்களுள்ள சக்கரத்தின் மேல்எல்லாப் பிராணிக் கூட்டங்களும் சுழன்று அங்கேயே தங்கிநிற்கும். அச்சக்கரத் தேரைத் தாங்கும் அச்சு மிகுந்த பாரத்தைத் தாங்கிய காலத்தும் சூடு பெறுவதில்லை. அதன் சூடமோ பழைய காலத்திலிருந்து முறியாதியைந்ததாம்—(எ-று.). ஐந்து ஆரங்கள் ஐந்து ரிதுக்களாம். மேற் 12ம் செய்யுளை நோக்குக.

14. வட்டையோடார்ந்த சக்கரம் பழுதின்றிச் சுற்றும்;
கட்டுறும் பதின்மரீர்ப்பர் கழிபெற விரிந்ததால
வட்டமாமதனில்; சூரனம்பகம் ரஜத்தற்சூழ
வட்டமாயுலவு; மெல்லாப் புவனமு மவன்கணையும்.

(இ-ள்.) வட்டையோடு கூடிய சக்கரம் பழுதுபடாமற் சுற்றுகிறது. மிகவிரிவாகப் பரந்த பூமியினிடத்து (இந்திராதி ஐந்து உலகபாலகர்களும், பிராஹ்மணர்முதல் நிஷாதரீறாகவுள்ள ஐந்து வருணத்தாரு மாகிய) பதின்மர் அச்சக்கரத்தைத்தாங்கி யிழுப்பார்கள். சூரியனது கண் ரஜத்தினாற் சூழப்பெற்று வட்டமாய்ச்செல்கிறது. எல்லாப் பிராணிக்கூட்டங்களும் அவனிடத்துப்பொருந்தும்—(எ-று.) ரஜம் (atmosphere) உலகமென்பார் யாஸ்கர். உலகத்தைச் சூழ்ந்த வாயு கோசத்தை யுணர்த்துமச்சொல். பதின்மர் பத்து உலகப் பரப்புக்களாயிருக்கலாமென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

(வேறு)

15. உடனுதித்தோர்தமிலேழா மவன்றனையொற்
றைப்பிறப்போ னென்றுரைப்பார்;
இடனுறுமற்றறுவர்களுந் துணைப்பிறப்போ
ரிருடிகளாந் தேவசாதர்;
வடிவுறத் தம்மிடத்திலுறு மவருருவம்
பலர்விழைவின் மன்னுந்; தங்கள்
வடிவுபலவாறாக வதிட்டாதா
வின்பொருட்டு மருவி யோடும்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 164.

(இ-ள்.) ஒருங்கு பிறந்தவர்களில் எழாவதாகத் தோன்றியவனை யொற்றைப் பிறப்போனென்று சொல்லுவார்கள். மற்றைய அறுவரும் இரட்டைப் பிள்ளைகளும், இருடிகளும் (இவ்விரண்டாய்ச் செல்பவர்களு மென்பார் ஸாயணர்.) தேவப்பிறவியுள்ளவர்களுமாம். அழகாகத் தங்கள் தங்களிடங்களில் தங்கும் அவரது ரூபங்கள் எல்லாரு மிஷ்டப்படும்படி பொருந்தும் மேலும் தங்களது வடிவங்கள் பலமாதிரியாகப் பொருந்தத்தங்களைத் தாபித்த பிரபுவுக்காக வவைகள் (மீண்டும் மீண்டும்) சலிக்கின்றன — (எ-று.) விகுய: சந்தார: செல்பவர்களென்பது ஸாயணருரை.

வருக்கம் 16.

(வேறு.)

16. பெண்பகுப்பினரைப்பெற்கிங் காணெனவுரைத்தார்; கண்ணோன்
கண்டனன்; அந்தன் காணான்; கவித்துவ மகனு மிதனைத்
திண்ணமா யுணர்ந்தான்; ஈதைச்சரிவரத்தெரிந்து நின்றோன்
வண்ணமார் பிதிர்ப்பிதாவாய் வயங்கியே யொளிர்கின்றானே.

(இ-ள்.) பெண்பாலாக வுறுபவர்களை யென்னிடத்து ஆண்பாலாகக் கூறினார்கள். கண்ணுள்ளவன் இதனுண்மையைக் கண்டான். அறிவிலியாகிய வந்தகன் இதனை யறிவதில்லை. வயதிற் சிறியனான புத்திரனேனும் அவன் கவித்துவ சக்தியோடு கூடிய ஞாதாவாயின் இதனை யறிந்தவனாவன். இவ்வுண்மையைச் சரிவரத் தெரிந்தவன், அப்படித் தவறாகப்புருஷலிங்கமாக வெண்ணப்பட்ட 'ரச்மி' (கிரணமென்பது பொருள்) யாகிய பிதாவுக்குப் பிதாவாகிய சூரியனோடொருவனாய் (ஞானபாஸ்கரனேயென்க.) க்கருதப்பட்டு விளங்குகிறான் — (எ-று) வடமொழிப்பதங்கள் பொருள்பற்றிப் பால்கொள்ளுவன வல்ல. ஆணின் பெயர் ஸ்திரீலிங்கமாயிருத்தலுங் கூடும், பெண்ணின் பெயர் புல்லிங்கமாயிருத்தலும் கூடும். ரச்மி என்னும் பதம் ஸ்திரீலிங்கம். அதனை, மழைபெய்வித்துஉலகத்தைப்பரிபாலிக்குங்கர்த்திருத்துவத்தால் பிதாவாக வுருவகிப்பது மரபு. இதனைக் கவியுணர்ந்து ஸ்திரீலிங்க வாசகத்தைப் புருடனென்பதென்னை யென வாதித்துக் கூறினார். இதைத் தெரிந்தவன் பிதாவுக்குப் பிதாவாகிறானென்று கூறுவதும் ஒன்று. அதாவது எழுத்துவாசனையில்லாத பிதாவைக்காட்டிலும் கவியாய் அல்லது மந்திரதிருஷ்டாவாயுள்ள புத்திரனே அப்பிதாவுக்குஞானபிதாவாகக் கருதப்பெறுவானென்பது பொருள். இதைப்போன்ற ஒருசம்பவந்தாண்டியபிராஹ்மணத்தில் ஆங்கிரஸோற்பன்ன புத்திரனைப்பற்றித்தேவர்களே கூறியதாக ஸாயணர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

17. பரத்துக்குக் கீழகத்தின் மேலுள பதத்திற் பாகத்
தாரத்தினிற் கன்றைப்பற்றி யுயர்வுற வோங்கிற்றாவும்;
திரத்தினைத்திக்கினுற்ற, தெங்குதன் பலன்பாடெண்ணிக்
கருத்துறச் சென்று கன்றீன் றளித்த? திம்மங்கை யின்றே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) மேலுலகத்துக் கீழும், இக்கீழுலகத்துக்கு மேலும் தனது பாதத்திற் கன்றாகிய சூரியனைத் தூக்கிக்கொண்டு கதிர்களாகிய (அல்லது மேனாட்டாசிரியர் மதப்படி உஷஸாகிய) பசு எழுந்தது. எந்தத் திசையை நோக்கித்தான் பலன்புடுங்கருத்தோடு சென்று எங்கே தன் கன்றை யீன்றது? இங்குள்ள மந்தையிலினவில்லை—(எ-று.) இம்மந்தை யென்றது இங்கு காணப்படும் உலகத்தைக் குறித்து நின்றது.

18. கவியெனக் காண்போன் யாவன் பரத்துக்கிழிகத்து மேக்குப்
புவியுறுமிக்கக்கன்றின் பொய்யறு தாதைதன்னைக்
குவியுமனத்திரேர்ந்தோன்கூர்ந்துரைத்திடவேவல்லோன்?
எவனுதித்தோங்குந் தேவத்தன்மைபோ டியைய மனமே.

(இ-ள்.) பரலோகத்துக்குக்கீழும் இகலோகத்துக்கு மேலும் தோன்றும் இந்தக் கன்றாகிய சூரியனது பிதா யாரெனத்தனது ஏகாக்கிரசித்தத்தால் அறியும்ஞான சக்தி வாய்ந்த எந்தக்கவி சொல்லமுடியும்? தேவத்தன்மையோடு கூடிய அறிவு எங்கே யிருந்துதித்து எழுகிறது?—(எ-று.) இவை ...கோசரமானவை யென்க. தாய் உஷஸ் என்பது எல்லாருக்குந் தெரிந்தவி...யம். பிதாயாரென்று ஒருவருக்குந்தெரியாதென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

...9. எங்குறு மவற்றைத்தூரச் செல்பவை யென்று சொல்வார்;
எங்குறுபவையென்பார் சேயெகுறு மவற்றை மாந்தர்;
ஓங்குற வேந்தே, சோம, வுருந்திய வவற்றை லோகந்
தாங்கிய நுகம்பூணமூர்க்குந் தன்மைபோர்வகிப்பரன்றே.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தை நோக்கி வருபவற்றைத் தூரச் செல்லுபவை யென்று கூறுவர். தூரச்செல்லுமவற்றை யிவ்விடத்துநோக்கி வருபவை யென்று சொல்லுவார். இந்திரனே! ஸோமனே! நீங்கள் சிருஷ்டித்தவற்றை யெல்லாம் லோகங்களைத் தாங்கும் நுகத்தைப்பூண்டு இழுக்கும் குதிரைகளைப்போல வகிப்பார்கள்—(எ-று.) 12 ஆதித்தியர்களின் மத்தியில் இந்தி...ன் ஒருவனானதால் இந்திரன் என்னும் பெயர் ஸூரியனைக்குறித்து நிற்...ம். ஸோமன் சந்திரன்.

...). நற்சிறகுற்ற நண்பிற் கூடியவிரண்டு புட்கள்
முற்படவோர்மரந்தனைடைந்து மேலுறைந்த; வன்ன
வற்றுளொன்றினிய பிப்பலந்தினையுண்ணும்; மற்றொன்
றுற்றருந்திடாது வாளா நோக்கியே யுறையுமாதோ.

(இ-ள்) நல்ல சிறகோடு கூடியவையான இரண்டுபட்சிகள் நண்பிற் பொருந்தியவை ஒரேமரத்தின்மேற் றங்கியுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று இனிய அரசமரக்கனியை யுண்ணும். மற்றொன்று பழத்தைத்தின்னாது பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்—(எ-று) இப்பட்சிகள் ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவுமாம் ஜீவாத்மா சுகதுக்கரூபமான போகங்களை யுண்ணும்போது பரமாத்மா அதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. இவையிரண்டும் தங்கியுள்ள ...ம் மனித சரீரமாம். ஜீவாத்மா வுயிர்ச்சத்தியும், பரமாத்மா இறைவனது ...திபிம்பசை தன்யரூபமாயுள்ள சாட்சிபூதமுமாம்.

வருக்கம் 17.

அறிவிப்பு.

இவ்வேத மொழிபெயர்ப்பு முடியும் வரையிலும் வருஷ வாரி இவ்வேத கைங்கரியத்துக்குத் தமது உதவியாக விருக்கட்டுமென்று நாளது மீ 30-ரூபாய் அனுப்பிய கார்டைட் பாக்டரி (Cordite Factory Contractor.) கண்டிராக்ட்டர் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ **P. ராமஸாமி பிள்ளை** யவர்களின் நன்கொடையை யிதன் மூலமாய்விநய வந்தனங்களுடன் தெரிவிப்பதோடு ஈச்வரன் இவ்வுபகாரியைமேன்மேலும் அபிவிருத்தியடையச் செய்வாராக வெனப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

இவ்வேதபிரோ வேதங்களைத் தமிழ்ப்படுத்தும் நோக்கத்தோடேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதால் வேறொரு சாஸ்திரியையும் உடன்கொண்டு எமது பார்வையிலேயே யஜுர் வேதத்தையும் மொழிபெயர்த்து உடனே வெளியிட்டால சீக்கிரம் வேதங்களெல்லாம் வெளிவர ஏதுவாகுமேயென்று சில நண்பர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதற்குத்தக்க இடம்பாடில்லாததால் அப்படி யாம் செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. நந்தமிழபிமானிகளாயுள்ள தனவான்களும் பிரபுக்களும் முன்வந்து தக்க உதவிபுரிவார்களாயின் இப்பிரோர்வுக்கெனவே ஒருதனிக்கட்டடமொன்றமைத்து, அதில் இப்பொழுதுள்ள புஸ்தகசாலையை விருத்திசெய்து, நமது வேதப்பிரசுரத்துக்கு மாற்றாகவரும் வாரப்பத்திரிகைகளும், மாத சஞ்சிகைகளையுங் கொண்டு அதன்கண் ஒரு இலவசவாசகசாலையையுமமைத்து, ஒருயஜுர்வேதியையும்தக்கசம்பளத்தில் அமர்த்தித் தைத்திரீயஸம்ஹிதைமொழிபெயர்ப்பையுந்தொடங்குவித்துவருகிற ஏப்ரல்மாதத்திலிருந்தே ரிக்வேதத்தோடு யஜுர் வேதத்தையும் ஒருமிக்க வெளியிடப் பிரயாசைப்படலாம். நம் தமிழ்வேதபிமானிகள் இவ்விஷயத்திற் சற்றுக் கவனம் செலுத்துவார்களாயின் இது நடவாத காரியமல்ல. மனிதரது ஆயுட்காலம் நிலையற்றதாதலின் இப்படிச்செய்வது இறைவனது திருவுள்ளமாயின் நமக்குத் தக்கவுதவிகிடைத்த தட்சணமே அவ்வேலையையும் செய்யத் தொடங்குவோம்.

ரிக் வேத ஸம்ஹிதை

அப்த பூர்த்தி

அறிவிப்பு.

எல்லாம் வல்ல இறைவனது அருளால் இவ்வேத மொழிபெயர்ப்பின் முதல் வருஷம் பூர்த்தி பெற்றது. இவ்வருஷத்தில் எமக்களித்த ஆதரணைக்காக எமது சந்தாதாரர்கள் யாவர்க்கும் எமது அன்பார்ந்த வந்தனத்தை யளிக்கிறோம்.

சிலர் இவ்வேத முயற்சியைக் கைதூக்கி விடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடேயே, எமக்கு நன்கொடை யளித்தும், தங்கள் விளம்பரங்களைத் தந்தும், மாற்றுச் சஞ்சிகைகளனுப்பித் தங்கள் பத்திரிகைகளில் விதந்து கூறியும், பின்னும் பலவாறாக உதவிபுரிந்து உற்சாகப்படுத்தியும் உபகரித்திருக்கிறார்கள். அன்னாருடைய காலவுதவி யில்லாமற் போயிருந்தால் இப்பிரோவின் வேலை இவ்வளவு சிறப்புப்பெற நிறைவேறி யிருந்திராது என்பது திண்ணம். இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் சவிஸ்தாரமாக இவ்வேத முடிவில் எழுத உத்தேசித்திருக்கிறோம். மேலும் இக்காரியத்தொடக்கத்தில் சிலர் இவ்வேதப்பிரசுரமும் நடந்தேறுமாவென்று ஐயுற்று நின்றகாலத்து, எம்மையறிந்தும் அறியாமலும் பலர் முன்வந்து சந்தாதாராகச் சேர்ந்து எம்மை யபிமானித்து வந்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு யாம் எழுமையும் நன்றியறிவுள்ளோமா யிருக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இவ்வருஷத்தில் இவ்வேதப்பிரசுரத்தை யபிமானித்தது போலவே அடுத்த வருஷத்திலும் கைதந்து இவ்வேதப்பணி முன்னேறுங்குமாறு பார்ப்பதுடன் பின்னும் பலருக்கும் இதன் அருமைபெருமைகளைக் கூறி யவர்களையும் சந்தாதாரர்களாகச் சேருமாறு தூண்டவேண்டுமாய் எமது சந்தாதாரர்கள் ஒவ்வொருவரையும் விநய வந்தனபூர்வமாய்ப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

அடுத்த சஞ்சிகையை, ஒருவருஷச்சந்தாத் தொகையாகிய ரூபாய் (6-0-0) ஆறுக்கு வி. பி. யிலனுப்பும்போது அதனையும் ஏற்றுப் பெற்றுக்கொண்டு எம்மைக் கவுரவிக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 164.

21. நற்சிறைக் கிரண மெங்ஙனமுதத்தின் கூறை நாடிச்
சற்சனர் குழுவி லோயாதடைந்தொளி தயங்குமங்ஙன்,
முற்படைப்புவனத்துக்கு மினன் முழுஞானி, யோம்பு
மெற்படுதொழிலோன், மந்தனென்வயினுழைந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) நல்ல சிறகுகளோடு கூடிய ஆதித்ய ரச்மிகள் எவ்விடத்து அமுதத்தின் அல்லது தண்ணீரின் அம்சத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு யக்ஞ லத்திலுள்ள ஸாது ஜனர்களினது கூட்டத்தில் விளங்குகின்றனவோ வவ்விடத்து எல்லாப்புவனங்களுக்கும் ஸ்வாமியாகிய ஆதித்தியன், ஞானியாய், எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றுபவனாய் பக்குவமில்லாத மந்தனாகிய என்னிடம் நுழைந்தான்—(எ-று.)

22. மதுவுணுஞ் சிறைப்புளெந்த மரத்தினிற் றங்கிப் பின்னும்
விதுவொளிக் கதிரைத் தோற்று மம்மர வுச்சி மேய
பதமுறு பழந்தீஞ்சாற்றோடணைந்ததாப் பகர்வர், தந்தை
யிதமுறவோரார் யாரு மிதனை யெய்திடுதலின்றே.

(இ-ள்) இனிமையான மதுவை யுண்ணுகின்ற சிறகுகளோடு கூடிய கிரணங்களாகிய பட்சிகள் எந்த ஆதித்யனாகிய மரத்தி லிரவிற் றங்கிப் பின்னும் உதயகாலத்தில் பிரகாசத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றனவோ அவ்வாதித்யனாகிய மரத்தின் உச்சியிலுள்ள பதம்வாய்ந்த பழமானது இனிய சாற்றோடு கூடியுள்ளதாகச் சொல்லுவார்கள் தத்துவ முணர்ந்தவர்கள். இப்படி ஜகத்பாலகனாகிய பிதாவை யறியாதவர்கள் இப்பழத்தையும் அடைவதில்லை—(எ-று.) புள், சூரியகிரணங்களைக் குறித்து நின்றது, மரம் ஆதித்யனைக்குறித்தது.

(வேறு.)

23. காயத்ரி யெனும்பத மேற் காயத்ரி
முதலமைத்த காசி லாறுந்,
தோயத்திருட்டுபினின் றுயர்திருட்டுப்
பெய்த்திட்ட தோமி லாறும்,
மேவச்ச கதிபதத்தே யொளிர்சகதி
தாபித்த மிளிர் கொளாறுங்,
காயத்தி னன்குணர்ந்தோ ரமுதநிலை
தனையடைந்தார் கதிக்க மாதோ.

(இ-ள்.) காயத்திரி யென்னும் பதத்தின்மேல் (அல்லது ஸ்தானத்தின் மேல்) காயத்திரி யென்னும் பண்ணை யமைத்த விதத்தையும், திருஷ்டுப் என்னும் பதத்தின் மேல் திருஷ்டுப் என்னும் பண்ணை யமைத்த விதத்தையும், ஜகதி யென்னும் பதத்தின்மேல் ஜகதியென்னும் பண்ணை யமைத்த விதத்தையும், நன்றாக வறிந்தவர்கள் அமிர்தத்துவத்தை (மரணமற்ற மோட்ச நிலையை யென்றபடி.) நன்கு பெறுவார்கள்—(எ-று.) காயத்திரி

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

யின் பதமாகிய பூமியில் காயத்திரி யாகிய அக்கினி தங்கியிருப்பதையும், திருஷ்டி, பர்ஜன்யன் (மேகம்) வித்யுத் (மின்னல்) என்றும் மூன்றுமுள்ள அந்தரத்தில் மேல், கீழ், குறுக்கு என்னும் மூவகையாக வியற்றப் பட்ட வாயு தங்கியிருப்பதையும், மூன்றாவதாகிய விண்ணுலகத்தில் கதியிற் சிறந்த ஆதித்தியன் றங்கியிருப்பதையும், அறிந்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைகிறார்கள் என்பதும் ஒன்று; அல்லது பிராதஸ் ஸவனத்தில் காயத்திரிச் சந்தத்தை யுபயோகிக்க வேண்டு மென்றும், மாத்தியந்தின ஸவனத்தில் திருஷ்டுப் புச்சந்தத்தை யுபயோகிக்க வேண்டு மென்றும், ஸாயம் ஸவனத்தில் ஜகதிச் சந்தத்தை யுபயோகிக்க வேண்டு மென்றும் அறிந்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைகிறார்கள் என்றும் பொருள் கூறலாம். இதற்கு ஐதரேயப்ராஹ்மணத்திற் சொல்லியிருக்குங் காரணம் வருமாறு:—

பிராதஸ் ஸவனாரம்பத்தில் ஹோதா 'சோம்ஸாவோம்' என்று மூன்றட்சரங்களால் அழைக்கும்போது அத்வர்யு, 'சோம்ஸாமோதைவோம்.' என்று ஐந்து அட்சரங்களாற் பதிற்குரலளிக்கிறான். (ஒற்றெழுத்துக்கணக்குபெறா வென்றுணர்க.) பிராதஸ்ஸவனாந்தியத்தில் ஹோதா 'உக்தம் வா(ச்)சி என்னும் நான்கு அட்சரங் கூறும்போது, 'ஓமுக்தசா' என்னும் நான்கட்சரங்களால் அத்வர்யு பதிலளிக்கிறான். ஆகவே பிராதஸ்ஸவனத்தினாரம்பித்திலும், முடிவிலும் இருவர் மொழிகளையுஞ் சேர்க்க மூன்றும் ஐந்தும் நான்கு நான்குமாகத் தனித்தனி எட்டட்சரங்களாகின்றன. அதனால் பாதத்துக்கு எட்டட்சரமுள்ள காயத்திரிச் சந்தஸையே பிராதஸ்ஸவனத்தி லுபயோகிக்கவேண்டுமென ஒருவனறிந்துகொள்ளவேண்டும். அதுபோலவே மாத்தியந்தின ஸவனத்தொடக்கத்தில் ஹோதா, 'அத்வர்யோ சம்ஸாவோம்' என்னும் ஆறெழுத்துக்களினால் விளிக்க அத்வர்யு 'சம்ஸாமோதைவோம்' என்னும் ஐந்தட்சரங்களாற் பதிற் குரலளிக்கிறான். மாத்தியந்தின ஸவனமுடிவில் 'உக்தம்வா(ச்)சி இந்த்ராய' என்னும் ஏழட்சரங்களைக் கூற, அத்வாயு 'ஓமுக்தசா' என்னும் நான்கட்சரங்களாற் பதிலுரைக்கிறான். ஆகவே மாத்தியந்தின ஸவனாரம்பத்தில் ஆறும் ஐந்தும் பதினோரெழுத்துக்களும், முடிவில் ஏழும் நான்கும் பதினோரெழுத்துக்களும் உபயோகப்படுவதால், பாதத்துக்கு (ஒருசுலோகம் அல்லது ரிக்குக்கு நான்குபாதமென்றறிக.) பதினோரெழுத்துள்ள திருஷ்டுப் சந்தஸை மாத்தியந்தின ஸவனத்தில் உபயோகிக்கவேண்டும் என்று அறிந்துகொள்ளவேண்டும். அம்மாதிரியே ஸாயம் ஸவனாரம்பத்தில் 'அத்வர்யோ சோசோம்ஸாவோம்.' என்று ஏழு அட்சரங்களால்ஹோதா விளிக்க, 'சம்ஸாமோதைவோம்' என்று ஐந்தட்சரங்களாற் பதிற்குரலளிக்கிறான்; ஸாயம் ஸவன முடிவில், 'உக்தம்வாச்சி இந்த்ராய தேவேப்ய இதி.' எனஹோதா பதினோரட்சரங் கூறும்போது, அத்வர்யு 'ஓம்' என்று ஏகாட்சரத்தாற் பதிலுரைக்கிறான். அதனால் ஆரம்பத்தில் ஏழும் ஐந்துமாகப் பன்னிரண்டெழுத்துக்களும் முடிவிற் பதினொன்றும் ஒன்றுமாகப் பன்னிரண்டெழுத்துக்களும்உபயோகப்படுவதால்பாதத்துக்குப் பன்னிரண்டெழுத்துள்ள ஜகதிச் சந்தஸை யுபயோகிக்கவேண்டும் ஸாயம் ஸவனத்திலென்றறிந்து கொள்ளவேண்டும். இவ்வகையறியாதபடி ஒருவன் கிரமப்படி இந்த ஸவனங்களைச் செய்துவந்தபோதிலும் அவை பூரணமாவதில்லை யாதலால் அவனுக்கு மோட்சமில்லை.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 164

24. அர்க்கங் காயத்திரியா லளந்தனன்; சாமந் தன்னை
யர்க்கத்தா லளந்த தன்றித் திருட்டுப்பாற்குளாகந் தோற்றும்
வர்க்கத்தை யளந்தான்; வாகந் துவிபத நான்கு பாதத்
தர்க்கமிலளவை கொண்ட;• தயக்கினு ரெழுத்தினேழ் பண்.

(இ-ள்.) காயத்திரியென்னும் பண்ணினால் அர்ச்சனு ஸாதனமான இருக்குக்களை யளந்தான். இருக்கினால் ஸாமத்தையளந்தான். த்ருஷ்டுப் பாதிய சந்தஸ்களால் இரண்டுமூன்றாகச் சேர்ந்தொழுகும் வர்க்கத்தை யளவு படுத்தினன். துவிபாத சதுஷ்பாத அளவைகளால் அநுவாகங்களும் அளவு பெற்றன. அட்சரங்களால் ஏழுவேதப்பண்களையும் உருப்படுத்தினர்கள்—(எ-று,) பாதத்துக்கு 8 அட்சரமுள்ள காயத்திரி, பதினோரட்சரமுள்ள த்ரிருஷ்டுப், பன்னிரண்டட்சரமுள்ள ஜகதி முதலிய சந்தஸ்கள் எழுத்தால மைக்கப்படுவனவென வறிக. அதனுல், இருக்கு, வர்க்கம், ஸூக்தம், அநுவாகம் இவற்றிற்கெல்லாம் அட்சரம் மூலமென்பதைக் கூறி யட்சரப்ரசம்ஸைசெய்தார் கவி. என்பார் ஸாயணர். வாகம் என்னும்சொல்,வர்க்கம், அநுவாகம் என்னும் இருபொருள் கொண்டது.

25. வானத்திற் சிந்து தன்னைத் தாபித்தான் ஜகதி தன்னுற்;
ருனத்திற் பரிதி 'ரதந்தரத்தினி'னிற்கக் கண்டான்;
ஞானத்தின் முக்கோல் காயத்திரிக்கு மூட்டிட நவின்ரு
ரானத்தின் மகிமை வன்மை யிவற்றின் மேம்பட்டதம்மே.

(இ-ள்.) (பிரஹ்மா) விண்ணுலகத்தில் ஸிந்துவை ஜகதிச் சந்தத்தினுல் நிலைநிறுத்தினன். 'ரதந்தரம்'என்னும் ஸாமமந்திரத்தினுல்ஸூர்யன் தனது நிலையில் நிற்கக்கண்டான். காயத்திரிச் சந்தஸை மூட்டுவதற்கு மூன்று எரிகோல்களுண்டென்று சொல்லுகிருர்கள். ஆதலால் அச்சந்தஸே மகத்துவத்திலும் பலத்திலும் மற்றவற்றைக்காட்டிலும் மேலானதாம் —(எ-று) ரதந்தரம் ஸாமங்களில் ஒன்று. ஸாமவேதம் 2-1-1-11 இதுவே ரிக்வேதம் ஏழாவது மண்டலம் 32வது சூக்தம் 22, 23வது ரிக்குக்களா மென்பார் மேனுட்டாசிரியர். ஆனத்தின் மரூஉச்சொல் ஆனதினுல் என்பது பொருள். ஞானத்தின் எதுகைநோக்கிச் சேர்த்தது. ஞானத்தின்நவின்ருரென்க. காயத்திரியின் மூன்று பாதங்களையும் மூன்று ஸமித்துக்களாக உருவகித்தார்.

வருக்கம் 18.

26. நற்கர முடையோன் பாலைக் கறப்பவன் கறக்கு மாறு
நற்கறவைப் பசுவை நாடியே விளிப்பென்; எங்கள்
முற்படு ஸோமயாக முடிக்குக ஸவிதா; கர்ம
மெற்பட நின்றதம்மை நன்கெடுத் தியம்புவேனே.

(இ-ள்.) நல்லகரங்களை யுடையவனும் பாலைக் கறப்பவனுமாகிய அத்வர்யு பிரவர்க்கியத்தின் பொருட்டுப் பாலைக் கறக்கும் வண்ணம் நல்ல கறவைப் பசுக்களைக் கூவி யழைப்பேன். எங்களது ஸோம யாகத்தை ஸவிதா முட்டின்றிச் செய்யட்டும். ஸோம யாகத்துக்கு முன் ஒளிபெற நின்ற

தாகிய பிரவர்க்கிய கன்மத்தை யான் நன்றாய் விளம்பரப் படுத்துவேன்— (எ-று.) ஸோம யாகஞ் செய்வதற்கு முன் செய்யும் ஆரம்ப கர்மம் பிரவர்க்கியமாம். மேனாட்டாசிரியர் அபீத்த: க(Gh) ர்ம: !என்பதற்குப் பாற்கொப்பரை சுட்டுப் போயிற் றென்று பொருளுரைப்பர். இவ்விருக்கிலுள்ள கறவை, மேக மென்றும், பால் மழைநீரென்றும், கறப்பவன் வாயுவென்றும், க(Gharmas) ர்ம: என்பது க்ரீஷ்ம மென்றும் பொருளுரைப்பது மொன்று.

27. வசுக்களை வளர்ப்பாட ன்கன்றிச்சைசார் மனத்தின் வந்தா
ளிசைத்த நற்குரலி னீண்டு; பாலை யச்சுவினியர்க்கா
ருசித்திட வளிக்கவிவ்வா; பெருமையி னோங்கிநிற்கு
மசுப்பி னெம்பயன் சிறக்க வன்னவள் செழித்து வாழ்க.

(இ-ள்.) செல்வங்களை வளர்ப்பவளாகிய பசு (சூல் கொண்ட மேக மென்க.) தனது கன்றை (பயிர் நிறைந்த பூமியென்க) யடையும் எண்ணத்தோடு முக்கார மிட்டுக் கொண்டு வந்தாள். இப்பசு தனது பாலை யசுவினிகளிருவர்க்கு மளிக்கட்டும். எங்களுடைய போக பாக்கியங்கள் பெருமையிற் சிறக்குமாறு அப்பசு விருத்தியடைந்து வாழ்வை யெய்தட்டும்—(எ-று.). ருசித்திட வழக்காற்றைக் கவியுட் புகுத்தியது. அசுப்பின், அளவின்.

28. கண்ணிமைத் தொழுகுங் கன்றி னருகுறமுழங்கிற்; றஃதன்
றிண்சிர மதனைநக்கி யொழுங்குறச் செயு முக்காரத்;
துண்ணு மக்கன்றின் வாய் தன்மடியுற வுரக்கக் கூவும்;
ஒண்ணிய பாலை யக்கன் றாட்டுமா றொழுக்கு மன்றே.

(இ-ள்.) கண்களைச் சிமிழ்த்துக்கொண்டு நிற்குங்கன்றினருகுறப்பசு ஹிங்காரஞ் செய்தது. முழங்கிக்கொண்டே இக்கன்றினது சிரத்தை நக்கிக் கொடுத்து உருப்படுத்துகிறது. (அல்லது அக்கன்றின் சிரத்தை நக்கி சுத்தஞ்செய்து கொண்டே ஹிங்காரம் செய்கிறது என்றும் கூறலாம்.) அக்கன்றின்வாய் தனது மடியிற்றோயுமாறு உரக்கச் சத்தங்கொடுக்கிறது. அப்பாலை யக்கன்று குடிக்கும்விதமாக ஒழுகவிட்டு அதனை யூட்டுவிக்கிறது—(எ-று.) பசுவை மேகமாகவும் கன்றைப் பூமியாகவும் கொண்டு இச்செய்யுளைப் பொருட் படுத்தலாம். அற்றேல் பால் மழைநீராகும்.

(வேறு.)

29. எவன்சூழ நின்றதனாற் பசுவுந்தான்
வாழிடத்தி விருந்து கொண்டே
யவந்தீர முழங்குறு, மன்னவன் கூடச்
சிறுவனால்; அன்னாள், மர்த்யன்
குவிந்தொழுகப் பணிவித்தா டன்குரலால்;
மின்னாகக் குலவுந் தோற்றங்
கவர்ந்தேகிக் தன்னுருவைக் கவினுறவே
விளக்கினடோல்கடிந்து மன்றே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 164.

(இ-ள்.) எக்கன்று தன்னைச் சூழ்ந்து நின்றதனாலே பசுவுந் தனது கொட்டகையிலிருந்துகொண்டு முழங்கிற்றோ அக்கன்றுங்கூடத் தெளிவறச் சப்திக்கும். அப்பசு தன் குரலால் மனிதன் தன்மாட்டு வணங்குமாறு செய்தது. மின்னலாக மாறித் தன்னுருவமெல்லார்க்குந்தெரியும்படிமேற்புரையை நீக்கி விளக்கிற்று--(எ-று) ஈண்டு அவன்என்றது கன்றை. பசுவைப் பெண்பாலாக்கிக் கூறினர். பசு மேகமென்றும் அவன் என்பதைப் பர்ஜன்யன் என்றும் மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர். பர்ஜந்யன் காளமுகிலை யுருவகப்படுத்திய அல்லது புருஷீகரித்த நிலை. ஈண்டு ஸாயணர்வேறுபொருளுங் கூறுவர் சாகபூணியென்று ஒரு நிருக்தாசாரியனிருந்தான். (நிருக்தம்பதப்பொருள் விளக்கநூலெனவறிக.) எல்லாமந்திரதேவதையையும் தனக்குத்தெரியுமென்று அவன் எண்ணியிருந்தான். உண்மை யறியமுடியாத விதமாகரூபத்தையெடுத்து அவனை மருட்டவேண்டுமென்ற வெண்ணத்துடன் ஆண்பெண்ணென்னுமீருருவையுமோருருவிற்றாங்கி ஒருதேவதையவன்கண்ணெதிரிற்றோன்ற, அவன் மயங்கி,'உங்கள் உருவை யறியகில்லேன். உங்களது நிசவுருவத்தைக் காட்டவேண்டு'மென்று கேட்டான் 'யான் "அயம்சிங்க்த' என்னும் ரிக்கின் தேவதை அங்கேயென்னுரு விளங்கும்" என்று அத்தேவதையுபதேசித்தது. ஈண்டு ஸ்திரீலிங்கம் மாத்தியமிகவாக்கென்றும்உபயலிங்கத்துவம்ஆகையால்வித்யுத்பவந்தீயென்பதீரூகவென்றும்மத்தி:லிங்கம்அங்கேமேகமுழக்கத்தினிடையேதோன்றுவதென்றும், அப்பொழுது மழையினால் பூமியைப்போர்த்துக் கொள்ளுவதினால் அதன் ரஸத்தைமீண்டும் தரித்ததென்றும் கூறுவர். இவை சூரியன் வேலையென்பது உத்தமலிங்கம், அதனால் வஸது உபயலிங்கத்தையுமறிவிப்பதாம். இதற்கு மற்றொரு உரையுமுண்டு.

மத்திமை வாக்கதி தேவன் குழறுகிறா
னிவன் சூழும்வாக்கு மீண்டு
மெத்தவியாபித்ததுவா,லாதித்யன்
மான வொளி வீசிநின்ற;
தொத்த முகிறனிலிடங் கொண்டருந் தொழிலா
னுலகமதைத் தொழுவித்தான்ற
வித்தியுதாய் மாறிப் பின் றன்றிறத்தாற்
சலரூபம் விழைந்தெய்திற்றே.

(இ-ள்.) மத்திமை வாக்கின் அதிதேவதை தெளிவற்ற சத்தத்தைச் செய்கிறான். இத்தேவதையாற் சூழப்படும் வாக்கும் ஈண்டு இடிரூபமாக வியாபித்தது. மேலும் சூரியனைப்போலவே ஒளியும் (மின்னலும்) வீசிற்று. மேகத்தினிடத்து அதிஷ்டானங்கொண்டு தனது சாமார்த்தியமான செய்கையினால் ஸ்தாவரசங்கமவுயிர்கள் நிறைந்த உலகத்தைப் பலனொதுங்கி வணங்கி நிற்குமாறு செய்து மின்னலாக மாறிப் பின் றனது சாமார்த்தியத்தினாற் சலரூபத்தையுமடைந்தது—(எ-று.) வித்தியுதாய், வித்யுது ஆய், வித்யுது, வித்யுத், மின்னல் வாக்கு இடியாகவும் மின்னலாகவும் மழையாகவும் மாறி நின்றது ஒரு அதிசயமென்க. வடமொழிமூலத்திலுள்ள மர்த்தியம் என்பதற்கு ஸ்தாவரஜங்கமப்பிராணியுலகமென்றார் ஸாயணர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

30, மூச்சொடு கதிப்பிராணன் மூண்டது சலிக்குந்தன்மை
வாய்ச்சுறு கிரகநாப்பட் டிண்மையிற் றாங்கலுற்ற;
தேச்சுறு முடலினோடு முடன்பிறப்பாகுஞ்சீவன்
பேச்சுறு மமரம் வாய்ந்தே தாங்கு நற்பிண்டங் கொண்டே.

(இ-ள்.) சுவாசமும், கதியும், உயிர்த்தன்மையும், சலிக்கும் ஸவபாவமும் வாய்ந்ததான சீவன் வீடுகளாகிய சரீரங்களுக்கு மத்தியில் அசைவின்றிக் கிடந்தது. மரண தர்மத்தோடு கூடிய வுடலோடு கூடிப் பிறந்ததாகிய சீவன் அமரத்தன்மை வாய்ந்ததாய் (சரீரத்தை விட்டபின்னும்) புத்திரர்களளிக்கும் பிண்டங்களால் வர்த்திக்கிறது — (எ-று.) ஈண்டு சரீரத்தின் அஸாரத்தைச் சாற்றிக் கவி சீவனின் நித்யத்துவத்தைச் சொன்னு ரென்பார் ஸாயணர். மேனுட்டாசிரியர் முதலிரண்டடி அக்கினியைக் குறிக்கு மென்றும் பின்னிரண்டடி பிதிர்க்களுக்குப் பிண்டமளிப்பதனு லாதரிக்கப்படுகிற சந்திரனைக் குறிக்கும்போலு மென்றுங்கூறுவர்.

வருக்கம். 19.

31. தவறுறு நவிடயிற் கோபன் றன் னெறிகளினுற் சார்ந்துந்
தவலற வகன்றுஞ் செல்லக் கண்டனென்; கூடச்சாரு
மவமறு சோதியெங்கு மனைந் தொளி விரிப்பதோடு
புவன மத்தியத்திற் சுற்றிச் சுழல்வுறப் பொருந்துமாலோ.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் இடறிவிழாத கதியோடு எல்லாவுலகத்தையும் பரிபாலிக்கும் கோபனுகிய ஆதித்யன் தனது பாதைகளினுல் உதயமாகிப் பின்னர் அத்தமித்துச்செல்லுவதைக் கண்டேன். பின்னேடு கூடச்சேர்ந்து வருவதும் (இரவிலும் சந்திரன் முதலியவற்றிற்கும் வெளிச்சம் சேருமாறு) எல்லாப் பக்கத்திலும் தனது பிரகாசத்தை விரிப்பதுமான சோதியோ புவனங்களுக்கு மத்தியில் அடிக்கடிச் சுற்றிச் சுற்றிச் செல்லும்-(எ-று.) கோப:, ஸர்வஸ்ய விருஷ்டிப்ரகாசாதிநா கோபயிதார:, எல்லாவுலகத்தையும் மழை வெளிச்சம் முதலிய வற்ருல் வளர்ப்பவன், ஆதித்யன்.

32. படைத்தவ னவன்றன் பண்பை நன்கறிந்துணர்வதில்லை,
யடைத்தனன் தன்றோற்றத்தையுறுதியாக்கண்டோனின்றும்;
நடைப்பெருமுயிர்க்கு நாதன் ருய்ப்பகட்டுறுமப்போதே
யடைப்புறு நிர்ருதிக்க ணுற்றன னுழைந்தான் மன்னே.

(இ-ள்.) அவனைச் சிருஷ்டித்தவன் அவனுடைய குணத்தை முற்று மறிவதில்லை. தன்னைப் பார்த்தவன் கண்ணிற் படாதபடி தன்னை யுறுதியாக மறைத்துக் கொண்டான். வெகு பிரஜைகளுக்கு மூலகாரணனுன அவன் தாயினது கருப்பத்திலிருக்கும் போதே நிர்ருதியாகியதுக்கத்தை யநுபவிக்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 161.

சுத் தொடங்கினான்—(எ-று.) படைத்தவன் ஆதித்தியனாகவும், படைக்கப் பெற்றவன் மின்னோடு கூடிய மேகமாகவும், நிர்ருதி பூமியாகவும், கொள்வ தொன்று.

33. திவியெனைப் பெற்ற தந்தை; சேர்ந்திடு நாபியீண்டே;
புவிபெரும் பரப்பிற் றிஃது தாயொடு முறவாய் நிற்கும்;
விவிதமாய் விரிந்த பூவான் யோனியா மந்தரத்திற்
சவிபெறு பிதாப் பெண்கர்ப்பந் தங்குறச் சமைத்திட்டானே.

(இ-ள்.) [தீர்க்கதமஸனது கூற்று] வானம் என்னைப்பெற்று வளர்க்குந்தந்தையாம். (பூமியினது ரஸத்தினால் உணவுப்பொருளும், உணவுப் பொருள்களால் ரேதஸும் ரேதஸால் மனிதனும் உண்டாகின்றார்களென்று சுருதிகூறுவதால்)எனக்கு நாபி அல்லது சுற்றமு மிங்கேயேயுளர்.விசாலமாகிய இப்பெரும் பூமி எனக்குத்தாயும்பந்துவுமாம்.பாத்திரத்தைப்போல்விரிந்துள்ள பூமி வானங்களின் பிறப்பிடமாகிய அந்தரிட்சத்தில்விளக்கம்பொருந்திய பிதாவாகிய ஆதித்யன் அல்லது பரமேசுவரன், பெண்ணினது கருப்பமாகிய மழைநீரைத் தங்குமாறு செய்தான்—(எ-று.)

34. கேட்குவனுன்னைப் பூமிப் பரமகோடியும் யாதென்றே;
கேட்குவனுனைப் புவன நாபி யெங்குளதென்றே;
கேட்குவனுனை மழையைத் தரும் பரித் தாதுவென்னை;
கேட்குவல் வாக்குத் தோன்றும் பரமமாம் வியோமம் யாதே.

(இ-ள்.) யாஜமானனே! பூமியினது அறக்கோடி எதுவென்று உன்னைக் கேட்கிறேன். புவனத்தின் மத்தியஸ்தான மெதுவென்று உன்னைக் கேட்கிறேன் மழையை வருஷிக்கும் அசுவமாகிய ஸூரியனது ரேதஸ் எதுவென்று உன்னைக் கேட்கிறேன். வாக்குக்குக் காரணமாகிய பரம வியோமத்தின் தன்மை யென்ன வென்றுங் கேட்கிறேன்—(எ-று.) இது அசுவமேதயாகத்தின்மத்திய நாளில் ஹோதா முதலியோர் யாககர்த்தாவைக் கேட்கும் ரிக்கென்பது ஸூத்ரம்.

35. வேதி யீதுலகக் கோடி யென்றுமே விளம்புவா ரிவ்
வேதியி னடக்கும் யாகம் புவனத்தி னாபி யாகும்;
ஓதிய சோம மாண்மை யசுவத்தின் தாதுவாம்; இத்
தீதிலாப் பிரமன் வாக்கின் பரம விண்ணுவன் கூர்ந்தே.

(இ-ள்.) இவ்வேதிகை பூமியினது அறக்கோடியாம். இவ் (வேதியினிடத்து நடைபெறும்) யாகம் புவனத்தின் மத்திய ஸ்தானமாம். வ்ருஷண அல்லது வர்ஷகசாமர்த்தியம் வாய்ந்த அசுவமாகிய ஆதித்யனது ரேதஸே-ஸோமமாம். இங்கு மந்திரங்களைக் கூறும் பிரஹ்மவே வாக்குக்கு மூலகாரணமான பரமவியோமமாம்—(எ-று.)

வருக்கம். 20.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

36. அண்ட நடுக் கருவென்னும் புவனமதின்
விதைபயமீறு டார்ந்த வேழும்
விண்டுவின தாணையிநூற் றந்தொழிலை
நன்காற்றி மிளிருகின்ற;
கொண்டவறிவோடு மனத்தோடுங் கூர்ந்
தணைஞானக் கொள்கை சார்ந்தே
யண்டியெமைச் சூழ்ந்தெல்லாப் புறங்களினுந்
தோய்ந்து பரப்பனவையு மன்றே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மமாண்டத்துக்கு மத்தியாகிய அந்தரிட்சத்தில் கருப்பத்தைப்போல வொழுகும் புவனங்களினது ரேத (ஸாரம் நிறைந்த மழையயளிப்பதால் விதையென்பது பொருளென்பார் ஸாயணர்.) ஸாகிய ஏழு சூரிய கிரணங்களும் விஷ்ணு அல்லது சூரியனுடைய ஆக்ஞையினால் தமது காரியங்களை நன்றாகச் செய்து விளங்குகின்றன. பிரக்ஞையோடும் யோசனையோடும் நிறைந்த ஞானக்கொள்கையை யடைந்து எம்மை நெருங்கிச் சூழ்ந்து எல்லாப்பக்கங்களிலும் பொருந்தி யவற்றில் அவை வியாபிக்கும்—(எ-று.) 'மகத், அகங்காரம்: பஞ்சதன்மாத்திரைகள் ஆகிய ஏழு தத்துவங்களும் அவிகிருதி ரூபங்களாயினும் விகாரத்தை யாசிரயித்து மூலப் பிரகிருதியில் பிரகிருதி விகிருதிஉதவனைமென்னு மாத்துமனத்தோடுற்பவிப்பதால் அரையம்ரத்தோடு பிரபஞ்சமாகமாறுவதால் அர்த்த கர்ப்பமாம். புருஷாம்சத்திற் விகிருதிப்படாதுநிற்பதனுல்ஆதித்தியனும். அதனுலேயே பிரகிருதிவிகுருதித்வம். புவனகாரண பூதங்களாகும்போது வியாப்த புருஷனை விஷ்ணுவினது ஆக்ஞையினுல் எல்லாப்பக்கங்களிலும் நிற்கின்றன' என்பது முதலிரண்டடிக்குத் தத்துவார்த்தம். மற்றைய விரண்டடிமுன் போலவே.

(வேறு.)

37. உண்மையி னிவண் யானுள்ளே னென்பதை யுணரகில்லேன்;
திண்மையா ரிருள் மனத்திற் சேருளங் கட்டுண்டோடி
யெண்மையி னுழலுகின்றேன்; ரிதத்தினின்றலைச்ச னென்னை
யண்மிய போதில் வாக்கிற் பங்கடை கின்றேன் முன்பே.

(இ-ள்) உண்மையில் எல்லாவுலகத்திலும் யானே வியாபிக்கிறேனென்ற தத்துவத்தை யான் அறிவதில்லை. மூட சித்தத்தினுல் மனங்கட்டுண்டு யான் அலைகிறேன். ரிதமாகிய வுண்மையின் முதற்றோற்ற மேற்பட்டபோது ஏகாத்ம பிரதிபாதிகமான உபநிஷத்தின் வாக்கின் பாகத்தை யடைகிறேன்—(எ-று.)

38. பின்னொடு முன்னர்ச் செல்லா நின்றனன் பிறங்குணவான்
மன்னிய வமரன் மர்த்தியத்தொடு முடன் பிறந்தான்;

பின்னிவர் மாறு யென்றும் பேசுற வொழுகுகின்றார்;
உன்னியிங் கொருவ னோர்வர், மற்றையோ னோரார் மாந்தர்.

(இ-ள்,) உணவினால் (உபபோகங்களினு லென்பர் ஸாயணர்.) கி
கிக்கப் பட்டவனும் மர்த்தியமாகிய வுடலோடு கூடப் பிறந்தவனு மாகி
அமரண தர்மம் வாய்ந்த ஆத்மா ஒளியற்றகர்மங்களைச் செய்து கீழும் ஒளி
பொருந்திய கர்மங்களைச் செய்து மேலும் செல்கிறான். ஆத்மாவும் உடலு
மாகிய இவர்கள் ஒருவர்க் கொருவர் மாறுபட்ட நெறியி லொழுகுகிறார்கள்
மனிதர்கள் இவர்களுள் ஒருவனாகிய வுடலை யறிவார்கள். மற்றொருவனா
கிய ஆத்மாவை யறிய மாட்டார்கள்—(எ-று.) கீழ் நரகாதி ஸ்தலங்களும்
மேல் ஸ்வர்க்கமுமாம். இவற்றையே செய்யுளில் 'பின்னொடு முன்ன
ரென்றார்.

39. அர்க்கத்தி னெவ் வெழுத்திற், பரமவிண் ணமர்ந்த தொப்பத்
தர்க்கமில் பெருமை யோடெத் தேவருந் தங்கா நின்றார்?
அர்க்கத்தா லென்னு மீதையறிந்திடா வவினுக்; கதை
வர்க்கத் தோடுணர்ந்தோ ரீண்டுமருவி வீற்றிருக்கின்றாரே.

(இ ள்.) ஸ்தோத்திர ரூபமான இருக்கின் எந்த வட்சரத்திற் தே
வர்க ளெல்லாரும், பரமவியோமமாகிய ஸ்வர்க்க பதத்தில் வீற்றிருப்பதை
போலத் தங்கியிருக்கிறார்கள்? இவ்வட்சரத்தை யறியாதவனுக்கு அர்ச்சன
ஸாதனமான இருக்கினால் என்ன பிரயோஜனம்? அதனை அதன்வரன்மு
றைகளோடு அறிந்தவர்களுகள் இங்கு குழுவி அமர்ந்திருக்கிறார்கள்—(எ-று.)
அவ்வெழுத்து பிரணவமாம். இதைப்பற்றி ஐதரேயப் பிராஹ்மணத்தி
பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது: 'தான் வேதா நப்யதபத்தேப்யோபி த
தேப்ய ஸ்த்ரயோவர்ணா அஜாயந்த, அகார உகார மகார இதி; தானேகத
ஸமபரத், ததேதத் ஓமிதி' என்பதாம். மாண்டூக்ய உபநிஷத்தில்' ஓம் இதி
ரஹ்ம' முதலியவை சொல்லப் படுகின்றன. வேதத்துக்குப் பிரணவம் தான்
பிரதிநிதி ஸ்தானத்திலுள்ளது. இப்பிரணவத்தில் எல்லாத் தேவதைகளு
வஸிப்பதால் இது முக்கியமாம்.

40. நற்புல்லை மேய்ந்து செல்வ நண்ணுக; யாமும் செல்வ
முற்படப் படைத்தே மாக மொய்த்தூறல்; எல்லாக்காலும்,
செற்பெறு பசுவே, மேய்ந்த திரணத்தைக்கறித்துத் தோய்க
எற்படு தெளிந்த நீரையிங்குற்றுக் குடிக்க நன்கே.

(இ-ள்.) பசுவே! நல்லபுல்லை மேய்ந்து பாற் செல்வத் தோடு பொ
ருந்துவாயாக; யாங்களும் செல்வமிகப் படைத்தவர்களாக விருக்கட்டும். எல்
லாக் காலத்திலும் நீபுல்லைத் தின்பாயாக. இங்கு வந்து தெளிவாய்ச் சுத்த
மான நீரைக் குடிப்பாயாக—(எ-று.) எல், ஒளி.

வருக்கம். 21.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

41. சலிலங்களீட்டுகின்ற கௌரியொரு
பதத்தோடு சாரிரண்டு
வலிகைக் கொள்பாதத்தளாய் நான்கு
பாதமொடு வளருமெட்டு
மலிபதத்தைக் கொண்டவளா யொன்பதுபா
தங்கொண்டு மனும் பதிற்றுத்
தலைமருவு நூறெழுத்தாள் பரமவியோ
மத்தினிலே சத்தித் தாளே.

(இ-ள்.) தண்ணீரைச் சம்பாதிக்கின்ற வாக்கு மேகமாகிய ஒருபாதமும், மேகம் அந்தரம் (அல்லது சூரியனென்றுங் கூறுவார் ஸாயணர்) என்னும் இரண்டு பாதங்களும், கிழக்கு முதலிய நான்குதிக்குக் களாகிய பாதங்களும், அந்நான்கு திக்குக்களின் இடையிலுள்ள நான்கு மூலைகளுஞ் சேர்த்த எட்டுப்பாதங்களும், இவற்றோடு வானையுஞ் சேர்த்துக் கணக்கிட்ட ஒன்பது பாதங்களும் கொண்டவளாய், ஸஹஸ்ராட்சரரூபியாய் பரமாகாசத்திற் சப்தித்தாள்—(எ-று.) கௌரி சூல் கொண்ட மேகமாகிய வெருமையென்பார் மேனாட்டாசிரியர். சப்தப்ரஹ்மமாகிய வாக்கு ஒன்றாகிய பிரணவமாய் நின்று, சுபந்தந்திகந்தமென இரண்டாக மாறி, நாமஉப ஸர்க்கங்களோடு நான்காகி, ஆமந்த்ரித ஸஹிதா அஷ்டவிபக்திபேதத்தால் எட்டுக்கால் பெற்று, அவ்யயத்தோடு ஒன்பதாய்(அல்லது நாபி, உரம், கண்டமுதலிய ஒன்பது இடங்களிலும் தோன்றி யென்பதும் ஒன்று.) பலவித அபிவ்யக்திகளையுற்றுஉத்கிருஷ்டமான இதயாகாசத்தில் (அல்லது மூலாதாரத்தில்) ஆயிரம் அல்லது அநேக விதமாக வியாபித்துப்பலசப்தங்களாக மாறிற்றென்பது தத்வார்த்தம்.

(வேறு.)

42. அவளிடத்திருந்து வேக மமைந் தொழுகும் மழைநீர்
விவித மாயூற்றும்; அஃதா னிலைபெற மேவு நான்கு
குவியுறு திசைகள்; என்றுங் குலைவுறா வுதக மவ்வைப்
பவதியினிழிந்து பாயும்; ஆதலினுலகம் யாவும்
நிவமுறு முயிரைப் பெற்று நெடும்பக லோங்கி வாழும்.

(இ-ள்.) அவ்வாக்கினிடத்திலிருந்து வேகமாக உந்திச் செல்லும் மழைநீர் பல விதமாக ஊற்றும். அதனால் நான்குதிசைகளும் நிலைபெறப் பொருந்தும். எப்பொழுதுங் கெடாத தண்ணீர் அவ்விடத்திலிருந்து கீழ் நோக்கி யோடும். அதனால் எல்லா ஜகத்துக்களும் உயிரைப் பெற்று வாழும்—(எ-று.) அவள் எருமை அல்லது மேகத்தைக் குறிக்குமென்று மேனாட்டாசிரியர் கூறுவார். நான்குதிசைகளென்றது உலக முழுதுமென்னும் பொருளில் வந்தது.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 164.

(வேறு.)

43. சகமயப் புகையைத் தூரந்தன்னில் யான்கண்டேன் கீணின்
றகவுற மேற்புறத்தை யடைந் தெங்கும் பரவிநிற்கத்;
தகவுறு வீரர் வெள்ளைப் பலன்றரு கொடியை யட்டார்;
இகவயினாதி தொட்டு நடப்பதித் தன்ம மாமே.

(இ-ள்.) சகமயம் அல்லது சாணத்தினாலானவறளியின் புகை கீழ்ப் பக்கத்தினின்று மேனோக்கி யேறி யெங்கும் பரவி நிற்பதைத் தூரத்திலிருந்துயான் கண்டேன். தகைமை பொருந்திய வீரர்கள் வெண்மை நிறத்தோடு கூடியதும் பலனை நிறைப்பதுமான ஸோம வல்லியை நசுக்கிப் பக்குவப் படுத்தினார்கள். இப்படிச் செய்வது ஆதிகாலந் தொட்டு நடப்பாம்—(எ-று.) சகமயம் சகிருத்மயம், சுஷ்க கோமயம், அதாவது வறளி யல்லது எருமுட்டையாம். ஆராத் அதிதூர மென்பார் மேனாட்டாசிரியர் ஆனால் நாதிதூர மென்பார் ஸாயணர். வீரர், ரித்விஜர் அல்லது தேவர்களென்றும் கூறலாம். 'ஸோம மானது பலன் றருவதற்குமுன் தேவர்கள் கோமயத்தைச்சுட்டார்கள். யக்ஞார்த்த மங்கிருந்து கிளம்பிய புகை மேகமாயிற்று என்று சொல்லுகிறார்கள்.' என்னும் வாக்கியத்தை மனத்தி லெண்ணி இம் மந்திரத்தை வியாக்கியானஞ் செய்யின் இது தெளிவாய் விளங்கு மென்பார் ஸாயணர்.

44. கேசமோ டுறுவார் மூவர் கிளர்கின்றார் காலந்தோறும்;
நாச மெய்துற மழிப்ப னவர்களு ளொருவனுண்டு
தேசுறு முடிவை யெய்து மெல்வையின்; ஒருவன்றீரம்
வீசி நோக்குவன்; ஒருவற்குருவிலை வீச்சேதோற்றும்.

(இ-ள்.) நல்ல கிரணங்களாகிய கேசங்களோடு விளங்கும் அக்கினி, சூரியன் வாயுவென மூவர் ரிதுக்கடோறும் காணப்படுகிறார்கள். அவர்களுள் ஒருவனாகிய அக்கினி வருஷமுடிவில் பூமியின்மீதுள்ள பயிர் பச்சைகளைச்சுட்டு நாசமாக்குவன். மற்றொருவனாகிய ஆதித்யன் விருஷ்டிசாமர்த்தியத்தைப் பெற்றவனாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பான். மூன்றாவனது உருவெளிப்படத் தெரியாது; ஆனால் அவன் வீசுவது மாத்திரம் ஸ்பர்சேந்திரியத்தா லறியப்பெறும்—(எ-று.) மழித்தல் மயிர்வினைஞனைப்போலச் செய்வதாம்.

45. நாற்பத முடையதாக வாக்கினை நயந்தளந்தார்;
மேற்பத வறிவு தோய்ந்த மேலவரிவற்றை யோர்ந்தார்;
ஆற்பதமான மூன்று குகையமைந் தொளிர்வதில்லை;
மேற்படு நான்காம் வாக்கை மனிதரும் விளம்புவாரே.

(இ-ள்.) வாக்கு நான்குபாத வளவைகளுள்ளது. உத்தமமான புத்தியோடு கூடிய மேலவர் அல்லது பிராஹ்மணர்கள் இந்நான்கு பிரிவுகளையும் அறிந்தார்கள். அவற்றுள் (நான்காவதற் காதாரமான) மூன்று,குகை

கரால் அடைக்கப்பட்டிருப்பதால் வெளிவந்து பிரகாசிப்பதில்லை. வெளிவரும்நான்காவதாகிய வைகரி வாக்கைத்தான் மனிதர்கள் பேசுவார்கள்—(எ-று.) இந்த நான்கு பாதங்களையும் பலர் பலவாறு பேசுவார்கள். இந்நான்கும், பூ:, புவ: ஸுவ: என்னும் மூன்று வ்யாஹ்ருதிகளும் பிரணவமுமென்பார்கள் வேதவாதிகள்; கிரியாப்பிராதனமாகிய ஆக்கியாதமும், திரவியப்பிரதானமான நாமமும்ஆக்கியாதபதத்துக்கு முன்னடக்கும் உபஸர்க்கமும், உச்ச நீச அர்த்தங்களின் பொருட்டுத் தோன்றும் நிபாதங்களுமாக நான்கென்பர் வையாகரணிகள்; மந்திரவிதானப் பிரதி பாதகமான வேதபாகமாகிய மந்திரமொன்று, கல்பம், உதம், ஊர்த்துவம் முதலிவையாகச் சொல்லும் கல்பம் இரண்டு, மந்திர தாத்பர்யார்த்தப்பிரகாசக வேதபாகமாகிய ப்ராஹ்மணம் மூன்று, போக விஷயமாகப் பசுவைத்தருக முதலிய வாக்குக்களாகிய லௌகிகம் நான்கு என்பர் யாக்ஞிகர்; ரிக், யஜுஸ், ஸாமம், வியவஹாரமென நான்கென்னும் நிருக்தம்; மூலாதாரத்தில் ஸூக்ஷமமும், அங்கிருந்து ஹ்ருதயத்தைநோக்கி வருவதாக யோகிகளாற் பார்க்கப்படுவதால் பச்யந்தியும், புத்தியைநோக்கி வருவதாலும் மத்தியஸ்தானமகிய இதயத்திலுதிப்பதனாலும் பெயர்பெற்ற மத்திமையும், தாலு ஓஷ்டவியாபரங்களால் வெளித்தோன்றும் வைகரீயுமென நான்கென்பார் யோகியா பச்யந்தியென்னும் பதத்தைப் பைசந்தியெனப் பிறழ்வுபட வுரைப்பர். தமிழரிற் சிலர். ஆற்பதமான, ஆஸ்பதமான (காரணமான)வென்னும்சொல் வடமொழி மூலத்திலில்லை.

46. இந்திரன் வருணன் மித்ர னக்கினி யென்பார்; திவ்ய
சுந்தரச் சிறகுதோய்ந்த கருத்துமா னவனே யாவன்;
நந்திய வொன்றை நானா வகையுரை தருவர் விப்ரர்;
அந்தமாய் மாதரிச்சுவான் யம னங்கி யென்பார்.

(இ-ள்.) அவனை ஐச்வரிய விசிஷ்டனென்னும் பொருள்படும் இந்திரனென்றும், பிரமீதியால் (ஞானத்தாலென்க) மரணத்தி னின்றும் காப்பவனென்று பொருள்படும் பகலபிமானி தேவதையாகிய மித்திரனென்றும், பாபநிவாரக னென்னும் பொருள்படும் இரவபிமானி தேவதையாகிய வருணனென்றும், அங்கனதி குணவிசிஷ்டமுள்ளவனென்று பொருள்படும் தேவதையாகிய அக்கினி யென்றும் அழைப்பார்கள். திவிபவனும் அழகிய பட்சங் (சிறகு)களோடு கூடியவனுமாகிய கருத்மந்தனு மவனே. ஸத்தாகிய ஒரு வஸ்துவை விப்பிரர்கள் பலவிதமாகக் கூறுகிறார்கள். அவனையே அந்தரிட்சத்தில் சுவஸிக்கும் வாயுவென்றும் கூறுவர்-(எ-று.) 'ஏகம்ஸத்விப்ரா பஹுதாவதந்தி' யென்ற சுருதிவாக்கியமுள்ள விடம் இதுவே. கருத்துமான், கருத்மந்தன், கருடன்.

47. நியமமா யொழுகுமேக நிறங்கறுப்,புதக மீர்க்குஞ்
சுயவழகார் கதிர்கள் நீருடை தரித்து வானி
னயமுற வேறும்; பின்னர் ரிதத்தல நின்று மீள
வியலுறு மீண்டு, பூவைக் கிருதத்தா னனைக்கு நன்கே.

(இ-ள்.) நியமமாக வொழுகு மேகத்தின் நிறங்கறுப்பாம். தண்ணீரை யெடுத்துக்கொள்ளும் சுயவழகு வாய்ந்த கதிர்கள் ஜலமாகியஆடையைத்தரித்துக்கொண்டு விண்ணுலகத்திலேறும்.பின்பு ரிதத்தலமாகியஆதித்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

ய மண்டலத்திலிருந்து மீளவும் கீழ்நோக்கி வரும். அப்பொழுதுதான் பூமியை வளத்தினால் நன்றாக நனைக்கும்—(எ-று.) நியாநம், கீழ்வீழ்ச்சி யென்பார் மேனாட்டாசிரியர். ரிதத்தலம் ஒழுங்குதயமாகுமிட மென்பார் மேனாட்டாசிரியர்; ஆதித்ய மண்டலமென்பார் ஸாயணர். கிருதம், நெய், மழைநீர், வளமென்ற பொருளில் வந்தது.

48. வட்டைகள் பன்னிரண்டு மருவுஞ் சக்கரமிங் கொன்றே;
ஒட்டிய குடங்கள் மூன்று முணர்ந் திதை யறிந்தான் யாரே?
கட்டுறு மார மூந்நூற் றறுபதச்சக்கரத்திற்
றெட்டுழல்வன வெப்பக்கந் தன்னினுங்கழலுறாவே.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டு மாஸங்களும் பன்னிரண்டு வட்டைகளாம் அவை பொருந்தியுள்ள ஸம்வத்ஸரமாகிய சக்கரம் ஒன்றே. அச்சக்கரத்துக்குக் (கிரீஷ்ம, வர்ஷ, ஹேமந்த வென்னும் மூன்று குடங்களுண்டு. (வருஷ சக்கரத்தைப் போலவே காலசக்கரத்துக்கும் இவ்வமைப்புத்தான்.) இதனை யறிந்தவன் யார்? அச்சக்கரத்துக்கு முந்நூற்றறுபது ஆரங்கள் ஒரு பக்கத்திலுங் கழலாதனவாய்ச்சுழல்கின்றன—(எ-று.) கழலாதனவென்பது மேனாட்டாசிரியருரையை நோக்கிச்சேர்த்தது. அவர் இச்செய்யுள் இங்கு அநாவசியமான தென்பர்

49. அறனுறை பவளே, யுன்றன் மெய்யினி லார்ந்த கொங்கை
யுறுசுக மூல,மெல்லா வுசிதமா றுயிரை யோம்ப
நிறுவிய தரதநம் பொ னளிப்பது கொடை சிறந்த
தறுதியி, லதனைச் சேர்க்க யாமதை யாரு மாறே.

(இ-ள்.) தண்ணீரிலுறையும் ஸரஸ்வதியே! உனது சரீரத்திற் றாங்குவதும், சுகத்துக்கு மூலமானதும், சிரேஷ்டம் பொருந்திய வெல்லாவுயிர்களையும் நீ காப்பாற்றுவதற்காக உன்னாற் றாங்கப்பெற்றதும், ரத்நம் செல்வம் இவற்றையளிப்பதும், சோபன தானத்தோடு கூடியதுமான உனது ஸ்தனத்தை யாங்கள் கறந்து குடித்து யக்ஞகாரியங்களுக்கும் உபயோகிக்குமாறு கொண்டு வருக—(எ-று.) ஸரஸ்வதி நீரிலுறைபவள். ஸர இத்யுதகநாம. நிருக்தாசாரியர் இச்சொல்லின் ஒருகூறு ஆற்றையும் மற்றொருகூறு அவ்வாற்றின் அதிஷ்டான தேவதையும் குறிக்குமென்பர். ஸரஸ்வதி நதி கங்கைக்கு முன் சிறப்புப்பெற்றிருந்த நதியாம். அவ்வாற்றங் கரையிலேயே ஆரியர்கள் அநேகயாகங்களைச் செய்தவர்களாதலின் அந்த நதிக்கரை சிறப்புப் பொருந்தியதாயிற்று. அது பிரஹ்மரிஷிதேசத்திலோடு மாறு என்றும் அதைவிட்டு ஏழு வருஷத்துக்குமேல் பிரிந்திருப்பது பிராஹ்மணீகத்துக்குக் குறைவை யளிக்குமென்றும் மனுஸ்மிருதி கூறும். முதலில் ஆற்றின் நாமமாயிருந்தது பின்னர் ஆரியர் அவ்வாற்றின் கரையிற் பாடிய சூக்தங்களுக்கு வாக்களித்த தேவதையாக மாறிற்றென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

50. எக்கியந் தன்னாற் றேவ ரெக்கிய மிழைத்தார்; அன்ன
முக்கிய தன்மந் தாமே முதன்மையிற் றிகழ்ந்த வாகும்;

மண்டலம் 1 சூக்தம் 165.

உக்கிர மகிமை வாய்ந்தோ ருற்றனர் முன்பு தேவர்
யக்கியஞ் சாதித் தோர்க ளியைவுறு நாகந் தன்னை.

(இ-ள்.) எக்கியத்தைக் கொண்டு ஹோம ஸாதனமான ஆஹவங் ...த்தைத் தேவர்களாகிய ரித்விஜர்கள் செய்தார்கள். அந்த முக்கிய தர்ம ...ளே முதன் முதலிருந்தன. மகிமையோடு கூடியவர்கள் ஆதி யக்ஞகர் ...கங்களைச் செய்தவர்களாகிய தேவர்கள் தங்கியுள்ளஸ்வர்க்கதலத்தை யடைந் ...தார்கள்—(எ-று.) நாகம், அசமற்றது, பாபமும் துக்கமு மில்லாதது, ஸ்வர்க் ...மென்பது பொருள். ஸாத்தியர்க ளென்பதற்கு யாஸ்கர் விண்ணுலக ...ாசிகளென்பார். ஸாயணர் காலத்து இப்பதப்பொருள் நிலையற்ற தென்று ...ிதனுல் வெளியாகிற தென்பார் வில்ஸன் என்பவர்.

(வேறு.)

...51. ஒருருவின திவ்வற கைசுக டோறும்
பேருறு முயர் தலத் தொடு பிறங்கு கீட்டலத்துஞ்
சாரு மேகங்கள் கருவுயிர்த் துயிர்ப்பிக்குந் தரையை
யேரி னங்கிகள் விண்ணினைக்களிப்பினி னிருத்தும்.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் ஒரே ரூபத்தோடு கூடிய இவ்வுதகம் ...ரீஷ்ம காலத்துப் பகலில் மேனோக்கி யேறியும், வர்ஷ காலத்துப் பகல்க ...ிற் கீழ் நோக்கிப் பெய்தும் ஒழுகுகின்றது. பர்ஜன்ய ரூபமான சூல் ...கொண்ட மேகங்கள் தலைப்பெய்து பூமியைப் பயிர் பச்சையால் நிரப்பும். ...ண்டு செய்யப்படும் அக்கினி காரியங்கள் விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவக ...ளைச் சந்தோஷப் படுத்தும்—(எ-று.)

(வேறு.)

...52. காலெனகக் மீண்டு மீண்டு மழைப்பெறுற் கடிசார் தெய்வ
மாக்கிய வணிசிறகிற் கதிபெருத் தனைந்தோன் றன்னைத்,
தேக்கிய நீரும் பூடுஞ் சிறக்கத் தாங்கிய கர்ப்பத்தை,
யூக்கிய மழையி னெம்மை யுவப்பிக்குங் கமலத்தோனை.

(இ-ள்.) காவல் பொருந்திய தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த வழகிய சிற ...குகளோடு கூடிக்கதியிற் பெருத்தவனும், காலமழையினுல் எம்மைச் சந்தோ ஷப் படுத்தும் நீர் நிறைந்தவனுமான சூரியன் எங்களைக் காக்கட்டு மென்று அடிக்கடி யவனை யழைப்பேன்—(எ-று.). மழையினுற் றடாகங்களை நிரப் புபவனு மென்று பொருள் கொள்ளுவார் ஸாயணர். (Thadagam) தடாகம் வடமொழிப் பதம்க.மலம், நீர் என்னும் பொருளில்வந்தது.

வருக்கம். 2.

165. மண்டலம். 1, அநுவாகம். 23 சூக்தம். 1.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

...ரிஷி: 1, 2, 4, 6, 8, 10, 11, 12 இவைகளுக்கு இந்திரன்; 3, 5, 7, 9 இவை களுக்கு மருத்துக்கள்; 13, 14, 15 இவைகளுக்கு அகஸ்தியன். வடமொழிச் ...ந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: மருத்துக்களோடு கூடிய விந்திரன்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

இச்சூக்தம் இந்திர மருத்து அகஸ்திய ஸம்வாதமாயுள்ளது. 'ஒரு ஸூக்த
யாருடைய வாக்கோ அக்னே ரிஷி' யென்னும் நியாயத்தால் இச்சூக்
துக்கு இம்மூவரும் ரிஷிகளாயினர். இங்கு பிரதி பாதிக்கப் படுவதும் இ
திர மருத்துக்களுடைய தன்மைகளே யாதலின் மருத்துக்களோடுகூடி
இந்திரன் தேவதையானான். இச்சூக்தத்துக்கு மோட்சமூலர்விரிவுரை யெ
தியுள்ளார்.

1. எவ்வழ கோடு சேர யாவருஞ் சூட்டப் பெற்று
றெவ்வு மோருறையுளோரா மருதர்க ளொத்த வாயுள்
செவ்விதினடைந்தோர்?எங்ஙனிருந்திடைச்சேர்ந்தார்?செல்வ
வவ்வு மாசையிற்றம்மொய்ம்பைவழுத்துகாளையரெண்யா

(இ-ள்.) சமானமான வீட்டி லுறைபவர்களும், சமான வயதுள்
வர்களுமான மருத்துக்கள் எந்த வழகினால் எல்லாரும் ஒரே மாதிரியா
சூட்டப் பெற்றார்கள்? எங்கிருந்து இங்கு வந்தார்கள்? செல்வத்தைக்
கொள்ளும் ஆசையோடு தமது வலிமையைப் புகழ்ந்து பேசு மிவர்க
எண்ணம் என்ன?—(எ-று.) இச்செய்யுளும் அடுத்த செய்யுளு மிந்ரன
கூற்றுக்கள்.

2. இளமையோரெவன்றன்போற்றையேற்றனர்?மருதர்தம்
வளமையினெவன்றன்யாகத்திழுத்திடமதியுட்கொண்டான்?
உளமகிழ்ச்சியினிற்சேனமொப்பவந்தரத்திற்பாயு
மளவினினவரையாமுமேத்தித்தாமதஞ்செய்வோமே.

(இ-ள்.) நித்திய தருணர்களாகிய மருத்துக்கள் யாருடைய அ
யோடுகூடிய போற்றை விரும்பியேற்றனர்? அம்மருத்துக்களை யெவ
தனது அத்வரத்துக்கு வருமாறு மனதிலெண்ணித் திருப்பினான்? உளம
மை வாய்ந்த சந்தோஷத்தோடு சேனப் பட்சியைப்போல அந்தரத்தில்
ரைவாகப் பாயுங்கால் நாம் அவர்களைப் புகழ்ந்து தாமதமாக வங்கே செல்
மாறு செய்வோம்—(எ-று)

3. பரிசனர் சூழ்ந்து போற்றுஞ் சற்பதி யாகும்வேந்தே
யொருவனைச் செல்லலேனோ? அநுசாருறை யாரென்னே?
அருமையி னெம்மாட்டுற்றே யன்புரை கூறுகின்றாய்,
அரிவ வுன்னுளத்தைச் செப்பாய் சோபனமொழிகளார்ந்

(இ-ள்.) [இது மருதர் கூற்று.] பரிஜனர் சூழ்ந்து போற்
செல்பவனும், சத்துக்களுக்குப் பதியுமாகிய இந்திரனே! நீ யொருவன
செல்லக்காரணமென்ன? கூடச் செல்பவர்கள் உன்பக்கத்திலில்லாத கார
மென்ன? ஆராமையோடு எம்மிடத்துவந்து அன்புக்குரிய வார்த்தைகளை
கூறுகிறாய். உன் மனத்தினுள்ளதைச் சோபன வார்த்தைகளாற் சொல்
வாயாக—(எ-று.)

4. பிரமமும் போற்று நன்கே பிழிபெறுஞ் சுகச்சுதையும்
வரமுறு மெனவே; யென்றனத்திரி வலியி னோச்சிச்
சருவுறும்; எனையே போற்றிற் சாற்றுவா; ருக்த மென்ற
னருகுற விழையும்; எம்மை யரியிவையவிபாற் சேர்க்கும்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 165.

(இ-ள்.) [இது இந்திரன் கூற்று.] எல்லா வலிக்கர்மங்களும், ஸ்தோத்திரங்களும், சுகத்தைத்தருவதாய் நன்றாய்ப்பிழியப்பெற்ற ஸோமமும், என்னுடையவே. சத்துருக்களைப்பட்சிக்கும் என் வச்சிராயுதம் (இடையில் ராட்சஸர்களுடைய உபத்திரவத்தைப் பரிகரிக்கும்பொருட்டு) வலிமையோடு வீசப்படுகிறது. யஜமானர்களெல்லாரும் என்னையே ஸ்தோத்திரங்களாற் புகழ்வார்கள். உக்தங்கள் என்னை யடைய விரும்புகின்றன. இக்குதிரைகள் அவிகளை நோக்கி எம்மைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும்—(எ-று.)

5. ஆதலிற் சுயப்பலத்தி னருகுறு மசுவத் தோராய்ச்
சோதியா னெமது மெய்யைத் துகளற வொளிர்வித் தியாங்க
ளோதுறு மூவற்றைப் பூட்டா நின்றனம்; வேந்தே, யெங்கள்
திதறு முதகஞ் சேர்க்கு மவியைநீ யுண்ணல் காணாய்.

(இ-ள்.) ஆகையினால் ஸ்வபலத்தோடு கூடச் சமீபத்திலுறும் நடைசிறந்த வசுவங்களோடு கூடியவர்களாய்த் தேஜஸ்களோடுஎமது சரீரங்களைப் பிரகாசிக்குமாறு செய்துகொண்டு யாங்கள் இம்மான்களைப் பூட்டுகிறோம். (உன்னோடுகூட யஜமானர்கள்தரும் அவியைப் புசிப்பதற்கெனக்கூட்டுக.) எங்கள் பலத்தினால் அளிக்கும்மழைநீரால் விளையும் அவிப்பொருள்களையே நீ யுண்ணுகிறாயெனவறிக—(எ-று.) ஆகையால் நாமிருவரும் பரஸ்பரோபகாரிகள் ஆதலின், எனக்கு என்னுடைய என்னையென்னும் மமதை யுனக்கு வேண்டாமென்று மருத்துக்கள் கூறியபடி.

6. மருதர்காளுமது வன்மை வதிந்தது மெங்கு, னென்னை
யொருவனு யகியை வாட்ட வுறுத்தினீர்; உண்மையின்யா
னொருவனே யுக்கிரத்தன் வல்லப மகிமை யுற்றோன்;
தரியலர் தம்மை முற்றச் சாடினேன் வச்சிரத் தான்.

(இ-ள்.) [இது இந்திரன் கூற்று.] (இவ்வளவு வீறாப்புப்பேசும் மருத்துக்களே! (அன்று விருத்திரவதஞ் செய்தபோது) உமது வன்மையெங்கே போயிருந்தது? யென்னையொருவனாய் அகியைவருத்தும்படி விட்டீர்கள். உண்மையில் யானே யுக்கிரமும், பலமும், மகிமையும்வாய்ந்தவன். எல்லாச் சத்துருக்களையும் யானொருவனே வச்சிரத்தாற் சாடினேன்-(எ-று.) வதஸ்யை: வச்சிரங்களால் என்பார் ஸாயணர்.

7. காளையே யெம்மோடேய்ந்து நண்பர்கட்காக மிக்க
மீளிமையோடு பூன்றவளமதை விளைத்தாய்; வேந்தே,
நாளு முத்தமப்பலத்தி னணுகுறுவோனே, யாமுங்
கோளுறவெணின்முடிப்பேங்கொள்ளையினெமதுமொய்ம்பின்

(இ-ள்.) விருஷபமே! எம்மோடு சேர்ந்து உன்னுடைய ஆண்மையினால் சிநேகிதர்களுக்காகப் பூரண வளத்திற் செறிந்த காரியங்களைச் செய்தாய். இந்திரனே! பலோத்தமனே! யாங்களும் மனத்தில் எண்ணங்கொண்டால் எமது பலத்தினால் கொள்ளைக் காரியங்கள் (மிகுதியான காரியங்களென்றபடி) செய்து முடிப்போம்—(எ-று.) இச்செய்யுள் மருத்துக்கள் கூறியது.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 3.

8. கோதிப்பினற்பலத்திஞெங்கிக்கொள்ளுமெனைந்திரத்தால்
வதைத்தனன் விருத்திரன்றனுடலினை, மருதீர், யானே;
வதைக்குலிசத்தைத்தாங்குங் கரத்தொடு மனிதர்கட்காப்
பதைப்பற வொழுகுமாறு படைத்தனென்றெளிவார் நீரே.

(இ-ள்.) [இது இந்திரனது கூற்று.] மருத்துக்களே! கோபத்தி
எனது பலத்தில் விருத்தியடைந்து எனது ஐந்திர சக்தியினல் யானே
ருத்திரனை ஸம்ஹாரஞ் செய்தேன். கொலைவல்ல வச்சிரத்தை யேந்திய
படு மனிதர்கட்காக எல்லார்க்கும் ஆஹ்லாதத்தைத்தரும் தெளிந்த ம
நீரை நன்ருய் ஓடும்படி செய்தேன்—(எ-று.)

9. உனக்கெதிருறுதிவாய்ந்த தொன்றுமில், மகவானே, யுன்
றனதகெதி யறிவு சார்ந்த தேவர்கள் சாற்றற்கில்லை;
இனிப்பிறந்திடுவோர் முன்னர்ப்பிறந்தவரிவர்களுன்றன்
கனத்தினையண்டார்;செய்கசெய்பவைகதித்தமொய்ம்போய்

(இ-ள்.) மகவானே! உனக்கு எதிரில் உறுதிவாய்ந்த பொரு
ஒன்றுமில்லை. தேவர்களிலும் உன்னையொத்த வித்வான் (ஐயிக்
உபாயத்தை யறிந்தவன் என்பார் ஸாயணர்.) இலன். இனிப்பிறக்க நிற்
மர்த்தியர்களிலும், முன்புபிறந்து இப்பொழுது தேவர்களாயிருப்பவர்க
ளும் யாரும் உனது பெருமையை யணுக வல்லாரலர். அதி பலவானே
செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்வாயாக—(எ-று.) இது மருத்துக்
கூற்று.

10. என்பலமொன்றே மேம்பா டெய்திய தென்மனத்தில்
வன்மையை யெய்தியாதியான் செயநுறினும்; யானே
வன்மையுக்கிரத்தன்கண்டீர்; மருதர்காள்,தெரிந்தேவிட்டு
இன்மையாரவற்றிற் கெல்லாந்தேவனிந்திரன் யான்றனே.

(இ-ள்.) எனது புத்தியின் பலத்தைப்பெற்று யான் என்னென்
செய்கையாற்றினும் எனது பலமே மேன்மை சிறந்து நின்றதாம். யா
உக்கிரன். மருத்துக்களே! யான் அறிந்தே கொல்லும் அவற்றிற்கெல்ல
யானே ஈசனும் இந்திரனு மாவேன்—(எ-று.) இச்செய்யுளும் அடு
செய்யுளும் இந்திரவாக்கியங்களாம்.

வருக்கம். 25.

11. கருதியவளிப்பேனுக்குக் கடிமகத்தெனது நட்புக்
கருமையார் தோழீர்மெய்கண்மெய்பினுக்கிந்திரற்கு
மருதராகரர்காளீங்கெனக்கென மதித்துச்செய்த
கருதியார் பிரமத்தோம மகிழ்ச்சியை யெனக்குத்தோய்த்

(இ-ள்.) [illegible] வீரர்களே! இச்சைகளை
வளம்பெறவும், இந்திரனுயான [illegible]னிடத்து எனது தோ
மையை யெய்துவதற்காகவும், அநேக சரீரங்களோடு கூடிய எனது சரீ

தைப் போஷிக்கவும், நீங்கள் சுருதி பூர்வமாகத்தந்த அவிக் கர்மங்களும் ஸ்தோமங்களும் எனக்கு ஸந்தோஷத்தை விளைத்தன—(எ-று.) 'இச்செய்யு ளில் இந்திரன் மருத்துக்களின் நட்பின் அநாவசியத்தைக் கூறினதைப் பற்றிப் பச்சாத்தாபப் படுகிறான். தான் அவர்களை நிராகரித்த போதும் அவர் கள் அவனை 9வது செய்யுளிற் புகழ்ந்துள்ளது அவன் மனத்தை யுருக்கிற்று. அதற்குப் பிறகு அவ்விருவரது நட்பும் பழைய மாதிரி கூடிவிட்ட தென் னலாம்.' என்பர் மோட்ச மூலர்.

12. இவ்வகையிவர்களென் மாட்டொளியினையெய்த்து மூட்டின்
றெவ்வுறுங் கீர்த்தி யோடு மன்னத்தைத்தாங்கி நின்றார்;
செவ்வியபொன் வண்ணத்தின் மருதர்காள், திண்ணமாகத்
திவ்விய யசசா லென்னைச் சிமிழ்த்தனிர் சிமிழ்க்கா நின்றீர்.

(இ-ள்.) இம்மாதிரியாக இம்மருத்துக்கள் என்னிடத்துத் தங்களது பிரபைகளைப் பொருத்திக் குறைவற்ற கீர்த்தியையும் அன்னப் பொருள்க ளையும் எனக்காகத் தாங்கினார்கள். நல்ல தங்கநிறத்தோடு கூடிய மருத்துக் களே! நிச்சயமாய் ஒளிவீசுகின்ற புகழினால் என்னைக் கட்டினீர்கள்; இன் னுங்கட்டுகிறீர்கள்—(எ-று.) சந்த்ரவர்ண: என்பதற்குப் பொன் வண்ண மென்பார் ஸாயணர். யசசு, புகழ். புகழினாற் கட்டினார்களென்பதற்குப் புகழ்ந் துசந்தோஷிப்பித்தார்கள் என்பது பொருள். 'என்னை நோக்கியே எப்பொழு தும்பிரகாசிக்கிறார்கள், அல்லது, என்னையே எப்பொழுதும் திருப்தி செய்கி றார்கள்; எனக்காகவே கீர்த்தி அன்னம் இவற்றைத் தாங்குகிறார்கள். என் னாற்செய்யப்படுங் கர்மங்களுக்காக வென்னையே ஸ்துதிக்கிறார்கள்.' என்பது கருத் தென்பார் ஸாயணர்.

13. மருதர்கா ளும்மையீண்டு மகிமையின் வளர்த்த தாரே?
கருதுறு தோழர்காள் நீர் தோழரைக் கருதிச் செல்வீர்;
அரிய செல்வத்தைப் பூரணத்தினி னமைக்கல், சோபைப்
பெரியவர்கா, ளென் யக்ஞ வொழுங்கினைப் பெரிதும் பாரீர்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உங்களை யிவ்வுலகத்து மகிமையிற் பெரு குமாறு யார் செய்தார்கள்? தோழர்களே! உங்கள் தோழர்களாகிய யஜமானர் களை நோக்கிச் செல்லுங்கள். பிரபை மிகுந்த சித்திர வர்ணத்தவர்களே! சிந்திக்கத் தக்கவையான தனங்களைப் பூரணமாக வமைப்பீர்களாக. எனது யக்ஞ விதிகள் சரியாக வநுஷ்டிக்கப் படுகின்ற விஷயத்தையும் நன்றாகக் கவனிப்பீர்களாக—(எ-று.)

14. உமை வணங்கற் குரியபோற்றினு லுரைத்தாயிற்றால்;
அமைதுதியா ளளப்போன் புத்தியு மடையா நின்ற,
திமையினில் விப்பிரன் பால் மருதர்கா ளேய்குவீ, ருந்
தமையெணித்துதிப்போ னர்க்கந்தயக்கிய தன்மையானே.

(இ-ள்.) மருதர்களே! உம்மை வணங்குதற் குரிய ஸ்தோத்திரங்க ளால் வணங்கியாயிற்று. பொருந்திய துதிகளாலுமையளப்பவனுடையபுத் தியும் உம்மாட்டடைந்தது. உம்மைநினைத்துத் துதிப்பவன் உம்மை யர்

சித்த காரணத்தால் நீங்கள் விரைவாக விப்பிரனுகிய யஜமானனிடத்துச் செல்வீர்களாக—(எ-று.) மான்யஸ்ய என்பதற்கு மாநநீயஸ்ய விதுஷ என்பார் ஸாயணர். ஆனால் மானனுடைய புத்திரனது எனப்பொருள் கூறுவர் மேனாட்டாசிரியர். இவ்விருக்கின் பொருளைத்தாம்உத்தேசமாக வெழுதியுள்ளதாகவும் கூறுவர்.

15. மருதர்கா ளிப்போற்றும்மை யின்பத்தின் வைகுவிக்கல்;
கருது மிவ்விசையு, மத்த மூட்டு வோர்வரத்தைக்காண்போர்
சுருதியு, முடல் வளர்க்க வெண்ணியே தோய்க; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை வெற்றியார் கொடையுங் காண்க.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! இந்த ஸ்தோத்திரம் உம்மையின்பத்திற் றங்குமாறுபுரிக. இக்கீர்த்தனமும், மத்தத்தை யூட்டுவோர்களும் வரப்பிரதானமுதலியவற்றால் உம்மை அளப்பவர்களும் செய்யும் ஸ்தோத்திரங்களும், எமது சரீரத்தை வளர்க்குமாறு பொருந்தட்டும். யாங்களும் உணவையும், பலத்தையும், ஜயசீல தானத்தையு மடையட்டும்—(எ-று.) ஈண்டும் மானனது புத்திரன் மாந்தார்யனது துதிகளை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர். அவன் ஒருகவியாயிருக்கலா மென்பர்.

வருக்கம். 26.

ஆகச்செய்யுள். 412.

மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

நான்காவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 29 வருக்கமும் 18 ஸூக்தங்களும் 142 இருக்குக்களு முள்ளன.

166. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 23. சூக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்1—13, ஜகதி, 14, 15 திருஷ்டுப்; தேவதை: மருத்துக்கள்.

மித்திராவருணர்கள் ஊர்வசி யென்னும் அப்ஸர ஸ்திரீயைப் பார்த்தபோது அவர்களது ரேதஸ் கும்பத்தில் விழ அகஸ்திய வஸிஷ்டர்களுற்பவித்தார்களென்ப. இதுமுதல் 26 ஸூக்தங்கள் அகஸ்தியர் கண்டவையாம்.

(வேறு.)

1. பலனளிப்போன்றனைவிளக்க வேகமொடு
தோன்றுவர்தம் பண்டு நின்றும்
வலன்பொருந்தும் பெருமையினை விரைவாக
வுரைத்திடுவோம்; மருவுந் தீயைத்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 166.

தலன்றே று நெறியெல்லா, மாருதர்காள்,
பேரொலியீர், சார்த்திப் போரிற்
பலந்தோற்றுங் கருமங்கள் புரிவதுபோற்
சத்தியுளீர் புரிந்தீர் பண்பின்.

(இ-ள்.) பலனைத் தருபவனாகிய இந்திரனது பெருமையைத் தெரியப்படுத்த வேகத்தோடு யாகவேதிக்கு முன்னர்க் காணப்படுபவர்களாகிய மருத்துக்களினது, பழைய காலத்திலிருந்து பலத்தோடு கூடியுள்ள மகிமைகளை இப்பொழுது கூறுவோம். பெருத்த சப்தத்தோடு கூடியவர்களே! எல்லாம் செய்ய வல்லவர்களே! மருத்துக்களே! இடந்தோறும் வழியில் நெருப்பை வைத்து யுத்தத்திற் போல உமது பலத்தைத் தோற்றுங் கருமங்களைப் புரிந்தீர்கள்—(எ-று.).

2. அன்பார்ந்த வௌரசபுத் திரனென்ன
யாகமதி னூர்ந்த தேனை
யின்பார்ந்த கிரீடையர்கள் கொண்டுவந்து
பலரிடிக்கக் கிரீடிப்பார்கள்;
அன்பார்ந்த வுதவிகொடு முருத்திரர்க
டுதிப்போன்மாட் டடைவார், சற்றுந்
துன்பார்ந்து நையாதே யவியளிப்போன்
றனைக்காப்பர் சுபமொய்ம்போரே.

(இ-ள்.) அன்பிற் சிறந்த ஔரஸ புத்திரனைப் போல யாகக் கூட்டத்தில் மாதுரியமான வவியைக் கிரீடையர்களான மருத்துக்கள் பலருமிடித்து நெருக்கக் கொண்டுவந்துவைத்துக் கிரீடிப்பார்கள். உருத்திர புத்திரர்களாகிய வவர்கள் நமஸ்காரஞ் செய்து துதிப்பவனுக்கு உதவியைக் கொண்டு வருவார்கள். ஹவிஸை யளிப்பவனை ஸ்வயபலமுள்ள வவர்கள் துன்பப் படுத்தாது காப்பார்கள்—(எ-று.) மருத்துக்களைப் பற்றி மண். 1 சூக். 114 செய். 6 பார்க்க.

3. அவிசதனை யளிப்பவன்யா ரென்னினுமன்
னுன்றனக்கிங் கமரம் வாய்ந்தோர்
தவவுதவி யாற்றுபவர் தனநிறைவை
யுந்தருவர்; சகாயரென்ன
வவன்பொருட்டு மாருதர்கள் சுகமதனைத்
தோற்றுவிப்போ ரதிகமாகப்
பவனரஜந் தனிற்றண்ணீ ரொழுகும்வகை
நனைத்திடுவார் பொருந்தி மாதோ.

(இ-ள்.) ஸோமமாதிய அவிப் பொருள்களைத் தரும் யஜமானன் யாராயினும் அவனுக்கு, மரணமின்மை வாய்ந்தவரும் மிக்கவுதவி செய்பவர்களுமான மருத்துக்கள் (பசு நிறைவு முதலியவற்றைத் தருவதோடு) செல்வநிறைவையும் தருவர். சுகத்தைத் தருபவர்களான மருத்துக்கள் ஹிதஞ்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

செய்யும் சிநேகிதரைப் போலப் பொருந்திப் பூமியைச்சூழ்ந்த ரஜத்தில் தண்ணீர் அதிகமாக வோடும்படி நனைப்பார்கள்—(எ-று) புவனரஜ மென்றது பூமியை யடுத்த வாயுப் பிரதேச மென்க. மண். 1 சூக். 110 செய். 6 நோக்குக.

4. மிருபலத்தால் ரஜமதனை யெப்புறமுங்
குழப்பமுற விளைத்தமாக்கள்
தகுதியுறச் சுயமாக வேவப்பட்
டோடுகின்ற தக்கவாறே;
அகிலபுவ னத்துயிரும் வீடுகளும்
பயமடைந்த வாயுதத்தோ
டிகவயினீ ருமதுபல நிறத்தோடு
வருவதனை யெண்ணி யந்தோ.

(இ-ள்.) மிருந்தபலத்தால் பூமியைச்சூழ்ந்த அந்தாவுலகத்தை எல்லாப்பக்கமும் குழப்பமடையும்படி செய்த வுமது அசுவவிசேஷங்கள் (சாரதியில்லாமல்) தங்களைத்தாங்களே தூண்டுதல் செய்துகொண்டு தக்கவாறு செல்லுகின்றன. அப்பொழுது எல்லாவுலகங்களிலுமுள்ள பூதஜாதங்களும் கிரகங்களும் பயத்தையடைந்தன, ஆயுதங்களை நீட்டிக்கொண்டு உமது சித்திரவர்ணத்தோடுகூடிய சாயலோடு நீங்கள்வருவதைக்கண்டு—(எ—று.).

5. பளிச்செனவே செல்லுபவர் பர்வதங்க
டமையொலிப்பித் தாகாயத்தின்
வெளிப்புறத்து முகட்டினைத்த மாண்மையினு
லசைத்திட்டு மேவுங் காலை
யொளிப்பரப்பி னுமதுவரு கையையறிந்து
வனப்பதிக ளொக்கப் பீதித்
துளக்குறுவ தோடிரத வுழற்சியென
வோடதிகள் சுழலு நன்கே.

(இ-ள்.) பளிச்சென்று மின்னிக்கொண்டு செல்பவர்களாகிய மருத்துக்கள்,பர்வதங்களை (அல்லது மேகங்களை)ச்சப்திக்குமாறுசெய்துவிண்ணினது உச்சியைத் தமது பலத்தினல் நடுங்குமாறு புரியும்போது வனஸ்பதிகளாகிய பெருமரங்கள் உமது (மருத்துக்களது) வருகையை யெண்ணி நடுங்கும். தேர்சுழல்வதுபோல ஓஷதிகள் சுழல்வுறும்—(எ-று.). உமது என்பது அவர்களது என்ற பொருளில் வந்தது. இவ்வகைப்படர்க்கை முன்னிலைமாற்று வேதஸஹஜம். நர்யா: என்பதற்கு ஆண்மையினல் என்னு நரர்களுக்கு ஹிதஞ்செய்பவர்களாயென்று உரைகூறுவர்ஸாயணர். அவரே ரதயந்தீஇவ என்பதற்குத் தேரேறவெண்ணும் ஸ்திரீ அங்குமிங்குஞ் சுற்றுவதுபோல என்று உரை கூறுவர்.

வருக்கம். 1.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 166.

6. உக்கிரரா மாருதர்காள் குறைவடையாச்,
சேனையுளீ ரோங்கு ஞானத்,
தக்கரையா ரெம்மதியி னிச்சைகளைப்
பூரிப்பீர்; அணியின் யாண்டும்
மிக்கவலி கூடிய வும் மழற்றந்தங்
கடிக்குங்கான் மேவுமாக்க
ளொக்கவெவ்வற்றையுஞ் சிறிதுங்குறிதவறு
வம்பெனவே யூறிழைக்கும்.

(இ-ள்.) உக்கிரம் பொருந்திய மருத்துக்களே! குறையாத சேனையோடு கூடியவர்களே! ஞானத்தோடு கூடியவர்களாய் எமது இச்சைகளை நிறைவேற்றுகிறீர்கள். அழகாக வெல்லா விடத்தும் வலிபொருந்தியஉமது அழற்றந்தமாகிய மின்னலானது கடிக்கும் போது மேகங்களாகிய இப்பசுக்களைக் குறிதவறாத வம்பைப் போல அது எல்லாவற்றையும் அழிக்கும்—(எ-று.)

7. நிலைவாய்ந்த தானத்தோ ரழியாத
தனமுள்ளோர் நேடி யென்றும்
பலன்வாய்ந்த கொடைமிக்கோர் யாகமதிற்
றுதிகொள்வோர் பண்பார்வேந்தை
நலன்வாய்ந்த சோமமதைக்குடிக்கவெனத்
துதிக்கின்றார்; நன்றூர்தம்மை
வலன்வாய்ந்து நலிக்கின்ற வீரன்றன்
முதலாண்மை மதித்தோர்வாரே.

(இ-ள்.) நிலைத்து நிற்கும் தானங்களைச் செய்பவரும், அழியாத செல்வ முள்ளவரும், பலனிறைந்த கொடையோடு கூடியவரும், யாகத்தினிடத்துத் துதியை யேற்பவருமான மருத்துக்கள் ஸோம பானத்திற்காக இந்திரனைத் துதிக்கிறார்கள். பகைவரை வாட்டும் வீரனாகிய இந்திரனுடைய பிரதம பௌருஷங்களை யவர்கள் நன்று யறிவார்கள்—(எ-று.)

8. மாருதர்காள் சதபோகப் பாலனமார்
புரங்களொடு வஞ்சமார்ந்த
பேரகங்க ணின்றுபெரி தளிக்கவெணு
நரனைமகார்ப் பெருக்கி மிக்க
சிரகத்தனுக்கி வளர்த்திடுமவனை,
யுக்கிரர்காள், சிறப்பிற்பற்பல்
பேரொலியின் முழங்குறு நன்மகத்துவத்தீர்,
வலியுறைந்தீர் பெரிதுங்காப்பீர்.

(இ-ள்.) உக்கிரர்களும், விவித சப்தத்தோடு கூடிய மகத்துவர்களும் பலமிகுந்தவர்களுமான மருத்துக்களே! நூற்றுக் கணக்கான போகங்கள் நிறைந்து சத்துருக்களினின்று காக்கும் கோட்டைகளால், வஞ்சனை மிகுந்த

பெரும் பாபங்களினின்றும் நீங்கள் பெரிதுங் காக்க வெண்ணும் மனிதனை சந்ததியபிவிருத்தி செய்து சீர் நிறைந்த வில்லத்தானாக நீங்கள் வளர்க்கு மன்னனை, நன்றாகக் காப்பாற்றுவீர்—(எ-று.)

9. உந்தேரில் மாருதர்காள்,நன்மையெலாம்
பொருந்துள்ள; வோங்கும்வன்மை
நந்தாயு தங்கள்பல வொன்றோடொன்
றெதிரிடுத னுடை நின்ற;
உந்தோட்கோப் பேகுநெறி யிளைப்பாற்ற
வெனவமைந்த;வுங்களட்சத்
தந்தேர்ச்சக் கரங்களரு கழகாக
வொத்தவணஞ் சுழலு மன்றே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உமது தேரில் எல்லாக்கல்யாணகாங்க ளும் நிறைந்திருக்கின்றன. பலம்பொருந்திய ஆயுதங்கள் ஒன்றோடொன்று எதிரிட்டது போல விருக்கின்றன. செல்லு நெறியின் இளைப்பைத்தீர்க்க உமது தோட்கோப்பாகிய பக்ஷயாதிகள் அமைந்திருக்கின்றன. உங்களது தோரச்சிற் சக்கரங்கள் சமீபத்தில் ஏற்றக் குறைவின்றி யுருள்கின்றன—(எ-று.)

10. நரர்களது கரங்களினிற் கலியாண
தனமிகவு நாடிச் சார,
வுரமதனி லொளிவீசும் பொன்மணியார்
கோலங்க ளோங்கா நின்ற;
தரமிகுதோளிடத்து வசியாயுதங்கள்
வச்சிரத்திற் றங்குகின்ற;
திருவதனை யுறுப்பினெலாந் தாங்குகின்றார்
பறவையது சிறகு போன்றே.

(இ-ள்.) வீரர்களாகிய மருத்துக்களது கைகளிற் றானார்த்தம் கலி யாணகரமானபூரிகள் சேர்ந்திருக்க அவர்களது மார்பிற் காந்தி வீசும் பொன்னாபரணங்களும் ரத்நாபரணங்களும் ஓங்கி நிற்கின்றன. அவர்களது புஜத்தில் கூர்மை மிகுந்த வாயுதங்கள் வச்சிராயுதத்தைப் போலத் தங்கியிருக் கின்றன. பட்சிகள் சிறகைத் தாங்குவதுபோலத் தங்களது அவயவங்க டோறும் லட்சுமியைத் தாங்குகின்றார்கள்—(எ-று.)

வருக்கம். 2.

11. மகத்துவத்திற் பெரியவர்கள், வியாபிப்போர்,
விபூதியுளோர், விண்ணோர்நாளின்
மிகத்தொலையினுந் தெரிவோர், களிப்பளிப்போர்,
நன்னாவோர், விழைந்துவாயா

மண்டலம் 1 சூக்தம் 166.

ஆகத்தனூறு மொழிபகர்வோர், இந்திரனை
நன்றாகவுவந்து சூழ்ந்தோர்,
தொகுத்த துதியொடுகூடிச்சிறந்த, மருத்
துவர்களிவண் டோய்வார் நன்கே.

(இ-ள்.) மகத்துவ மிகுந்த மஹான்களும், விபுக்களும், பலவித ஐசுவரியங்களோடு கூடியவர்களும், வானத்தில் நிறைந்த நட்சத்திரங்களைப் போலத் தூரத்தினின்றுங் காணப்படுபவர்களும், மத்த மளிப்பவர்களும், நல்ல நாவோடு கூடியவர்களும்,வாயினாலினிய வசனங்களைப்பேசுபவர்களும் இந்திரனை நன்றாகச் சூழ்ந்து கலந்தவர்களும், துதிகளோடு கூடியவர்களு மான மருத்துக்கள் (இவ் வெக்கியப் பிரதேசத்துக்குவருகிறார்கள்)—(எ-று.) தோய்வார் நன்கே யென்றது ஸாயணருரையை நோக்கிச்சேர்த்தது.

12. நற்பிறப்பின் மாருதர்கா ளும்மகிமை
யத்தகைத்தாம்; நாடி நீங்கள்
முற்பட வீந்தவையதிதித் தொழிலினைப்போற்
பரந்தனவாம்; மூண்ட வன்பிற்
சற்கருமஞ் செயுமனிதன் கொள்கவென
வவன்விழையுந் தனத்தைக் கூட்டுஞ்
சற்கொடையை யிந்திரனுங் கைவிட்டு
வஞ்சனைக டயக்கலின்றே.

(இ-ள்.) நற்பிறப்போடு கூடிய மருத்துக்களே! உங்களது மாஹாத்மியம் அத்தகையதாம். நீங்கள் தருங்கொடைகள் அதிதியாகிய பூமியினது செய்கையைப்போல மிகப்பரந்ததாம். அன்போடு சத்காரியங்களைச் செய்யும் யஜமானன் விரும்பியதனத்தையளிக்கும் உமது கொடைகளை இந்திரனுங் கைசோரவிட்டு மாற்றுவதில்லை—(எ-று.) 'மருத்துக்களது கொடைகள் அகண்டமாயுள்ள அதிதியைப்போல வரையற்றது,' என்பது கருத்தென்பார் மோட்சமூலர். இச்சூக்தத்துக்கும் அவர் விரிவுரையெழுதியுள்ளார்.

13. மாருதர்காள், மரணமுறீ, ரும்முறவித்
தகைத்தாகு, மதிக்கி னீங்கள்
பூருவகாலந் தொடங்கிப் பயிலுறுவீ
ரெந்துதிக்குப் பொருந் ீதராளப்
பூரியினை யளித்துக் காத்திடுவீர்கள்;
இம்மறையாற் போற்று மாந்தர்க்
கேரினவர் கீர்த்தியினைக் காத்துநர
ருஞ்செயலின் மகிமை யேய்த்தார்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! மரணமற்றவர்களே! உமது பந்துத்வ மித்தன்மையதாகும்.யோசிக்குமிடத்து நீங்கள் பண்டைக்காலத்திலிருந்து பழகுகிறீர்கள். (காலாதீதர்களென்றபடி:) எங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்துக்கு

ஏராளமான பூமியையளித்து எங்களைக் காப்பாற்றுவீர்கள். இந்த மந்திரத்தி ஞற் றுதிக்கும் மனிதர்களுக்கு அவர்களது கீர்த்தியை யளித்துக்காப்பாற்றி, நேதாக்களாகிய மருத்துக்கள் தங்களது அற்புதச் செய்கைகளால் தமது மகி மையை எல்லார்க்குந் தெரியப்படுத்தினார்கள்—(எ-று.)

(வேறு.)

14. வேகமார் மருத்துவர்காள், வெகுதன முமது கொண்டே
யேகமாய்த் தீர்க்ககாலம் வாழ்வினை யெய்தி யோங்க,
வாகவ மதனி னெங்கள் மனிதர்கள் பெருகி நிற்க,
வோகையி னெக்கியத்தா விட்டியீ தோங்குவிப்பேன்.

(இ-ள்.) வேகம் பொருந்திய மருத்துக்களே! உம்முடைய ஏரா ளமான செல்வத்தைக்கொண்டு யாங்கள் நெடுங்காலம் வாழ்வடைந்து சிறக் குமாறும், யுத்தத்தில் எங்களது ஜனங்கள் பரந்து நிற்கவும், யக்ஞ கர்மங்க ளால் இவ்விஷ்டியைப் பூரணமாகுமாறு புரிவேன்—(எ-று.)

15. மருதர்கா ளிப்போற்றும்மை யின்பத்தின் வைகுவிக்கல்;
கருதுமிவ் விசையும், மத்தமூட்டுவோர் வரத்தைக்காண்போர்
சுருதியும், உடல்வளர்க்க வெண்ணியே தோய்க; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! இந்தஸ்தோத்திரம் இன்பத்திற் றங்குமா று உம்மைப்புரிக. இக்கீர்த்தனமும், மத்தத்தை விளைப்பவர்களும் வரப்பிர தான முதலியவற்றாலும்மை யளப்பவர்களுஞ் செய்யும் ஸ்தோத்திரங்க ளும், எமது சரீரத்தை வளர்க்குமாறு பொருந்தட்டும். யாங்களும் உணவை யும், பலத்தையும், சிரகால ஜீவனத்தையுமடையட்டும்—(எ-று.) இச்செய் யுள் மூன்றாவது அத்தியாயத்தின் கடைச்செய்யுளாக வந்துளது. ஆண்டு ஜீரதானும் என்னும் மூலப்பதத்துக்கு ஜயசீலதான மென்றுரை கூறிய ஸாயணர் ஈண்டு சிரகால ஜீவனமென்றார். அதனாற் செய்யுளில் 'வெற்றி யார் கொடையும்' என்பதற்குப் பிரதியாக நெடும் பகல் வாழ்வும்' எனமாற் றிக் கூறினார் இந்நூலாசிரியர். ஈரிடத்திலும் மானனது புத்திரனாகியமாந் தார்யன் சொல்லுந்துதி யென்றே மேனாட்டாசிரியர் மொழிபெயர்ப்பர்.

வருக்கம். 3.

167. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 3.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: 1 இந் திரன், 2-11 மருத்துக்கள்.

1. ஆயிரமுதவி, வேந்தே, யுன்னவை, யரிவ, தேர்ந்த
வாயிர முணவின் பேதங், களிப்பினை யெமக் களிப்பா
ஞயிரம்வகைத் தனங்க ளாரும் வேகத்தின் மாக்க,
ளாயிரமாக வெங்க ளருகினி லடைந்து நிற்க.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 166.

(இ-ள்) இந்திரனே! அரீயென்னுங் குதிரைகளிரண்டுக்கு நாயகனே! ஆயி ரக்கணக்கான வுதவிகளும், பொருக்கி யெடுத்த ஆயிரக்கணக்கான உணவு பேதங்களும், எங்களுக்குச்சந்தோஷத்தை யூட்டுவதற்காக ஆயிரக்கணக்கான செல்வங்களும், வேகம் பொருந்திய குதிரை பசு முதலிய நாற்காற் பிராணி களும் எங்களுக்குச் சமீபத்தில் வந்து சேரட்டும்—(எ-று.)

2. மாயையிற் சிறந்தோ ராகு மாருத ருதவி யோடும்
பாயபேர் விண்ணினின்றும் பற்றிய முதன்மைச் செல்வ
மேயவை யோடு நன்னர் மேவுக, வவர்தம் வேகந்
தோயுமாப்பிணையலோதமெனினு மக்கரை தோய்போதே.

(இ-ள்.) ஞானத்திற் சிறந்தோரான மருத்துக்கள் ரட்சணங்களோ டும், பெரிய விண்ணிலிருந்து கொண்டு வந்த முதன்மையான செல்வங்க ளோடும், எம்மை நன்கே யடைவார்களாக, அவர்களது வேகமான குதி ரைக்கூட்டம் ஸமுத்திரமாயினும் பொருட்படுத்தாமல் அதன் அக்கரையிற் றனங்களோடு சேருமக்காலத்து—(எ-று.) ஸமுத்திரம் அந்தரிட்சமாம்.

3. நன்னிலையுற்று நெய்யோ டோடிப் பொன்னுருவினண்ணி
மன்னியமின் மேகத்தின் மாலையிற் கூடி மாந்தர்
பன்னியின் மறைந் தொழுகிப் பகர்மக வாக்கி ஞேரோர்
நன்னயக் காலந்தன்னிற் சபையினி னலக்கத் தோன்றும்.

(இ-ள்.) உலகத்தில் நன்ருக நிலைத்து, ஸாரபுஷ்டியுள்ள நீரோடு சென்று, தங்கம்போன்றழகிய ரூபத்திற் சிறந்த மின்னலாகிய ஆயுதவி சேஷம் மேகமாலையிற் கூடுவதுபோல அம்மருத்துக்களுடன் கூடி, மனி தர்களது பத்தினிகள் (வெகு ஆபரணங்களோடு ரூபவதிகளாயிருந்தும்) ம றைவாக வந்தப்புரத்திற் சஞ்சரிப்பதுபோல மறைவாகவே யொழுகி, யாகத் தினிடத்து ஸ்தோத்திர முதலிய ரூபமாக வாக்கானது எல்லாருடைய காதி லுங்கேட்கவுலாவுதல்போலவொவ்வொருகாலத்தில்இடிரூபமானவாக்காகவெல் லாருக்குந்தெரியும் வண்ணம் ஸபையில் வெளித்தோன்றும்—(எ-று.) மின் னலே மருத்துக்களது ஆயுதமாகவும் அம்மின்னல் குடும்ப ஸ்திரீகளைப்போல மறைந்தே மேகத்தினு ளொழுகுவதாகவும், ஒரோர் காலத்தில் யக்ஞ பூமி யில் மந்திரசப்தங்க ளறியப்படுவது போல இடியினுல்அறியப்பட்டு வெளித் தெரியுமென்றும் வர்ணித்தார். இவ்வுவமைகளை யறிய முடியவில்லையென் று கூறிமேனுட்டாசிரியர் பின்வருமாறு மொழிபெயர்ப்பர்: “ஒருமனித னது பத்தினியைப்போலவும், நன்ருய்ப் பிடிக்கப்பட்டுப் பிரகாசத்தோடு கூடிப் பொன்னு லலங்கரிக்கப்பட்டுப் பின்னுற் கொண்டுபோகப் பெற்ற ஈட்டியைப்போலவும், மறைவாக அவர்களுக்கருகில் ஒன்று செல்லுகிறது. அவர்களுக்கிடையில் அழகிய வாசாலகமுள்ள மாதைப்போல வாக்கு மி ருக்கிறது.” என்பதாம்.

4. எய்ப்பறு சோபை வாய்ந்த மருதர்க ளென்று நீரை
யுய்த்து மின்னேடு சேர்ந்தார்பொதுவினிற்றுய்ப்போரொப்ப;
மொய்த்திடு கோரர் தம்முன் புரோதஸி முரணிச் செல்ல
வுய்த்திலர், தேவ ரன்னுள் தோழமை யோங்கவூழ்த்தார்.

(இ-ள்.) இளைப்படையாதவரும் சோபனாலங்காரங்களோடு கூடிய வருமான மருத்துக்கள் எப்பொழுது நீரைக்சொரிந்து பொதுவிலநுபவிப்பவர்களைப்போல மின்னலோடு கூடினார்கள். மழையையதேஷ்டமாகப்பெய் விக்கும் கோரர்கள் தங்களுக்கு முன் ரோதஸியாகிய ஸ்திரீ பயந்தோட விரட்டினார்களலர். ஆனால் தேவர்களாகிய வவர்கள் அவளாதுதோழமை விருத்தி படையுமாறு விரும்பினார்கள்—(எ-று) உரோதஸீ பூமி வானங்களெனக் கொள்ளின், புருஷர்கள் தாங்களநுபவிக்கும் ஸ்திரீகளிடத்து ரேதஸைக் கொட்டுவதுபோலப் பூமியின்மீது மழையைப்பெய்கிறார்களென்றும் அப் பூமிவானங்களைப் பயமுறுத்த வெண்ணாது அவற்றின் தோழர்களாய் அவற்றை அபிவிருத்தி செய்கிறார்களென்றும் உரைக்க. உரோதஸீயென்பதற்கு ரோதனஸ்வாபவமுள்ள ருத்திரனது ஸ்திரீ ரோதஸீ யென்பர் சிலர், மண். 1 சூக். 101 செய்.7 பார்க்க. வேறு சிலர் மருதர்களது ஸ்திரீகள் என்பர். ஈண்டு மின்னலாகிய மருத்துக்களது பத்தினியென்னும் பொருளில் வந்தது. ஊழ்த்தல் நினைத்தல்.

5. அவிழ்ந்த கூந்தலினள் வீரமார்ந்த ரோதஸி யசுர்யை
குவிந்திவர் தம்மைக் கூட வெண்ணிய போது சேவை
நிவந்தவர் தேரிற் சூர்யை நேர வந்தரத்தின் மேகந்
தவழ்தலிற் காந்தி சார்ந்த வுறுப்பொடு தாவினாளே.

(இ-ள்.) அவிழ்ந்து விரிந்த கூந்தலோடு கூடினவளும், வீரமனத்தோடு கூடியவளும், அஸுரர்களாகிய மருத்துக்களது பத்தினியுமாகிய ரோதஸி (மின்னல்) இம்மருத்துக்களைக்கூட வெண்ணியபோது, தன்னைச் சேவித்தோங்கும் அம்மருத்துக்களது தேரில், மேகமானது அந்தரத்திற் செல்லுவதுபோலச்சென்று, ஒளிவீசு மவயவங்களோடு சூரியனது புத்திரியாகிய ஸூர்யா அசுவினிகளது தேரிற்றாவியதுபோலப் பாய்ந்தேறினாள்—(எ-று.)

வருக்கம். 4.

6. யுவானர்கள் சோபை கூர்ந்த யுவதியைச் சபையில் வன்மை
தவாதுள வவளைத் தேரிற் சார்த்தினார், மருதீர், நீங்க
ளவாவிய வர்க்க மோங்க, வவியுளோன் சோமமூற்று
நிவாசவான் வணங்கிப் பண்ணை நேடிப்பாடிய வப்போதே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! நீங்கள் ஆசைப்படும் அர்க்கம் அல்லது ஸ்தோத்திரமோங்கி நிற்கும்போதும், அவியைக்கரத்தேந்திய ஸோமயாஜியாகிய கிரகஸ்தன் உங்களை வணங்கிக்கீதங்களைப்பாடியபோதும், நித்தியதருணர்களாகிய மருத்துக்கள், சோபை கூர்ந்தவளும், ஸபைகளில் வலிமையிகுந்தவளுமான அந்த யுவதியாகிய மின்னலைத் தமது தேரில் நிலைப்பித்தார்கள்—(எ-று.) மருத்துக்களே! என்று முன்னிலைப் படுத்திப் பின்னர் யுவானர்களென்றவிடத்து அவர்களையே படர்க்கைப்படுத்தினார்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 166.

7. மருதரா மிவர்க ளுண்மை மகிமையை, யுரைத்துப் போற்ற
மருவிய வதனைச் சொல்வேன், மற்றிவள் கூடத் திண்மை
பரவிய மனத்திற் சித்தத்திட மகங்காரப் பண்பும்
விரவியுஞ் செல்வம் வாய்ந்த மாதரை வகிக்குமாற்றை.

(இ-ள்.) மருத்துக்களாகிய விவர்களது உண்மைவாய்ந்த மகிமையும், உரைத்துப் போற்றத்தக்கதுமான அதனையெடுத்துரைப்பேன். (அது வெதுவெனில்) வலிமைபொருந்திய (அல்லது மழைபெய்விக்கும்) மனத்தோடும், திடச் சித்தத்தோடும் அகங்காரத்தோடுங் கூடியிருந்தும் இவ்வு ரோதஸீயுங் கூட அவர்களோடு சேர்ந்து ஸௌபாக்கியவதிகளாயுள்ள ஸ்திரீகளிடத்திற் சென்று அவர்களைத்தாங்கும் விஷயத்தை—(எ-று.)

8. மித்திரன் வருண னர்யமானுங் கேடகற்றி மற்று
மித்தரைப் பாவநீக்கி யிரட்சணை புரிகின்றூ, ரிங்
கொத்தசை வின்மை யார்ந்த வுறுதிவாய் பொருளு மாட்ட
மெத்துறப் புரிவார்; மாண்ட வவியன் வாழ்வான் மருத்தீர்.

(இ-ள்.) பகலபிமானி தேவதையாகிய மித்திரனும், இரவபிமானி தேவதையாகிய வருணனும், காலைமாலை ஸந்திகளுக்கபிமானி தேவதையாகிய அர்யமானும், கெட்டுப்போகும் பொருள்களை நாசமுறவிலக்கி இவ்வுலகத்திலுள்ள பாபங்களை நீக்கி யிரட்சிக்கின்றூர்கள். சலிக்காமல் உறுதியாயுள்ள பொருள்களையும் சலிப்பிப்பார்கள். மருத்துக்களே! சிறந்த அவிப்பொருள்களையளிக்கும் யஜமானன் வாழ்வையடைவான்—(எ-று.)

9. அண்மையிற் [illegible]ரத் தேனு மணைந்தயா மெவரு முங்க
ளுண்மையார் பலத்தை யெய்தோ, மருதர்காள்; வீரமார்ந்த
திண்மையி னவர்க ளோங்கித் தீரராய்ப் பகைவர்தம்மை
யண்மி யர்ணவத்தின் றன்மை யனையராய்ச் சூழ்ந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! சமீபத்திலும் தூரத்திலாயினும் உள்ள யாங்கள் உங்களுடைய உண்மைப்பலத்தை யடைவதில்லை. வீரம் நிறைந்த பலத்தவர்களான அம்மருத்துக்கள், சமுத்திர ஜலம் வியாபித்துச் சூழ்வது போலச் சத்துருக்களை நெருங்கிச் சூழ்ந்தார்கள்—(எ-று.) முதலிரண்டடியை முன்னிலையாகவும் பின்னிரண்டடியைப் படர்க்கையாகவுங் கூறினூர்.

10. இன்றியா மிந்திரற்குப் பிரிய வுத்தமராய் நிற்க;
வென்றியை மர்யரோடும் விளம்புவ மறுநாள்; யாங்கள்
முன்பும் வன்மையி னேடுற் றேம், புதுவலி தினமுமெய்க்க;
மூன்புறு வீரர் தம்முட் பெரியவ னெம்மோ டேய்க.

(இ-ள்.) இன்றைக்கு யக்ஞஞ்செய்யும் யாங்கள் இந்திரனுக்குப் பிரியதமர்களாக விருக்கட்டும். நாளைக்கு இதர ரித்விஜர்களாகிய மர்த்தியர்களோடு இந்திரனுடைய ஜயத்தைக் கூறுவோம். யாங்கள் முன்னரும் பலத்தோடி

ருந்தோம். நாள்தோறும் புதிய பலம் எங்களை யடையட்டும். வலிமை மிகுந்த வீரர்களில் மகிமை வாய்ந்தவனான இந்திரன் எங்களுக்கு அநுகூலஞ்செய்பவனாய் எங்களோடிருக்கட்டும்—(எ-று.) யுத்தந் தொடங்குவதற்கு முன் கூறிய செய்யுளிது போலு மென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

11. மருதர்காளிப் போற்றும்மை யின்பத்தின் வைகுவிக்கல்;
கருதுமிவ் விசையும், மத்தமூட்டுவோர்வரத்தைக்காண்போர்
சுருதியு, முடல் வளர்க்க வெண்ணியே தோய்க; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) 166ம் சூக்த விறுதியில் உரை கூறியுள்ளது காண்க—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

168. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 4.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

*ரிஷி: ஷி அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1–7 ஜகதி, 8–10 திருஷ்டுப்; **தேவதை:** மருத்துக்கள்.*

(வேறு.)

1. அருகினுமை மகந்தோறு மடைந்துள்ளோன்
விரைவாக வடையா நின்றான்
பெருகு பயன்றனைத்; தேவர்தமை வணங்கு
மவன்கருமம் பிறங் கெல்லாமுங்
கிருபையுடன் கைக்கொள்வீர்; ஈருலகும்
பெருங்காவல் கிளர்ந்து வாழ்வா,
னரியதுதி கொண்டுமை யிங்கெமை நோக்கிப்
போதுற யானழை விப்பேனே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) உம்மைத் தனது யாகங்கடோறு மடைந்துள்ள யஜமானன் மிகுந்த லாபத்தை விரைவாக வடைகிறான். தேவர்களை வணங்கு மவனுடைய கருமங்க ளெல்லாவற்றையும் நீங்கள் அன்போடு ஏற்றுக்கொள்வீர்கள். இவ்வானம் பூமியென்னு மிரண்டுலகங்களும் பெரிய பாதுகாப்போடு வாழ்வை யடையும் வண்ணம் அரிய ஸ்தோத்திரங்களால்நீங்கள் எங்களை நோக்கி வருமாறு யான் உங்களைத் திருப்புவேன்—(எ-று.) வடமொழி இருக்கின் முதலடியிற் பதங்கள் சிதைந்துள்ளன வென்றும், அதனால் இம்மொழிபெயர்ப்பு உத்தேசமாகச் செய்ததாகு மென்றும், இவ்வுண்மையை மோட்சமூலரது 'கீழ்நாட்டுப் புண்ணிய நூல்கள்' 32-வது புஸ்தகம் 281-வது பக்கத்தில் அறியலாமென்று கூறுவர் மேனாட்டாசிரியர்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 168.

2. உருநலத்தோர் தாந்தோன்றித் தம்பலமே
பெருத்தவர்க ளோங்கன்னத்தோ
டிருந்துறக்க வொளியினையு முலுக்குபவர்
தோற்றுகிறா ரெண்ணவொண்ணாப்
பெருந்திரைக ணீர்மீது செல்லுதலி
னருகுறுமப் பெட்பார்காலத்
தருநமங்கள் பெறத்தக்கோர் காளையெனப்
பசுவெனவே யணையு மன்னார்.

(இ-ள்.) நல்ல ரூபத்தோடு கூடியவர்களும், அநன்யஹேதுகர்களாய்த் தாமே பிறந்தவர்களும், தமது பலமே பெருத்தவர்களும், அன்னத்தையும் ஸ்வர்க்கவொளியையும் அளிப்பவர்களும், ஆயிரக்கணக்கான அலைகள் வெள்ளத்தின்மீது செல்லுவதுபோல அருகிலுறு மக்காலத்து வணங்கத்தக்கவர்களும், காளையைப்போல மழை பெய்விப்பவர்களும், பசுவையொத்தவர்களுமான மருத்துக்கள் உற்பவிக்கிறார்கள்—(எ-று.) 'அருகுறுமப்பெட்பார் காலத்தரு நமங்கள் பெறத்தக்கோர்' என்றது தூரத்திலிருக்கும்பொழுதுபயங்கரமாகத்தோற்றினும் சமீபத்தில் வந்தபோது வணங்கப்பெறுவதால்ஸௌஜன்ய மாயிருக்கிறார்களென்பதையுணர்த்து மென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

3. நிறைவாங்கத் தோடுறைந்து பிழிவுறுநற்
சோமமென நிறைந்த வுள்ளத்
துறைவார்கள் தோழமை கொளன்பினொடு
மவ்விடத்தே யுவர்தந் தோளில்
நறைவாய்ந்த குழலியர்தங் கணவர்புயம்
பற்றுதலி னலக்கச் சத்தி
யுறைவாய்ந்த, தவர்கரத்திற் கட்கமொடு
வலயமது முறையு மாதோ.

(இ-ள்.) பிழிவதற்கு முன் தண்ணீரால் நனைக்கப்பட்டு ஊறியுள்ள அவயவத்தோடுகூடிய ஸோமமானது பூரணமாயிருப்பதுபோலத் திருப்தியால் நிறைந்த இதயத்தோடு கூடிய மருத்துக்கள் அன்புநிறைந்த சிநேகிதர்களைப்போல அவ்விடத்துத்தங்குவார்கள். கணவர்களது தோளை யுவதிகளான நாயகிகள் பற்றித்தொங்குவதுபோல அவர்களது தோளிற் சத்தியானது உறைந்தது. அவர்களது கைகளில் வாளும் வலயங்களும் தங்கும்—(எ-று.) ஸ்திரீகனது புருஷன் றோளிற் றொங்குமுவமையை மண்.1 சூக்.167 செய். 3லும் பார்க்க.

4. நயமாகக் கூடியவர் விண்ணிலிருந்
தலைவின்றித் தோயா நின்றார்;
நயமாரு முங்கசையி னுந்தமைத்தூண்
டிக்கொண்டு நாடும் வேக

9. பெருஞ் செருவதற்காப் பெற்றாள் பிருசிநித்தா யொளியின்
வருங் குழுவினர் மருத்துச் சேனையை; மருவு மின்னூர்
பெருஞ்சல தரத்தைப் பெற்று ரோருரு வெனப் பயின்றோர்;
விரும் பனப் பயிரைப் பின்னர் மேதினி மீது கண்டார்.

(இ-ள்.) பல நிறத்தோடு கூடிய பிருச்நி யென்னுந் தாய், பெரிய யுத்தத்தில் மேகத்தைச் சயிப்பதற்காக ஒளியோடு கூடிச் சலிப்பவர்களாகிய நாற்பத்தொன்பது மருத்துக்களது சேறு ஸமூகத்தைப் பெற்றாள். ஒரே ரூபத்தோடு பயின்றவர்களாகிய விம்மருத்துக்கள் பெரிய மேகத்தைப் பெற்றனர். அதன் பிறகுதான் எல்லாராலும் விரும்பப்படும் அன்னப் பயிர்களை (ஸர்வ ஜனங்களும் பூமியின் மீது) கண்டார்கள்—(எ-று.) மேதினி மீது ஒன்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை. பலத்தை யளிக்கும் உணவுக்காக அம் மருதர்களே தங்களைச் சுற்றிலும் பார்த்தார்கள் என்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

10. மருதர்கா, ளிப்போற் றும்மை யின்பத்தின் வைகுவிக்கல்;
கருது மிவ்விசையும், மத்கமூட்டுவோர் வரத்தைக்காண்போர்
சுருதியு, முடல்வளர்க்க வெண்ணியே தோய்க; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) 165-வது சூக்தத்தின் இறுதியில் இச்செய்யுளின் உரையைக் காண்க—(எ-று.)

வருக்கம். 7.

169. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 5.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 2 சதுஷ்பாதவிராஜ, ஏனையவை த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. மகத்துவ ரிவர்களுனு மிந்திர விடவே மாட்டாய்;
மகத்துவர் கோபமின்று மதித்து நீகாத்தல் மான
வுகப்பினின் மருதரோர்வாய், வேதனே, யுவர்கள் சேர்க்குஞ்
சுகத்தினைத் தருவா யுன்னுற் றேய்ந்தவே நாரமிக்க.

(இ-ள்.) இங்கு வந்துள்ள மருத்துக்கள் உன்னை யபேட்சிக்காத மகத்துவம் வாய்ந்தவர்களாயினும், இந்திரனே, தோழமையினால் நீ யவர்களைக் கைவிடமாட்டாய். மகத்துவம் வாய்ந்தவர்களது கோபத்தினின்று நீ காப்பாற்றுவதுபோல, மருதர்களை யடக்கி யாளுபவனே, பிரம்மனைப் போன்றவனே, அம்மருத்துக்கள் கூட்டுவிக்கும் மழைச் சுகத்தையு மளிப்பையாக. ஏனெனில் உன்னாலளிக்கப்பட்டனவே உத்தம பிரியத்தோடு கூடியவையாம்—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 169.

(வேறு.)

2. இந்திரனே விசுவஜன மேய்ந்தவர்கள் மர்த்தியருக்
கந்தமுற மழைதருவோ ரருஞானத் தோர்களுனை
மூந்துறவே கூடினர்கள்; மொய்த்த மருத்துவர் சேனை
நந்துபொரு டனைப்போரிற் பெறக்களிப்பி னண்ணினதே.

(இ-ள்) இந்திரனே! எல்லாக்கிருஷ்டிகர்களும் தமக்குளடங்கப்பெற்றவர்களும், மர்த்தியர்களுக்கு மழையைத்தருபவர்களும், அரிய ஞானத்தோடு கூடியவர்களுமான மருத்துக்கள் உன்னைச் சூழ்ந்து கூடினார்கள். கூட்டமாய் நிறைந்த மருத்துக்களினது சேனை யுத்தத்திற் காந்தி மிகுந்த செல்வத்தை யடைய சந்தோஷ மனத்தோடு செல்கிறது—(எ-று.) முதற் செய்யுளில் இந்திரன் மருத்துக்களை விடாத தன்மையைக்கண்ட கவி இச்செய்யுளில் மருத்துக்கள் இந்திரனை விடாத தன்மையைக்கண்டு கூறுகிறார் என்பர் ஸாயணர். நண்ணினதே என்றது நிகழ்காலப்பொருட்டில் வந்த இறந்த காலம்.

(வேறு.)

3. உனது கைப்படை யெமக்கா வோங்கிய, தகியே, பூர்வ
வனமழை மருதர் வீழ்த்தார்; அங்கியு மகிழ்வி னென்றுந்
தனமளி கருமத்திற்காத் தயங்கினன்; அவியூண், நீவை
வனம் பொறுத் திடுதலென்ன, மகத்தவர் தாங்கா நின்றார்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது ஆயுதவிசேஷமாகிய வச்சிரம் எங்களுக்காகச் சிறந்து நின்றது. நெடுநாளாகச்சேர்ந்து கொண்டு வந்த அழகிய மழைநீரை மருதர் (மேகத்தினின்றும்) விழுமாறு புரிந்தார். (செல்வந்தரும்) கருமத்துக்காக அக்கினியும் ஒளிவீசித் திகழ்ந்தான். தண்ணீர் ஒரு தீவைச் சூழ்ந்து எந்துவதுபோல யஜமானர்கள் சருபுரோடாச முதலிய அவியுணவை யேந்துகிறார்கள்—(எ-று.) ஆபோ ந த்வீபம். என்பதற்கு இரண்டு பார்வை யேந்துகிறார்கள் சுவத்திலுமோடுந் தண்ணீரோடு கூடிய பர்வதத்தைப்போலவென்பார் ஸாயணர். ஆனால் தண்ணீர் ஒருதீவைத்தூக்கிப் பிடிப்பதுபோல வென மொழி பெயர்ப்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

4. இந்திர வெமக்குச் செல்வ மீக; வுத்தமப் பலத்தோ
டந்துறுங்கொடையோன் போன்றவள்ள லுன்றனைத் துதிப்போ
முந்துற வாயுவுன்னை விழைகுவர் மது நிறைந்தே
யந்தமார் தனத்தை யூட்டு மாறெனவவியுண்பிப்பார்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்களுக்குச் செல்வத்தை யளிப்பாயாக யாங்களும் உத்தம பலத்தோடு கூடிய பசு முதலிய தட்சிணைகளை யளிக்கும் யஜமானனைப்போன்ற தாதாவாகிய உன்னைத் துதிகளாற் சந்தோஷப்படுத்துவோம். சீக்கிர வரப்பிரதனான வாயுவைப் போன்ற வுன்னை விரும்பும் யஜமானர்கள் மதுரமான பால் நிறைந்த ஸ்தனத்தை குடிப்பிப்பதுபோல அவியுண்டிகளை யுனக்கு ஊட்டுவார்கள்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

5. இந்திரவுனது செல்வ மின்ப மீவதிற் சிறந்த,
திந்தன யக்ஞ கன்ம மியற்றுவோன் யாவனேனு
நந்திய நடை யோனுக்கு; மருத்துவர், பூர்வகாலத்
தெந்தமை யுற விச்சிக்குந் தேவர் மீச்சுகத்தை யீக.

(இ-ள்.) இந்திரனே! (அக்கினியை வளர்த்துச் செய்யும்) யக்ஞ கன்மங்களைச்செய்து நேர்மையான நடையி லொழுகுபவனுக்கு உனது செல்வ விசேஷமானது ஸந்தோஷத்தை யளிப்பதிற் பேர்போனது. பூர்வ காலத்திலிருந்து எம்மை யடைய விச்சிக்கும் தேவர்களாகிய மருத்துக்கள் எங்களுக்கு நற்சுகத்தை யளிக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம். 8.

6. மழைதரு மனிதர் தம்மை யிந்திர மகிமை யோரை
யழைதரல்; பிதுவி யில்லத் தாற்றுக முயற்சி; யின்னோர்
விழைதரப் பரந்த மூல மேவிய மான் போர்மார்க்கத்
துழைதர நின்ற மன்னனுரப் படையொத் திங்குற்ற.

(இ—ள்.) இந்திரனே! மழையைத்தரும் நரர்களாகிய மருத்துக்களை மகத்துவம் வாய்ந்தவரைக் கொண்டுவருக. பூமியிலுள்ள யக்ஞ கிரகங்களில் அவியுணவுண்ணு முயற்சியைப் புரிக. (அல்லது அந்தரிட்ச வுலகத்திலுள்ள மேகத்தோடு யுத்தம் புரிக வென்னலும் ஒன்று.) ஏனெனில் இம்மருத்துக்களது விசாலமான மார்போடு கூடிய அசுவங்கள், ஒரு அரசனது பலத்தைத் தோற்றுஞ் சேனையானது யுத்த மார்க்கத்தில் நிற்பதுபோல நிற்கலுற்றன—(எ-று.) பிதுவி, பிருதுவி, பூமி, அந்தரிட்சத்திற்கும் ஒரு பெயர்.

7. தீரனு மர்த்தியன்றன் காவலார் பகைமேற் சென்று
சீரறப்பாவ மாற்றுஞ் சிதடனை யென்னச் சாடுங்
கோரர் பன்னிறத்தோ ரோட்டங் கூடிய நடைமருத்த
ரேரினி னுடன்வருகை யெஞ்செவியுற்றே யோங்கும்.

(இ-ள்.) தீரனாகிய மர்த்தியனுடைய காவலோடு கூடியவனாகிய பகைவன் மேற் பாய்ந்து, அதர்மவானை யழிப்பதுபோல வழிப்பவரும், கோரர்களும், பல நிறத்தோடு கூடியவர்களும், வேகமாக வோடிவருயவர்களுமாகியமருத்துக்களுடைய உடன்வருகையானதுகேட்கப்படுகிறது—(எ-று.) இந்திரனோடுடன் வருகையென்க. இச்செய்யுள் உத்தேச மொழிபெயர்ப்பே. மேனாட்டாசிரியர் பின்வருமாறு இந்த ரிக்கை மொழிபெயர்ப்பர்: "தன்னை நேசிப்பவர்களோடு யுத்தம் செய்யும் மர்த்தியனைப்பாவியின் மேற் பாய்வதுபோலப் பாய்ந்து முறியடிப்பவரும், கோரரும், பலநிற வொளிகளை வீசுபவரும், வேகமாகச் செல்பவருமான மருத்துக்கள் முன்னேக்கிவருமொலி கேட்கப்படுகிறது." என்பதாம்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 170.

8. மனமுயர் வெய்த வேந்தே மாருத ரோடு தானந்
தனமெலாம் பொதிந்த தாக்கள் முன்னுற நின்ற தீக;
கனமுறு துதிசார் தேவர் தம்மொடு துதி பெற்றுய்நீ;
யனநெடும் பகல் வாழ்வீவ தடைகுவந் தேவ யாமே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்களுடைய மனது உயர்வையடைய மருத்துக்களோடு கூடி நின்று, எல்லாச் செல்வங்களும் நிறைந்ததும் பசுக்கள் முன்னின்றதுமான தானத்தைத் தருவாயாக. தேவனே! துதிக்கப்படு மித் தேவர்களோடு நீயும் ஒருவனுகத் துதிக்கப்பெற்றுய் யாங்கள் நெடுநாளுயிரோடிருக்கும் பலத்தை யளிக்கும் உணவைப்பெறுவேமாக—(எ-று.)

வருக்கம். 9.

170. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 23. சூக்தம் 6.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: 1,3, 4 இந்திரன், 2, 5 அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1 ஜகதி 2-4 அநுஷ்டுப்; 5 திருஷ்டுப். தேவதை: இந்திரன்.

இச்சூக்தம் இந்திர அகஸ்திய ஸம்வாதமாயுள்ளது.

(வேறு.)

1. இன்றைக்கே தில்லையது நாளைக்கு
மில்லையாகும்; இந்த வுண்மை
யென்றைக்கு நிரூபிக்க வேலாத
வற்புதத்த தெவனே யோர்வான்
பின்றைக்கும் வேறொருவன் சித்தமதிற்
புகுந்து மிகப் பிறங்குமஃதை?
அன்றைக்கே யழிந்தது நம்முள்ளமதிற்
கொண்டிருந்த வரு நினைப்பே.

(இ-ள்.) [துக்கப்படுவதுபோற் சொல்லப்படுகிறது. இந்திரன் கூற்று] இன்றைக்கில்லாதது நாளைக்கு மில்லையாம். ஒருவராலும் நிரூபிக்கமுடியாத அற்புதம் வாய்ந்த இந்த வுண்மையை, வேறொருவனுடைய சித்தத்திற் புகுந்து ஸஞ்சரிப்பதை யெவனறியமுடியும்? எம்முடைய வுள்ளத்தில் யாங்கொண்ட நினைப்புக்களெல்லா மன்றே யழிந்தன—(எ-று.) இந்திரன் மருத்துக்களுக்காக வேற்பட்ட யக்ஞஹவிஸ்களைக் கையேற்றதினால் நொந்து, மருத்துக்கள் பிறனுடைய சித்தவிருத்திக்குட்பட்டு நடக்கவேண்டி வருவதையும், தங்களெண்ண நிறைவேறாதுபோனதையு மெண்ணித்துக்கிக்கும் செய்யுளிதுவென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4

(வேறு.)

2. இந்திர வெமைக் கொல்லுவா னெண்ணலேல்; உனது
சொந்த சோதர ராவர்கள் மாருத, ரவரோ
டந்தமான நற்சார்பினைக் கற்பித்தேயவனாக;
நந்து போரினி னெங்களை வதைக்க நாடிடலே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எம்மைக்கொல்ல விச்சிப்பதெற்றுக்கு? மருத்துக்கள் உனது சொந்தசகோதரர்களாம். அவர்களோடு சிநேகபாவத்தைக் கற்பித்துக்கொண் டிணைவாயாக. போரில் எங்களைக் கொன்றுவிடாதே—(எ-று.) இது அகஸ்தியன் கூற்று. சகோதரர்கள் என்றதை அதிதியின் மக்கள் இந்திரனும் மருத்துக்களும் மற்ற தேவர்களும் என்னும் புராண வசனப்படியுங் கொள்ளலாம். இந்திரனாலளிக்கப்படும் போகங்களைத் தாங்குவதாற் சோதரர்களென்பதுமொன்று.

3. தம்பியே யகத்திய விவ னெஞ் சரா வாயு
மிம்ப ரெங்களைப் புறக்கணித் துறைவதே னுனது
பம்பு நன்மனப் பண்பினை யறிகுவ, மெய்மையே
யெம்புடை யொரு பொருளுமே யிமையமை நீயல்லே.

(இ-ள்.) [இது இந்திரன் கூற்று] பிராதாவாகிய அகஸ்தியனே! நீ யெங்கள் தோழனும் எம்மை யசட்டைப்பண்ணக் காரணமென்ன? உன்னுடைய மனப்பண்பையாம் அறிவோம். எம்மாட்டு ஒருபொருளுமிய்க்கு வுண்மையாகவே நீ விரும்புவதில்லை-(எ-று.) இதுவும் மருத்துக்கள் தம்மை யகஸ்தியன் லட்சியஞ் செய்யாததன் நிமித்தம் குறைகூறியதாகுமென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

4. வேதியை யலங்காரமாக் குயிற்றுக; விரைந்து
நீதியி னெரி முனருற நிலைத்திட மூட்டிக்
தீதிலாவகைத் திகழ்விக்க; மரிப்பின்மை யுணர்த்து
மாதரத்த தெக்கியத்தினை மனுவிப்ப மாங்கே.

(இ-ள்.) [இது இந்திரன் கூற்றென்றும், அகஸ்திய வாக்கியமுமாமென்றுங் கூறுவர்.] ரித்விஜர்களே! யாக வேதியை யழகாகச் செய்வீர்களாக. அக்கினியை முன்னிடத்தில் மூட்டிப் பிரகாசிக்குமாறு செய்க. மரணமற்ற தேவத்தன்மையை ஞாபகமூட்டும்யக்ஞத்தை யாங்களிருவரும் அவ்விடத்துப் பொருந்துமாறு செய்வோம்—(எ-று.) இருவரும் என்றது மூலத்திலுள்ள வினை இருமைச் சொல்லாயிருப்பதைப்பற்றி. இந்திராகஸ்தியர்களாகிய யாங்களிருவரும் என்றபடி. மன்னுவிப்பம் மனுவிப்பமென இடைக் குறைந்தது.

(வேறு.)

5. வசுபதியாகும் வேந்தே வசுக்களுக் கிறைவனீயே;
இசைவுறு நண்பர் தம்மைத் தாங்குவாய் நண்பர்க்கீச;
நசையொடு மருதர்மாட்டு நட்புறு மொழியுரைப்பாய்;
இசையுமவ் விருதுதோறு மேய்க்குமவ் வவி யுண்பயோ.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 171.

(இ-ள்.) [இது அகஸ்தியன் இந்திரமருத்துக்களை யிணைவிக்குங் கூற்று.] அவித்தனங்களுக்குப்பதியாகிய இந்திரனே! நீ எல்லாச்செல் வங்களுக்கு மீசனும். மித்திரபதியே! நீ எல்லா நண்பர்களையும் தாங்குவாய். ஆசையோடு மருத்துக்களோடு ஸ்நேஹவசனங்களைக் கூறுவாயாக. ரிதுக் கட்டோறுமளிக்கப்படும் சருவாதியவுணவுகளை யுண்பாயாக—(எ-று.) சரு, சமைத்த வுணவு.

வருக்கம். 10.

171. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 7.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: 1, 2 மருத்துக்கள், 3-6, மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன்.

1. இந்நமத் தோடுந்தம்மை யெய்துவேன் யான்; சூக்தத்தால்
வெந்நெறப் பகையை வாட்டு மாருதிர், வேண்டுவே னும்
நந்திய வருண்மனத்தை; நற்றுதி யுவப்பிக்குக் நீ
ரந்துறு கோப மாற்றி யவிழ்த்திடீ ரசுவந்தம்மை.

(இ-ள்.) இந்த நமஸ்காரபூர்வமானயவியுணவோடு மும்மையானடை வேன் பகைவர் புறங்காட்டியோடுமாறு அவர்களை யிம்சிக்கும்மருத்துக்களே! நல்ல ஸ்தோத்திரத்தால் உமது அநுக்கிரஹ புத்தியை யாசிப்பேன். நல்ல ஸ்தோத்திரங்களாற் சந்தோஷப்படுத்தப்படும் நீர் உம்மை யடையுங் கோபத் தை யகற்றி யுமது அசுவங்களை யவிழ்த்து விடுவீர்களாக—(எ-று.)

2. மருதர்கா ளுமக்கித்தோம நமத்தொடு மனத்தி னெந்த
மிருதயஞ் சமைத்த தீய வியைந்தது; தேவர்கா ணீர்
தரமொடு மதனைத்தாங்கு முள்ள வோகையினிற் சாரீர்;
வரமுற நீரே யாற்று நமத்தினை வளர்ப்பீ ராவீர்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! யாங்கள் மனப்பூர்வமாய் எங்களது ஹிரு தயத்திற் செய்த விந்தஸ்தோமம் நமஸ்காரத்தோடு (அல்லது நம இத்யன் ன நாமமென்னும் வாக்கியப்படி அவியுணவோடு) உமக்களிக்கப்பெற்றது. தேவர்களே! அதனைத்தரிக்கும் உள்ளக்களிப்போடு இங்கு வருவீர்களாக. யஜமானர்களது நமங்களை (வணக்கம் அல்லது அவியுணவென்னு மிரண்டி லெதனையேனுங் கொள்ளுக.) வளர்ப்பவர்கள் நீங்களே—(எ-று.)

3. துதிபெறுமருத ரெம்மைச் சுகத்தினி லியைக்க; மேலுந்
துதிபெறுமகவானெங்குஞ் சுகந்தருந்தமனுய்த்தோய்க;
அதிபரமோன்னதத்தில், மருதர்கா ளழகோ டின்பம்
நிதிபெறும் வெற்றி யின்ன நிகழ்த்துக வருநாளெல்லாம்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்) ஸ்துதிகளைப் பெற்றவர்களாய் மருத்துக்கள் எங்களைச் சுகத்தினி லமர்த்துக. துதியைப்பெறு மிந்திரனும் எங்களுச் சுகத்தைத்தரு மூத்தமனாக விருக்கட்டும் மருதர்களே! எங்களுக்கு வரும் நாட்களெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று உயர்வாகவும். அழகாகவும், இன்பத்தைத் தருவனவாகவும், ஜயப்பிரதமாகவு மிருக்கும்படி செய்க—(எ-று. 'கோம்யாநி வநாநி என்பதற்கு அழகிய மரங்களைப்போல வென்பர் கிராஸ்மானென்பவர். வனம் ஈட்டியென ஆகுபெயராற் கொள்கவென்பார் லுட்விக் என்பவர். எங்கள் மரங்கள் (அதாவது ஈட்டிகள்) எங்களுடைய சௌரியத்தினுல் எப்பொழுதும் நேராக நிற்க.' என மொழிபெயர்ப்பர் மோட்சமூலர். ஆனுல் மேனுட்டாசிரியர் (Griffith) தனக்கு வேறுவிதமாக மொழிபெயர்க்குஞ் சக்தியின்மையினுல் ஸாயண பாஷ்யத்தையே பின்பற்றிவநாநி என்பதை அஹாநியென்பதன் விசேஷணமாகவே கொண்டுள்ளதாகக் கூறுவர்.

4. ஓடினே னிந்திரன்ற னுயர்வலியதனி னின்றே
நீடிய பயத்தானிற்கு மியலின்றி, மருத்துவர்காள்
தேடிபுந்தமக்கென்றுருஞ் மவி தயாராகிச் சேர்ந்த;
கூடியதொலையினீதைக்குயிற்றனம்; பொறுக்கவெம்மை.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! இந்திரனுடைய பெரிய வலிமையைக் கண்டு, உடல் நடுங்க நிற்கு மாற்றலின்றிப் பயந்தோடினேன். உங்களுக்கென நிறைந்த அவி தாயாராயின. (இந்திர பயத்தால்) இவற்றைத் தூரத்தில் வைத்துள்ளோம். எம்மை க்ஷமித்து எங்களுக்குச் சுகத்தை யளிப்பீர்களாக—(எ-று.) இது அகஸ்தியன் மருத்துக்களது உணவை யிந்திர னுண்ணும்படி விட்டதற்காக அவர்களை மன்னிப்புக்கேட்ட செய்யுள் என்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

5. உன்னபிமான முற்றோர் நித்தியம் வைக றோறு
மன்னுநற் கிரணந் தேர்வான் மருவிய வலியோய், காலை
யன்னவ, வுக்கிரத்தோர் மருத்துவ ரோடணைந்து
துன்னு முக்கிர, மொய்ம்பீவோய், புராதன கீர்த்திதோய்க்க.

(இ-ள்.) உனது அபிமானத்தைப் பெற்றவர்கள் தினமும் விடியற்காலத்தில் தோன்றும் கிரணங்களை யறியும் வண்ணம் பொருந்திய வலியுடையவனே! உக்கிரனே! பலத்தை யளிப்பவனே! புராதனமானவனே! உக்கிரம் வாய்ந்த மருத்துக்களோடு கூடி எங்களுக்குக் கீர்த்திவாய்ந்த வுணவை யளிப்பாயாக—(எ-று.)

6. நரர் வலிபெருத்தோ ரோடு மிந்திர காக்க; நீயம்
மருதரோ டணைந்த கோப மாற்றுக; வணியார் ஞான
மருவியாரோடு தெவ்வை வாட்டித் தாங்கிடுக; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங்காண்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! வலிமிகுந்த நேதாக்களாகிய மருத்துக்களோடு கூடி யெம்மைக் காப்பாயாக. அந்த மருத்துக்களிடத்து ஏற்படுங் கோபத்

தை மாற்றுவாயாக. ஞானவான்களாகிய அம்மருத்துக்களோடு எங்களது பகைவரை யடக்கி எங்களைத் தாங்குவாயாக. யாங்களும் உணவுப்பொருள்களையும் பலத்தையும் நீண்ட ஆயுளையும் பெறுவேமாக—(எ-று.)

வருக்கம். 11.

172. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 8.

3 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. சித்திரத்திற் செறிகவும் யாமனம்;
சித்திரத்திற் செறிகவும் மூதிகள்,
மெத்து நற்கொடை மேவு மருத்துக்காள்,
தத்துகாந்தி யகியிற் சருவுவீர்,

(இ-ள்.) சோபன தானத்தோடு கூடியவர்களே! மருத்துக்களே! அகியைப்போலக் காந்தி வீசுமவர்களே! உமது வரவுஆச்சரியகரமாயிருக்கட்டும். உமது உதவிகளும் ஆச்சரியகரமாயிருக்கட்டும்—(எ-று.) யாமனம் வடமொழிப்பதம் கமநம், நடையென்பது பொருள். ஊதிகள் உதவிகள். அகி பாம்பு ஈண்டு வளைந்து வளைந்து செல்லும் மின்னலைக்குறித்து நின்றது.

2. தூர மேக லவ்வம் புமழகினை
யேரி னேய்ப்பது சோபன வீகையீர்;
தூரமேக னீ ரோச்சசத் தொடுத்திடுஞ்
சீரி னுற்ற கல் செய்ய மருதரே.

(இ-ள்.) சோபன வீகையோடு கூடியவர்களே! மருத்துக்களே! உம்மை யழகுபடுத்தும் அவ்வம்பு (எங்களினின்று) தூரத்திற் செல்லட்டும். நீங்கள் வீசுங் கற்கள் எங்கண்மேல் விழாது தூரஞ் செல்லட்டும்—(எ-று.)

3. திரண மென்னச் சலித்துச் செறியுமெம்
பரிசனங்களைப் பற்றிய வாதையிற்
பரிகரித்திடல் வேகத்தின், வள்ளல்காள்,
பெரிய வாழ்வுறத் தாக்குக பெட்பினே.

(இ-ள்.) சோபனதானத்தோடு கூடியவர்களே! துரும்பைப்போல அற்பமாகச் சலிக்குமெமது புத்திர பிருத்யாதி ஜநங்களின் வாதைகளை நீக்கி ரட்சிப்பீர்களாக. எங்களுக்கு நெடுங்கால வாழ்வுறும்படி யெங்களைத் தூக்கிவிடுவீர்களாக—(எ-று.) த்ருணஸ்கந்தஸ்ய என்பதற்குத் துரும்பைப்போல அற்பமான வென்றது திரணஸ்கந்தன் என்னும் அஸுரன் அல்லது அரசனது என்னலும் ஒன்று. திரணஸ்கந்தனது ஜநங்களைக்கொல்வது விலக்குங்களென்பது பொருள். இவனதுபெயர் வேறெங்கும் வரவில்லை.

வருக்கம். 12.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

173. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 9.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்

(வேறு.)

1. நபத்தினிற் பரவுஞ் சாம நாடியே யோர்க்கு வாறு
செபத்தினிற் பாட; யாங்கள் செறிமொளிவின்னி னோங்குஞ்
சுபத்துரை யர்ச்சிக்கின்றோம், பாலினைத் தோய்க்கு மாக்க
ளபத்துறு வவை யிற்சாருந் தெய்வ மெக்கியத் தனைப்பான்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) ஆகாசத்தில் வியாபிக்கும் ஸாமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து உத்காதா அவனுக்குத் தெரிந்தவண்ணம் பாடட்டும். பாலைத்தரும் பசுக்கள் ஆபத்துக்குள்ளாகாத வவை யக்ஞ கிரகத்தை நோக்கிவரும் தெய்வமாகிய வுன்னை (பர்ஹிஷ:) யக்ஞத்தினிடத்து அல்லது தர்ப்பையினிடத்து)க்கொண்டுவந்து சேர்க்குமாறு, காந்திபொருந்திய ஸ்வர்க்கத்தைப்போல வோங்குகின்ற சஸ்திரங்களைக்கூறி யர்ச்சிக்கின்றோம்— எ-று.) பர்ஹி: யக்ஞமென்பது ஸாயணருரை. மேனாட்டாசிரியர் வே: என்பதற்கு வேதஸ்வியென வினைப்பொருள் கொள்ளாது, பட்சியெனப் பெயர்ப்பொருள்கொண்டு இவ்விருக்கை வேறுமாதிரி மொழிபெயர்ப்பர். அது வருமாறு: "பட்சியைப்போலப் பாய்ந்துசெல்கிற ஸாமத்தை யவன் பாடட்டும். பால்தரும் பசுக்கள் தடையின்றித் தேவர்களது கூட்டத்தைத் தர்ப்பையிலமருமாறு விளிக்கும்படி யாங்கள் விண்ணொளிபோல விரியும் சஸ்திரத்தைக் கூறுவோம்." என்பதாம்.

2. காலை காலையர்க டாமே யவிதருங் கருமத் தோரின்
னாளு மீப்பசியின் வாடு மிருகத்தி னுரக்கக் கூவித்
தாளொடு மருச்சித் தேத்தல்; கூர்த்தனே, தூதியுமைக்கு
மாளன் மர்த்தியனுந் தூதன் மகத்திரு பலியு மீவான்.

(இ-ள்.) ஹவியளிக்கும் யஜமானனாகிய காளை அவியளிப்பதே தமது கர்மமாக வுள்ள ரித்விஜர்களாகிய காளைகளோடு, மிகுந்த பசியினால் வருந்து மிருகமானது உரக்கச் சப்தமிடுவதுபோலச் சத்தமிட்டு அர்ச்சிக்கட்டும். துதிபெற்ற விந்திரனே! ஸ்தோத்திரஞ் செய்வதிற் சந்தோஷங்கொள்ளும் மர்த்தியனாகிய ஹோதா யக்ஞத்தினிடத்து அவி ஸ்துதியென்னும் இரண்டுவகைப் பலியையுமளிப்பான்— எ-று.) கூர்த்தனே வடசொல், உத்கூர்ண இந்திர, என்பார் ஸாயணர்.

3. அளந்துகட்டிய விடத்திற் சூழ்ந்தனைன் ஹோதா தானே
வளந்தரு சரற்காலத்துக் கருவினை மதித்துச் சேர்க்கல்;
குளம்பின்மாக்களைக்கலீண்டுகொணரப்பட, டாப்போத் தார்க்கல்;
உளம்பெறு தூதி னோங்க லொலிபுவி வானிலு மிட.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 173.

(இ-ள்.) ஹோதாவாகிய அக்கினி அளந்து கட்டிய விடங்களாகிய ஆஹவநீயாதி ஸ்தானங்களில் பூமியினது வளத்தைத் தருஞ் சரற்கால (வருஷசம்பந்தமான வென்பர் ஸாயணர்) கர்ப்பங்களை (அவியுணவுக்கான பயிர்களை அல்லது கால ஹோமங்களை)க் கொண்டுவந்து சேர்க்கட்டும். (வஸந்த காலத்தில் ஜ்யோதிஷ்டோமஞ் செய்கிறார்கள் என்று கருதியுண்மையான்.) குதிரை (என்றது அக்கினி) இங்கு கொண்டுவரப்பட்டுக் கனைக்கட்டும். காளையும் (இச்சொல்லும் அக்கினியையே குறித்தது.) முக்காரம் போடட்டும். தூதுவனைப் போல வாக்கானது பூமி வானங்களுக் கிடையே செல்லட்டும்—(எ-று.)

4. அவன் பொருட் டுயர்ந் தார்ந்த வவியளிக்கின்றோம்; தெய்வ
நிலைபெறு பத்தி வாய்ந்தோர் நின்வலித் துதி யுரைத்தார்;
உவமைபெறு வலிபொலிந்தோ னாசத்திய ரென்ன வேகந்
தவழ்ந்துறு வருவோன் றேரிற் றங்கு மிந்திரன் களிக்க.

(இ-ள்.) உயர்ந்த வன்பிற் பெருகு மவிப் பொருள்களை யவனுக் களிக்கின்றோம். தெய்வ பக்தி வாய்ந்தவர்கள் பலத்தை விருத்தி செய்யும் துதிகளைக் கூறினார்கள். உவமையாகக் கூறத்தக்க வலிமை யோடு விளங்குபவனும், நாஸத்தியர்களாகிய அசுவினிகளைப் போல வேகமாக வருபவனும், தேரிற் றங்குபவனுமான விந்திரன் இவற்றில் (அதாவது எங்களவியிலும் பக்கானது துதியிலும்) திருப்தி யடையட்டும்—(எ-று.) நசத்தியர், நாஸத்தியர், அசுவினியர். உவம். உவமம் இடைக்குறைந்தது.

5. மெய்ம்மையார் பலத்தோன் சூரன், விழைதகு நடைகவான், றேரிற்
செம்மையாய்த் துறைவோன், போரிற் செருச்செய்வோர் தம்மை
வெல்வோன்,
அம்மையார் காளை யேய்ந்தோன், ஆவரணத்தின் மன்னும்
பொய்ம்மையா ரிருளைக் கெடுக்குமிந் திரனைப் போற்றல்.

(இ-ள்.) உண்மைப் பலத்தோடு கூடியவனும், சூரனும், விரும்பத் தக்க செல்வத்தோடு கூடியவனும், தேரில் நன்றாக வமர்ந்துள்ளவனும், யுத்தத்திற் சண்டை செய்யும் வீரர்களைச் சயிப்பவனும், அழகிய (வச்சிர மாகிய) காளையைப் பெற்றவனும், உலகை மூடிக் கொள்ளும் இருட்டைச் சேதிப்பவனுமாகிய விந்திரனை (ஹோதாவே!) துதிப்பாயாக—(எ-று.) வ்ருஷந்னவன், பலம் பொருந்தியவனே அல்லது காளை மாட்டினாற் சுமக்கப் பெற்றவனே யென்பர் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் 'வ்ருஷா தே வஜ்ர உததே வ்ருஷாதேரத:' என்ற (மண். 2 சூக். 16 செய். 6.) வாக்கியத்தின்படி வஜ்ராயுதந் தரித்தவனே யெனப் பொருள் கூறுவர் ஸாயணர். இவ்விடத்து மோட்ச மூலர் கூற்று கருதத் தக்கது. 'வ்ருஷ சப்தத்துக்குப் பல முறைந்த பிராணி யென்பது பொருள். வேதகவிகளுக்கு இவ்ருஷ சப்தத்தை யெவ்வளவு தாமுபயோகித்தாலும் ஆசை தீருவதில்லை.' யென்பர். மண். 2 சூக். 16 செய். 6; மண் 5 சூக். 36 செய். 5; மண். 5 சூக். 40 செய். 2, 3; மண். 8 சூக். 13, செய். 31–33 இவற்றைப் பார்க்க. இம்மண்டலம் 177வது சூக்தம் 2, 3 செய்யுட்களையும் பார்க்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் .4

6. இப்பெரு மகிமை தன்னு னரரிடத் தொளிரு மின்னுற்
கப்புவி வானங் கச்சை யாயுறப் பற்ற வில்லை;
இப்புவி தனைத்த னுடை யென்ன விந்திரன் றரிப்பான்;
ஒப்புவன் வானை, யுண்டி யுடைய னோபசம தென்ன.

(இ-ள்.) மேலே கூறப்பட்ட பெரிய மகிமையோடு நேதாக்களாகிய யஜமானர்களிடத்து விளங்கு மிவ்விந்திரனுக்குப் பூமி, வானங்கள் அரைக்கச்சையாக வுறப் போதுதலில்லை (அதாவது இந்திரன் ஓடி யாடித் திரிவதற்கு இவ்வுரோதஸியினது இடம் போதாதென்றபடி.) இப்பூமியை (லோகத் திரயங்களையும்) தனது உடையைப்போலச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறான். உணவை (அல்லது உணவுப் பொருளைத் தரும் மழையை) யுடையவனாகிய விந்திரன் ஓபசத்தை அல்லது நுதலணியைப்போல கொம்பைப் போலவென்பார் ஸாயணர்) விண்ணைத் தரிப்பான்—(எ-று.) ஓபசம், ஈஷத் உபசேதே ஓபசம் சிருங்கம் என்பது ஸாயணருரை. நெற்றிக்கு முன்னின்று அதை யலங்கரிப்பது, நுதலணி.

7. சமத்தினி லுன்னைச் சூர சத்துருக்களை யடக்குந்
சமர்த்தி னிந்திரனைச் சிவர் வலிபெறச் சாயரு மெவானை
யமர்த்து முத்தம நெறிபோ லுருந் தூரியை மருத்தி
லமைத்திட வலியி னொத்த வலம்பின ரோகை யார்த்தார்.

(இ-ள்.) சூரனே! யுத்தத்தினிடத்திற் சத்துருக்களை யடக்குமிந்திரனும் பிராணிகளை யுரப்படுத்துவோனும், ஸாங்ருத்ருக்களுக்கு உத்தம நெறியை யமைப்பவனும், ஸூரியுமாகிய வுன்னை மருத்தோடுமாறு தங்கள் வலியினால் ஒத்த பிரியமுள்ளவர்களாகிய மருத்துக்கள் உள்ள முவந்தார்கள்—(எ-று.) 'சூரனே' யாகத்தினிடத்து இசைசெய்யுளிற் சொன்ன குணவிசேஷமுள்ள வுன்னைத் தங்களுடைய வலியினாற்களிப்பினமர்த்தஸமானப் பிரிய முள்ளவர்களாகிய ரித்விஜர்கள் உள்ள மோகை கொண்டனர்.' என்றுஉரைகூறலும் உண்டு. அற்றேல் நான்காமடியிலுள்ள 'வலி' யென்னும் சொல்லை 'மலி' யென மாற்றிப் படிக்க. ஸமத்ஸு, சமத்தினில் என்பதற்கு யுத்தத்தில் என்றாவது யாகத்திலெனப்பொருள் உரைத்துக்கொள்க. வடமொழியிலுள்ள வாஜை: என்பதற்கு வலிகளினால், அல்லது அவிகளினால் என்னும் இரண்டுபொருள்களுமுண்டு. இந்த்ரன் என்னும் பதத்திற்கு 'சத்ருணாம் தாரகம்,' பகைவரையடக்குபவன் என்பது பதப்பொருள். ஸூரி, ஸ்வாமி.

8. இவ்வகைச் சவன முன்ன தின்பமார்ந் துள்ள, தாப
மொவ்வுறு தேவி மாந்த ருவக்க வந்தரத் தொடுங்கால்;
எவ்வகை வாக்கு முன்னை யின்பி னார்த்துவாம், போற்றைச்
செவ்விதிற் றாண்டு வோரைச் சனங்களை விரும்புங் காலே;

(இ-ள்.) மழை நீராகிய தேவி மனிதர் களிக்குமாறு அந்தரிட்சமாகிய ஸமுத்திரத்தி லொழுகும்போது, இவ்வகையாக உனது ஸோமயாகம் இன்பநிறைந்துளது. ஸ்தோத்திரங்களைப் பிரேரிக்கும் ஸூரிகளாகிய யஜ

மண்டலம் 1 சூக்தம் 173.

மானர்களையும், ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் ஜனங்களையும் புத்தி பூர்வ விரும்பும்போது எல்லாவிதமான வாக்குக்களும் உன்னைச் சந்தோஷ துகின்றன—(எ-று.) ஸவனம், ஸோமம் யாண்டு பிழியப்பெறுமே டம் ஸவனமாம், சோம யாகம் என்றார் உரையில். ஸமுத்ரம், 'உ முத்ரவண அபாதாந பூத அந்தரிக்ஷம்.' தண்ணீர் ஓடவு மொழுகவுமிடை விடமாகிய அந்தரிட்சமென்பது பொருள். கௌ:,ஸர்வாபி ஸ்தோத்ர ச ரூபாவாக்கென்பார் ஸாயணர். (Dhisha) திஷா புத்திபூர்வமாக அல்லது மட தருஞ்செயலோடு என்றுங் கூறுவர் ஸாயணர் இப்பதம் செய்யுளில் இ ...மே; உரையிற் காண்க.

9. இனவுன கருந்துணையை யெய்துக; விறைவர் தம்மை
மனமுறப் போற்று வோரி னெண்ண முற்றினராய்மன்ன
தினமுங் கன்மத்தை வேகிற் செய்பவ னென்ன வேந்தன் ...
கனமுறு முக்தஞ் சேர்க்குங் காலத்துத் துதியின் வைக.

(இ-ள்) ஸ்வாமியாகிய இந்திரனே! உனது நல்ல சகாயங்களை யாங்கள் அடையட்டும். ராஜாக்களாகிய நரர்களைப் போற்றுகின்றவர்கள் தங்கள் எண்ணங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவதுபோல உன்னைப்போற்றின யாங்களும் எமது இச்சைகளைப் பூர்த்தியாகப் பெற்றவர்களாகப் பொருந்தட்டும். (பின்னிரண்டடி இந்திரனைப் படர்க்கைப்படுத்திக் கூறியது) வேகமாகக் கர்மத்தை செய்பவனைப்போல எங்களதுசஸ்திரங்கள் இந்திரனைக்கொண்டு வந்தபின்னர் அவ்விந்திரன் எங்களது துதியினிடத்து நிலைப்பெற்றுத் தங்கட்டும்-(எ-று) எவ்வகையாகஇந்திரன் றுணைசெய்வானோ எவ்வகையாக யாங்கள் எங்களதெண்ணத்தைப்பூர்த்திசெய்துகொள்வோமோ எவ்வகையாக இந்திரன் எங்களது ஸ்துதியிற் றங்குவானோ அவ்வகையாக ரித்விஜர்களே நீங்கள் புரிவீர்களாக வென்று ஒரு வாக்கியங் கூட்டுக வென்பார் ஸாயணர்.

10. நரர்களைத் துதித்து நண்ப ராக்குவோர் பானுவோம்யாம்;
கரமதிற் குலிச முற்ற விந்திர னெம்மோ னாகல்;
வரமுறு கேண்மை வேட்டோர் மருவு செங்கோலின்வாழும்
புரபதியினைப்போன்மத்திபொருந்தியோரவியின்வேட்பார்.

(இ-ள்.) நரர்களாகிய வீரர்களை (அரசர்களை யென்னலும் தகும்) நண்பர்களாக மாற்றிக் கொள்ளுவோரைப் போல யாங்களும் இந்திரனை நண்பனாக்கிக்கொள்ளுவோம். அப்பொழுது கையில் வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கிய விந்திரனும் எங்களுடையவனாகட்டும். நியாயமாக வரசாளும் ஒரு பட்டணத் தரசனது சிநேகத்தை விரும்பினவர்கள் அப்புரபதியைப் பூஜிப்பதுபோல, இங்கு மத்தியஸ்தர்களாகப் பொருந்திய ரித்விஜர்களும் யக்ஞ ஸாதனங்களால் இந்திரனை வணங்குகிறார்கள்—(எ-று.) இது ஒரு கடினமான விருக்கென்பர் மேனாட்டாசிரியர். ஸாயணருரையைத் தழுவி மொழி பெயர்த்துள்ள வில்ஸன் முற்பாதியிருக்கை ஒரு வாக்கியமாக முடித்துள்ளார்.

வருக்கம். 14.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் .4

6. இப்பெரு மகிமை தன்னு ளரரிடத் தொளிரு மின்னுற்
கப்புவி வானங் கச்சை யாயுறப் பற்ற வில்லை;
இப்புவி தனைத்த னுடை யென்ன விந்திரன் றரிப்பான்;
ஒப்புவன் வானை, யுண்டி யுடைய னோபசம தென்ன.

(இ-ள்.) மேலே கூறப்பட்ட பெரிய மகிமையோடு நேதாக்களாகிய யஜமானர்களிடத்து விளங்கு மிவ்விந்திரனுக்குப் பூமி, வானங்கள் அரைக்கச்சையாக வுறப் போதுதலில்லை (அதாவது இந்திரன் ஒடி யாடித் திரிவதற்கு இவ்வுரோதஸியினது இடம் போதாதென்றபடி.) இப்பூமியை (லோகத் திரயங்களையும்) தனது உடையைப்போலச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறான். உணவை (அல்லது உணவுப் பொருளைத்தரும் மழையை) யுடையவனுகிய விந்திரன் ஓபசத்தை அல்லது நுதலணியைப்போல கொம்பைப் போலவென்பார் ஸாயணர்) விண்ணைத் தரிப்பான்—(எ-று.) ஓபசம், ஈஷத் உபசேதே ஓபசம் ச்ருங்கம் என்பது ஸாயணருரை. நெற்றிக்கு முன்னின்று அதை யலங்கரிப்பது, நுதலணி.

7. சமத்தினி லுன்னைச் சூர சத்துருக்களை யடக்குந்
சமர்த்தி னிந்திரனைச் சீவர் வலிபெறத் தமக்கு வானை
யமர்த்து முத்தம நெறிபோ னுருந் சூரியை மதத்தி
லமைத்திட வலியி னொத்த வளிபின னோரகை யார்தார்.

(இ-ள்.) சூரனே! யுத்தத்தினிடத்திற் சத்துருக்களை யடக்கு மிந்திரனும் பிராணிகளை யுரப்படுத்துவோனும் ஸூரிகளுக்கு உத்தம நெறியை யமைப்பவனும், ஸூரியுமாகிய வுன்னை மதத்தோருமாறு தங்கள் வலியினால் ஒத்த பிரியமுள்ளவர்களாகிய மருத்துக்கள் உள்ள முவந்தார்கள்—(எ-று.) 'சூரனே' யாகத்தினிடத்து இசெய்யுளிற் சொன்ன குணவிசேஷமுள்ள வுன்னைத்தங்களுடைய வலியினாற்களிப்பினமர்த்தஸமானப் பிரிய முள்ளவர்களாகிய ரித்விஜர்கள் உள்ள மோகை கொண்டனர்.' என்றுஉரைகூறலும் உண்டு. அற்றேல் நான்காமடியிலுள்ள 'வலி' யென்னும் சொல்லை 'வளி' யென மாற்றிப் படிக்க. ஸமத்ஸு, சமத்தினில் என்பதற்கு யுத்தத்தில் என்றுது யாகத்தில்எனப்பொருள் உரைத்துக்கொள்ளுக. வடமொழியிலுள்ள வாஜை: என்பதற்கு வலிகளினால், அல்லது அவிகளினால் என்னும் இரண்டுபொருள்களுமுண்டு. இந்த்ரன் என்னும் பதத்திற்கு 'சத்ருணாம் தாரகம்,' பகைவரையடக்குபவன் என்பது பதப்பொருள். ஸூரி, ஸ்வாமி.

8. இவ்வகைச் சவன முன்ன இன்பமார்ந் துள்ள, தாய
மௌவ்வுறு தேவி மாந்த ருவக்க வந்தரத் தோடுங்கால்;
எவ்வகை வாக்கு முன்னை யின்பி னார்த்துவிவாம், போற்றைச்
செவ்விதிற் றாண்டு வோரைச் சனங்களை விருப்புங் காலே;

(இ-ள்.) மழை நீராகிய தேவி மனிதர் களிக்குமாறு அந்தரிட்சமாகிய ஸமுத்திரத்தி லொழுகும்போது, இவ்வகையாக உனது ஸோமயாகம் இன்பநிறைந்துளது. ஸ்தோத்திரங்களைப்பிரயோகிக்கும் ஸூரிகளாகிய யஜ

மானர்களையும், ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் ஜனங்களையும் புத்தி பூர்வமாக நீ விரும்பும்போது எல்லாவிதமான வாக்குக்களும் உன்னைச் சந்தோஷப்படுத்துகின்றன—(எ-று.) ஸவனம், ஸோமம் யாண்டு பிழியப்பெறுமோ அவ்விடம் ஸவனமாம், சோம யாகம் என்றூர் உரையில். ஸமுத்ரம், 'உதக ஸமுத்ரவண அபாதாந பூத அந்தரிக்ஷம்.' தண்ணீர் ஓடவு மொழுகவுமியைந்த விடமாகிய அந்தரிட்சமென்பது பொருள். கௌ:,ஸர்வாபி ஸ்தோத்ர சஸ்த்ர ரூபாவாக்கென்பார் ஸாயணர். (Dhisha) திஷாபுத்திபூர்வமாக அல்லது மழைத் தருஞ்செயலோடு என்றுங் கூறுவர் ஸாயணர் இப்பதம் செய்யுளில் இல்லை உரையிற் காண்க.

9. இனவுன தருந்துணையை யெய்துக; விறைவர் தம்மை
மனமுறப் போற்று வோரி னெண்ண முற்றினராய்மன்ன;
தினமுங் கன்மத்தை வேகிற் செய்பவ னென்ன வேந்தன்
கனமுறு முக்தஞ் சேர்க்குங் காலத்துத் துதியின் வைக.

(இ-ள்) ஸ்வாமியாகிய இந்திரனே! உனது நல்ல சகாயங்களை யாங்கள் அடையட்டும். ராஜாக்களாகிய நரர்களைப் போற்றுகின்றவர்கள் தங்கள் எண்ணங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவதுபோல உன்னைப்போற்றின யாங்களும் எமது இச்சைகளைப் பூர்த்தியாகப் பெற்றவர்களாகப் பொருந்தட்டும். (பின்னிரண்டடி இந்திரனைப் படர்க்கைப்படுத்திக் கூறியது) வேகமாகக் கர்மத்தை செய்பவனைப்போல எங்களதுசஸ்திரங்கள் இந்திரனைக்கொண்டு வந்தபின்னர் அவ்விந்திரன் எங்களது துதியினிடத்து நிலைப்பெற்றுத் தங்கட்டும்-(எ-று) எவ்வகையாகஇந்திரன் றுணைசெய்வானே எவ்வகையாக யாங்கள் எங்களதெண்ணத்தைப்பூர்த்திசெய்துகொள்வோமோ எவ்வகையாக இந்திரன் எங்களது ஸ்துதியிற் றங்குவானோ அவ்வகையாக ரித்விஜர்களே நீங்கள் புரிவீர்களாக வென்று ஒரு வாக்கியங் கூட்டுக வென்பார் ஸாயணர்.

10. நரர்களைத் துதித்து நண்பராக்குவோர் பானுவோம்யாம்;
கரமதிற் குலிச முற்ற விந்திர னெம்மோ டுகல்;
வரமுறு கேண்மை வேட்டோர் மருவு செங்கோலின் வாழும்
புரபதியினைப்போன் மத்திபொருந்தியோரவியின் வேட்டார்.

(இ-ள்.) நரர்களாகிய வீரர்களை (அரசர்களை யென்னலும் தகும்) நண்பர்களாக மாற்றிக் கொள்ளுவோரைப் போல யாங்களும் இந்திரனை நண்பனாக்கிக்கொள்ளுவோம். அப்பொழுது கையில் வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கிய விந்திரனும் எங்களுடையவனாகட்டும். நியாயமாக வரசாளும் ஒரு பட்டணத் தரசனது சிநேகத்தை விரும்பினவர்கள் அப்புரபதியைப் பூஜிப்பதுபோல, இங்கு மத்தியஸ்தர்களாகப் பொருந்திய ரித்விஜர்களும் யக்ஞஸாதனங்களால் இந்திரனை வணங்குகிறூர்கள்—(எ-று.) இது ஒரு கடினமான விருக்கென்பர் மேனாட்டாசிரியர். ஸாயணருரையைத் தழுவி மொழிபெயர்த்துள்ள வில்ஸன் முற்பாதியிருக்கை ஒரு வாக்கியமாக முடித்துள்ளார்.

வருக்கம். 14.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

11. எக்கியன் வேந்தன் றன்னை யோக்க மெய்துற வளர்ப்பான்,
உக்கிர மனத்தோ டன்றான் சூழ்வுற வுலவும் போதும்,
மிக்க வேட்கையனை யண்மை புனையு நீர்த்துறை யிழுத்த
லொக்க, நீள்பாதைசேர்க்குங்கணக்கினிற் பயன்கொள்வோனை

(இ-ள்.) மிகுந்த தாகமுள்ளவனைச் சமீபத்திலுள்ள பிரவாகித்தமான தண்ணீர்த்துறை யிழுப்பதுபோலவும், பயன் பெறுபவனை நீண்டு வளைந்தபாதையானது தன்னிடத்துச் சேர்ப்பதுபோலவும், இந்திரன்கோபத்தோடு தூரமாக வளைந்து செல்லும்போதும் யக்ஞத்தினால் அவனோங்கி வளரும்படி யக்ஞம் புரிபவன் செய்வான்—(எ-று.) "இப்பொழுது காலஹோமணஞ்செய்யினும் முடிவில் இந்திரன் யக்ஞத்தினிடத்து வருவான். நாம் பொறுமையோடுங்காத்திருக்கவேண்டும். தாகமெடுத்த வழிப்பிரயாணிகோட்டத்துக்கு வந்து கடைசியாகத் தனது பிரயாணத்தின் முடிவிடத்தை யெய்துகிறான்" என்பது கருத்தென்பார் மேனாட்டாசிரியர். இவ்விருக்கிலும் அநேக பதங்கள் காந்துறைகின்றன வென்பார் வில்ஸனென்பவர். உள்ள பதங்களைக் கொண்டு எவ்வளவுபொருள் வேண்டுமாயினும் கொள்ளலாமே யொழியத் தமக்குவேண்டிய பதங்களைத் தம்மிஷ்டப்படி சேர்த்து ஸாயணரைப்போல வலிந்து பொருள் கொள்ளுவது அழகல்லவென்பர் மேனாட்டாசிரியர் பயன் கொள்வோனைப் பாதைசேர்க்குங் கணக்கினிலெனச் சேர்க்க

12. போரினிற் றேவரோடு பொருந்திய நீ யிங்கெம்மைச்
சோரவிட்டிடல், மெய்ம்பார்ந்த விந்திர னுனக்கு நேருப்
நேருறுமவி; பெரியோர் பலனொடு கூடிய போற்றுக
தேருறு மவியர், சிந்தும் பலன் மருத்துவரை ...

(இ-ள்.) வலிமை பொருந்தியவனே! இந்திரனே இந்த நடக்கும் யுத்தத்தில் தேவர்களாகிய மருத்துக்களோடு கூடிய நீ எங்களைக் கைசோரவிட்டு விடாதே. உனக்காகத் தனியாக ஹவிர்ப்பாகம் பொருந்தியுள்ளது மகத்துவனான விந்திரனைப் பலன்பெறு மாற்றலோடு புகழும் ஸ்தோத்திரங்கள், தேர்ந்த அவியோடுகூடியவரும் மழையாகிய பலனை யொழுக்குபவருமான மருத்துக்களையும் துதிக்கும்—(எ-று.) இச்சூக்தம் முழுவதுமே மொழிபெயர்த்தற்கரிய இருக்குக்களடங்கி யுள்ளதாம்.

13. அரிவ, விந்திர, வெம்மிப்போற் றுனக்கென வினைந்ததிதாம்
பெருநெறி யெமக்குக் காண்க; தேவனே நன்மை யாரும்
திருவை யா மெய்த வெம்மைச் சேருக சூழ்ந்து; யாமுங்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) கருஞ்சிவப்புநிறம் வாய்ந்த குதிரைகளிரண்டைப் பெற்றவனே! இந்திரனே! யெங்களுடைய இந்த ஸ்தோத்திரம் உனக்காகப்பொருந்தியது. இதைக் கைக்கொண்டு எங்களுக்கு வாழ்வைத் தருவாயாக. தேவனே! யாங்கள் செல்வப்பெருக்கை யடையும்வண்ணம் எங்களைச் சூழ்ந்து சேர்ந்து நடத்துவாயாக. யாங்களும் உணவுப்பொருள்களையும், பலத்தையும், நெடுங்கால வாழ்வையும் பெறுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம். 15.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 174.

174. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 23. சூக்தம் 10.

10 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: ருஷி அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. மன்னனீ யேவந்தே தேவர் யார்க்கும்; நேதாக்க டர்மைத்,
துன்னலர்த் தெறுப்போய், காக்க;விரட்சணைபுரிகவெம்மை;
நன்னலத்தோர்த மூண்மைப் பதிமகவா னெம்மேனம்
பின்னமாக்குபவ செல்வம் பெருத்தவ வலி யளிப்பாய்.

(இ-ள்) இந்திரனே! நீ (எங்கட்கு மாத்திரமே யன்றி) எல்லாத் தேவர்களுக்கும் அரசனும்.சத்துருக்களைக்கொல்லும் அஸுரனே எங்கள் யக்ஞங்களை நடத்துவிக்கும் நேதாக்களாகிய நரரைக் காப்பாயாக. எங்களையும் இரட்சிப்பாயாக. ஸத்துக்களுக்கு உண்மையான பலனை யளிக்கும் பதி நீ. மகவான் (செல்வான்) நீ. எங்களது பாபத்தைக் கெடுப்பவன் நீ. மிக்க செல்வத்தோடு கூடிய நீ ஸ்தோத்திரங்களுக்குப் பலத்தை யளிப்பாயாக—(எ-று.)

2. இந்திர விகழ்ந்து பேசுஞ் சனங்களி னேழு கோட்டை
நந்துகார் காலந் தன்னி னற்சர ணளிப்ப வற்றை
முந்துற வழித்தாய்; நிந்தை யற்றவ முடுகு நீரைச்
சிந்தினை விருத்திரற்கொன் றிளமையார் புருகுற்சற்கே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இகழ்ந்து பேசுஞ் சனங்களுக்கு மழைக் காலத்தில் காவலை யளிக்கும் ஏழுகோட்டைகளைப் பொடித்தனை. நிந்தை யற்றவனே! நித்திய தருணனான புருகுத்ஸனுக்காக விருத்திரனை யழித்து மழை வெள்ளத்தையோடவிட்டாய்—(எ-று.) புருகுத்ஸனைப்பற்றி மண். 1. சூக்தம் 63 செய் 7 பார்க்க. மழைக்காலத்தில் சுகமாக விருக்கும்படி கட்டிக்கொண்டு வாழ்ந்த ஏழு கோட்டைகளாம் என்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

3. சூரர்தங் காவற் சேனை சோர்ந்திட வோட்டி, வேந்தே,
யாருடன் விண்ணொளியைப், புருகுத, நூனத் தேய்ப்பாய்,
யெரினன்னவ்வோ டெம்மிற்கருமத்தும்பொருளினுந்தேய்ந்
தாரும்வல்கதி யெரியைச் சீயமே யென்னக் காக்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே, புருஹூதனே! சூரர்களுடைய காவலிலமைந்த சேனைகள் (அசுரபுரிகளென்பார் ஸாயணர்) தோற்றழியும் வண்ணம் ஓட்டி விண்ணின் ஒளியாகிய சூரிய வெளிச்சத்தை நிச்சயமாக எந்த மருத்துக்களோடு சேர்ந்து அமைப்பாயோ அம்மருத்துக்களுடன் எம்முடைய வீட்டில் நடக்கும் யக்ஞ கர்மங்களிலும், இதர வஸ்துக்களிலும் பொருந்திக் கழிவை யெய்தும், விரைவான நடையோடு கூடிய அக்கினியைச், சிங்கந் தான் தங்கும் வனத்தை யழிக்கும் யானை முதலிய பிராணிகளை வதஞ்செய்து அவ்வனத்தைக் காப்பது போலக் காப்பாயாக—(எ-று.) யக்ஞக் கிரஹத்திலுள்ள அக்கினி அழிவை யடையாமற் காக்கப்படின் யாங்கள் அநுஷ்

டான பரர்களா யிருப்போமென்பது கருத்து. சிங்கம் சத்துரு மிருகங்களைக் கொல்லுவது போல நீபகைவரது கோட்டைகளை யழிப்பாயாக வென் அவ் வுவமையை அசுரபுர பேதனத்துக்குங் கூறலா மென்பார் ஸாயணர்.

4. அவர்களுன் குலிசச் சத்த மகத்துவத் தொத்த சார்க்கட்
சவமெனச் சேர்வா ருன்றன் சீர்சுரு வுறுவான், வேந்தே;
அவமுற நீரை வீழ்த்த வாயுதங் கொண் டரீயின்
சுவ லுறும்போ துவன்மைத் திறத்தி னுண் பொருள் கவர்ந்தாய்

(இ-ள்.) இந்திரனே! அப்பகைவர்கள் உனது வச்சிராயுதத்தின் சத்தமகத்துவத்தினால், எல்லாரும் ஒத்துறையும் இடமாகிய அந்தரிட்சத்தில் (பூமியி லென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.) உனது கீர்த்தி வெளித் தோன்றும் வண்ணம் சவநிலையிற் சேர்வார்கள். நீ மழை நீரைக் கீழ்விழியுமாறு புரியக் கையி லாயுதத்தை யேந்திக்கொண்டு அரீ யென்னும் இரண்டு குதிரைகளின் மீது மேறிய போது உனது சாமர்த்தியத்தினால் (அப்பகைவர்களது) உண வுப் பொருள்களைக் கைக்கொண்டாய்—(எ-று) அரீ, இருமைப் பெயர், இந்திரனுடைய குதிரைகளுக்குப் பெயர். சுவல், தோள் ஈண்டு முதுகைக் குறித்தது.

5. இந்திர, சுகத்தை நாடு நேர்நடை வாகன் மாவிற்
சுந்தரக் குற்சன் றன்னை நீவிரும் பவிக்கட் டேயக்கல்;
நந்து சூரிய னெம்மாட்டுத் தேருருளடத்த மேக்கே;
அந்திய குலிசக் கையன் பொரு தடையலர் மேற்செல்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! சுகத்தை யிச்சிக்கின்றனவும், நேரிய நடையோடு கூடியவும் (குத்ஸனை யடைந்தனவும்) ஆனவாயுவினது (வாயு ஸமானவேக முள்ள வென்பார் ஸாயணர்.) குதிரைக ளிரண்டின் மேல் குத்ஸரிஷியை உனக்குப் பிரியமான அவியைத் தரும் யக்ஞ தலத்துக்குத் தூக்கிக் கொண்டு போவாயாக. சூரியன் எமக்கருகில் தனது தேர்ச் சக்கரத்தை மேல் நோக்கி நன்றாக வுருட்டட்டும். வச்சிரபாகு வாகிய விந்திரன் (இது இந்திரனைப் படர்க்கைப் படுத்தியது) போர் செய்பவனுய்ச் சத்துருக்களின் மேற் செல்லட்டும்—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் இவ்விருக்கின் முதற் பாதிக்கு வேறு வகையாகப் பொருள் கூறுவர். 'இந்திரனே! யாரிடத்தில் நீ களி கொள்ளுகிறாயோ அந்தக் குத்ஸனை நீ தாங்குவாயாக. வாயுவினது இரண்டு கருஞ்சிவப்பு நிறமுள்ள குதிரைகளும் கீழ்ப்படிதலோடு கூடியுள்ளன,' என்பார். பின்னிரண்டடி ஸாயணருரையைப் போலவே.

வருக்கம். 16.

6. அரிவ, விந்திர, போற்றார்க்கும் வலியின, வீணகயற்றோர்
அரிகளுன் மித்திரர்க், கிங்கின் புறு வன்னால் கண்டு
நருடன் செறியு முன்று னலிக்கப்பெற் றருட்புதல்வ
ருரிமையின்வகிப்போர்தம்மையொறுத்துக்கொல் லுபவனுக்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 174.

(இ-ள்.) அரீ யென்னுங் குதிரைகளிரண்டுக்கு நாயகனே! இந்திரனே! ஸ்தோத்திரங்களாற் பலவிருத்தி யடைபவனே! உனது நண்பர்களுக்கு விரோதிகளும், அநாசுஷர்களும் (தானஞ் செய்யாதவர்களும் என்றபடி) தானஞ் செய்து இன்புறும் அர்யமணனைக் கண்டும் வணங்காதவர்களும், ஆயுள் நிறைந்த மனிதர்களோடு கூடிய வுன்னால் விரைவாகத் தள்ளப்பட்டுத் தமது குடும்ப விருத்திக்காகப் புத்திரர்களைத் தாங்குவோருமான அவர்களைக் கொல்லுவாயாக-(எ-று.). அர்யமணன், வள்ள லென்னும் பொருளில் வந்தது.

7. கவியருள் ஆண்ட வுன்னை யிந்திர, துதித்தான்; தாசன்
புவியின்கீழ்ப் படுக்கை யெய்தப்பொருத்தினை; தனதானத்தா
லவியறு மொளிரியி னோருங் குடவனி மூன்றமைத்தாய்; துட்டப்
புவியினிற் குயவாசன்றன் பொன்றிடப்பொருதுகொன்றாய்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! வேதவித்தான ஹோதாவாகிய கவி யருளினால் ஆண்டப் பட்டு உன்னைத் துதித்தான். தாஸனாகிய பகைவன் பூமியின் கீழ்ப் புதைக்கப்படுமாறு செய்தனை (கொன்றாய் என்றபடி). சித்திர தானங்களால் (அல்லது தனக்கரு மகிமை வாய்ந்த உனது தேஜஸ்களினால்) மூன்று பூமிகளை யமைத்தாய்: துஷ்ட ஸ்தானத்தில் (பெருமுழக்கோடு கூடிய குயவாசனை யுத்தஞ்செய்து கொன்றாய்—(எ-று.) அவனி மூன்று. பூமி, யந்தரம், விண்ணென்றும் தார்சிக பாசுக ஸோமிக பூமிகளென்றும் கூறுவர் ஸாயணர். துர்யோணே என்பதற்குத் துஷ்ட ஸ்தானத்தி லென்பது துர்யோணனென்னு மாசனுடைய பிரீதிக்காக வென்பதும் ஒன்று. ஆனால் மேனாட்டாசிரியர் குயவாசனை அவனது வீட்டிற் கொன்றாய் என்பர். துரோணேயும் துர்யோணேயும் ஒன்றாகக் கொண்டார் போலும்.

8. இவ்வுன சநாத செய்கை பண்டுநின் றேய்ந்த வற்றை
நவ்வியர் துதியா நின்றார், இந்திர; உயிர்கள் கேடற்
றெவ்வுற நபத்தை வீட்டனுற்றனை; அசுரர் கோட்டை
வவ்வி யழித்தாய்; தெய்வமில்லவன் மழுவைத் தாழ்த்தாய்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இந்த உனது நித்தியமான செய்கைகள் பழைய காலத்திலிருந்து வந்தவற்றை நூதனமான ரிஷிகள் துதிக்கின்றார்கள். உயிர்கள் அழியாதிருக்கும் வண்ணம் மேகங்களைப் பேதித்தாய். அசுரர்களது கோட்டைகளை நாசஞ் செய்தாய். தெய்வ மற்ற அவ்வசுரர்களது கொலை வல்ல ஆயுதத்தை வணங்குமாறு செய்தாய்—(எ-று.).

அலைப்பவன் புயலலைத்துக் கடுவரலாற்றின், வேந்தே,
தலைப்பெய லறல் பெய்வித்தாய்; சூரனே, சமுத்திரத்தின்
றலைத் தணீர் பெருகுமாறு தயக்கிய காலந் தன்னி
னிலைப்புறக் காத்தாய் துர்வசன் யது விருவர் தம்மை.

(இ-ள்.) இந்திரனே! சத்துருக்களைச் சலிப்பிப்பவனாய் மேகங்களைச் சலிப்பித்து வேகமாகச் செல்லுமாற்று நீரைப்போல வென்று மோடும் படி மழை நீரைப் பெய்வித்தாய். சௌரியம் வாய்ந்தவனே! ஸமுத்திரமா

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4

கிய வந்தரிட்சத்தின் மேல் தண்ணீர் பெருகுமாறு தயக்கிய போது, துர்வ
சன், யதுவென்னும் இரண்டு ராஜர்ஷிகளையும் (பூரணமான ஜலவிருஷ்டி
யினால்) அழிவடையாமல் நிலைக்குமாறு காப்பாற்றினாய்—(எ-று.) துர்வ
சன், யது, மண். 1 சுக். 108 செய். 8 நோக்குக.

10. அரியெலாக் காலத்துந் நீ யெம்மவனாக; தான
மருவு முத்தமனை யாக; நரர் தமை யென்று மோம்ப;
செருவெலா மளிக்க வெங்கட் சூரத்தினைச் சிறக்க; யாமுஞ்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும் பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீ யெல்லாக் காலத்திலும் எங்களவனாக விருப்
பாயாக; தானத்தோடு பொருந்திய வுத்தமனாகவு மிருப்பாயாக. புத்திர
பிருத்யாதி மனிதர்களைப் பரிபாலிப்பாயாக. யுத்தந் தோறு மெங்கள் சே
னைக்குப் பலத்தை நன்றாக வளிப்பாயாக. யாங்கள் உணவுப் பொருளும்
பலமும், நீண்ட ஆயுளும் பெறுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம். 17.

175. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 11.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1 ஸ்கந்தோக்ரீவீ (3, 6,காய்ச்
சீர்வந்த அறுசீர்க்கழிநெடில்; பிருஹதிபோல) 2–5 அநுஷ்டுப், 6 திருஷ்
டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. மதத்தைக் கொள்க, வுனதுமகான் மருவு,மரிவ,பாத்திரத்தின்
றிகத்திற்குடிக்கப்பெற்றதுபோலின்றுபருகப்பெற்றதுவால்;
மதத்தையளிக்குந்துளிபிச்சைவருடிப்பவனுன்றனக்கென்ன
விதத்திலெகுவுத்தபத்தானத்தன்னத்துரந்தின்மதர்த்தனவே.

(இ-ள்.) அரி யென்னும் குதிரை யிரண்டிற்கும் நாயகனாகிய வீந்
திரனே! உன்னுடைய மகத்துவம் வாய்ந்த ஸோமமானது பாத்திரத்தினின்
றுங் குடிக்கப் பட்டது போல உன்னாற் குடிக்கப் பெற்றது. அதனால் நீமதத்
தை யடைவாயாக. மதத்தை யூட்டும் ஸோமத்துளிகள், இச்சைகளை வர்ஷிப்
பவனாகிய வுனக்காகப் பலவித (ஆயிரக் கணக்கான வென்று மூலத்திலுள்
ளது.) தானங்களோடும், உணவுப் பொருள்களோடும், பலத்தோடும் மதம்
பொருந்தி நின்றன—(எ-று.)

(வேறு.)

2. துணையியைந்தவ, விந்திர, வெங்கண் மாட்டனாக,
வணையு நல்வலிச் சிறப்புறு மதத்ததுன் சோமம்
இணையி லுனத்தி னியைந்தது மரிப்பியைக்காத
தணையும் போரினிற் பகைவரை யடங்குவிப்பதுவே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 175.

(இ-ள்.) யாங்கள் தரும் ஸோமத்தை ஸகாயனுக வுடைய விந்திரனே! நல்ல வலிமையோடு கூடியதும், சிறப்புப் பொருந்தியதும், மதத்தை யளிப்பதும், ஒப்பற்ற தானத்தோடு கூடியதும், அமரத்துவத்தை யளிப்பதும், யுத்தத்திற் பகைவரை யடக்குவதுமான உனது ஸோமம் எங்களை யடையட்டும்—(எ-று.) பின் பாதியை இந்திர பரமாகவும் அர்த்தஞ்செய்யலாம். அற்றேல் பலம் பொருந்தியதும் மதத்தை யளிப்பதும் சிறந்ததுமான உனது ஸோமம் எங்களை யடையட்டும். அச்சோமத்தோடு கூடிய இந்திரனே, நீ எங்களுக்குத் தாதாவாகவும், யுத்தத்திற் சயமூட்டுபவனுகவும், அமர்த்தியனுகவு மிருப்பாயாக என்க.

3. சூரனீ கொடை வாய்ந்தவன் மனிதனின்றேரை
   யேரிற் றூண்டுவோன் யாமளி சோமத்தின் றுணையோன்;
   சீரிலோன்பினை யாற்றிடான் றசியுவைத் தகிப்பாய்,
   தாரி னென்சுட ரோங்கு பாத்திரந்தினைத் தகைய.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) நீ சூரனும், தாதாவாம், மனிதனது யக்ஞமாகிய தேரை நடத்துவோனும், எங்களுடைய ஸோமத்தின் ஸஹாயனும். சுவாலையோடு கூடிய பாத்திரத்தைத் தகிப்பதுபோல, விருதாநுஷ்டானமில்லாத தஸ்யுவை யெரிப்பாயாக—(எ-று.)

4. பலத்தி னீசனுச் சூரிய னுருளினைக், கவியே,
   பொலக் கவர்ந்தனை; குற்சனை வாதன்றன் பரிமீ,
   தலத்தி னெங்கணு முலர்த்திடு மசுரன் சுட்டுணனைக்
   கொலற்கென விரைந் தூக்கிக்கொண் டேகினை யன்றே.

(இ-ள்.) கிராந்த தர்சியாகிய இந்திரனே! உனது பலத்தினுல் ஈசானனுகிச் சூரியனது தேருருளைகளு ளொன்றைக் கவர்ந்தனை. உலகமெலாம் கற்பாறையைப்போல வற்றச்செய்யும் அசுரனுகிய சுஷ்ணனைக் கொல்லுவதற்காகக் குத்ஸனை வாயுவினது (அல்லது வாயு வேகமுள்ள) குதிரையின்மீது தூக்கிச் சென்றாய்—(எ-று.) சூரியனுக்கு முன்பு இரண்டு சக்கரங்களிருந்தன வென்றும் அவற்றுள் ஒன்றை இந்திரன் கவர்ந்தனனென்றும்ஒரு இதிகாஸமுண்டு. மண். 5 சூக். 29 செய். 10 பார்க்க. குத்ஸனை வாயுவின் பரியின் மீது கொண்டுபோனதைமேல் 174-வது சூக்தம் 5-ம் செய்யுளிற் கூறினர். மண். 1 சூக். 51 செய். 6-லுங் காண்க.

5. மகாவலிமைய துன்மதங்; கிருது வுன்னதுவு
   மகாவளப் புகழேய்ந்தது; விருத்திரன் றனைக்கொல்
   சுகாநுபப் பொரு டேய்ப்பகை யசுவமாதிய சார்
   மகாதனம் பகை வதைப்பவைதமை வழங்குவவே.

(இ-ள்.) உனது ஸோம பானத்தினுல் வரு மதம் மகா வலிமை பொருந்தியது. உனது கர்ம வியாபாரம் மகா வளம்பொருந்திய கீர்த்தியோடு கூடியது இம்மதம் கர்மமாகிய விரண்டும் விருத்திரனைக்கொன்று சுகா

நுபவப் பொருள்களைத் தருபவையும், சத்துருக்களைக் கொல்லுபவையயான அசுவமாதிய பெரிய செல்வங்களைத், தருபவையுமாம்— எ-று.) வழங்குகவே என ஈற்றுச் சொல்லை மாற்றி அத்தகைய செல்வத்தை யநுக்கிரகிப்பாயாக வென முடித்தலும் ஒன்று. சுகாநுபவப் பொருள், சுகாநுபப் பொருளென இடைக் குறைந்தது.

(வேறு.)

6. பண்டைய துதியாளர்க்குத், தவித்தவன் பருகு நீரி,
னண்டி யிந்திரநீ யென்றுஞ் சுகமய மானாய்; அஃதாற்
கொண்டவித் துதியி னுன்னை யடிக்கடி கூவினேன்; யா
முண்டிடு முணவின் வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வி னோங்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பூர்வகாலத்து ஸ்தோதாக்களுக்குத், தாகமெடுத்தவனுக்குக் கிடைத்த நீரைப்போல நீ யெப்பொழுதுஞ் சுகமயமாகவிருந்தாய். ஆகையால் இத்துதியினால் யான்உன்னை அடிக்கடி துதித்துக் கூவினேன். யாங்கள், உணவுப் பொருள்களிலும், பலத்திலும்,நெடுநாள் வாழ்விலும் விருத்தி யடைந்து நிற்போமாக—(எ-று.) வன்மையின் எனவிரிக்க.

வருக்கம். 18.

176. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 23. சூக்தம் 12.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ரிஷி அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1–5. அநுஷ்டுப், 6 திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. இந்துவே, வசுவெங்களுக் கெய்துமா மதத்தி
னந்துக; வுன துரத்தி னிந்திர னகம்புகுக;
முந்துகோபத்தின் முரணொடும் பரவுகின்றாய்; யு
னந்திகத்தொரு பகைவனை யேனுங் காண்கிலையால்.

(இ-ள்.) துளிகளால் நனைக்கும் ஸோமனே! எங்களுக்குச் செல்வம் வந்து சேரும் வண்ணம் மதத்தை யடைவாயாக. உனது பலத்தினோடு இந்திரனுக்குட் புகுவாயாக. கோபத்தோடு பலத்தில் வியாபிக்கிறாய். உனது சமீபத்தில் ஒரு சத்துருவையும் நீபார்ப்பதில்லை-(எ-று.) அந்திகம், ஸமீபம்.

2. தானவன்மைய னவனுக்குப் பலியுண வடைந்து
வேனலிற் பயிர்விளைவுற யவத்தை வித்திடலின்,
ஞான மார்ந்தவர் நனந்தலை யேகனு மவற்கு
ளானவண்ண மெங் கீதங்கள் புகுதுமா றணைக்க.

(இ-ள்.) தானவன்மையோடு கூடிய காளையாகிய எந்த விர்த்திலுக்கு, வயலிற் பயிர் விளையுமாறு கிருஷிகர்களால் யவமாதிய தானியம் வி

தைக்கப்படுவது போலப் பலியுணவு பரப்பப்படுகிறதோ, எந்த இந்திரன் ஞானிகளாகிய மனிதர்களின் மத்தியில் ஏகனாய் விளங்குகிறானோ அந்த இந்திரனுக்குள் எங்களது ஸ்தோத்திர கீதங்கள் புகுமாறு செய்க—(எ-று) எனல், நினைப்புனமேனும் ஈண்டு தானிய வயலைப் பொதுவிற் குறித்தது. அந்தராத்மாவே! அல்லது ஹோதாவே யென ஒருவிளி கூட்டுவர் ஸாயணர். இந்துவே! யென்னும் முன்பாட்டின் விளியைக் கூட்டினும் பொருந்தும்.

3. ஐங்குடியினர் வசுவினை முற்றிலு மடைந்த
வைங்கர மிரண்டோ, யெமைப்பகைத்து வஞ்சனைசெய்
நைங்கரன்றனை வருத்துக, விண்ணூறு மசனி
கைங்கரியத்தை யொத்திடக் கடிந்து கொல்லுகவே.

(இ-ள்.) (தேவர், மனிதர், பிதிர்க்கள், பசுக்கள், பட்சிகள் என்னும்) ஐந்துவகைச் சனங்களின் செல்வத்தினையும் முழுவதும் தாங்கிய அழகிய கைகளிரண்டையுடைய விந்திரனே! எம்மைப் பகைத்து எமக்குத் துரோகஞ்செய்யும் (அழிவுங் கரத்தோடு கூடிய) மனிதனை வருத்துவதோடு, விண்ணிற் பிறந்த இடியாகிய வச்சிராயுதத்தின் றொழிலைப்போல அவனைக்கொல்லுவாயாக-(எ-று.) ஐங்குடியினர் ஐந்து ஆரிய குடியினரென்பர் மேனாட்டாசிரியர். மண். 1 சூக். 7 செய். 9 பார்க்க. நான்கு வருணத்தாரும் நிஷாதருமாகிய ஐந்துவகைச் சனங்களையுங் கூறலாமென்பர் ஸாயணர். ஐங்கர மிரண்டோ யென்னுஞ் சொற்றொடரில் ஙகரம் சந்தவோசைக்காக வந்தது. ஐம்மையாகிய கரமிரண்டுள்ளவனே யென்க. நைங்கரனென்றது எதுகைக்காகச் சேர்த்தது: வடமொழி மூலத்திலில்லை.

4. சுதைபிழிந் துனக்களித்திடா ரெவரையுந், துக்கம்
வதையுறுத்து மன்னவர்களை, யுனக்கு நற்சுகத்தைத்
ததையுறப் பொருத்தாரினைக் கொல்க; வெங்களுக்குப்
புதைய லன்னரத ளித்திடாய்; சூரியு மடைவான்.

இ-ள்.) ஸோமாபிஷவஞ் செய்து உனக்களிக்காதவர்களும், துக்கத்தால் நாசமடைபவர்களும், உனக்குச் சுகத்தைப் பொருத்தாதவர்களுமான அயஜமானர்கள் எல்லாரையும் ஒருமிக்க வழிப்பாயாக. அவர்கள புதைத்துவைத்துள்ள செல்வத்தை யெங்களுக்களிப்பாயாக. ஸ்தோதாவாகிய யஜமானனும் அதிற் பங்கடைவான்—(எ-று.)

5. இருவகையினும் வலிமை யேய்ந்தவன்றனை, யருக்கப்
பெருமை வாய்ந் திடையின்றியே பேசுற்றோன் றன்னை
யிருமை சாரவே காத்தனை; இந்துவே! போரி
லருமைநல் வலியரியையுங்காத்தனை நன்கே.

(இ-ள்.) இந்துவே! அவிக்கொடை, ஸ்தோமப் புகழ்ச்சியென்னும் இருவகையிலும் பலம் பொருந்தியவனும், ஓயாது அர்க்கத்தைக் கூறிப் புகழ்பவனுமான யஜமானனைப் பெருமைபெறக் காத்தனை. யுத்தத்தில் வலிமையோடு கூடிய (அல்லது உணவுப் பொருளோடு கூடிய) இந்திரனையும் நன்

றுகைக் காத்தாய்—(எ-று.) முதலிரண்டடியின் கணுள்ளவற்றையும் இந்திரனுக்கே யேற்றிக் கூறுவதுமுண்டு. அற்றேல் பேசுற்சேரன் றன்னை யென்பதைச் செயப் பாட்டுவினைப் பொருளில் வந்த செய்வினையாகக் கொள்க. இந்துவே! ஸோமனே.

6. பண்டைய துதியாளர்க்குத், தவித்தவன் பருகு நீரி,
னண்டி யிந்திர நீ, யென்றுஞ் சுகமயமானாய்; அஃதாற்
கொண்டவித் துதியி னுன்னை யடிக்கடி கூவினேன்; யா
முண்டிடு முணாவின் வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வி னேங்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பூர்வகாலத்து ஸ்தோதாக்களுக்குத் தாகமெடுத்தவனுக்குக் கிடைத்த நீரைப்போல நீ யெப்பொழுதுஞ்சுகமயமாக விருந்தாய் ஆகையால் இத்துதியினால் யான் உன்னை அடிக்கடி துதித்துக் கூவினேன். யாங்கள் உணவுப் பொருள்களிலும், பலத்திலும், நெடுநாள் வாழ்விலும் விருத்தியடைந்து நிற்போமாக—(எ-று.) வன்மையினென விரிக்க.

வருக்கம் 19.

177. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 13.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷை அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை, இந்திரன்.

1. ஞானியர் வள்ளல், வாய்ந்த குடிகளின் காளை, மாந்தர்
கோனவன், வேந்தன், யாரு மழைத்திடும் புருகூதன், போற்
றுனுயர் வெய்தித் துப்பு வேண்டி யெந்தம்மைக் காத்துத்
தானமா ரரிகள் பூட்டிச் சாருக வழகி னென்கண்.

(இ ள்.) ஞானவான்களுக்குத் தனந் தருபவனும், பிரஜைகளின் விருஷபமும், பயிர்த்தொழில் செய்யும் மாந்தருக்கு அரசனும், எல்லாராலும் அழைக்கப்படும் புருகூதனுமான இந்திரன் எங்களது ஸ்தோத்திரங்களாலுயர்வை யடைந்து, அவியுணவிச்சையோடு மெம்மைக் காப்பாற்றிக் கொடையிற் சிறந்த தனது அரிகளிரண்டையுந் தேரிற் பூட்டி அழகாக எனக்கருகே வரட்டும்—(எ-று.)

2. இந்திர வுனது வன்மைக் குதிரைகள் முதன்மைவாய்ந்து
வந்தன மறையாற் றான மருவிய தேரிற் பூண்டு
நந்துறு மவற்றை யேறி யவைதமா னடத்தப் பெற்றிங்
கந்துக; யாமுஞ் சோமம் பிழிந்தழைக் கின்றேம் வேந்தே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பலம் பொருந்தி யிளமை வாய்ந்த உனது குதிரைகளும், சிரேஷ்டம் வாய்ந்தவையும், ஸ்தோத்திரமாகக்கூறும் பிராஹ்மங்களால் தானம் நிறைந்து வலிபெற்ற தேரிற் பூட்டிக்கொள்பவையுமான

மண்டலம் 1 சூக்தம் 178.

வைகளின்மேலேறி அவற்றால் நடத்தப்பெற்று இங்கு வருவாயாக. இந்திரனே! யாங்களுஞ் சோமம் பிழிந்து உங்களை யழைக்கிறோம்—(எ-று.)

3. வலியுள வுன்றே ரேறல்; வலியுள சோம முன்றன்
பொலிவிற்காப் பிழிவுபெற்ற; சுற்றிலும் பொருந்தி நின்ற
மலிமதுரத்தின்; மாந்தர் வலிபெறு காளையே, மெய்ம்
பொலிதரு மரியைப் பூட்டி யெண்கண் வேகத்தி னேகல்.

(இ-ள்.) உனது வலிபொருந்திய தேரிலேறுக; பலத்தையளிக்கும் சோமங்கள் உனக்காகப் பிழியப்பெற்றன. மாதுர்யமான பால் முதலிய வுணவுகள் எங்களைச் சுற்றிலுமுள்ள சமஸங்களில் நிறைந்திருக்கின்றன. மனிதர்களுக்குள் வ்ருஷபம் போன்றவனே! வலிமை செறிந்த உனது அரிகளிரண்டையுந்தேரிற் பூட்டி வேகமாக வென்னைநோக்கி வருக—(எ-று.)

4. தேவரை யடையும் யக்ஞ மூண்டுள, தீண்டே மேதத்
தாவரு பசியும்; வேந்தே, பிரமமுந் தயங்கு மீண்டே;
மேயாவறு சோமமீண்டு, தருப்பையும் பரந்த, தீண்டு
மேவுக, வமர்க, மாந்தல்; சக்கிர, வரி தெறிக்கல்.

(இ-ள்.) சக்கிரனே! தேவர்களிடத்துப் போய்ச்சேரும் யக்ஞமிங்குளது. மேதத்துக்குரிய பசுவும் இங்குளது. இந்திரனே! மந்திரங்களும் இங்கே தயங்குகின்றன. ஸோமமு மிங்கு நிறைந்துளது. தருப்பையும் விரிக்கப் பெற்றுள்ளது. இங்கு வருவாயாக; அமர்வாயாக; ஸோமத்தைக் குடிப்பாயாக; உனது அரிகளிரண்டையும் அவிழ்த்து விடுவாயாக—(எ-று.

5. மனக்கிசை துதியாளன் றன்மறையினு னன்கு போற்ற
வினிப்புறும் வேந்தே யெம்மை நோக்கியீண் டெய்த;உன்றன்
கனத்த நற்றுணையிற் காயனத்தின் யாஞ் சுகத்தைச் சார்க;
அனத்தொடு வலிமை தோய்ந்த வாயுளை யடைந்து வாழ்க.

(இ-ள்.) மனதுக்கிசைந்த ஸ்தோதாவினது பிரஹ்மங்களாற் கூறப்படும் ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்டு ஸந்தோஷப்படும் இந்திரனே! எங்களை நோக்கி யிங்கு வருவாயாக. உனது துணையினாற் பாடிக்கொண்டே யாங்கள் சுகப்பொருள்களை யடையட்டும். அன்னத்தையும், வலிமை பொருந்திய ஆயுட் காலத்தையும் யாங்கள் பெற்று வாழ்வோமாக—(எ-று.)

வருக்கம். 20.

178. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 23. சூக்தம் 14.

5 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. போற்றுரைப்பவரைக்காக்கப் பொருந்தியதுணைகள், வேந்தே,
ஆற்றிய வுனது கேள்வித் தனமதை யளிக்கி, னெம்மை

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

மேற்றலத் தூக்கு மாசை மேவிடி னதைத் தடுக்கல்;
ஏற்றவை மாந்தர்க்கான வெவையு முன்னவை யா மெய்த.

(இ ள்.) ஸ்தோத்திரங் கூறுபவர்களைக் காப்பதற்குப் பொருந்திய உதவிகளை யிழைத்த கீர்த்தி நிரம்பிய செல்வத்தை யளித்தாயாதலால் எம்மை யுயர்த்திக்கொள்ளு மிச்சை எம்மைச் சாரும்போது அதனைத் தடுக்காதொழிக. மனிதர்க ளநுபவிக்கத்தக்கவையாக நீ யளித்த எல்லாவற்றையும் நாங்களடைக—(எ-று.)

2. மகத்தலந் தன்னிற் சோதரத் துறவார்ந்தெனச் செய்கை
யிகத்தெமை யடையு மெங்கள் கன்மத்தைத் தொலைத்தருள் கெட்டின்
முகித்திடலரசே வேந்தே; வலியவி யாபமுஞ்சென்ற
துகப்பினி னவன்மாட்; டிந்திரன் றுணை யனமுஞ் சேர்க்க

(இ ள்.) அரசனாகிய விந்திரனே! யக்ஞதலத்தில் சகோதரிகளைப் போன்ற உறவோடு வரும் இராப்பகல்களின் செய்கைகள் எம்மைவந்து சேர்கின்ற எங்களது கர்மங்களைக் கெடுத்து விடற்க. இவ்விந்திரனுக்குப் பலத்தைத்தரும் ஆபங்கள் (தண்ணீர் அல்லது அவிகார்யங்க ளிரண்டினி லொன்றையேனுங் கொள்ளுக.) அவனிடத் தோடின: இந்திரன் எங்களுக்கு உதவிகளையும் உணவுப் பொருள்களையுந் தரட்டும்—(எ-று.) முன்னிலைப் படர்க்கை மாற்றைக் கவனிக்க. ஆபம், நீர், கர்மம்.

3. நரரியைவெற்றியாளருடும் போரதனிற்சூரன்,
வரமுறவிரப்போன்போற்றை வாலிதிற்கேட்கும் வேந்தன்
தரமுறுந் துதியைத் தாங்கித் தூக்கிடவெண்ணிற் றேரை
யருகுறத் தாசுடன்மாட் டைதினிங் கணைப்போ முறுவான்.

(இ-ள்.) யுத்த நேதாக்களாகிய மருத்துக்களோடு கூடிய ஜயசீலனும், யுத்தத்திற் சௌர்யம் வாய்ந்தவனும், தனது அநுக்கிரகத்தை யாசிக்கும் ஸ்தோதாவினது அழைப்புக்களைக் கேட்பவனுமான இந்திரன், தன்னைப் புகழ்ந்து பாடும் சிறந்த ஸ்துதிகளை யுயர்த்தவிரும்பினால் தனது தேரை அவியளிக்கும் யஜமானனுக் கருகிற் கொண்டு வந்து நிறுத்துவான்-(எ-று.)

4. இந்திர னரர்களோடு கீர்த்தி யிச்சையினு னண்பர்
தந்தரு ளவியை நன்கே தின்கின்றான்; விவிதவாககோ,
டந்துறு மர்ய யக்ஞத் தனம், யஜமானன் போற்றிற்
சுந்தரப் பலனை மெய்யே தோய்ப்பவன்றனைத் துதிக்கும்.

(இ-ள்.) நரர்களாகிய மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன் கீர்த்தி பெறு மாசையினால் நண்பர்களாகிய யஜமானர்கள் தரும் அவியுணவை நன்றாகப் புசிக்கிறான். பலவித வாக்கியங்களோடு பொருந்திய மர்த்தியர்கள் குழுவிய யக்ஞத்தில் அவியுணவானது, யஜமானனாற் புகழப்பெற்று, அவனுக்கு ஸத்யபலனை யளிக்கும் இந்திரனை ஸ்துதித்துப் புகழும்—(எ-று.)

ஓம்! வேத புருஷாய நம:

ரிக் வேத ஸம்ஹிதை.

இரண்டாம் வருஷத்திய அறிவிப்பு.

'ஊட்டுவிப் பானு முறங்குவிப் பானுமிங் கொன்றொடொன்றை
மூட்டுவிப் பானு முயங்குவிப் பானு முயன்றவினை
காட்டுவிப் பானு மிருவினைப் பாச்சக் கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப் பானு மொருவனுண் டே' தூய வம்பரத்தே.

நெருநலுள னொருவ னின்றில்லை யென்னும் பெருமையை யுடைய இவ்வுலகில் இதுகாறும் எமக்கு அருளூட்டிய ஈசன் இன்னமு மூட்டுவா னென்னுந் துணிபின் இவ்விரண்டாம் வருஷத்திய பிரசுரத்தையும் வெளியிடத் தொடங்கினோம்.

சென்ற வருஷ மெமது கைமாற்றைக்கருதாது பற்பல வுதவிகள் புரிந்துவந்த பிரேசர் பிரஸ் மானேஜரவர்கள் அத்தகைய உதவிபுரிவதன் அசாத்தியத்தை யெடுத்துக் காட்டினராக, யாமு மெமது கஷ்டத்தை யறிவிக்க, அவர் அன்பு கூர்ந்து எமக்கு அதிகத் திரவிய கஷ்டமேற்படாதபடி ஒருவாறு இசைந்து இவ்வருஷமும் இவ்வேத அச்சுப் பணியை நடத்தித் தருவதாக ஒப்புக்கொண்டது இத்தமிழ் வேதஞ்செய்த புண்ணியமே. அதற்காக அவ்வச்சுக்கூடத்தார்க்கு எமது அன்பார்ந்த பிரணமத்தை யளிக்கிறோம்.

சென்ற வருஷம் முழுவதும் காலாகாலமின்றி யாம் அனுப்பிய வி. பி. புக் போஸ்ட்டுக்களைத் தடைகூறாது ஏற்றுத் தவறாது அனுப்பிவந்த குன்னூர் ரோட் போஸ்டாபீஸ் தலைவர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ நரஸிம்மலு நாயுடு அவர்களுக்கு யாம் பெரிதுங் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

எமது வேண்டுகோளுக்கிணங்கிக் காகிதத்தை ஒரு மொத்தமாக வாங்கிப்போட்டு மாதாமாதந் தவறாமல் எமக்களித்துவந்த குன்னூர் S. M. R. ரொக்கக்கடை என், எஸ், ராமஸ்வாமி பிள்ளை யவர்களின் உதவிக்கும் எமது அன்பார்ந்த வந்தனம்.

கடைசியாக, எமக்குவேண்டிய காலத்துச் சீட்டு நாட்டின்றிப் பொருளுதவி செய்து எமது சௌகரியம் போலத் திருப்பிக் கொடுக்கலாமென்று திரவிய முதவிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ நாராயணஸாமி பண்டிதர் அவர்களின் உதவி யென்சிரமேலது.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் இவ்வருடத்தைச் சென்ற வருடத்தினுஞ் சிறப்பாக நடத்துவிப்பாராக வெனப் பிரார்த்தித்து இதனை வெளி விடுகிறோம்.

ஓம் தத்ஸத்.

5. உன்றுணைகொண்டு, வேந்தே, யுரம்பெருத்தவர்களாகத்
துன்று மெண்ணத்தி னூர்ந்த துன்னலர் தமையடக்க;
துன்றுக, மகவா னெந்தந் துணைவனு மெமைவளர்க்க;
கன்றலி லுணவு வன்மைநெடும்பகல் வாழ்வியாங் காண்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! மகவானே! உனது துணையினால் யாங்கள், வலிமை மிகுந்தவர்களாகத் தம்மை மதிக்கும் பகைவரை யடக்குவோமாக. எங்களது ஸகாயனாகப் பொருந்தி யெங்களை வளர்ப்பாயாக. யாங்கள் உணவுப் பொருள்களையும், பலத்தையும், சிரகால வாழ்வையு மடைவோமாக —(எ-று.)

வருக்கம். 21.

179. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 23. சூக்தம். 15.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: 1, 2 லோபாமுத்திரை 3, 4 அகஸ்தியன், 5, 6 சிஷ்யன்; வடமொழிச் சந்தம்: 1–4 திருஷ்டுப், 5 ப்ருஹதி, 6 திருஷ்டுப்; தேவதை: ரதி.

லோபாமுத்திரை அகஸ்தியனது மனைவி. முதலிரண்டு செய்யுட்களில் மனைவி புருஷனது அன்பின்மையைப் பற்றிக் குறைகூற 3வது 4வது செய்யுட்களில் அகஸ்தியன் பதிலுரைக்கிறான். கடைசிச் செய்யுட்களில் அவர்களதுஸம்வாதத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சிஷ்யன் (கவி) அதன்முடிவைச் சுருக்கிக் கூறுகிறான். மேனாட்டாசிரியரது அபிப்பிராயப் படி 5வது செய்யுள் இச்சூக்தத்திற்கு ஒரு தொடர்பு மில்லாததாம். அவர் இச்சூக்தந் தததமது புத்தகவிறுதியில் ஆங்கிலத்தும் லத்தீனிலுமாகக் கலந்துமொழி பெயர்த்து எழுதியுள்ளார். இந்நூலாசிரியர்இவ்வகைச் செய்யுட்களையும் மொழி பெயர்த்துத் தமிழில் எழுதுவது நூலினது பூரண நிலையைக் கருதியென்றுணர்க. ரதி, ஸந்தோஷம், மதக்களிப்பு.

1. பகலொடு மிரவிற் பற்பல் சரற்பெரும்பொழு துழைத்து
மிகவுறக்கிழத்தனத்தைதவிளைக்கும் வைகலைக் கழித்தேன்;
தகவில்சரையு மென்றன் றநுவழகினைக் கெடுத்த,
தகமுறப் புருட ரின்னு மனைவியர் தம்மை யண்மல்.

(இ-ள்.) அநேக கூதிர்காலங்கள் (வருஷங்க ளென்றபடி) இரவும் பகலுமாக உழைத்துக் கிழத்தனத்தை யடைவிக்கும் விடியற் காலங்களைக் கழித்தேன். சரையானது எனது சரீரத்தின் அழகினைக் கெடுத்தது. புருஷர்கள் இன்னும் தமது பத்தினிமார்களை நெருங்கி யணையட்டும்—(எ-று.) இதுலோபாமுத்திரை கூற்று.

2. முன்னுளோ ரொழுங்கிற்றேய்வோர் தேவர்தம்மோடுமுன்னி
நன்னரிங் கொழுங்கமைத்து நவில்பவரேனுந், தந்நோன்
புன்னுறு முடிவையெய்த விலரெனும் புரிவர் தோய்வார்;
மன்னுக வின்று காளை யோரொடு மனைவி மாரே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) முற்காலத்திலுள்ளவர்களும் ரிதாநுஷ்டானபரருமான மனிதர்கள் தேவர்களோடு கூட யோசித்து ஸ்மிருதி ரூபமான (ரிதங்களை) அநுஷ்டான விதிகளை யமைப்பவர்களாயினும், தமது பிரஹ்மசர்ய விரதத்தை இன்னும் முடிக்காதவர்களாயினும், தள்ளக் கூடாத ருதுகால கமனங்களைச் செய்து கூடிவார்கள். ஆதலால் இப்பொழுது காளையர்களாகிய) புருஷர்களோடு பத்தினிமார்கள் சேரட்டும்—(எ-று.) இதுவும் லோபாமுத்திரை கூற்று.

3. தேவர்தந் துணையுற்றோரும் யாமிருவருஞ் செல்லலெய்தோம்;
ஆவலோ டெல்லாப் போட்டியாளர் தங்களையு மேற்கொண்
டோவறு வெற்றி கொள்வோ மிங்கு நூறுவகையார்ந்தே;
மேவிய மிதுனமாக விருவருஞ் சயங்கொள்வோமே.

(இ-ள்.) [இது அகஸ்தியன் கூற்று.] (பத்தினியே!) தவப்பிரியர்களாகிய தேவர்களுடைய துணையையுற்றவர்கள் யாமாதலின்நீயும் நானும் வியர்தமான துன்பத்தை யடைய மாட்டோம். நம்மோடு போட்டி போடும் எல்லாரையும் நாம் மேற்கொண்டு, இந்த ஸம்ஸார வாழ்க்கையில் அபரிமிதமான போகப்ராப்தி ஸாதனங்களை யடைந்து பரஸ்பர ஸுரதஸங்கிராம ஜயத்தை யடைவோமாக. நன்றாக வொருவரோடொருவர் கூடிச்சுகிக்கும் மிதுனங்களாக விருந்து நாமிருவரும் பரஸ்பர ஜயத்தை யடைவோமாக—(எ-று.)

4. ஓதியும் பொறியடக்கத் துற்றும் வாழென்னைக் காமங்
காதகனுற்ற துன்ற னிணக்கொடு வசந்தந் தோற்ற;
நீதியின் லோபா முத்ரை சாலையை நித்தஞ் சேர்வாள்;
வாதமில் பலத்துத் தீரன்றனைப் பலமிலாள் புசிப்பாள்.

(இ-ள்.) பத்தினியே! ஜபஅத்தியயநங்கள் செய்து கொண்டும், ப்ரஹ்மசர்ய விரத மநுஷ்டித்துக்கொண்டு மிருக்குமென்னை, உன்னுடைய பிசர்க்கையினாலும் வஸந்தமாதிய காலவிசேஷத்தினாலும் காமமானது இழுத்துக் கவ்விக் கொண்டது. இந்த லோபா முத்திரை தாதுவை வருஷிக்குங் காளையாகிய என்னைத் தினமும் அடைகிறாள். மகாபலத்தோடு கூடிய தீரனாகிய வென்னைத் துர்ப்பலையாயுள்ள ஸ்திரீ ஆகர்ஷித்து அநுபவிக்கிறாள்—(எ-று.) அமுத: வஸந்தாதி காலாத் என்பர் ஸாயணர். முன்னிலைப் படர்க்கை மாற்று. இதுவும் அகஸ்திய வசனமே.

(வேறு.)

5. அருகேயுறையு மிச்சோம மிதயத்தென்று மமர்ந்துள்ளதை
விரைவிற்றுதிப்பேன்;குருசொன்னபிரலாபத்தின்விளைந்திட்ட
துரிதந் தன்னை யதுநன்கே துரவோட்டிச் சுகமீக;
மரிய னென்று மிகுதியுறுங் காமத் தாழ்ந்தோன் கண்டீரே.

(இ-ள்.) [இது குருவினது பிரலாபத்தைக் கேட்ட சிஷ்யன் பிராயச்சித்த ரூபமாகத் துதித்தது. இவ்விரண்டு இருக்குக்களைத் துதிப்பவர்களுக்கு இஷ்டப் பிராப்தியும் பாப நிவாரணமுங் கிடைக்குமென்பார் சௌ

நகர்.] எங்களுக் கருகே தங்கியிருப்பதும், எங்களது மனத்தில் எப்பொழுதுங் கலந்திருப்பது மான இந்த ஸோமத்தை யான் வேகமாக ஸ்தோத்திரஞ் செய்வேன். குருசொன்ன காமப்ரலாபத்தைக் கேட்டதனாலுண்டான பாபத்தை அது நன்றாகத் தொலைத்து எங்களுக்குச் சுகத்தைத் தரட்டும். மர்த்தியனாகிய மநுஷ்யன் (அற்பகர்மவானா யிருப்பினும்) மிகுந்த காமத்திலாழ்ந்தவனே.—(எ-று.) குருசொன்ன பிரலாபத்தின் விளைந்திட்ட என்னும் சொற்றொடர் வடமொழி மூலத்திலில்லை. ஸாயணருரையைநோக்கிச் சேர்த்தது. ஸோமம் என்பதைச் சந்திர பரமாகவும் அர்த்தஞ்செய்து கொள்ளலாம்.

(வேறு.)

6. அகத்திய னிவ்வா றேத்தின் யாகத்தின் பயனைத் தோற்றி
யகத்தினிற் பிரசை வன்மை புத்திர ராசை கொண்டே
யகத்தினை யோட்டு வோனா யிருடியா யிரண்டு மோம்பி
மகத்தின் மெய்ப்பலனைப் பெற்றுத் தேவரின் மருவினானே.

(இ-ள்.) அகத்தியன் இவ்வகையாக ஸ்தோத்திரம் யாகம் என்னும் இரண்டின் பலனையும் ஏற்படுத்தித் தனதுள்ளத்தில் பிரஜைகள் (வேலையாட்கள்) பலம், புத்திரர் இவர்களின் இச்சையை யடைந்து தனது பாபத்தை யோட்டிக்கொள்ளும் உக்கிரனாய், அதீந்திரியதிருஷ்டாவாகிய ரிஷியாய்க் காமம் தபஸ் என்னும் இரண்டையும் போஷித்து, யக்ஞ கர்மங்களின் உண்மைப் பலனையடைந்து தேவர்களுள் ஒருவனாகச் சென்றான் (அவன் எம்மைக் காக்க வென்பார் ஸாயணர்.)—(எ-று.) அகம், மனம், பாபம்.

வருக்கம். 22.

180. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம் 1.

10 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. உமது தே ரர்ணவத்தைச் சூழவே் யுருளும் போது
கமன சோபனமா ரும்மா ரஜத்தினிற் கடிதி னேகும்;
தமனிய வட்டை யுந்தேர்ச் சார்ந்தது தேனை யூற்ற
வமல வன்னதனை மாந்தி வைகலினணைகின் றீரே.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) உங்களுடைய தேரானது அந்தரமாகிய ஸமுத்திரத்தைச் சுற்றியுருளும் போது நடையழகு வாய்ந்த உமது குதிரைகள் உலகமெங்கும் வேகமாகச் செல்லும். உமது தேரின் பொன்வட்டை மதுரஸத்தை யூற்ற நீங்கள் அம்மாதுரியமான ரஸத்தைக் குடித்து விடியற்காலத்தில் எமது யக்ஞத்தை நோக்கி வருகிறீர்கள்—(எ-று.)

2. விவித நன்னடையோ னர்யன் மிகுதியும் வணங்கப் பெற்றோ
னிவுளியன்னவன்றேர் முன்ன ரெழுந்து சென்றிடு மக்காலை
நிவரு மெத்துதியு முற்றீர்! மதுவினை நேடி யுண்பீர்!
சுவஸையு முமக்காத்தோற்ற, மொய்ம் பனத்துதியு மோங்கும்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) எல்லாத் துதியையு முற்றவர்களே! மதுவைக் குடிப்பவர்களே! (அசுவினிகளே!) பலவிதகதியோடு கூடியவனும், நரர்களுக்கு ஹிதஞ் செய்பவனும், மிகவும் நன்ருகப் பூஜிக்கப் பட்டவனும், குதிரைபோல் வேகமாகச் செல்லுபவனு மாகிய சூரியனது தேருதிப்பதற்குமுன் நீங்கள் எழுந்து செல்லும்போது உமது ஸகோதரி (அல்லது தானே ஸஞ்சரிப்பவள்) ஆகிய உஷை உமது வரவை யெண்ணி உதிக்க, பலத்துக்காகவும், உணவுக்காகவும் யஜமானன் துதிக்கும் ஸ்தோத்திரங்கள் விளங்கா நிற்கும்—(எ-று.) ஸ்வஸா ஸஹோதரி, உஷை.

3. வனத்திடைத் திருடன் போன்று சுத்தனு மவிய னீயு
மினத்துறு பாலே, யுண்மை யுருவத்தீர், சமையா வாக்கட்.,
கனத்தபாற் பசுவகட்டின் முதன்முதற் றேன்றி யோங்கும்
வனப்புறு மதனைப் பக்குவத்தினிற் சார்த்தினீரே.

(இ-ள்.) ரிதஸ்வரூபிகளாகிய அசுவினிகளே! காட்டின் மரங்களுக்கிடையிற் பதுங்கிச் சாக்கிரதையுடன் காத்திருக்கும் திருடனைப் போலச் சுத்தமான ஹவிப்பொருள்களோடு கூடிய யஜமானன் ஜாகரூகனுய்வணக்கத்துடன் றரும் பாலைக், கறவைப்பசுவின் கண் முதலிற் காணப்படும் அதனைப் (பாலையென்பதோடேற்றுக) பக்குவப் படாத கிடேரியினிடத்துப் பக்குவமான நிலையில் வைத்தீர்கள்—(எ-று.) வநிநோ ஹ்வாரோந என்பதற்கு ஸாயனர் காட்டு மரங்களுக் கிடையிற்றிருடன் ஜாகரூகனுய்க் காத்திருப்பது போல வென்பார். ராத் (Roth) தென்பவரை யொட்டி மேனுட்டாசிரியர் (Griffith) மரப்புதருக்கிடையில் பாம்பு செல்வதுபோல நெருப்பு ஸமித்துக்களுக்கிடையில் எரிந்தொளிர்வதைக்காட்டுமென்பார். (Ludwig) லுட்விக் கென்பவர் ஹவார: பாம்புமன்று திருடனு மன்று மரத்தொட்டியா மென்பர்.

4. அத்திரி கருத வோட்டத் தாருநீ ரென்னத் தண்ணென்
றுத்திடச் சூட்டை யின்ப முறையுமா ருற்றி னீரால்;
உத்தம நரர்கா ளச்சுவினியர்கா ளுமதே யங்கி
தத்திய விட்டி; தேரி னுருளெனச் சாருந் தேனே.

(இ-ள்) நரர்களே! அசுவினிகளே! அத்திரி ரிஷி வேண்டிக் கொள்ள அவன் அடைபட்டிருந்த சூட்டறையை, ஓடுநீரைப் போலத் தண்ணென்று இனிமை யாயிருக்கும்படி செய்தீர்கள். அக்கினி யிஷ்டி உம்முடையதே. மதுத்துளிகள் தேருருள்களைப் போல ஓடி யும்மையடையும்—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் உங்களுடைய தேர்ச் சக்கரங்கள் தேனூற்றுக்களைப் போல வெம்மாட்டு வருமென்பர். வடமொழி மூலத்தில் ரத்யாஇவ சக்ரா வென்றேயுளது. அத்திரி கதையை மண். 1 சூக்.112 செய். 7-ற் பார்க்க. மண். 1 சூக். 56 செய். 3, மண். 1 சூக் 116 செய். 8, இவற்றிலும் இதனைக் காண்க.

5. துக்கிரன் மகனின் வெற்றி தோய்ந்தவன் றன்னின்வைக
லெக்கியத் தனதானத்தை யேற்றும்பா லீகுவேன் யான்;
முக்கியம் பூவானீ ரும்மகிமையை முழுதுந் தோற்றும்;
எக்கியத் தூய்மையீ ருஞ் சரையுளோன் பாவ நீங்கல்.

(இ-ள்.) வெற்றி தோய்ந்தவனாகிய துக்கிரன் மகன், புஜ்யுவைப் போல யானும் விடியற்காலத்து யக்ஞ ஹவிகளைச் சுமந்துவந்து உமக்குத் தருவேன். பூமியும், வானமும், நீரும் (இச்சொல் ஈண்டு அந்தரிட்சத்தைக் குறித்தது) உமது மகிமையை விளக்கும். பூசிக்கத் தக்கவர்களே! உம்முடையவனாகிய ஜரையோடு கூடிய இந்தரிஷி பாபங்களினின்றும் நீங்கட்டும்—(எ-று.) துக்கிரன் மகனைப் பற்றி மண். 1 சூக். 116 செய். 3 பார்க்க.

வருக்கம். 23.

6. நற்கொடை யோரே, பூட்டப் பெற்றவும் பரிகளோடு
முற்பட வரும்போ தூண்டி பொடுபுவி முழுது விப்பீர்;
எற்படு சூரி வாத னெனவுமை யுவப்பி னூட்டல்;
பொற்புறுநோன்போ னென்னப் பூரணாவுணவைக் காண்பான்.

(இ-ள்.) நல்ல தானத்தோடு கூடிய அசுவினிகளே! உமது தேரிற் பூட்டப்பெற்ற குதிரைகளோடு நீங்கள் வரும்போது பூமி முழுதும் உணவுப் பொருள் நிறைந்திருக்கும் வண்ணஞ் செய்வீர்கள் யாக நடத்துவிக்கும் ஸூரி வாயுவைப்போல உங்களை வேகமாகத் திருப்தி செய்து அவியுணவை யளிக்கட்டும். நல்ல நோன்போடு கூடியவனைப்போல (அல்லது விரதாநுஷ்டானனைப்போல) அந்த ஸூரி பரிபூரணமான உணவுப்பொருள்களை யடைவான்—(எ-று) ஸ்வதாபி: என்பதற்கு அன்னப் பொருள்களால் என்னாது உங்களது தன்மைப்படி யென மொழிபெயர்ப்பர் மேனாட்டாசிரியர். அவருடைய உரை வருமாறு: 'நல்ல தான கர்த்தாக்களே! நீங்கள் பூணக்கப்பட்ட குதிரை யீட்டங்களைக் கீழ்நோக்கி யடித்துவிடும்போது, உங்கள் ஸ்வபாவமாக ஞானத்தையும் அனுப்புகிறீர்கள். காற்றைப்போல வேகமாக ஸூரி உங்களைத் திருப்தி செய்வித்து விருந்தளிக்கட்டும். அவன் பக்திமானைப் போல் அபிவிருத்தியடையப் பலத்தை யடைகிறான்." என்பதாம்.

7. மெய்ப் பலனுற்ற போற்றோர் யாங்களும் பல்வகையி
னெப்பறத் துதிப்போம்; போர வுலோபியும்புறகே; எங்க
ளுப்புறு மிசைய யீவீர், பழிப்பிலீ ரருகிற் றேவர்
துய்ப்புறு மதனை யின்னே தோய்ந்துகாண் பருகிடீர்.

(இ-ள்.) ஸத்ய பலன்களைப் பெற்ற துதியாளர்களாகிய யாங்களும் பலவிதமாக உம்மைக் களைப்பின்றித் துதிப்போம். உங்களோடு போர் செய்யும் லோபி இதிற் சேராதவனும். எங்களுடைய இச்சைகளை யளிப்பவர்களே! நிந்தை யற்றவர்களே! அருகிலிருந்து தேவர் குடிக்கும் இச்சோமத்தை யிப்போதே நீங்களும் அடைந்து குடிப்பீர்களாக—(எ-று.) கடைசி யடிக்கு மேனாட்டாசிரியர், 'எவன் தெய்வ மருகிலுறுமோ அவனைக் காப்பீர்களாக.' என்று உரை கூறுவர். பேரம், வியாபாரம், விலையைக் குறைத்துக்கேட்பது.

8. உண்மையி னசுவினிக்கா ளும்மையே நாளும் வெப்பத்
திண்மையை யழிக்கு மாரி நீரினைச் சேர, மாந்தர்
வண்மையோர் தம்மிற் கீர்த்தி மருவிய வகத்தியன்று
ணெண்மையாயிரம்போற்றுமேலையுணர்த்தினானிசையினென்ன.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்) அசுவினிகளே! நேதாக்கள் (அல்லது காரிய நிர்வாஹகர்கள்) ஆகிய மனிதருள் சிறப்பு வாய்ந்தவனான அகஸ்திய மஹரிஷி, ஸங்கீத ஸ்வர சப்தங்களைக் கூட்டுவதைப்போல ஆயிரக்கணக்கான ஸ்தோத்திரங்களால் உஷ்ணதாபத்தைக் கெடுக்கும் மழைநீரை யுடையுமாறு உம்மையே துதிக்கிறான்—(எ-று.) சேதயதி ஸ்துத்யாப்ரபோதயதி யென்பார் ஸாயணர். நிகழ்காலப் பொருளில்வந்த இறந்தகாலம் உணர்த்திறனென்பது.

9. தேரினின் மகிமையா னீர் செல்லுறும் போது, மாந்த
ரோருறு மோதாவைப்போற் றுடிப்புட னெழுகும்போதுஞ்,
சூரிக டமக்கு நன்மாக் கொடையினைத் தோய்க்கும் போது,
மாருக யாமு நாசத்தியவர்காள் செல்வங் கூர்ந்தே.

(இ-ள்.) பொய்யுரையாதவர்களே! தேரினது மகிமையால் நீங்கள் செல்லும்போதும், மனிதர்களுக்குள் ஹோதாக்களைப்போல அவசரத்தோடு நீங்கள் ஒழுதும்போதும், ஸூரிகளாகிய யாக கர்த்தாக்களுக்கு நல்ல அசுவங்களைத் தரும்போதும், யாங்களும் செல்வம்நிறைந்தவர்களாக விருக்கட்டும்—(எ-று.)

10. இன்றியாந் தோமந் தம்மா லெதிருற வழைப்போ முங்கள்
பொன்றலி லுருளை வாய்ந்து விண்புடை சூழுந் தேரைக்,
கன்றலில் புதியவதனைக் கணம்பெற வசுவினீர்காள்;
துன்று மொய்ம் புண்டிபோ டியா மாயுளும் பெற்றுவாழ்க.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! அழியாத வுருளைகளோடு கூடியதும், ஆகாயத்தின்மேற் சூழ்ந்து செல்வதும், புதியதுமான உங்களுடைய தேரைச், செல்வத்தைப்பெற யாங்கள் இன்றைக்குத் தோமங்களால் எங்களை நோக்கிவரும்படி யழைப்போம் வன்மை பொருந்திய வுணவையும், ஆயுளையும் யாங்களடைந்து வாழ்க—(எ-று.)

வருக்கம். 24.

181. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24 சூக்தம். 2.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. பிரிய வுத்தமர்காள் வன்மை தன்னிலுந், தனத்து, மெவைதைப்
பெரிய வத்வர்யுக்கள்போ லறனின்றும் வெளிக்கொணர்வீர்?.
அரிய வுங் கீர்த்தி தன்னை யிம்மகந் தோற்றுவிக்கும்,
நரர்களைக் காப்பீர், செல்வ நல்குவீ ரவர்களுக்கே.

(இ-ள்.) பிரியதமர்களே! அத்வர்யுக்களைப்போல நீங்கள் பலத்திலும், செல்வத்திலுஞ் சிறந்த எதனைத் தண்ணீரினின்றும் வெளிக்கொணர்வீர்கள்? ஜனங்களை ரட்சிப்பவர்களே! அவர்களுக்குச் செல்வத்தைத் தருபவர்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 181.

கனே! இந்த யக்ஞமானது உமது கீர்த்தியை வெளிப்படுத்துகிறது (எ-று.

2. தூயவும் பரிகள், மாரி பருகுவ, வாயு வேக
மேயவை, தெய்வத் தன்மை மேவுவ, மனோ பலத்த,
வேயுந் தம் மொளிய, காட்சிக்கினிய பிட்டத்த, வோட்டந்
தாயநன் னடை யிளைய, வசுவினீ, ருமைத் தாங்க.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! மழைநீரைக் குடிப்பவையும், வாயுவேக முள்ளவையும், தெய்வத்தன்மை பொருந்தியவையும், மனோபல முள்ள வையும், ஸ்வயமாகப் பிரகாசிப்பவையும், பார்ப்பதற்கழகான பிருஷ்டத்தோடு கூடியவையும், ஓட்டமே நடையாக வுடையவையும், இளமை வாய்ந்தவை யுமான வுங்களுடைய குதிரைகள் உங்களைச் சுமக்கட்டும்—(எ-று.)

3. அகன்ற முன்னிடத்த, இச்சையளிப்ப, திங் கவனி யென்ன
வகன்றது, மனோ வேகத்த, தகத்தறி வோடியைந்த,
துகந்தெவ ருந்துதிக்க வோங்கு முந்தே ரெமக்குச்
சுகந்தர வருக சொந்தத் தேரி னுன்னதத்திற் றோய்ந்தீர்!

(இ-ள்.) உங்களது சொந்தத்தேரின்மீது உன்னதஸ்தானத்திலமர்ந் துள்ள அசுவினிகளே! அகலமான முன்னிடத்தோடு கூடியதும், இச்சை களை வருஷிப்பதும், பூமியைப்போல விசாலமாக வுள்ளதும், மனோவேகத் தோடு கூடியதும், அறிவோடு கூடிய மனத்தோடுள்ளதும், எல்லாராலுந் து திக்கப்படுவதுமான உங்கள் தேர் எங்கட்குச் சுகத்தைத் தருமாறு எமதுயக் ஞப்பிரதேசத்தை நோக்கி வரட்டும்—(எ-று.)

4. இகத்திங்கு பிறந்தோர், பாப மின்றிய வுடலோர், தத்தம்
மகத்துவக் குறியோ ரும்மை மகத்தினிற் றுதித்தோ நன்கே;
மகத்து நற்சூரி வெற்றி வாய்ந்தவ னொரு வனும்மின்;
சுகத்தினி லுரைப்பர் விண்ணின் சோபன மகன் மற்றோனே.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்து மத்திம உத்தமஸ்தானங்களிற் பிறந்தவர்களும், (குருவாகிய ததீசியைத் தலையைக் குறைத்தும்) பாபத்தையடையாத உட லோடு கூடியவர்களும், தத்தமக்கென (நாஸத்தியா, தஸ்ரா என)ப் பிரத்தி யேகமான அடையாளங்களோடு கூடியவர்களுமாகிய உங்களிருவரையும் யக்ஞத்தினிடத்து நன்றாகத் துதித்தோம். உங்களுள் ஒருவன் மத்தியமஸ் தான உற்பன்ன ஸோமாதிஷ்டானதேவதையான சந்திரனாய், ஜயசீலனாய், யக்ஞ நிர்வாஹக ஸூரியா யிருப்பான். (சந்திரனாலேயே ஒஷதிவனஸ்ப திகள் விருத்தி யடைவதா லென்பர் ஸாயணர்.) உங்களுள் மற்றொருவன் விண்ணின்புத்திரனும், சோபன கிரணங்களோடு கூடியவனுமான ஆதித்திய னென்று சிலர் (தாங்கள் பெறும் சுகத்தை யெண்ணி)ச்சொல்வார்கள்—(எ-று) ததீசி அதர்வணன் புத்திரன். மண். 1சூக். 116 செய். 12 பார்க்க. நிருக் தக்காரர் அசுவினிகள் ஸூர்யசந்திரர்க ளென்பர். மண். 1 சூக். 89 செய் 3 பார்க்க. சுகத்தினில் என்றது வடமொழி மூலத்திலில்லை.

5. பொன்னிறச் சிரேட்டத் தே, ரும் மனப்படி புரியு மஃது,
துன்னிய கீழ்த்தலத்தே தோய்வ தெம்மில்ல மேக;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

அன்னிய னரியை மாந்த ரார்த்துவ, ரசுவினீர்கள்!
மன்னிய துதிகளோடு மதனஞ்செ யுணவு கொண்டே.

(இ-ள்.) மஞ்சள் நிறம் வாய்ந்ததும், சிரேஷ்டமானதும், உங்களிஷ்டப்படி செய்வதும் கீழ்நோக்கி யோடுவதுமான உமது தேர் எமது யக்ஞக் கிரகத்தை நோக்கி வரட்டும். அசுவினிகளே! உங்களுள் மற்றவனுடைய அரீ யென்னுங் குதிரைகளிரண்டையும், உலகத்திலுள்ளவர்களாகிய யஜமானர்கள் ஸ்தோத்திரங்களோடு மத்தித் தெடுத்த உணவுகளினு லூட்டுவார்கள்—(எ-று) அன்னியன்யாரென விளங்கவில்லை. உங்களுக்குள் உத்தமனது குதிரைகளை என்பது ஸாயணருரை. மேனுட்டாசிரியர் இவ் விருக்கின் பின்னடிக்குவேறுமாதிரி உரைகூறுவர்:'மற்றவனது அரீயென்னுங் குதிரைக்கு மனிதர் வயிறு நிறைய வூட்டுவார்களாக. அசுவினிகளே! அவர்கள் முழக்கங்களோடுரஜங்களைக்கலக்குகிறார்கள்.' என்பது. ஆனுல் ஸாயணர், ரஜாம்ஸி லோகா: அத்ர லோக சப்தே ஜநவாசக என்பர். இயர்மத்நா வென்பதை வாஜை: என்னும் பதத்தோடு சேர்ப்பர்.

வக்கம். 25.

6. உங்களுட் சரற்காலக்கோ னிடபமே பொலப்பக்கையை
மங்குறப் புரிந் தேரான மதுரமா முணவி னொடு.
தங்குற வருகின்றான், மற்றொருவன் றனிச்சை யூட்டிப்
பொங்குவர்; அவன்றான் றாண்டு மூபர்புனலெம்மாட்டெய்தும்.

(இ-ள்.) உங்களுள் சரத் காலத்தனுகிய வொருவன் (சந்திரன்) இடபத்தைப் போலச் (இச் சொற்கு மேனுட்டாசிரியர் முகிலைப் போல வென்றும், ஸாயணர் மழை பெய்விக்கும் இந்திரனைப் போல வென்றும் உரை கூறுவர்.) சத்துருக்களை வாட்டி ஏராளமான மாதுர்ய வுணவுப் பொருள்களோடும் வருகிறான். மற்றொருவனுகிய ஆதித்யனுடைய இச்சைகளை யவனுக்களித்து யஜமானர்கள் களிப்பார்கள். அவன் ஏவும் உன்னதத் தானத்துச் செல்லும் மழைநீ ரோட்டங்கள் எம்மை யடையும்—(எ-று.) இப்பாட்டிலும் மேற் பாட்டிலும் பின்னிரண்டடி யிலுள்ள அந்யஸ்ய வென்னும் சொல்லால் முன்னிரண்டடியில் ஏகஸ்ய என்னும் சொல்வருவித்துக் கொள்ள வேண்டியது தகுதி யென்பார் வில்ஸன் என்பவர். இச்செய்யுளில் முதற் பாதி சந்திரனையும் பின்னிரண்டடி சூரியனையும் துதித்தபடி. அசுவினிகள் சூரிய சந்திரர்களென்று நிருக்தம் கூறும்.

7. வேதசீ ரசுவினிக்கா ளிலைபெறு முமதுகீத
மோது மூவிதத் துறுதி யோங்கிய ததை யுரைத்தார்;
தீதுறு தொம்பல் போற்றப் பெற்றுமை யாசிப் போனைக்;
காதினிற் கொளலென் போற்றை யியங்கினு மியங்கி ரேனும்.

(இ-ள்) பலனை யமைக்கும் தெய்வங்களே! ஸ்கிரமானதும், மூன்று விதமாக வுறுதி யடைந்து விளங்குவதுமான உமது கீதத்தைக் கூறினுர்கள் ஸ்தோத்திரத்தை யடைந்தவர்களாய் யாசிப்பவனை ரட்சிப்பீர்களாக நீங்கள் சென்று கொண்டிருப்பினும் அல்லது ஓரிடத்து நிலைத்திருப்பினும்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 182.

எனது அழைப்பைக் காது கொடுத்துக் கேட்பீர்களாக—(எ-று) வேதசீர், விதாதாக்களே, பலனை யமைப்பவர்களே. மூவகை யுறுதியாவது மூவர் வாயினின்றும் வருவது. ஹோதா, அத்வர்யு, உத்காதா மூவர்.

8. ஒளிபெற வுமது மெய்யைத் தோற்று மித்துதி நரர்கட்
களியுற, முவ்விதத்தே யணைந்திடு தருப்பை யில்லிற்
களிபெறப் பெருகிற், றுங்கள் மழைமுகில், வலிபெருத்தீர்,
துளியொடு பெருகி நின்ற, மனிதர்க்குக் கீர மொத்தே.

(இ-ள்.) காந்தியோ டிருக்கும் வண்ணம் உமது ரூபத்தைத் தோற்று விக்கும் இந்தக் கீதம், மனிதர்களுக்குத் திருப்தி யுண்டாகுமாறு, மூன்று விதமாக விரிக்கப்பட்ட தருப்பை யோடு கூடிய யக்ஞக்கிரகத்தில் பெருக்க மடைந்து நின்றது. வலிமை சிறந்த அசுவினிகளே! இச்சைகளை வருஷிக் கும் உங்களுடைய மழையைத்தருமேகம் மனிதர்களுக்குப் பசுவின் பாலைப் போலப் பயனிறைந்ததாய் மழைத் துளிகளோடு பெருகி நின்றது—(எ-று.)

9. பல்லறி வுள்ளோனங் கிவைகளைப் போற்றுங் கன்மத்
தொல்லு ரசுவினீர்கா ளுமைத் துதிப்பான் பூடன்னி,
னல்லவி கொண்டு தோதா வணக்குட னுமைக் கூவுங்கால்;
வல்லமை யுண்டி யாயுள் மருவியாம் வாழ்க நன்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! ஸ்தோதாவானவன் நல்ல அவிப் பொருள் களைக் கையிற்றாங்கினவனாய் வணக்கத்துடன் உம்மை யழைக்கும் போது பூஷனைப் போலப் பலவித வறிவுள்ள அந்த யஜமானன் அக்கினியையும் உஷ ஸையும் துதிக்கும் பிராதக் காலக் கர்மத்தில், முடிந்தவகையில் உங்களை ஸ் தோத்திரஞ் செய்வான். யாங்கள் பலத்தையும், அன்னத்தையும், ஆயுளையும் பெற்றுவாழ்வோமாக—(எ-று.) தோதா ஸ்தோதா வென்பதன் தற்பவம்.

வருக்கம் 26.

182. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம். 3.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 6, 8, திருஷ்டுப், மற்றவை ஜகதி; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. பேருணர்வீ தெழுந்தது,பேரறி வினர்காள்,
விழை வளிக்கும் பெரிய தேரிங்
கேருறவே வந்தது, போற்றெடுமிதனை
யெதிர்ப்படுவீர்; இன்பங் கொள்க
சாருறு நற்றுதியர், விசுபலைக்கு வசு
வளித்தவர், நன் மதியைத் தூண்டுந்
தீரர், திவப் புதல்வர், சுசி விரதருக்கு
நலமதனைச் செய்கு வோமே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) மேதாவி களாகிய ரித் விஜர்களே! நம்முடைய பிரக்ஞான மானது எழுந்தது. நமது ஆசைகளை யளிக்கும் பெரிய தேர் நமக்கு முன் வந்தது; ஸ்தோத்திரங்களோடு மதன்முன் னேகுவீர்களாக. நன்றாய்த் துதிக்கப் படுபவரும், விச்பலைக்குச் செல்வ மளித்த வர்களும், நமது புத்தியைத் தூண்டிவிடும் தீரரும், விண்ணிற்குப் புத்திர ஸ்தானத்திலுள்ளவர்களும், சுத்தமான நோன்பாளர்க்கு நலத்தைச் செய்பவர்களுமான அசுவினிகள் மதங் கொள்ளுக—(எ-று.) விசுபலைக்குத் தங்கக் கணைக்கா லளித்தவர்களு மென்பார் ஸாயண ரீண்டு. மண். 1 சூக். 116 செய் 15-ல் இரும்புக் காலென்பர். இவ்வேறுபாட்டாலும் இவ்விரண்டாவது அஷ்டக உரைவேறொரு கைப்பாடென்பது போதரும்.

2. அசுவினிகாள், துதிபெறுவீர், மருத்தமர்காள்,
பகைவர் தமை யடக்குவீர்கா,
ளிசையுறு நற்றொழிலீ, ரிந்திரத்தமர்காள்,
தேருடையீ, ரேறுந் தேரை
விசைபெறத்தூண் டுத்தமர்காள், எங்குமுறுவது
மதுக்கள் மிகுந்து முற்றுங்
கசியுறு முந்தேரை யிவணடத்துக;
தாசுடன்கண் மற் றதனோ டெய்த

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! துதிக்கப் படுபவர்களே! மருத்துக்களைப் போல வேகத்திற் சிறந்தவர்களே! பகைவர்களை யடக்கும் தஸ்ராக்களே! கீர்த்தி வாய்ந்த நற் கருமத்தோடு கூடியவர்களே! இந்திரனைப்போல ஈசுவரோத்தமர்களே! தேரை யடைந்துள்ளவர்களே! ஏறிச்செல்லும் தேரை நடத்துவதிற் சிறந்தவர்களே! எல்லாவிடத்திலும் தோன்றுவதும், மாதுர்யமான தேன் நிறைந்து வழிவதுமான உங்கள் தேரை இங்கு நடத்திக் கொண்டு வருவீர்களாக. அவியளிப் பவனிடத்து அத்தேரோடு வருவீர்களாக—(எ-று.) இந்திரதமர், ஈச்வரோத்தமர்களென்பது ஸாயணருரை.

3. பகைவதைப்பீ ரவ்விடத்தே யென்செய்வீர்?
அவியீயார் பண்பார் மேன்மைத்
தகையுறுமச் சனத்தினிடைத் தங்குறலேன்?
அவர் தம்மைத் தாண்டிச் செல்க;
மிகவுமுமக் கெதிர்ப்பேர மாடுவன்ற
னுயிரதனை விளிவித் தாற்றல்;
நகுமொளியை யுமைப் போற்றும் வாக்கினனும்
விப்பிரன்பா லூடிக் கூட்டல்.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை வதைக்கும் தஸ்ராக்களே! அவ்விடத்தே யென் செய்கிறீர்கள்? அவியுணவுகளை யுங்களுக்களிக்காது பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளும் ஜனங்களினிடத்து ஏன் தங்கி யிருக்கிறீர்கள்? அவர்களைத்தாண்டிச் செல்வீர்களாக. உங்களுக்கெதிரிற் பேரம்பேசு மவ்வுலோபியின் பிராணன் அழியுமாறு புரிக. உங்களைப்போற்றும் வாக்கோடு கூடிய விப்பிரனிடத்து ஜோதியைக் கூட்டுவீர்களாக—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 182.

4. எப்புறமு, மெமையிகழு நாயதனைப்
பலாற்கடித்து நொறுக்கி யெம்மோ
டொப்புறவே பொருமவரைக் கொல்க; விவை
யசுவினிர்கா ளோர்வீர் நன்கே;
செப்புறு முந்துதியினன்கூ றெச்சொல்லும்
பலனுளதாச் செய்க; என்றன்
றப்புறு நற்றுதியினை நீரிருவருநா
சத்தியர் காள்சால வேற்க.

(இ-ள்.) எம்மை நிந்திக்கும் நாய்க்கு ஸமானமானவனை யெல்லாப் பக்கத்திலும் பல்லாற் கடித்து நொறுக்குவீர்களாக. எம்மோடு ஸமானமாக யுத்தஞ்செய்யும் பகைவர்களைக் கொல்லுக. அசுவினிகளே! இவற்றை நீங்கள் நன்று யறிவீர்கள். உங்களைத் துதிப்பவன்கூறும் பிரதிவார்த்தையையும் பலனுள்ளதாகப் புரிக. நாஸத்தியர்களே! என்னுடைய துதிகளை நீங்களிருவரும் நன்றாக ஒப்புக்கொள்வீர்களாக—(எ-று.)

5. உரத்தோடு சிறகார்ந்த விப்பிலவந்
தனைமுந்நீ ருவந்து தாண்ட
வராத்தர்ந்த துக்கிரன்றன் மகனுக்காப்
புரிந்தனிர்நீர் மருவுந் தேவர்
திரத்தாளு மனத்தோடு சுகமாக
வெளிக்கொணர்ந்தீர் செய்ய வஃதாற்;
பெருத்தோங்கும் வெள்ளமதி லமிழ்ந்தவனை
யிலேசாகப் பேர்த் திட்டீரே.

(இ-ள்.) வலிமையோடு கூடியதும், பக்கத்திற் சிறகுகளோடுகூடியதுமான இந்தக் கப்பலைச் சமுத்திரத்தைத் தாண்டும் வண்ணம் துக்கிரபுத்திரனான புஜ்யனுக்காகச் செய்தீர்கள். தேவர்களது அநுக்கிரகத்தைப் பெறும் மனத்தோடு, அவனைச், சிறந்த வந்தத் தேரினது வுதவியினாற் சுகமாக வெளிக்கொண்டு வந்தீர்கள். பெரிய வெள்ளத்தி லமர்பவனை லேசாக மேற்றூக்கினீர்கள்—(எ-று.) பிலவம் ப்லவம், கப்பல். ஆத்மன்வந்தம் என்பதற்கு ஆத்துமாவோடு அல்லது உயிர்ப்போடு கூடியவென்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் பலத்தோடு அல்லது திடத்தோடு கூடியவென்பார் ஸாயணர்.

வருக்கம். 27.

(வேறு.)

6. அகட்டினின் மூழ்கி நான்கு கலமச்சுவினியர் தம்மா
லுகப்புற வோட்டப் பெற்று, வுதகத்துட் டலைகீழாகத்
தொகுப்புறுந் தமத்திற் பற்றுக் கோடின்றி யாழ்ந்ததுக்ரன்
மகப்படுந் துயரினன்னான் றனைவெளிக் கொணருகின்ற.

(இ-ள்.) அசுவினிகளாலோட்டப்பெற்ற நான்கு கப்பல்கள் சமுத்திரத்துக்குள் மூழ்கித் தண்ணீருக்குள் தலை கீழாகத் தள்ளப்பெற்று நிறைந்த இருட்டுப் பிரதேசத்தில் ஒருவித ஆதாரவுமின்றி யாழ்ந்த துக்கிரனுடைய மகனுகிய புஜ்யன் படுந் துன்பத்திலிருந்தும் அவனை வெளிக் கொண்டு வருகின்றனர்—(எ-று.) புஜ்யனைப் பற்றி மண். 1 சூக் 116 செய் 3 பார்க்க.

(வேறு.)

7. அருணாவத்தி னிடைத் தௌக்கிரியன்வணக்கி
யெறிருழ்ந்தேயணைந்து பற்றத்
தருவெதுவே நின்றுள தவ் வாலம்பந்
தனைப்பற்றிச் சாருங் கீர்த்தி
மருவுற்றீ, ரசுவினிகாள், சிறகோடு
பாய்மிருகம் வாய்ந்து பற்றிச்
சருவுறுமோர் மலாறென்னச் சுகமாக
வவன்றன்னைத் தாங்கிச் சென்றீர்.

(இ-ள்.) சமுத்திர மத்தியில் துக்கிரன் மகனுகிய புஜ்யன் வணங்கி யாசித்துக்கொண்டவனைப் பற்றித்தொங்குவதற்கான மரமெது நின்றது? அசுவினிகளே! சிறகோடு கூடிய பிராணி பிடித்துத் தொங்குவதற் கேற்பட்ட மலாறைப் போல நீர் அத்துக்கிரன் மகன் பற்றியுள்ள அம்மரக் கொம்பைப் பிடித்து உமது கீர்த்தி யோங்கும் வண்ணம் சுகமாக அவனைக் கரை சேர்த்தீர்—(எ-று.) இச்செய்யுள் மொழி பெயர்த்தற் கரியதாயுளது. தரு, மரம் அதனுற் செய்த தோணிக் குறிக்கு மென்பார் ஸாயணர். மலாறு, மரக் கொம்பு.

8. நரரொடு நாசத்யர்கா ளுடியே வணக்கத்தோடு
வரழுறு சோமமீயு மகக்குழு நின்று மின்று
புரியுமெந் துதி யுமக்குப் பொருந்தியதாக; யாமுங்
கருதியவுண் டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) நரர்களே (அல்லது நேதாக்களே!) பொய்யுரையாதவர்களே! சிறந்த ஸோமத்தைப் பிழிந் தூட்டும் இம்மகக் கூட்டத்தினின்றும் இன்றைக்கு வணக்கத்தோடு கூறும் ஸ்தோத்திரம் உங்களுக்கு அநுகுணமுள்ளதாக விருக்கட்டும். யாங்களும் நினைத்த வுணவுப் பொருள்களையும் பலத்தையும், நீண்ட வாயுட்காலத்தையு மடையட்டும்—(எ-று.) ஈண்டும் மாநாஸா: என்பதற்கு வணக்கத்தோடு என்றாது மானஸனல் எனமொழி பெயர்ப்பர் மேனுட்டாசிரியர்.

வருக்கம். 28.

183. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம். 4.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 183.

1. மனத்தினும் வேகம் வாய்ந்து வந்துர மூன்று மூன்று
கனத்த பேருருளை மூன்று தாதுவி னான தோங்கு
மினத்தொடு சற்கன்மத்தோ னில்லினை நோக்கி நீங்கள்
தினத்தும்வீழ்சிறைப்புளென்னச்சேர்ப்பதைப்பூட்டீர்வல்லீர்

(இ-ள்.) பலம்பொருந்திய காளைகளே! மனத்தைக்காட்டிலும் வேகமாகச் செல்வதும், மூன்று ஸாரதிஸ்தானங்களோடு கூடியதும், மூன்று உருளைகளுள்ளதும், பொன், வெள்ளி, தாமிரமென்னும் மூன்று லோகங்களாற் செய்யப்பெற்றதும், ஸத்கர்மங்களோடு கூடிய யஜமானனது கிரகத்தை நீங்கள் சிறகோடு கூடிய பட்சி பாய்வதுபோல நோக்கிச் வேகமாகக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதுமான தேரைப் பூட்டுவீர்களாக—(எ-று.) வந்துரம் வடமொழிப்பதம், தேர்த்தட்டுஎன்பது பொருள். மூன்று வந்துரங்கள் அசுவினிகளது தேர்க்குண்டென்பதை மண். 1 சூக். 34 செய். 9ற் பார்க்க.

2. கிருது வுள்ளவர்கா, ணீங்க ளவியுண விச்சையோடு
பிருதுவி யடைய வேறி னுருளு நன்குந்தேர்; உந்த
முருவினைப் பிறக்கும் கீதமிஃதுமை யுயர்வி னுற்றல்;
கருதுறு விண்ணின் பெண்ணு முஷையொடுங் கடுகுவீரே.

(இ-ள்) கர்மத்தோடு (ஞானத்தோடென்பர் மேனாட்டாசிரியர்) கூடியவர்களே! யஜமானர்கள் தரும் அவி யன்னத்தின் அசையோடு யாக பூமியை யடைவதற்காக உமது தேரிலேறினால் அத்தேர் இலகுவாக உருண்டுவரும். உங்களுடைய ரூபத்தை யழகுபடுத்தும் இந்த ஸ்தோத்திரகீதமானது பெருமையுற எங்களைச் சேவிக்கட்டும். விண்ணின் புத்திரியாகக் கருதப்படும் உஷஸோடும் நீங்கள் விரைகுவீர்கள்—(எ-று.) அசுவினியரது காலமும் உஷஸின் காலமுமொன்றே யாதலின் என்பார் ஸாயணர்.

3. ஏறுக நன்கே யோடுந் தேரினை, யவியினோடு
கூறுநோன் பதனையாற்றுங் கொள்கையினுனுற்றுவோன்பான்
மாறிலா நரர்கா, ணுசத்தியவர்கா, ளடைந்து மக்க
ளூறற வவனு மோங்க நீருற வெண்ணு மஃதை.

(இ-ள்.) எதிரில்லாத வீரர்களே! பொய்யுரையாடாதவர்களே! அவிப்பொருள்களைக் கையேந்திச் சொல்லப்படும் விரதாநுஷ்டங்களைச் செய்யுங் கொள்கையோடு யக்ஞத்தைச் செய்பவனிடத்துச் சென்று, அவனும் அவனுடைய சந்ததியும் ஓங்குமாறு நீங்களூர்ந்து யாகதலத்தை யடைய வெண்ணி வேகமாக வருளும் தேரினை யேறுவீர்களாக—(எ-று.)

4. பகைவரைத் தெறுப்பீ ருந்த மருளினுற் காட்டு நாயும்
பகைவ ரன்னியருமென்னைப் பதைப்புற வாட்டல்; என்னைத்
தகையுற விடுத்து வேறோ ரவியன்பாற் சாரீர்; உம்பங்
குகைதரு போற்று மிங்குண் டும்மதிம் மதுவார் வள்ளம்.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை வாட்டும் தஸ்ராக்களே! உமது அநுக்கிரகத்தினால் என்னைக் காட்டு நாயும் இதர ஹிம்சகர்களும் வருத்தாதிருக்கட்டும். என்னை விடுத்து வேறொரு அவி தரும் யஜமானனிடத்துச் செல்லாதீர்கள். உங்களுடைய அவிப்பாகமும், ஸ்தோத்திர கீதங்களும் இங்கே யிருக்கின்றன. மதுநிறைந்த இந்தப் பாத்திரம் உங்களுடையதே—(எ-று.) காட்டு நாயாவது அதன் பெண்ணாவது உங்களை வருத்தாதிருக்கட்டும்.' என மொழிபெயர்ப்பார் மேனாட்டாசிரியர். அசுவினிகள் காட்டுநாய் வாயினின்றும் பட்சியை மீட்ட கதைக்கும் இச்செய்யுட்கும் உபரோத சம்பந்தமொன்றுமில்லையென்பார் லுட்விக் என்பவர். ஸாயணருரைதான் பொருத்தமுள்ளதாக இந்நூலாசிரியரது கருத்து.

5. கோதமன் புருமீளன்று னத்திரி யிவர்க ளும்மை
நீதியிற் காக்குமாறு நேடியே யழைக்தார்; தெவ்வைக்
காதுவீர், குறித்த சாரைக் கருதிநேர் செல்வோ னென்ன
வோது மென்னழைப்பைநோக்கி யுறுக,பொய்புரையாதிரே.

(இ-ள்.) கோதமன், புருமீஹ்ளன், அத்திரி யென்னும் (உங்களுக்குப் பிரியமான) ரிஷிகள் தங்களைக் காப்பாற்றுமாறு உங்களைக் கூவியிரந்தார்கள். (அதுபோலவே யானு மழைக்கிறேன்.) பகைவரைக் கொல்லும் தஸ்ராக்களே! நாஸத்தியர்களே! குறித்த விடத்தை நாடிச் செல்பவன் நேராகப்போய் அவ்விடத்தை யடைவதுபோல நீங்களும் எனது அழைப்பைக் கேட்டு (எனக்கு அநுக்கிரகம் புரியுமாறு) நேராக வருவீர்களாக—(எ-று.)

6. இருளினக் கரையை யாங்கள் கடந்தனம்; உமக்கி யாங்கள்
புரியு மித்துதி யும்மீது பொருந்திய, தசுவினீர்காள்;
தெரியு நற்றேவ பாதையூடு சேருக விங்கு; யாமுங்
கருதிய வுண்டிவன்மை நெடும்பகல் வாழ்வுங் காண்க.

(இ-ள்.) கீர்த்திக்குப் பிரதிபந்தமாயுள்ள துக்கமாகிய இந்த இருட்டினது எல்லையைக் கடந்தோம். அசுவினிகளே! உங்களுக்காக யாங்கள் செய்த ஸ்தோத்திரங்கள் உம்மிடத்துவந்து சேர்ந்தன. நன்றாகத் தோன்றும்தேவர்கள் செல்லும் நெறியின் வழியாக இங்கு வருவீர்களாக. யாங்களும், உணவு, பலம், நீண்டவாயுள் இவற்றை யடையட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம். 29.

ஆகச் செய்யுள். 554.

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 29 வருக்கமும், 16 சூக்தங்களும், 159 இருக்குகளுமுள்ளன. இவ்வத்தியாயத்தி னிடையே முதல் மண்டல முடிகின்றதென வறிக.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 181.

184. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 24. சூக்தம் 5.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவி னிகள்.

1. இன்றுமற்றையநாளும் யா மேத்தியே யழைப்போமும்மைத்
துன்று மிவ்வைக ஃறுன்றத் துதியொடும் அர்ய னீண்டு
கன்று பொய்யுரையிர், விண்ணின் கான் மூளையாவிர், வண்மை
யொன்று மன்னவற்கா நின்று னெங்கு நீருறைந்த போதும்.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! விண்ணின் புத்திரர்களே! இன்றைக் கும் மற்றைய நாட்களிலுங் கூட யாங்கள் உம்மைப் போற்றிக் கூவி யழைப்போமாக. இன்று விடியற்கால முதயமாகவே அர்யனாகிய துதியா ளன், தானசீலனாகிய யக்ஞ கர்த்தாவுக்காக, நீங்க ளெங்கிருந்தாலும் (வருவீர் களென) இவ்விடத்திற் றங்கி யிருக்கிறான்—(எ-று.) தேறாதா விங்கிருப் பதனால் யாகஞ் செய்யும் யாங்களும் உம்மைக் கூவி யழைப்போமாக எனக் கூட்டலு மொன்று.

2. வள்ளல்கா ளெஞ்சோமத்தான் மதர்த் தெகளோடுளங் களிக்க;
கொள்ளவாப் பேரத்தோரைக் கொல்லுக; வுயர்ந்த சொற்க
ளுள்ளுறு மெனது போற்றைச் செவியிலுட் கொண்டுகேட்க,
உள்ளுமெந் துதிப் பலனைக் குவிக்குறு வீரர்கா ணீர்.

(இ-ள்.) இச்சைகளை வர்ஷிக்குங் காளைகளே! யாங்கள் தருஞ் சோமத்தைக் குடித்து மதங்கொண்டு எங்களோடு உளங்களிகொள்வீர்களாக. உம்மோடு வியாபாரஞ்செய்யும் லோபிகளாகிய அயஜ்ஞர்களைக் கொல்வீர் களாக. மனத்தினுனினைத்துச்செய்யு மெங்களது துதிகளின் பலனைக் குவித்துத்தரும் வீரர்களாகிய அசுவினிகளே! நீங்கள், உயர்ந்த வேத வாக்கி யங்களை யுட்பொதிந்த எனது ஸ்தோத்திரத்தைச் செவியினுட் கொண்டு கேட்பீர்களாக—(எ-று.)

3. பொய்யிலாப் பூடர்கா ணீர் தேவரா யம்பிற் சூர்யை
வய்பம தேற முன்னர் வந்தனிர்; எங்கண்மத்த்த
செய்யபோற் றுமையே பூர்வ காலம்போ லின்று மேத்து,
மூய்யநன் கொழுகும் பாவ மொழித்திடும் யாகந்தன்னின்.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! பூஷனைப்போல வுயிர்களைப் போஷிப்ப வர்களே! தேவர்களாகவிருந்து நீங்கள், சூரிய புத்திரியாகிய ஸூர்யை உம து தேரிலேறும்படி (அல்லது ஸூர்யை யுமது தேரிற் றங்கும்படி (பந்தய வோட்டத்தில்) எல்லார்க்கும் முன் வந்தீர்கள். எங்களுடைய கர்மத்திற் கூறப்படும் சஸ்திர ரூபமான துதிகள், முற்காலத்தைப்போல விப்பொழு தும், யாங்கள் உச்சீவிக்குமாறு நன்றாக நடைபெறுவதும், பாவ நிவாரக வருணஸ்வரூபமாயுள்ளதுமான யாகத்து ஷித்திக்காக உங்களையே துதிக் கும்—(எ-று.) ஸூர்யையின் கதையை மண். 1 சூக். 119 செய். 5ற் பார்க்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

மேனாட்டாசிரியர் பிற்பாதிக்கு வேறு வகையாகப் பொருளுரைப்பார். 'தண்ணீரிற் றோன்றிய உங்களது பெரிய ஆகிருதியுள்ள குதிரைகள், வலிமைபொருந்திய வருணனின் பழையகாலங்களைப் போல முன்னோக்கிச் செல்லுகின்றன' என்பது. வருணயுகம் எதுவென்பது சந்தேகமென்பார். இப்பொருட்பேதம், கருஹா: என்பதற்கு ஸ்த்ர ரூபா ஸ்துதய: என்னாது குதிரைகளென்றதனாலும், வருணஸ்ய என்பதற்கு பலப்ரதிபந்தக பாபநிவாரகஸ்ய யாகஸ்யவித்யர்த்தம் என்னாது வருண தேவனுடைய வென்று கொண்டதனாலும், அப்ஸுஜாதா: கர்மஸு ஸம்பாதிதா: என்னாது தண்ணீரிற்பிறந்த என்று பொருள்கொண்டதனாலும், வந்ததென்க.

4. மதுவுளீ ருமதத் தான மெம்மிட மருவ; போற்றை
யதியுவப் போடு மீவோன் றுதியுமக் கின்பளிக்க,
வதியுநற் கொடையீ ரும்மை நன்குறவடைய மாந்தர்,
மதமுற, வுண் டியிச்சை கொண்டிவண் புரியுங்காலே.

(இ-ள்.) மது நிறைந்த பாத்திரத்தையுடையவர்களே! உம்முடைய அந்தப் பிரஸித்தமான தானமானது எம்மை யடையட்டும். நல்ல தானத்தோடு கூடியவர்களே! பலத்தை யடைவதற்காக ரித்விஜர்களாகிய மனிதர்கள் உணவுப்பொருள்களின் நசையினால் உம்மை (தங்களையுங் கூடவெனச் சேர்ப்பர் ஸாயணர்) மத முறுத்தும்போது மனனீய ஸ்துதிகளைக் கூறுவோனாகிய அகஸ்தியனது (கவி தன்னையே படர்க்கையாகக் கூறிக் கொண்டது) போற்று உங்களை ஸந்தோஷப்படுத்தட்டும்—(எ-று.) ஈண்டும் மேனாட்டாசிரியர் மானனது துதி யுங்களை ஸந்தோஷப்படுத்தட்டும் என்பார்.

5. இத்துதி பாவந்தன்னை யெண்ணிநன் கொழிப்ப தும்மை
நத்தியே யணையச் செய்த, தரும்பொரு ளசுவினீர்காள்,
சத்திய முரைப்பீர், யாக சதனத்தை நோக்கிச் சார்க,
புத்திரரோடி யாமோங்க வகத்தியன் வயிற்பூரித்தே.

(இ-ள்.) அரிய அவிச் செல்வத்தோடு கூடியவர்களே! அசுவினிகளே! பாபத்தை நன்று யொழிப்பதான வித்துதி உம்மைச் சேர்வதற்காகவே செய்யப்பெற்றது. நாஸத்தியர்களே! யாங்களும் எமது புத்திரர்களும் சுகத்தைப் பெறுமாறு, அகஸ்தியனிடத்து உவகைகொண்டு இந்த யாகக்கிரகத்தை நோக்கி வருவீர்களாக—(எ-று.) செய்தது செயப்பாட்டுவினைப் பொருளில் வந்த செய்வினை.

வருக்கம் 1.

185. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம் 6.

11 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: தியாவாப்பிருதுவிகள்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 185.

1, முன்பு தோன்றிய திவற்று ளெதுபினர்ப் பிறந்த, தெந்தக்
கொன்பெறு வகையி னுண்டானவையிவை?யறிந்தார் யாரே?
முன்பெறு முணர்வீ, ரெல்லா மொழிதரு பொருளுந் தாமே
யன்பினிற் றாங்கு கின்ற;அல்லெல்லா யுருளி னோடும்.

(இ.ள்.) (இந்த வானம் பூமிகளுள்) முன்பு பிறந்ததெது? பின்பு தோன்றியது எது? எந்த நல்ல வகையில் இவை யுண்டானவை? இவ்விஷயத்தை யறிந்தவர் யார்? கவிகளே! இங்கு காணப்படும் நாம ரூபமுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் தாங்களே அன்போடு காப்பாற்றுகின்றன. பகலுமிரவுமாய் (முன்பின் றோற்றமெதுவென வறிய வொண்ணாதபடி) சக்கரத்தையுடையவற்றைப் போலச் சுற்றும்—(எ-று.)

2. சலிப்பிலர் பாதமில்லா ரிருவரும் பாதம் வாய்ந்தே
சலித்திடும் பெருங் கருவைப், பெற்றவர் மடியிற் சூனு
களிப்பினிற் றாங்க லொப்பத் தாங்குவர்; கனுடனின்று
மொலிப்புற வெம்மைக் காக்க, வோங்குவான் புவிகாளின்றே.

(இ-ள்.) சலனமற்றவர்களும்,பாதமில்லாதவர்களுமான (தியாவாப்பிருதுவிகள்)இருவர்களும்,காலோடு கூடியவையும், சலனஸ்வபாவமுள்ளவைகளுமான கர்ப்பசிசுவைப்போலப் பூமி வானங்களுக்கிடையில் அடங்கியுள்ள எல்லாப் பிராணிக்கூட்டங்களையும், மாதா பிதாக்கள் தமது மடியிற் புத்திரனைத் தாங்குவதுபோலத் தாங்குவார்கள். பெரிய பயங்கரமான பாபத்தினின்றும், பூமி வானங்களே, எங்களைக் காப்பாற்றுவீர்களாக—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர்,பெற்றோர்கள் சூநுவைத்தாங்கும் உவமையை இரண்டாவது வாக்கியத்தோடு சேர்ப்பர். படர்க்கை முன்னிலை மாற்றை நோக்குக.

3. அதிதியின் செல்வம் பாவ மற்றது துறக்கலாபம்
வதியுறு மதுகுறைவே யில்லது வதைக்க லாது
ததனை வேண்டுவல் புவிவா னனமுள ததனைப் போற்றோ
ரிதமுறத் தோற்றல்; பாபத்திருந்தெமைப்புவிவான் காக்க.

(இ-ள்.) அதிதியின் அல்லது அகண்டநீயமான பிருதுவியின், (அல்லது ஸாயணருரைப்படி அந்தரிட்சத்தின்) மழைச் செல்வமும், பாபமற்றதும்,ஸ்வர்க்கப்பயனையுடையதும், அக்ஷயமானதும், ஒருவராலும் இம்சிக்க முடியாததுமான அதனை யான் யாசிப்பேன். ரோதஸீ உணவுப்பொருள்களோடு கூடிய அச்செல்வத்தை ஸ்தோதா சுகப்படும்வண்ணம் சிருஷ்டிக்கட்டும். பூமி வானங்களே! எங்களைப் பாபத்தினின்றும் காப்பாற்றுவீர்களாக—(எ-று.) அதிதியின் செல்வம் இயற்கை தரும் செல்வங்களெல்லாமென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

4. தபனை யற்றவர்க டேவத் தந்தையர் தயவினோடு
நிபமுற வுதவு வோர்கள் வானில மிருவர் பக்க
லுபயத்தவர்க்கு நாப்ப ணுறைகுவ மல்லு மெல்லும்;
விபுலை வானங்கா ளெம்மைப் பாப மேவாது காக்க.

(இ-ள்.) பிறராற் பீடிக்க முடியாதவர்களும், தேவர்களுக்குத் தந்தைபோல்பவர்களும், தயவு கூர்ந்து ஸமிருத்தியாக வுதவுவோர்களுமாகிய பூமி வானங்களுக்கருகே உபயதேவர்களுக்கு மத்தியில் பகலும் இரவுமாகத் தங்கி யிருப்போமாக. பூமி வானங்களே! எங்களைப் பாபமடையாதபடி காப்பீர்களாக—(எ-று.)

5. கூடியே செல்வோர் மங்கைப் பருவத்தோ டோரிடத்திற்
கூடுவோ ருடன்பிறப்பா முறவினர், பெற்றோர் தங்க
ணீடிய மடியி லுள்ள புவன நாபியினை மோப்பார்;
தேடியே பாப மெய்தா தோம்புக புவிவா னெம்மை.

(இ-ள்.) ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்து பரஸ்பரம் உபகார்ய உபகாரக பாவத்தோடு கூடிச் செல்பவர்களும், யுவதிகளும், ஓரிடத்திற் சந்திப்பவர்களும், ஸகோதரிகளுமாகிய உறவினர், பெற்றோர்களாகிய தியாவாப் பிருதுவிகளின் மடியிலுள்ளதும் உலகத்துக்கு நாபிபோல்வதுமாகிய வேதியைத் தொடுகிறார்கள். பூமி வானங்களே!எங்களைப்பாபத்தினின்றுங் காப்பீர்களாக -(எ-று.)உறவினர், விரல்களெனக் கொள்வது சிறப்பு.புவன நாபிம் பூத ஜாதஸ்யபந்தகம் உதகம் என்பார் ஸாயணர். லுட்விக் என்பவர் பெற்றோரென்றது தட்சனையும் அதிதியையுங் குறிக்குமென்பர். ஸாயணருரைப்படி உறவினர் தியாவாப் பிருதுவிகளென்றும் அவர்கள் தங்கள் மடியாகிய அந்தரிட்சத்திலுள்ள மழைநீரைத்தொடுகிறார்களென்றும் அவர்கள் எம்மைக் காப்பாற்றுகவென்று ஒரு வாக்கியங் கூட்டவேண்டுமென்றுந்தெரியவருகிறது.

வருக்கம். 2.

6. இடமகல் சதனத்தோர்கள், பெரியவர் தேவ ரோடு
புடவியோர் களிக்க யாவுந் தோற்றுவோர், நல்லுருவோர்,
தடவற ருங்குவோரை ரிதத்தினு லழைப்பர் சாரச்;
செடியுறு தெம்மைக்காக்க திணையொடு வான்கா லின்றே.

(இ-ள்.) விஸ்தீரணமான சதனங்களுக்கு ஆதாரமாக வுள்ளவர்களும், பெரியவர்களும், தேவர்களும் (மனிதரும்)ஸந்தோஷப்படும் வண்ணம் (மழை, பயிர் முதலிய யாவற்றையும்) தோற்றுவிப்பவர்களும், நல்ல ரூபத்தோடு கூடியவர்களும், அமிர்தமாகிய தண்ணீரைத் தாங்குவோர்களுமாகிய பூமி வானங்களை யக்ஞ வொழுங்குகளால் யான் கூவி யழைப்பேன்.பூமி வானங்களே! எங்களைப் பாபமடையாதபடி காப்பீர்களாக—(எ-று.) தேவாநாம் அவஸா என்பதற்குத் தேவர்களுடைய காவலோடு என்பார் மேனுட்டாசிரியர். ஆனல் தேவாநாம் உபலக்ஷணம் ஏதத் தேவ மநுஷ்யாதீநாம் ப்ரீத்யா என்பது ஸாயணருரை. திணை, பூமி.

7. பரந்தவை, பெரிய, நானு வகை பரவுற்ற, வெல்லை
விரிந்து தூரத்தினுற்ற, வோங்கு சோபனச் செல்வத்த,
தாம்பெற யாவுமீயு முவற்றினை மகத்திற் போற்றின்
வரந்தர வழைப்பேன்; பூவான், மறமுறு தெம்மைக் காக்க.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 185.

(இ-ள்.) இடம் பரந்தவையும், பெரியவையும், பலவிதமாக விரிந்து நிற்பவையும், எல்லை வெகு தூரத்திலுள்ளவையும், சோபன செல்வத்தோடு கூடியவையும், எல்லாவற்றையும் அளிப்பவையுமான பூமி வானங்களை யக்ஞத்தினிடத்து நமஸ்காரங்களோடு கூவி யாசிப்பேன். பூமிவானங்களே! எங்களைப் பாப மடையாதவண்ணம் காப்பீர்களாக—(எ-று.)

8. தேவர்பாற் சகாயர் தம்பா லில் மகாரிவர்க்கு நாத
னேவன் பாலேனுஞ் செய்த பாபங்க ளவையு மிந்தத்
தேவபோற் றொழிக்குந் தன்மை சேர்ந்ததா யியைக; பாப
மேவுறா தெம்மைக் காக்க மேதினி வானங்கா ணீர்.

(இ-ள்.) தேவர்களிடத்தும், சிநேகிதர்களிடத்தும், இல்லம் புத்திரர் முதலியோரின் நாதனிடத்தும் யாங்கள் செய்த பாபகிருத்தியங்களைப் போக்குங் கருவியாக இந்த ஸ்தோத்திரம் பொருந்தட்டும். பூமிவானங்களே! எங்களைப் பாபம் அடையாதபடி காப்பீர்களாக—(எ-று.)

9. துதிபெறு மிருவர் மாந்தர் தஞ்சுக மளிப்போ ரென்னைக்
கதியுறக் காக்க; என்பா லருளொடு முதவியோடும்
வதியுக; அர்யர் யாங்கள் வளக்கொடை சாருமாறு
சுதையினுன் மதர்த் தள வில்பெருந்தனம் விழைவேமாக.

(இ-ள்.) கீர்த்தி வாய்ந்த தியாவாப் பிருதிவிகளாகிய விருவர் மனிதர்களுக்குச் சுகத்தை யளிப்பவர்க ளென்னை நன்றாகக் காக்கட்டும். என்னிடத்து அருளோடும் உதவியோடும் அவர்களிருவரும் தங்குக. ஸ்தோதாக்களாகிய யாங்கள் வளம் பொருந்திய கொடையைப் பெறுமாறு அமிர்யுணவாகிய ஸோமத்தைக் குடித்து மதங்கொண்டு பெரிய செல்வத்தை யடைய விரும்புவேமாக—(எ-று.) ஸுதாஸ்தராய வென்ற சொல் முன்பும் 184ம் சூக்த முதற் செய்யுளில் வந்துளது. அங்கும் இங்கும் மேனுட்டாசிரியர் தெய்வமற்றவனைக் காட்டிலும் என்றே பொருள் கூறியுள்ளார்.

10. நல்லுணர் வுற்றேன் யானு நாடியிம் முதலா முண்மை
சொல்லுவே னெவருங் கேட்கச்; சோக பாவங்க டம்மை
யொல்லுமா றருகு நின்றே யோட்டுக; தந்தை தாயும்
பல்லுதவியு மளித்துப் பராமரித்திடுக வெம்மை.

(இ-ள்.) நல்ல வறிவோடு கூடிய யான் இந்த முக்கியமான வுண்மையையெல்லாருங் கேட்குமாறு சொல்லுவேன். சோகமும் பாபமும் எங்களை யணுகாதபடி எங்கள் பக்கத்திலுறைந்து அவற்றை யோட்டுவோர்களாக. பிதாவாகிய விண்ணும் மாதாவாகிய பூமியும் பலவித உதவிகளையுமளித்து எங்களைப் பாதுகாப்பார்களாக—(எ-று.)

11. தந்தை தா யாகும் வானப் பூமிகா ளிவண் யான்சாற்றி
நந்துமித் துதியு முண்மைப் பயனொடு நலக்க வோங்க
அந்திகத் தேவ ரோடு மடைக நீ ருதவியோடு
மூந்து பல்லுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வியாங் காண்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 5.

(இ-ள்.) தந்தையாகிய வானமே! தாயாகிய பூமியே! யான் கூறும் இந்தஸ்தோத்திரம் ஸத்ய பலமோடு நன்கே விருத்தியடைந்து நிற்கட்டும். நீங்களும் தேவர்க்கருகில் உங்களுடைய வுதவிகளோடு வாருங்கள். யாங்கள் உணவு, பலம், நீண்ட ஆயுளோடு கூடிய வாழ்வு இவற்றைப்பெறுக—(எ-று) அவமே அந்திகநாம ஏதத் என்பார் ஸாயணர். அந்திகம் ஸமீபம். தேவரது அந்திகமென்க.

வருக்கம் 3.

186. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24 சூக்தம். 7.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: விசுவ தேவர்கள்.

1. மகத்தினி னிளையோ டேத்துஞ் சிறப்புறு துதியோ டெங்க
ளகத்தினை யடைக வெல்லா நரருக்கு மிதத்தை யாற்றி
யுகப்புறு மங்கியோடு தேவனுஞ் சவிதா, வெல்லாச்
சகத்தையுங் களிப்புறுத்தி யெந்துதி தமிற்களிப்பான்.

(இ-ள்.) எல்லா மனிதருக்கும் ஹிதஞ்செய்யும் அக்கினியும், தேவனாகிய ஸவிதாவும் யக்ஞத்தினிடத்துத்தரும் இளையோடும் (ரத்நத்தோடுமென்பார் ஸாயணர்.) நல்ல ஸ்தோத்திரங்களோடும் எங்களது மகவில்லை நோக்கி வருக, எல்லாச் சகத்திலுள்ள பிராணிகளையும் ஸந்தோஷப்படுத்துமாறும், எங்களது துதியிற் றாங்கள் களிக்குமாறும்—(எ-று.)

2. மித்திரன் வருணை னர்யமான் முதல் விசுவதேவர்
சத்துரு வடக்குவோராய் சமப்பிரியத் தோராகத்
தத்துக வெம்மாட் டியாரு மெம்வலி குறைக்கா தாற்றி
யொத்தவாழ்வினை வளர்த்து நன்மைசா ருரத்தோ டேய்ந்தே.

(இ-ள்.) மித்திரன், வருணன், அர்யமான் முதலிய விச்வதேவர்கள், சத்துருக்களை யடக்குபவர்களாய், ஸமானப் பிரீதியோடு கூடியவர்களாய், எமது வலிமைகுறையாத வண்ணம் புரிந்து, எமது வாழ்வினை யோங்குமாறு செய்து, நன்மைபொருந்திய பலத்தோடு கூடி எல்லாருமாக எங்கள் யாகத்தை நோக்கி வருவார்களாக—(எ-று) சவ: என்பதற்கு வலியென்றது அன்னமென்பார் ஸாயணர். ஸுஷஹாவென்பதற்கு ஸுஷ்டு சத்ருணு மபிபவோ என்று ஸாயணர் உரை கூறுவாரேனும், மேலிரண்டாம் வரியிற் சத்துரு வடக்குவோராய் என்பது வந்துள்ளதாற் நன்மைபொருந்திய பலத்தோடு எனப் பொருள் கூறினு ரிந்நூலாசிரியர்.

3. உங்க ளன்பிற் சிறந்த வுத்தம வதிதி தன்னை
யெங்கள் போற்றதனுல், வல்லென்றுற் றும்மோ டுளங்களிக்கு
மங்கியைத் துதிப்போ னெங்கள் வருணனைக் கீர்த்திமானாய்
மங்குறப் பகையை வாட்டிச் சூரியா யன நிறைப்பான்.

மண்டலம் சூக்தம் 186.

(இ-ள.) (விசுவதேவர்களே! உங்களுக்காக அவியை சுமப்பதனால்) உங்களுடைய அன்பிற் சிறந்த விருந்தினனும், வேகமாகவந்து உம்மோடு கூட களிப்பவனுமான அக்கினியை,எங்களது வருணனாய்,(பாவ நிவாரகனு யென்றபடி.)க்கீர்த்தி பொருந்தியவனாய், எங்களது சத்துருக்களை வாட்டி ஸூரியாய்,உணவைப் பூர்த்தியாக அவன் எங்களுக்குத் தருமாறு, எங்களது ஸ்தோத்திரங்களாற் றுதிப்பேன்—(எ று.) ஸூரி, யாககர்த்தா.

4. நமத்தொடு மடைந்து பாப நாசத்தை யெண்ணி யும்மைத்
தமத்தொடு பகற்க ணன்கு கறக்குறு பசுவிற் சார்வேன்
சமத்துறு மடியிற் பற்ப வுருவொடு சாரும் பாலை
டமர்த்துறு பொதுநா ளொன்றி லர்க்கத்தை யமைத்துக்
கொண்டே

(இ-ள்) விசுவதேவர்களே! ஸமானமாயுள்ள மடியில் நெய் முதலிய பல வுருவத்தோடுஞ் சாரும் பாலையும் அர்க்கத்தையும் ஒரு பொதுநாளில் உங்களுக்காகத் தயார் செய்துகொண்டு, உங்களை நான் நமஸ்கார பூர்வமாக வடைந்து, பாவநாசத்தை விரும்பி,பகலும் இரவுமாகக் கறக்க இலகுவான பசுவினிடத்து வருவதுபோல் உம்மாட்டு வந்து சேருவேன்—(எ-று.) அர்க்கம் மந்திரமென்றது அர்ச்சிக்கத்தக்க அவி யன்னத்தோடு எனப் பொருள் கூறுவார் ஸாயணர். பொது நாளொன்றில் என்பது வைதுநாளைக் குறித்தது. அதுவே எல்லாத்தேவருக்கும் பொதுவிற் பிரியமான நாளாகும். பசுவின் என்பது தொழிலுவமை, மேனாட்டாசிரியர் கவி பசுவென்றும், பால் அவனது பாட்டென்றுங் கூறுவர். மடியென்ற திண்டு பால் முதலியவைகளை யூற்றும் மகத்தை யுருவகப்படுத்திக் கூறினதென்பர். பற்ப வுருவென்றது மஞ்சளும் பழுப்புநிறமுமுள்ள ஸோமத்தைப் பாலிற் கலந்ததா லேற்பட்ட வுருவென்பர்.

5. சிந்துவும் சேயை யூட்டுந் தாயெனச் சேர்க, நீரின்
மைந்தனையெவனோடியாங்கள்துதியொடும்பெறுவம்,யாரை
மைந்துள மனோவேகத்துக் காளையுஞ் சுமந்து செல்லும்
அந்தர மார்க்குந்தே வவ் வகி யெமக் கின்புறுத்தல்.

(இ-ள்.) விந்துவென்னு மாறு கன்றுக்குப் பாலூட்டும் பசுவைப் போல எம்மை யடையட்டும். நீரின் புத்திரனாகிய வக்கினியை யாரோடு கூடி யாங்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சேருவோமோ, யாரை மனோ வேகத்தோடு கூடிய காளையாகிய விருஷ்டி யுதக மேகமானது சுமந்து செல்லுமோ அந்த அந்தரிட்ச காவலனாகிய வகியென்னுந்தேவன் எங்களுக்கின்பத்தைத் தரட்டும்—(எ-று.) அகிர் புத்ன்ய: என்பதற்கு அந்தர காவலனாகிய அஹியென்னுந் தேவனென்பது ஸாயணருரை.

வருக்கம் 4.

6. மேலுமெம் மகத்திடத்துத் துவட்டனுஞ் சூரி தம்மோ
டேலுறு மன்பினோடு மெய்துக; விருத்திரன்றன்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

கோலமா ருருவழித்தோ னிந்திரன் பலங்குவித்த
மேலவன் மறையோர்க் கீவோன் பேவுக நரரெம் பாட்டே.

(இ-ள்.) அன்றியும், எங்களது யாகத்தினிடத்து (தேவத்தச்சனாகிய) துவஷ்டாவும் யாகஸ்தாபகர்களான ஸூரிகளோடுஸமானப்பிரீதியுள்ளவனாய் எமது யக்ஞ தலத்தை நோக்கி வருக. விருத்திரனைக் கொன்றவனும் பலோத்தமனும், மந்திரங்களை யோதுவாருக்கு அவர்களது இச்சைகளை யளிப்பவனுமான இந்திரன் நேதாக்களாகிய எங்களிடத்து வந்து சேரட்டும் —(எ-று.)

7. தருணனு மிவனை மாவைப் பூட்டுவோன் றன்னை யெங்க
ளருமதிப் போற்றுக், கற்றுக் கன்றினை நீவலென்ன,
வருடுறு; மவனை மாந்தர் தம்மு ளுத்தம வின்போனைக்
கருதியே வணங்கு மெம்பாப் பலனொடு மனை கடுப்ப.

(இ-ள்.) நித்திய யௌவன முள்ளவனாகிய விவ்விந்தரனை அசுவங்களைப் பூட்டுபவனை எங்களுடைய அரிய புத்தியினா லுருப்படுத்தப்பெற்ற ஸ்தோத்திரங்கள், கறவைப்பசு தனது கன்றை நக்கிக் கொடுப்பதுபோலத் தடவிகொடுக்கும்(அல்லது புகழுமென்றபடி.). நரர்களுக்குள்உத்தமமாயுள்ள ரஞ்சகனை இவனை எமது பலனோடுகூடிய பாக்கள், மனைவி பர்த்தாவை வணங்குவதுபோல வணங்கும் —(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் தருணம் சிசும் எனக்கூட்டி இளங்கன்றை யெனப் பொருள்கூறுவர்.

8. ஒக்கமார் படையோ ரொத்த வுளத்தினர் புள்ளி யேய்ந்த
மாக்களை யுடையோர் காவலாளரிற் றேரை யூர்வோர்
வீக்கிய நண்பர் மித்திரற் கெனவிளங்குவோர் தெவ்
வூக்கியே யழிப்போ ரெங்கள் மாருத ருறுக பூவான்.

(இ-ள்) விருத்தியோடு கூடிய சேனையை யுடையவரும்,(அல்லது ஆயுதங்களையுடையவரும் என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) ஒத்த உள்ளத்தோடு கூடியவர்களும், புள்ளிமான்களாகிய குதிரையை யுடையவரும், ரட்சகர்களைப்போலத் தேரினை யூர்ந்து செல்பவர்களும், மித்திரனோடு நண்பிற் கூடி விளங்குபவர்களும், பகைவரைத் தின்றழிப்பவருமாகிய வெங்கள் மருத்துக்கள் ரோதஸீ யல்லது பூமிவானங்களிற் றங்கட்டும்—(எ-று.)

9. இவரது மகிமை தன்னை நன்குணர்ந்திடு மக்காலை
யவமி னற்றுதியைப் பூட்டி யறிவுளோர் துதியா நிற்பர்;
யிவரது படைக ளெல்லா வுவர்நிலந் தோறு மேகி
சலசலவென் றுறவே யூட்டி நற்றினத் தொளியின் மூடும்.

(இ-ள்.) இம்மருத்துக்களுடைய மழையூற்றும் மகிமையை நன்றாக வுணர்ந்தபோது குற்றமற்றநற்றுதிகளைப் பிரயோகித்து ஞாதாக்கள் துதிப்பார்கள். இம்மருத்துக்களது மழையாகிய ஆயுதங்கள், காய்ந்து கிடக்கும் உவர் நிலங்களிலெல்லாம்விழுந்து அவற்றை யீரத்தோடுறுமாறுசெய்து,மப்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 187.

பு மந்தார மில்லாதநாளில் வெளிச்சமானது உலகை மூடிக்கொள்வதுபோல அந்த நிலங்களை மூடிக்கொள்ளும்—(எ-று.) இவ்வளவு மழையைத்தரும் மருத்துக்களது மகிமை மகா பெரியது என்றபடி.

10. சொந்தமொய்ம் புள்ளோர் பூட ணசுவினி நம்மைக் காக்கச்
சந்ததம் வெறுப்பில் விண்டு வாதனோ டிருபு நாத
னந்தமா யிவர்க டம்மைத் துதியொடு மணைந்து போற்றீர்;
நந்தநற் சுகத்திற்காக நாடித் தேவனை நன் கேய்க்க.

(இ-ள். (ரித்விஜர்களே!) ஸ்வதஸ்வித்தமான பலமுள்ளவர்களாகிய பூஷன், அசுவினி யிவர்களையும், எப்பொழுதும் துவேஷமில்லா விஷ்ணுவையும், வாதனையும், ரிபுக்களின் நாத (ரிபுக்ஷான்) னாகிய இந்திரனையும் அழகாகத் துதித்துப் போற்றுவீர்களாக. நாம் சுகத்தைப்பெறும்படி தேவர் நம்மிடத்து வரும்வண்ணஞ் செய்க—(எ-று.) வாதன், வாயு. ரிபுக்ஷானைப்பற்றி மண். 1 சூக். 162 செய். 1 பார்க்க.

11. வணங்குதற் குரியீ ருங்க ளொளியது செல்வம் வாய்ந்த
திணங்குறத் தேவர்க்காக வெவற்றையும் புரிவ தெங்கள்
குணங்களைத் தூண்டி யெங்கள் குடிரக்குத் தங்க; யாமு
மணங்கற வுண்டி வன்மை யாயுள்சார் வாழ்வுற் காண்க.

(இ-ள்.) வணங்குதற் குரியவர்களே! செல்வம் வாய்ந்ததும் தேவர்கள் ஒப்புக்கொள்வதற்காக வெவற்றையும் புரிவதுமான அந்தப் பிரவித்தமான உங்கள் ஒளி எங்களை யடிக்கடி தூண்டி யெங்கள் வீடுகளில் வசிக்க யாங்களும் உணவு பலம், தீர்க்காயுளோடு கூடிய வாழ்வுஇவற்றை யடைக—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

187. மண்டலம். 1 அநுவாகம். 24. சூக்தம் 8.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1, அநுஷ்டுப்கர்ப்பம் (கந்தாரபூதிக்கலி.) 2,4,8, 9, 10 காயத்திரி, 3, 5, 6, 7, அநுஷ்டுப், 11 ப்ராஹதி; தேவதை: அன்னம்.

இச்சூக்தத்துக்குச் சௌநகர்கூறும் பல சுருதியாவது: 'இச்சூக்தத்தைப் படித்தாலும், பூசித்தாலும், அவியளித்து ஆவுதிசெய்யும்போது ஓதினாலும் அன்ன ஸமிருத்தி யேற்படும்,பசி,பிணி யேற்படா.'

(வேறு.)

1. விரைவிற் பிதுவைப் புகழ்வல்,மிகுமொய்ம்
புறையத் தரையை யுயர்விப் பவனைத்
திரிதன் னகியைக் கனுவிற் கனுவி
னிரியச் செயும் வன்மையை யீருவனை.

(இ-ள்.) பாலகனும், மிகுந்த பலத்தினால் பூமி யுயர்வை யடையுமாறு தாங்கிப் பிடிப்பவனும், திரிதனாகிய இந்திரன் அஹியாகிய விருத்திர

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 5.

னைக்கணுக் கணுவா யழிப்பதற்கு வேண்டிய பலத்தை யளிப்பவனுமாகிய, அன்னதேவதையை விரைவாகப் புகழ்வேன்—(எ—று.) திரிதன், த்ரிதன், ரிக்வேதத்திற் சொல்லப்படும் ஒரு பழைய தேவதை. இந்திரன், வாயு, மருத்துக்களிருவர்களோடு இத்தேவதையை இணைத்துக் கூறுவது வழக்கம். இவனைப்பற்றி மண். 1 சூக். 163 செய். 2 பார்க்க. பிது, பிதா, பாலகனென்பது பொருள், ஈண்டு அன்னமென்க.

(வேறு.)

2. உண்ணுதற் குயர் வோங்கிய தந்தையே,
நண்ணு மத்த நலத்துறு பாலக,
யண்ணி யுன்னை யழகிற் றுதிப்பமா
லெண்ணி யெந்துணை யாளனு யெய்துக.

(இ-ள்.) உண்ணற் கினிமையாயுள்ள அன்னமாகிய தந்தையே! மதத்தையூட்டும் ஸோமமாகிய தந்தையே! உன்னை யடைந்து யாங்க ளழகாகத் துதிப்போம். எங்களுக்குத் துணையாளனாக விருப்பாயாக—(எ-று.) பிதோ, தந்தையே, பாலகனே யென்றார் அன்னத்தை.

(வேறு.)

3. அருகி னெந்தமாட் டொழுகுக மங்கல மார்ந்து
பெருகு நற்றுணை தம்மொடும் பிறங்குறு சிவனு
யிருமனத்தூறு தின்பளி நண்பனே யின்பின்
மருவு மன்னமே சுகத்தினை மன்னுவிப்பவனே.

(இ-ள்.) மங்கலத் தன்மை நிறைந்து நல்ல வுதவிகளோடு கூடிய சிவஸ்வரூபியாய் இருதிறப்படாமற் களங்கமற்ற சுகத்தைத் தருஞ் சகாயவானே! இன்பத்தோடு கூடியவனே! சுகத்தை யடைவிப்பவனே! அன்னமே! எங்களுக்கு ஸமீபத்தில் வர்த்திப்பாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

4. அன்னமேயுன் வயினுறு மறுசுவை
மன்னியோங்கி விரிந்து வளர்ந்துள
வுன்னு மந்தர லோகத் துவப்பின், வான்
நன்னயத்துப் பரவிடும் வாதனின்,

(இ-ள்.) அன்னமே! ஆகாயத்துப் பரந்து கிடக்கும் வாயுவைப்போல உன்னிடத்து அந்த அறுசுவைகளும் உலகமுழுவதும் பலவிதமாக விரிந்து பெருகியுள்ளன—(எ-று.)

(வேறு.)

5. அன்னமே, சுவை யார்தரு தந்தையே, யுனது
பின்னமில் கொடை யிவைகளும் பேசு முன்னிரதந்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 187.

துன்னுநற் சுவைதாமு மீத்தடித்த வெங்கழுத்தின்
மன்னுபோத்தி னன் கோங்கியே வனைவனபணியே.

(இ-ள்.) அன்னமே! ருசிநிறைந்த பிதாவே! உனது (கெடாத) விக் கொடைகளும் உனது அறுவகைப்பட்ட சுவைகளின் ருசியும் தடித்த கழுத்துள்ள காளை மாடுகளைப்போலத் தொழில் செய்கின்றன-(எ-று.) போத்து என்றது மேனாட்டாசிரிய ருரையையொட்டி. பணி வனைவனவே யென்க

வருக்கம். 6.

6. தந்தையே, மகத்துவத்தினிற் றழைத்த தேவர்கட
ளுந்து நன்மன முன்னிடத்தே பதிவுற்ற;
நந்து கேதுவி னற்றொழி லமுறப் புரிந்தார்;
இந்திர னகி வதைத்தன னுனதிருந் துணையின்.

(இ-ள்.) பாலனஸ்வரூப வன்னமே! மகத்துவம்பொருந்திய தேவர்களின் நன்மன முன்னிடத்திலேயே பதிவுற்றன. (நீயே தேவர்களுக்கு வீரச்செயல்களைப் புரியும் புத்தியூட்டுகிறாய் என்றபடி.) உனது ஞான கேதுவின் கீழே அழகிய வீரகர்மங்கள் செய்யப்பெற்றன. உனது பெரிய துணையைக்கொண்டே இந்திரன் அஹியாகிய விருத்திரனை வதைத்தான் —(எ-று.) இச்செய்யுள் அநுஷ்டுப் சந்தத்தினதாகக் காணப்படவில்லை.எனினும் உரைகாரரும் அநுக்கிரமணிக்காரரும் உரைத்தலை மேனாட்டாசிரியர் பின்பற்றியுள்ளார். இதனை அநுஷ்டுப்கர்ப்பமாகக் கொள்வது பொருத்தமாகும்.

7. தந்தையே தடித் தோடுமை தனத்தினி னிறைந்த
வந்தரப் பருவதத்தினை யடைந்தவை றுதிலு,
நந்துநீஞ் சுவை யோங்கிய வன்னமே, நிறைவைச்
சிந்தை யெய்துறப் புசிக்குமா றிங்கு சேர்ந்திடவே.

(இ-ள்.) பிதாவே! மாதுர்ய ரஸத்தோடு கூடிய அன்னமே! மின்னலோடு கூடிய செல்வத்தினால் நிறைந்த அந்தரிக்ஷ பர்வதமாகிய மேகத்தின்கண் நீ போய்த் தங்கியிருப்பினும், யாங்கள் சிந்தை நிறைவிற் புசிக்குமாறு இங்கு வருவாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

8. ஓடதிக்க ணறவி னெருதுவி
நாடி நாங்களிங் குண்ணினு நன்குநீ,
தேடி வாதச் சிறப்பி னுறுபவ,
கூடி யோங்கல் குலவு கொழுப்பினே.

(இ-ள்.) (வாதாபியே!) வாயு அல்லது பிராணனால் பூரிக்கப்பெற்ற சரீரமே! (ஸோமமேயென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) ஓஷதிகளிலாவது, தண்

ணீரிலாவது லேசமாத்திரம் நாங்க ளூட்கொண்டபோதிலும் கொழுப்போடு கூடிப் பெருத்துக்காணப்படுவாயாக—(எ-று.)

9. கூடுங் கீரக் கலப்பொடு, சோமனே,
நாடி யாங்கொள் யவக்கலப் பெய்தியே,
தேடி வாதச் சிறப்பி னுறுபவ
கூடியோங்கல் குலவு கொழுப்பினே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! (வாதாபியே) வாயு அல்லது பிராணனாற் பூரிக்கப்பெற்ற சரீரமே! ஸோமத்தோடு கூடிய பாலையும், யவரஸத்தையும் யாங்கள் குடிக்கும்போது அச்சோமாம்சஞ் சேருவதைக்கொண்டு நீ பருத்துக் காணப்படுவாயாக—(எ-று.)

10. நாடி யோக்கம் பரும னுரமிவை
தேடிச்சார்க, கரம்ப நிறைசெடீ;
தேடிவாதச் சிறப்பினுறுபவ,
கூடி யோங்கல் குலவு கொழுப்பினே.

(இ-ள்.) கரம்பங் அல்லது ஸத்துபிண்டம் (பொடிமா அல்லது பொரிமா வென்றபடி.) நிறைந்த ஓஷதியே ஒக்கத்தையும்பருமனையும், உரத்தையும்பெற்று நிற்பாயாக. அதனை யுண்ணுவதனால், சரீரமே, கொழுத்துக் காணப்படு வாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

11. அனமே யாங்க ளவிப்பொருளை, யாக்க ளென்றும் விளைப்பது போற்,
இனமுந்து திவாக்கியத்தோடுமெடுப்போந்,தேவர்தம்மோடு
நனியார்தந்து விருந்தாகி நலக்க வவரை மதமுறுத்திப்
பினரு மெங்கடம்ஹோமம் பிறங்கு முணவாம் உன்னின்றே.

(இ-ள்.) அன்னமே! பசுக்கள் அவிக்கான திரவியங்களைத் தோற்றுவிப்பதுபோலத் தேவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் விருந்தாகி மதத்தை யூட்டி எங்களது ஸோம வவிப்பொருள்களாய் விளங்குகின்றஉன்னிடத்திலிருந்து ஸ்தோத்திர வசனங்களோடு ஹோமத்திரவியங்களை யுண்டாக்குவோம்—(எ-று.)

வருக்கம். 7.

188. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 24. சூக்தம் 9.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்ரி; தேவதை: 1 இத்மன், 2தநூநபாத், 3 இளன், 4 பர்ஹி, 5 தேவத்துவாரங்கள், 6உஷாஸாநக்தா, 7 தேவஹோதாக்களிருவர், 8 ஸரஸ்வதி, இளை, பாரதி மூவர், 9 துவஷ்டா, 10 வனஸ்பதி, 11 ஸ்வாஹாக்ருதி, இவை அக்கினியின் பல ரூபங்களாம்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 188.

இது அகஸ்திய கிருத ஆப்ரீ ஸூக்தம். இம்மண்டலத்தில் முன் இரண்டு ஆப்ரீ ஸூக்தங்கள் வந்துள்ளன. அவற்றைப்பற்றி மண். 1 சூக் 142-ற் பார்க்க.

(வேறு.)

1. தேவரோ டொரு தேவனை யாயிரஞ்
சீவனப்பொருள் சேர்ப்பவ, தூதனே,
யோவி னல்லொளி யோங்கி யவிப்பொருள்
தாவுவிக்கல் கவியென் சமித்தனே.

(இ-ள்.) தூதனும், கவியும், ஆயிரக்கணக்கான சீவனப்பொருள்களைச் சேர்ப்பவனும், நன்றாக மூட்டப்பெற்றவனுமாகிய அக்கினியே! தேவர்களோடு ஒரு தேவனைப், பிரகாசிப்பாயாக. (பிரகாசித்து) ஸோமத் திரவியங்களை யவர்களிடத்துச் சுமந்து செல்லுவாயாக—(எ-று.)

2. தன் னுடலினிற் றானே யுதித்தவன்
மன்னு மெக்கியன் மன்ன ரிதத்தினிற்
றுன்னு நன்மது தோய்ந்துள தின், அனம்
நன்ன ராயிர நாடி யளித்துமே.

(இ-ள்.) தனதுடலிற் றானே யுதித்த தநூநபாத்தும், எக்கிய நிர்வாஹகனுமான அக்கினி, ஆயிரக்கணக்கான வுணவுப் பொருள்களைத் தாங்கிக்கொண்டு மாதுரியமான வவிப்பொருள்க ளாயிரக்கணக்காய்த் தோய்ந்துள்ள ரிதத்திற் (யாகத்திற்) பொருந்துக—(எ-று.)

3. யாங்கள் கூவித் துதிக்க வியைந்து நீ
யோங்கு மெக்கியத் தேவரை யிவ்விடந்
தாங்கிச் சேர்க்கல்; சகத்திர தானங்க
ளீங்களிக்கிறு யக்கினி யென்றுமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களால் அழைக்கப்பெற்றுத் துதிக்கப்பட்த்தக்க நீ யக்ஞார்ஹர்களான தேவரை இங்கு கொண்டுவருக. ஆயிரக்கணக்கான (அபரிமித என்றபடி.) செல்வங்களை நீ தருகிறாய்—(எ-று.) ஈட்ய: துதிக்கத் தகுந்தவன் என்றூர் (இளன்) இட் என்னும் பெயரையுடைய அக்கினியே என்றும் கூறலாம்.

4. ஆயித்தராம் வீர ரமர்வதை
யேயு நல்வலிகொண்டு தருப்பையைத்
தூயினார் கீழ்த்திசை யினிற் றேய்ந்தனர்,
பாயொளியி னதித்யர் பரவவே.

(இ-ள்.) ஆயிரக்கணக்கான வீரர்க ளமர்வதான தருப்பையை (பர்ஹியை)த் தங்களுடைய பலத்தினால் ரித்விஜர்கள் கிழக்குத்திக்கில் தூவி பரப்பினார்கள். அதிதி மக்களாகிய, நீங்கள் அதன்மேற் பரவிப்பலவிதமாகப் பிரகாசிக்கிறீர்கள்—(எ-று.) ஆதித்யர்களாகிய நீங்கள் பரவுமாறு தோய்த்தனரென்க. ஆதித்தியர் அதிதிமக்கள், தேவர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

5, நன்கொளிரும் விராட்டு நலம்பெற
நின்றெழுகி விரிந்து வெகுவிதந்
துன்று காருவிருக்த துவார நெய்
சென்றெழுகத் திகழ்த்தி விளங்குவ.

(இ-ள்.) நன்றாகப் பிரகாசிக்கும் விராட்டுக்களும், நன்றாகத்தோன்றி விரிவுபெற்றுப் பலவிதமாகப் பொருந்திய பல துவாரங்கள் ஸார புஷ்டியுள்ள கிருதத்தைத் தம்மூ டொழுகுவித்து விளங்குகின்றன—(எ-று.) விராட்டு, இறை. ஸ்ம்ராட் என்பதற்கு நன்கொளிரும் என்றார் ஸாயணர். சக்கரவர்த்தியென்பது மேனாட்டாசிரியர் உரை.

வருக்கம் 8.

6, நல்லணியொடு நல்லுரு வத்தொடு
மல்லும் வைகனு மாரு மழகினி
னல்ல வண்ண மொளிநல மோங்குவர்;
புல்லுக வவ ரிங்கு பொருந்தியே.

(இ-ள்.) நல்ல ஆபரணங்களோடும் நல்ல வுருவத்தோடும் பகலும் இரவுமாகிய விருவர்கள் மிகுந்த வழகோடு பிரகாசிக்கிறார்கள். அவ்விரவும் பகலுமாகிய விருவர்களு மிங்கு தங்கட்டும்—(எ-று.)

7. கவியிருவர் முதன்மையர் நன்மையிற்
செவியுறும் வசனங்கள் சிறந்தவர்
புவியிற் றெய்விகம் பூண்டிடு தூதர்க
ளவியி னிம்மக மெய்பொருட் டாற்றுக.

(இ-ள்.) கவிகளும், முதன்மையானவரும், நல்ல வசனங்களோடு கூடியவருமான தேவ ஹோதாக்களிருவரும் அவிப்பொருள்களோடு எமக்காக இந்த யாகத்தைச் செய்யட்டும்—(எ-று.)

8. இளை சரஸ்வதி பாரதி யுங்களை
யளியி னிங்குறக் கூவுவென் யாரையும்;
விளையுஞ் செல்வம் விழுமிய வற்றினை
யளியி னெங்கட் களித்திட நீங்களே.

(இ-ள்.) பூமிதேவியாகிய இளையே! உதகதேவதையாகிய ஸரஸ்வதியே! (பாரத ஆதித்ய: என்னும் வாக்கியப்படி) விண்ணின் தேவதையாகிய பாரதியே! உங்களெல்லாரையும் யான் இங்கு வருமாறு கூவுவேன். நீங்கள் கீர்த்திபொருந்திய சிறந்த செல்வத்தை எங்களுக்கு அளிப்பீர்களாக—(எ-று.)

9, துவட்டனு மப்பிரபு வுருவங்க
ளேவப்பின் யாவையு மாக்களையும் மெமக்

கவித்த வின்றியணைத்தனன்; அன்னவை
நிவப்பி னோங்கிப் பெருக நிமிர்த்தலே.

(இ-ள்.) துவஷ்டாவாகிய அந்தப் பிரபு எல்லா வுருவங்களையும் பசுக்களையுங்கூட எங்களுக்காக வுண்டுபண்ணினான். அவனே அவைகள் எங்களுக்காக விருத்தி யடையுமாறு புரிக—(எ-று.) துவஷ்டா யக்ஞ வாதன பாத்ராபிமானிதேவன்.

10. தேவர்கட்கு வனப்பதி பானத்தை
மேவுமுன்னுளத் தோடு மனுப்புக;
தாவு யக்கினி கவ்விய வத்துவைப்
பாவுநற் சுவை சாரப் பயிற்றுக.

(இ-ள்) வனஸ்பதியே! உனது மனத்தினா லெண்ணித் தேவர்களுக்கு வேண்டிய பான வுணவைச் செய்தனுப்புவாயாக. அக்கினி ஹவ்யங்களை (அவிப்பொருள்களை) ருசியுள்ளனவாகச் செய்யட்டும்—(எ-று.)

11. தேவர் முன்னர்ச் செலவுறு மக்கினி
பாவுகாயத்திரியிற் பரிந்துநன்
கோவறத்துதி யுற்றுச் சிறந்தனன்;
மேவுந்தேசைச் சுவாகா விளக்கவே.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கு முன்பு செல்லும் அக்கினி காயத்திரி மந்திரத்தால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் பெற்றுச் சிறந்துளன். அவ்வக்கினி ஸ்வாஹாவென்னும் மந்திரத்தோடு அவி யளிக்கப் பெற்று பிரகாசிக்கின்றான்—(எ-று.) அக்ரணீத்வாத்ஏவ அக்நிஃப்தோ நிஷ்பன்ன: அக்கிரம் அல்லது முன்னுறுவதால் அக்கினியென்று காரணப்பெயர். இச்சூக்தம் யக்ஞாங்கயவங்களாகிய ப்ரயாஜதேவதைகளைத் துதிக்கும் நெறியில் யக்ஞத்தையே துதித்ததாகுமென்பர் சிலர். ஈண்டு அக்கினியையே துதித்ததாகக் கூறியுள்ளார்.

வருக்கம். 9.

189. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம். 10.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

இச்சூக்தத்தின் ஒவ்வொரு ரிக்கையும் ஜபித்தாலும் அல்லது அவற்றைச் சொல்லி ஆவுதிசெய்தாலும் பதிதர்களும் பிரஷ்டர்களும் உயர்வை யடைவார்களென்பர் சௌநகர். லுட்விக் கென்பவர் இச்சூக்தம் கொள்ளைநோயேற்பட்ட காலத்தெழுதப்பெற்றது போலுமென்பர்.

(வேறு)

1. நன்னெறி யூடுசெல்வ நண்ணு வானடத்த, லங்கி
மன்னிய தூய்மைக்கன்மம் யாவையு மதிக்கொடேலே;

துன்னிய பாப மெம்மை நெறிபிறழ்ந்துறத் தோய்விப்ப
துன்னி யோட்டுக; சிறந்த வுத்தம நமச்சொ லீவோம்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! பரிசுத்தமான கர்மங்கள் யாவற்றையுமறிந்த தேவனே! (ஒளிபொருந்தியவனே யென்பது பொருள்.) யாங்கள் ஸவர்க்க செல்வத்தை யடையுமாறு எங்களை நல்வழியில் நடத்துக. எம்மை நெறிதவறிச் செல்லுமாறு செய்யும் பாபங்கள் எங்களை யடையாதவாறுக மனத்தில் எண்ணி அவற்றை யோட்டுவாயாக. உனக்கு யாங்கள் உத்தமமான நல்ல வணக்கத்தோடு கூடிய ஸ்துதிகளைச் செய்தளிப்போம்— (எ-று.)

2. நவ்வியனான நீ நன்மங்கத்தினு லெம்மை, யங்கி,
யொவ்வு மெப்பவமுந் துக்க முறுத்திடா வகையிற் சேர்க்க;
எவ்வமில் விசால பூமி, யோங்குபல் லரணு மெய்தல்;
கவ்வையில் சுகத்தைக் காண்க மகவொடெங் கான்முளைக்கே.

(இ-ள்) அக்கினியே! நவீன ஸ்தோத்திரங்களாற் றுதிக்கப்படும் நீ, நல்ல யக்ஞ சாதனங்களால் எந்தப்பாபங்களும் எங்களை வருத்தாதபடிஎங்களை யக்கரை சேர்ப்பாயாக. குறைவில்லாது விசாலமாகப் பரந்த பூமியோடு கூடிப் பலவிதமான வரணுக வெங்கட் பொருந்துவாயாக. எங்களது புத்திரர்களுக்கும், சந்ததியாருக்கும், குற்றமற்ற சுகத்தைச் சேர்ப்பாயாக— (எ-று.) ரோக சமனத்தையும் பய நிவாரணத்தையுந் தருவாயாக எனவுங் கூறலாம்.

3. அக்கினி, யெம்மை ரோக மடையுறு தோம்ப லிந்தை
யக்கினியோம்பா மாந்த ரடைவதற் குரியர் மீண்டு,
மொக்க வெவ்வமரரோடு முறும்வணக் குரியதேவ,
யெக்கிய பூமி நாடி யெய்துக வெங்கள் மாட்டே.

(இ—ள்.) அக்கினியே! எங்களை நோய்வந் தடையாவண்ணம் காப்பாற்றுவாயாக. அக்கினியை யோம்பாதவர்களே யந்நோய்களை யடைவதற்குரியர். எல்லா வமரர்களோடும் வருகின்ற யஜத்ரனாகிய தேவனே! (ஒளிபொருந்திய வக்கினியே யென்றபடி.) எங்களது யாகபூமியை நோக்கி மறுபடியும் வருக—(எ-று.) நோய்தீர்ப்பது மாத்திரமே போதாது யக்ஞதலத்துக்கும் வரவேண்டும் என்றபடி.

4. இடையறு வுன தன்பிற் சா ரில்லினி லொளிர்ந்து நின்று
தடையறு துறுங்காப்பானீ யெங்களை, யங்கி, காக்க;
உடையுறு வன்மை யுற்றோ, யிளமை மிக்குவந்தோ, யச்ச,
மிடையறுப்போற்றோன் றன்னையின்றும்பின்னருந்தொடற்க.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது தடைபடாத வன்போடுகூடிய யக்ஞக்கிரகத்தில் நீ விளங்கித் தடைப்படாதென்று மோங்கும் உதவிகளால் எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக. சத்துருக்களாலழிக்கமுடியாத பலத்தைப் பொருந்தியவனே! இளமை மிக்கவனே! எப்போதும் ஸ்தோத்திரபானு யிருப்பவனிடத்துப் பயமானது இன்றைக்கும் பின்னென்றைக்குங்கூடச்சேராமலிருக்கட்டும்—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 189.

5. அங்கியே யெமக்குத் தீமை புரிந்துண வெண்ணும் அகத்தின்
வெங்கரந்தனிலளிக்கா தோம்புக; துந்தி தம்பா
லிங்குபல் லில்லதின்பா லெமைத்தரல்; வலியியைந்தோய்!
மங்குற வளிக்க லென்று மருவு தீயோர்வா யெம்மை.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எமக்குத் தீங்கையாற்றி எம்மை யுண்ண விரும்பும் பாபத்தினது கொடியகரத்தினில் எங்களைத் தந்துவிடாது காப்பாயாக. பல்லுள்ள பாம்புமுதலிய பிராணிகளிடத்தும் பல்லில்லாத செம்பு முதலியவுள்ள பிராணிகளிடத்தும் எங்களைத் தந்து விடாதே. பலமுள்ளவனே! ஹிம்ஸகர்களான தஸ்கர ராட்சஸாதிகளினது கையில் எங்களைத் தந்துவிடாதே—(எ-று.)

வருக்கம் 10.

6. இத்தகைக் குணத்தோர், யங்கி, யெக்கியத்துக் குதித்தோய்,
நித்தலுந் துதிக்க வெம்மெய் நிந்தைதீயோ டிடுக்கணுற்ற
வொத்தவெப் பகைவனின்று மோம்புக; தேவ, நீயே
இத்தரைக் குடிலமாற்று மெவனையும் வதைக்கின்றாயே.

(இ-ள்.) இத்தகைய குணங்களோடு கூடிய வக்கினியே! ரிதத்துக்காக அல்லது யக்ஞத்துக்காகப் பிறந்தவனே! யாங்கள் உனைத்துதிக்கும் போது நீ, எங்களை நிந்தித்து எங்கட்குத் துன்பம்புரியமெண்ணும் எல்லாப் பகைவரிடத்தினின்றும் எமது சரீரத்தைக் காப்பாற்றுவாயாக. தேவனே! நீயே இவ்வுலகத்துக் குடிலச்செய்கை புரியும் எல்லாச் சத்ருருக்களையும் வதைப்பவன்—(எ-று.)

7. துதிப்பதற் குரிய வங்கி தோன்றிரு வகையர் தம்மை
விதிப்படி யுணர்ந்து வைகல் மினிர்கின்றாய் யாகவான்பா;
மிலதிர்ப்படு மாக்ரமத்தோ யிவையும்போ திருத்துவிக்கர்
விதிப்படி புரியும் யாகச் சூரியின் மனுக் கடங்கல்.

(இ-ள்.) வணங்குதற்குரிய வக்கினியே! யஷ்டா, அயஷ்டா என்னு மிருவரையு மறிந்து விடியற்காலத்து யாகவானிடத்து ஒளி பெற்று நிற்கிறாய். வேகமுள்ளவனே! நீ வந்து பொருந்தும்போது, ரித்விக்குக்களின் இச்சைப்படி செய்யும் யாகஸூரியைப்போல மனிதர்களது இஷ்டத்துக்கடங்கி நடப்பாயாக—(எ-று.) யஷ்டா, யாகஞ்செய்பவன் அயஷ்டா, யாகஞ்செய்யாதவன். மனு, மனிதர். ஸூரி யாகத்துக்குப் பொருளுதவி செய்து அதனை நடத்துவிப்பவன்.

8. அருமறைச் சூனுவாகு மக்கினிக் கொன்னூர்க் கொல்லும்
பெருவலி யவனுக்கெந்தம் போற்றுமே பிறங்கச்சொன்னோம்;
இருடிய ரோடியாமு மெண்ணிலாத் தனத்தை யெய்தக்
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வியாங் காண்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

(இ-ள்.) மந்திரத்திலுற்பவிக்கும் குழந்தையாகிய அக்கினியினிடத்தும், சத்துருக்களைக் கொல்லும் பலம் வாய்ந்தவனிடத்து, எமது ஸ்தோத்திரத்தைக்கூறினோம். மற்றைய ரிஷிகளோடு யாங்களும் கணக்கில்லாத செல்வத்தை யெய்துவோமாக. உணவு பலம் நீண்டவாயுள் இவற்றை யாங்கள் பெறுவோமாக—(எ-று.) ஈண்டும் மானனது புத்திரனாகிய நான் என்பர் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் ஸாயணர் மாநோதமந்த்ர: என்று அக்கினிக்கேற்றி ஏழாம் வேற்றுமைப்பொருளில் வந்த முதல்வேற்றுமையென்பார்.

வருக்கம் 11.

190. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 24. சூக்தம். 11.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: பிரஹஸ்பதி. ஸ்நானஞ்செய்து இச்சூக்தத்தைச் சபித்துப் பிரஹஸ்பதியை வணங்குவோர் வீரர்களையும், தனத்தையும், நல்ல பெருமையையும் அடைகிறார்கள் என்பார் சௌநகர்.

1. புரையிலா னிச்சை யீவோன் பொங்குதேன் குறுவுள்ளோ
னுரைபெறு நவத்து திபினுவப்பின்வாக்கிறையைப்போற்றல்;
நிரையொளி யுடையோ னர்க்க நிறைமொழி கொண்டுதேவர்
தரையுறு மனிதர்கூடத் தவநவத்தோன் சொற் கேட்பார்.

(இ-ள்.) (ஹோதாவே!) குற்றமற்றவனும், இச்சைகளை யளிக்கும் காளையும், சந்தோஷப்படுத்தும் வசனத்தோடு கூடியவனுமான பிரஹஸ்பதியை நூதன ஸ்தோத்திரங்களாற் போற்றுவாயாக. மிக்க வொளி வீசுபவனும் நவநவமான ஸ்தவங்களுக்கு அருகனுமான வவனது சொற்களை யர்ச்சனாஸாதனமான மந்திரங்களைக் கூறிக்கொண்டு தேவர்களும் மர்த்தியர்களும் கேட்பார்கள்—(எ-று.) எவனுடைய சொல்லைத்தேவர்களும் மர்த்தியர்களுங் கேட்பார்களோ அப்பிரஹஸ்பதியைப் போற்றுவாயாக வென மூலத்திலுள்ளது.

2. அவனையே வணங்குங் கால வாக்குக, டேவர் தம்மை
நிவமுற விழைபு மாந்தர் நீரினை யொழுக்கல் போன்றே;
அவன்ம னுவிர்ப்பவிக்கும் விபு வறல் சிறந்த தியும்
பவனனு மாதரிச்சுவான் மறைப்பதி யானேனே

(இ-ள்.) தேவர்களை வணங்கும் யஜமானர்கள் தண்ணீரைப் பெருகுவிப்பதுபோல ஸ்தோத்திரங்கள் (வருஷ ரிதுவுக்கான ஸ்தோத்திரங்களென்பர் ஸாயணர்) அவனையே ஸேவிக்கும். (தேவ யஜனஞ் செய்பவரது கூட்டமான ஒருநதி நகர்வதுபோல வென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) அந்தப்பிரஹஸ்பதியே எல்லாவற்றிலும் ஆவிர்ப்பவிக்கும் விபுவாய்ச் சிரேஷ்டமான

தண்ணீராகிய பலனை யளிக்கும் வாயுவாகிய மாதரிச்வானுகவானான்—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர், 'லோகங்களைப் பரப்பினதால் பெரிய மாதரிச்வானாய்ப் பிரஹஸ்பதி யக்ஞத்தினிடத்துத் தங்கினான்.' என்பர்.

3. அரக்கரின் றெவன்றிறமை யனைத்து நிந்தனுமொளியைப்
பெருகுவோ னச்சுறுத்தும் வனமிருகத்தின் வன்மை
செருக்குறப் பெறுவா, னன்னான், சிறந்தருகின னமத்தோ
டருக்கத்தைப் புகழை யேற்ப னருக்கனின் சாத்தினென்ன.

(இ-ள்.) எவனுடைய சாமர்த்தியத்தைக்கொண்டு தினகாரகவொளியைத்தரும் ஸவிதா மாந்தேஹாதி ராட்சஸர்களது பயத்தின் நீங்கினவனுய்ப் பயத்தைத்தரும்ஸிம்ஹம் முதலிய வனமிருகங்களைப்போலப்பலத்தை யடைவானோ, அந்த பிரஹஸ்பதி,யஜமானன் அருகிலிருந்து வணக்கத்தோடு புரியும் ஸ்துதியையும் சுலோகத்தையும், சூரியன் தனது கதிர்களை நீட்டுவதுபோலத்தனது கரங்களை நீட்டி யேற்றுக்கொள்ளுகிறான்—(எ-று.)

4. அவன் புகழ் வானம் பூமி யெங்கணும் பரவா நின்ற;
வலிதரு ஞானி யாதித்தியன் றனி னதனை யேற்க;
இவை விருகற்பதியைப் போற்றுவ வகியின் மாயை
யவை நிறைவானிற் செல்லும் வேடன்ற னம்பையொத்தே.

(இ-ள்,) அவனது(பிரஹஸ்பதியினது) சுலோகம்வானத்திலும்பூமியிலும் பரவியுள்ளது.அவியளித்துப் பூசிக்கும் ஞானி சூரியனைப்போல வேகமாகச் சென்று அப்புகழைக் கைக்கொள்ளட்டும். பிரஹஸ்பதியைப் போற்றுமிவை (ஸ்துதிகளென்றபடி) அஹியினது மாயை நிறைந்த வானிடத்தை நோக்கி வேடனது அஸ்திரங்கள் செல்லுவதுபோலச் செல்லும்—(எ-று.) அத்யோ என்பதற்குக் குதிரையைப்போல வேகமாகவென்பது தான் எங்கும் உபயோகப்பட்டுள்ள பொருள். இங்கு சூரியனைப்போல வென்பார் ஸாயணர்.

5. தேவ கல்யாணனுன்னைச் சிறிதுமே பலன்றராக
வாவென வெண்ணி யன்னஞ்சார் பாபிக ளுறைச் சீவிப்பர்;
மேவு மித்துட்ட புத்தி யோருக்கிங் கொன்று மீயாய்;
ஆவலின் மறைப்பதியே யடக்குவாய் கொடுமையோரை.

(இ-ள்.) கல்யாணனுகிய வுன்னைப் பயனற்ற பசுவென்று நினைத்து அவிக்கான அன்னப்பொருள்களை யதேஷ்டமாகப் பெற்றுள்ள பாபிகள் உன்னுலேயே சீவிக்கிறார்கள்.(அல்லது உன்னையடைந்து அற்பத்தை யிரக்கிறார்களென்பர் ஸாயணர்.) இத்தகைய துர்ப்புத்தியுள்ளவர்களுக்கு நீயொன்றும் தருவதில்லை, பிரஹஸ்பதியே! கொடுமையுள்ளவர்களை நீ யடக்குகிறாய்—(எ-று.)

வருக்கம். 12.

6. நன்னெறி யொழுகி நல்ல வவிதரு மவனுக் கின்ப
நன்னெறி யாகல் துஷ்டர் தமைத்தெறு மிறைபீதன்பு
துன்னு மித்திரனின்; எம்மைத் தூடித்திங் குணை யுறுதார்
மன்னுறு காவ லேராய் மருவினு மதனி னீங்க.

(இ-ள்.) யக்ஞாதி நல்லமார்க்கத்திற் சென்று நல்லவவிதானியங்களை யளிக்கும் அவனுக்குத், துஷ்டர்களை யடக்கும்வேந்தனிடத்து எல்லா வழியாலும் அன்புமிகுந்துள சினேகிதனைப்போல, நல்ல மார்க்கமாக நீ யிருப்பாயாக. எம்மைத் தூஷித்து உன்னை யடையாதவர்கள் அநேககாவல்களோடு கூடியிருப்பினும் அவர்கள் ஒரு காவலுமில்லாதவர்களாகட்டும்—(எ-று) இச்செய்யுட்கு மேனாட்டாசிரியர் உரை தெரியவில்லையென்று கூறி வேறுமாதிரியாக மொழிபெயர்ப்பர். இவ்வுரை ஸாயணருரையைப் பின்பற்றியது. பின்னிரண்டடிக்கு, 'எங்களுக்குபதேசஞ்செய்யும் பாபமற்றவர்கள் அக்ஞானத்தால் மூடப்பட்டிருப்பினும் அவ்வக்ஞான வாவரண நீங்கினவர்களாகட்டும்.' எனவேறொரு பொருளும் ஸாயணர் கூறுவர்.

7. ஆவனிப ரெனத், துதிக ளடையு மன்னவனை, யோங்குந்
துவனிசா ரலைவட்டத்தைத் தோய்கடல் செல்லு மாற்றின்;
அவ னறிவுள்ளோன் வாக்கின்பதி மிகுமாவலோன், நீர்,
புவனந்தோய் கலமிரண்டைப் பொருந்தியே கூர்ந்துநோக்கும்

(இ-ள்.) பூமியிலுள்ளவர்கள் தங்களது எஜமானர்களிடத்துச் சேர்வதுபோலவும், சப்திக்கும் அலைவட்டங்கள் நிறைந்த சமுத்திரத்தை ஆறுகளடைவதுபோலவும் எங்களுடைய ஸ்தோத்திரங்கள் அவனை யடையும். ஞானவானும், ஆவலோடு கூடியவனுமாகிய அப்பிரஹஸ்பதி, தண்ணீர் அத்தண்ணீரிற்றோற்றும் நாவாய் ஆகிய இரண்டையும் அவ்விரண்டுக்கு மத்தியினின்று கவனித்துப்பார்ப்பான்—(எ-று.) இதுவும் கடினமான ரிக்கென்பர்மேனாட்டாசிரியர். நீர் யக்ஞாதி கர்மங்களென்றும் நாவாய் அக்கர்மத்தை நிறைவேற்றுதற்கான பரிகலங்களென்றும் கூறுவர் அவர். அப்ஸு நீர், கர்மம் என்னும் பொருளிலும், தர: தாண்டுஞ் சக்தி, படகு என்னும் இருபொருளிலும் வந்ததால் இரட்டுற மொழிதல் என்னும் உத்தியென்பார் லுட்விக்கென்பவர்.

8. வருடிப்போன் மகத்துவத்தோன் பலபொருளெண்ணியுதித்தோனுசமுளோன் மறைக்குராத னெங்குநற் றேவன் போற்றுற்
றரமுறத் துதிக்கப்பெற்று னன்னவன் றருக மாவா;
கருதிய வுண்டி வன்மை நெடும்பகல் வாழ்வியாங் கர்ண்க.

(இ-ள்.) இச்சைகளை வர்ஷிப்பவனும், மகத்துவம் வாய்ந்தவனும், பல விஷயங்களின்பொருட்டு உதித்தவனும், பலமிகுந்தவனும், பிரஹஸ்பதியும், தேவனுமான அவன் ஸ்தோத்திரங்களால் துதிக்கப்பெற்றான் அவன் எங்களுக்குக் குதிரைச்செல்வத்தையும் பசுச் செல்வத்தையுந் தருக. உணவு, பலம் தீர்க்கவாயுள் இவற்றையாங்கள் பெறட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம். 13.

191. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 24. சூக்தம் 12.

16 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அகஸ்தியன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-9 அநுஷ்டுப், 10-12 மஹாபங்தி, (பங்திபோல) 13 மஹாப்ருஹதி (திருஷ்டுப்போல) 14-16 அநுஷ்டுப்; தேவதை; தண்ணீர், திரணம், சூரியன் இவர்களாம்.

அகஸ்தியன் தனக்கு யாரோ விஷ மூட்டிவிட்டார்களெனப் பயந்து இவ்விஷ நிவர்த்திக்காகப் பாடிய உபநிஷத்துச் சூக்தமிது. உபநிஷத்தென்பதற்கு ரஹஸ்யமென்பது பொருள். நிஷ்டையோடு இச்சூக்தத்தைச் சபித்தால், குளவி, பாம்பு, தேள், முதலிய பிராணிகளின் விஷங்களும், வேர் முதலிய விஷங்களும் திருஷ்டி தோஷமும் நீங்குமென்பார் சௌநகர்.

(வேறு.)

1. அற்பமோடு பேர்விடங்களும் விடத்தி ரேடைறவின்
முற்படும் இருவகையவா முயிர்களு முன்னா
ரெற் சரீரத்துள் யானறியா வகை யிவையத்து
தொற்றி யன்னதைச் சூழ்ந்துசாய்ந் துறுகலுவாட்டிடுவே.

(இ-ள்.) அற்ப விஷங்களும், பெரு விஷங்களும், நீரிலுறையும் பிராணி விஷங்களும் (தரையிலுறும் பிராணி விஷங்களும், என்பதையினைத்தாற் கூட்டிகொள்க வென்பார் ஸாயணர்.) ஆகிய இருவகைப்பட்ட பிராணி விஷங்களும் என்னையறியாமல் எனது சரீரத்துள் புகுந்து அதனை வருத்துகின்றன—(எ-று) தரையிலுறும் பிராணிகளின் [illegible] விஷம், பெருவிஷம், நீர்ப்பிராணிகளின் சில்விஷம் பெருவிஷமென [illegible] தைக் காண்க.

2. வந்து பின்பது கண்ணுறா வகையினின் விடத்தை
யுந்தி யோட்டிடும், போகு மக்காலையுங் கொல்லும்;
முந்த வந்தல நின்றுமுன் னோட்டு மப்போதே
நந்துவிக்கும்; தூளாக்கி யவ்விடமெலாம் பொடிக்கும்.

(இ-ள்.)[இது விஷத்தைத்தவிர்க்கும் ஔஷதி ஸ்துதி.] அது (ஔஷதியானது) வந்த பின்னர் அவ்விஷமானது காணாத வகையே அவ்விஷத்தை யோட்டிவிடும். போகும்போதே அதனை நாசஞ் செய்துவிடும். எல்லாவிதமானவிஷங்களையுந் தூளாக்கி யழிக்கும்—(எ-று.)

3. சரத்தினோடு நற்குசை குசரங்களிற் [illegible]
திரத்து முஞ்சப்புல் லாதிய வவற்றினிற் றிரிந்தே
யுரத்து வைரமோ டொழுகிடும் யாவையு மறைவின்
வெருக்கொளும் வகை யென்னுட றனிற் [illegible] வினவே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 5.

(இ-ள்.) சரப்புல், தருப்பை, குசரம், சைர்யம், முஞ்சப்புல் இவற்றுக்குள் வைரத்தோடு திரியும் விஷப்பிராணிகளின் விஷமெல்லாம் யானறியாதபடி யெனக்குட் புகுந்து யான் பயப்படும் வண்ணம் பரந்து நின்றன—(எ-று) குசரம் குத்விசரமென்பார் ஸாயணர். ஸைர்யம் தடாகாதிப் பிராந்தங்களில் விளையும் புல், அசுவவால் எனப்பெயர்போனது என்பர். சரம் குசரம், தர்ப்பை அல்லது குசம், சைர்யம், முஞ்சம் இவை புல் வகைகளாம்.

4. ஆக்க டங்கள் கோட்டத் தினி லடங்கின; மிருக
மோக்க முற்றதங் குகையினி லுற்றன; மாந்தர்
தேக்குதம் முணர்வாமொளி யிழிவுறச் சேர்ந்தார்;
ஊக்கி யப்பொழு தெய்தின கண்ணுறு தனவே.

(இ-ள்.) பசுக்கள் தங்கள் கொட்டிலிற் போயடங்கின. மிருகங்கள் தங்கள் குகைகளிற் றங்கின. மனிதர்களுடைய அறிவாகிய வொளியிழிவு பெற்று நின்றது. அந்தச் சமயத்திற் கண்ணுக்குத் தெரியாத விஷங்கள் என்னை யடைந்து என்னுடலிற் பரவிவிட்டன—(எ-று.)

5. இப்பிராணிக ளூர்வன யாவையுந் தாங்க
ளெப்பிராணிகள் கண்ணினுந் தோற்றுறு தெல்லாத்
துபவையு முணர்ந் தோங்குறு மசண்டைதோய் காலத்
திடபுலியுறுந் தேனரின் விழிப்பி னெய்துறவே.

(இ-ள்.) ஊர்வனவாகிய இவ்விஷப்பிராணிகளெல்லாம் தாங்கள் ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் எல்லாப் பிராணிகளையும் பார்த்துக்கொண்டு மசண்டை விருட்டாயுள்ள மாலைக் காலத்திற் றிருடர்களைப்போலக் காணப்படும் (ஆகையால் மனிதர்களே! ஜாக்கிரதையாயிருங்கள்)—(எ-று.) தேனர், ஸ்தேனர், திருடர்.

6. வானமும் பிதாப் புவியுமே தாயென்பார் சோம
னானவன் பிராதா வுடன்வயிறுமே யதிதி
யானதா லெல்லாவற்றையுங் கண்டுகொண் டொருவ
ரேனுங் கண்ணுறு வகையுறல்; தூங்குக சுகமே.

(இ-ள்) பாம்புகளே! உங்கள் பிதா வானமாம்; மாதா பூமியாம்; சோமன் உங்கள் சகோதரனாம், அதிதி சகோதரியாம். ஆகையினால் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டு ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் நீங்கள் தாங்குவீர்களாக, உங்களுங்களிடத்தில் (எங்கள் மாட்டுவராமல் என்றபடி.) சுகமாகத் தூங்குவீர்களாக—(எ-று.)

7. புயங் கடிப்பவ ரங்கத்தைப் புண் படுத்துபவ
ரயங்கொ ளூசியிற் கொடுக்குள ரதிவிடஞ் செறிந்தோர்
நயங்கொள்பொந்துகளிற் றூற்றுறீர் நீங்களெல்லாருங்
கயங்கொண் டெம்முறு தோடுக மறைக வெங்கட்கே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 191.

(இ-ள்) புஜத்தைக் கடிப்பவர்களும், அங்கத்தைப் புண்படுத்துபவரும், இரும்பூசிபோன்ற கொடுக்கோடு கூடியவர்களும், அதிக விஷத்தோடு கூடியவர்களுமாய் எங்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாமலிருக்கும் விஷஜந்துக்களே! நீங்களெல்லாரும் தேய்வையடைந்து எம்மையடையாதபடியே டி எங்கள் கண்ணிற்படாமல் மறைவீர்களாக —(எ-று) கயம், க்ஷயம்.

8. கண்ணுறுதன கடிபவன், யாவருங் காண்போன்
விண்ணொளிர் மணி கிழக்கினி லுதித்தெழுந் திடுவான்,
கண்ணுறுதன யாவையுந் துயருறக் களைந்திங்
கெண்ணு தீமையா ருயிர்களை யெழிலற வழித்தே.

(இ-ள்.) மனிதரது கண்ணாற் காணப்படாதனவற்றைக் கொல்லுபவனும், எல்லாராலுங்காணப்படுபவனுமான விண்மணி (சூரியன்) கண்ணிற்படாத ஜந்துக்கள் யாவற்றையும் அழித்துக்கொண்டும், தீமை நிறைந்த மஹோஉராக்ஷஸாதி ஜீவன்களை நாசப்படுத்திக்கொண்டும் கிழக்குத்திக்கி லுதித்து மேலெழுவான் —(எ-று.)

9. எப்பொருளையு மிகுதியி னழிப்பவ னென்றும்
அப்பொருண்மைசா ராதித்தன் மலையினின் றுயரத்
துப்பொடும் மெழுந்தோங்கினன் யாவருங் காண்போ,
னிப்புவியினின் மறைந்தெழு கவற்றினை யிரிப்போன்.

(இ-ள்) எல்லா வஸ்துக்களையும் நன்றாகவழிப்பவனும், மேற்பாட்டிற் சொன்ன குணவிசேஷமுள்ள வாதித்தியனும், எல்லாராலுங் காணப்படுபவனும், இங்குகண்ணுக்குத் தெரியாமலிருக்கும் விஷஜந்துக்களை யழிப்பவனுமாகிய ஸூர்யன் மலையின்மீது உயரமாகத்தோன்றியெழுந்தனன்—(எ-று.

(வேறு.)

10. சூரியனிடத்திற் றெருங்கு விப்பன் யான் வி...த்தைக், கள்ளை
யேருற விற்போன் றோற்பை தம்மு ளடைத்தவை தொப்ப;
சாரலனவ் வுஞ் சாவை, யாமுமே யதனைச் சாரோம்;
தூர மன்னவன் றன்பாதை; யரியினுற் சுமக்கப்பெற்றே
ஞரு மாதுரியத் தேனு யாக்கிறு னுன்னை மெய்யே.

(இ-ள்.) கள்ளைச் செய்து விற்பவன் றோற்பைகளில் அக்கள்ளையூற்றி தொங்கவிட்டு வைப்பதுபோல யான் விஷத்தைச் சூரியனிடத்திற் றொங்கவிட்டு வைப்பேன். அவ்விஷம் பட்ட காரணத்தால் அவன் சாகமாட்டான். அச்சூரியனுடைய அருளுண்மையால் யாமுஞ் சாகமாட்டோம். அவனுடைய பாதை வெகுதூரத்திலுள்ளது. (விஷமே!) அரியென்னும் குதிரைகள் சுமந்து செல்லும் அச்சூரியன் உன்னை யினிமைவாய்ந்த மதுவாக (உண்மையாகவே) மாற்றிவிட்டான்—(எ-று.) சூரிய ரூபமாக ஒரு சக்ரம் வட்டமாக வரைந்து அதற்குள் அவ்விஷத்தை யடைத்து அதனை மந்தி

ரத்தினால் மதுரூபமானவமிருதமாகமாற்றும் வித்தைக்குத்தான் மதுவித்தை யென்று பெயர். ததீசியினிடத்திலிருந்து அசுவினிகள் பெற்ற வித்தைக ளில் இது ஒன்று. இச்செய்யுளும் பின் மூன்று செய்யுட்களும் அத்தகை யுபயோகிக்கப்படுவன.

11\. ஏரினிப் பணியியற்றுஞ் சிறுபுளாம் பெடையுமுன்னைச்
சாருறு விடத்தை யுண்டு சமித்திடச் செய்துகொண்டாள்;
சாரல ளவ்வளுஞ் சாவை, யாமுமே யதனைச் சாரேம்;
தூரமன்னவன்றன்பாதை; அரியினற் சுமக்கப்பெற்றோ
னுரு மாதுரியத் தேனு யாக்கின னுன்னை மெய்யே.

(இ-ள்.) அழகாக இவ்விதம் வேலைசெய்யும் சிறு பட்சியாகிய கபிஞ் சலிப்பேடு உன்னிடத்திலுள்ள விஷத்தைத் தானுண்டுஜீரணித்துக்கொண் விட்டது. அதுவுஞ் சாகாது. நாமும் சாகமாட்டோம். அச்சூரியனது பாதை வெகு தூரமானது. (விஷமே!) அரியென்னும் குதிரைகள்சுமந்துசெல்லும் அச்சூரியன் உன்னை யினிமை வாய்ந்த மதுவாக மாற்றிவிட்டான்—(எ-று.) இவ்வித்தையினால் விஷந்தீண்டப்பெற்றவனது சரீரத்திலுள்ள விஷம் இச் சகுன (பக்ஷி) த்துவாரா சூரியனை யடைகிறது. அப்பட்சி கபிஞ்சலி யென் பார்ஸாயணர். செய்யுளிற் பெண்பாலாகக் கூறினாரேனும் உரையில் அஃறி ணையானது பற்றி ஒன்றன் பாலாகக் கூறப்பட்டது.

12 ஊருமூவெழு புலிங்க முண்டன, வெம்மைச் சூழ்ந்து
சாருறுவிடத்திற் றோன்றும் வலிக்கொழுப்பதனை நன்கே;
சாரல வவைதாஞ் சாவை. யாமுமே யதனைச்சாரேம்;
தூரமன்னவன்றன் பாதை; அரியினற் சுமக்கப்பெற்றோ
னுரு மாதுரியத் தேனு யாக்கின னுன்னை மெய்யே.

(இ-ள்.) மூன்றுவகைப்பட்ட ஏழு புலிங்கங்கள் எம்மைச் சூழ்ந்து பற்றிய விஷத்தின் வலிமையைத்தின்றழித்தன. அப்புலிங்கங்களுஞ்சாகா. நா முஞ் சாகமாட்டோம். அவனது பாதை வெகுதூரமானது. (விஷமே!) அரி யினற் சுமக்கப்பெற்ற அச்சூரியன் உன்னை யினிமை வாய்ந்த மதுவாக மாற்றிவிட்டான்—(எ-று.) புலிங்கம், தீப்பொறி, ஊர்க்குருவி யிரண்டுக் கும் பெயர். சிவப்பு, வெள்ளை, கறுப்பு பேதத்தால் மூன்றுவகைப்பட்ட காலி கராலி முதலிய ஏழுவகைச்சுடர்களென்னலும் தகும்; இன்றேல் 21 வகைப்பட்ட ஊர்க்குருவி பேதத்தைக்கொள்ளலுந்தகுமென்பார் ஸாயணர். முன்பு மண்டலம் 1 ஸூக். 50செய். 12றக்கிளிமுதலிய பறவைமஞ்சட்காமாலை யை மாற்ற உபயோகிக்கபட்டுள்ளதைக் காண்க.

13\. சாருறு விடத்தை மாற்றுஞ் சத்திவாய்தொண்ணூற்றொன்பா
னேருறு நதியி னுமமெவற்றையு மெண்ணினேன் யான்;
தூரமன்னவன் றன்பாதை; அரியினற் சுமக்கப் பெற்றோ
னுரு மாதுரியத் தேனு யாக்கின னுன்னை மெய்யே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 191.

(இ-ள்.) எங்களைச்சாரும் விஷத்தை மாற்றுஞ் சக்திபொருந்திய தொண்ணூற்றொன்பது நதிகளெல்லாவற்றின் பெயரையும் யான் எண்ணிக் கீர்த்தனஞ்செய்தேன். அவனது பாதை அதிதூரத்திலுள்ளது. (விஷமே!) அரியென்னுங் குதிரையினாற் சுமக்கப்பெற்ற சூரியனுன்னை இனிய மதுவாக மாற்றிவிட்டான்—(எ-று)

(வேறு.)

14 மூவெழுமைசார் மயிற்பெடை யோடெழு சுவசை
யாவவா நதிகளு முனதுருடம் விடமதனை,
யாவமேவாடு கும்பத்தினிற் பெண்கடண்ணீரை
மேவு சேய்மையிற் சேர்த்தலிற் சுமந்து சென்றனவே.

(இ-ள்.) இருபத்தோரு பெண்மயில்களும், கங்கைமுதலிய ஏழு நதிகளும், பெண்கள் குடத்தில் தண்ணீரைத் தூக்கிக்கொண்டு தூரப்பிரதேசத்துக்குக் கொண்டுபோவதுபோல, உன்னுடையவிஷத்தைத் தூரக்கொண்டுபோயின—(எ-று.) 21 என்ற எண் ஒரு காரணமுமின்றி மேற் பன்னிரண்டாவது செய்யுளினின்றும் எடுக்கப்பெற்றதுபோலுமென்பார் மேனாட்டாசிரியர். மயில்கள் பாம்புக்குப் பகையென்பது உலகபிரஸித்தம். நதியேழு மண். 12 சூக். 32 செய். 12 பார்க்க.

15. குற்றுருக்கொடு குவலயத்தினிற் குழிபறிக்குஞ்
சிற்றுயிரதா நகுலமுன்றனைத்தெறும் விடத்தை
முற்று நேடியே யோட்டுக; இலெனின் முரணி
னெற்றி யன்னதைக் கல்லினு னசுக்குவ னின்னே

(இ-ள்.) அற்ப உருவோடு மண்ணிற் குழிபறிக்கும் கீரியானது உனது விஷத்தை முழுவதுமில்லாமற் செய்யட்டும். இல்லாவிடில் அதை என் வலிமைகொண்டு கல்லினால் நசுக்கிக் கொல்லுவேன்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் அவ்விருக்குக்கு, 'விஷப்பூச்சி மிகச்சிறியது. அப்பிராணியை நான் கல்லால் நசுக்குகிறேன்.' தூரதேசங்களுக்குப்போன அவ்விஷத்தையங்கிருந்து விலக்கி யோட்டுவேன். எனமொழிபெயர்ப்பர். குஷும்பக:என்பதற்கு விஷப்பையையுடைய பிராணியென்று லூட்விக், கிராஸ்மான் இவர்கள் கூறுவதாற் றூனு மதனையே பின்பற்றினதாகக் கூறுவர். ஸாயணர் நகுலம் பாம்புக்கு வைரியென்று எல்லாரு மறிந்ததென்பர்.

16. அரசமுற்ற தேள் விஷம் வலியற்றதென் றீண்டு
கிரியினின்று மக்கிரிதான் வெளிவந்து புகன்ற,
துரசுவெங் கொடுக்குள விருச்சிக மெனுமுயிரே,
அரச முன்விட மென்பதை நீ யறிகுவையே.

(இ-ள்.) நகுலமானது மலைப்பக்கத்திலிருந்து வெளிவந்து தேளினது விஷம் ஸாரமற்றதென்று புகன்றது. 'விருச்சிகமே! உனது விஷம் அற்பத்தன்மையோடு கூடியது.' என்று கூறிற்று—(எ-று) தேளின்விஷம் சிறியது. பாம்பின் கடியும் கிருமி முதலியவற்றின் கடியும் அற்பமே. அவை பாதிப்பதில்லை யென்றும் கூறிற்றென்பார் ஸாயணர். இச்செய்யுட்களெல்லாம் விஷத்தைப்போக்கும் உபநிஷத்தாம்.

வருக்கம் 16.

முதல் மண்டலம் முற்றும்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

முதல் மண்டலம் இதனோடு முடிந்தது. இதற்குச் சதர்ச்சி மண்டலமெனப் பெயர் வந்ததன் காரணம் ஒவ்வொரு ரிஷியும் ஏறக்குறைய நூறு இருக்குக்கள் அல்லது தனிச் செய்யுட்கள் பாடியுள்ளதாலென்க. இம்மண்டல அட்டவணை பின்வருமாறு:

முதல் மண்டலம்.

அநுவாகம்.	சூக்தம்.	ரிக்குக்கள்.	தமிழ்ச் செய்யுள்.
1	3	30	30
2	4	40	40
3	4	40	40
4	6	66	66
5	6	77	77
6	7	97	97
7	5	71	71
8	8	96	96
9	7	80	80
10	7	72	72
11	7	74	74
12	9	91	61
13	11	97	97
14	9	106	106
15	12	125	125
16	10	108	108
17	5	83	83
18	6	78	78
19	7	60	60
20	6	40	40
21	17	119	119
22	8	123	123
23	15	124	124
24	12	115	115

ஆக அநுவாகம் 24-க்கு சூக்தம், 191 ரிக், 2012. அதற்குத் தமிழ்ச் செய்யுள் 1982.

இம்மண்டலத்தின் சூக்தங்களைக் கண்ட ரிஷிகளின் சரித்திரச் சுருக்கம் பின்வருமாறு:

மண்டலம் 1 ஸூக்தம் 191.

1. மதுச்சந்தஸ்: இவன் விசுவாமித்திர வம்சத்து பிறந்தவன். இவன் 1 முதல் 10 முடி வுள்ள ஸூக்தங்களைக் கண்டவன்.

2. ஜேதா: இவன் மேற்சொன்ன மதுச்சந்தஸி புத்திரன். 11வது ஸூக்தத்தைக் கண்ட வன்.

3. மேதாதிதி: இவன் கண்ணுவனது புத்திரன். 12 மு தல் 23 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களைக் கண் டவன். இவனது யாகத்தில் இந்திரன் ஆட்டுக்கடா உருவாகவந்து சோமபா னஞ்செய்தான். இவனொரு ஆப்ரீ ஸூ க்தத்தைக் கண்டவன்.

4. சுநச்சேபன்: அஜீகர்த்தரது புத்திரன். அரிச்சந் ரன் மகன் ரோஹிதனுக்குப் பதிலா வருணபலிக்காகத் தந்தையினிடத்து வி லைக்கு வாங்கப்பட்டு விசுவாமித்திரரது சற்போதனையினால் வருணனைப்பாடி யூ பத்தினின்றும் அவிழ்க்கப்பட்டுத் தப் பியவன். 24 முதல் 30 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களைக்கண்டவன். வெகு உருக் வான கவி.

5. ஹிரண்யஸ்தூபன்: இவன் அங்கிரஸ வம்சத்து வந்தவன் 31 முதல் 35 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களை கண்டவன்.

6. கண்ணுவன்: கோரனது புத்திரன். 36 முதல் 43 மு டியவுள்ள ஸூக்தங்களைக்கண்டவன்.

7. பிரஸ்கண்வன்: 6வதாகச் சொன்ன கண்ணுவனது பு திரன். 44 முதல் 50 முடியவுள்ள ஸூ க்தங்களைக் கண்டவன்.

8. ஸவ்யன்: அங்கிரஸனது புத்திரன் இந்திரனுமா னுமானவன். 58 முதல் 63 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களைக் கண்டவன்.

9. நோதா: கோதமனது புத்திரன். 58 முதல் 64 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களைக் கண்ட வன்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

10. பராசரன்: சக்தியின் புத்திரன். கிருஷ்ணத்வைபாயனவ்யாஸனின் தந்தை. 65 முதல் 73 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களைக் கண்டவன்.

11. கோதமன்: ரஹூகணனது புத்திரன். நோதா அல்லது நோதஸனின் தந்தை. 74 முதல் 93 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களைக் கண்டவன். இவனுக்காக அசுவினிகள் ஒரு நீரூற்றைக் கொண்டுவந்தளித்தார்கள்.

12. குத்ஸன்: ஆங்கிரஸன் புத்திரன். 94 முதல் 98 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களையும், 101 முதல் 115 முடியவுள்ள ஸூக்தங்களையும் கண்டவன். இவனும், 105 வது ஸூக்தத்தை யிவனோடு பாடிய அபன் புத்திரனை திரிதனும் கிணற்றில் தள்ளப்பட்டு வருந்தியவர்கள். விசுவதேவர்களையும் இந்திரனையும் துதித்துக் கரையேறினார்கள்.

13. காச்யபன்: மரீசியின் புத்திரன். இவன் ஒரே ரிக்குள்ள 99 வது ஸூக்தத்தைக் கண்டவன்.

14. வார்ஷாகிரர்: விருஷாகிரன் புத்திரர், ரிஜ்ராச்வன், அம்பரீஷன், ஸஹதேவன், பயமானன், ஸுராதஸன் என்னும் ஐவர். 100 வது ஸூக்தத்தைக் கண்டவர்கள். இவர்களுக்குக் காரணப்பெயர்களாக வந்தவை இவை. இவருள் ரிஜிராச்வன் கதை வருமாறு: 'ஒருநாள் அசுவினி தேவதைகளின் வாகனமாகிய கழுதை காட்டு நாய் வேஷம்போட்டுவர அதற்கு 100 ஆடு பலி கொடுத்தான். அவன் தந்தை யவனது கண்ணைக் குத்திவிட அவன் அசுவினியர்களுக்குத் தன்னை நூற்றொராவது ஆடாகப் பலியிட வெண்ணிய போது அவர்கள் மெச்சி அவனுக்குப் பார்வையைமீண்டு மளித்தனர்.' என்பது

15. கட்சிவான்: தீர்க்கதமஸனுக்கும் அங்கராஜன் தாஸியாகிய உசிஜைக்கும் பிறந்தவன். பின்

ளர் அங்க தேசாதிபதியாய் ராஜசூய யாகத்தைச் செய்தவன். இவன் பத்னியின் பெயர் விருசயை. பாவயவ்யனைப் புகழ்ந்து தட்சிணை பெற்றுத் தந்தையாகிய தீர்க்கதமஸனுக்கதனை யளித்தவன். குதிரைக் கடிவாளத்தைப் பிடித்தவனென்பது இவனது பெயரின் பதப்பொருள். இவன் ஒருசமயத்துப் பிராஹ்மணனாகவும்மற்றொரு சமயத்துக்ஷத்திரியனாகவும் விளங்குபவன். 116 முதல் 126 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக் கண்டவன். வெகு இதிஹாஸங்களை யிவனது சூக்தங்களிற் காணலாம்.

16. பருச்சேபன். திவோதாஸனது புத்திரன். இத்திவோதாஸனுக்கு அதிதிக்வன் என்ற வேறொரு பெயருமுண்டு. இவனொரு சிறந்த தாதாவாகிய ராஜரிஷி. 127 முதல் 139 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக் கண்டவன்.

17. தீர்க்கதமஸன்: உசத்தியனுக்கும் மமதைக்கும் பிறந்தவன். பிரஹஸ்பதியென்னும் வேறொரு ரிஷியினாற் கருப்பத்திலிருக்கும் போதே குருடனாய்ப்போகும் வண்ணஞ் சபிக்கப்பட்டான். அக்கினியைத் துதித்து மீண்டுங் கண்ணைப்பெற்றான். 140 முதல் 164 முடியவுள்ள சூக்தங்களைக் கண்டவன். இவன் ஒரு ஆப்ரீ ஸூக்த ரிஷி.

18. இந்திரன்: 165, 170 சூக்தங்களிற் சில ரிக்குக்களைக் கண்டவன். 'யாருடைய கூற்றுக்கச் சொல்லப்படுகின்றதோ அவர்களே ரிஷிகளாம்' என்னும் வாக்கியத்தின்படி இந்திரன் ரிஷியானான்.

19. மருத்துக்கள். 165வது சூக்தத்திற் சில ரிக்குக்களைக் கண்டவர்கள். இவர்களும் மேல்நியாயத்தாலான ரிஷிகளேயாம். இவர்கள்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 5.

நாற்பத்தொன்பதின்மரான கதையை மண். 1சூக் 114 செய்யுள் 6ற் காண்க.

20. அகஸ்தியன்: மித்திராவருணர்கள் ஊர்வசியை மோகித்தபோது அவர்களது ரேதஸ் ஒரு கும்பத்தில் விழ அகஸ்திய வஸிஷ்டர்கள் உற்பவித்தார்களென்பது கதை. இவன் 165 முதல் 191 முடியவுள்ள ரிக்குக்களைக் கண்டவன். இவனொரு ஆப்ரீ ஸூக்த ரிஷி.

21. லோபாமுத்ரா: அகஸ்தியன் மனைவி. 179வது ஸூக்தத்தில் முதல் இரண்டு இருக்குக்களைக் கண்டவள். இச்சூக்தத்தின் கடையிரண்டு இருக்குக்களையும் அகஸ்தியனது சிஷ்யன் கண்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இவை பிராயச்சித்த ரூபமான ரிக்குக்களாம்.

ஆங்கில தேசத்திலுள்ள கோபதநகர (Oxford.) சர்வகலா சாலையிற் பதிப்பிக்கப்பெற்ற காத்தியாயநரது ஸர்வாநுக்கிரமணியின் பதிப்பாசிரியராகிய மாக்டாநல் என்பவர் இம்முதல் மண்டலத்துக்குப் பின்வருமாறு சந்தஸநுக்கிரமணி கூறுவார்:—

1 காயத்திரி (24)	ரிக்குக்கள்	472.	(இச்சந்தஸில் பாதநிச்ரத்தும் பிரதிஷ்டாவுமடங்கும்.)
2 உஷ்ணி (28)	ரிக்குக்கள்	21.	(இச்சந்தஸில் புரஉஷ்ணி, ககுப், தநுசிரா, அநுஷ்டுப்கர்ப்பம் இவைகளடங்கும்.)
3 அநுஷ்டுப் (32)	ரிக்குக்கள்	117.	(இச்சந்தஸில் காவிராஜ், நஷ்டரூபி, கிருதி, விராட் இவைகளடங்கும்.)
4 பிரஹதி (36)	ரிக்குக்கள்	5.	(இச்சந்தஸில் விஷ்டாரப்ரஹதி, ஸ்கந்தோக்ரீவி, யடங்கும்.)
5 பங்க்தி (40)	ரிக்குக்கள்	61.	(இச்சந்தஸில் பிரஸ்தார பங்க்தி, சதுஷ்பாதவிராட், இவைகளடங்கும்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 191.

6 திருஷ்டுப்(44) ரிக்குக்கள் 742. (இச்சந்தஸில் விராட்ரூபா, விராட் ஸ்தானம், இவையடங்கும்.)
7 ஜகதி (48) ரிக்குக்கள் 356.
8 அதிசக்வரி(60) ரிக்குக்கள் 5.
9 அஷ்டி (64) ரிக்குக்கள் 4.
10 அத்யஷ்டி(68) ரிக்குக்கள் 80.
11 த்ருதி (72) ரிக்கு 1.
12 அதித்ருதி(76) ரிக்கு 1.
13 துவிபாதவிராஜ் (20) ,, ,, 61. 31 என்றுள்ளது.
14 பிரகாத பர்ஹத (36 & 40) 89. இவை ப்ரஹதி ஸதோப்ரஹதிகளாம்.

2006

இந்தப் பட்டியினின்றும் ஆறு சூக்தம் குறைவதன் காரணந் தெரியவில்லை. இத்தமிழ்வேத நூலாசிரியர் மஹாபிரஹதியைப் பிரஹதியிற் சேர்த்துள்ளார். இவ்வநுக்கிரமணி நூல் கிடைப்பதன் முன்னரே இந்நூலாசிரியர் சந்தச்சீர்ப்பாடு செய்து கொண்டுவிட்டதாற்சந்தங்களிற்சில வேறுபாடுகளேற்பட்டுள்ளன எனினும் பெரும்பான்மை வேதச் சந்தஸ்களை குழுப்படுத்தியிருக்கும் முறைக்கு ஒத்ததாகவேயிருக்கிறது. முதல் ஏழு சந்தஸ்களையே வேதப்பண் ஏழு என்று வழங்குவது வேதவழக்கு. துவிபாதவிராஜ் இவ்விரண்டாகப் படிப்பதே வழக்கானது பற்றி அவ்வநுக்கிரமணியில் 61 என்னாது 31 என்றே வரைந்துள்ளார்கள். எனினும் ரிக்கின் றொகையேறக்குறைய சரியாக வரும்படி 61 என்றே இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளது. 60 இரட்டை இருக்குக்களும் 1 ஒற்றை ரிக்கு அதிகமாகவுமிருப்பதுணர்க. (.) இக்குறியிட்ட அடையாளங்களுக்குள்ளுள்ள எண்கள் அவ்வடமொழிசந்தத்தின் எழுத்துக் கணக்குகளை யெடுத்துக்காட்டுவன.

இரண்டாவது மண்டலத்திற்குக் கிருத்ஸமத மண்டலமென்றுபெயர். இம்மண்டலத்துக்கு இப்பெயர்வந்த காரணத்தை மேல் சௌநகரது வரலாற்றில் ஷட்குரு சிஷ்யர் கூறியுள்ள கதையிற்

கூறினர். இச்சௌநகரே க்ருத்ஸமதரென்ற பெயருடன் இம்மண்டலத்தை யொழுங்குபடுத்தியவர். இதுமுதல் ஆறு மண்டலங்கள் ரிஷிகளின் பெயரால் விளங்கும். 2வது மண்டலத்துக்குக் க்ருத்ஸமதர், 3வதுக்கு விசுவாமித்திரர், 4வதுக்கு வாமதேவர், 5வதுக்கு அத்திரி, 6வதுக்கு பாரத்வாஜர், 7வதுக்கு வஸிஷ்டர் இவர்கள் ரிஷிகளாம். இவர்களுக்கு மாத்யமர்கள் என்ற பெயருண்டு; இவர்களது மண்டலங்கள் முதல் மண்டலமாகிய சதர்ச்சிமண்டலத்துக்கும், எட்டாவது (ப்ராகாத) ஒன்பதாவது (ஸோமபவமான) பத்தாவது (க்ஷுத்ரஸூக்த மஹாஸூக்த) மண்டலங்களுக்கும் மத்தியிலிருப்பதால் இவர்களுக்கு அப்பெயர் வரலாயிற்று. இவர்கள் ஒருகாலத்தவர்கள் என்று ஊக்கவும் இடமுண்டு. ஏனெனில், கௌஷீதகி ப்ராஹ்மணம் 11, ஐதரேயப் ப்ராஹ்மணம் 2—19, இவற்றில் "மாத்யமர்கள் ஸரஸ்வதி நதிக்கரையில் ஸத்ரயாகஞ் செய்தார்கள், அப்பொழுது கவஷன் அவர்களுக்கு மத்தியில் உட்கார்ந்தான். நீ தாஸீ புத்திரனாதலால் உன்னோடு கூட யாங்கள் புசிக்கமாட்டோம்.' என்றார்கள். அவனுக்குக் கோபம்வந்து, 'ப்ரதேவத்ராப்ரஹ்மணே.' (மண். 10 சூக். 30 செய். 1) என்னும் ஸூக்தத்தைப் பாடி ஸோமாபிஷவத்துக்கு வேண்டிய நீரைத் தெய்வீகமாய் வரவழைத்துத் தந்தான். அதனால் அவனையும் ரிஷியாக ஒப்புக்கொண்டார்கள்." என்று சொல்லப்படுகிறது.

இரண்டாவது மண்டலம் முதல் 7வது மண்டலம் வரையிலுள்ள ஸூக்தங்களையெல்லாம் அவ்வம்மண்டலப் பெயரமைந்த ரிஷி யொருவரே பாடினரென்பதில்லை. அம்மண்டலத்துப் பெரும்பான்மையான சூக்தங்களை அவ் ரிஷி பாடினரென்று கொள்ளுதலே தகுதியென்க

192. (1) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம். 1.

16 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமத் சௌநகன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: அக்கினி.

ஆங்கிரஸ குலோத்பன்னனான சௌநகன் அசுரரால் பிடிக்கப்பட்டுப் பின் இந்திரனால் விடுவிக்கப்பட்டான். இவ்விந்திரனே அவனைப் பிருகுகுலத்தவனாக்கிக் கிருத்ஸமதனென்ற பெயரையு மளித்தவன். இதனைச் சௌநகர்

மண்டலம் 2 ஸூக்தம் 1.

காலத்திலின்கட் டைட்குருசிஷ்யபரம்பரை கூறினுகள் கல்பேயமுள்ளன. குருசிஷ்யரென்பது ஆறு குருக்களுக்கு சிஷ்யர் என்னும் பொருளுடைய புணர்த்துங் காரணப்பெயர். இவரே காத்தியாயனர்கு சிஷ்யராக எல்லா ஸூக்தங்களுக்கு வேதார்த்த தீபிகை யென்னும் விரியுரை யெழுதினவர்.

(மூலம்.)

1, நரர்கள்வயி னரபதியா மக்கினியே
  பகற்கால நலங்க ளெலாங்
வருமுறைவே பிறந்தனை மீ மறை நீரிற்;
  கல்லதனின் மலிக்கு மரத்தாற்
மருவினை நீ; வனமாக்கள் பிறப்பித்தாய்;
  ஓடதிக்கண் வந்தாய் நீயே;
உருவுயர்விற் சுசியுமுஞ் சூரியனுக்
  தோன்றுவது முறைமு வெய்யே.

(இ-ள்.) யஜமானர்களாகிய மனிதர்களிடத்து நரபதியாகவுள்ள வக்கினியே யாகத்துக்காகப் பகலெல்லாம் பிரகாசிக்கும் மழை நீரிலும், கல்லிலும் காட்டு மரங்களிலும், ஓஷதிகளிலும், சுத்தமான ஜுவலித்தாடு கூடிய சூரியனிலும் பிறக்கிறாய் (எ-று.) சுத்தமாய்ப் பிறக்கிறு யென்பதே நமலைபா டமாயினும் ஸாயணருரையைத் தழுவிச் சுத்தமான சூரியனுய்ப் பிறக்கிறு யென்றார். வித்யுத் அக்னம், நாவாக்னம் இவைகளைக்குறித்தபடி.

2. அக்கினியே யோதாவின் கன்மமுமா
  தாம்; போதனணியார் கன்ம
முக்கியமா யுன்னதுவாம்; காலமறிக்
  கியலிருத்விக் முன்னும் வேலை
யெக்கியத்தி னுன்னதுவே; நேட்டாவின்
  றொழிலுனதாம்; யாகன் றுன்னுக்
தக்கபிர சாஸ்தாவுங் ஹியுமாகப
  பதிபிரமன் மக்கினியே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! ஹோதாவின் வேலை யுன்னுடையதாம்; போதனது வேலையும் உன்னுடையதாம்; காலமறிந்துசெய்யும் ரித்விகின் வேலையும் உன்னுடையதாம்; நேட்டாவின் றொழிலும் உனதாம்; யாகக்கிருஹத்தில் யக்ஞத்தை யிச்சிக்கும் பிரசாஸ்தா, அத்வர்யு, பிரமன், கிருஹபதி யிவர்களெல்லாரும் நீயே—(எ-று.) (Damam) தமம், யாகக்கிருஹமெனக. யாகப்பிராஹ்மணர்கள் 16 வரில் முக்கியமானவர்களைச் சொன்னார். அவர்களது தொகையும் தொழிலும் யாகத்துக்குத் தக்கவாறு மாறுபடுமெனும், அவர்களைப்பற்றி ஆசுவலாயனர் கூறுவதாவது:

1, ஹோதாவும், மைத்ராவருணர், அச்சவாகன், க்ராவஸ்துத் இவர்களும், 2 பிராஹ்மணும், பிராஹ்மணாச்சாம்ஸி, அக்னீத்ர, போதா இவர்களும், 3. அத்வர்யுவும், பிரதிப்ரஸ்தாதா, நேஷ்டா, உந்நேதா இவர்க

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

ரு. 1 உத்காதாவும், பிரஸ்தோதா, ஆக்னீத்ரன், போதா இவர்களும் ஆகப் பதினறுவர்களாம். ஒவ்வொருவரிலும் பின் சொல்லப்பட்டவர்கள் முதலில் சொல்லப்பட்டவனது உதவியாளர்களாம். உதவியாளர்களின்றி முதல் நான்குபேர்களை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுக்கும்போது பிரஹ்மாவை முதலிற் றேர்ந்தெடுப்பதென்பர் ஆசுவலாயனர். இவர்களைத்தவிர கிரஹபதி பதினேழாவனாம். கௌதமஸூத்ர பாஷ்யத்தில் அக்கினி ஹோத்ரம் அல்லது ஔபாஸனத்துக்கு அத்வர்யு ஒருவனும், தர்சபூர்ணமாஸத்துக்கு நால்வரும், சாதுர்மாஸ்யத்துக்கு ஐவரும், பசுபந்தத்துக்கு அறுவரும், ஜ்யோதிஷ்டோமத்துக்குப் பதினறுவரும் வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆசுவலாயனர் இரண்டுநாள் முதல் பதினொருநாள்வரையிலும் நடக்கும் அஹீன யாகங்களுக்கும், ஒருநாளில் நடக்கும் ஏகாஹங்களுக்கும் பதினறுவர் வேண்டுமென்றும், 13 நாள் முதல் 10 நாள்வரையில் நடக்கும் ஸத்ர யாகங்களுக்கு 17 பேரும் வேண்டுமென்றும் கூறுவர். இவர்களது கிரியைகள் வருமாறு: ஹோதா ரிக்வேத உக்தங்களைக் கூறுவோன்; தேவர்களையழைப்பவன். மைத்ராவருணனும், அச்சாவாகனும், கிராவஸ்துத்தும் இவனுக்கு உதவி செய்வோர். அத்வர்யு யஜுர்வேத மந்திரங்களைக் கூறுவோன். யாக பூமியை யளந்து வேதி நிருமித்து யாகத்துக்கு வேண்டியவற்றைத் தயார்செய்பவன்; பிரதிப்ரஸ்தாதாவும், யாககர்த்தாவின் மனைவியைக் கூட்டிக்கொண்டு வரும் நேஷ்டாவும், உந்நேதாவும் அத்வர்யுவுக்கு உதவிசெய்பவர்கள். பிரஹ்மா மூன்று வேதத்தோடு அதர்வத்தையு மறிந்தவன்; ப்ராஹ்மணாச்சம்ஸன், ப்ரதிஹர்த்தா, ஸுப்ரஹ்மண்யன் இவர்கள் அவனுக்கு உதவிசெய்பவர்களாம் உத்காதா ஸாம கீதங்களை யுபயோகிப்பவன். நன்றாய் ஸ்தோத்திர பாடங்களைக் கூறும் ப்ரஸ்தோதாவும், அக்கினியை மூட்டுபவனாகிய ஆக்னீத்ரனும், பரிசுத்தமாக யாகஸ்தலத்தை வைப்பவனாகிய போதாவும் ஆகிய மூவர்களும் அவனுக்கு உதவி செய்பவர்களாம். இந்த நியதி எல்லா யாகங்களிலும் ஒருவிதமாகவில்லை. சில விடங்களில் போதா பிரஹ்மனுக்கு உதவி செய்பவனாகவும், ப்ரசாஸ்தா (யாகவிசாரணை கர்த்தா வென்றபடி) ஹோதாவுக்கு உதவியாளனாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் ப்ராஹ்மணங்களிற் கண்டுகொள்க. இவர்களைத்தவிர யாகபலியைச்செய்யும் சமிதாவும், பலிப்பசுவின் அவயவங்களைக் கெடாதபடி கிழித்தெடுத்துவைக்கும் வைகர்த்தாவும், யாககர்மங்களை மேற்பார்க்கும் ஸதஸ்யனும், யாகபுருஷனும் கிரகபதியும், (இவர்கள் மூவரா யிருப்பதுமுண்டு) கூடப் பாடுவோர்களாகிய உபகாதாக்கள் பலரும், ஒரு ஆத்ரேயனும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். பார்யையைத்தவிர இதர பத்தினிகளும் சொல்லப்படுகிறார்கள். தாண்ட்ய ப்ராஹ்மணத்தில் ப்ரதிப்ரஸ்தாதாவைக் கூறாமல், இரண்டு அத்வர்யுக்களும், இரண்டு உந்நேதாக்களும், இரண்டு (Abbigarapagarau) அபிகராபகரர்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

3. நன்மையர்த மிச்சையளி காலோநீ,
யக்கினியே, நனிலும் வேந்தன்,
வன்மைமிகுதி பலர்புகழும் வணக்குரிய
விழித்துறு நீ; மறையப்பதியே;

மண்டலம் 2 சூக்தம் 1.

யின்மைபொழி தனமளிந்த பிரமனுநீ,
விவிதவுரு வேய்ந்து நிற்போய்,
பன்மைமேறி புத்தியொடு மெக்காலு
மெங்களைநீ பாலிப்பாயே:

(இ-ள்.) அக்கினியே! ஸத்துக்களுடைய இச்சைகளை வர்ஷிக்குங்காள் நீயாம். இந்திரன் நீயாம். பாவமின்மையை யுடைய பலரும் புகழ்ந்து வணங்குதற் குரிய விஷ்ணு நீயாம். பிரஹ்மணஸ்பதியே! இல்லாமையையொழிக்கும்பசுவாதி செல்வங்கள்நிறைந்தபிரஹ்மாவும் நீயாம். பலவிதவுருவோடு கூடிநிற்கும்வைச்வாநரனே! பலவிதமாய்ப்பெருகியுள்ளபுத்தியோடு எக்காலத்தும் எங்களைக் காப்பாற்றுவாய்—(எ-று) விஷ்ணு குருகாயோ நமஸ்ய: என்பதற்கு 'வன்மைசெறி பேரடிகொள் வணக்குரிய விட்டுணுநீ' யென்பர் மேனுட்டாசிரியர். பலவித புத்தியோடுகூட வர்த்திக்கிறுயென்பதே மூலத்திலுள்ளது.

4. அக்கினியே, திடவிரத மோங்கிறையாம்
வருணனுநீ; யண்டார் தம்மை
மூக்கியமா யழிக்குங்கால் மித்திரனுப்
போற்றுடைய முந்துவோய்நீ;
தக்கவிகொடையாளனு மரியமனைன்
சற்பதியுஞ் சார்ந்தானுய் நீ;
எக்கியத்துப்பலனளிக்கு மம்சனெனத்
தேவனே யிசையந்தாய் நீயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே, திடவிரதத்தோடு கூடிய ராஜாவாகிய வருணன் நீயாம். பகைவர்களை யழிக்கும்போது மித்திரனெனப் போற்றப்பெறுபவனு நீயாம். தாதிருத்துவம் மிகுந்த அர்யமணனும், சத்துருக்களைப் பரிபாலிப்பவனுமாக நீ யானுய். தேவனே! யக்ஞத்திலிடத்து யாககர்த்தாக்களுக்குப் பலனைப் பங்கிட்டுத்தரும் (சூரிய மூர்த்தியந்தரபூதனை) அம்சனும் நீயே யாம்—(எ-று.) அம்சன் ஆதித்தியர்களில் ஒருவன், பலனைப் பங்கிட்டுத்தருபவன்.

5. அக்கினிநீ துவட்டாவாய் மகக்குழுக்கு
நற்றனத்தை யளியா நின்றுய்;
தக்கதுதி மொழியுனவே; மித்ரமக,
வெமதுறவாய்ச் சார்கின்றுயால்;
புக்கபரிச் செல்வமதை, விரைவுகைப்போய்,
தந்திடுவாய்; பொருந்தும்பல்ல
வெக்கியமார் செல்வமுளோய், நரர்களுந்துப்
வலித்தானத் தியைவாய் நீயே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ (பலனைச் சம்பாதிக்கும்) துவஷ்டாவாய் நல்ல வீரியத்தோடு கூடிய தனத்தை யக்ஞத்திற் கூடியுள்ள ஜனங்களுக்குத் தருகிறாய். ஸ்துதி வசனங்களெல்லாம் உன்னுடையனவே. இதஞ்செய்யும் தேஜஸோடு கூடியவனே! (மித்திர மஹனே யென்பதன் பொருள் அது) நீ எங்களது பந்துத்வத்தை யடைகிறாய். உனது வாஹனங்களை விரைவாய்த் தூண்டுபவனே! நல்ல குதிரைகளாகிய செல்வத்தைத்தருவாய். பலவிதமான செல்வத்தோடு கூடியவனே! மனிதர்களுக்கு நீ வலிமை ஸ்தானமாக விருக்கிறாய்—(எ-று.) எக்கியமார் என்ற அடை வடமொழி மூலத்திலில்லை. மித்திரமஹ: என்பதற்கு ஹிதகாரிதேஜ: என்பார்ஸாயணர்.

வருக்கம் 17.

6\. உருத்திரனீ யக்கினியே பேரிடஞ்சார்
விண்ணுலகி னுரத்தோய் நீயே;
மருத்துவரசங் குழூஉப்பலத்தை நண்ணுகிறாய்;
உணவினுக்கு மன்ன னீயே;
பெருத்தகக விடுடையோய், வாயுவெனு
மருணவரி பெற்றுச்செல்வாய்;
அருத்தியினு னுனெமொடு பூடனெனப்
பரிசனத்தை யகிக்கின்றாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ துக்க நிவாரகனாகிய ருத்திரனும்.; விசாலமான இடத்தோடு கூடிய வானுலகத்திற் பலம் பொருந்திய அஸுரன் நீயாம். மருத்துக் கூட்டத்தாரது பலத்தை நீ யடைகிறாய். நீ உணவுக்கு ஈசுவரனும். பெரிய வீட்டைத்தைத்தரும் நிவாஸஸ்தலத்தோடு கூடியவனே! வாயுவேகமான சிவப்புக் குதிரைகளை யடைந்து (மகத்தை நோக்கியேனும் வனத்தை நோக்கியேனும்) செல்லுவாய். போஷக தேவதையாகிய பூஷனைப்போல உனது மனத்திற் பொருந்திய ஆசையோடு யாகதலத்திலுள்ள பரிஜனங்களைக் காப்பாற்றுகின்றாய்—(எ-று.) காட்டை நோக்கிச் செல்லும்போது வாயுவாகிய சிவப்புக் குதிரையின் மேலேறிக்கொண்டு என்று கொள்ளுதல் தகுதி

7\. உனைப்புனையு மவனுக்குப் பொன்னளிப்பா
யக்கினியே; யோங்குந்தவை
னினெனவே யரதனங்க டையீவாய்;
நரர்களிடத் தேய்பதியே
தனவிறையாய்ப் பகனாகச் சார்ந்துறுவாய்;
எக்கியமார் தமதில்யாவன்
மனமுவந்து பரிசரணை புரிபவனைக்
காப்பதற்கு மனங்கொள்வாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உன்னையலங்கரிப்பவனுக்குப் பொன்னளிப்பவன் நீ. ஒளிவிளங்குந்தேவனாகிய ஸவிதாவாய் ரமணீயமான மணிரத்னாதிதனங்களைத்தருபவன் நீ. நரபதியே, செல்வத்துக்கு அரசனும் பகனுமாய்

மண்டலம் 2. சூக்தம் 1.

றுக்கிறாய். யக்ஞக்கிரஹத்தில் உன்னைச் சேவிப்பவனுக்குப் பாலகனாகவிரு கிறாய்—(எ-று.) தமம், யக்ஞக்கிரஹம்.

8. அக்கினியே, மகப்பதியா முனைத்தமத்தில்
யஜமான ரமர்த்து கின்றார்;
மிக்கவொளி வீசியெமக் கருடனா
முன்றனையே வேண்டா நின்றார்;
தொக்கவணி நிறைதோற்றத் துருபவனே,
யெவைக்குமிறை யாகத் தோய்ந்தாய்;
புக்கசகத் திரஞ்சத முந்தசமிவற்றின்
பலனளிக்கப் பொருந்தினையே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! யாகஞ் செய்பவர்களுக்குப் பதியாகிய வுன்னை யக்ஞ கிரஹத்தில் யஜமானர்கள் அமைக்கிறார்கள். மிகுந்த வொளியை வீசி யெங்களுக்கருளுகின்றன செல்வமாகிய வுன்னையே யவர்கள் வணங்கிப் பிரார்த்திக்கிறார்கள் ஒளி நிறைந்த ஜ்வாலாரூபமாக காணப்படுபவனே! எல்லாவற்றிற்கும் நாயகனாக நீயானாய். ஆயிரம் நூறு பத்து என்னுமிக் கணக்குகளளிக்கும் பலனையெல்லாம் நீ யளிப்பாய்—(எ-று.)

9. தந்தையாமுனை, யெரியே. யிட்டிகளி
னார்விழைந்தார்; தநுத்தீக்காவலேவாய்,
சந்ததமும் பிராதாவா யுறவுன்னைக்
கன்மமதி விரந்துசார்ந்தார்;
முந்தவுனைவணங்குவர் தம்புத்திரனு
யமைகின்றாய்; முழுச்சுகத்தி
னந்தினனாய்த் தோழனாய்த் துன்பமுறா
தெமைக்காத்து நலமுற்றாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! பிதாவாகிய வுன்னை மனிதர்கள் யாகங்களில் விரும்பினார்கள். சரீர முழுவதும் பிரகாசிப்பவனே! எப்பொழுதும் தங்களது ஸஹோதரனாக நீயுறுமாறு உன்னைத் தங்களது கர்மங்களில் யாசித்து அவ்வகையே பெற்றார்கள். உன்னைச் சேவிப்பவர்களுக்கு நீ புத்திர ஸ்தானத்தி லமர்கின்றாய். பரிபூரண ஸுகத்தோடு விளங்கும் சகாயனாய் எங்களுக்கு துன்பநேராதபடி காக்கிறாய்—(எ-று.) தந்தையாய் உன்னை யடைய விரும்புபவர்களுக்குத் தந்தையாகவும், சகோதரனா யுன்னை யடைய விரும்புவோர்க்குச் சகோதரனாயும், புத்திரனா யுன்னை யடைய விரும்புவோர்க்குப் புத்திரனாயும் ஆக மூன்றுவகையாகவும் ரட்சிக்கிறாய் என்பது கருத்து.

10. அக்கினிநீ ரிபு,வருகே வாக்குரியன்,
கீர்த்தியுள வன்னந்துக்கு
தக்கதன மதனுக்கு மீசனனாய்;
ஒளிசிறந்து சாரா நின்றாய்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

மிக்கவனக்கியே பெரிப்பாய் காட்டமைந்த
யிருணீக்க; விறகுவின் யாகம்
புக்கதனை நடத்துவித்துப் பலனதனை
யெவ்விடத்தும் புணர்த்துவாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ (ஒளிவீசுபவன் அல்லது மேதாவியாகிய) ரிபுவாம். மிருதியாகப் புகழ்ப்பெறு மன்னத்துக்கும் செல்வத்துக்கும் ஈசுவரனும். நன்றாக ஒளி வீசுகின்றாய். இருள் கெடும் வண்ணம் எரி துரும்புகளை நன்றாகச் சுடுகிறாய். யாகத்திற் புகுந்து அதனை நடத்துவிக்கிறாய். யக்ஞ பலனை யெவ்விடத்துங் கூட்டுவாய்—(எ-று)

11. தேவனு மக்கினிநீ தாசடனுக்
கதிதியாகு; செப்பு மோம
மாவலொடு மமைப்பவனும்; பாரதியாய்க்
துதிகளினு லடைவாய் மெய்ம்மை;
தாவருநூ றிமமுள்ள விளையாகிக்
கொடைத்திறத்தைச் சார்வாய்; செல்வ
மோவருநற் பதியேநீ வாக்கிறைவி,
விருத்திரனை யொழித்தோன்றானே.

(இ-ள்.) தேவனே! அக்கினியே! நீ ஹவியளிக்கும் யஜமானனுக்கு அகண்டமான பலனை யளிக்கும் அதிதியாம். நீ ஹோம விஷயர்களுக்கு ஹோதாவாம். நீயே பாரதியாய்த் துதிகளினும் பலத்தை யடைந்து வளர்கிறாய். நூறு பனிக்காலங்களோடு கூடிய (பலவருஷமுள்ள அல்லது நீண்ட வாயுளுள்ள வெண்படம்.) இளையாய்த் தானத்திறமை யடைந்து நிற்போய். வஸுபதியே! நீயே ஸரஸ்வதியும், விருத்திர ஹந்தாவுமாம்—(எ-று.)

12. நன்குவளர்க் கப்பெற்றோ, யக்கினியே
யுத்தமவாழ் நாளாகின்றாய்;
நன்மைபெறக் கீர்த்திபல கண்ணுறுவ,
மகிழ்வளியுன் னன்னிறத்தே;
இன்மைதவிர்த் தனமளிக்கும் பெரியவனீ;
பலவிடயஞ் செறிந்தசெல்வம்
வண்மைபெறப் பலதிசையும் பரந்துளது
நீயெனவே வணங்குவாரே.

(இ-ள்.) நன்றாக வளர்க்கப்பெற்ற வக்கினியே! நீ யுத்தமவாழ்நாளுடை யிருக்கின்றாய். பார்ப்பவர்க்கு இன்பத்தைத்தரும் உனது (சிவப்பு வெளுப்பு முதலிய) வர்ணத்தில் பலவிதக் கீர்த்தியும் நன்றாகக் காணப்படுகின்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 1.

ருண. பாபங்களினின்று எங்களை விலக்கி உணவுப் பொருள்களையளிக்கும் மஹான் நீ. பலவித விஷயங்களு நிறைந்ததும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் விரிவாகப்பரந்துள்ளதுமான செல்வமும் நீயே—(எ-று.)

13. அக்கினியே யுனைவாயா யடைந்தனர்க
ளாதித்யர்; அருஞானத் தோய்,
சிக்குவையா யுனைச்செய்தார் தூயவொளி
யுடையவர்; சிறந்தவோம
முக்கியமார் செல்வமுளோ ரத்துவரத்
துனைவணங்கி முன்னே நிற்பர்;
எக்கியவா வுதியவியை யுன்வழியாய்த்
தேவர் புசிக்கின்று ரீண்டே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! அதிதிமக்களாகிய இந்திராதி தேவர்கள் உன்னைத் தங்களது வயர்கப்பெற்றார்கள். கவியே! பரிசுத்த வொளியோடு கூடியவர்கள் உன்னைத் தங்கள் நாக்காக வாக்கிக்கொண்டனர். ஹோமத்திரவியங்களோடுகூடிய வத்தேவர்கள் அத்துவரத்தில்உன்னை வேவிப்பார்கள். யக்ஞத்தில் ஆஹுதிசெய்யும் உணவுப்பொருள்களையுன் துவாரா தேவர்கள் புசிக்கிறார்கள்—(எ-று) கவி அரியஞானத்தோடு கூடியவன். அத்துவரம், யக்ஞம்.

14. அமரராந் துரோகமிலா ரக்கினியே,
தேவர்களா யார்ந்தோர் யாருந்
தமதவியை யுன்முகத்தா லுண்ணுகிறார்;
உன்றலே சாரம் வாய்ந்த
தமதிரிய பானமதை மர்த்தியருஞ்
சுவைப்படுத்தார்; தரைசார்பூடி
னமருகின்ற கருப்பமதா யொளிருயுநீ
தூய்மையொடு பிறக்கின் றாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! மரணமற்றவர்களும், துரோகமில்லாதவர்களுமான எல்லாத்தேவர்களும், தங்கள் அவியை யுனது வாய்மூலமாக வுண்ணுகிறார்கள். மர்த்தியர்களாகிய யஜமானர்களும் தங்கள் ஸாரநிறைந்த பானத்தை உனது உதவிகொண்டு சுவையுள்ளதாக்கிறார்கள். பூமியிலுள்ள செடி கொடிகளின்மத்தியில் விளங்குகின்ற நீ பரிசுத்த வொளியோடு பிறக்கின்றாய்—எ-று.)

15. இவர்களொடு மக்கினியே யுன்வலியாற்
கூடினைநீ; யிவரிற் றேவே,
சுவைபெறவுன் மகத்துவத்தா, னற்பிறப்போய்,
பிரிந்துறுவாய்; தோயுமஃது

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

நவையறுபல் லன்னமெலா மீண்டுறவே
தயக்குறுமா றுடற் பூவான்
இவையிரண்டு கம்மினுந்தன் னருங்குணத்தாற்
பரவுறுமா லெழிலி னின்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! இப்பிரவித்திபெற்ற தேவர்களோடும் உனது பலத்தினால் கூடுகின்றாய். தேவனே! மந்திரங்களோடு அரணி கடைவதாற் றோன்றுகிற காரணத்தால்) நல்ல பிறப்போடு கூடியவனே! இத்தேவர்களின் வேறாய் அவர்களுக்குப்பிரதிநிதியாக உன் மகத்துவத்தினால் பிரிந்து தோற்றுவாய். அவ்வுன் மகத்துவமானது யக்ஞ வலியன்னம் எல்லாவற்றையும் இங்குதங்கும் வண்ணம் செய்யும். பூமிவானங்களாகிய விரண்டிலும் தனது நன்மையினாற் பரவிக்கிடக்கும்—(எ-று.)

16. உன்புகழைப் பாடுமெமக் கக்கினியே
பசுவோடு முன்னு மாவைக்
கொண்பெறநற் பலனுக வனுப்புவிக்குஞ்
சூரிகளைக் கர்த்தவெம்மை
மண்பெறவாழ் வெய்துறவே யிருவரையு
நனிநடத்துக; மன்னு வீர
ரின்புறவெந் தமைச் சூழ மகக்குழுவிற்
பெரும்புகழை யியம்பல் யாமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது கீர்த்தியைப்பாடும் எங்களுக்குப் பசு குதிரை முதலிய செல்வங்களைப் பலனாகத்தரும்ஸூரிகளையும், எங்களையும் ஆகிய இருவரையும் சிறந்த வாழ்வை யடையுமாறு நடத்துவாயாக. வீரியத்தாற் றோன்றிய புத்திரர்களோடு யாங்கள் யாகக்கூட்டத்தில் உனது சிறந்த கீர்த்தியைச் சொல்லுவோமாக—(எ-று.) ஸூரி, யாகநடத்துவிக்கும் கர்த்தா.

வருக்கம் 19.

193. (2) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம். 2.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: இம்மண்டல திருஷ்டாவாகிய க்ருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: அக்கினி.

1. எக்கியத்தா லக்கினியாஞ் சாதவே
தசனவனை யேத்தி யோம்பல்;
எக்கியத்தி னவிகொண்டு மெய்வளர்க்குந்
துதிகொண்டும் வணங்க, லேற்றித்
தக்கவண மொளிர்பவனை நல்லனத்தை
யுடையவனைச் சார்ந்த போற்று
மிக்கவனை விண்ணுலக வோதாவை,
வலியதனை விளைப்போன் றனை.

மண்டலம் 2 ஸூக்தம் 2.

(இ-ள்.) ரித்விஜர்களே! ஜாதவேதஸனென்கிற அக்கினியை யுக்ருத்தி ஞெற்றுநித்து வளர்ப்பீர்களாக. நன்றாகவுறுட்டப்பெற்றவனும், நல்லவுணவுப்பொருளோடு கூடியவனும், வெகு ஸ்தோத்திரங்களோடு கூடியவனும், விண்ணுலகத்தில் வசிப்பவனும், ஹோமமைப்பவனும், பலத்தைச் சிருஷ்டிப்பவனுமான அவ்வக்கினியை, யக்ஞத்திற்குரிய சருபுரோடாசாதி ஹவிப்பொருள்களோடும் அவனது (அக்கினியினது) சரித்திரத்தை விஸ்தரிக்கும் ஸ்துதிப்பாட்டுகளோடும் வணங்குவீர்களாக—(எ-று.) ஜுஹ், ஹோதா, ஹோம நிஷ்பர்த்தகன். ஜாதவேதஸன். மண். 1. ஸூக். 44. செய் 1. பார்க்க.

2. இரவுபக, லக்கினியே, யுன்றனையே
விழைந்தனரா மேயுங் கோட்டத்
தாநிரைபோடுந்தங் கன்றுகளைச் சார்ந்திடுவ
தமைப்போன்றே; யோங்கும் பற்பல்
வரமளிப்போய், தேவர்களின் றூதுவனாய்ப்
பரவிடுவாய்; மாந்தர் தங்க
ளிரவொடுமற் றெக்காலு நியதியுள
நீயொளியி னெரிகால் கின்றாய்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! கொட்டிலிற் கறவைகள் தங்கள் கன்றுகளுக் குப்பால்தரவிரும்பிச் சார்வதுபோலக் காலை மாலை வேளைகளிலே உனக்கு ஆவதியளிக்க (ரித்விஜர்கள்) உன்னை விரும்பி அடைகின்றனர். பலவிதவரங் களைத்தருபவனே! தேவர்களினுடைய தூதனாய்ச் சென்று வாழும் பாவொய் மனிதர்களது இரவுக்காலங்களிலும் மற்றனெல்லாக்காலங்களிலுங் கூட ஒழுங்கு நிறைந்த் நீ யொளிவிட்டெரிகின்றாய்—(எ-று.)

3. கட்கினியன் பூமியொடு வானமதிற்
பரந்தவனைக் கடிதமைத்தார்;
விட்கினிய தேவர்களும் ரஜோமூலந்
தனிற்செல்வ மிளிருந் தேரின்,
திட்பமுள வெள்ளொளியார் தூயெரியைக்
குவலயத்திற் சிறந்தோ ரென்றும்
நட்பவதி வொடுபோற்றற் குரியவனை
மித்திரனி னுளித்தமன்றே.

(இ-ள்) நல்ல தோற்றத்தோடுகூடியவனும், பூமிவானங்களிற் பரந்துள்ளவனும், நிறைந்த வெள்ளொளியோடுகூடிய பரிசுத்தனும், பூமியிலுள்ள பெரியவர்கள் துதிக்கத்தகுந்தவனுமாகிய அக்கினியை, செல்வ நிறைந்த தேரைப்போலவும், மித்திரனென்னுந் தேவதையைப் போலவும் ரஜோலோகத்தின் அடியில் அமைத்தார்கள்—(எ-று.) ரஜம், அந்தரிட்சம்.

4. நெய்யொழுக்கு மவன்றன்னை ரஜமதனிற்
றனித்தகமந் தன்னி னோடிப்
பெய்தனராற் சந்திரப்பே ரொளியினனை
யர்தாத்துப் பெரிதுமேற்பாய்ந்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

நெய்தூவனைத் தனதுகனை வுணர்பவனைப்
பூவான மியங்கு நோக்கி
யுய்திபுரு வவைபாற்சென் றுநகமெனக்
காப்பவனை யோங்குமாறே.

(இ-ள்.) நெய்யை (அல்லது ஸாரபுஷ்டியுள்ள மழை நீரை) ஒழுகவிடு பவனும், தங்கத்தைப்போல வெளிவீசுபவனும்,(வளர்ந்த பின்னர்) அந்தரிட் சவுலகத்துப் பாய்ந்துசெல்பவனும், தன் சுவாலைகளாகிய கண்ணாற் காண்ப வனும், பூமி வானம் என்னும் இரண்டையும் பார்த்துக்கொண்டு அவை விருத்தியடையுமாறு பரவுவோனும், மழைநீரான் உலகைக் காப்பாற்றுப வனுமான அவ்வக்கினியை ரஜோலோகத்தில் அவனது தனித்த வீட்டில் அமைத்தார்கள் —(எ-று.) தமம், வீடு,கிரகம். தனித் தமம் ஜனங்களில் லாத வீடு என்பார் ஸாயணர்.

5. அவனேமதிருப்பீப்போ னெவ்வகைய
வத்வரத்து மமைந்து நிற்க;
அவன்றன்னை மானவர்க ளவியோடுந்
துதியோடு மடைந்து சூழ்வார்;
சுவணமொளிர் தாடையுளோன் வளர்ந்தோங்கு
மோடதிக்கட் டோய்ந் தெரிப்பான்;
இவமொளிரு நாளென்ன வுரோதசியைச்
சுவாலையினுற் றெரிக்கின்றனே.

(இ-ள்.) ஹோதாவாகிய அவ்வக்கினி எல்லா அத்துவர (யாக)ங்களிலு மமைந்து சூழ்வானுகை. அவனை மனிதர்கள் அவிப்பொருளோடும் ஸ்துதி யோடும் சூழ்கிறார்கள். பொன்போல ஒளிவிடும் தாடையோடு கூடியவன், விருத்தியாக நிற்கும் ஓஷதிகளினிடத்துப் பொருந்தி யவற்றைத் தகிப் பான். நக்ஷத்திரங்கள் நிறைந்த விண்ணைப்போல அவ்வக்கினி தனது சுவாலையினால் பூமிவானங்களை யொளிப்படுத்துகிறான்—(எ-று.) நாளொளி ருக்கியமென்ன என மாற்றிப் பொருள் கொள்ளுக.

வருக்கம் 20.

6. அக்கினிநீ யெஞ் சோமன் தனைக்கருதித்
தனமதனை யளித்து நன்கே
யிக்குவாத் தோனுக வெம்மாலே
மூட்டப்பெற் றொளியின் வீங்கல்;
எக்ஞியத்தி னவிப்பொருளை நரர்க்களிப்பான்
றேவர்களை யென்றுஞ் சாற்றிற்
றக்கவனாம் விருந்தயரப் பூவானை
யெங்களுக்காத் தயக்கிடாயே.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 2.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களுடைய க்ஷேமத்தையெண்ணி எங்
ளுக்குச் செல்வத்தையளித்து மிக்க வளப்பத்தோடு கூடியவனாய் எம்மாலே
மூட்டப்பெற்று ஒளிவீசி நிற்பாயாக. மனிதர்களுக்கு யக்ஞ வவிகளை யுண்
பண்ணுமாறும், தேவர்கள் வைனவிழாக் காலங்களில் விருந்தயரும் வண்ண
மும், பூமி வானங்களைச் செழித்தோங்குமாறு செய்வாயாக—(எ-று.)

7. அக்கினியே யெங்களுக்குப் பெருந்தனங்க
   ளளித்திடுக; சத நூற்றோரை
   முக்கியமா யளிக்கல்; புகழ்செறி யனத்தை
   வீட்டினைப்போற் றிறந்து மூட்டல்;
   இக்குவலயம் வானைப் பிரமத்தாற்
   செம்மையுற வியற்று; பென்றா
   ழொக்கவொளிர் விண்ணெனவே வெள்ளொளியை
   வைகல்களு மொளிர்விக் கின்ற.

(இ-ள்.) அக்கினியே யெங்களுக்குப் பசுவாதி பெரிய செல்வவி
சேஷங்களைத் தருவாயாக. ஆயிரக்கணக்கான புத்திர பிருத்யாதிகளைத் தருக
கீர்த்திமிகுந்த உணவுப்பொருள்களை வீட்டைத்திறந்தளிப்பதுபோலக் கொ
டுப்பாயாக. பூமி வானங்களை மந்திரங்களோடு கூடிய கர்மங்களாற் செ
மையுறுமாறு செய்வாயாக. ஆதித்யனொளி வீசும் ஆகாயத்தைப்போல விடி
யற்காலங்கள் வெள்ளொளியை வீசுகின்றன—(எ-று.) விடியற் காலத்தில்
ஆஹிதாக்கினிகள் ஒளிர்கின்றனவென்றும் கொள்ளலாமென்பர் ஸாயணர்.

8. மகிழ்வுதரும் வைகறொறு மவன் மூட்டப்
   பெற்றவனாய் மருவுஞ் செய்ய
   தகைமையுள பானுவின் விண்ணென வொளிர்வான்;
   நன்மகத்தே சாரும் போற்று
   விகவயின் மானுடவோதா வேத்தமொளி
   யாயுளோர்க் கேயும் வேந்தா
   யகமகிழும் பிரசைகளா லழகாகப்
   போற்றுறுநல் லதிதி யாவான்.

(இ-ள்.) மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற விடியற்காலங்கடோறும் அவன்
(அக்கினி) மூட்டப்பெற்றுச் சிவந்த வொளியோடு விண்ணைப்போல் விள
குகிறான். நல்ல யாகத்தில் இங்கு மநுஷஹோதாக்கள் ஸ்தோத்திரங்கள்
லேத்த, அக்கினி ஆயுக்கள் அல்லது மனிதர்களுக்கு மன்னனாகவும், உள்
மகிழ்விற் பிரஜைகள் அழகாக வுபசரிக்கும் விருந்தினனாகவு மாகிறான்—
(எ-று) ஒளிர்வான் ஆவான் என்பன நிகழ்காலப் பொருளன. வழக்கத்தை
குறிப்பதாற் காலவழுவமைதியாம். இம்முறையையே யெல்லாவிடத்தும்
கொள்க.

9. பழமைகொளு மக்கினியே, மக்களொமாற்
   பாடுற்ற பா,வுயர்ந்த
   கிழமைசெறி பெருவானின் மரணமறு

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 5.

தேவரிடைக் கிளர்ந்தே யோங்கும்;
அழகமரு மகமதனிற் றுதியாளற்
கவன்விழையும் வண்ண மார்ந்து
பழகுசதப் பல்லுருவ வேடணையைக்
கறவையினிற் பண்பி னீயும்.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்திலிருந்துறும் அக்கினியே! மனிதர்களாகிய வெங்களாற் பாடப்பெற்ற பாக்கள், உன்னதமான பெரிய வானத்தில் மரணமற்ற தேவர்களுக்கு மத்தியில் பெருமைபெற விருத்தியடைந்து நிற்கும். அழகிய யாகத்தினிடத்துத் துதிப்போனுக்கு அவன் விரும்புகிற வண்ணம் நூற்றுக்கணக்கான பசு குதிரை முதலிய பலவேறுபட்ட வுருவோடு கூடிய ஆசைகளைப் பால் அளிக்கும் பசுவைப்போல அத்துதியானது அளிக்கும்—(எ-று.)

10. அக்கினியே யாங்கள் விரை கதிமாவிற்
பிரமமதி லார்ந்து.வீர
மிக்கு மனிதர்க்கணி யேற்றமொடு
தோற்றுக; வெம் மிகுசீர்ச் செல்வ
மொக்கவுறுங் குடியாள ரைவரினு
மேலாக வுயர்வி னோங்கித்
தக்கவொளி வில்வீசும் விண்மணியின்
மிகுகாந்தி சார்ந்துநிற்க-

(இ-ள்.) அக்கினியே! வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளோடும், ஸ்தோத்திரங்களோடும் நிறைந்து, வீரமிகுந்து, மனிதர்களுக்குள் யாங்கள் மேன்மையடைந்து தோற்றுவோமாக. எங்களது கீர்த்தி வாய்ந்த செல்வங்கள், சாதுர் வர்ண்ய நிஷாத பஞ்சகக் குடிகளெல்லாவற்றிலும் மேன்மை பெற்று வளர்ந்து, காந்தி வீசும் விண்மணியாகிய சூரியனைப்போல ஒளிபெற்று நிற்கட்டும்—(எ-து.)

11. வலிமையினிற் பேர்பெற்ளுய், நற்பிறப்பிற்
சூரிகளு மலிந்து போற்றுந்
தலைமையுளோா, யெங்களது போற்றுதி
புணர்வாயால்; சார்ந்த வங்கீ
நிலைமையிறுன் சுயத்தமத்தி லெக்காலு
மோங்குமகார் நேடி யீய,
வலிமையுளோர் வணக்குரிய மகத்தொளிரு
முன்றனையே மதித்துச் சார்வார்,

(இ-ள்.) சத்துருக்களை யடக்கும் பலத்திற் பெயர் பெற்றவனே! நல்ல பிறப்போடு கூடிய செல்வவான்கள் (அல்லது யாககர்த்தாக்கள்) பொருந்தித் துதிக்கும் பெருமைபெற்றவனே! எங்களுடைய ஸ்தோத்திர முத

லியவற்றை யுணர்வாயாக. அக்கினியே! நீ தங்கியுள்ள உனது சொந்தக்கிர
தில் நித்தியமாகப் புத்திராபிவிருத்தி யுண்டாக்கும் வண்ணம் பிரகாசிக்கி
உன்னை, வணங்குதற்குரிய யாகதலத்திற் சிறந்து விளங்கும் உன்னை
பலம்பொருந்திய வவிதரும் யஜமானர்கள் அடைவார்கள்—(எ-று.) மூ
தில் இவ்விரண்டு வாக்கியங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துள்ளார். எந்த அ
னியை வாஜத்தோடு கூடியவர்கள் வணங்குவார்களோ அந்த அக்கினியா
நீ யெங்கள் ஸ்தோத்திராதி கர்மங்களை யுணர்கவெனக்கூட்டியுள்ளார்.
ஜிந: பலவந்தர், அவியுள்ளவர் இரண்டு பொருளையும் குறிக்கும். சுய
தில், சொந்தமான வீட்டில் என்றபடி. தமம், வீடு. மண். 2 சூக். 1 செய்
பார்க்க.

12. சாதவேதசனாகு மக்கினியே, போற்றுரைப்போர்
சூரியெனச் சாரிரண்டு
நீதியுளோர் யாமுமுன தரும்புகலிற்
றங்குறுக; நிறைவினெங்கட்
கோதுபல வொளிவீசும் பொன்னொடுசெல்
வம்பிவைக ளளவி னோங்கக்
கோதரு புத்திரரோடு மவர்வழிக்கான்
முளைகளொடுங் கூட்டாய் நன்கே.

(இ-ள்.) சாதவேதஸனாகிய அக்கினியே! ஸ்தோதாக்கள் ஸூ
ளென விருவகைப்பட்ட யாங்கள் உன்னுடைய சரணிடத்துத் தங்கு
மாக. எங்களுக்குப் பலவித வொளிவீசும் பொன்னோடு கூடியதும் புத்தி
ளும் அவர்களது சந்ததியார்களும் நிறைந்ததுமான செல்வத்தைத்தருக
(எ-று.) ஜாதவேதஸன் மண். 1 சூக். 44 செய் 1 பார்க்க.

13. உன்புகழைப் பாடுமெமக், கக்கினியே
பசுவோடு முன்னு மாவைக்
கொன்பெற நற்பலனாக வனுப்புவிக்குஞ்
சூரிகளைக் கூர்த்த வெம்மை
மன்பெறவாழ் வெய்துறவே யிருவரையு
நனிநடத்தக; மன்னும்வீர
ரின்புறவெந் தமைச்சூழ மகக்குழுவிற்
பெரும்புகழை யியம்பவ் யாமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது கீர்த்தியைப்பாடும் எங்களுக்குப்
குதிரை முதலிய செல்வங்களைப் பலனாகத்தரும் ஸூரிகளையும், எங்களை
ஆகிய இருவரையுஞ் சிறந்த வாழ்வை யடையுமாறு நடத்துவாயாக. வீரி
திற் றோன்றிய புத்திரர்களோடு யாங்கள் யாகக் கூட்டத்தில் உனது சிற
கீர்த்தியைச் சொல்லுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம். 21.

194. (3) மண்டலம் 2. அநுவாகம் 1. சூக்தம் 3.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

ரிஷி: ரிஷி கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப், 7 ஜகதி; தேவதை; 1 ஸமித்தன், 2 நராசம்ஸன், 3 இளன், 4 பர்ஹி, 5 தேவத்துவாரங்கள், 6 உஷாஸா நக்தர்கள், 7 தேவ ஹோதாக்களிருவர், 8 ஸரஸ்வதி, இளை, பாரதி மூவர், 9 துவஷ்டா, 10 வனஸ்பதி, 11 ஸ்வாஹாக்ருதி; இவை அக்கினியின் பல ரூபங்களாம்.

இது க்ருத்ஸமதகிருத ஆப்ரீ ஸூக்தம். இதற்கு முன்னர் முதன் மண்டலத்தில் மூன்று ஆப்ரீ ஸூக்தங்கள் கூறப்பெற்றன. மண். 1 சூக். 142 பார்க்க.

(வேறு.)

1. பிருதுவியி னமைக்கப்பெற்ற சமித்தனு மங்கி யெல்லாத்
திதிபெறு புவன்முன்புஞ் சிறந்து நிற்கின்றான்; தூதன்,
னதியுணர்வுள்ளோன், றேவன், பாவகன், பழமையார்ந்தோன்,
வதியுறத் தக்கோன், யாகத்தேவரை வணங்க, வங்கி.

(இ-ள்.) பிருதுவியில் அல்லது வேதி லக்ஷண பூமியில் அமைக்கப்பெற்ற ஸமித்தனாகிய அக்கினி எல்லாப் புவனங்களுக்கு முன்னர் சிறப்புப் பெற நிற்கிறான். ஹோதாவும், நல்ல மேதாவியும், தேவனும், பரிசுத்தஞ் செய்பவனும், புராணனும், யக்ஞத்திற் றங்குதற் குரியவனும் ஆன அக்கினி யாகத்தினிடத்துத் தேவர்களைப் பூஜித்து வணங்கட்டும்— (எ-று.) பிருதுவி, பிருதுவியின் மரூஉ. ஹோதா, தேவர்களை யழைப்பவன், தூதன். பாவகன், பரிசுத்தஞ் செய்பவன். ஸமித்தன், நன்றாக மூட்டப் பெற்றவ னென்பது பொருள். இச்சூக்தம் பிரயாஜ தேவதைகளைத் துதித்தது.

2. இடங்களை நல்லொளியா னராசம்ஸ னேற்றிப், பின்னர்
தடங்கொள் மூவொளி யுலகிற் றன் மகிமையினைத் தோற்றி
யிடங்கொளு மவியை நெய்யா னனைத்திடு மெண்ணத்தோடு
திடம்பெற மகத்தலையிற் றேவரை யுவகை யார்த்தல்.

(இ-ள்.) நரர்களாற் புகழப் படுபவனான நராசம்ஸன் யக்ஞக்கிரஹம் அவியுபகரணம் முதலிய விடங்களைத் தனது நல்ல ஒளியினாற் பிரகாசிக்கச் செய்து, பின்னர் ஒளி பொருந்திய ஸ்வர்க்கம், பூமி அந்தர மென்னும் மூவுலகங்களிலும் தனது மகிமையினைத் தெரியப் படுத்தி, நிறைந்துள்ள அவியுணவுகளை நெய்யால் நனைக்க வெண்ணி, யக்ஞத்தினிடத்துத் தேவரை ஸந்தோஷப் படுத்தட்டும்—(எ-று.)

3. எந்துதி பெற்றே யங்கி யெமக்கருள் தனத்தின் யாக
நந்துறத் தக்கோனா யிந் நரரிடைத் தேவர் தம்மை
முந்துற வணங்கலின்று; மருத்துவர் குழுவைச் சேர்க்கல்;
இந்திரன் றனை நரர்கா டருப்பை யச்சுதனை யேத்தல்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களுடைய ஸ்தோத்திரங்களைப் பெற்று, எங்களுக்கருள் செய்யும் மனத்தோடு, யாகத்தில் விளங்கத்தக்கவனாய் இம்ம

மண்டலம் 2. சூக்தம் 3.

னிதர்களுக்கிடையில் அவர்களுக்கு முன்னால் தேவர்களை யின்று பூஜிப்பாயாக. மருத்துவாது கூட்டத்தை யிங்குகூட்டிக் கொண்டுவருவாயாக. நரர்களோடு (நேதாக்களே அல்லது ரித்விஜர்களே!) தருப்பையி லமர்ந்துள்ள அழிவில்லாதவனை இந்திரனைப் பூஜிப்பீர்களாக—(எ-று.) அச்சுதன், அழிவில்லாதவன்.

4. தருப்பையாந் தேவ, வோங்கி வீரரிற் சிறந்திவ் வேதி
விரித்துறப் பெற்றுச் செல்வத் துக்கெனப் பரந்து மேவி
யருத்தியி னிழுதொழுக்கு மிதனிடத் தமர்க, யாகப்
பொருத்தமார் வசுக்கள் விச்வதேவரா தித்தியர்காள்.

(இ-ள்.) தர்ப்பையாகிய தேவனே! வளர்ச்சி பெற்று, வீரம்பொருந்திய புத்திரர்களிற் சிறந்து, இவ்வேதியில் விரிக்கப் பெற்றுச் செல்வத்துக்காகப் பரப்பப்பெற்று நெய்துளிக்கும் இதன்மேல் (இங்குவிரித்துள்ள தருப்பையின் மேலென்றபடி) அமர்வாயாக. யக்ஞார்ஹர்களான வஸுக்களும், விச்வ தேவர்களும், ஆதித்யர்களும் இதன்மீது அமரட்டும்—(எ-று.)

5. வாயிலாந் தேவிமா ரெம் வணக்கினு லழைக்கப்பெற்றோ,
ரேயநல் லூடுபோக் கொரிவையக் கன்னர் விரிக்தீக;
பாயவல் வழிவிலாதார், பயவு சீர்த்தியின் னன்மை
மேயவீரனா நிறத்தைத் தூய்ப்படுப்பவர் சிறக்க

(இ-ள்.) எமது நமஸ்கார மந்திரங்களால் அழைக்கப் பெற்றவர்களான தேவிகளாகிய துவாரங்கள், தங்களுக்கிடையே யாவரையும் இலகுவாகப் போகவிடுபவர்கள் நன்றாக விரிந்து அமையட்டும். பரப்புடைந்துள்ள அந்த அழிவில்லாத துவாரங்கள், கீர்த்தியையும், நல்ல வீரர்களையும், சிறந்ததையுமுடைய யஜமானர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துபவர்கள், மிகவும் மகிழ்ந்து நிற்கட்டும்—(எ-று.) இத்துவாரங்கள் அகிலாண்டத்துக்கும் சூரிய வெளியைக்கொண்டு வரும் கிழக்கு வாயில்களை யுருவகப் படுத்தியதாம் என்பர் சில வேத அண்ட சாஸ்திர நூலாசிரியராகிய வாயிலர் என்பவர்.

வருக்கம் 22.

6. நற்பணிக் குறுவோர், நாளும் பலனெனக் களிப்போர், வைக
லற்படு மிரவிருவர், திறமையோ ரென வுறுவார்,
முற்பட விரிந்த தந்து மகவுருப் பெறுமா னெய்வார்,
நற்பய சுள்ளோர் நன்கு கறப்பவர் நாடிக் காக்க.

(இ-ள்.) நல்லகருமத்தை யெண்ணி வருபவர்களும், எங்களுக்குப் பலனையளிப்பவரும், திறமை வாய்ந்த ஸ்திரீகளைப்போல ஒருவர்மாறி யொருவர், ஒத்துவருபவர்களும், எதிரில் விரிந்து கிடக்கும் யக்ஞாவயவங்களாகிய நூலையாகமென்னும் உருவாய்ந்த வஸ்திரமாக நன்றாய் நெய்பவர்களும், நல்லபால் அல்லது மழைநீரோடு கூடியவர்களும், நன்றாய்ப் பலனைக் கறந்து தருபவர்களுமான (உஷஸாநக்தா) பகலிரவென்னும் இருவரும் எங்கள் யக்

ஞந்தை (நாடிக் காக்கட்டும்)—(எ-று.) நாடிக்காக்க வென்பது ஸாயணரு ரையை நோக்கிச் சேர்த்தது. பயஸ், பால், மழைத் தண்ணீர் இரண்டுக்கும் பொருந்தும். பகலிரவுகளால் மழையுண்டாகிற தென்பது சுருதி.

(வேறு.)

7. தேவர்களி ஹோதாக்க ளிருவர், முதன்
மையர்ஞானஞ் சிறந்து நின்றோர்,
மேவுமுடல் சிறந்தோரை நன்மறையா
னேராக வணங்கி வேண்டல்,
பாவுபுவிதனி னாபியிடை மூன்று
சானுவினிற் பரிந்து கோல
மாவனுடன் பொழுதுதொறு மணிப்படுத்துத்
தேவர்களை யன்பினோடே.

(இ-ள்.) முதன்மை வாய்ந்தவரும், ஞானத்திற் சிறந்தவருமான தேவ ஹோதாக்க ளிருவரும், தமது சரீரத்தி லழகுசிறந்து நிற்பவர்களான தேவர்களைப், பாந்த பூமியின் நாபிஅல்லது மத்திய ஸ்தானமாகிய வேதியி னிடத்து ஆஹவநீயாதி மூன்று உன்னதப் பிரதேசங்களிலும் அழகாகவ மைத்து நல்ல மந்திரங்களாற் கலக்கமின்றி நேராக வணங்கித் துதிக்கட்டும் —(எ-று.) வேதியைப் பிருதிவியின் நாபி யென்பது வேதமரபு. ஸாநு உன்னதப்பிரதேசம்; 3 சாநுவென்று ஆகவநீய, காருஹபத்ய, தக்ஷிணாக்கினி வேதிகளைக் குறித்தார். ஒதா, ஹோதா, ஹோம நிஷ்பாதகன், தேவாநாம் ஆஹ்வாதா.

(வேறு)

8. எம்மறை பலிக்குமாறு செயுஞ் சரச்சுவதி, தெய்வ
விம்மிய விளை, யாவற்றும் விரிந்த பாரதி, யிம்மூவர்
கொம்மைசார் தேவிமார்க ளவிபெறத் தருப்பை கூர்ந்தே
செம்மையிற் குலைவிலாத சரணமாச் செறிந்து காக்க.

(இ-ள்.) எங்களது மந்திர கர்மங்களைப் பலிதமெய்துவிக்கும் ஸரஸ் வதியும், தேவியாகிய இளையும், எல்லா வற்றிலும் பரந்து மேற்போன (வாக் காகிய) பாரதியும், இம் முத்தேவிகளும், யாங்கள் தருமவியைப் பெறுமாறு இங்குள்ள தருப்பையில் குலைவில்லாத சரணமாக வமர்ந்து இவ் யாகத்தைக் காக்க—(எ-று.) தருப்பையிலமர்ந்து என்பது இலக்கணையால் யாகத்தில மர்ந்து என்னும் பொருளது. கொம்மை, அழகு ஸ்வத (dh) யாவென்பதற்கு அவியைப் பெற என்றது தனது சொந்தத் திறமையா லென்பது மேனாட் டாசிரியரது உரை. ஸரஸ்வதி ப்ரஹ்ம பத்தினி யென்றும், இடா அல்லது இளை, விஷ்ணு பத்நினியாகிய பிருதுவி யென்றும், பாரதி ஆதித்யனது பத் நினி யென்றும் வேதார்த்ததீபிகை கூறும்.

9. பொன்வண்ணத் தன்னலன்னம் பூரிப்போ னன்மகத்தோன்
மின்வண்ணத் தேவ ரிச்சைக் குரியவன்விரைவிற்கேட்போன்

மன்வன்னா நாபியா மெம் பிரஜைகடமைக் காவட்டா
கொன்வண்ணத் தளிக்கல்: தேவர்க் கூடுறுநெறியிற் சேர்க்கல்

(இ-ள்.) பொன்னிறம் பொருந்திய வீரனும், அன்னப் பொருள்களை நிறைய வளிப்பவனும், நன்மகத்தை யுடையவனும், ஒளிபொருந்திய தேவரால் விரும்பப் படுபவனும். சீக்கிரமாக விஷயங்களைக் கேட்பவனும், ஆ ன துவட்டா நிலைக்கும் தன்மைவாய்ந்தனங்களாகுற்றமாகிய புத்திர பௌத்திரர்களை நன்றாக வளிக்கட்டும்; அவர்கள் தேவர்களை யடையும் நெறியில் அவர்களைச் சேர்க்கட்டும்—(எ-று.)

10. வனப்பதி யெங்கன்மத்தை யறிந் தருகினின் மருவல்;
மனத்துட னங்கியெந்த மவியினைத் .தன்கன் மத்தா
னினிப்புறச் சமைக்கல்; தேவர் தம்மிடை மும்மைக்காப்பில்
மனக்கினி யவியை யோர்ந்து தேவர்கஞ் சமிதா சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) வனப்பதி (யூபாபிமானி தேவதையாகிய வக்கினியைக் குறித்து.) எங்களது கர்மத்தை யறிந்து அதற்கருகிற் றங்குக. அக்கினி தனது கருமத்தால் எங்களது அவியுணவை மனத்தி லெண்ணிப் பக்குவப் படுத்தட்டும். தேவ சமிதாவாகிய வவ்வக்கினி, உபஸ்தாணம், அவதாணம், அபிகாரம் என்னும் மூன்று வகையிலும் காப்பிடப்பட்ட மனதாக்கினிய அவியுணவைத் தேவர்களிடத்துச் சேர்க்கட்டும்—(எ-று.) சமிதா, யாகப்பசுவை விலையிலடித்துக் கொல்லுபவன். மண். 2 சூக். 1 செய். 2ற் பார்க்க 'அக்கினை தேவாநாம் சமிதா' என்பது சுருதி.

11. நெய்தெளிப்புற்ற தீண்டு; நெய்யவன் யோனி; நெய்யின்
மெய்யுற வமைந்தோ னன்னோன்; மெய்யொளியதற்குநெய்யே
எய்யுறு மிச்சை யீவோ, யவிதருங்காற் கொணர்ந்து
மய்யறு சுவாகா வோடு மருவவி சமந்தின் னூட்டல்.

(இ-ள்.) இவ்விடத்து நெய்யைத் தெளிக்கிறேன். அவனது பிறப்புக்குக் காரணம் நெய்யாம், அவன் நெய்யிலேயே தனது உடலமையப் பெற்றவன். அவனுக்கு உண்மையான தேஜஸ் நெய்யாம். விருஷபமே (இச்சையளிக்கும் அக்கினியே யென்றபடி) யாங்கள் அவியை யளிக்கும்போது தேவர்களைக் கொண்டுவந்து, குற்றமற்ற, ஸ்வாஹா வென்னும் மந்த்ரத்தோடு தரும் அவ்வவிப் பொருளை யேற்று அத்தேவர்களுக்குக் களிப்பூட்டுவாயாக—(எ-று.) இச்சூக்தத்தில் தநூநபாத் தின்மையால் இது நாராசம்ஸ ஸூக்தமாம். இது முதல் வகுப்பைச் சேர்ந்தது. மண். 1 சூக். 142 செய். 1ன் மேற் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஸாயணபாஷ்யக்குறிப்பைப் பார்க்க.

வருக்கம் 23.

195. (4) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம். 4.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: பிருகு கோத்திரத்து ஸோமாஹூதி; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப். தேவதை: அக்கினி. இதுமுதல் நான்கு ஸூக்தங்கள் ஸோமாஹூதி பாடியவை.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

1. நல்லொளி வீசு மங்கி, நற்றுதி பெற்றோன், மாந்தர்ப்
புல்லுறு மதிதி, நல்ல வவியனை, யுமக்கா, யாரு
மொல்லுமா றன்ப னென்னப் பெறவுறுவோனைத், தேவ
வல்லமைச் சனத்துத் தேவன் சாதவேதனை யழைப்பல்.

(இ-ள்.) நல்ல ஒளியை வீசுபவனும், நல்ல ஸ்துதிகளை யடைந்தவனும், மனிதர்களைச் சாரும் அதிதியும், நல்ல அவியுணவோடு கூடியவனும், மனிதர்கள் தன்னை நண்பனாகப் பெறுமாறு அடைபவனும், தேவத் தன்மை பொருந்திய ஜனங்களுக்கு மத்தியிலுள்ள தேவனும், ஜாதவேதஸனுமான வக்கினியை, யஜமானர்களாகிய வுங்கள் பொருட்டுக் கூவி யழைப்பேன்.—(எ-று.) மித்ர இவ என்பதற்கு நண்பனைப் போல என்றது சூரியனைப் போல என்று கூறுவதும் ஒன்று. ஜாதவேதஸன். மண். 1 சுக். 44 செய் 1 பார்க்க. அதிதி, விருந்து, உபசரிக்கத்தகுந்தவன் என்பது பொருள்.

2. அறவுறு மந்தரத்து மாயுளோ ரில்லின் கண்ணு
முற,விவன் றனைப்பிருகு குலத்து முன்னவர் சேவிப்போர்
நிறுவின ரிரிடத்தும்; நேமியின் முழுது மித்திக்
கறுவுக பகைபைத் தேவரிடை புகும் விரைபரி யோன்.

(இ-ள்) மழைநீருறும் அந்தரிட்சத்திலும், மனிதர்களது கிரகத்திலுமுறுமாறு இவ்வக்கினியைப் பிருகுகுலத்து முன்னோர்களாகிய பரிசாரர்கள் அவ்விரண்டிடத்து மமைத்தார்கள். தேவர்களிடையில் வேகமாகச்செல்லும் குதிரையையுடையவனாகிய இவ்வக்கினி, பூமி முழுதுமுள்ள எங்கள் பகைவர்களை யெல்லாம் அடக்கி மேலாக நிற்கட்டும்—(எ-று.)

3. மனிதர் தங்குடி யிடத்தே மருவு வித்திட்டார் தேவர்
கனிதரு நட்பி னன்னார் கருதிலிற் செல்லுங் காலை;
இனிதர விரவெல்லாமுந் தாசுட னின்ப மெய்தத்
துனைதர லொளியின் யாக வீட்டினிற் றுதையப் பெற்றே.

(இ-ள்.) ஸ்வர்க்ககமனர்களாயுள்ள தேவர்கள் மனிதர் கருதியுள்ள யாகதலத்தை நோக்கிச் செல்ல விருப்பமுற்றபோது, மானுஷப்பிரஜைகளினிடத்துச் சிநேகிதனைப்போல அக்கினியை யமைத்தார்கள். அவியளிப்பவனாகிய தாசுஷன் சுகத்தைப்பெறுமாறு யாகவீட்டிலமைக்கப்பெற்று இன்பத்தைத்தருமாறு இரவுப்பொழுதெல்லாம் பிரகாசிக்கட்டும்—(எ-று.)

4. தன்னரு முடைமை போலத் தாங்கிய வவன்ற னாக்க
முன்னரு மினிமைத் தாமா லொடுங்குறக் காட்டங்கவ்வத்
துன்னிய காட்சி யற்றே; தேரினிற் றேய்ந்து வாலை
முன்னுற வசைக்கு மாவினவை யோடதிக்கு ளோட்டும்.

(இ-ள்) தன்னுடைய சொந்த உடமையைப்போலத் தாங்கிய அவ்வக்கினியினது புஷ்டி அல்லது சரீர வளர்ச்சி ரமணீயமாக வுள்ளது. விறகுகள் ஒடுக்கத்தை யடையுமாறு அவற்றை யெரிக்கச்செல்லும் காட்சியும்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 4.

அத்தன்மைத்தேயாம். தேரிற் கட்டப்பெற்று வாலையாட்டும் குதிரையைப் போல அவ்வக்கினி தனது ஜ்வாலைகளாகிய நாக்கை யோஷதிகளுக்குள் நீட்டுவான்—(எ-று.) எவ்வக்கினி நீட்டுகிறானே அவனது புஷ்டியெனச் சேர்த்துள்ளது வடமொழி மூலத்திலென்க.

5. என்ன தம்மகத்துவத்தையேத்தினார் துதியோர்; அன்னான்
றன்னை நேசிப்பவர்க்குத்தனது பொன்னிறத்தைத்தோய்த்தான்;
பின்னரு மவியிற் பற்ப னிறத்தைப்பெற் றறிய நின்றான்;
மன்னு மூப்பென்று மீள விளமையை மருவ நிற்பான்.

(இ-ள்) என்னுடைய அந்த மகத்துவத்தை ஸ்தோதாக்கள் எப்போதும் புகழ்ந்தார்கள். அவனை நேசிப்பவர்களுக்கு (அவ்வக்கினி) தனது அழகிய நிறத்தை யளித்தான். ரமணீயமான ஆஜ்யாதி அவிகளை யேற்றுச் சித்திர வர்ணத்தோடு எல்லாராலும் அறியக்கிடக்கிறான். தானடையும் கிழத்தன்மையானது எப்போதும் மீண்டும் மீண்டும் (அவிகளால்) யௌவனத்தை யடையும்வண்ணம் நிற்கிறான்—(எ-று.) என்னுடைய என்றதற்கு ஏற்றபடி முதல் வாக்கியம் அக்கினி தன்னையே கூறிக்கொண்டதாகுமென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

வருக்கம். 24.

6. தாகமிக் குள்ளோ னென்ன வனத்தினை யவன் றகிப்பான்;
ஓங்கயி னெறியி னீரிற் றேருறு மாவிற் சத்தத்
தேகுவான், கருநெறிக்க ணொளியழ கெய்திக் காண்பன்,
மேகமா ரந்தரத்தே விளங்கு விட்சோதி போன்றே.

(இ-ள்.) தாகமிகுந்துள்ளவனைப்போல அவன் காட்டையெரிப்பான். வழியி லங்குமிங்குமாகச் செல்லும் நீரைப்போலவும், தேரிற் கட்டப்பட்டுக் கனைத்துக்கொண்டு செல்லும் குதிரையைப்போலவும், செல்லுவான். கரும்பாகிய மார்க்கத்தில் நெருப்பினழகிய சோதியைப்பெற்று மேகநீர் நிறைந்த அந்தரத்தில் தோன்றும் சூரியனைப்போலக் காணப்படுவான்—(எ-று.)

7. பலநெறி பரந்து பூமி முழுவதும் பரவிச் செல்லுங்,
தலைமையாரு [illegible] யாகக் கோபனின் றேகுமாவின்;
நலவொளி கூர்ந்த [illegible] வாடிப் பூமியைப் பதத்தி
[illegible] விட்டது போற் குதத்துச் செடிகளைக் கரித் தெரிக்கும்.

(இ-ள்.) பலவழிகளிலும் வியாபித்துப் பூமி முழுதும் வளர்ந்து, [illegible]மாடு தன்னிச்சையாக வெங்கும் திரிவதுபோலப் பரவு[illegible]யோடுகூடிய அக்கினி, பூமியை (யுழுது சாகுபடி செய்[illegible]ரும் வண்ணம்) பதப்படுத்தியதுபோலக் குத்துச் [illegible]யாகச் சுட்டெரிப்பான்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

8. பூர்வகாலத்திற் செய்த வுதவியை நினைந்து பூண்ட
வார்வமோ டருந்துதியை யறைந்தன மூன்றும் யக்ஞத்;
தேர்பெறு வீரரோடு மகிமை வாய்ந் திசைமிகுந்து
சீர்பெறு நெறியிற் றோன்றுந் தனமன மங்கி சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ பூர்வகாலத்தில் எங்களுக்குச் செய்த வுதவியை நினைந்து அன்போடும் மனனீயமான ஸ்துதிகளை மூன்றும் ஸவனத்தில்உனக்கெனக் கூறினோம். அழகிய வீரர்களாகிய புத்திரரோடு மகிமை பொருந்தியதும், கீர்த்தி மிகுந்ததும், நல்ல வழியில் வந்ததுமான செல்வத்தையும் அவிப்பொருளையும் எங்களுக்குத் தருவாயாக—(எ-று.)

9. நன்மைசார் வீர ருற்றோர், பகைவரை நலிப்போர், மேன்மை
யுன்னிய நடையோர் கூட வொழுக்கினை றுன்காப் பெய்தத்
துன்னிய அதிக் கிருந்சமத [illegible] யலாரை வெல்க;
அன்ன மீந்திடு [illegible] மெமக்கு மெஞ்ஞூரி கட்டும்.

(இ-ள்.) [illegible] வீரர்களோடு கூடியவர்களும், பகைவரை வாட்டுபவரும், மேன்மை பொருந்திய நடையோடு கூடியவர்களும் தங்கள் தங்கள் குல தருமங்களைச் செய்து [illegible] ஒருவருக்குந் தெரியாமல் நம்பாட்டி லொழுகுபவர்களும், உனது [illegible] பெறுவதற்கு வேண்டிய துதிகளோடு கூடியவர்களுமான [illegible] அம்சத்தினர் தமது அயலாரை (ஒழுக்கத்தினால்) வெல்லுக. (அக்கினியே!) உன்னைத் துதிக்கும் எங்கட்கும் எங்களுடைய வம்சத்தாருக்கும் அன்னத்தைத் தருக—(எ-று.)

வருக்கம். 25.

196 (5) மண்டலம் 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம். 5.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸோமாஹுதி; வடமொழிச்சந்தம்: அநுஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

(வேறு)

1. சேதனன் றனமைப் பாலிப்போர்க் குதவு நற்றந்தை
யோது தூதனாய்த் தோன்றினன். [illegible] குரியன்,
நீதிசா ரொழுக் [illegible]
நீ இனவ்வவி [illegible].

(இ-ள்.) [illegible] பாலிப்பவனும், எங்களுடைய பிதா [illegible] வணங்குவதற் குரியவனும், [illegible] ஸம்பாதிப்பவனுமாகிய அக்கினி [illegible] யோடு கூடியவவனை அவிப்பொருளோடு [illegible] நடத்துவோமாக—(எ-று.)

மண்டலம் 2 சூக்தம் 5.

2. ஏழு வார்களும் யாகநேதா வென விங்கு
சூழும் யாரிடம் விரிந்து தந்தொழிலொடுங் கூடும்,
வாழு மாந்தரிற் றேவர்கள் யாவர்க்கு மிடையே
வீழ மட்டமப் போதனுய் விரிபவன் யாரே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தை நடத்தும் நேதாவாகிய எந்த வக்கினியினிடத்து ஏழு ரச்மிகளாக வெண்ணப்பட்ட ஏழு ஹோதாக்களும் தங்கள் தங்கள் கர்மங்களை விஸ்தாரமாகச் செய்துகொண்டு கூடியிருக்கிறார்களோ, எவன் மனிதர்களுக்குளுள்ள போதாவைப் போல எல்லாத் தேவர்களுக்கும் மத்தியில் எட்டாவனுகிய போதனுய் வியாபித்து நிற்பானே (அந்த அக்கினி எங்களுடைய யக்ஞத்தைத் தாங்கட்டும்)—(எ-று) ஏழுவார் என்றது ஏழு ஹோதாக்களை. போதன், போதா, பரிசுத்தஞ் செய்பவன் மண். 2 சூக். 1 செய். 2 இன் உரையைப் பார்க்க.

3. இம்மகத்தினை யெணியவி யேந்தவும் பிரமஞ்
செம்மை சாரவே கூறவும் விரும்புவன் சிறந்தே;
இம்மை யெக்கவி யேயினுந் தன்னவா யிவைப்பா,
னம்மை நேமிசார் சக்கரமா மெனப் பரந்தே.

(இ-ள்.) [மேற் செய்யுளில் ஹோதாக்களாகவும், போதனுகவும் தொழில் புரிவதிற் களிகொண்ட அக்கினி ஈண்டு இதரத் தொழிலுஞ் செய்வான் என்கிறார்.] இந்த யக்ஞ கர்மத்தை யெண்ணி அத்வர்யுவாய் அவியுணவை யேந்தவும், ஹோதாவாய் பிரஹ்மங்களை அல்லது சுஸ்திரங்களைச்சொல்லவும் விரும்புவான். வளைய மானது சக்கரத்தைச் சுற்றுவிப்பது போல எல்லாக்கவிகளையும் (அல்லது மேதாவிகளான ரித்விஜர்களது ஞானகர்மங்களையும்) தன்னுடையவா யாக்கிக் கொள்வான்—(எ-று.)

4. தூயவன் பிரசாத்தனுய் மக விடையூறு
வீயவாற்று தூய்க் தன்மனுய்த் தோன்றினன்; றனது
ஞாயமான பல் விரதங்க ளறிவுறு தனவைத்
தோய விட்டிவ ணோங்குவான் மரக்கிளை தூக்க.

(இ-ள்.) இயல்பாகவே பரிசுத்தமுள்ள வக்கினி, பிரசாஸ்தாவாய், யக்ஞவிடையூறுகள் கெடுமாறு செய்யும் பரிசுத்த கர்மனுய்ப் பிறந்தான். அவனது அழியாத பலனோடு கூடிய விரதங்களை யறிந்து இங்கு நடைபெறுமாறு செய்து மரக்கிளை செழித்தோங்குவதுபோல விருத்தியடைகிறான்—(எ-று.)

5. எவைக ளிங்குறுங் களிப்பொடு பரவுறு மனைவியே
சுவை பெறவவி விரும்பு நேதாவெனு மவன்ற
னவையில் மூன்றுரு தம்மினுஞ் சிறந்த தன்னிறத்தைச்
சவையினிற் பலவகை புரிந் துடசரிக் கின்ற.

(இ-ள்.) எந்த விரல்கள் இங்கு அநுஷ்டிக்கப்படும் யாகத்தினிடத்து வந்து பரவிக்களிப்பை யளிக்கின்றனவோ தாமே யோடி யாடித்திரி

யும் அந்த விரல்களே, அவியையுண்ண விரும்பும் நேதாவாகிய அவ்வக்கினியினுடைய ஆஹவநீயம், காருகபத்தியம் தக்ஷிணாக்கினி யென்னும் மூன்று உருவத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த நிறத்தைப் பலவகையாக யக்ஞக் கூட்டத்திற் புரிந்து அவனை யுபசரிக்கின்றன—(எ-று.) இது ஸாயணருரை. ஆயுவ:, கந்த்ர்ய: என்றும்,தேநவ: ப்ரீணயித்ர்ய:என்றும்:ஸ்வஸார:,ஸ்வயம் ஸாரிண்யோ அங்குலய: என்றும், குவித் பஹூக்ருத்வ: என்றும் பொருள் கூறுவர். மேனாட்டாசிரியர் இவ்விருக்குக்குப் பொருள் விளங்கவில்லையென்று கூறி, 'நேதாவாகிய வவனுடைய பசுக்கள் அவனது நிறங்களினாற் றம்மைப் போர்த்துக் கொண்டு அவனைச் சேவிக்கின்றன. நம்மிடத்துக்கு வந்துள்ள சகோதரிகளாகிய மூவரைக் காட்டிலும் அவன் பெரியவனன்றோ?' என்றுமொழிபெயர்ப்பர். உஷஸுக்களை நடத்துவதால் அக்கினியை நேதாவென்றும், பசுக்கள் மூன்றென்றதற் கொப்ப உஷஸுக்களும் மூன்றாயின வென்றும் லுட்விக் என்பவர் எண்ணுகிறார் என்பர்.

6. சுவசை நெய்யினை யேந்தித் தாயருகினிற் றோய்ந்து
நிவமொடும் முறைகாலையி லவைவர வினைந்து
தவமகிழ்குவன், வானத்தின் மழையினைச் சாரும்
யவமகிழ்வதின் மகத்தி லத்துவரியு வீண்டே.

(இ-ள்.) சகோதரி ஸ்தானத்திலுள்ள (ஜூஹூ) நெய்த்துடுப்பு நெய்யை யேந்திக் கொண்டு வேதி பூமியாகிய தாயின் பக்கத்தில் உறையும்போது, அந்நெய்த்துடுப்பு முதலிய உபகரணங்கள் வருவதை அல்லது வந்திருப்பதை யெண்ணி, மழை வரவை நோக்கி மகிழும் யவமாதிய தானியங்களைப் போல, அத்வர்யு மிக மகிழ்ச்சிகொள்வான்—(எ-று.) ஸ்வஸா, சுவசை, சகோதரி, நெய்த்துடுப்பைக் குறித்ததென்பார் ஸாயணர்; உஷஸைக் குறிக்கு மென்பார் மேனாட்டாசிரியர். தாய், பூமியைக் குறித்துக் காட்டும் உத்தரவேதி யென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

7. தனது கன்மத்தி லவிகளைத் தாங்குவ தற்கா
வுனிப் புரிந்திட விருத்துவிக்காய் மகத்தொழிலே;
பினர் மகத்தினிற் காமவி யளித்தனந் தோமந்
தனையு மீந்தன நாமவற் கழகு தைவரவே.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினி தனது யக்ஞ கர்மத்தில் அவிகளைத் தாங்கும் சக்தி தனக்குறுவதற்காக ஹோதா, போதா, பிரசாஸ்தா முதலிய ரித்விக்ரூபத்தைத் தரித்துத் தானே யக்ஞகர்மங்களைச் செய்யட்டும்.பின்பு யாங்களும் மகத்திற்கு வேண்டிய சரு புரோடாசாதி யவிகளையும் அழகுபெற அவற்குச் சார்த்தினம்; ஸ்தோமத்தையும் அளித்தோம்—(எ-று.) 'யாங்கள் அளித்தோம், அவற்றை யாங்கள் பெறட்டும்'எனமொழி பெயர்ப்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

8. அங்கியே யறிவாளனும் வணங்குதற் குரியோர்
மங்கலில் லெலாத் தேவர்க டம்மையுந் திருத்தி
பொங்குமா றிவட் புரிந்திட வருளுவாய்; யாமு
மங்களாய் மக மாற்றின மூன்றனக் கெனவே.

மண்டலம் 2. சூக்தம் 6.

(இ-ள்.) அக்கினியே! (உன்னுடைய மகிமையை அல்லது கர்மப்பிரயோகத்தை) யறிந்தவனாகிய யஜமானன், வணங்குதற் குரிய எல்லாத் தேவர்களையும் ஸந்தோஷப் படுத்துமாறு, (அநுக்கிரகிப்பாயாக.) யாங்களும் உனக்காகவே யாகத்தைப் புரிந்தோம். (நீயே அவ்வத் தேவர்களது ரித்விக்காயிருந்து காரியத்தை நிர்வகிப்பாயாக.) —(எ-று.)

வருக்கம். 26.

197. (6) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம். 6.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸோமாஹுதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: அக்கினி.

(வேறு)

1. அங்கி யிவ்வென் ஸமித்தெரி யார்ந்ததைத்
தங்கு போற்றினி னுன்றனைச் சார்ந்ததை
யங்கமாக வடைந்திட; நற்செவிக்
கிங்கிந் நல்லிசை யின்பி னெடுத்திடல்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! ஜ்வாலையோடு கூடியதும் எனது போற்றோடு உன்னைச்சார்ந்துள்ளது மான இந்த ஸமித்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவாயாக. இந்த நல்ல கீதத்தைச் சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ளுவாயாக---(எ-று.)

2. அங்கியே, வலிபெற்றவ, வேகமாய்ப்
பொங்கு மிட்டியோய், நற்பிறப் புற்றவ,
அங்கமான விச்சூக்தத்தி னுன்னை யாந்
துங்க மாகத் துதைந்து வணங்குவம்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! வலிமைக்குப் பிறந்தவனே! வேகமாகச் செய்யப் பெறும் இஷ்டியுள்ளவனே! நல்ல பிறப்போடு கூடியவனே! அழகிய இந்த ஸூக்தத்தினால் உன்னை யாங்கள் பரிசுத்தமான வவியாவுதிகளோடு நெருங்கி வணங்குவோம்—(எ-று.) அச்வ மிஷ்டே என்பதற்கு, வேகமாய்ப் பொங்கு மிஷ்டியோய் என்றது, குதிரைகளைத் தேடுபவனே யென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

3. செல்வ யீபவ செல்வம் விரும்புனை
நல்லிசையினை நாடு முன்றன்னையே
நல்லிசை கொடு நாடி வணங்குவம்
பல் லுபசரணை புரி யாங்களே.

(இ-ள்.) செல்வத்தைத் தருமக்கினியே! செல்வத்தை விரும்புபவனும், நல்ல ஸ்துதி கீர்த்தனங்களை விரும்புபவனுமான வுன்னைப், பலவித உபசாரங்களும் புரியும் பரிசரர்களாகிய யாங்கள் உபசரித்து ஸ்தோத்திர கீதங்களால் வணங்குவோம்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 5.

4. செல்வ நாயக, செல்வத்தை யீபவ,
நல்லனத்தவ, ஞான நிறைந்தவ,
ஒல்லும் வாய்மை யுன்னி வெறுப்பவர்
புல்லுரு தெமைப் போக்குக தூரத்தே.

(இ-ள்.) வஸுபதியே! செல்வத்தை யளிப்பவனே! மகவானே! (அன்னப் பொருளோடு கூடியவனே!) ஸூரியே! எங்களைத் துவேஷிப்பவர்களோடு யுத்தம் செய்து அவர்களைத் தூரத்திலோட்டுவாயாக—(எ-று.)

5. எங்களுக் கவன் விண்ணினி ழிந்துறுந்
துங்க நன்மழை தோய்க்கல்; அடக்கலா,
வெங்களுக் கவன் வன்மை யியைத்திடல்;
எங்களுக் கவ னேய்க்கல் பன்னமே.

(இ-ள்.) விண்ணினின்று பொழியும் மழையை அவன் எங்களுக்குத் தரட்டும். ஒருவராலும் அடக்கமுடியாத பலத்தை அவன் எங்களுக்களிக்கட்டும். ஆயிரக்கணக்கான உணவுப் பொருள்களை யவன் எங்களுக்குக் கூட்டிவைக்கட்டும் — (எ.று.)

6. தூத, போற்றுதற் கேற்றவ, வாலிப,
ஓதனே, யுனை யோது மவ னுன்றன்
றீதி னற்றுணை தேடுகின்றோ, னவற்
கேத மாற வியைக வருகினே.

(இ-ள்.) தூதனே! போற்றுதற் குரியவனே! இளமை மிகுந்தவனே! ஹோதாவே! உன்னைத் துதிப்பவனும் உன் துணையைத் தேடுபவனுமான வனுக்குத் துன்பநீங்கும் வண்ணம் அவனுக்கருகில் வருவாயாக—(எ-று.) விரிகள் அக்கினியைக் குறித்து நின்றன.

7. இருவகைப் பிறப் பெய்தவர் தம்முளும்
பெருமை சார்கவி பேசுமறி வொடு,
மருமை யாக வுலாவுவை, யக்கினி,
நரி னன்பெனத் தூதென நாடியே.

(இ-ள்.) கவியே, அக்கினியே! தேவர் மனிதரென்னு மிருவகைப் பிறப்பாளருக்கு மத்தியில், ஞானத்தோடு, மனிதர்களுடைய சிநேகிதனைப் போலத் தூதனாக வுலாவுவாய்—(எ-று.)

8. யாவு மோர்தரு நீயிவ ணெங்களு
மாவலோ டெம தாசைக ளார்த்துக;
தேவர் தம்மை வணங்கிடல் ஞானியே,
பாவு மிக்குசை மீது பரவவே.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 7.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையும் அறியும் நீயிவ்விடத்து எல்லாப்பக்கத்தி லும் ஆவலோடு எங்களுடைய இச்சைகளை நிறைவேற்றுவாயாக. ஞானியே! தேவர்களை வணங்குவாயாக. இத்தருப்பைமீது தங்குவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம். 27

198. (7) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம். 7.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸோமாஹூதி; வடமொழிச் சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: அக்கினி.

1. அங்கி, வாலிப மார்ந்தவ, பாரத,
அங்க நல்வசு, கீர்த்தி துதைந்திவட்
பொங்கு பேரொளி போர்த்துப் பலர்விரும்
பங்கமான தனத்தை யணைக்கவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! இளமைமிகுந்தவனே! பாரதனே! வஸு வே! கீர்த்திமிகுந்து, மிக்க வொளியோடு கூடிப் பலராலும் விரும்பப்படும் செல்வத்தை யெங்களுக்குக் கொண்டு வந்து தருவாயாக—(எ-று.) வஸு, செல்வ காரணன், ஒருவகைக் கடவுள் வகுப்பினன். பாரதன், பரதா ரித்வி ஜர்கள் அவர்களால் மதனஞ்செய்யப் பட்டுக்கொண்டு வரப்படுபவன், அவர்க ளது ஸ்தோத்திரம்அவி யிவற்றிற்களிப்பவன்.

2. தேவர் தம்பகை மானிடர் தம்பகை
யேவர் தம்பகை யேனு மெமைத்தம
தோவி றீவலிக் குள்ளடக்கா துறல்;
பாவு மன்ன துவேடநின் றோம்புக.

(இ-ள்.) தேவர்களுடைய பகையும் மனிதர்களது பகையும் எம்மை யடக்கியாளாமலிருக்கட்டும். அவ்வகைய துவேஷங்களினின்று எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக—(எ-று) அராதி என்னும் வடமொழிப் பதத்துக்குத் தான மின்மை யென்பது பொருள். அது சத்துருத்துவத்தைக் குறித்தது.

3. உன்னருளி னெவ் வுன்னலர் தம்மிடை
மன்னிடும் பகை தன்னையும், வேகமார்
நன்னதிப் புன னீந்திக் கடத்தலிற்,
றன்னமுந் துணையின்றிச் சயிப்பமே.

(இ-ள்.) உனது அருளினால், நீரோட்டத்தை நீந்தித் தாண்டுவது போலத் தனியாகவே (ஒருதுணையுமில்லாது என்றபடி) எம் சத்துருக்க ளதுபகையைக் கடந்து செல்வோமாக—(எ-று.)

4. சுத்தனே, தொழற் கேற்றவ, பாவக,
இத்தரைக்க ணெழுந்து நனைத்திட

ஒவாத்த போது மகத்துவ முற்றுநீ
தத்து சோதியிற் சாருவை, யங்கியே.

(இ-ள்.) சுத்தனே! வணங்கத் தக்கவனே! பாவகனே! அக்கினியே! உன்னைநெய் நன்றாக நனைத்த போது மகத்துவமிருந்து நல்லொளியோ டோங்குவாய்—(எ-று.)

5. காளையோடுதன் கன்றை யகட்டுறும்,
பாளை யாவொடு, பண்பில் மலட்டொடு
நாளு முன்றனைப், பாரத, வங்கியே,
வேளை தோறும் வணங்கநீ யெம்மவன்.

(இ-ள்.) பாரதனே! அக்கினியே! காளையோடேனும், சூல்முதிர்ந்த பசுவோடேனும், மலட்டுப்பசுவோடேனும் யாங்கள் உன்னை வணங்க நீஎங்களால் ஆராதிக்கத்தக்கவனாகிறாய்—(எ-று.) அஷ்டாபதீபி; என்பதற்குக் கன்றை வயிற்றிலுடைய பசுவென்று ஸாயணர் பொருள் கூறுவர். ஆனால் எட்டட்சர முள்ள பாக்களா யிருக்கலா மென்று ராத் (Roth) கிராஸ்மான் (Grassm...) என்பவர்கள் எண்ணுவார்கள். எண்டு பசுவென்னும் ப[illegible]ம் ஸ்தோத்திரம் என்னும் பொருளைச் சுட்டும் என்பார் பெர்கேன் (Bergaigne) என்பவர். செய்யுளில் கன்றை யகட்டுறும் பாளை ஆவென்றார். பாளை கருப்ப சிசுவுக்குப் பெயர்.

6. மர வுணவினன், மன்னு மிழுதினன்,
பரவு வோனொடு பண்பிற் பழையவன்,
வரவுயர் வினன், வல்லமை புத்திரன்,
தரமுயர்ந்த வதிசயத் தன்மையன்.

(இ-ள்.) ஸமித்தை யுணவாக வுடையவன், நெய்யால் நனைக்கப்பெற்றவன், ஹோதா, புராதனன், சிரேஷ்டன், வலிமையிற் பிறந்தவன், அற்புதன். (இப்பேர்ப்பட்ட மஹாநுபாவன் எம்மை ரட்சிக்கட்டும்)—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

199. (8) மண்டலம் 2. அநுவாகம் 1. சூக்தம் 8.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-5. காயத்திரி, 6 அநுஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. அன்னம் வேண்டு மவனிற் றுதித்திடல்
மன்னு கீர்த்தி வளருத்தமன், பயன்
முன்னுமாறு பொழிபவ, னங்கியி
னுன்னு நற்பரி யூர்தியை வேகமே.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 8.

(இ-ள்.) கீர்த்தி சிறந்த உத்தமனும், பலரைப் போஷிப்பவனுமான அக்கினியினது அசுவ மார்த்த சேனை, உணவுப் பொருளை யாசிப்பவன் துதிப்பதுபோல, வேகமாகத் துதிப்பாயாக—(எ-று.) மனமே அல்லது ஹோதாவே எனஒருவிளி கூட்டுக. தேரிற் பரிகட்டுவதைப் புகழ்க வென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

2. தாசுடரை நெறியி னடத் துவோன்,
பேசு மூப்பிலன், சத்துருக்களைக் கிழத்
தாசி னெய்ப்பவன், பார்க்க வழகினன்,
நேசமோ டென்றும் போற்ற நிலையினன்.

(இ-ள்.) தாசுஷர்களை (அவியளிக்கும் யஜமானர்களை என்றபடி) நல்ல நெறியில் நடத்துபவனும், கிழத்தன்மை யற்றவனும், சத்துருக்களை விரைவிற் கிழப்படுத்துபவனும், வணங்குவோர் பார்ப்பதற் கழகிய தோற்றத்தோடு கூடியவனுமான வக்கினி எக்காலத்தும் அன்பர் போற்றுமாறு தங்கிறான்—(எ-று.)

3. தோடமோ டுடைக் காலத்துஞ் சோதியோ
டடிலா துற வில்லி னெய்தியே
தோடமற் றறிவில்லா விரதத்தின்
பீடு தோன்றப் புகழப் பெறுபவன்.

(இ-ள்.) இரவும், பகலும் சோதியோடு விளங்குமாறு யாகவீட்டின் கணுற்று, குற்றமற்று அறிவில்லாத அவனது விரதத்தின் பெருமை தோன்றுமாறு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் பெறுபவன் (எவனோ அவன் அக்கினியென்க.)—(எ-று.) தோஷம், இரவு. குற்றம் என்னும் இரண்டு பொருளிலும் வந்தது. உடைக்காலம். உஷைக்காலம், உதயகாலம், விடியற்காலம்; ஈண்டு இலக்கணையாற் பகலைக் குறித்தது.

4. விண்மணியி னொளியினை யொக்கவே
யென்று சித்திர வெய்யின் றுகையொடு
கன்றுறக் கிழத்தன்மை கழிந்தற
கொன்றுமா றெவ்விடத்து மொழுகுமே.

(இ-ள்.) விண்ணிலுள்ள சூரியனது ஒளியைப் போன்று சித்திர பானுவோடு கூடிக், கிழத்தன்மை நீங்கி, அழகாக எல்லா விடத்துங் கதிர்களை யோட்டிப் பிரகாசிக்கும்—(எ-று.)

5. அங்கி யத்திரி தன்னை யவனுடைத்
துங்க வாட்சியிற் றேய்த்திட வுக்கங்கள்
பொங்கு மன்பிற் புரிந்த; புகழிலா
மங்கமாக வவனே துதித்தனன்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 6.

(இ-ள்.) அக்கினி (சத்ருருக்களையும் அன்னத்தையும் பட்சணஞ்செய், வ னென்பது பொருள்) ஆகிய அக்கினியை அவனுடைய ஸ்வய ஆட்சி பிறங்குமாறு உக்தங்கள் எல்லது ஸ்தோத்திர வசனங்கள் அன்போடு பு கழ்ந்து புரிந்தன. எல்லாக் கீர்த்தியையும் அவனே யேற்றுத் தாங்கினன்—(எ-று.)

(வேறு.)

6. சோமனக்கினி யிந்திரன் முதற்க தேவதைக
ளாமெவர்களது முதவியை யாற்றிட யாங்கள்
போமை கலிக்கின் றிலா பிறங்குக குழுவி;
நாமுறப் பொருதும் பகைவரை நலிதலொழுகுகவே.

(இ-ள்.) சோமன், அக்கினி, இந்திரன் முதலிய எல்லாத் தேவர்க ளுடைய உதவியையும் பெற்று யாங்கள் இம்சை யில்லாமற் கூடி வாழ்வோ மாக. எங்களுடைய சத்ருருக்களை வாட்டி வெல்வோமாக—(எ-று.) பேசுற முற என்பன எதுகை நோக்கிச் சேர்ந்தன.

வருக்கம் 29.

ஆகச் செய்யுள். 713.

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஆறாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 32 வருக்கமும் 15 சூக்தங்களும், 157 ருக்குக்களுமுள்ளன.

200. (9) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்தம் 9.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம். திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி

(வேறு)

1. ஞானவா, வெற்றுபுள்ளோ, ஒளியுள்ளோ, னன்னுட்புற்றோன்,
புனுய யக்கிர தவெமன் றுயகுலைவருமதியைப்பூண்டோ
ருன வாயிரஞ் சுமப்போ, னுத்தம, னங்கி, தூய
மானமார் மாக்கோ, னோதா, மருவினன் வடவேதிக்கண்.

(இ-ள்.) ஞானவானும், வளர்பவனும், ஒளியுள்ளவனும், நல்ல வலி பொருந்தியவனும், எடுத்துக்கொண்ட விரதங்கள் கெடாதபடி காக்கும் ி வாய்ந்தவனும், ஆயிரக்கணக்கான வருவைத் தாங்குபவனும், உத்தம

மண்டலம் 2 சூக்தம் 9.

னும், பரிசுத்தமான நாக்கோடு கூடியவனும், ஹோதாவுமான அக்கினி (ஹோர்திருஷதனம்) உத்தரவேதிக்கண் அமர்ந்தான்—(எ-று.) வஸிஷ்டன் எல்லாவற்றையும் ஒளியாற் போர்க்கும் உத்தமன் என்பது பொருள். செய்யுளில் உத்தமனென்றார். ஹோதிருஷதனம். ஹோதிரு ஸதனம், ஹோதா வமரும் இடம், உத்தரவேதியென்க, வடவேதியென்றார் செய்யுளில்.

2. காளையே யங்கி நீயுங் கருதிடு தூத னாகல்;
நாளுநீ யெமதுதுன்ப நலித்திடல்; தனத்தைச்சேர்க்கல்;
தாளுடனொளிர்ந் தெம் மைந்தர் சாற்றிடு பேராதி
யாளுவோ னென்னக்கொள்க கருத்துறுங் காவலோர்ந்தே.

(இ-ள்.) இச்சைகளை வருடிக்கும் விருஷபமே! அக்கினியே! நீ தேவர்களை யழைக்கும் தூதனாகுக. எங்களுடைய கஷ்டத்தை எப்பொழுதும் நிவர்த்திப்பாயாக. எங்களுக்குச் செல்வத்தைச் சேர்ப்பாயாக. நன்றாக வொளிவீசி எமது புத்திரர்களையும், பேர் முதலிய வம்சாவளிகளையும் காக்குங் கருத்து மிகுந்த காவலனென வுன்னை மதிக்கொள்வாயாக—(எ-று.)

3. அங்கிநீ பிறந்த வுச்சத் தானத்தும் வணங்குவோமால்;
தங்குகீழ்த் தலத்துமுன்னை வணங்குவோந் தோமஞ்சாற்றி;
இங்குநீ யுதித்தபூமி யேத்துவேன்; வளர்த்தார் நன்கே
பொங்கு நல்லொளியின் மூட்டப்பெற்ற வுன்றனை யவியின்.

(இ-ள்.) அக்கினியே நீ சூரிய ரூபமாகத் தோன்றிய பரமோன்னதத்தானமாகிய ஆகாசத்திலும் உன்னை வணங்குவோம். அதற்குக்கீழே மின்னல் ரூபமாகத்தோன்றும் அந்தரிட்சத்திலும் உன்னை ஸ்தோத்திர பூர்வமாக வணங்குவோம். இவ்விடத்து நீ யாகாக்கினியாக உற்பவித்த பூமியையும் துதிப்பேன். நன்றாக மூட்டப்பெற்ற வுன்னைப் புரோடாசாதி அவிப்பொருள்களோடு அத்வர்யுக்கள் நன்றாக வளர்த்தார்கள்—(எ-று.)

4. வணங்குதற் குரியோ, யங்கி, யவியொடும் வணங்க வின்னே
யிணங்கியா மீயுந்தானஞ் சிறந்ததென் றேத்த னன்கே;
அணங்குறு தனப்பதியா மார்ந்தவெச் செல்வத்திற்கும்;
துணங்கற லொழிக்கும் வாக்கைத் தோற்றுவிப்பவனு நீயே.

(இ-ள்.) வணங்குதற்குரியவனே! அக்கினியே! நீ தேவர்களை அவிகளோடும் வணங்குவாயாக. யாங்கள்தரும் இவ்வவிக்கொடை ஸ்வாஹாதாரம் ஸ்வாஹாதாரமென்று சிறந்து கூறுவாயாக. நீ எல்லாச் செல்வத்திற்கும் தனபதியாம். இருளையோட்டும் ஸ்துதிவசனங்களை எம்வாயினின்று தோற்றுவிப்பவன் நீயேயாம்—(எ-று.) துணங்கறல், இருள்.

5. கண்ணினுக் கினியோய், நாளு நாளு மூற்பவிக்கு மூன்ற
னெண்ணுறு மூபய செல்வங் குறைவிலை யெய்துறுவாம்;
நண்ணு மோற்றோனை, யங்கி, நல்லனத் தோனைச் செய்க;
புண்ணியப் புதல்வரோடு பொருந்து செல்வத்தோ னாக்கல்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்.) காட்சிக்கினியவனே! அக்கினியே! ஒவ்வொருநாளும் அக்கினிஹோத்திரகாலத்தி லுற்பவிக்கும் உன்னுடைய உபயசெல்வங்கள் குறைவை யடைவதில்லை. உன்னை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து உன் பக்கலுறு பவனை நல்ல உணவுப்பொருளோடு கூடியவனுகச் செய்வாயாக. நன்னெறியி லுற்ற புத்திரர்களோடு செல்வத்தையும் பெற்றவனுக அவ் யஜமானனைச் செய்வாயாக—(எ-று.) உபயசெல்வமென்றது தேவர்களுக்கு அவியூட்டும் செல்வமும், மாந்தர்களுக்கு யாகப் பயனை யளிக்குஞ் செல்வமுமாம்.

6. இச்சுடர்த்தொகுதியுள்ளோன், மதிநலமியைந்தோன் போற்றின்
மெச்சு தேவரை வணங்கு மேன்மையன் மகோத்தமன்றன்
நச்சுக வெம்மை; அங்கி, யிகலொணு வலியோய், செல்வ
மொய்ச்சவ, வொளியோய், பாவம்பாற்றுவோயொளிர்கநன்கே.

(இ-ள்.) இந்த ஜ்வாலாஸமூஹங்களோடு கூடியவனும், நல்ல பிரக்ஞையுள்ளவனும், தேவரைப் போற்றினுலும் அவியினுலும் வணங்குபவனும், யாக உத்தமனுமான அக்கினி எம்மை விரும்பி எம்முடையவனுகத் தங்கட்டும். அக்கினியே! சத்துருக்கள் திரஸ்காரஞ் செய்யமுடியாத வலிமையோடு கூடியவனே! செல்வ நிறைந்தவனே! ஒளியோடு கூடியவனே! எங்கள் பாபத்தை யற வாழிப்பவனே! நன்ருய் எங்களது க்ஷேமத்தைக் கருதிப் பிரகாசிப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 1.

201. (10) மண்டலம். 2 அநுவாகம். 1. சூக்தம். 10.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. சுவோத்திர, னங்கி, தந்தை துணையு முக்கிய, னிளையின்
மல்லாத்தமப் பதத்திம் மாந்தர் மூட்டுற நிற்போன், கீர்த்தி
சுமோத்தடை மாகப் போர்ப்போன், ரேய்ந்த பல்வகை ஞானத்
தேர்ன்,
மிகோத்தம வலியுணவோ, னமரன் யாவரும் போற்றுற்றுன்.

(இ-ள்.) எல்லாராலு மழைக்கப்படுபவனும், தேவர்களைப் பரிபாலிப்பதில் தந்தை போன்றவனும், முக்கியனும், இளையெனும் உத்தம யாகஸ்தலமாகிய உத்தர வேதியில் மனிதர் தன்னை மூட்ட நிற்பவனும், கீர்த்தியை உடையாகப் போர்த்தவனும், பலவித பிரக்ஞைகளோடு கூடியவனும், சிறந்த வலிமை யுடையவனும், அன்னப் பொருளோடு கூடியவனும், மாண தரும் மற்றவனுமான அக்கினி எல்லாராலும் போற்றத் தக்கவனும்—(எ-று.) சுவோத்திரன், நன்ருய் அழைக்கப் படுபவன் என்பது பொருள். ஜோஹூத்ரன் என்று வடமொழி மூலத்திலுள்ளது.

2. சித்திரபானு, வங்கி, செவிதர லெலாப் பண்ணேடு
மொத்தியாகழைப்பதைப், பல்லுணர்வுளோ, னமரன்றானும்;

மண்டலம் 2. சூக்தம் 10.

இத்தரை யவன்றன் றேரைக் கறுப்புமாச் சிவப்பு மீர்க்கும்;
ஒத்தபல்லிடஞ் சேர்க்கப்பெற் றவைகளைத் துவர்ப்படுப்பான்

(இ-ள்) சித்திரம் போன்ற பற்பலவித ஒளியை யுடையவனும், பலவித பிரக்ஞைகளோடு கூடியவனும், அமானுமான அக்கினி, எல்லாப்பண்களோடும் யானழைப்பதைக் கேட்கட்டும். அவனுடைய தேரைக் கறுப்புக் குதிரையும் சிவப்புக் குதிரையுமாக விழுக்கும். யாகக் கிரகத்திலுள்ள பலவிடங்களுக்கும் ரித்விக்குக்களாற்கொண்டுபோகப் பெற்று அவ்விடங்களைச் சிவப்பு நிறப்படுத்துவான்—(எ-று.) துவர், சிவப்புநிறம்.

3. மல்லார்ந்த சயனக் கட்டை மதித்து நல்லுருவிற் றீயை
வல்லாரும் பிறப்பித்தார்; அவ்வக்கினி விவித ரூபச்
சொல்லார்ந்த செடியி னுற்றான் கருமேனை; மகிமையோடும்
அல்லார்ந்த விரவுந் தன்னைத் தொடவுறு தறிவின் வாழ்வான்.

(இ-ள்.) (வல்லவர்களாகிய அத்வர்யுக்கள்) நன்றாய் உருப்படுத்தப்பட்ட அக்கினியை முகம் மேலாகக் கிடக்கும் அரணியிலிருந்து கடைந்து பிறப்பித்தார். அவ்வக்கினியும் பலவிதமாயுள்ள ஔஷதிகளிற் கருப்பரூபமாகத் தங்கினன். இருட்டு நிறைந்த இரவும் தன்னைத் தொட (மறைக்க வென்றபடி) முடியாதபடி தனது மகிமையோடும், அறிவோடும் வசிக்கிறான்—(எ-று.) வாழ்வான் காலவழுவமைதி.

4. எப்புவனத்துந் தங்கி மகிமைமிகு னியைநீங் கெல்லாத்
துப்பினு மோங்கி வன்மை துதைந்திவண் யாருங் காண
வொப்புற மங்கி தன்னை யுத்தம வவியி னோடுந்
துப்பொடு நனைக்கின்றேன் றூய்மைகொள் மனத்தினோடே.

(இ-ள்.) எல்லாப் புவனங்களிலும் (அல்லது பூதஜாதங்களிலும்) வைச்வாநரரூபமாய்த் தங்கி, மகிமை பொருந்தி எவ்வித ரூபத்தோடும் கூடிய உணவுப் பொருள்களில் வியாபித்து நின்று, பலம்பொருந்தி, இங்கு யாருங் காணும் வண்ணம் தங்குகின்ற அக்கினியைச், சிறந்த புரோடாசாதி அவிுணவுகளோடும், நெய்யோடும், (பரிசுத்த மனஸ்களாய்) நனைக்கிறேன்—(எ-று.) துப்பு, உணவு, நெய் என்னும் இருபொருளிலும் வந்தது. தூய்மைகொள் மனத்தினோடே என்னும் விசேஷணம் வடமொழி மூலத்திலில்லை.

5. எத்திசையும் பார்த்திங் கெதிருறு மவனை நெய்யாற்
பொத்துவேன்; வாதையில்லா மனத்தொடு மதனை யேற்க;
மர்த்தியர் போற்றுமங்கி, மாந்தர்கள் விழைவண்ணத்தா
னொத்த காந்தியினிறைந்தோ னொளிமிகுந் தமைத் தொடற்க

(இ-ள்.) எல்லாத் திக்குக்களிலும் பார்த்து இங்கு யக்ஞத்தை நோக்கிவரு மிவ்வக்கினியை நெய்யினால் நனைப்பேன். வருத்த மற்ற மனத்தோடு அவன் அதனை யேற்கட்டும். மர்த்தியர்கள் துதிக்கும் அக்கினியும், மனிதர் விரும்பும் நிறத்தோடு கூடியவனும், பூரண தேஜஸோடு கூடியவனுமான

வவன் தனது தேஜஸ் மிகைபட்டு எம்மைத் தொடாதிருக்கட்டும்—(எ-று.) அரட்சஸா மனஸா என்பதற்கு, வாதையில்லா மனத்தோடு மென்றது குற்றமற்ற ஸ்தோத்திரத்தோடும் என்று பொருளுரைப்பர் ஸாயணர். அற்றேல், இரண்டா மடியை, 'பொத்துவேன்; குற்ற மற்ற புகழோடு மதனை யேற்க;' 'எனமாற்றிப் படிக்க. குற்ற மற்ற ஸ்தோத்திரங்களோடு கூட்டி யளித்த அந்நெய்யை அவ்வக்கினி யேற்றுக் கொள்ளட்டு மென்று பொரு ளுரைக்க.

6. தேசினுற் பகைவரைத் தந்துத் தெரிகவுன் பங்கை; உன்னை
யாசறு தூதாப் பெற்றே மறைக முன்மனுவைப்போன்றே;
பேசறு செல்வமுற்றேன் யான்பெருங் கூச்சலோடு
மாசறு பலனை யீந்து முறைவனுந் தி விளிப்பல்.

(இ-ள்.) (அக்னியே!) உனது தேஜஸினுற் சத்துருக்களை யடக்கி உனது பங்கைத் தெரிந்து கொள்ளுவாயாக. உன்னைத் தூதனுகப் பெற்ற யாங்கள், ஆதிகாலத்து மநுவைப் போல உன்னைப்பற்றிப் பேசுவோமாக. செல்வத்தை யடைந்த யான், பெரியசப்தத்தோடு, குற்ற மற்ற (அல்லது இனிமையான) பலனைத் தந்து பூரண மாயுள்ள வக்கினியை யழைக்கிறேன் —(எ-று.)

வருக்கம் 2.

202. (11) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 1. சூக்கம் 11.

21 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—20. விராட்ஸ்தானம், 21. த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன். விராட் ஸ்தானமும் திருஷ்டுப்பின் ஒருவகைப் பேதமானது பற்றி அறுசீர்க்கழி நெடிலேயாம்.

1. இந்திர வெமதழைப்பிற் செவிதால்; இமையுஞ் செல்வ
நந்துமுன் கொடைக் குரியோர்யாங்களுனுடையோராடின்;
தந்திட வசுவிரும்பு மிவ்வழி வளர்க்கா நின்ற
முந்நுறு புனலின் வீங்குஞ்சிந்துவின் முனோந்துன்பொய்ம்பே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எமது அழைப்பைக் கேட்பாயாக. செல்வமிருந்த வுனது கொடைக்குப் பாத்திர மானவர்களாகிய யாங்கள் உன்னுடையவர்களேயாம். வள்ளன்மைக்காகச் செல்வத்தை விரும்பும் இந்த வழியுணவுகள், நதிகளை வளர்க்கும் நீர்ப்பெருக்கைப் போல உனது பலத்தை வளர்க்கின்றன—(எ-று.)

2. சூர, விந்திர, வகியாற் சூழுற்றுப் பெருத்த பன்னீ
ராருமா றவிழ்த்தாய்; உக்தம் வளர்த்திட, மரணந் தன்னைச்
சாருறு தென வேமாப்பிற் றழைத்த வத்தாசன் றன்னைக்
கூரவே துண்டு துண்டாய்க் கூறிட்டுக் கிழிக்கின்றாயே.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 11.

(இ-ள்.) சூரனே! இந்திரனே! அஹி யென்னும் விருத்திரனாற் றடை செய்யப் பட்டுத் தம்மளவிற் பெருத்த பலவித தண்ணீர்களும் பெருகி யோடுமாறு அத்தடையைப் பேர்த் தெறிந்தாய். உன்னைத் துதிக்கும் ஸ்தோத்திரங்கள் உனது பலத்தை யோங்குவிக்கத், தனக்கு மரணமே நேராதென வெண்ணி யிருந்த அந்தத்தாஸனை (விருத்திரனை யென்றபடி.) நீ துண்டு துண்டாகக் கிழிக்கிறாய்—(எ-று.)

3. சூரவிந்திர நீயின்பஞ் சூழுறு முக்தந்தம்மி,
லேருருத்திரர்கள் போற்றி, யுனக்குப் பூரிப்பை யூட்டக்
சாரு மித்துதிகள், காந்திதழைத்தவை, யாகநோக்கிக்
கூரு முன்றனை யடைந்தே கூறுவ வுனையே நன்கே.

(இ-ள்.) சூரனே! இந்திரனே! நீ ஸந்தோஷிக்கும் உக்தத்திலும் ருத்திர புத்திரர்களாகிய மருத்துக்கள் கூறும் ஸ்தோத்திரங்களிலும், உனக்குக் களிப்பை யூட்டவந்தவித்துதிகள், காந்தியோடு கூடியவைகள் யாகத்தை நோக்கிவரும் உன்னைச் சார்ந்து நன்றாகப் புகழ்கின்றன—(எ-று.) [illegible] விஸ்ரதே நசுப்ரா என்பதற்கு ஒளிபொருந்திய [illegible] துபோல வெனப் பொருளுரைப்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

4. சோபனம் வாய்ந்த சம்ப முன்கரங் கம்மிற் றேய்த்தக்
சோபனம் வாய்ந்த வுன்றன் வலியினை வளர்ப்போ மொய்ம்
சோபனம் வாய்ந்து, வேந்தே, யோக்கத்தின் வளர்ந்து வெய்ய
தாயமார் கதிரோனோடு தாஸியர் சனத்தை வெல்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பிரபையோடு கூடிய வச்சிராயுதத்தை யுனது கரங்களிலிட்டு, உனது கீர்த்தி மிகுந்த வலிமையை வளர்க்கு மெய்மொழி றப்பெய்தி வளர்ந்து, சூரியனோடு (அல்லது சூரியனுடைய உதவிகொண்டு) தாஸ ஜனங்களை வெல்வாயாக—(எ-று.) தாஸிய ரெனப் பெண்பாலாகவே மூலத்திலுள்ளது. அசுரக் கூட்டங்களை யென்றபடி. சூரன், ஸூர்யன்.

5. சூரனே, குகையிற் றங்கி மறைந்து நேயங்கள் சூழ
வாரு மாயையினிற் கூடமாக வுள்ளொளிந்து நீரைச்
சாருமந்தரம் பெய்யாது தம்ப மாக்கிய வஹியை
யேரிலுன் வீரியத்தா லிடித்துமே கொன்றாய் மன்னே.

(இ-ள்.) சூரத்தன்மை பொருந்திய விந்திரனே! குகையிற்றங்கிக் கண்ணுக்குத் தோன்றாமல், நீர்தன்னைச்சூழ மாயாவித்தன்மையினிறைந்த, மறைவாக வத்தண்ணீருக்குள்ளேயே ஒளிந்து, நீர்நிறைந்த அந்தரிட்சம் மழை பெய்யாவண்ணம் அதனை ஸ்தம்பமாகச்செய்த அஹியை (விருத்திரனை அல்லது மேகத்தையென்பார் ஸாயணர்.) அழகாகவுனது வீரம்பொருந்திய வச்சிரத்தால் இடித்துக் கொன்றாய்—(எ-று)

6. போற்றுவ மிந்திர வுன்பழம் பெருஞ்செய்கை தம்மைப்;
போற்றுவ மேலு நீதா னவீனமாய்ப் புரிந்த வற்றைப்
போற்றுவ முனது கையி லொளிபொருந்திய சப்பத்தைப்;
போற்றுவ மென்றாழ்க் கேதுவாகு முன்னரியையுந் தானே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 6.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீபண்டைக்காலத்திற் செய்த மகத்தான செயல்களைத் துதிப்போம். நூதனமாகச்செய்யும் செயல்களையும் புகழ்வோம். உன் கரங்களில் விளங்கும் வச்சிராயுதத்தையும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோம். சூரியனது வரவை முன்னறிவிக்கும் உன் அரியென்னும் குதிரைகளிரண்டின் வரவினையும் சிலாகித்துப் பேசுவோம்—(எ-று.) மழைக்குப் பின்னேன்றும் சூரியனது வரவையென்பர் ஸாயணர். மேனாட்டாசிரியர் உசந்தம் என்னுஞ் சொற்கு ஒளி பொருந்திய வென்றது ஆவலோடுள்ள வெனப் பொருள் கூறுவர். சேது, கொடி, அறிவிப்பது.

7. இந்திர, விரைவுறுத்து முன்னரி யிரண்டு நெய்யைச்
சிந்துமேகத் தொனியைச் செய்தன; புவிபுரன்மே
முந்துற விசாலமாக விரிந்து மொய்த்தது; மேகந்தா
னந்துற வங்கு மிங்கு மலைவது நிலைத்த தன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! துரிதப்படுத்து முனது அரியென்னும் இரண்டு குதிரைகளும் நெய்யை அல்லது ஸாரபுஷ்டியுள்ளமழைநீரையுற்றும் இடிபோன்ற சப்தத்தைச் செய்தன. பூமியும் மழையை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டு பரிபூரணமாக விரிந்துநின்றது. பர்வதமாகியமேகம்மழைக்குமுன் அங்குமிங்கும் திரிந்தோடுவது, மழை பெய்வதற்காக ஓரிடத்தில் நிலைத்தது—(எ-று,) பர்வதம், மேகம்.

8. ஓய்வின்றிப் பொழிய மேகமொழுகுறு நிலைத்த; தம்மித்
தாய்வயிற் கூச்சலிட்டுச் சலித்தகார் லவறமோ; டொல்லுஞ்
சேய்மையிற் றொனியெழுப்பித் தெழித்திடு மவர்கள், வேந்தன்
வாய்மையிற் றூண்டச், சாலப் பரப்பினர் வகுளி தன்னை.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாது பெய்வதற்காக மேகமானது ஓரிடத்து நிலைத்தது. அதுவே தாய்மார்களாகிய தண்ணீர்களோடு கூச்சலிட்டுக் கொண்டு அங்குமிங்குமாகவலைந்தது. வெகுதூரம் வரையில் சத்தஞ்செல்லுமாறு உரப்புகின்ற மருத்துக்களாகிய வவர்கள், இந்திரனுடைய தூண்டுதலினால் சத்தத்தை வெகுதூரம் பரவச் செய்தார்கள்—(எ-று.) தாய், மேகங்களின் நீர்; பன்மைப் பொருளது. அவர்கள் மருத்துக்களென்பர் ஸாயணர். வகுளி, ஒலி.

9. பெருங்கட றனிற்படுத்து மாயையிற் பிறங்கின்ற
விருத்திரன் றனையடித்து வீழ்த்தினன் வேந்தன்; நீரைத்
தருமழைக் காளை வச்சிரத்தினாற் றனிதஞ்செய்த
வரும்பொழு தனிற் பூமிவானுமே பயந் ததிர்ந்த.

(இ-ள்.) பெரிய ஸமுத்திரமாகிய மேகத்திற் படுத்துள்ள மாயாவியாகிய விருத்திரனை இந்திரன் அடித்துக்கீழ்வீழ்த்தினன். வ்ருஷனாகிய அவ்விந்திரன் தனது வச்சிரத்தினால் முழக்க மிட்டபோது பூமிவானங்கள் பயந்து நடுங்கின—(எ-று.) விருந்திரன். மெலித்தல் விகாரம் பெற்றது விருணோத்யாகாச மிதி விருத்ரோ மேக: என்றும் பொருள் கூறுவர் ஸாயணர்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 11.

பெருங்கடலென்றது ஈண்டு அந்தரத்திற் பரவியங்குமிங்குமாகவோடும் மேகத்தை யென்பார் ஸாயணர்.

10. மானிட னல்லான் றன்னை மனிதருக் கிதத்தை செய்வோன்
ஞானிடர்ப் படுத்த காலைச் சோமத்தை நிறைய யாக்கித்
தானவன் மானை வல்லோன் மாயையை யழித்தபோது,
மேனிலை யொவித்த,திச்சை வருடிப்போன் பிடித்த சம்பம்.

(இ-ள்) மனிதருக் கிதத்தைச் செய்பவனாகிய இந்திரன் மனிதனல்லாதவனாகிய விருத்திரனுக்குத் துன்பமூட்டியபோதும், ஸோமபானத்தைப் பரிபூரணமாகச் செய்து மாயையில் வல்ல தானு வென்னும் தாய்க்குத் தோன்றிய புத்திரனாகிய அவ்விருத்திரனென்னுந் தானவனை வதைத்த போதும், இச்சைகளை வருஷிக்கும் அவ்விந்திரனது வச்சிராயுதம் மிகவும் சப்தித்தது—(எ-று.)

11. சூர, விந்திர, சோமத்தைக் குடிகுடி;களிப்பைத் தோய்த்தே
யாருமித் துளிக ளுன்னை யார்த்துக மதத்தில்; குக்கி
கூரிரு விலாப் புடைக்கக் கூடுவ வுனை வளர்க்கல்;
பூரகச் சோம மிஃது திருப்தி யிந்திரற் களிக்கல்.

(இ-ள்.) சூரனே! இந்திரனே! நீ சோமத்தைப் பலதரமும் குடிப்பாயாக. சந்தோஷத்தைத்தரு மித்துளிகள் உன்னை மதத்திலமைக்கட்டும். உன் வயிற்றி னிருபக்கமும் புடைக்குமாறு நீ குடிக்கும் சோமத்துளிகள் உன்னை மதத்தில் விருத்தியடைவிக்கட்டும். உதரத்தைப் பூரிக்கும் இச்சோமம் இந்திரனாகிய வுனக்குத் திருப்தியைத் தரட்டும்—(எ-று.) குக்கி, குட்சி, வயிறு.

12 விப்பிரர் யாங்கள் வேந்தே யுன்னவராமோம்; உன்னைச்
செப்பிய ரிதத்திற் கூடுங் கருமத்தோ டணைவோமாக;
ஒப்பிலுன் புகழ் நினைப்போ முன்றுணை விரும்பியாங்கள்
தப்பற வுனது தானந் தாங்குவோ ராக வின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! மேதாவிகளாகிய யாங்கள் உனக்குச் சொந்தமானவர்களானோம். பலன் றரும் யாகத்தினிடத்து ஸ்தோத்திர முதலிய கர்மங்களோடு உன்னைக் கூடுவோமாக. உனது உதவியை விரும்புகிற யாங்கள் உனது ஒப்பற்ற கீர்த்தியை நினைக்கிறோம். இப்பொழுதே யாங்கள் உனது தான பாத்திரர்களாக வாகட்டும்—(எ-று.)

13, உதவி யுன்னதனை நாடி யுன்வலிவளர்ப் போம் யாங்க
ளுதவி யுன்னதனால், வேந்தே, யுன்னவரா வோம்: தேவ,
ரஜிவிழைவோ டெந்தம்மா லாசிக்கப் பட்டுரத்தின்
வதிவது வீரர்க்கூருந் தனத்தினை யெமக் களிக்கல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது பாதுகாப்பை விரும்பி யுனது பலத்தை வளர்ப்பவர்களாகிய யாஙகள் உன்னுடைய வுதவியினால்உனக்குச் சொந்தமானவர்களாவோம். தேவனே! எம்மால் மிகவும் விரும்பப்படுவதும் பலத்தோடு கூடியதும், வீரர்களாகிய புத்திரர்கள் நிறைந்துள்ளதுமான செல்வத்தை யெங்களுக்களிப்பாயாக—(எ-று.)

14. இந்திர வில்ல மீகல்; ஈகமெலந் தமக்கு நண்பர்;
நந்துறு மெம்மோ டின்ப நாடுவோர் மருதர் சாத்தை
யந்தி லெங்தமக் களிக்கல்; முன்னுறுஞ் சோம மார்ந்து
மந்த மெய்துறும் வாயுக்க டம்மையு மருவு விக்கல்,

(இ-ள்) இந்திரனே! எங்களுக்கு இல்லத்தை யளிப்பாயாக. எங்களுக்குச் சகாயஞ்செய்யும் நண்பர்களை யளிப்பாயாக.எங்களோடு கூடக்களிக்கும் மருத்துக்கூட்டத்தை யெங்களுக்குத் தருவாயாக. முன்னுறக் கொண்டு வந்தளிக்கப்பட்ட ஸோமத்தை நன்றாகக்குடித்து மதத்தை யெய்தும் வாயுவை எம்மாட்டு வரும்படி செய்வாயாக—(எ-று.) 'எம்மோடு கூடிக்களிப்பவர்களும், எமது யாகத்தை நோக்கிவந்து அங்கு முன்னுலமைக்கப்பட்டுள்ள ஸோமத்தைக்குடித்து மதத்தை யடைபவர்களுமான மருத்துக்களது கூட்டத்தையும் எமக்குத் தருவாயாக.' எனப்பொருளுரைப்பது மொன்று. அற்றேல் வாயவ: என்பதற்கு வாயுக்கள் என்றுதை யக்ளுமெனப்பொருள் கொள்ளுக. இச்சூக்தத்தின் 3ம் செய்யுளுரையை நோக்குக. மேனுட்டாசிரியர்,'மருத்துக்கூட்டத்தையும், எம்மோடுகூடக் களிப்போரையும், ஸோமத்தைக்குடிக்கும் வாயுக்களையும் எமக்களிப்பாயாக.' எனப்பொருள்கூறுவர். வாயுக்கள் என்றது மரியாதைப்பன்மை.

15 எவர்வயி னீகளிப்பா யவர்மது வின்பத் தாழ்க;
தவவலி யெய்தி, யுன்னைத் திருத்திசெய் சோம மார்க;
தவலறப் போரி லெம்மைத் தாங்குவோய், வேந்தே, யுன்னை
நுவலும்பே ரர்க்கங் கொண்டு நூக்கினை யெம்மை விட்கே.

(இ-ள்.) இந்திரனே!எந்த மருத்துக்களிடத்து நீ ஸந்தோஷப்படுவாயோ,அந்த மருத்துக்கள் மதுவைக்குடித்துக் களிப்பை யடையட்டும். ஆத்மபலத்தை யதிகமாகப்பெற்று உன்னைத் திருப்திப்படுத்துகிற ஸோமத்தைக் குடிப்பாயாக.யுத்தத்தில்எங்களை நன்றாகக் காப்பவனே! எங்களுடைய ஸ்தோத்திர பூர்வமான அர்க்கங்களைக்கேட்டு எங்களை விண்ணுலகம் வரையில் உயர்த்தினாய்—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

16 பெரியவ ரவர், சுகத்திற் பிறங்குமுன்றனை யுக்தத்தாற்
பரிசரம் புரிந்தோ ரின்னே; பாலக, தருப்பை தன்னை
விரிவுற வமைத்தோருன்ற னுதவியால், வேந்தே, யில்ல
மருவிய வுணவைப் பெற்று வளர்ந்தனர் சிறக்க மன்னோ.

(இ-ள்.) அபாயத்தினின்றுங் காத்துப் பரிபாலிப்பவனே! இந்திரனே! சுகத்தோடு விளங்கும் உன்னைத் தங்களது உக்தங்களால் இப்போதே

ஸேவிப்பவர்கள் பெரியவர்களே யாவர். நீ தங்குவதற்கெனத் தருப்பையை விரித்தவர்கள் உன்னுடைய வுதவிகளினால், கிரகத்தோடு கூடிய உணவுப் பொருள்களை யடைந்து சிறந்தோங்கினர்—(எ-று.)

17 சூர, விந்திர, சோமத்தைப் பெருந் துதியுடனே யோங்கு
மேருறு திகத்ருகத்தி லின்படைந் தார்க சோமம்;
சாரு முன்றாடி தங்குந் துளியினை யுதறிப் பூரிப்
பாரவெ யரிகளோடுஞ் சுதை குடித்திட நீயெய்தல்.

(இ-ள்.) சூரனே! இந்திரனே! உக்தங்களுஞ் சஸ்திரங்களுங் கூடிய பெரிய துதிகள் நிலைத்தோங்கிய, (சோதி, கௌரம், ஆயு வென்னும் முப்பேர் தாங்கிய) திரிகத்ருகமென்னும் (அபிப்லவத்தைச் சேர்ந்த) முதல் மூன்று யாக நாட்களிலும் இன்பத்தை யெய்திச் சோமத்தைக் குடிப்பாயாக. உனது தாடியிற் சிந்தியிருக்கும் அத்துளிகளை யுதறிக்கொண்டு, பிரீதியுற்றவனாய் உனது அரியென்னுங் குதிரைகளிரண்டோடும் ஸோமத்தைப்பருக யாகத்தை நோக்கிவருவாயாக-(எ-று.) திகத்ருகம், த்ரிகத்ருகம், என்பதன் தற்பவம். இது அபிப்லவத்தின் முதன் மூன்று நாட்களாம். அவற்றிற்கு முறையே சோதி, கௌரம், ஆயு, என்னும் பெயருண்டு. மண். 1 சூக் 32 செய். 3 பார்க்க. ஆண்டு இப்பதத்திற்கு மூன்று ஸோம பாத்திர விசேஷங்களிலுமெனப் பொருளுரைத்துள்ளார் மேனாட்டாசிரியர். அவரது ஸாமவேதம் இரண்டாம் பதிப்பு 131வது பக்கக் குறிப்புரையையும் நோக்குக.

18 தானுவின் மகன் விருத்திரன்றனைச் சிலம்பி யென்னத்
தானிரு கூறாய்ச் சாரப் பிளந்தவுன் வலியைச், சூர,
வீனமில் வகைக் கையேற்க; ஆரியற்காக வெல்லின்
மேனியைத் திறந்தாய்; வேந்தே, தாசனுன் னிடத்தின் வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) சூரனே! தானுவென்னும் அசுரத் தாயின் புத்திரனாகிய விருத்திரனைச் சிலந்தியைப் பிளப்பதுபோல இரண்டாகப்பிளந்த உன் பலத்தை நீ கையேற்பாயாக. கர்மாநுஷ்டாதாவாகிய ஆரியனுக்கு வெளிச்சந்தருவதற்காக ஜ்யோதியை வெளிப்படுத்தினாய். தாஸனாகிய விருத்திரன் உன்னுடைய இடப்பக்கத்தில் வீழ்ந்தான்—(எ-று.) ஔர்ணவாபம் என்னும் வடமொழிப் பதத்துக்கு ஊர்ணநாபி: அதாவது நூலை நாபியிலுடைய ஒரு கீட விசேஷமென்பார் ஸாயணர். அது சிலம்பியாம். மேனாட்டாசிரியர் உர்ணவாபன் மகன் ஔர்ணவாப னென்னு மசுரனென்பார்.

19 உன்றுணை கொண்டெம் மாந்தர் தம்மையும் வாட்டுந் தாசர்
கன்றிட வடக்கிச் செல்வங் காணுக யாங்கள்; அஃனைத்
துன்றிடு துவட்ட மைந்தன் விசுவ ரூபன்றனைக் கொன்
றின்றடைந் திட்டோஞ்சாரத் திரிதன்றோழமையையெண்ணி.

(இ-ள்.) உனது துணையைக்கொண்டு எல்லாச் சனங்களையும் இம்சிக்கும் தாசர்களை யடக்கிச் செல்வத்தை யாங்கள் பெறுவோமாக. திரிதன் என்னும் மஹரிஷியினது தோழமையை யடைய வெண்ணித் துவட்டாவின்

புத்திரனாகிய விசுவரூப னென்னும் மூன்றுதலை யசுரனைக்கொன்று அச் செல்வத்தை யின்று பெற்றோம்—(எ-று.) திரிதன் மண். 1 சூக். 52 செய். 5 பார்க்க.

20 சோமத்தை யூட்டு மந்தத் திரிதனின் கொடை வளர்க்க
விமத்தை யடைவித்தா னர்ப்புத னெனுமவனை; யென்றாழ்
நாமத்தி னேமிதன்னாற் பிளந்தனன் வலனை, வேந்தன்
சேமத்தி னங்கிராக்கள் சிறப்புறத் துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) ஸோமத்தை யூட்டுகின்ற அந்தத் திரித னென்னும் ரிஷியி னது தானத்தை விருத்தி செய்வதற்காக அர்ப்புதன் என்னும் அசுர னைக்கொன்றான். அங்கிரா வம்சத்து ரிஷிகள் உதவி செய்தபோது, இந்தி ரன், சூரியனென்னுஞ் சக்கரத்தால் (அல்லது ஸூரியன்போற் சுற்றுகிற சக்கரத்தா லென்பதும் ஒன்று.) வலனென்னும் அசுரனைப் பிளந்தனன் —(எ று.) அர்ப்புதன் என்பதற்கு மேகமென்று ஒரு பொருளுங் கூறு வர் ஸாயணர். அநுஸ்வாரத்திற்குப் பதிலாக ரகரம் வருவது வேதமரபெனக் கூறி, அர்புஅம்புவெனமாற்றி அவ்வம்பு அல்லது நீரை முற்றிலுந் தருவது மேகமென்பார் அவர். வலன் விருத்திரனது தம்பி. மண். 1 சூக், 11 செய். 5 பார்க்க. முன்பு சூரியனுக்கு இரண்டு சக்கர மிருந்ததாகவும் ஒன்றை இந் திரன் பிடுங்கி யெறிந்து அசுரர்களைக் கொன்றதாகவும் ஒரு கதையுண்டு. அர்ப்புதனது கதையை மண், 1 சூக். 51 செய். 6ற் பார்க்க.

21 இன்றுனைத் துதிப்போனுக்குன்மகோனியாமவள்காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல், வேந்தே; தட்சிணை போற்று வோர்க்குத்
துன்று வித்திடல்; பகன்று னெம்பலன் குறையா தீகல்;
மன்றினில், வீர ரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இன்று உன்னைத் துதிப்பவனுக்கு உனது (மகோனி) செல்வவதியாகிய அப்பசு தட்சிணையைச்சிரேஷ்டம்பெறக் கறந் தளிக்கட்டும். ஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு அத்தட்சிணையை நீ யளிப் பாயாக. பகன் எமது பலனைக் குறைத்துவிடாம லளிக்கட்டும். யாக சபை யில் நல்ல வீரரோடு கூடி யாங்கள் உனக்குப் பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோமாக—(எ-று,) பகன், துவாதச ஆதித்தியரில் ஒருவன்.

வருக்கம் 6.

203. (12) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 2 சூக்தம். 1.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச் சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந் திரன்.

இச்சூக்தத்தைப்பற்றிய கதையைச் சௌனகர்காலமும் காத்தியாயனர் காலமும் என்னும் உபந்யாஸத்தின் பக்கம் 5ற் பார்க்க. அங்குகூறப் பட்டுள்ள ஸஜநாஸ இந்த்ர: என்னும் சூக்தம் இதுவே. இதற்கு இந்தி

மண்டலம் 2 சூக்தம் 12.

ரஸ்ய இந்திரியம் என்றும் பெயருண்டு. 'ரிதத்தின் முடிவில் விராட்ஸ்தான மாகவுள்ள அவ்வொருவனே யிந்திரன் அவனைக் கேட்க.' என்பது காத்தியாயனரது அநுக்கிரமணிகை. அபிப்லவத்தில் மூன்றாநாள் இச்சூக்தம் உபயோகிக்கப்பெறும்.

1. பிறந்தது முதன்மைபெற்று மனத்தினிற் சிறந்து தேவாய்ச்
சிறந்தகன் கன்மந் தன்னாற் றேவரைக் காப்போனாகித்
திறந்தெரி வலியாற் சேனைப் பலத்தினாற் பூமி வான
மறிந்துறத் துணுக்கிழைத்தோன் மனிதர்காளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! பிறந்தவுடனேயே முதன்மைத் தன்மையை யடைந்து, தன்னுள்ளத்தில் சிறப்புப்பெற்றோங்கி, யொளிபொருந்திய தேவனாய்த், தனது கர்மங்களினால் இதரதேவர்களைக் காப்பாற்றுவோனாய்த், தனது வலிமையினாலும் சேனைப் பலத்தினாலும் பூமி வானங்களை நடுங்குவிப்பவனெவன் அவனே இந்திரனாம்—(எ-று.) மனிதர்களே யென்று கூறினும் ஜனங்களே யென்பதுதான் மூலத்திலுள்ளது. அதற்கு அசுர ஜநங்களே! யென்று பொருளுரைப்பார் ஸாயணர். ஏன்? அசுரர்கள் கிருத்ஸமதனை யிந்திரனெனப் பற்றிக்கொண்ட கதையை யொட்டி யென்க. த்வஷ்ட மனிதர்களே! என்னலுந் தகும். பூமி வானமதிர்ந்ததை முன்புங் கூறினார். மண். 1 சூக். 80 செய். 11 பார்க்க. அவனே இந்திரனென்றதனால் நானல்ல வென்பதைச் சுட்டியபடி.

2. சலித்திடு பூமி யாடா துறுதியா வுறத் தகைத்தோன்,
சலித்திடு மலை நிலைக்கச் செருவுவான் றயக்கினோன், விண்
ணிலைத்துறப் புரிந்தோ, னந்தரிட்சத்தை விரிவினோங்கி
மலைப்புறப் பரவுவித்தோன் மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! சலித்துக்கொண்டிருந்த பூமி அசையாம லுறுதியாகநிற்கும்படி செய்தவனும், அங்குமிங்குமாக வாடிக்கொண்டிருந்த மலைகளை ஆடாவண்ண நிலைப்பித்தவனும், விண்ணை ஒரு நிலைப்படுத்தியவனும் உத்தம விரிவோடு கூடிய அந்தரிட்சத்தை யளந்து பாவுவித்தவனுமாகிய வவனே யிந்திரன் (யானல்ல)—(எ-று.) மலைக்குச் சிறகுகளிருந்தனவென்றும் அவை இடம்விட்டுப்பெயர்ந்துகொண்டிருந்தனவென்றும், இந்திரன் அவற்றின் சிறகுகளை வெட்டி யோரேயிடத்திற் கிடக்கும்படி செய்தனனென்றும் பின்னோரெழுதிய புராண கதையையங்கீகரித்து ஸாயணர் உரையெழுதியுள்ளார். மூலத்தில் அவ்வளவுக்கும் இடமில்லை. இம்மலைகள் எரிமலைகளா யிருந்திருக்கலாம், அவை முழங்குவதும் எரிகின்றகுழம்புகளை வீசுவதும், அங்கு பூமிகம்பிப்பதும்மலைகள்கோபிப்பதுபோல வுருவகப்படுத்தியுள்ளார். அவை சின்னாட்கெல்லாம் ஆறி யிருத்தலுங் கூடும். அது இந்திரனால் விளைந்த காரியமெனக்கவி விதந்து கூறியுள்ளார். ப்ரகுபிதாந் பர்வதாந் என்பதற்கு agitated mountains என்று மேனாட்டாசிரியர் மொழிபெயர்த்துள்ள வாய்மையை நோக்குக.

3. அகியினைக் கொன்றே, யேழு நதி யவிழ்த்தவன், வலன்றன்
குகை திறந் தாக்கடம்மைத் தெரிந்தவ, னிரண்டு கற்க

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

ஆகமெரி பிறப்பித்தோன், போராடு மவ்விடத்துச் சூறை
வகைமிகப் பெறவதைப்போன், மனிதர்கா,ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! அகியாகிய விருத்திரனை யல்லது மேகத்தை ழித்தவனும், ஸப்த நதிகளையும் ஓடவிட்டவனும், வலனென்னு மசுரன டத்துவைத்த பசுக்களை யவனது குகையைத் திறந்து வெளியோட விட் வனும், இரண்டு மேகங்களாகிய கற்களுக்கிடையே மின்னலாக வக்கினி யத் தோற்றுவித்தவனும், யுத்தகாலத்துச் சூறைகளைப் பெறுமாறு சத்து ருக்களைக் கொல்லுபவனுமான அவனே யிந்திரன்--(எ-று.) நதியேழு ண். 1 சூக். 32 செய். 12 பார்க்க. வலன். மண். 2 சூக். 11 செய். 20 பார்க்க.

4. அழியுமிப் புவனமுற்று நிலைபெற வமைத்தோன், ரூசர்
குழுவினைக் கிழக்கே யார்ந்தகுகையினிற்றகைத்தோ, னட்பிற்
பழகுறுப் பகைவர் நின்று மவர்வளப் பொருளிலக்காய்
வழுவிலாவியரிற்கொண்டோன், மனிதர்கா,ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! நசுவரமாகிய இப்புவனங்க ளெல்லாவற்றையும் நிலைபெற நிறுத்தியவனும், தாஸர்களுடைய கூட்டத்தைக் கீழ்ப்பக்கத்தில் (பாதலத்தில்) அமைந்துள்ள (நரகமாகிய) குகையிற்றள்ளி விட்டவனும், நாய்கொண்டு வேட்டைகளைப் பிடிக்கும் வேடர்களைப் போலச் சத்துருக்களது வளப்பம் பொருந்திய செல்வத்தை லட்சியம் வைத்துக் கைக்கொள்பவனுமாகிய வவனே யிந்திரன்—(எ-று.) ஆவியர், வேடர் வடமொழியில் ச்வக்நீ யென்றுளது. ச்வாபிர் ம்ருகான் ஹந்தி நாயை யேவிவிட்டு மிருகங்களைக் கொல்பவன், வியாத னென்பார் ஸாயணர். இவ்விருக்குக்கு மேனாட்டாசிரியர் வேறு வகையாகப் பொருள் கூறுவர். அது வருமாறு:' இப்புவனங்களை நடுங்கச் செய்தவனும், கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட அசுரர்களது கூட்டத்தைத் தூரவேட்டியவனும், தான் ஜயித்த பந்தயப் பொருளை யொன்றுசேர்க்குஞ்சூதனைப் போலப் பகைவனது செல்வங்களைப் பற்றிக்கொண்டவனுமான வவனே யிந்திரன்.' என்பதாம். ச்வக்நீவ க்ருத்நுர் விஜஆமிநாநா மர்த்தஸ்யதே வீ ஜாயந்த்யாயு: என்பது மண். 1 சூக். 92 செய். 10ல் வந்துளது பார்க்க. விஜ என்னும் பதம் அடுத்த செய்யுளிலும் வருகிறது.

5. கோரனு மவனை யன்னோன் குலவுவ தியாண்டை யென்று
நேருற வினவா நின்றார்;உண்மையை நேடி னன்னோன்
யாருமே யிலனென்பாரால்; பகைவளம் வருத்துவோனைச்
சாருவா னன்பிற் சாரீர்; மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை வதைப்பவனாகிய அவ்விந்திரனைப் பற்றி யவனெங்கே யென்று அறியாத சனங்கள் கேட்பார்கள். உண்மையாக வவனேயில்லை யென்று சொல்லுவார்கள். அவன் பகைவளர வருத்துவோனாகச் சாருவான் அவனிடத்துச் சிரத்தையோடு சேர்வீர்களாக. மனிதர்களே! அவனே இந்திரன்—(எ-று.) உண்மையில் அவனில்லை யென்று சொன்னவன் பார்க்கவ குலத்து வந்த நேமன் என்னும் ரிஷியாம். மண். 8 சூக். 89 செய். 3 பார்க்க. ஈண்டு விஜ: இவ என்பதற்கு ஸாயணர் உத்வேஜக வைலங்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 12.

ஆன்புறத்து பவனாக என்று உரை கூறியுள்ளார். மேனாட்டாசிரியர் வேடன் கையிலகப்பட்ட பட்சியைப் போலவெனப் பொருள் கூறுவர். இதரமே னாட்டுப் புலவர்கள் சூதாடிகளின் பந்தயத்தைப் போலவென்பர். மண். 1 சூக். 92 செய். 10ற் காண்க. இவ்விருக்கு நன்கு விளங்கவில்லை.

வருக்கம், 7

6. தரித்திரன் பொருள் யாசிப்போன்மறையவனைச்சாற்றிக்கீர்த்தி
பொருந்துவோனிவர்கள்செல்வம்பொருந்துறத்தொழின்முயக்கி,
யுருத்திகழ் கன்னத்தோங்கிச், சுதை பிழி கல்லுளானை
வருத்தமேவாது காப்போன், மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! தரித்திரனையும், பொருள் விரும்புவோனையும், மந்திரங்களைச் சொல்லித் தன் கீர்த்தியைப் புகழ்வோனையும், செல்வம் பெறுமாறு தொழிற்கண் முயல்வித்து, நல்ல கன்னங்களோடு கூடி, ஸோமம் பிழியுங் கற்களைப் பூட்டுபவனைக் காத்து நிற்பவன் எவனோ அவனே இந்திரனாம்—(எ-று.)

7, எவன தாணையிற் றுரகம் பசுவொடு கிராம மோங்கு
மெவன தாணையி னத்தேரு மியைந்திடு, மென்றூழ் வைக
லெவனிவை யிரண்டுந் தோற்றுவித்தனன், மேகநின்று
மெவன் மழைதனைப் பெய்விப்போன், மனிதர்கா, ளவனே
வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! எவனுடைய ஆக்ஞையினால் குதிரைகளும், பசுக்களும், ஜநபதங்களும் நிலவுகின்றனவோ, எவனுடைய சாஸனங்களினால் எல்லாத் தேர்களும் முருக்கோடுகின்றனவோ, எவன் சூரியன், உஷஸ் (விடியலென்றபடி) இரண்டையும் உதிப்பிக்கிறானோ, எவன் (மேகத்தினின்றும்) மழை நீரைப் பெய்விக்கும் நேதாவோ அவனே இந்திரனாம்—(எ-று.) மேக நின்றும் என்னும் பதம் வடமொழி மூலத்திலில்லை.

8. எவனைக் கூக்குரலிற் சேனை யிரண்டுமே கூடிக் கூவு,
மெவனை வல்லவரு மற்ப வலியரு மாம் பகைவர்
தவவுதவிடுக வென்று சாற்றியே யழைப்பா, ரோர்தேர்
குவவியோர் தனிக்குறிப்பார், மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! எவனைப் பெரிய சத்தத்தோடு தேவாசுர சேனைகளிரண்டுங் கூடிக்கொண்டு கூவுமோ, எவனைப் பலம் பொருந்திய பகைவர்களும், பலமற்ற சத்துருக்களுமாகிய இருவர்களு மழைப்பார்களோ, எவனை யொரு தேரிற் கூடியவீரன் சாரதியென்னுமிருவரும் தனித்தனியாகத் தங்கள் தங்களது ஆத்மரட்சணத்துக்காகக் கூவியிரப்பார்களோ, அவனே யிந்திரன்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 6.

9 எவன்றுணை யின்றி மாந்தர் வெற்றியை யெய்த லின்று,
மெவனது காப்பை யுன்னிப் பொருநபவ ரழையா நிற்ப,
ரெவனுடை யுருநாட்டாக வெச்சகங்களு மியைந்த,
வெவன்றிடப்பொருளசைப்பான்மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! எவனுடைய உதவியில்லாமல் சனங்கள் வெற்றியை யடைவதில்லையோ, எவனுடைய பாதுகாப்புக்காக யுத்தஞ் செய்பவர்கள் கூப்பிடுவார்களோ, எவனுடைய பிரதிநிதியாக எல்லாச்சகங்களும் பொருந்தியுள்ளனவோ, எவன் அசையாதுள்ள மலையாதிகளையும் அசைப்பானோ அவனே யிந்திரன்—(எ-று.)

10 பாவிகள் பலரை யன்னார் தம் மபாயந் தேராமு
னாவியை யழித்தோன் வச்சிரத்தினை யோச்சிக், கோப
மேவுறத் தனைப்பகைத்தோர் தம்மைமன்னனைசெய்யாதோன்
வீவுறத் தாசர்க்கொல்வோன், மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! பல பாவிகளையும் அவர்களது அபாயங்களை அவர்களறிவதற்கு முன்பு வச்சிராயுதத்தை யெறிந்து கொல்பவனும், தனக்குக் கோப மூளுமாறு தன்னைப் பகைத்தவர்களைமன்னிக்காதவனும், தஸ்யுக்களைக் கொல்லுபவனுமான வவனே யிந்திரன்— எ-று.) மன்னனை, மன்னன, என்னும் தெலுங்குச் சொல்லின் சிதைவு.

வருக்கம் 8.

11 மலைகளு ளொளிந்து வாழ்ந்த சம்பரன்றனை நான்கு
மலைதரு பத்தாங் கூதிர் புலப்பட வெளிப்படுத்தோன்,
வலியினைத் தோற்றி நின்ற வகியினைக் கிடக்கை யாக
நிலவு தானவனைக்கொன்றோன்,மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! பர்வதங்களுக் கிடையில், இந்திர பயத்தினால் ஒளிந்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்த சம்பரனை நாற்பதாவது வருஷத்தில் (கூதிர் ஈண்டு இலக்கணையால் ஸம்வத்ஸரத்தைக் குறித்து நின்றது.) வெளிப்படுத்தினவனும், தனது பலத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருந்த விருத்திரனையும், படுத்துக் கொண்டிருந்த தானவனாகிய சம்பரனையும் கொன்றவனுமான அவனே இந்திரனும்-(எ-று.) அகியையும், தானவனையும் என்றது படுத்துக் கொண்டிருந்த தானவனாகிய வகியினை யென்று மாட்டேற்றிக் கொள்வார் மனுட்டாசிரியர்.

12 எழுகதி ருற்றோன், காளை, வலியுளோ, னெழு சிந்து
வொழுகிட வவிழ்த்து விட்டோன், வச்சிரமுறு கரத்தோன்,
பழகுற வானிலேறும் பான்மையி னுரோளகினன்றூ
னழுகுறக் கொன்றோன்யாவன்,மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்) மனிதர்களே! எழு கதிர்களோடு கூடியவனும், காளையும், பலமுள்ளவனும், எழு நதிகளு மோடுமாறு திறந்துவிட்டவனும், வச்சிரப

மண்டலம் 2 சூக்தம் 12.

கூவும், விண்ணிலேறிக்கொண்டிருந்த ரௌஹிணனென்னும் அசுரன் கெடு
மாறு வதைத்தவனும் யாவனோ அவனே யிந்திரன்—(எ-று.) எழுகதிர்
என்றது எழு தீவுகளிலும் எழு மேகங்களை யுண்டுபண்ணி மழை பெய்விக்
கும் எழு பர்ஜன்ய ரச்மிகளென்பார் ஸாயணர். தைத்திரீய ஆரண்யகத்தில்
முதற்பிரபாடகத்தில் வராஹவ: ஸ்வதபஸோ வித்யுந்மஹஸோ தூபய:ச்வா
பயோ க்ரஹமேதாச் சேத்யேதேயேசமே சிமிவித்விஷ: பர்ஜன்யா: ஸப்தப்
ருதிவீ மபிவர்ஷந்தி வ்ருஷ்டிபி: என்றுள்ளது. ரௌஹிணன். 1-103-2
பார்க்க. எழுகதிர்இந்திரனது எழுருவத்தைத் தோற்றும் எழுஒளிபொருந்தி
யகதிர்களைக் குறிக்குமென்பார் லுட்விக் என்பவர். எழுவகைப்பட்ட கடிவா
ளங்கள் என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

13 எவன் முனர் வானம் பூமி யிவைகளும் வணங்கா நிற்கு
மெவன் வலிக்காற்று மெல்லா மலைகளு நடுங்கிச் சாரு,
மெவன் சுதைக்குடிய னென்று தெரிந்தவன், குலிசவாகு,
வெவன்குலிசக் கரத்தோன், மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே எவனுக்குமுன்பு வானம் பூமியிரண்டுங்கூட
வணங்குமோ, எவனுடைய பலத்துக்காற்றுது மலைகள் நடுங்கிக்கிடக்குமோ
எவன் ஸோமபானி யென்று எல்லாராலு மறியப்பெற்றவனோ, எவனது
கை வச்சிரம் போன்றதோ, எவனதுகரத்தில் வச்சிராயுதமிருக்கிறதோ, அவ
னே இந்திரனும்—(எ-று.)

14 எவன் சுதை பிழிகுவோனையெவன்சமைத் திடுவோன் றன்னை
யெவன்புகழுரைப்போன் றன்னையெவன் றுதிப்போனைக்காப்
போ,
னெவன்றனைப் பிரமஞ், சோமத் தோடிவ னோங்கா நிற்கு
மவிநிறை கொடை வளர்க்கு, மனிதர்கா, ளவனே வேந்தன்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! ஸோமாபிஷவஞ் செய்பவனையும், அவியுண
வைச் சமைத்துவைப்பவனையும்புகழுக்குரிய சஸ்திரங்களைக் கூறுபவனையும்
ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவனையுங் காப்பவனெவனோ, எவனைப்பிரஹ்மமும்,(மந்
திரங்களுமென்றபடி.) ஸோமமும், எங்களது அவிச்செல்வக்கொடைகளும்
வளர்க்கின்றனவோ அவனே இந்திரனும்—(எ-று.)

15. சுதைபிழிந் திடுவோனுக்குத் தூர்த்தர னாகி வன்மை
யதிவீரை வதனிற் கூட்டு முண்மைய னுவை கண்டாய்;
வதியும்யாம், வேந்தே யுன்ற னண்பராய் நின்றெந் நாளுந்
துதையுறு வீரரோடுன் புகழினை யவையிற் சொல்வோம்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! ஸோமாபிஷவஞ் செய்பவனுக்கும், புரோடா
சஞ் சமைப்பவனுக்கும், தாங்கமுடியாதவனாய் (தூர்த்தரன் உக்கிரன் என்ற
படி) அவர்களுக்கு வேண்டிய பலத்தை யுதவு முண்மை வாய்ந்தவன் நீ.யக்ஞ
ஸதஸில் உள்ளயாம்.உனது நண்பராகப் பொருந்தி, எமது புத்திர பௌத்தி
ரர்களோடு உனது புகழைக் கூறுவோமாக—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

வருக்கம் 9.

204. (13) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 2. சூக்தம். 2.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-12, ஜகதி, 13 திருஷ்டுப்;
தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. இருதுவதன் றாயாகு மதிலிருந்து
பிறந்தவுட னிறையிற் றன்னைப்
பெரிதும் வளர்த்திடு நீர்க்குட் சென்றதுவாற்;
புஷ்டியொடு பேசுஞ் சாரந்
திரிதரவே யபிடவத்துக் காணமொரு
தன்மையினிற் றிகழ்ந் தோங்கிற்று;
மருவுமதன் கொடிப்பாலே முக்கியமாம்,
போற்றுதற்கும் வாய்ந்த தாமே.

(இ-ள்.) இருது (ஈண்டு மழைக்காலத்தைக் குறித்து நின்றது) அதன் தாயாம். அவ்விருதுவிலிருந்து தோன்றியவுடன் தன்னை வளர்க்கும் நீருக்குள் விரைவாகச் சென்றது. புஷ்டியோடு ஸாரம் செடி முழுவதும் பரவிய அச்சோமம் பால் நிறைந்து அபிஷவஞ்செய்யத்தக்கவாறு வளர்ந்து நின்றது. அதன் கொடியில் அல்லது நடுத்தண்டிலிருந்து வரும் பால்போன்ற ஸாரமே ஸோமம் பிழிவதற்கு முக்கியமானதும், ஸ்தோத்திரங்களாற் போற்றத்தக்கது மாம்—(எ-று.) அதன், ஸோமத்தின். அபிஷவஞ் செய்தல், கல்லில் நசுக்கிப் பிழிதல்.

2. உடனொழுகு மிவையெங்கு நீரதனைச்
சுமந்ததனை யுணவாக் கொள்ளுங்
கடலினுக்குட் சேர்ந்திடவே யொழுகுவ;வோர்
சமவழியே கருதும் பள்ளத்
திடாறவே பின்றொடர்ந்தின் கோடுவதற்
கமைந்ததுவா லெவ்வாற் றிற்கும்;
புடவியினி லிவற்றையெலாங் கூட்டியநீ
முக்கியமாய்ப் புகழத் தக்காய்.

(இ-ள்.) சேர்ந்து செல்லுகின்ற இந்நீரோட்டங்கள் தண்ணீரைச் சுமந்துகொண்டும், அத்தண்ணீரை யுண்டு பெருக்கிற ஸமுத்திரத்தில் அதனைச் சேர்த்துக்கொண்டு மொழுதுவ. எல்லா நீரோட்டங்களுக்கும் பள்ளத்தை நோக்கி யோடுவதற்காக வேற்பட்ட வழி ஒன்றேயாம்(அல்லது ஒன்று போன்றதேயாம்,) இந்திரனே! இவ்வகை யாறுகளுக்கு அவ்வவற்றின் செ

தியை யேற்படுத்திய நீயே முதலிற் றுதிக்கப்படத்தக்கவனும்—(எ-று.) புடவியின் என்னுஞ் சொல் எதுகை நோக்கிச் சேர்த்ததென்க.

3. கொடுப்பதனை யோரொருவன் முன்னெடுத்து
மொழிந்திடுவான்; கூறு செய்து
வடுப்பெற்ற வுருவதனைக் கருமமதி
லொருவன்பல் லிடத்தும் வைப்பான்;
அடுத்தொருவ னவ்விடத்து மிவைபிழையைத்
திருத்துவனு லார்தண்டத்தின்;
தொடுத்தமொழி யிவற்றையெலாங் கூட்டியநீ
முக்கியமாய்த் துதிக்கத் தக்காய்.

(இ-ள்.) யாககர்த்தா தேவர்களுக்காக வெவ்வெவ் வவிப்பொருள்களைத் தருவாரோ அவற்றையெல்லாம் ஹோதா முன்னெடுத்துக் கூறுவான். யாகப்பசுவைச் சேதித்து எடுத்து வைக்கும் உறுப்புக்களை ஒரு அத்வர்யு யக்ஞத்திற் பலவிடங்களிலும் தகுதிநோக்கி வைப்பதற்காக எங்குஞ் செல்வான். வேறொருவன் (பிராஹ்மண) ஸ்தோத்திரங்களிலும், கர்மங்களிலும் நேருந் தவறுகளைப் பிராயச் சித்தத்தோடு திருத்துவான். (இந்திரனே!) இவற்றை யெல்லாம் ஏற்படுத்திய நீ முதலிற் றுதிக்கப்படத் தக்கவன்—(எ-று) மேனாட்டாசிரியர் சற்றேறக்குறைய இவ்வகையே மொழிபெயர்ப்பா ராயினும் அவருரை இவ்வளவு தெள்ளிதின் விளங்குதலில்லை.

4. வளமதனைச் சனங்கட்குப் பங்கிட்டுக்
கொண்டுறைவர் வரும் விருந்துக்
குளநிறையப் பல்லோருஞ் சுமக்கரிய
பெருந்தனத்தை யுதவுவார்போல்;
உளமடங்கான் பாலகர்த முணவதனைப்
பற்களினு லுடைத்துத் தின்பான்;
கிளருறவே யிவற்றையெலாங் கூட்டியநீ
முக்கியமாய்க் கிளக்கத் தக்காய்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) தமது வீட்டுக்குவரும் அதிதிக்குப் பலரும் சுமக்கமுடியாத பெரிய செல்வத்தைப் பங்கிட்டளிப்பவர்களைப் போலப் பிரஜைகளுக்கு வளப்ப நிறைந்த உணவுப் பொருள்களைத் தலைக் கிவ்வளவென்று பங்கிட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டு தமது வீட்டிற் றங்குவர். அங்கே யக்கினியும் உள்ள மடங்காத வாவலோடு யஜமானர்கள் தரும் போஜன பதார்த்தங்களைத் தனது ஜ்வாலைகளாகிய பற்களினாற் கடித்துத் தின்பான். இவற்றை யெல்லாம் ஏற்படுத்திய நீமுதலிற் றுதிக்கப் படத்தக்கவன்—(எ-று) மூன்றாவ தடிக்கு ஸாயணர் வேறுவகைப் பொருளுங் கூறுவர். அதாவது "அவிர்வங், அணைசோலுதல் முதலிய கர்மங்களைச் செய்யும் உலகம், பிது: பரிபாலிக்கும் ஆகாயத்திலிருந்து வரும், போஜநம் உதகம் அதன் கார்யமாகிய ஓஷதிகளை, தம்ஷ்ட்ரா:பற்களால், அக்நி பட்சிக்கிறது எனபர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

5. பின்னருநீ பிருதிவியினைத் திவநிமித்த
நற்றோற்றம் பெற வமைத்தாய்;
நன்னதிகள் செறுமார்க்கத் தினையகியைக்
கொன்றுமிக நலப்படுத்தாய்;
யன்ன கடவுளனுனையு மறல்கொடுமா
வளர்ப்பதெனத் தோமங் தன்று
னன்னயமா யுறவளர்த்தார் தேவர்களு
மாதலினீ நவிலத் தக்காய்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) மேலும் நீ பூமியை விண்ணின் பொருட்டுப் (சூரியனின் பொருட்டென்பார் ஸாயணர்.) பார்ப்பதற் கழகாக வமைத்தாய். அஹியாகிய விருத்திரனை (யல்லது மேகத்தை) க்கொன்று நதிகள் செல்லும் மார்க்கத்தைச் செவ்வைப்படுத்தினாய். அத்தகைய கடவுளாகிய வுன்னைத் தேவர்கள் தண்ணீரைக்கொண்டு குதிரையை வளர்பபதுபோல் ஸ்தோமங்களால் விருத்தி யடைவித்தார்கள். (ஆதலால்) நீ ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்படத் தக்கவன்—(எ-று.)

வருக்கம். 10.

6. உணவினுட னொக்கமுநீ யளிக்கின்றாய்;
ஈரமொடு முறையுங் காண்டத்
துணவுதவுங் காய்ந்தமணி மதுரரசம்
வாய்ந்ததனை யுடன்கறப்பாய்;
பணங்கர மணைவிப்பா யுனைப்போற்றி
வணக்கமொடு பணிவோனுக்கும்;
வணவிறைவ னீயுலக மெவற்றினுக்கு
மாதலினீ வழுத்தத் தக்காய்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) நீ எங்களுக்கு உணவையும் ஓக்கத்தையு மளிக்கிறாய். ஈரத்தோடுள்ள பயிர்த்தண்டில் மாதுரியமான ரஸத்தோடு கூடியதும் காய்ந்ததுமான தானியமணியைக் கறக்குந் திறமையுள்ளவன் நீ. உன்னை வணங்கிப் பணிவோனுக்கு தனக்குவையைச் சேர்ப்பாய். எல்லா வுலகத்துக்கும் ஈசன் நீ. ஆதலினால் நீஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்படத்தக்கவன்-(எ-று.)

7. பூவோடு காய்நிறைந்த செடிகளினைப்
பலவிதமாப் பொருந்தா நின்ற
நாவோடுந் தன்மமதை யவ்வவற்றிற்
குரியவிட நாட்டிப், பற்ப
லாவோடுதிவ மதனைப் பிறப்பித்து
மகத்துவத்தி னணைந்து பின்னர்
மவோடுதுதை சூழவைத் தோற்றினைநீ
யாதலினால் வழுத்தத் தக்காய்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 13.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) பூவோடுங் காயோடும் நிறைவுடையும், நானாவிதமாகச் சிறந்து பேசப்படுந் தர்மங்களைத் தோற்றுங் கர்மங்களையும் அவ்வவற்றின் ஸ்தானங்களில் நிலைப்பெறச்செய்து, பலவிதக் கதிர்க்கற்றைகளோடு சூரியன் அல்லது நட்சத்திரங்களை விண்ணிற்றோற்றுவித்து, மகத்துவம் பொருந்திப், பிராணிக்கூட்டங்களைப் பிறப்பித்தாய். ஆதலால் நீ துதிக்கப்படத் தக்கவன்—(எ-று.) ஆவோடு ஆக்களோடு, கதிர்க்கற்றைகளோடு. இப்பொருண்மையி லிச்சொல் மண். 1 சூக். 92 செய். 2ல் வந்துள்ளது காண்க. திவம், சூரியன், நட்சத்திரங்கள், விண் என்னும் 3பொருளிலுங் கொள்க. ஊர்வாஸ், ப்ராணி நிகாயாந் பர்வதாந்வா என்று பொருள் கூறுவர் ஸாயணர். செய்யுளிற் பிராணிக் கூட்டமென்ற பொருளிலேயே வந்துளது

8. பலகருமம் புரிபவனே, நார்மரனைச்
செல்வமொடு பயில்வான் றன்னைப்
பலமருவு மூர்ஜயந்திப் பிசாசிகையி
னிர்மலமார் முகத்தைப் பற்றி
நலமருவு மன்னமதை யாம்பெறவுந்
தாசரெலா நசிக்கு மாறும்
வலிமருவி யிப்பொழுதே கொலக்கொணர்ந்தா
யாதலினீ வழுத்தத் தக்காய்.

(இ-ள்.) பலவித காரியங்களும் செய்யு மிந்திரனே! மனிதர்களைக் கொல்லும் நிருமா னென்றும் அசுரனது புத்திரனாகிய நார்மரனையும் செல்வத்தோடு கூடியவனாகிய ஸஹவஸு வென்னும் அசுரனையும் பலம்பொருந்திய ஊர்ஜயந்தி யென்னும் பெண்பிசாசின் கையினால் மலப்படுத்தப்படாத முகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து, யாங்கள் உணவுப்பொருள்களைப் பெறுமாறும், தஸ்யுக்கள் நாசமடையுமாறும், அவர்களை யிப்பொழுதே கொல்லக் கொண்டுவந்தாய். ஆதலால் நீ துதிக்கப்படத் தக்கவன்—(எ-று) செல்வமொடு பயில்பவனாகிய நார்மரனை வச்சிராயுதமேோடிய வடிவற்ற முகத்தைப் பற்றிக் கொணர்ந்து என்னலும் ஒன்று. அற்றேல் வடமொழியிலுள்ள ஊர்ஜயந்த்யா: என்பதற்கு வச்சிரதா (Dn) ராயா: என்ற பொருளைக்கொள்ளுக. நிருமரன் மனிதரைக்கொல்லு மசுரனென்றும் அவன் மகன் நார்மரனென்றும் அவனை இந்திரன் கொன்றதாகவும் இச்செய்யுளாற் றெரிகிறது.

9. ஏகனுப் சிறந்துளானுக் கோங்குசுகந்
தரப்பதிற்றோ டியைந்த நூறு
வேகமுள பரிகொள்வா, யஜமானன்
றனைக்காக்கு மேலாங் காலத்;
தோகைபெறத் தபீதிக்காத் தாசர்களைக்
கயிறின்றி யுடறகைந்தாய்;
வாகுறுநற் றுணையாகு யாவருக்கு
மாதலனீ வழுத்தத் தக்காய்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்) ஸ்தோதாக்களைப் பிரரேபிக்கும் யாககர்த்தாவைக் காக்கும் பொழுது ஒப்பற்ற ஒருவனுகச் சிறந்துள்ளவனுக்குச் சுகத்தை யளிப்பதற்காகப் பத்து முதல் நூறு குதிரைகளை வேண்டியவண்ணங் கொள்ளுவாய் தபீதியென்னும் இருடிக்காகத் தஸ்யுக்களைக் கயிறில்லாமலே கட்டி வீழ்த்தினாய். ஆதலால் நீ துதிக்கப்படத்தக்கவன்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் இவ்விருக்குப் பாடச்சிதைவுள்ளதெனக்கூறி, மண். 6 சூக். 47 செய். 28ஐ உதாரணமாக ஸாயனர் காட்டியுள்ளதையும் கவனியாது, தாஸர்களுடைய நூறு பத்து என்னுங் கணக்குள்ள சிநேகிதர்களைக் கட்டுகிறு யெனமொழி பெயர்ப்பர். ஏகஸ்ய ச்ருஷ்டௌ என்பதற்கும் ஒருவனுடைய காதிற்படும் வண்ணமென்பர். ஆனால் ஸாயனர் ஏகஸ்ய வாயஸ்ய ச்ருஷ்டௌ எனக்கொண்டு ஒப்பற்ற ஒருவனது சுகநித்தமாக வெனப்பொருள் கூறுவர். கயிறில்லாமற் கட்டுவதாவது கொன்று குழியிற் புதைத்தலாம். தபீதி மண். 1 சூக். 112 செய். 23 பார்க்க. இம்மண்டலம் சூக். 15 செய். 4லும் இப் பெயர் வருகிறது.

10. எந்நதியு மவனுண்மைக் குள்ளடங்கி
யமைந்தனவா, மியலு கின்ற
வெந்நலமார் கருமமுஞ்செய வனுக்குத்
தனமதனை யீன்றளித்த;
மன்னும் விரிவமையாறை யமைத்தனை நீ;
பார்வை யினுக்கழகு வாய்ந்த
நன்னலமா ரைந்தை யென்றும் பாலித்தா
யாதலினீ நவிலத் தக்காய்.

(இ-ள்.) எல்லா ஆறுகளும் அவனுடைய (இந்திரனுடைய) ஆண்மைக்குளடங்கின. எல்லா நலம்பொருந்திய கர்மங்களையும் புரியும் அவ்விந்திரனுக்காகத் தங்களுடைய செல்வங்களை யளித்தன. இந்திரனே! விரிவமைந்த வானம், பூமி, பகல், இரவு, நீர், செடிகொடிகள் ஆகிய ஆறினையும் நீ நியமித்தாய். பார்ப்பதற்கு அழகிய சாதுர் வர்ண்ய நிஷாத பஞ்ச சனங்களையும் பரிபாலித்தாய். ஆகையால் நீ துதிக்கப்படத்தக்கவன்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் மேல், கீழ், முன், பின், வலம், இடம், என்னும் ஆறு திக்குக்களைக், கீழ்ப்பக்கத்திற்பூமியாதலி னதனுள் ஒன்றும் பார்க்க வியலாதாதலால் ஐந்தாகச் செய்தாய் எனப் பொருளுரைப்பார். ஆனால் ஆறு பொருள்களையும், ஐந்து மனிதக் குடிகளையும் என்பது ஸாயனருரை.

வருக்கம் 11.

11. உனது தனிக் கருமத்தாற் சாதுஷ்டி
ரன்றனட வூரத்தைத் தோற்று
மனமாகுஞ் செல்வமதை யடைந்தவுன
தருவீர மழகே, வீர,
பனுமூரிமை வாய்ந்துவா, மிந்திரனே,
நீபுரியும் பண்பு வாய்ந்த

மண்டமலம் 2 சூக்தம் 13.

தனியாண்மைக் கருமங்க ளெவற்றி னுக்கு
நீயென் றுஞ் சாற்றத் தக்காய்.

(இ-ள்.) வீரனே! இந்திரனே! உன்னுடைய ஒப்பற்ற கர்ம விசேஷத்தினல் ஜாதுஷ்டிரனது வெற்றிபொருந்திய பலத்தைத் தோற்றுவிக்கும் அன்னமாகிய செல்வத்தை யடைந்த வுனது வீரமானது நன்றாகப் போற்றத்தக்கதாம். நீ புரியும் எல்லாக் கருமங்களுக்காகவும் துதிக்கப்படத் தக்கவனும்—(எ-று.) ஜாதுஷ்டிரன்,பிறந்தநாள் முதல் எப்போதும் ஸ்திரமாயுள்ளவன் என்பது பொருள் ஒருவனது பெயரென்பர் ஸாயணர்; யாகத்தை திருமிப்பவனு யிருக்கலாமென்பர் மேனுட்டாசிரியர்.

12. துருவீதன் வய்யனெனு மிருடியர்கள்
நீரோட்டஞ் சுகமே தாண்ட
வருமையினந் நதிப்பெருக்கைத் தகைத்தனை நீ;
பராவிருஜ னாழ்ந்தான் றன்னைப்
பெருமையொடு மேற்றாக்கி விட்டனையாற்
புகழ்ச்சியினிற் பிறங்கச் சோணன்
குருடனிவர் தம்மையுநீ மேலெடுத்தா
யாதலினுற் கூறத் தக்காய்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!)துர்வீதி, வய்யன் என்னும் ராஜரிஷிகள் நீரோட்டங்களைச் சுகமாகத் தாண்டமாறு அந்நதிகளின் வெள்ளத்தைத்தடை செய்தாய். பாபங்களைத்தகித்துகொள்ளு மாற்றல்வாய்ந்த பராவிருஜன் தண்ணீரி லமிழ்ந்துபோன்போது அவனை மேற்றாக்கிவிட்டாய் சுரோணனும், ரிஜ்ராச்வனும் முழுகியபோதுங்கூட அவர்கள் புகழ்பெறும்படி தூக்கினுய்—(எ-று.) துர்வீதி,வய்யனது மகன். இருவரும் நதி தாண்டிய கதையை மண். 1 சூக். 61 செய். 11 பார்க்க. பராவ்ருஜன், சுரோணன் (சோணன், சுரோணன், ச்ரோணன் என்பது சிதைவு.)குருடனுகிய ரிஜ்ராச்வன் இவர்களை மண்: 1. சூக் 112 செய்.8ற் பார்க்க. ஆங்கு அவர்களது அங்கவீனங்களை யசுவினியர் விலக்கியதாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

(வேறு.)

13. வாசவ, வெங்களுக்குக் கொடுத்திடச் சுகிக்கச் செல்வ
மாசையி னளிக்கல்; மிக்க தனத்தினை யடைந்தோ னீயே;
வீசுபல் லழகார் செல்வ நாளுமே விழைக, வேந்தே;
பேசுவோம் பெருந் துதியி னவையி னல்வீர ரோடே.

(இ-ள்.) செல்வனே! எங்களுக்குத் தானநிமித்தமும், போகநிமித்தமும் செலவத்தை விருப்பத்தோடு தருவாயாக. மிக்க செல்வத்தை யடைந்தவன் நீ. இந்திரனே பலவித அழகோடுங் கூடிய தனத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புவாயாக. யத்ஞக்கூட்டத்தில் புத்திர பௌத்திரர்களோடு பெரிய துதிகளினுல் உன்னைப் புகழுவோம்—(எ-று.)

வருக்கம். 12

அஷ்டகம். 2. அத்தியாயம். 6.

205. (14) மண்டலம். 2 அநுவாகம். 2 சூக்தம். 3.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்: வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை; இந்திரன்.

1. அத்துவர் யுக்காள் சோம மிந்திரற் கணைக்கல்; நன்கே
மத்தமார் துளியைச் சோமச் சமசங்க ளவற்றி னூற்றல்;
ஒத்தவிச் சுதைதனை யென்றும் வீரனு முவந்தான் மாந்த;
நத்திய தருவோர்க் கஃதை நேருக; விழைந்தா னஃதே.

(இ-ள்,) அத்வர்யுக்களே! சோமத்தை இந்திரனுக்காக உத்தரவேதிக்கண் கொண்டு வருவீர்களாக. மதத்தைத்தரும் அச்சோமத்தைச் சமசங்களி லூற்றுவீர்களாக. இச்சோமத்தைக் குடிப்பதற்கு இந்திரன் விரும்பினன். இச்சைகளை யளிக்குங் காளையாகிய விந்திரனுக்குஅதனை ஆவுதியாகக் கொடுப்பீர்களாக. அதனையே யவனும் இச்சித்தான்—(எ-று.) சமஸம், மரப்பாத்திரம், பெரியஸோம கலசத்தினின்றும் சோமத்தை மொள்ளுவதற்கு உபயோகப்படுவது.

2. அத்துவர் யுக்காணீரை வெளிவிடா தடக்கிச் சூழ்ந்த
வித்திரன் றனை, யிடியின் மரத்தினை வேக வைத்த
லொத்திடக், கொன்றோற்கன்னம் விரும்புவோற்குதவச்சேர்க்கல்;
அத்தகை யவந்தன் சோமம் பருகுதற் கருக னாமே.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! மழையை வெளிவிடாமல் தகைத்துவைத்துள்ள விருத்திரனை, இடியினால்மரத்தைத்தகிப்பதுபோலக்கொன்றவனும், ஸோமத்தை விரும்புவோனுமாகிய விந்திரனுக்குச் சோமத்தை யுதவமாறு (உத்தரவேதிக்கண்) கொண்டு வருவீர்களாக. அவ்விந்திரன் ஸோமத்தைப் பருகுதற்கு உரியவனும்-(எ-று.) வித்திரன் விருத்திரன் என்பதன் சிதைவு. அத்வர்யு: அத்வரயு: அத்வரம் யுநக்தி அத்வரஸ்யநேதா அத்வரம் காமயத இதி நிருக்தம். யாகமிழைப்பவன் என்பது பொருள்.

3. அத்துவர்யுக்கா ளாவை வெளிப்பிட்டு வலனையாரு
முற்றறி விதத்திற் காட்டித் திபீகனைக் கொன்றோற்கந்த
ரத்தினிற் பரவும் வாத னென்னு மச்சுதை யளிக்கல்;
மெத்துடைபோர்த்தமூப்போனெனக்களினவனைப்போர்க்கல்.

(இ-ள்,) அத்வர்யுக்களே! குகைக்கண் அடைக்கப்பட்டிருந்த பசக்களை வெளிவிட்டு எல்லார்க்குந்தெரியும் வண்ணம் வலன் என்னும் அசுரனை வெளிப்படுத்தினவனும், (பலரையுங்கிழித்துப் பயமுறுத்துபவனான) திருபீகனென்னுமசுரனைக்கொன்றவனுமான இந்திரனுக்காக, அந்தரத்தில் வியாபிக்கும்வாயுவைப்போலப்பரந்துசெல்லும் அச்சோமத்தைத்தருவீர்களாக. மிகவும் வயதான கிழவன் வஸ்திரத்தைப்போர்த்துக்கொள்வதுபோல அவ்விந்திரனை

மண்டலம் 2 சூக்தம் 14.

ஸோமத்தினாற் போர்ப்பீர்களாக (எ-று.) த்ருபீகன், இபீகனெனச் சிதைந்தது.

4. அத்துவர் யுக்கா டொன்றூற் றென்பதுகரந்தைத் தோற்று
மத்தகையுரணைன் றன்னையடித் துக்கொன்றிட்டான், வேந்தன்,
செத்திடக் கீழ் வீழ்த்தி யர்ப்புதன் றன்னைச் சிதைத்தான்,
நத்தியிச் சோம மார நாடிக ளுதியின் பூட்டு.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! தொண்ணூற்றொன்பது கரங்களைத் தோற்றிக்கொண்டிருந்த உரணனென்னு மசுரனை யடித்துக்கொன்றவனும், அர்ப்புதன் என்னு மசுரனைச் சாகும்படி கீழே வீழ்த்திக்கொன்றவனுமான இந்திரன் இச்சோமத்தைக் குடிக்குமாறு அவனைத் துதித்து அவனுக்கு இன்பத்தை யூட்டுக—(எ-று.) ஊட்டி அவனை விரும்புக வெனவுங் கூறலாம்.

5. அத்துவர் யுக்காள் பாலன் அவையனற் கொல்லுன், வற்று
தொத்த சுட்டுணனை வீட்டி, வியம்சனை நமுசி தன்னை
மெத்தொளிப் பிப்புருவை ருதிக்கிரன் றனை வதைத்தோ,
னத்தகை யிந்திரற் கென் றவியுணை வளித்திடுவீர்.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! (நன்றாகப் பகைவர்களைப் பட்சித்துவிடும்) ஸ்வச்நனென்னும் அசுரனைக்கொன்றவனும், ஒருவராலும் வற்றடிக்க முடியாத சுஷ்ணனென்னும் அசுரனைத் தொலைத்தவனும், (தோளற்ற) வியம்ஸனென்னும் அசுரனையும் (நுரையினாற் றன்னை மூடிக்கொண்டு தண்ணீருக்குள் செல்லும் அசுரனாகிய) நமுசியையும், (தனது தேஜஸால் உலக முழுதும் வியாபித்துச் செல்லும்) பிப்ரு வென்னு மசுரனையும், ருதிக்கிரனென்னு மசுரனையுங் கொன்றவனுமான வன் விந்திரனுக்காக அவியன்னத்தை யுதவுவீர்களாக—(எ-று.) ஸ்வச்நன், சுஷ்ணனெனவும், பிப்ரு பிப்புருவெனவும் சிதைந்து நின்றன. இவர்களெல்லாரும் அசுரர்கள். ருதிக்கிரன் என்பதற்கு மாத்திரம் பகுப்பொருள் ஸாயணர் கூறவில்லை.

6. அத்துவர் யுக்கா ணூறு சம்பரன் புரம் பழமை
யொத்தவை தமை வச்சிரா யுதங் கொண்டுடைத்துப்
புத்திரர் நூறோ டாயிரத்தவர் வருச்சகன் பெற்றோ
ரொத்துக்கீழ் வீழச் சாடி யிந்திரற் கீக சோமம்.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! சம்பராசுரனது நூறு பழமையான கோட்டைகளையும் வச்சிராயுதத்தா லிடித்துக் கொன்றவனும், நூறாயிரக்கணக்கான வர்ச்சனது புத்திரர்களை அடியற்று ஒருமிக்க விழும்படி சாடினவனுமான இந்திரனுக்கு ஸோமத்தை யளிப்பீர்களாக—(எ-று.) வர்ச்சன் ஒளிபொருந்திய அசுரன், இந்திரனைப் பகைத்து அவனாற் புத்திரர்களோடு கொல்லப் பட்டவன்.

அஷ்டகம். 2 அத்தியாயம் 6.

7. அத்துவர் யுக்கள், நூறோ டாயிர மசுரர் தம்மை
பூத்தலை மடியில் வீழ்த்தோ னொருங்கினி, வாயு, குத்ச
னொத்த திதிக்குவர்க்கா வீரரா மசுரர் தம்மைக்
கொன்றொழித் தோனுக்குச் சோமத்தைக் கொடுத்திடுவீரே.

(இ-ள்) அத்வர்யுக்களே! நூறு ஆயிர மென்னுங் கணக்கினில் அசுரர்கள் பூமியின் மடியில் ஒருமிக்க விழுத்தியவனும், ஆயு, குத்ஸன் அதிதிக்குவ னிவர்களோடு போர் புரிந்த வீரர்களாகிய சுஷ்ணன், சம்பரன் முதலிய அசுரர்களை வதைத்தவனுமாகிய இந்திரனுக்குச் சோமத்தை யளிப்பீர்களாக—(எ-று.) மண். 1 சூக். 51 செய் 6ல் 'சுட்டுணனைக் கொல்லுகை யிற் குத்ஸனைய பிராட்சித்தாய், தோய்ந்த வானி லட்டி யிலாப் படைக்கிரை யாச்சம்பரனை யதிதிக்குவற்கா மாய்த்தாய்.' என்று வந்துளதைக் கவனிக்க. மேனாட்டாசிரியர், 'ஆயு, குத்ஸன், அதிதிக்வன் இவர்களது வீரர்களைத் தூர்வயாணனுக்குட் படுத்தினாய். என்பர். இதனை மண். 1 சூக். 53 செய் 10ன் உரையிற் காண்க.

8. நரர்களா மத்வர்யுக்கா, ளைய வற்றை யெல்லாம்
விரைவினிற் பெறுக வெந்தற் கனியினைச் சுமந்து நீங்கள்;
கரங்களாற் றூய்மையாகக் கவட்டச் சோமந் தன்னைப்
பரந்தவி யிந்திரற்குப், பரவுவீர், கொணர்ந்து பெய்யீர்.

(இ-ள்.) யக்ஞ நேதாக்களாகிய அத்வர்யுக்களே! இந்திரனுக்காகச் சோமத்தைச் சுமந்து நீங்கள் விரும்பியவற்றை யெல்லாம் உடனே பெறுவீர்களாக. யக்ஞத்தால் வணங்குபவர்களே! கைகளினால் நசுக்கி வடிக்கட்டிச் சுத்தஞ் செய்யப்பட்ட அச்சோமத்தை மிகவும் கீர்த்தி பொருந்திய இந்திரனுக்காகக் கொண்டுவந்து ஆவுதி செய்வீர்களாக—(எ-று.)

9. அத்துவர்யுக்கா, ளன்றாற் சுவைமிக் கிடல் சுகமளிக்க
வொத்த சோமத்தை; நீராற் கழுவித் தூய்ப்படுத்த வஃதைப்
பத்துவிற் றாக்கல்; உங்கள் கரப்படு சோம மன்னன்
மெத்தவும் விழைகுவான்; வெந்தற்கெனப் பெய்யீர் மதிரந்தன்னை.

(இ-ள்) அத்துவர்யுக்களே! ஸுகதமான அச்சோமத்தை அவ்விந்திரனுக்காகச் செய்வீர்களாக. நீரினாற் கழுவிச் சுத்தஞ் செய்யப்பட்ட அச்சோமத்தைச் சமஸங்களால் மொண்டெடுப்பீர்களாக. உங்களது கரங்களாற் பிழிந்து வடிக்கப்பட்ட ஸோமத்தை அவ்விந்திரன் மிகவும் விரும்புவான். இந்திரனுக்காக அம்மதந்தரும் ஸோமத்தை யாவுதி செய்வீர்களாக—(எ-று.) வடமொழி மூலத்தில் வநே எனை இரண்டு முறைவந்துளது. வநம், நீருக்கும் (காடு என்னும் இலக்கணையால்) மரப்பாத்திரத்திற்கும் பெயர். நீரென்னுது மரப்பாத்திரமென்ற பொருளிலேயே உரைகூற நேர்ந்தால் பத்து மரப்பாத்திரங்களில் வடிக்கப்பட்ட கள்ளை மரச் சமஸங்களா லெடுப்பீர்களாகவெனப் பொருளுரைத்துக் கொள்ளுக.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 15.

10. அத்துவர்யுக்கா ளாவின் பானிறை மடியின், வண்மை
யொந்த விந்திரனைச் சோமத்தா னிறைத்திடல்; அன்னோனை
மெத்தவு மறிவேன்; போற்றற் குரிய னவனுக் கியானு
மெத்தவு மளிப்பே னென்றே யவன்மிக வறிவானோர்வேன்.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! பசுவின் மடி பாலால் நிறைந்திருப்பது போலப் போஜனாகிய விந்திரனைச் சோமத்தால் நிறைப்பீர்களாக. அவனது தன்மையை நான் நன்கறிவேன். வணங்கத் தக்கவனாகிய வவனுக்கு யான் நிறைய ஸோமத்தை யளிப்பே னென்பதை யவன் அறிவா னென்னும் விஷயமும் எனக்குத் தெரியும்—(எ-று) போஜன் பலன் றருபவன், ரக்ஷகன். வண்மை யொத்தவன் என்றார் செய்யுளில். வள்ளல் என்றபடி.

11. அத்துவர் யுக்காள், விண்ணின் செல்வத் துக்கரசன், பூமி
நத்திய பொருள்கட் கந்தரிட்சத்துத் தனத்துக் கீசன்
இத்தரை யவற்குச் சோமம் யவக் களஞ்சியமே யென்ன
மெத்தவு நிறைக்கல்; ஈ துங் கன்மமா மேவ மாதே.

(இ-ள்.) அத்வர்யுக்களே! விண்ணுலகச் செல்வத்துக்கு அரசனும், பூமியிலுள்ள பொருள்களுக்கும் (பிருதுவி விஸ்தீரணமானது என்பது பொருள்.] அந்தரிட்சத்திலுள்ள செல்வத்துக்கும் ஈசனுமாகிய இந்திரனுக்குக் களஞ்சியத்தை யவதானியத்தால் நிறைப்பதுபோலச் சோமத்தை நிறையத்தருவீர்களாக. இச்செய்கை யும்முடைய வேலையாயிருக்கட்டும்—(எ-று.)

12. வாசவ, வெங்களுக்குக் கொடுத்திடச் சுகிக்கச் செல்வ
மாசையி னளிக்கல், மிக்க தனத்தினை யடைந்தோ னீயே;
வீசு பல்லழகார் செல்வ நாளுமே விழைக, வேந்தே,
பேசுவோம் பெருந்துதியி னவையி னல்வீர ரோடே.

(இ-ள்) செல்வனே! எங்களுக்குத் தானநிமித்தமும் போக நிமித்தமும் செல்வத்தை விருப்பத்தோடு தருவாயாக. மிக்க செல்வத்தை யடைந்தவன் நீ. இந்திரனே! பலவித அழகோடுகூடிய தனத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புவாயாக. யக்ஞக்கூட்டத்தில் புத்திர பௌத்திரர்களோடு பெரிய துதிகளினால் உன்னைப் புகழுவோம்—(எ-று.)

வருக்கம். 14.

206. (15) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 2. சூக்தம். 4.

10. இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன். தசராத்திரத்தில் ஆறாவது நாளில் இதுவும் இதற்கு முந்திய சூக்தமும் இதன் அடுத்த சூக்தமும் உபயோகப்படுவனவாம்,

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

1. மகத்துவம் வாய்ந்தோ னுண்மை யுள்ளவன் றனதுமெய்ம்மை
மகத்துவச் செயல்க டம்மை வழங்குவ னன்கே; வேந்தன்
திகத்துக நாளிற் சோமந் திகழுறக் குடித்தான்; அன்ன
தகத்தினி லூட்டா நின்ற மதத்தினு லகியைக் கொன்முன்.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்தவனும், உண்மையுள்ளவனுமான விந்திரனுடைய மகத்துவம் வாய்ந்த உண்மைச்செயல்களை நன்முக வெடுத்துரைப்பேன். இந்திரனனவன் த்ரிகத்ருகம் என்னும் நாட்களிற் சோமத்தை நிறையக் குடித்தான், அச்சோம மூட்டிய மதத்தினுல் அகியை அல்லது விருத்திரனைக் கொன்முன்—(எ-று.) திகத்துகம், த்ரிகத்ருகம் என்பதன் சிதைவு. மண். 2 சூக். 11 செய். 17 நோக்குக.

2. ஆலம்ப மின்றி யாகாயத்தினின் விண்மணியை
மேலுற நிறுத்தினுன்; மேப் ரந்தரம் பூமி வானைச்
சாலவு நிறைத்தான் றேசாற்; பூமியை விரித்தவ் வேந்த
னேனுறத் தரித்தான்; சோம மதத்தினு லிவற்றைச்செய்தான்.

(இ-ள்.) ஒருவிதப் பற்றுக்கோடுமின்றி ஆகாயத்திற் சூரியனைமேலாக நிறுத்தினுன். மகத்தாகிய அந்தரிட்சம், பூமி, வானம் இவைகளைத்தனது தேஜஸால் நிறைவித்தான். பூமியை விஸ்தீரண முள்ளதாகச் செய்து அந்த இந்திரன் அதனைத் தாங்கினுன். இவற்றையெல்லாம் ஸோமத்தைத் குடித்த மதத்தினுற் செய்தான்—(எ-று.)

3. எக்கிய வறையைப் போல வளந்து கீழ்த்திசை யமைத்தான்;
உக்கிரப் படையா லாற்றி னூற்றினைத் திறந்து நீண்ட
முக்கிய நெறிகளூடு முடுகுவா னிழைத்தான் வேந்தன்
துக்கமே யின்றிச்; சோம மதத்தினு லிவற்றைச் செய்தான்.

(இ-ள்.) யக்ஞ அறையை யளப்பதுபோல இந்திரன் கிழக்குத் திக்கை யளந்து நிருமித்தான். வச்சிராயுதத்தினுல் ஆறுகளின் ஊற்றுக்கண்களைத் திறந்து வெகுகாலஞ் செல்லும் நீண்ட கால்வாய்களின் வழியாய்ச் செல்லுமாறு துன்பமின்றி (அநாயாசமாக வென்றபடி.) அவற்றை ஓடவிட்டான். இந்திரன் இவற்றை யெல்லாம் ஸோமத்தைக் குடித்த வெறியினுற் செய்தான்—(எ-று.) யக்ஞ அறையைக் கிழக்கு 36கால் வீச்சு என்று யஜமானர்கள் அளப்பதுபோல வென்பார் ஸாயணர்.

4. தபீதியைத் தூக்கிச் சென்ற வவர்களைச் சூழ்ந்து வேந்தன்
நபோ முகமாக மூட்டப் பெற்ற வக்கினியி லன்னுர்
நிபிடிதப் படையைச் சுட்டு, நேடித் தே ரிவுளி யாவைத்
தபோபலத்தளித்தான்; சோமமதத்தினுலிவற்றைச்செய்தான்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 15.

(இ-ள்.) தபீதி யென்னும் ராஜரிஷியைத் தூக்கிச் சென்ற அவ்வசுரர்களைச் சூழ்ந்து, இந்திரன் அவர்களது ஆயுதங்களை யெல்லாம் மூட்டப்பட்ட அக்கினியிற் போட்டுச் சுட்டது மன்றி அந்தத் தபீதிக்குத் தேர், குதிரை பசு வென்னும் செல்வங்களைக் கூட்டினான். ஸோமங் குடித்த வெறியினால் இவற்றைச் செய்தான் — (எ-று.) நபோ முகமாக ஆகாயத்தைப் பார்க்கும் வண்ணம்; நிபீடித, நன்றாக வருத்துகிற; தபோபலத்தால், தபஸின்பலத்தினால் இம்மூன்று சொற்களும் எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தன.

5. வெள்ளமார்நதியோட்டத்தைத்தடுத்தனன்பெருகார்வண்ணம்;
மெள்ளவே பதனமாக நீரினில் நனையார் தம்மைத்
தள்ளினான் மறு கரைக்கே; இந்திர, னவர்கள் தாண்ட,
உள்ளினான்றனத்தைச்; சோமமதத்தினாலிவற்றைச்செய்தான்.

(இ-ள்.) இந்திரன், பெரிய நீர்ப்பெருக்கு நிறைந்த பருஷ்ணி என்னும் ஆற்றினோட்டத்தை (இருடிகள் தண்டுமாறு) தடை செய்தான். தண்ணீரில் நனையாதபடி அவர்களைச் சாக்கிரதையாக அக்கரையில் சேர்த்தான். அவர்கள் அவ்வாற்றைக்கடந்து சென்றதும் மறுபடியும் ஆற்று வெள்ளமாகிய தனத்தைப் பெருகச்செய்தான். இவற்றை யெல்லாம் ஸோமங்குடித்த மதத்தினா லிந்திரன் செய்தான் — (எ-று.) அவ் வாறு பருஷ்ணி யென்னும் ஸப்த கங்கைகளி லொன்றென்பார் ஸாயனர் இவ்விருடிகளைப் பற்றி மண். 2 சூக். 13 செய். 12 பார்க்க.

வருக்கம் 15.

6. மகிமையா னீரோட்டத்தை மேனோக்கி செல்வித்தான்; தன்
றகவுறு வச்சிரத்தாற் றாக்கியே பொடித்தான் வைகல்
மிகைபெறு தேரை, யன்னாள் வலியுறு படையை வேந்த
னிகலினாற் பிளந்தே; சோம மதத்தினா லிவற்றை செய்தான்

(இ-ள்.) இந்திரன் தனது மகத்துவத்தினால் நீரோட்டத்தை மேல் நோக்கிச் செல்லுமாறு செய்தான். தனது பலத்தினால் உஷஸினது பலமற்ற சேனையைப் பிளந்தெறிந்து அவளுடைய தேரைத் தனது வச்சிராயுதத்தினாற் றாக்கிப் பொடியாக்கினான். இவற்றையெல்லாம் இந்திரன் சோமத்தைக் குடித்த மதத்தினாற் செய்தான் — (எ-று.) வைகல், உஷஸ். உஷஸின் தேரினை இந்திரன் நொறுக்கிய கதை மண். 4 சூக் 13 செய். 8ல் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

7. கன்னிய ரொளிந்திருந்த விடத்தினைக் கண்டு காலோ
டுன்னியவ் விடத்துச் சென்றே யவர்முனர்ப்பராவ்ருஜன்ற
னின்றனன்; முடமகன்று நிமிர்ந்தனன், குருடன் பார்வை
துன்றினன்; வேந்தன்சோமமதத்தினாலிவற்றைச்செய்தான்.

(இ-ள்.) [முன்னொரு காலத்துச் சில கன்னிகைகள் குருடனாயும் முடவனாயு மிருந்த பராவ்ருஜன் என்னும் ரிஷியைக்கண்டு எள்ளனம் புரிந்தார்கள். அவன் இந்திரனை வேண்டிக்கொள்ள அவ்விந்திரன் அவனது

அஷ்டகம் 2 அத்தியாம் 6.

மூடத்தன்மையையும் குருட்டுத்தனத்தையும் நீக்கினான் என்பது கதை.]
பராவ்ருஜன் என்னும் ரிஷி (இந்திரனது அநுக்கிரகத்தினால்) தன்னை யிகழ் வாக வெண்ணின கன்னிகைகள் ஒளித்திருந்த இடத்தைக் கண்டுபிடித்துத் தனது கால் சொஸ்தமானவனாய் அங்கு சென்று அவர்களது முன்னிலையில் நின்றான். தனது மூடத்தன்மையும் நீங்கினான். குருடனாயிருந்த வவன் பார்வையையும் பெற்றான். இவற்றையெல்லாம் இந்திரன் ஸோமத்தைக் குடித்த மதத்தினாற் செய்தான்—(எ-று.)

8\. அங்கிரர் துதிக்க வேந்தன் வலன் றனை யழித்தான்; ஆக்கள்
தங்குநன் மலையின் மொய்ம்பு தயங்கிய வாயில் பேர்த்தான்;
மங்குறு வலியிற் கித்தி மத்தினி னிழைத்த காப்பை
வங்கையிற்பிளந்தான்; சோமமதத்தினாலிவற்றைச்செய்தான்.

(இ-ள்.) அங்கிரஸ வம்சத்து ரிஷிகள் துதிக்க இந்திரன் வலனென்னும் அசுரனைக் கொன்றான். பசுக்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்த மலையின் கல் வாயில்களைப் பேர்த்தெறிந்தான். மிக்க வலிமையோடு கிருத்திமமாகச் செய்யப்பட்டிருந்த அதன் அரண்களையும் பிளந்தான். ஸோமத்தைக்குடித்த மதத்தினால் இவற்றையெல்லாம் செய்தான்—(எ-று.)

9\. சுமுரியைத் துனியைத் தூக்கத்தாழ்த்தியே தசியுவைக்கொன்
றமர்பொரு தபீதி தன்னைக் காத்தனை; வேத்திரக்கை
நிமிர்தரு மவனுமாண்டை யசுரர்தம் பொன்னைக்கண்டான்;
தமனென்ன வேந்தன் சோம மதத்தினாலிவற்றை செய்தான்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) சுமுரி யென்னும் அசுரனையும், துனியென்னும் அசுரனையும் தீர்க்க நித்திரையில் வீழ்த்தி அவ்வசுரர்களை (தஸ்யுக்களை)க் கொன்றாய். அவர்களோடு யுத்தஞ்செய்து தபீதியைக் காப்பாற்றினாய். கையிற் பிரம்பு தாங்கிய அத் தபீதியின் துவாரபாலகனுங்கூட அவ்வசுரர்களது இரணியத்தை யடைந்தனன். இந்திரன் (இத்தபீதி தன்னவனென்று) ஸோமங்குடித்த மதத்தினால் இவற்றையெல்லாம் செய்தான்—(எ-று.) சுமுரி, துனியென்னும் அசுரர்கள் தபீதியைத் தூக்கிகொண்டு ஓடினவர்கள். மண். 7 சூக். 19 செய். 4 பார்க்க. தமனென்ன என்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை.

10\. இன்றுனைத் துதிப்போனுக் குன்மகோனியாமவள்காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல், வேந்தே; தட்சிணை போற்று வோர்க்குத்
துன்று வித்திடல்; பகன்று னெம்பயன் குறையா திகல்;
மன்றினில், வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இன்று உன்னைத் துதிப்பவனுக்கு உனது (மகோனி) செல்வ வதியாகிய அப்பசு தட்சிணையைச் சிரேஷ்டம் பெறக் கறந்தளிக்கட்டும். ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு அத்தட்சிணையை நீ யளிப்பாயாக. பகன் எமது பலனைக் குறைத்து விடாமல் அளிக்கட்டும். யாகக் கூட்டத்தில் நல்ல வீரரோடு கூடி யாங்கள் உனக்குப் பெரிய ஸ்தோத்திரங்

களைக் கூறுவோமாக—(எ-று.) இச்செய்யுள் பதினேராம் சூக்தத்தின் கடைச் செய்யுளாகவும் வந்துளது மகோனி உஷஸாயிருக்கலா மென்பர் மேனுட்டாசிரியர். பகன் துவாதச ஆதித்தியர்களில் ஒருவன்.

வருக்கம். 16

207. (16) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 2. சூக்தம் 5.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—8 ஜகதி, 9 திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு)

1. சத்துக்க டமின்முதன்மை வாய்ந்தவனுக்
குங்களையே சார்ந்தோ னுக்குத்
தத்துந்தீ நன்றுக மூட்டப் பெற்
றதனிலவி தயக்கல் போல
மெத்தும்பஃ றுதிகளினைத் தாங்குவேன்;
சரை யெய்தான் மிகவும் வேறு
வத்துக்கள் கிழமாக்கு நிதவிளமை
யுரவேந்தன் வருக வென்போம்.

(இ-ள்.) ஸத்துக்களாகிய தேவர்களில் முதன்மை பெற்றவனும் யஜமானர்களாகிய உங்களையே சார்ந்தவனுமான அவ்விந்திரனுக்காக, நன்றாய் மூட்டப் பெற்ற அக்கினியிற்சொரிவதற்கு அவியுணவுகளைத்தாங்குவதுபோலப் பலவித ஸ்தோத்திரங்களையும் தாங்குவேன். தான் கிழத்தன்மை யடையாது மற்ற வஸ்துக்களைக் கிழப்படுத்து வோனும் நித்திய தருணனும், ஸோமபானத்தால் வலிமை பெற்றவனுமான இந்திரன் துணை செய்வதற்காக எங்களிடம் வருமாறு அழைப்போம்—(எ-று.)

2. பெரியவனு மரியொழுங்கின் றியாதொன்றும்
ஈண்டிலை பாம்; பேசுமன்னுற்
குரியவையா யெவ்வித வீரியங்களுமே
யுறைகின்ற; வுவன் வயிற்றிற்
பெருகியுள துயர்சோமம்; அவனுடலம்
வலிமிகுந்து பிறங்கிற், றன்னுன்
கரமதனில் வச்சிரத்தைத் தரிக்கின்றுன்;
சிரத்துமதி காண லாமே,

(இ-ள்.) பெரியவனுகிய இந்திரனது ஒழுங்கைப்பெருத ஒன்றும் இவ்வுலகத்திலில்லையாம். எல்லா வீரியங்களும் அவனிடத்திலேயே பொருந்தியிருக்கின்றன. ஸோமம் அவன் வயிற்றில் நிறைந்திருக்கிறது. அவனது சரீரம் வலிமிகுந்து விளங்குகிறது. அவன் தனது கையில் வச்சிராயுதத்தைத் தரித்திருக்கிறுன். அவனுடைய தலையில் விசேஷ ஞானத்தைத் தாங்குகிறுன்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

3. இந்திர, வுனைந்திரிய வலிபுவிவா
னிரண்டாலு மெய்தற் கொண்ணா,
தந்திலுனை திருந்தேரைச் சமுத்திரமும்
பருவதமுந் தடுக்க லாகா;
நந்துமுன தருங்குலிசத் தருகெவனு
நெருங்கானா, னெடும் வேகக்
கந்துகங்க ளோடுபல யோசனைக
ளேபாயுங் காலத் தின்கே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது ஐந்திரிய (இந்திர சம்பந்தமான என்றபடி.) வலிமையைப் பூமிவானம் இரண்டும் அடைதல் முடியாது. உனது தேரின் செலவைச் சமுத்திரமும் பர்வதமும் தடைசெய்தல் முடியாது. வேகமாகச் செல்லுகின்ற குதிரைகளைப்பூட்டிப் பலயோசனை தூரம் நீ பாய்ந்து செல்லும்போது, உனது வச்சிராயுதத்திற்கருகே எவனும் வரமாட்டான்—(எ-று.)

4. எல்லாரும், வணங்குறுவோன் பகைவலிப்போ
னிச்சைகளை யிசைப்போன் போற்றேற்
கெல்லாருங் கருமமதைப் புரிகின்றார்
சுதைக்குடியின் வலியேய்ந் தோற்கே;
சொல்லாரு ஞானமெலாந் தோய்ந்தவர்கா
ளவியதனைத் தோய்க்கல்; வேந்த,
மல்லாரும் வலிசெறிந்த வொளியோடு
சோமமதை மாந்துவாயே.

(இ-ள்.) பலராலும் வணங்கப்படுபவனும், பகைவரை யடக்குபவனும், இச்சைகளை யளிக்கும் காளையும், ஸ்தோத்திரங்களைப் பெறுபவனும், ஸோமத்தைக்குடிப்பதனாற் பலத்தை யடைபவனுமான இந்திரனுக்காக எல்லா யஜமானர்களும் யக்ஞ கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள். மிக்க ஞானத்தோடு கூடியவர்களே! அவனுக்கு அவிப்பொருள்களைக் கூட்டுவீர்களாக. இந்திரனே! வலிமை மிகுந்த தேஜஸோடு ஸோமத்தைக் குடிப்பாயாக—(எ-று.)

5. இச்சைகளை யளிப்பவன்றன் மதுவெள்ள
நிறைகோச மெழிலார் வன்மை
நச்சுமுனை விட்கொள்ளு மிடபத்தின்
குடிக்காக நாடிச்செல்லும்;
பொச்சமின் மொய்ம்புள்ளோர்க ளத்துவா
ரிருவர்களும்; புகலுங் கற்க
ணிச்சலுமே வலிதோய்க்க; சேயமதைக்
காளைக்குப் பிழியா நிற்பர்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 16.

(இ-ள்.) இச்சைகளை யளிக்கும் அவ்விந்திரனுடைய மது நிறைந்த பாத்திரம், பலத்தை யூட்டும் ஆகாரங்களையுட்கொள்ளுங் காளையாகிய அவ்விந்திரனது குடியை யுத்தேசித்துச் செல்லும். அத்வர்யு, பிரதிப் பிரஸ்தாதா என்னும் இருவரும் பல மிகுந்தவர்களாம். (அப்படியே) ஸோமலதையை நசுக்கும் கற்களும் வலிபொருந்தியன. அவ்வத்வர்யுக்க ளிருவரும் தேவர்களிற் சிரேஷ்டமான காளையாகிய இந்திரனுக்காக ஸோமத்தைப் பிழிவார்கள்—(எ-று.)

வருக்கம். 17

6. இடபமெனு மிந்திரனே யுனதசனிப்
படையதுவு மிடபம்; உன்றே
ரிடப மெனலாகும்; உனதரி யிடபம்;
ஆயுதமு மிடப மென்ப;
இடபமெனு மதகாரி சோமமதற்
கிறையாவாய்; இயைந்து நீயே,
யிடபமெனுஞ் சோமத்திற் றிருப்தியினை
யடைந்துறுக வெற்ற மோடே.

(இ-ள்.) விருஷபமே! இந்திரனே! உனது வச்சிராயுதம் வலிமை மிகுந்த காளை போன்றதாம். உனது தேர் இச்சைகளை யளிக்கும் காளையாம். உனது குதிரைகளும் வலிமைபொருந்தியனவாம். உனது இதர ஆயுதங்களும் வலிமிகுந்தவை (யென்று சொல்லுவார்கள்.) விருஷபத்தைப் போன்றதும் மதத்தைத் தருவதுமான ஸோமத்திற்கு நீயாசனும். நீயே உரமிகுந்த ஸோமத்தினிடத்துத் திருப்தி யடைவாயாக—(எ-று) ஈண்டு இந்திர சம்பந்தமானவை எல்லாம் வலிமை மிகுந்தன வென்றும், இச்சைகளை வருஷிப்பவை யென்றும் கூறுவதினிமித்தம், வ்ருஷா, வ்ருஷப:, வருஷ்ண: வ்ருஷ்ணு என்ற ஒரே சொல்லின் பலவேறு பாடுகளையும் உபயோகித்துள்ளார்.

7. பகையடக்கு நான்பேரிற் புகழ்விரும்பும்
கப்பலெனப் பரவு முன்கண்
மிகவருகிற் சவனத்திற் பிரமமொடு
மடைந்திடுவேன்; விளம்பு மெந்த
மகமலரு மொழிகளினை யவன்கேட்டுக்
குறிக்கொள்வான்; ஆக்க மிக்க
தகையவனு மிந்திரனைக் கூடமெனச்
சதையூற்றித் தருப்புவோமே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே! உனது பிரஸாதத்தினால்) சத்ருருக்களை நாக்கும் நான், யுத்தத்தில் ஸ்தோத்திரங்களை விரும்புபவனும், பெரிய நீர்நிலையைத் தண்ட வுதவும் கப்பல்போன்றவனுமான எனக்கருகில் யக்ஞத்தினிடத்து ஸ்தோத்திர மறைகளோடு வருவேன். அவ்விந்திரன் எங்களுடை

(அகமலர்ச்சியோடு கூடிய) மொழிகளைக்கேட்டு அவற்றைத்தனது உட்
...த்தில் வைத்துக்கொள்வான். செல்வமிகுந்தவனாகிய அவ்விந்திரனைக்
...ளத்தை வழியுமளவிற்கு நிறைப்பது போலச் சோமத்தால் நிறைப்போம்
(எ-று.) உத்ஸம்ந என்பதற்குக் 'கூபமென' என்னாது 'ஊற்றெனவே'
...ன்றும் கூறலாம்.

8. சத்துருக்க ளிடரெம்மை யணுகாமு
னெமக்கருகே சார்க புல்லை
மெத்தவுமே யுண்டுதர நிரப்பியவாக்
கன்றினிட மேவல் போன்றே;
ஒத்தசதக் கன்மத்தோய்! சோபனமார்
துதிகளொடு முன்னை யாங்கள்
பத்தினிகள் வாய்க் காளைப் பருவமுள
புருடனெனப் பண்பிற் சேர்வோம்.

(இ-ள்.) சத்துருக்களினது துன்பங்கள் எங்களை நெருங்குவதற்கு
...ன்பு புல்லை நிறைய மேய்ந்த பசு கன்றினிடத்துப் பொருந்துவதுபோல
...ங்களுக்கருகே வருவாயாக. சதக்கிருதுவே! காளைப்பருவத்தோடு கூடிய
...ருஷர்கள் தங்களது பத்தினிகளை யடைந்து நிற்பதுபோல யாங்கள் உனக்
...ன நல்ல ஸ்தோத்திரங்களோடும் உன்னை நன்றாக வடைந்து நிற்போமாக
-(எ-று.)

(வேறு.)

9. இன்றுனைத் துதிப்போனுக்கு மகோனியா மவள் காணிக்கை
நன்றாறக் கறக்கல், வேந்தே; தட்சிணை போற்றுவோர்க்குத்
துன்று விந்திட்ல்; பகன்று னெம்பலன் குறையா திகல்;
மன்றினில் வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

...தன் பொருளை மேல் பதினைந்தாவது சூக்தம் கடைச் செய்யுளிற் காண்க.

வருக்கம் 18.

208. (17) மண்டலம். 2. அநுவாகம். 2. சூக்தம். 6.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

...ஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—7 ஜகதி, 8. 9 திருஷ்டுப்; தே
...தை: இந்திரன். அதிராத்திரத்தில் இரண்டாவது பர்யாயத்தில் இது அச்சா
...கனால் சொல்லப்படும் சஸ்திரமாம்.

(வேறு.)

1. அங்கிரசர் மானவர்ற் காற்றுகநூ
தனவருக்க, மவன்றன் வன்மை

மண்டலம் 2 சூக்தம் 17.

தங்குறுதே சவை பழமை போற்றோன்றி
யொளிருவதாற், சார்ந்த மொய்ம்பி
னங்கமுற நன்றாக வடைபெற்ற
வாவையெலாஞ் சோம மார்ந்து
பொங்கியதன் வலியதனாற் புடைத்துவெளித்
திறந்துவிட்ட பொழுதின் மன்னே.

(இ-ள்.) (ஸ்தோதாக்களே!) மிகவும் உறுதியாக (விருத்திரனால் அடைக்கப்பட்டிருந்த பசுக்கூட்டங்களாகிய மேகங்களை யெல்லாம் ஸோமத்தைக் குடித்துப் பெருகிய தனது சம்பத்தினால் அடித்துப் பெய்யுமாறு செய்தபொழுது அவனுடைய பலம் மிகுந்த தேஜஸ் முற்காலத்துப்போல மீண்டும் தோன்றுகிற காரணத்தால் அவ்விந்திரனுக்கு அங்கிரஸர்களைப் போலவே நீங்களும் புதியவையான அர்க்கங்களைக் கூறுவீர்களாக—(எ-று.) பணி யென்னும் அசுரனால் அடைக்கப்பட்ட குகைகளைச் சோமங் குடித்த மதத்தினாற் றிறந்துபசுக்கூட்டங்களை வெளிவிட்ட போது' எனப்பொருள் கூறலும் ஒன்று.

2. அவனாகில், முதற்குடியிற் றன்வலிமை
யளவிட்டுத் தன்மேம் பாட்டை
நவமாக பெருக்கியவன், போரதனிற்
கவசத்தா னுடி மெய்யைத்
தவமூடி விளங்கியவன், சூரன், வா
னதனைத்தற் சார்ந்து சற்றுந்
தவலாத மகத்துவத்தாற் றலைமீது
தாங்கியவன் சாலத் தானே.

(இ-ள்.) முதற்றரம் ஸோமபானஞ் செய்தவுடனேயே தனது வலிமையினை யளந்து தெரிந்துகொண்டு தனது மகிமையை விருத்தி செய்தவனும், யுத்தத்திற் றனது சரீரத்தைக் கவசத்தால் மூடிக் கொண்டு விளங்குபவனும், சூரனும், விண்ணைத் தனது கெடாத மகத்துவத்தாற் றலைக்குமேற் றாங்கியவனுமான அவனே (இந்திர னென்னும்) தேவனாகட்டும்—(எ-று.)

3. வீரமிகு முதற் கருமம் பெரியதனைப்
புரிந்தனை நீ விளம்பும் போற்றோ
டாருமிவர் முனருனது வலிமையினைக்
காட்டுகையில்; அரிமாப் பூண்ட
தேரிலவ ருன்னாலே வாட்டப்பெற்
றிடமழிந்து தொகையாச் சேர்ந்தோ
ரேரழிந்து பலவாறாய்த் தனித்தனியே
சிதறுண்டே யேகினரே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) மேலும் பிராஹ்மணர்களாற் றுதிக்கும் இவர்களுக்கு முன் உனது வலியினைத் தோற்றியபோது வீரம் மிகுந்த உனது பெரிய முதற்கருமத்தினை வெளிப்படுத்தினை. ஒன்றாகக் கூடியிருந்த அசுரர்கள் அரியென்னும் இரண்டு குதிரைகள் கட்டப்பெற்ற தேரின் மேலமர்ந்துள்ள வுன்னால் இம்சிக்கபட்டுத் தங்களது நிலையழிந்து பலதிக்குகளிலுஞ் சிதறுண்டு சீரழிந்து சென்றார்கள்—(எ-று.) அசுரர்களென்றது மேகங்கள் கூடின வென்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

4. மேலுமெல்லாப் புவனத்துந் தன்வலியா
லீசான னாகி மேவிக்
கோலவுணா வுரமோங்கி யவற்றுக்கு
மேலானான்; குவலயத்தைத்
சாலவகிப்பவன் பூமி வானத்தைச்
சோதியினாற் றழைப்பித்தேன் ற
ஞால விருட்பிழம்பதனை தகைத்துத்தான்
விரிந்துலகி னண்ணினனே.

(இ-ள்.) மேலும், அவ்விந்திரன் எல்லாப் புவனங்களுக்கும் தன் வலிமையினால் ஈசானாகி, உணவுப் பொருள்களின் பெருக்கை யடைந்து எல்லாவற்றிற்கும் உயர்வாக விளங்கினான். குவலயத்தை மிகவும் தாங்கும் வலிமையாகிய வவ்விந்திரன் பூமி வானங்களைத் தனது வெளிச்சத்தால் நிறைவித்து, நெருக்கமாயுள்ள இருட்பிழம்பை மூடித் தானே தன் சோதியால் உலகு முழுவதும் வியாபித்து நின்றான்—(எ-று.)

5. அசைவு பெறுமலைகளினைத் தன்வலியா
லுறுதியுற வமைத்தான்; மேகங்
கசிவுறவே மழைநீரைக் கீழ்நோக்கி
யொழுகு வித்தான்; காணு மெல்லா
உயிரினையும் பாலிக்கும் பூமியினைச்
தாங்கினனால்; ஓங்கு ஞான
குசலமதால் விண்ணைக் கீழ்விழாது
பலமாகக் கூட்டினனே.

(இ-ள்.) ஆடிக்கொண்டிருந்த மலைகளைத் தனது பலத்தினால் உறுதியாக நிறுத்தினான். மேகத்தினின்றும் மழைநீரொழுகும் வண்ணம் ஆற்றினான். எல்லாச் சீவன்களையும் வளர்க்கும் பூமியைத் தன் பலத்தால் தாங்கினான். தனது ஞான குசலத்தால் விண்ணுலகம் கீழே விழுந்து விடாதபடி உறுதியாக நிறுத்தினான்—(எ-று.) உசிர் உயிரென்பதன் போலி.

வருக்கம் 19.

6. அவன்கரத்தாற் பற்றுதற்குத் தகுந்ததுவாம்,
பாலகனா யவனி யோர்த

மண்டலம் 2 சூக்தம் 17

மூவமையுறு ஞானமெலா மொருங்குகடந்
தவனிழைத்த வுயர்ந்த சம்ப,
மவனிதனிற் பெருமுழக்க மிடுமவனுங்
கிருவியினை யடித்து வீழ்த்திச்
சவநிலையிற் கிடைகொள்ள விழைந்திட்ட
பெருமைபெறுந் தனிமேவ முமே.

(இ-ள்.) பிதா அல்லது பாலகனும் எல்லா மனிதர்களது ஞானத்தையுங் கடந்த தனது புத்தியினால் அவ்விந்திரன் செய்ததும், பூமியிற் பெரிய முழக்கத்தோடு கூடிய அவன் கிருவியென்னும் அசுரனையடித்து வீழ்த்திப் பிணமாகக்கிடக்கும்படி செய்ததெப்பற்ற ஆயுதமுமாகிய வச்சிராயுதம் அவ்விந்திரனது கைகளாற் பிடிக்கத்தக்கதாம்—(எ-று.) க்ருவி, கிருவி, தோற்பை அல்லது மேகமென்ற பொருளுள்ளதென்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஸாயனர் ஓரசுரனது பெயரென்பார்.

7. பெற்றாரோ டவரில்லிற் கிழமுற்ற
பெண் வீட்டிற் பிறவைப்போல
மற்றோர்பங் குற்றடையக் கேட்பதென
யானுன்னை வளமார் செல்வம்
பெற்றுற யாசிப்பேன்; அதனைச்சீர்
பெறுவிக்கல்; பெரிது மவ்வளதை
யிற்றேயென் றளந்தெடுத்துப் பெருமகிழ்ச்சி
யெம்முடலுக் கீவ தீகல்.

(இ-ள்.) பிதாமாதாக்களோடு பிறந்த வீட்டிலேயே அவருக்குச் சிச்ருஷை செய்துகொண்டு தன்வாணாளைக் கழித்த (கல்யாணமில்லாத) பெண் வீட்டிலுள்ள மற்றவர்களைப்போலத் தானும் சரிபங்கு பெற வேண்டுமெனக் கேட்பதுபோல யான் உன்னிடத்து வளப்பமிருந்த செல்வத்தையடையுமாறு யாசிப்பேன். அச்செல்வத்தை மிகவுங் கீர்த்தி பொருந்தியதாகச் செய்வாயாக. அதனை இவ்வளவு என்று அளந்துகட்டி இங்கு கொண்டுவந்து எங்களுடைய சரீரத்துக்குப் பெரிய மகிழ்ச்சியை யளிப்பதாகத் தருவாயாக —(எ-று.)

(வேறு.)

8. இந்திர, போஜனாக உன்னையா மழைப்போமாக;
இந்திர, கர்மத்தோடு மெனுமுண வளிக்க நீயும்;
இந்திர, நானவான வுதவியோ டெம்மைக்காக்க;
இந்திர, விடப, வெம்மைச் செல்வ மேய்ந்தவராச்செய்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உன்னை யாங்கள் போக்தவ்வியங்களைத் தரும் வள்ளலாக மதித்து அழைப்போமாக. இந்திரனே! எங்களுக்கு நீ சத்கர்மங்களையும் உணவுப் பொருள்களையும் தருவாயாக. இந்திரனே! பலவிதமான

கிளை யளித்து எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக. இந்திரனே! இச்சைகளை ந்கும் காளையே! எம்மைச் செல்வவான்க ளாக்குவாயாக—(எ-று.)-போ வன்னல்.

இன்றுள்ளாந் துதிப்போனுக் குன்மகோளியாமவள்காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல், வேந்தே; தட்சிணை போற்று வோர்க்குத்
துன்று விக்கிடல்; பகன்று னெம்பல்ன் குறையா திகல்
மன்றினில் வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

இதன் பொருளை இதற்கு முந்திய சூக்தத்திய கடைசிச் செய்யுளிற் க.

வருக்கம். 20.

209. (18) மண்டலம் 2. அநுவாகம் 2. சூக்தம் 7.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

தி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

தூய தேர் புதிது பூட்டப் பெற்றது காலை நான்கா
மெய நன்னுக மூச்சாட்டி யேழுவாய்க் கயிறு பத்துத்
தீயவை யோட்டும் வீடு சேர்ந்தது, மாந்தர் சொர்க்கந்
தோய நிற்பது,போற் றிட்டி பொலிபெறத் தோய்ந்த தம்மா.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான யக்ஞமென்னும் நவதரமானதேர் காலையில் டப் பெற்றது. நான்கு ஜதைச் சோமம்பிழியும் கிராவங்களாகிய நான் கத்தடிகளையும், உதாத்த அநுதாத்த ஸ்வரிதமென்னுங் ஸ்வரங்கள் அல் மந்த்ர, மத்திம, உத்கிருஷ்டரூப வாக்குக்களாகிய மூன்று சாட் களையும், காயத்திரி, உஷ்ணி அநுஷ்டுப், ப்ருஹதி, பங்தி த் டுப், ஜகதியென்னும்வேதவிசைகளாகியஏழு கடிவாளங்களையும், பாபங் ப் போக்குங்காவல்களாகிய பத்து (சமஸாத்வர்யுக்களாகிய)கிரகங்களையும் டயதும், மனிதர்கள் இதத்தை யடைந்து ஸ்வர்க்கத்திற் புகுமாறு செய் மான அவ் யக்ஞம்ஸ்தோத்திரங்களும் இஷ்டிகளும் மிகுதிபாகச் சப்திக் று விளங்கிற்று—(எ-று.) யக்ஞத்தைத் தேராக வுருவகித்தார் தப்பண்ணேழின் எழுத்து மாத்திரைகளை முதல் மண்டல விறுதியிற் ம் 256ற் காண்க.

ஈதவனொன் றிரண்டு மூன்றெனுஞ் சவனந் தம்மிற்
போதுறலுற்ற, தெல்லா மாந்தர்க்கு மோதா வாகும்;
தீதிலாப்பிறர் மற்றொன் றின் கருவினி லதனைத் தோற்ற
வோதுவர்; பலனுர் வெற்றி யுவந்தவீ தவற்றிற் சேரும்.

(இ-ள்.) இந்த யக்ஞம் (அல்லது ஸோமமென்பார் ஸாயணர்.) ஒன் இரண்டு, மூன்று ஸவனங்களிலும் கொண்டுவரப் பெற்றது. எல்லா ம தர்களுக்கும் இவ்யக்ஞமே ஹோதாவாகும். பிறரித்விஜர்கள் வேறொருவி ன்மத்திலிடத்து இதனை (யக்ஞத்தை அல்லது ஸோமத்தை)த்தோற்ற

லாமென்பர். ஆனால் பலனளிப்பதும் வெற்றி வாய்ந்ததுமான இந்த யக்ஞம் எல்லாவித யக்ஞங்களிலும் கலந்துகொள்வதும்-(எ-று) இவ்விருக்குக்கு மேனாட்டாசிரியர் பொருள் வேறு.

3. இந்திரன் றேரின் மாவைப் பூட்டினேன் விரைவிற் சூக்த
நந்நூதனத்த தன்னுன்றனைச் சுகமாக விங்கு
முந்துறக் கொணர்வான்; உன்னைப் பிறயஜமானர் காம
தந்தர மறிக்கா தேய்க; விப்பிரர் பலரிங் குள்ளார்.

(இ-ள்.) நூதனமாகச் செய்யப் பெற்ற எங்களது சூக்தங்கள் அவனைச் சுகமாக இவ்விடத்திற்குக் கொண்டு வரும் வண்ணம் அவனது தேரில் அரியென்னும் குதிரைகளிரண்டையும் பூட்டினேன். (இந்திரனே!) உன்னை இதர யாககர்த்தாக்கள் வழிமறிக்காதிருக்கட்டும். இவ்விடத்துப் பல மேதாவிகளாகிய பிராஹ்மணர்களுந் தங்கியிருக்கின்றனர்—(எ-று.)

4. இரண்டரி யோடும், வேந்தே, யிவணுறல்; அழைக்கப்பெற்றே
யிரண்டொடு மிரண்டு, ஆறி, னெண்ணுடு பெட்டிற், பத்திற்,
றிரண்ட நற்றனத்தோ யிகல் சோமத்தைக் குடிக்க; கண்டு
திரண்டது சுவையு, மஃதை நிந்தனை புரியா தேய்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது இரண்டு குதிரைகளோடும் வருவாயாக. நல்ல தனவானே உன்னை யழைத்த போது நான்கு குதிரைகளோடும் ஆறு, எட்டு, பத்து என்னும் எண்வாய்ந்த குதிரைகளோடும் ஸோமத்தை குடிக்க வருவாயாக. இந்த ஸோமம் பிழியப் பெற்றுக் கூடிற்று. அதை வெறுக்காது அதனிடத்துப் பொருந்துவாயாக—(எ-று.)

5. இந்திர, இருபான் முப்பா னெய்த்த நாற்பான் றுரக
முந்துற விரைவி னேறும் புரவிக ளைம்பான் பூட்டி
யிந்திர, வருக வாறு பத்துட னென்றுறு மெழு
நந்திய பதிற்று மாவிற் சோமபானத்திடவே நண்ணாய்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இருபது, முப்பது, நாற்பது என்னும் எண் வாய்ந்த குதிரைகளோடு, வேகமாகச் செல்லும் ஐம்பது குதிரைகளையு பூட்டி எங்களிடத்து வருவாயாக. இந்திரனே! அறுபது, எழுபது குதிரைளோடும் ஸோமங் குடிக்க வருவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம். 21

6. எங்களை நோக்கி, வேந்தே, யெண்டுற லெண்பான், பத்து
மங்குறு நூறு மாவின், மதிக்குறு சதஞ் சுமக்க;
துங்கவிச் சோமச்சாறு தூய்சுக கோத்திரத்தி
னுங்குறுக் களிப்பை யீய துனைக்கொளப் பிழிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எண்பது, தொண்ணூறு, நூறு குதிரைக உன்னைச் சுமந்து செல்ல எங்களை நோக்கி நீயிங்கு வருவாயாக. இந்த ஸோ

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

ஸம் உனக்கு மதத்தை யளிப்பதற்காகப் பிழியப் பெற்றுச் சுகஹோத்ரங்க ளென்னும் பாத்திர விசேஷங்களில் ஊற்றப் பெற்றுள்ளன — (எ-று.) சுக ஹோத்ரா: என்னும் சொற்கு நற்பலனடையுமாறு ஆவுதி செய்பவர்கள் என் பது பொருள். அது ஒருகுடிப் பெயராயிற்று. ஆனல் ஈண்டு ஸோம மூற் றும் ஒரு விதப் பாத்திரங்களுக்குப் பேராகக் கூறியுள்ளார் ஸாயணர்.

7. இந்திர, வெனதிப் போற்றை யெண்ணியிங் கடைக; உன்ற
னிருமூ மரியிரண்டைத் தேர்நுக நாடிப் பூட்டல்;
அந்தில் பல்விடத்தும் போற்று லழைபட நற்போனீயே;
சுந்தரச் சூர விந்தச் சவனத்தின் மதத்தைத் தோய்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! என்னுடைய இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் க தி யிங்கு வருவாயாக. உனது இரண்டு அரியென்னும் குதிரைகளைத் தேர் நுகத்திற் பூட்டுவாயாக. பலவிடத்துப் பலராலும் அழைக்கப்படுபவன் நீ. சூரனே, ஸோமம் பிழிந்தூற்றும் இந்த யக்ஞத்தில் மதங்கொள்வாயாக. —(எ-று.)

8. இந்திரன் பாட்டெ னன்பு பிரிந் தொருக்காலு மேயா
தந்துக; அவனெமக்குத் தட்சிணை கறக்கல்; மேம்பா
டுந்திய வவன்காப் பேய்ந்த கரங்களி னுதவி கொண்டு
முந்து மொவ்வொரு யுத்தத்துமுதன்மையைப்பெறுகயாமே.

(இ-ள்.) இந்திரனிடத்து எங்களுக் கேற்பட்டுள்ள அன்பு ஒரு பொழுதும் குறையாம லிருக்கட்டும். அவன் எங்களுக்குத் தட்சிணையாகிய பசுவைக் கறந்தளிக்கட்டும். மேம்பாடுற்ற வவனது காவல் பொருந்திய கை களின் ரட்சணையை யடைந்து ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் யாங்கள் வெற்றி யை யடையட்டும். —(எ-று.)

9. இன்றுனைத் துதிப் போனுக்கு மகோனியா மவள் காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல், வேக்கே; தட்சிணை போற்று வோர்க்குத்
துன்று மித்திரன் பகன்று னெட்பலன் குறைபா திகல்;
மன்றினில், வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

இதன் பொருளை மண்டலம் 2 சூக்தம் 15 செய். 10ன் கீழ்க்காண்க.

வருக்கம். 22

210. (19) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 2 சூக்தம் 8.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. ஞானவான் பிழிந்துளித்த நல்லவி யாகுஞ் சோம
மீனமில் பாத்திரத்தை யன்று நெய்த்தலே குடிக்கப் பெற்று;

மண்டலம் 2 சூக்தம் 19.

மானமார்ந் தோங்கி முன்னு விருத்திர னிதனாற் போற்று
மேனிலை நரரை யின்பச் சேவையை மேவினானே.

(இ-ள்.) ஞானவானாகிய யஜமானன் அபிஷவஞ் செய்தளித்த அவி யுணவாகிய ஸோமங்கள், அவ்விந்திரன் குற்றமற்ற மதத்தை யடையும் வண்ணம் அவனாற் குடிக்கப்பட்டன. அச்சோமத்தினால் முன்னாளில் இந்திரன் வலிமை மிகுந்தோங்கித் தன்னை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் யக்ஞ நேதாக்களாகிய மனிதரையும், தனக்கு இன்பத்தைத் தரும் ஸேவையையும் அடைந்தான்—(எ-று.) எதனால் அடைந்தானோ அந்த ஸோமங்க ளவனால் குடிக்கப் பட்டன எனக்கூட்டுக.

2. மதத்துளி யிவற்றால் மத்த மெய்தி வச்சிரத்தைக் கையி
லிதத்துட னெடுத்த வேந்த னிரியினைத் தகை யகியைச்
சதித்தனன் பறவை தங்கள் கூட்டினைச் சார லெய்ப
நதிப்புன லின்ப மோங்க நாடியே பெருகு மாறே.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதத்தைக் கையிற்றரித்த இந்திரன் ஸோமத்துளிகளால் மதத்தை யடைந்து தண்ணீரை யடைத்திருந்த அகியை(விருத்திரனை யல்லது மேகத்தைச்) சேதித்துக் கொன்றான், ஆறுகளின் நீர் இன்பத்தோடு பொங்கிக் கூடுகளை நோக்கிச் செல்லும் பட்சிகளைப் போலச் செல்லுமாறு—(எ-று.)

3. மகத்துவம் வாய்ந்த வேந்த னகியினை மடித்தோ, னீரின்
மகத்துவப் பெருக்கை முந்நீர் நோக்கியே வழங்கு வித்தான்;
இகத்தினி லெண்ணைத் தோற்றி யாவினை யெய்து வித்துச்
சகத்துறத் தேசாற் பட்டப் பகலெனி தோய் வித்தானே.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்தவனும், விருத்திரனை வதைத்தவனுமாகிய இந்திரன் தண்ணீரின் பெருவெள்ளத்தைச் சமுத்திரத்தை நோக்கிப் போம்படி செய்தான். இவ்விஷத்துப் பிலத்துக்குள் அடைபட்டிருந்த அங்கிரஸர்களது பசுக்களை யவர்களடையுமாறு சூரியனை யுற்பத்தி செய்து, பணி யென்னு மசுரனால் அடைக்கப் பட்டிருந்த பசுக்களை அவர்கள் அடைவித்தது மன்றித் தனது தேஜஸால் பகற்கண் தோன்றும் பிரகாசத்தையும் பிரஸாதித்தான்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் இரவைத் தோற்றி நாட்களை முடித்தான் எனக்கூறுவர். அதாவது இரவை இளைப்பாறுவதற்காக ஏற்படுத்திப் பகல்களில் மனிதர்கள் தங்கள் தங்கள் வேலைகளைப்புரியுமாறு செய்வித்தான் என்று விஸ்தாரம் கூறுவர். ஆனால் ஸாயணர் அக்துநா என்பதற்குத் தேஜஸால் என்றே பொருள் கூறியுள்ளார்.

4. ஏதச மனிதற் கவ்வேள் தக்கபல் பொருளைத் தந்தான்;
வீசினன் விருத்திரன்ற னுடலினைப் பின்னு மாவி
யாசினின் முதற்க ணைய வறிஞனின் முயன்ற மாந்தர்
பேசுறப் பரிதியோடு நித்தலும் பிறங்கினானே.

(இ-ள்.) அவியளிக்கும் தாசுஷனாகிய மனிதனுக்கு அவ்விந்திரன் உத்கிருஷ்டமான பல திரவியங்களைக் கொடுத்தான். இவ்விடத்து முதலில் சூரியனை யடையவேண்டுமென்று மிகப்பிரயாசப் பட்டுக் கொண்டிருந்த யக்ஞநேதாக்களாகிய மனிதர்களது கண்களுக் கெதிரில் அச்சூரியனோடு கலந்து உடனே பிரதிதினமும் தோன்றியவனாகிய இந்திரன்விருத்திரனைக் கொன்றான்—(எ-று.) 'அவன் விருத்திரனைக் கொன்றான். சூரியனை முதற்க ணடையவிரும்பும் மனிதர்கள் ஸ்தோத்திரங்களோடு உடனே யவ்விந்திரனைத் தேடுவது முறைமை;' எனமொழி பெயர்ப்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

5. சோமத்தைப் பிழிந்தளிக்கு மர்த்தியற் கிரவி யீந்தான்.
வாமமார் தேவன் போற்றின் மருவியோ னான வேந்தன்
சோமமாந் தனத்தைச் சங்கடத்தினைத் தீர்ப்பதைத் த
னேமமார் பங்கே யென்ன வேதச னளித்த போதே.

(இ-ள்.) எதசன் என்னும் ரிஷி ஸங்கடத்தைத் தீர்க்கும் ஸோமமாகிய செல்வத்தைப் பிதா புத்திரனுக்குப் பங்கை யளிப்பதுபோல இந்திரனுக்குக்கொடுத்தபோது, ஸோமத்தைப் பிழிந்து ஆவுதிசெய்யும் மர்த்தியனுக்கு, அழகிய தேவனும், எதசனால் துதிக்கப்பட்டவனுமான இந்திரன் சூரியனைக் கொடுத்தான்—(எ-று.) இரவி, சூரியனென்னும் ஸ்வச்வன் மகனுக்குப் பரியாய நாமமாகவந்தது. மண். 1 சூக் 61 செய். 15 நோக்குக.

வருக்கம் 23.

6. ஒளியுளா னவன்றன் றேரை யோட்டிய குற்சனுக்கா
விளிதராக் குயவன் சுட்டு னன்னிவர் தம்மைக் கொன்றான்;
அளியொடு திவோதாசற் கென் றரியுஞ் சம்பரன் புரங்க
ளொளிதனிற் பொடித்தா னென்பா னேறு தொண்ணூற்றை
யெண்ணி.

(இ-ள்.) ஒளியோடு கூடியவனாகிய அவ்விந்திரன் தனக்கு ஸாரத்தியஞ் செய்த குற்சனுக்காக, ஒருவராலும் கொல்லமுடியாத குயவன் சுஷ்ணன் என்னும் அசுரர்களைக் கொன்றான். திவோதாஸன் என்னும் அரசனுக்காகச் சம்பராசுரனது தொண்ணூற்றொன்பது கோட்டைகளையும் அழித்தான்—(எ-று.) குயவன், சுஷ்ணன் இவர் வறட்சிக்காதாரமான அசுரர்கள். குத்ஸன், திவோதாஸன் இவர்கள் இந்திரனுக் குகந்தவர்கள். இவர்களைப்பற்றி மண். 1 சூக். 112, 116 இவற்றிற் காண்க.

7. இந்திர, வுனக்கெமுள்ள த்தெண்ணிப்போற்றலிப் போங்கீர்த்தி
நந்துற வெமக்கு, வன்மை நாடியுன் றனக் கியைத்தே;
அந்தக வுனது நட்பை யடைகுவான் விரும்பும் யாங்கள்;
முந்துற வுனக்கல் தெய்வ மில்லவர் படையை மொய்ம்பின்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனக்குப் பலத்தையூட்டி யெங்களுக்குக் கீர்த்தியோங்குமாறு உன்வயின் ஸ்தோத்திரங்களைக்கொண்டு வருவோம். உன்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 19.

மானவார்ந் தோங்கி முன்னை யிந்திர னிதனாற் போற்று
மேனிலை நரரை யின்பச் சேவையை மேவினானே.

(இ-ள்.) ஞானவானாகிய யஜமானன் அபிஷவஞ் செய்தளித்த அவியுணவாகிய ஸோமங்கள், அவ்விந்திரன் குற்றமற்ற மதத்தை யடையும் வண்ணம் அவனாற் குடிக்கப்பட்டன. அச்சோமத்தினால் முன்னாளில் இந்திரன் வலிமை மிகுந்தோங்கித் தன்னை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் யக்ஞ நேதாக்களாகிய மனிதரையும், தனக்கு இன்பத்தைத் தரும் ஸேவையையும் அடைந்தான்—(எ-று.) எதனால் அடைந்தானோ அந்த ஸோமங்களவனால் குடிக்கப்பட்டன எனக்கூட்டுக.

2. மதத்துளி யிவற்றால் மத்த மெய்தி வச்சிரத்தைக் கையி
லிதத்துட னெடுத்த வேந்த னீரினைத் தகை யஹியைச்
சதித்தனன் பறவை தங்கள் கூட்டினைச் சாரவெய்ப்ப
நதிப்புன லின்ப மோங்க நாடியே பெருகு மாறே.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதத்தைக் கையிற்றரித்த இந்திரன் ஸோமத்துளிகளால் மதத்தை யடைந்து தண்ணீரை யடைத்துவைத்துள்ள அஹியை(விருத்திரனை யல்லது மேகத்தைச்) சேதித்துக் கொன்றான், ஆறுகளின் நீர் இன்பத்தோடு பொங்கிக் கூடுகளை நோக்கிச் செல்லும் பட்சிகளைப் போலச் செல்லுமாறு—(எ-று.)

3. மகத்துவம் வாய்ந்த வேந்த னஹியினை மடித்தோ னீரின்
மகத்துவப் பெருக்கை முந்நீர் நோக்கியே வழங்கு வித்தான்;
இகத்தினி லென்றைத் தோற்றி யாவினை யெய்து வித்துச்
சகத்துறத் தேசாற் பட்டப் பகலொளி தோய் வித்தானே.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்தவனும், விருத்திரனை வதைத்தவனுமாகிய இந்திரன் தண்ணீரின் பெருவெள்ளத்தைச் சமுத்திரத்தை நோக்கிப் போமாறு செய்தான். இவ்வுலகத்துப் பிலத்துக்கு ளடைபட்டிருந்த அங்கிரஸர்களது பசுக்களை யவர்களடையுமாறு சூரியனை யுற்பத்தி செய்து, பணி யென்னு மசுரனால் அடைக்கப்பட்டிருந்த பசுக்களை அவர்கள் அடைவித்தது மன்றித் தனது தேஜஸால் பகற்கண் தோன்றும் பிரகாசத்தையும் பிரஸாதித்தான்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் இரவைத் தோற்றி நாட்களை முடித்தான் எனக்கூறுவர். அதாவது இரவை இளைப்பாறுவதற்காக ஏற்படுத்திப் பகல்களில் மனிதர்கள் தங்கள் தங்கள் வேலைகளைப்புரியுமாறு செய்வித்தான் என்று விஸ்தாரம் கூறுவர். ஆனால் ஸாயணர் அக்துநா என்பதற்குத் தேஜஸால் என்றே பொருள் கூறியுள்ளார்.

4. தாஸட மனிதற் கவ்வேள் தக்கபல் பொருளைத் தந்தான்;
வீசினன் விருத்திரன்ற னுடலினை யீண்டவ்வி
யாசினின் முதற்கணெய்த வரிஞனின் முயன்ற மாந்தர்
பேசுறப் பரிதியோடு நித்தலும் பிணங்கினானே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்.) அவியளிக்கும் தாசுஷனாகிய மனிதனுக்கு அவ்விந்திரன் உத்கிருஷ்டமான பல திரவியங்களைக் கொடுத்தான். இவ்விடத்து முதலில் சூரியனை யடைய வேண்டுமென்று மிகப்பிரயாசப் பட்டுக் கொண்டிருந்த யக்ஞநேதாக்களாகிய மனிதர்களது கண்களுக்கெதிரில் அச்சூரியனோடு கலந்து உடனே பிரதிதினமுந் தோன்றியவனாகிய இந்திரன் விருத்திரனைக் கொன்றான்—(எ-று.) 'அவன் விருத்திரனைக் கொன்றான். சூரியனை முதற்கணடைய விரும்பும் மனிதர்கள் ஸ்தோத்திரங்களோடு உடனே யவ்விந்திரனைத் தேடுவது முறைமை;' எனமொழி பெயர்ப்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

5. சோமத்தைப் பிழிந்தளிக்கு மர்த்தியற் கிரவி யீந்தான்
வாமமார் தேவன் போற்றின் மருவியோ னான வேந்தன்
சோமமாந் தனத்தைச் சங்கடத்தினைத் தீர்ப்பதைத் த
னேமமார் பங்கே யென்ன வேதச னளித்த போதே.

(இ-ள்.) எதசன் என்னும் ரிஷி ஸங்கடத்தைத் தீர்க்கும் ஸோமமாகிய செல்வத்தைப் பிதா புத்திரனுக்குப் பங்கை யளிப்பதுபோல இந்திரனுக்குக் கொடுத்தபோது, ஸோமத்தைப் பிழிந்து ஆவுதிசெய்யும் மர்த்தியனுக்கு, அழகிய தேவனும், எதசனால் துதிக்கப்பட்டவனுமான இந்திரன் சூரியனைக் கொடுத்தான்—(எ-று.) இரவி, சூரியனென்னும் ஸ்வச்வன் மகனுக்குப் பரியாய நாமமாகவந்தது. மண். 1 சூக் 61 செய். 15 நோக்குக.

வருக்கம் 23.

6. ஒளியுள வவன்றன் றேரை யோட்டிய குற்சனுக்கா
விளிதராக் குயவன் சுஷ்ண னன்னிவர் தம்மைக் கொன்றான்;
அளியொடு திவோதாசற் கென் றறியுஞ் சம்பரன் புரங்க
ளொளிதினிற் பொடித்தா னொன்பா னொடு தொண்ணூற்றை
யெண்ணி.

(இ-ள்.) ஒளியோடு கூடியவனாகிய அவ்விந்திரன் தனக்கு ஸாரத்தியஞ் செய்த குற்சனுக்காக, ஒருவராலும் கொல்லமுடியாத குயவன் சுஷ்ணன் என்னும் அசுரர்களைக் கொன்றான். திவோதாஸன் என்னும் அரசனுக்காகச் சம்பராசுரனது தொண்ணூற்றொன்பது கோட்டைகளையும் அழித்தான்—(எ-று.) குயவன், சுஷ்ணன் இவர் வறட்சிக்காதாரமான அசுரர்கள். குத்ஸன், திவோதாஸன் இவர்கள் இந்திரனுக் குகந்தவர்கள். இவர்களைப்பற்றி மண். 1 சூக். 112, 116 இவற்றிற் காண்க.

7. இந்திர, வுனக்கெழுள்ளத் தெண்ணிப் போற்றளிப் போங்கீர்த்தி
நந்துற வெமக்கு, வன்மை நாடியுன் றனக் கியைத்தே;
அந்தக வுனது நட்பை யடைகுவான் விரும்பும் யாங்கள்;
முந்துற வழாக்கல் தெய்வ மில்லவர் படையை மொய்ம்பின்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனக்குப் பலத்தையூட்டி யெங்களுக்குக் கீர்த்தியோங்குமாறு உன்வயின் ஸ்தோத்திரங்களைக்கொண்டு வருவோம். உன்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 20.

னையுடைய விரும்பும் யாங்கள் எழுடி செல்வதற்குள்கிடைக்கக்கூடியதாகிய உனது தோழமையை யடைவோம். தெய்வமில்லாதவர்களாகிய அசுரர்களின் இம்சைக்குரிய ஆயுதங்களை வணக்குவாயாக.(அல்லது அழிப்பாயாக)—(எ-று.) வடமொழி மூலத்தில் தோழமை என்பதற்கு ஸாப்தம் என்றுள்ளது. அதற்குப் பொருள் எழுடி நடந்து செல்வதற்குள் அடையக்கூடியது அல்லது சிநேகம் என்பதாம்.

8. சூரவுன்றனைக் கிருற்சமதர் மகிழ்வுறுத் தப் போற்றை
நேருற வமைத்தார் மார்க்க நெறிப் படுத்தமைப்பா ரொப்ப;
ஏருறு மறை நவத்தி னிழைப்பவர், வேந்தே, யன்னஞ்
சாரு நல்வீடு வன்மை சுக மிவற்றினிற் றழைக்கல்.

(இ-ள்.) சூரனே! உன்னைக் கிருத்ஸமதர்கள் ஸந்தோஷப்படுத்துமாறு, நடப்பதற்குப் பாதையைச் செப்பனிட் டமைப்பவர்களைப்போல ஸ்தோத்திரங்களை யமைத்தார்கள். இந்திரனே! புதிதாக வுனக்கு ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்பவர்கள், உணவையும் அவ்வுணவு நிறைந்த நல்ல வீட்டையும், பலத்தையும் ஸுகத்தையும், அடைந்து சிறக்கட்டும்—(எ-று.) கிருத்ஸமதர் என்று ரிஷி தன்னைப் படர்க்கைப்படுத்திக் கொண்டதனுற் பன்மையிற் கூறினுர் என்பர் ஸாயணர். 'க்ருணுதே ஸ்துதிகர்மா, க்த்ருஸமதந:' என்பது நிருக்தம் புகழ்வதிற் களிகொள்பவனென்பது பொருள். சௌநகர் காலத்தில் V பக்கத்தைபிற் பார்க்க.

9. இன்றுனைத் துதிப்போனுக்கு மகோனியா மவள் காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல், வேந்தே; தட்சிணை போற்று வோர்க்குத்
துன்று வித்திடல்; பகன்றனெம் பலன் குறையா தீகல்;
மன்றினில் வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இன்று உன்னைத் துதிப்பவனுக்கு உனது (மகோனி) செல்வவதியாகிய அப்பசு தட்சிணையைச் சிரேஷ்டம்பெறக் கறந்தளிக்கட்டும். ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு அத்தட்சிணையை நீ யளிப்பாயாக. பகன் எமது பலனைக் குறைத்துவிடாமல் அளிக்கட்டும். யாகக்கூட்டத்தில் நல்ல வீரர்களோடு கூடிய யாங்கள் உனக்குப் பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோம்—(எ-று.) இச்செய்யுள் முன்பும் வந்துளது. மண். 2 சூக். 15 கடைசிச்செய்யுளை நோக்குக.

வருக்கம் 24.

211. (20) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 2 சூக்தம் 9.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்

1. இந்திர, வறிக, வுன்பாட் டேந்திடிய சோம வன்னந்
தந்தன, முனைவு வேண்டிப் பொருபவன் றேர்சய்பாதித்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

தந்தலிற், போற்றிழைக்துப் புகழ்ச்சியி ளெளிர்ந்து வீரர்
நந்து முன்னெத் தோர் மாட்டுச் சுகத்தினை நாடும் யாமே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உணவுப்பொருள்களை யடையுமாறு யுத்தஞ் செய்பவன் தேரைச் சம்பாதித்து நெருங்குவதைப்போல, ஸ்தோத்திரங்களை யாற்றுபவர்களும் உன்னைப் புகழ்வதினுற் காந்தி பெற்று நிற்பவர்களும் உன்னெத்த வீரர்களாகிய அக்கினியாதிய தேவர்களிடத்துச் சுகத்தினைப்பெ ற விரும்புவோருமாகிய யாங்கள் உன்னிடத்து ஸோமமாகிய அவியணவை யேந்திக்கொண்டு வந்தளிக்கிறோம் என்றறிவாயாக—(எ-று.) தந்தனம் தருகிறோம் என்னும் பொருளில் வந்தது.

2. இந்திர, நீயும் பற்ப லுதவிகளோடு மெங்கள்
நந்துறு துணைவன்; உன்னை நாடுவோர்க் கரியை வாட்டுஞ்
சுந்தரனுவாய்; தாசுடன் றனக் கினனும்; துன்பம்
விந்தையி னவிப்பாய்; சேவிப்பவன் விழை கருமத்தோனீ.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உன்னுடைய பற்பல உதவிகளோடு நீ எங்களுக்குத் துணைவனுவாய் உன்னை யடைய விரும்புவோர்க்குப் பகைவர்களை வாட்டுபவன் நீ. அவியளிக்கும் யஜமானனுக்கு நீ (இனன்) ஸ்வாமியாம். அவனது துன்பத்தை நன்ருய் நீக்குவாய். உனக்கு அவியளித்து உன்னைச் சேவிப்பவன் விரும்பும் உபகார கர்மங்களோடு கூடியவன் நீ—(எ-று.)

3. இந்திரன், றருணன், யாரு மழைத்திட வேய்வோன், றோழன்
சுந்தரக் கவியாற் பாடித் துதித் தவியமைத் தவற்றை
முந்துறச் சமைத்துக் கீதமொழிந்து போற்றுபவன் றன்னை
நந் துதவிகளாற் றாக்கு மவன் சிவப் பாதா வாகல்.

(இ-ள்.) இந்திரனும், நித்திய விளமை வாய்ந்தவனும், எல்லாராலும் அழைக்கப்படுபவனும், தோழனும், அழகிய கவிகளாற் றுதித்துப் பாடி அவிப்பொருள்களைச் சேகரித்து அவற்றைப் பக்குவப்படுத்திப்பின் ஸாமகீதங்களாற் புகழ்ந்து ஸ்தோத்திரம் செய்யும் யஜமானனுக்கு நல்ல வுதவிகளை யளித்து அவனது காரியங்களை விருத்திக்குக்கொண்டு வருபவனுமான அவன் நார்களுக்கு மங்கலகரமான பரிபாலகனுக வமையட்டும்—(எ-று.) பாதா வட மொழிப்பதம், பரிபாலகன் என்னும் பொருட்டு. சிவம் மங்கலப் பொருளது. நார்க்கு என்னும் சொல் செய்யுளிலமைக்கவிடமின்றி விடுபெற்றது. உரையில் நோக்கிக்கொள்க.

4. முந்தையோ ரோக்க மெய்தி முரணினர்த் துடைப்பானின்ற
வந்த விந்திரனைப் போற்றி யழகுறப் புகழ்வேன்; அன்னுன்
சுந்தர மறையாற் றன்னைத் துதித் திரக்கும் புதிய
நந்து டாயுளவன் வேண்டும் பொரு ளபிலாசை நல்கல்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தவர்கள் யாருடைய உதவியினுல் அபிவிருத்தியையடைந்து பகைவர்களை யடக்கும் வலிமையைப் பெற்றார்களோ அவ்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 20.

யிந்திரனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்து புகழுவேன். அழகிய பிரஹ்மங்களால் தன்னைப்புகழும் ஆதன மனிதன் விரும்புகின்ற செல்வவிக்ஷை வாய்ந்த ஸ்தோத்திரத்தின் பலனை யவனளிக்கட்டும்—(எ-று.) நந்தும் ஆயுள் அவன், தீர்க்க ஆயுள் உள்ளமனிதன். அவனே ஸ்தோதாவாம்.

5. அங்கிரர்க் துதியின் பூட்டு மவனவர் மறையை யோக்கம்
பொங்கவே வளர்த்தான்; வேந்தன், பொருந்தவர் நெறியைச் செம்மை
தங்குற வியைத்தான்; என்று ஆடையினைக்கவர்ந், சுசுன
னங்கமார் பண்டைமொய்ம்மையபழித்தனன் றுதிக்கப்பெற்றே.

(இ-ள்.) அங்கிரஸ கோத்திரத்தார்களது ஸ்தோத்திரங்களின் இன்பத்தை யடைந்த வவன் அவர்களது பிரஹ்மங்கள்வலிபெறுமாறு அவற்றை வளர்த்தான். இந்திரன் அவ்வங்கிரஸர்கள் செல்லும் நெறியைப் பணிகளாது உபத்திரவத்தினின்று நீக்கிச் செம்மைப்படுத்தினான். சூரியனால் (அல்லது தனது ஆத்ம புத்தியினாலென்பார் ஸாயணர்.) உஷஸ்ஸைக்கவர்ந்து, ஸ்தோதாக்களாற் புகழப்பெற்று அச்நன் என்னும் அசுரனது பழமையாகிய வலிமையைக் கவர்ந்தான்—(எ-று.) அச்நன் அசுனனெனச் செய்யுளில் நின்றது. எல்லாச்சுகத்தையும் தனது தேஜஸால் அழிப்பவன் என்பது பொருள். இது ஒரு அசுரன் பெயர்.

வருக்கம் 25.

6. கீர்த்திமான் வேந்தன் தேவன் கிளரதிசயத் தோற்றத்தோன்
சீர்த்தியின் மனிதர்க்காகச் சிறந்து போனின்றான் கண்டீர்;
போர்த்துபேர் வலிய னன்னம் பொருந்தியோ னுலகைவாட்டு
பார்த்திபன் றாச னன்பினனடைந்தவ சிரத்னைதத் தாழ்த்தான்.

(இ-ள்) கீர்த்தி பொருந்தியவனும், தேவனும், அதிசயத் தோற்றத்தோடு கூடியவனும் (பார்ப்பதற்கு அழகாயுள்ளவனு மென்றபடி.) ஆன இந்திரன் மனிதர்களுக்குத் தானஞ்செய்யும் கருத்தோடும் புகழோடும் சிறந்து ஊர்த்துவமுகமாக நின்றான். மிகுந்த வலிமையோடு கூடியவனும், அன்னத்தோடு கூடியவனுமானவவன் உலகை வருத்தும் ஆஸ்சமிக்க தாசன் என்னுந் துவஷ்டவசுரனுக்குப் பிரியமான அவனது தலையைத்தாழும்படி செய்தான்—(எ-று.) தாசன் ஈண்டு சிறப்புப்பெயராகக் கொள்வர் ஸாயணர்.

7. விருத்திர வதத்தைச் செய்தோன் புரந்தரன் வேந்த னன்று
னுருக்கிக் கீழ்ச் சாதித்தாசிச்சேனையையொழித்தான்; மாந்தர்
திருத்தியி னுறையப்பூமி நீரையுஞ் சிறக்கத் தோற்றி,
யருத்தியிற் கூறும் யக்ஞவான் புகழ்த்துதி நிறைத்தான்.

(இ-ள்.) விருத்திரவதஞ் செய்தவனும், சம்பரனது புரங்களைப் பொடித்தவனும், இந்திரனுமாகிய வவன் கீழ்சாதியிற்றோன்றிய தாஸிகளது சேனைக்கூட்டத்தைக் கடிந்து கொன்றான். மனிதர்கள் சுகப்படுமாறு

மியையும், தண்ணீரையும் சிருஷ்டித்தான். யஜமானன் ஆதரத்தோடுகூ
ம் புகழ் ஸ்தோத்திரங்களைப் பலரோடுநிறைந்து நிற்கும்படி செய்தான்—
(எ-று.) இரண்டாமடியை 'உருத்துக் கிட்டினன் றன்றாசிச் சேனையையொ
ழித்தான்' என மாற்றிப் படித்தலும் தகும். அற்றேல் வடமொழி மூலத்தி
லுள்ள கிருஷ்ணை சப்தத்துக்கு நிகிருஷ்டஜாதி எனப் பொருள் கொள்ளாது
கிருஷ்ணனென்னும் அசுரனது பத்தினியினது கருப்பத்திலிருந்த தாஸச்
சேனையைக் கொன்றானெனப்பொருள் கொள்ளுக, இப்பொருண்மைக்
காதாரத்தை மண். 1 சூக். 101 செய், 1ற் காண்க.

8 தேவரா வுற விலாப நிமித்த, மிந்திரன் றிறலை
மேவுமா, றவி நிகழு மொழுங்கினி னளிக்கப் பெற்ற,
கோவெறுங் குலிச மன்னான் கரங்களி னுதவு காலை
வீவுறத் தாசர்க் கொன் றன்னா ரயப்புரம் பொடித்தான்.

(இ-ள்.) தண்ணீரை யடையும் ஹேதுவாகிய யக்ஞத்தில் தேவர்களாகிய யஜமானர்களால் ஒவ்வொரு ஸவனத்திலும் தவறாமல் ஒழுங்காக இந்திரன் வலிமையை யடையுமாறு அவியுணவானது அளிக்கப்பெற்றது. அவனது கரங்களில் வலிமைகெடாத வச்சிராயுதத்தை அவர்கள் (அசுரவத சூசனையாக) வைத்தபோது அவ்விந்திரன் தஸ்யுக்களைக் கொன்றதுமன்றி அவர்களது இரும்பாலான கோட்டைகளையும் துகள்படுத்தினான்.—(எ-று.)

9. இன்றுனைத் துதிப்போனுக்கு மகோனியா மவள் காணிக்கை
நன்றுறக் கறக்கல், வேந்தே; தட்சிணை போற்றுவோர்க்குத்
துன்று விஞ்சிடல்; பகன்றா னெம்பலன் குறையா திகல்;
மன்றினில் வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இன்று உன்னைத் துதிப்பவனுக்கு உனது (மகோனி) செல்வவதியாகிய அப்பசு தட்சிணையைச் சிரேஷ்டம் பெறக்கறந்தளிக்கட்டும். ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு அத்தட்சிணையை நீ யளிப்பாயாக. பகன் எமது பலனைக் குறைத்துவிடாமல் அளிக்கட்டும். யாகக் கூட்டத்தில் நல்ல வீரர்களோடு கூடிய யாங்கள் உனக்குப்பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோம்—(எ-று.) இச்செய்யுள் முன்பும் வந்துளது. மண். 2 சூக். 15 கடைசிச்செய்யுளை நோக்குக.

வருக்கம் 26.

212. (21) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 2 சூக்தம் 10.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம் 1-5, ஜகதி, 6 திருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. விசுவபதி, தனப்பதி, நற் றுறக்கபதி,
யெக்காலும் வெற்றி யோங்கு

மண்டலம் 2 சூக்தம் 21.

மச்வபதி, நரப்பதி, வேளாண்மையினற்
பதி, நீரை யடையு நாயன்,
பசுவை யுறுபதி, யெவரும் வணங்குறுமிந்
திரற்காகப் பரிந்து மிக்க
விசையுறு சோமம் பலரும் விழைவதனைக்
கொடுவருக மிகவு மனமே.

(இ-ள்.) (அத்வர்யுக்களே!) விசுவத்துக்கும் நாயகனும், தனத்துக்கு ஸ்வாமியும், ஸ்வர்க்கபதியும், எப்பொழுதும் வெற்றியோடு கூடியவனும், அசுவபதியும், ஸஸ்யாதி பயிர்களுக்குநாயகனும், ஜலத்தைப்பெறும் செல்வனாஹும், பசுக்களுக்கு எஜமானனும், எல்லாரும் வணங்கத்தக்கவனுமான இந்திரனுக்காகக், கமனீயமான ஸோமத்தைக் கொண்டுவந்து உதவுவீர்களாக.— (எ-று.) நாயன், நாயகன் ஸ்வாமி என்றபடி. விசையுறு சோமம் வேகத்தோடு கூடிய ஸோமமென்க. அவ்வடைஎதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது.

2. யாவரையு மடக்குபவ, னானமுறுத்
துவன், பொருளை யெய்து வோ,னிப்
பூவதனி லெவராலுஞ் சயிக்கரியன்,
விதி, வன்னி, பொருந்தி மற்றோர்
மேவரியன், பெருங்குரல, னெக்காலும்
வலிமைகொடு வெற்றி யெய்வோன்,
பாவுபுகழிந்திரற்கு நமவென்னும்
போற்றதனைப் பகர னென்கே.

(இ-ள்.) எல்லாரையும் அடக்குபவனும், அவர்களைப் பங்கப் படுத்துபவனும், பகைவரது பொருளை யடைபவனும், உலகில் எவராலும் ஜயிக்க முடியாதவனும், எல்லாவற்றையும் கர்மபலன்களை யுண்ணுவிக்கும் விதியும், எவற்றையும் தாங்கும் வஹ்நியும், (இறுமாப்புள்ள)பிறரால் அடைய முடியாதவனும், பெருங் குரலோடு கூடியவனும், எப்பொழுதும் தனது பலத்தினற் சயத்தை யடைபவனுமான கீர்த்தி பரந்த இந்திரனுக்கு நமவென்னும் ஈற்றோடு கூடிய ஸ்தோத்திரங்களை (ஸ்தோதாக்களே!) கூறுவீர்களாக—(எ-று.) விதி, ஊழ், கடவுள் என்பன ஒருபொருளன. வஹ்நி எல்லாவற்றையும் சுமப்பவன் என்பது பொருள். பூவதனில், பாவு புகழ், இவை எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தன. ஸாயணர் துவிக்ரயே என்பதற்குப் பூரணமான கழுத்தோடு கூடியவனே அல்லது பலராலும் துதிக்கப்படுபவனே வெனப் பொருள் கூறுவர்.

3. எக்காலும் வலிமையுள, னரர்விரும்புங்
குணத்த, னரர்க்கிறைவ, னென்று
ருக்கால வோட்டுபவன், பொருநன், மது
வொடுபூரிப் புற்றோ, னோன்பின்
மிக்காரைச் சேர்ப்பவன், தன்வலிமை கொடு
பகைவதைப்போர் வேண்டு வோர்கள்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

திக்காரஞ் செயா நிறைந்த மரிவீரக்
கிருத்தியத்தைச் செப்புவேனே.

(இ-ள்.) எல்லாக் காலங்களிலும் வலி மிகுந்தவனும் ஜனங்களால் ரும்பப்படுந் தன்மையனும், ஜனங்களை யடக்கியாளும் பதியும், பகைவர்ப த்து நடுங்கும் வண்ணம் அவர்களை இடம்விட் டோடச் செய்பவனும் மற னால் நிறைக்கப்பட்டவனும், விரதம் புரிவாரைப் பலனளித்துத் திரட்டு வனும், தன்பலத்தினால் பகைவர்களைக் கொல்லுபவனும், ஸ்தோதாக்களாற் கொண்டாடி புகழுக்கப் படுபவனுமான இந்திரனது விருத்திர வதமாதிய வீ ச்செயல்களைக் கூறுவேன்—(எ-று.) உக்கு ஆல எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்ளுக. திக்காரஞ்செயாநு என்றசொற்றொடர் எதுகை நோக்கிச் சேர்த் து.

4. எதிரில்லாக் கொடையாள, விடப, மிடர்
புரிவோரை வதைப்போ, ராழ்ந்தோ,
னதிகாந்தி யுள்ளமகா, னெவராலு
மடையரிய வறிவின் மிக்கோன்,
வதிபூன்ற பொருடருவோன், பகைவதைப்போன்,
றிடம்வாய்த்தோன், வளர்ந்தகன்றோன்,
விதிபூண்ட நன்மகத்தோ, னிந்திரனும்
வைகலெல்லை விளைந்தமைத்தான்.

(இ-ள்.) தனக்கு ஸமானமில்லாத தாதாவும், இச்சைகளை யளிக்கும் ளையும், இடைஞ்சல் செய்பவரைக் கெடுப்பவனும், காம்பீரியமுள்ளவ னும், மிக்க காந்தியுள்ள மஹானும், ஒருவராலு மடையமுடியாத ஞானத் தோடு கூடியவனும், பூரணமான வஸ்துக்களை யளிப்பவனும், சத்துருக்களை வதைப்பவனும், திடவானும், விஸ்தாரமாகத் தனது தேஜஸால் விரிந்தவ னும், ஒழுங்காய் நடத்தப்பெறும் நல்ல யக்ஞங்களோடு கூடியவனுமான இந் திரன் உஷையையும் ஸூரியனையும் பிறப்பித்தான்-(எ-று.) அநுதோவிருஷப: னைக்கூட்டி ஒருவருக்குமடங்காத காளையெனப் பொருளுரைப்பர் மேனாட் டாசிரியர். அவ்வகையே வைகலையும் எல்லையுமென்றது வைகலினது எல் லையெனக் கொள்ளுவார் அவர்.

5. மறைதாஞ்சொலவை, ரரியை விரும்புபவர்,
தெள்ளறிவின் மன்னி நின்றோ,
ரறதூண்டு மனைவிட்டே யருநெறியை
யடைந்தனரா லருந் தவத்தால்;
முறையாக வகன்காவல் விழைந்தவவ
யிந்திரன்கண் மொழியும் போற்றோ
டறைகாம வழிபாடு மாற்றிமிகு
நிதிபசுவு மடைந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) ஸ்தோத்திரங்களை இந்திரனுக்காகச் சொல்லுவோரும், இந்திரனை விரும்புவோரும், மேதாவிகளுமான ஆங்கிரஸர், வெள்ளிப்பெ

மண்டலம் 2 சூக்தம் 22.

ருக்கைத் தூண்டிவிடும் இந்திரனிடத்திலிருந்து யக்ஞநெறிகளால் அல்லது தவத்தினால் (பசுவைப்பெறும்) அரியமார்க்கத்தை யடைந்தார்கள். அவனது ரட்சணைகளை விழைந்த அவ்வாங்கிரஸர், ஸ்தோத்திரங்களையும் வழிபாடுகளையும் செய்து இந்திரனிடத்திலிருந்து மிக்க செல்வத்தையும் பசுக்களையும் பெற்றார்கள்—(எ-று.)

6. உத்தமச் செல்வம், வேந்தே, யுதவுக, கருமச்சித்த
நத்துநற் பாக்கியத்தோ, டருந்தன நிறைவு, மெங்கட்
கொத்தமெய்ப் புதல்வர் கேட்டி னுடைவுறாத்தன்மை,வாக்கு,
மெத்தவுஞ் சுகத்தை யூட்டு நற்றினச் செறிவு மின்னே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! சிரேஷ்டமான செல்வத்தையும், கருமகுசலதையோடு கூடிய மனத்தையும், சௌபாக்கியத்தையும், தனஸமிருத்தியையும், எமது சரீரத்துத் தோன்றிய புத்திர பௌத்திரர்களுக்குக் கேடுறாததன்மையையும், நல்ல வாக்கையும், சுகதரமான பகல்களோடு கூடிய நன்னாட்களையும் எங்களுக்குத் தருவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 27.

213. (22) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 2 சூக்தம் 11.

4 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1 அஷ்டி, 2, 3 அதிசக்வரி, 4 அதிசக்வரி அல்லது அஷ்டி; தேவதை: இந்திரன்.

இச்சூக்தம் அசுவமேதத்தில் மத்தியநாளிற் சொல்லப்படுவது. மஹாவிரதத்திலும் மாத்தியந்தின ஸவனத்தில் பிராஹ்மணாச்சாம்ஸியினால் ஸ்தோத்திரிக்கப்படும்.

(வேறு.)

1. திகத்துகந்தனிற் பெரியன் மொய்ம்பு மீச்
சேர்ந்தவன் சுதை தன்னை யின்புட
னகத் தடைந்தனன், விண்டுவோடு கள்
ளார்ந்தனன் யவச் சத்தினைக் கலந்
திகத்து முன்புபோ லாசை பெய்தியே;
யேய் விசாலன் மான் கன்ம மாற்றவே
யுகப்பளித்ததஃ, தொளியு ளோனவ
னுண்மை யிந்துமெய் வேந்தனைப் பெறல்.

(இ-ள்.) அபிப்லவ மென்னும் கர்மத்தின் முதல் மூன்று நாட்களாகிய சோதி, கௌ, ஆயுளென்னும் தினங்களில், மகிமை பொருந்தியவனும், மிகுந்த பலவானுமாகிய இந்திரன் ஸோமச்சுதையி னிடத்துத் திருப்தி ய

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

டைந்தான். யவப்பொரிமாவோடு கலந்து அச்சோமத்தை முன்பு போலவே விஷ்ணுவோடு ஆசையுடன் வயிறு நிறையக் குடித்தான். தனது தேஜஸால் விரிந்தவனும், மஹானுமான அவ்விந்திரன் கர்மங்களை நன்றாகப்புரியுமாறு அச்சோமம் அவனுக்கு மதத்தை யளித்தது. திவ்விய ஒளிபொருந்தியவனும் ஸத்தியனுமான அவ்விந்து (ஸோமாபிமானி தேவதை) ஸத்தியவானாகிய இந்திரனை யடையட்டும்—(எ-று.) மான், மஹான் என்பதன்சிதைவு.

(வேறு.)

2. பின்னர்நல் லொளிவீ சவன்றனது மொய்ம்பாற்
பெரிதுபோர் செய்து கிருவி
நன்னரி னடங்குற நலித்துவிண் ணெடுபுவிக
ணூட்பினின் முற்று வித்துத்
துன்னரிய தன்வலியி னான்மிக வளர்ந்துபின்
றேய்த்தான் வயிற்றி லொருபங்,
கன்னவொளி யிந்துவாஞ் சத்தியனு மிந்திரத்
தேவன் மெய்யவனை யெய்தல்.

(இ-ள்.) பிற்பாடு நல்ல காந்தியை வீசும் அவ்விந்திரன் தனது பலத் தினால் பொருது கிருவியென்னும் அசுரனை வாட்டிப் புவிவானங்கள் வலி மையினால் நிறையுமாறு செய்வித்துத் தனது வன்மையினால் மிகவும் வளர்ந் து, தனது வயிற்றில் ஸோமத்தின் ஒருபங்கை யூற்றினான். அப்பேர்ப்பட்ட ஒளிவாய்ந்த ஸோமாபிமானி தேவதையாகிய இந்து வென்னும் ஸத்திய புரு ஷனும், மெய்ம்மை யோடுகூடிய இந்திரன் என்னும் தேவனை யடையட் டும்—(எ-று.) ஒருபங்கை வயிற்றிலூற்றினா னென்னவே மற்றப் பங்கை இதர தேவர்களுக்காக விட்டு வைத்தான் என்றாயிற்று. க்ருவி, கிருவி மண் 1 ருக். 17 செய். 6 பார்க்க.

3. கன்மமொ டுதித்தநீ வலிமையொ டெவற்றையுங்
கடிது தாங்கிட விழைந்தாய்;
வன்மமுள வீரியத் தோடுநன் கோங்கினாய்;
வன்மரைப் பொரு தடக்கித்
தன்மரை யறிந்துனைப் புகழுவோர்க் கோங்குவாழ்
வரும்பொரு ளிவற்றை யீந்தாய்;
அன்னவொளி யிந்துவாஞ் சத்தியனு மிந்திரத்
தேவன்மெய் யவனை யெய்தல்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) யக்ஞ கர்மங்களோடு கூடப் பிறந்த நீ உன் னுடைய வலிமை யோடுகூட எல்லாவற்றையுந் தாங்க விச்சித்தாய். வன்மம் பொருந்திய பராக்கிரமத்தோடு நன்றாக வளர்ந்தாய். உன்னோடு யுத்தஞ் செய்பவரோடு சண்டை செய்து அவர்களை யடக்கித், தர்மா தர்மங்களைப் பகுத் தறிந்து, உன்னைத் துதிப்பவர்களுக்கு மிகுந்த வாழ்வையும் இனிய செல்வத்

தையும் அளித்தாய். அந்தத் தேவனும், ஸத்தியனுமாகிய இந்துவும் உண்மை வாய்ந்த தேவனாகிய இந்திரனை யடையட்டும்—(எ-று.) இந்து ஸோமாபிமானி தேவதை.

4. நர்த்தனஞ் செய்பவ, வேந்த,வுன் பூருவக்
கன்ம நீ முதலிழைத்த
தர்த்தமுள்ளது, விண் ணுறைந்திடத்தக்கதா
மருங் கடவுளன் றிறத்தின்
விர்த்திகொண் டுயிரழித் தறலோட விட்டபோ;
தவன்றெய்வ மில்லெவரையுஞ்
சர்த்த மொடடக்கிடல்; சதமகன் வன்மையைச்
சாருவதொ டன்ன மெய்தல்.

(இ-ள்) யுத்தத்தில் உற்சாகத்தோடு கூத்தாடுபவனே! இந்திரனே! அரிய கடவுட்டன்மை வாய்ந்த பலத்தை நீயடைந்து அசுரனது உயிரை வாட்டித் தண்ணீரை ஓடச் செய்தபோது நீ பூர்வகாலத்தில் முதன் முதற் செய்த செய்கை பொருட் சிறப்போடு தேவர்களிடத்துப் புகலத்தக்கதாம். அவ்விந்திரன் தெய்வநம்பிக்கையில்லாத எல்லாரையும் தனது பலத்தினு லடக்கட்டும். சதக்கிருதுவாகிய விந்திரன் பலத்தை யடையட்டும். உணவுப் பொருள்களையும் பெறட்டும்—(எ-று.) சர்த்த (Dh) ம்,பலம்,வடமொழிப்பதம். 'சர்த்தோமாருதமுச்சம்ஸ,' என்னும் மண். 5 சூக் 52 செய். 8 நோக்குக. இச்செய்யுள் அதிசக்வரிச்சந்தஸாகவே தமிழில் பாடப் பெற்றுள்ளது. இதற்கு வ்யூஹேந அஷ்டித்வம் ச்ருதிதர்சனுத்விகல்ப: என்பார் ஷட்குருசிஷ்யர்.

வருக்கம் 28.

214. (23) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 1.

19 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமெழிச்சந்தம்: 1—14 ஜகதி, 15 திருஷ்டுப், 16—18 ஜகதி, 19 திருஷ்டுப்; தேவதை: 1, 5, 9, 11, 17, 19 இவற்றிற்குப் பிரஹ்மணஸ்பதி, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 18 பிரஹ்ஸ்பதி.

(வேறு)

1. கணங்களுக்குக் கணபதியாய்க் கவிகளுக்குட்
கவியாகக் கவின்று கீர்த்தி
யணவுமன வுத்தமனாய் மறைகளுக்குண்
முதன்மை பெறு மரசனாகித்
தணவரிய பிரமண நற்பதியாகு
முன்றனையா மழைப்போனஞ் சாற்றி;
வணவுதவி கொண்டமொழி செவியேற்கல்;
சதனமதின் மருவித் தங்கல்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்.) தேவதா கணங்களுக்குக் கணநாயகனாகவும், தூரதிருஷ்டியுள்ள கவிகளுக்குள் கவியாகவும், கீர்த்தி வாய்ந்த வுணவுப் பொருள்களோடு கூடிய வுத்தமனாகவும், மந்திரங்களுக்குள் முதன்மை வாய்ந்த ஸ்வாமியாக வுமுள்ள பிரஹ்மணஸ்பதியாகிய வுன்னை யாங்கள் போற்றிக் கூவுகிறோம். நல்ல உதவிகளோடு எமது ஸ்தோத்திரங்களைக் காதில் ஏற்றுக் கொள்ளுக. எங்களது யக்ஞக்கிரஹத்துள் நுழைந்து அமருக—(எ-று.) பிரஹ்மணஸ்பதி என்னும் சொல்லுக்கு அன்னப் பொருள்களைப்படைத்தவனுக்குப் பதியென்பது பொருள். இச்சூக்தத்தில் பிரஹஸ்பதியோடு கலந்து போற்றப்படும் தேவதை. மேனாட்டாசிரியர் க்ஷத்திரிய தேவதையாகிய இந்திரனது அதிகாரத்தை மெல்லக் கவர்ந்து கொண்ட பிற்கால தேவதை யென்பார். 'கணாநாம் த்வா.......ஸீதஸாதநம்,' என்னும் இந்த மந்திரம் ஸந்த்யோபாஸனத்தில் தற்காலம் எல்லா வேதிகளாலும் உபயோகப் படுத்தப்படுவது. ஆண்டு அதற்குக் கணபதிர் தேவதாஎன்று வழங்கி விக்நேசுவர மறையாக மாற்றியுள்ளார்கள். அதற்குப் பிரமாணம் யாண்டுமே தேர அறியக் கிடந்ததில்லை.

2\. அசுரவதஞ் செயும்விருகற் பதியேநன்
மதிவாய வருளாற் றேவ
ரிசையுமகப் பாகமதையெய் தினர்காண்;
பெருஞ்சோதி யெய்ந்து சூரன்
றிசையளவிற் றனது கதிர்களை விரிக்குங்
கணக்கெனவே, சேர்ந்த வெல்லா
விசை நிறைந்த மறைகளுக்கு முற்பவகா
ரணனுவா யீண்டு மன்னே.

(இ-ள்.) அசுரவதஞ் செய்பவனே! பிரஹஸ்பதியே! நல்ல ஞானத்தோடு கூடிய வுனதருளாற் றேவர்களும் யக்ஞத்தினிடத்துப் பாகத்தைப் பெற்றார்கள். மகத்தான ஜோதியோடு கூடிய சூரியன் தனது கிரணங்களைத் (திக்குக்களி னெல்லை வரையும்) விரிப்பது போலச் சேர்ந்த வெல்லா பிரஹ்மங்களையும் உற்பவிக்கச் செய்தவன் நீயே—(எ-று.) விரிந்த கிரணங்களுக்கு ஸூர்யன் ஆதாரமானது போலப் பரந்த மறைகளுக்கு நீ காரண பூதனாகிறாய் என்பது பொருள். திசையளவில், இசை நிறைந்த என்பன எதுகை நிரப்ப வந்தன. சூரன், சூரியன்.

3\. நிந்தை சொலுவோரை யிருளதனைவிரு
கற்பதியே நேடி யோட்டி,
நந்துமொளி வாய்ந்துமகங் கூட்டுவித்துப்
பயங்கரமாய் நண்ணார் தம்மைச்
சிந்துவதோ டரக்கரினைச் சேதித்து
முகிற்பசுவைப் பிளந்து காந்தி
முந்துறுநற் றுறக் கமதை யடைவிக்குந்
தேர்மீதி லேறு நின்றாய்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 23.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! நிந்தை கூறுவோரையும் இருட்டினையும் உனது தேஜஸால் லோட்டி, ஒளிவாய்ந்ததும், யக்ஞத்தைச் சேர்ப்பதும், பயங்கரமானதும், பகைவர்களை வதைப்பதும், ராட்சஸர்களைக் கொல்லுவதும், மேகமாகிய பசுவைப் பேதிப்பதும், காந்தி பொருந்திய ஸ்வர்க்கத்தையெய்துவிப்பதுமான உன்தேரின்மேலேறுகிறாய்—(எ-று.)

4. நன்னெறிக்கண் மனிதர்களை நடத்திடுவா
யிடர்நீக்கிக் காப்பாய் நன்கே;
உன்னிடத் திங் கவிபளிக்கு மவன் பாபத்
துயரமதை யுறுவதின்றும்;
பன்னுமறை வெறுப்பவனைத் தபுத்துவிரு
கற்பதியே பண்பில் கோபந்
துன்னுவதைக் கெடுத்தொழிப்பா, யிதுவுன்றன்
பெருமகிமை யெனச் சொல்வாரே.

(இ-ள்) பிரஹ்மணஸ்பதியே! மனிதர்கள் நன்னெறியிற் பலனை யடையுமாறு அவர்களை நடத்தி, அவர்களது துன்பங்களை நீக்கி,யவர்களை நன்றாகக் காப்பாற்றுவாய். உனக்கு அவியளிக்கும் தாசுஷன் பாபச் செய்கைகளால் வருந் துன்பங்களை யடைவதில்லை. பிரஹ்மத்துவேஷியைக் கெடுத்து அவனது கோபத்தை யறவொழிப்பாய். இது உனது பெரிய மஹிமையாம்—(எ-று.) பிரஹ்மத்வேஷி, பிரஹ்மம், மந்திரம், த்வேஷி வெறுப்பவன்.

5. பாபமொடு துக்கமு மெத்திசைநின்று
மணுகாவாம், பகைவர் சேரார்,
தாபமுற நடையுளமும் வேறுளோர்
தாக்கலுறார், சார்ந்த வெல்லாக்
கோபமுறு குழுவினரு மவனையுறு
வகையவர்க்குக் கொடுமை யூட்டிச்
சோபமுற வழிப்பாய், பம்மணப் பதியுன்
னற்காவ லேய்ந்துளோற்கே.

(இ—ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! உனது நல்ல காவலைத்தந்து யாரைக் காக்கின்றாயோ அவனைப் பாபமும் துக்கமும் எப்பக்கத்தினின்றும் அணுக மாட்டா. அவனிடத்துப் பகைவர்கள் நெருங்க மாட்டார்கள். மனம் வேறு தொழில் வேறு பட்ட இரு நடையாளர்கள் அவனை எதிர்க்க மாட்டார்கள். கோபத்தோடு அவனை இம்சிக்கும் எல்லாக் கூட்டத்தாருக்கும் துன்பத்தைத் தந்து அவர்களை வாதைப் படுத்துவாய்—(எ-று.) பிரஹ்மணஸ்பதி, பம்மணப்பதி யெனச் சிதைந்து நின்றது.

வருக்கம் 29.

6. எங்களது கோபன்விரு கற்பதிமுற்
றுணர்வாய் நீ,யெமது மார்க்கஞ்

சங்கையற வாற்றுகிறு, யுன்விரதங்
களைக்காக்கச் சார்ந்த போற்றுற்
றுங்கமுறத் துதிக்கின்றேம்; வஞ்சனையா
லெமைக் கெடுக்குந் துட்டபுத்தி
தங்கியவன் மரணமுற வவன்மதியே
விரைந்தவனைச் சார்ந்து வாட்டல்.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! நீ எங்களைப் பரிபாலிப்பவன். ஸர்வக்ஞனை நீ எங்களது மார்க்கத்தைச் செம்மையுற வகிக்கிருய். உன் விரதங்களைக் காப்பாற்றுமாறு உன்னைத் துதிக்கின்றேம். தங்களது குடிலங்களால் எமக்கு இடரைத் தேடுபவன் சாகுமாறு அவனுடைய துஷ்ட புத்தியே அவனுக்குத் தீங்குகளை வருவித்து அவனை வருத்தட்டும்—(எ-று.)

7. இடரொன்றும் புரியாத வெமக்கிடைஞ்சல்
செயும்விருகங், கெடுக்கு மெண்ண
முடன்கொண்ட மர்த்தியன்,மேட் டிமைபடைத்தோ,
னெந்நெறியி லுருது தூரக்
கடந்திடுமா றெழிக்கல், விருகற்பதியே,
யாமாற்றுங் கடிக்கட் டேவ
ரடைந்திடுமா றெம்மகத்தி னெறியெளிதா
யடைகுவதா யமைப்பா யன்றே.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! ஒரு தீங்கும் இழைக்காத வெங்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்யும் ஓநாய்போன்றவனும், எங்களைக் கெடுக்கு மெண்ணங்கொண்ட மர்த்தியனும், அகந்தையுள்ளவனுமான வவனை எமது நெறியிற் படாமல் தூர ஓடும்படி தள்ளிவிடுவாயாக.யாங்கள் ஸோமம்பிழிந்தூட்டும் விழாவிற் றேவர்கள் வருமாறு எங்களது யக்ஞ பாதைகளை இலகுவாய் வரக்கூடியனவாகச் செய்வாயாக—(எ-று.) கடிஈண்டு யக்ஞமாம்.

8. உதவிகொடு துயரொழிவி ருகற்பதியே
யெஞ்சார்வி னுரக்கப் பேசிப்
புதல்வரெனு மெந்தனுவைக் காப்பாற்று
மெம்மவனு முன்னைப் போற்று
லதிவிரைவின் வரவழைப்போம்; தேவர்களைப்
பழிப்பவரை யடையக் கொல்க;
மதியதனிற் கேடுபடைத் தோருயர்ந்த
சுகத்தமத்தை மருவா தேய்க.

(இ-ள்.) உன்னுடைய உதவிகளினுல் பக்தர்களது துன்பத்தை யொழிக்கும் பிரஹஸ்பதியே! எங்கள்பக்கமாகப்பரிந்து பேசுபவனும்,புத்திர பௌத்திர ரூபமாயுள்ள எமது தனு அல்லது சரீரத்தைக் காப்பாற்றுபவனும் எம்முடைய வனுமான வுன்னை ஸ்தோத்திரங்களால் கூவி அழைப்போம்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 23.

தேவ நிந்தர்களை முற்றிலும் அழிப்பாயாக. துஷ்டபுத்தி படைத்தவர்கள் உத்கிருஷ்டதரமான சுகத்தை யடையாமலிருக்கட்டும்—(எ-று.)

9. நன்கெதையும் வளர்ப்பவபம் மணப்பதியே
மனங்கவரு மாந்த ராக்க
முன் கருணை யாலடைவோம்; செய்மையினன்
மையினை னு முனைய வெம்மைத்
துன்புறுத்த வெவைமெதுருங்கும் பகைவரெலா
மெத்தொழிலுந் தீயா ராகிப்
புன்மையொடு கேடதனைப் புணர்ந்துநசிக்
கும்முறையிற் புடைப்பாய் நீயே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! நன்றாக எவற்றையும் விருத்திக்குக் கொண்டுவருபவனே! உனது அநுக்கிரகத்தினால் மனிதர்களாது (அல்லது தாதாக்களது)ஸ்பிருஹணீயமான செல்வத்தை யாங்கள் அடைவோமாக. தூரதேசத்திலிருந்தாவது சமீபத்திலிருந்தாவது எங்களதுமனம் வருந்த எம்மை இம்சிப்பதற்கு எம்மாட்டு வரும் சத்துருக்கள் கன்மவீனர்களாயழியுமாறு அவர்களை நசுக்குவாயாக—(எ-று.) ப்ரஹ்மணஸ்பதி, பிரமணப்பதி பம்மணப்பதி யெனச் சிதைந்தது.

10. காமமதைப் பூரிக்குந் தூய்துணையி
னுத்தமமாக் கழறு மன்ன
மேமமுற வெய்துகயாம்; தீயர்விரு
கற்பதியே யெமை யடக்கிச்
சேமமுறு மிச்சையுளோ ரெமக்கிறைவ
ராகாராய்ச் சேர்க; யாமுந்
தோமமுன தருஞ்சீரைத் தோற்றுபவை
தமிற்றுதித்துத் தோய்க வாழ்வே.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! இச்சைகளை நிறைவேற்றும் உனது பரிசுத்தமான வுதவிகளால் உத்தமமான அன்னத்தை (அல்லது ஜீவ சக்தியை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர்) யடைவோமாக. எம்மை யடக்கிச் சுகத்தை யடையவெண்ணும் துஷ்டபுத்திகள் எமக்கு நாயகர்களாக வராதொழியட்டும். யாங்களும் உனது பெருமையைத் தோற்றும் ஸ்தோத்திரங்களாலுன்னைப் புகழ்ந்து வாழ்வை யடைவோமாக—(எ-று.) வய: அன்னம், ஜீவாதாரம், ஜீவசக்தி, என்னும் பொருளன.

வருக்கம் 30.

11. எதிரில்லாக் கொடைக்காளே, யாகவத்து
விரைந்துறுவோ, னேயார் தங்கட்
கதிதுன்ப மிழைப்பவன், போர்தனிற் சயிப்போ,

ணுண்மைவலி யடைந்தோ ளுவாய்;
மதிகொண்டு கடனதனைத் தீர்ப்பவன், பம்
மணப்பதியே; வன்மை யோங்கி
வதிகின்ற வுக்கிரனே யென்னினும்பேர்
காமுகனை வசக்கு வாயே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! வள்ளன்மையிற் சமானமில்லாத விருஷபனும், யுத்தத்தில் வேகமாகவந்து நிற்பவனும், பகைவர்களுக்கு அதிக துன்பத்தைத் தருபவனும், யுத்தத்தில் ஜயிப்பவனுமான நீ உண்மையான பராக்கிரமசாலியாம். எங்களது கடன்களைத் (ருணம் என்பதற்கு கடனென்னுது பாவமென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.) தீர்க்கின்ருய். உக்கிரம் வாய்ந்தவனை வும் திடம்பொருந்திய பெரியகாமுகனையும்சாந்தப்படுத்துகிருய்—(எ-று.) எதிரில்லாக் கொடைக்காளை யென்னுது ஒருவருக்கு மடங்காத காளையேயென்பார் மேனுட்டாசிரியர். மண். 2 சூக் 21 செய், 4 நோக்குக.

12. தெய்வமுள தெனப்புகழு மெம்மை, விரு
கற்பதியே, செம்மை சாராத்
தெய்வமிலா மனத்தோடு தான்பெரிய
னெனவெண்ணுஞ் சிறில் வெய்யோ
னெய்யு மொருபடையு மெமை யடையற்க;
பொல்லாங்கை யடைந்து தீமை
செய்யுமவன் பலம்வாய்ந்தோன் கோபமதை
நிராகரித்துச் சேர்க யாமே.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! ஆஸ்திகர்களாய் உன்னைப் புகழும் எம்மைத், தெய்வநம்பிக்கையில்லாத மனத்தோடு தன்னைப் பெரியவனுக மதிக்கும் துஷ்டன் விடும் ஒரு கொலைப்படையாவது எம்மை அணுகாமலிருக்கட்டும். துஷ்டச் செய்கைகளோடு பலம் வாய்ந்தவனுன வவனது கோபத்தை யாங்கள் நிராகரிப்போமாக—(எ-று.)

13. போரதனி லழைபடுவோன்; வணக்கமொடு
தொழப்படுவோன், போர்க்குச் செல்வோ
னேருறவெல் லாத்தனமுஞ் சேகரிப்போன்
பகற்பதியா மெழிலா ரர்யன்
சீறவெங் கனையடக்கி யிடுக்கணிழைத்
திடநினைக்குஞ் சேரார் தம்மைத்
தேரதனைச் சிதைப்பதென யாவரையு
நன்ருகச் சிதைத் திட்டானே.

(இ-ள்.) யுத்தத்திற் பொருநர்களா லழைக்கப்படுபவனும், நமஸ்கார பூர்வமாக வணங்கப்படுபவனும், யுத்தத்திற் பக்தர்களைக் காக்கச் செல்பவனும், எல்லாச் செல்வங்களையும தானத்திநிமித்தம் சேகரிப்பவனும், பிர

மண்டலம் 2 சூக்தம் 23.

ஹஸ்பதியுமாகிய (அர்யன்) ஸ்வாமி, எங்களை யடக்கி எங்களுக்கு இச்சை யைத் தரவெண்ணும் பகைவர்களெல்லாரையும், போரிற் றேர்களை னொறுக்குவதுபோல நன்றாகக் கொன்றழித்தான்—(எ-று.) பிரஹஸ்பதி, பகற் பதியெனச் சிதைந்து நின்றது.

14. இகலதனிற் றோன்றுகின்ற வீரியத்தோ
டுறுமுன்னை யிகழ்வாய்ச் சொல்வோர்,
பகற்பதியே, யொளிசிறந்த கொள்ளியினு
லரக்கர்தமைப் பார்த்துச் சூடல்;
மிகவெவருந் துதித்துரைக்கும் வீரியமா
மதனையின்று மேற்கொள் வாயால்;
துகளுறவே வதைக்கலுனைப் பழிபேசி
நிந்திக்கு மவரைச் சூழ்ந்தே.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! யுத்தத்தினிடத்துக் காணப்படுகின்ற வீரியத்தொடு கூடிய வுன்னை யிகழ்ந்து பேசும் ராட்சஸர்களை யொளிவிட்டெரியுங் கொள்ளியினுற் சுடுவாயாக. எல்லாரும் உயர்வாகப் புகழ்ந்து பேசும் உனது அவ்வீரியத்தை இப்பொழுதும் ஆவிர்ப்பவிப்பாயாக. உன்னை நிந்திக்கும் அவர்களை நன்றாகக் கொல்லுவாயாக—(எ-று.)

15. ரிதத்தினி லுதித்தா யார்யர் மற்றவை தமக்கு மேலாய்
விதத்திவண் விழைவ, தார்ந்த காந்தியின் மிளிர்வ, தெக்ஞ
மிதத்தினிற் புரியுமாந்தர் தம்வயின் வலியி னேய்ந்து
கதிர்ப்படு வியப்பார் செல்வம், பகற்பதி யெமக்குக் காண்க.

(இ-ள்.) ரிதத்தில் (யக்ஞகர்மங்களில் அல்லது ஒழுங்கிலென்றபடி) உதித்தவனே! பிரஹஸ்பதியே! இவ்வுலகத்து மற்றவற்றிற் சிறந்ததாக வாரியர்கள் மதித்து விரும்புவதும், மிக்க காந்தியோடு கூடியதும், யக்ஞமாற்று மனிதர்களிடத்துத் தனது வலிதோன்றுமாறு தங்கி யவர்களிடத்துப்பொழ கோடு விளங்குவதுமான பிரஹ்மவர்ச்சஸாகிய செல்வத்தைத் தருவாயாக— (எ-று.) அதியதர்யோ அர்ஹாத் என்பதற்குப் பகைவன் அடைதற்கரியது மெனப் பொருளுரைப்பர் மேனுட்டாசிரியர். விதத்து. வலித்தல் விகாரம் பெற்றது.

16. பகற்பதியே, பதுக்கிடத்தி லொளிந்தென்றும்
பயிறிருடர், படிறிழைப்போர்
சுகத்தமரும் பிறர்தனத்தைக் கவருவதற்
காவலுளோர், தோயுந் தங்க
ளகத்தினிற் றேவுள்ளாவென் றவ் வெண்ணம்
விடுத்தவர்க, ளவர்தம் மாட்டுங்
கிகத்தெம்மை யளித்துவிடல்; பிறசுகமு
மவர்களொரு நாளு மெய்தல்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! மறைவான விடங்களிற் றுரோஹ சிந்தையோடு ஒளிந்து பயிலுகின்ற திருடர்களும், தன்ப மிழைப்பவர்களும், சுகமாக வசிக்கும் பிறஜனங்களுடைய சொத்துக்களைக் கவருவதற்கு ஆவலுள்ளவர்களும், தங்களது உள்ளத்திற் றெய்வமுண்டென்ற சிந்தனையை விட்டுவிட்டவர்களுமான வவர்களிடத்து எங்களைத் தந்துவிடாதே. அவர்களும் அந்யதாமான சுகங்களை யடையாமலிருக்கட்டும்—(எ-று.)

17. எப்புவனங் களுக்குமே லாகுமுனைத்
துவட்டா, வெம்மறையு மேத்துந்
துப்புரவன், மறைப்பொரு ளாலுனைப்படம
ைப்பதியே தோற்று வித்தான்;
இப்புவியிற் பாவமொழிப் பவனிரணந்
தீர்ப்பவன் கே டியைந்த வுள்ள
மொப்பினரைக் கொல்லுபவன் ரிதம்பரிக்கு
மகத்துவனென் றவனைச் சொல்வார்.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! எல்லாப் பூதஜாதங்களுக்கும் மேலான வுன்னை எல்லா மந்திரங்களையும் உச்சரிக்க வல்லதூயனுன துவஷ்டா மந்திரங்களின் ஸாரத்தினுல் பிறப்பித்தான். அப்பிரஹ்மணஸ்பதி பாபத்தை நீக்குபவன்; ருணம் (கடனென்க.) தீர்ப்பவன்; துரோஹ சிந்தையுள்ளவரை வதைப்பவன்; யக்ஞத்தைக்காக்கு மகத்துவனுமாவான்—(எ-று.) கவியென்னும் வடமொழிப் பதத்துக்குப் பாடகன், க்ராந்ததர்சி, சப்தோச்சாரணங்களை நன்குசெய்பவன் என்னும் மூன்று பொருளுண்டு. ஈண்டு இறுதியிற் கூறிய பொருளில் வந்தது, குசப்தே அ(ச்)ச இரிதி இப்ரத்யய: எனச் சப்தோற்பத்தி கூறுவர் ஸாயணர்.

18. அங்கிரநீ பசுத்தொழுவந் தனைத்திறந்த
காலையினி னழகி னுன்கட்
டங்குமுரண் வெளிக்காட்டப் பருப்பதமும்
பிளப்போங்கித் தயங்கிற் றன்றே;
அங்கமுற விந்திரனோ டேய்ந்துவிரு
கற்பதியே யறல் வெள்ளத்தைப்
பொங்குமிருள் மூடியுள வதனையதோ
முகத்தொழுகப் பொருத்தினுயே.

(இ-ள்.) அங்கிரஸனே! நீ பசுத்தொழுவத்தைத் திறந்த காலத்து உனது வல்லமையைப் பலர்க்குமெடுத்து காட்டுமாறு பர்வதம் பிளந்து காட்டி நின்றது. பிரஹஸ்பதியே! நீ இந்திரனேடு கூடி இருண்ட மேகத்தாற் சூழப்பட்டிருந்த மழைநீர்ப்பெருக்கைக் கீழ்நோக்கி யோடுவித்தாய்—(எ-று.) மண். 1 சூக்தம். 1 செய். 6ல் அங்கிரஸனை யக்கினியோடுஅபேதப்படுத்திக் கூறினதுபோல ஈண்டு பிரஹஸ்பதியோடு அபேதப்படுத்தியதென்க. பிரஹஸ்பதி அங்கிரஸ புத்திரனென்று பாகவத புராணம் கூறும்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 24.

(வேறு.)

19. பிரமணப்பதி யுலகைப் பிறக்குவா யிச் சூக்தத்தை
வரமுற வுணர்க; யெங்கள் மக்களை வாழ்விக்தாள்க;
அருஞ்சிறப் பான்ற, தேவர் காத்திடு மனைதாம்; வீரம்
பொருந்திய நல்லாரோடியா மனையிலின் மிகப்புகழ்க.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! இவ்வுலகங்களை யொழுங்கி னியமிப்பவனே! இந்த ஸூக்தத்தை யறிவாயாக. எமது புத்திர பௌத்திரர்களை வாழ்விப்பாயாக. தேவர்கள் காக்கு மனைகள் மிகவும் கல்யாணகரமானவை. வீரம்பொருந்திய நல்ல புத்திரர்களோடு யாங்கள் யக்ஞக்கூட்டத்தில் உங்களைநன்றாகப் புகழட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 32.

ஆகச்செய்யுள். 870.

ஆறாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 25 வருக்கமும் 13 சூக்தங்களும் 137 இருக்குக்களு முள்ளன.

215. (24) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 2.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-11 ஜகதி, 12 திருஷ்டுப், 13-15 ஜகதி, 16 திருஷ்டுப்; தேவதை; பிரஹஸ்பதி, 2-9 பிரஹ்மணஸ்பதி, 10 பிரஹஸ்பதி, 11, 13, 14, 15, 16 பிரஹ்மணஸ்பதி, 12 இந்திரனும் பிரஹ்மணஸ்பதியுமாம்.

1. எவற்றிற்கு மிறையாகும் பகற்பதியே
யிவ்வெமது போற்றை யெய்தல்;
நவத்துதிநன் மகத்துவ மார்ந்ததுகொண்டு
யாமுன்னை வணங்க னன்கே;
தவக்கொடைய னெமதுமக னுன்றேழு
னுனைப்போற்றுஞ் சமயத்தெங்கட்
குவப்புடனெம் முளம்விழையு மிச்சை தமைச்
சாதித்திங் குதவுவாயே.

இ-ள்.) எல்லாச் சகத்துக்கும் ஸ்வாமியாகிய பிரஹஸ்பதியே! இந்த வெங்களது ஸ்தோத்திரத்தை யடைவாயாக. புதியதும் மகத்துவம் பொ

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

ருந்தியதுமான ஸ்தோத்திரத்தினால் யாங்கள் உன்னை வணங்குவோமாக.
மிகுந்த தான கர்த்தாவாகிய எங்களது மகவான் (யாககர்த்தா) உனதுதோழ
னாய் உன்னைப்போற்றும்போது எங்களது மனம் விரும்புமாசைகளையெங்க
ளுக்குத் தருவாயாக—(எ-று.) மகன் மகத்துக்கு நாதன் என்க.

2. வலிமையினாட் படுத்தத் தக்கவரை யெலா
மாட்படுத்தி மருவுங்கோபத்
தலைவில்லாச் சம்பரன்றன் புரங்களினைப்
பேதித்தோ னசையா வற்றைத்
தலமகன்றிங் கிசைந்தாட வாற்றுவோன் பம்
மணப்பதிதான் செல்வமோங்கி
நிலவுபருப் பதமதனு ணன்றாக
வுட்புகுந்து நிலவினானே.

(இ-ள்.) தனது வலிமையினால் அடக்கியாளப்படத்தக்கவராகிய ராட்
சஸாதிகளையெல்லாம் அடக்கியவனும், தன்னிடத்தெழுந்த கோபத்தினாற்
சம்பராசுரனது கோட்டைகளாகிய கான முகில்களைப் பிளந்தவனும், அசை
யாதுநிலைத்துள்ள பொருள்களை இடம்விட்டுப் பெயருமாறு அசைப்பவனு
மான பிரஹ்மணஸ்பதி பசுவாகியசெல்வம் நிலைத்திருந்த பர்வதத்துக்குள்
அதன்வாயிலைப் பிளந்துகொண்டு நன்றாக உள்நுழைந்தான் (உள்நுழைந்து
அங்குள்ளபசுவாகிய செல்வத்தைப் பெற்றான் என்றபடி)—(எ-று.) பசு ஈண்
டு மேகமென்க.

3. தேவர்களி லுத்தமனாந் தேவன்வலி
சேர்ந்தவற்றைச் சிதைத்து வன்மை
மேவுபொருள் களினைமெது வாக்குமருஞ்
செயல்மிகவு மேன்மைத் தாகும்;
ஆவை வெளிவிடுத்து வலன்றனை மறையாற்
பிளந்திருளை யடைய வார்த்துப்
பாவுமொளி யதனையெலா ருங்காண
விண்ணதனிற் பரப்பினானே.

(இ-ள்.) தேவர்களில் உத்தமத்தேவனாகிய பிரஹ்மணஸ்பதி வலி
மை பொருந்தியவற்றைக்கெடுத்துத் திடப்பொருள்களை மெதுவாக்கின அவ்
வரிய செய்கை மிகவும் மேன்மையுடையதாகும், பசுவை வெளிவிட்டுமந்
திர சக்தியினால் வலனென்னு மசுரனைப்பிளந்து இருளை முழுவது மோரி
டத்திற் றங்குமாறு அடைத்துவைத்துப் பரந்த வெளிச்சத்தை உலகமெல்
லாம் பரவுமாறு செய்தான்—(எ-று.)

4. மதுவொழுக்குஞ் சுனையசும வாயுளது
விரிந்ததனை வலிமை தன்னால்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 24.

விதிதமுறப் பிரமணாநற் பதிபிளந்து
விட்டதனின் விரும்பியெல்லா
வதியொளியார் கிரணமுந்தம் மகரநிறையக்
குடிக்கின்ற; அவற்றினோடு
முதகநிறை யூற்றதனைப் பண்படங்கி
னொருமிக்க வொழுக்கு கின்ற.

(இ-ள்.) மாதுரியமான நீரை யொழுக்குவதும், கல்லாலான வா யோடு கூடியதும், விரிந்துள்ளதுமான மேக ஊற்றைப் பிரஹ்மணஸ்பதி பிளந்துவிடவே யதனின்றும் வழிகின்ற நீரையே ஒளிநிறைந்த எல்லா ஸூர்ய கிரணங்களும் (வெய்யிற்காலத்தில்) தங்களாகைநீரக் குடிக்கின்றன; அவ்வகைத் தாங் குடித்தவற்றோடு கூடி நீர்நிறைந்த ஊற்றாகிய மேகத்தைப் பின்பு மழைக் காலத்தில் ஒருமிக்க ஊற்றுமாறு செய்கின்றன—(எ-று.) அசுமம், கல்.

5. எவையேனு முமக்காக வவையிண்டு
சநாதனமா யிவையும்; நீராற்
புவிதோன்று மவற்றினது வாயில்கள்
மாதமொடு பொருந்து மாண்டாய்
நவையறவே விரிவுறும்; பம்மணப்பதியி
னாணைகொடு நடக்கு மன்ன
திவிபுவியி னிடந்தோறுந் தம்முயல்வின்
லாதொழுகுஞ் சிறக்கத் தாமே.

(இ-ள்.) ரித்விக் யஜமானர்களே! (பிரஹ்மணஸ்பதியின் ஆணைவழி யொழுகுபவை) எவையாயினும் அவையிங்கு உங்களுக்காகச் சநாதனமாகப் பொருந்தும். தண்ணீரின் செயலாற் பூமியிற்றோன்றும் அவற்றின் துவாரங்கள் மாதங்களாகவும் சரத்கால ரூபங்களித்த வருஷங்களாகவும் உமக்காக விரிந்து தோன்றும். பிரஹ்மணஸ்பதியின் ஆக்ஞையினால் நடக்கும் அவை வானம் பூமிகளில் எல்லாவிடங்களினும் ஒரிடம்மாறி மற்றோரிடமாகவொருவிதப் பிரயத்தனமுமில்லாமல் சென்று பலனளிக்கும்—(எ-று.) வானிடத்து நீராகவும், புவியிடத்து அன்னமாகவும் பலன்தருமென்பார் ஸாயணர்.

வருக்கம் 1.

6. சுற்று முலாவிச்சென்று தேடியவர்
பரமதனம் பணிகள் சூழ்ந்து
முற்றுமறைவாக் குகையிலொளித் துவைத்த
நிதியதனை முன்னே பெற்றார்;
கற்றவரா மவரங்கிர்தங் கண்டறிந்தா,
ரசுரர்வழிக் காலேயார்ந்து
நற்றிறவி னவரைவெளி யோட்டிப்பின்
றுதுழைய நாடினாரே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்.) எல்லாப்பக்கத்திலுஞ் சூழ்ந்து தேடிச் சென்றவர்களாகிய அங்கிரஸர்கள் பணியென்னு மசுரர்களாற் பத்திரமாகக் குகையிலொளித்து வைக்கப்பட்ட உத்கிருஷ்ட செல்வமாகிய நிதியைக்கண் டடைந்தார்கள். வித்வாம்ஸர்களர்களாகிய அவ்வங்கிரஸர் அசுரர்களது மாயையாகிய பொய்களைக்கண்டறிந்து அவ்வசுரர்கள் வெளிவந்த இடத்தைத்தெரிந்து, தங்கள் திறமையாலவர்களை வெளியில் விரட்டி மறுபடியுந் தாங்கள் நுழையப் பிரயாசைப்பட்டார்கள்—(எ-று.) ஈண்டும் இதனடுத்த செய்யுளிலும் சொல்லப்படும் கதையை மண். 1 சூக். 62 செய். 3ற் காண்க.

7\. ரிதவாண ராங்கவிக ளெதிர்தங்க
ளவைகண்டவ் விடத்தி னின்றும்
பதமாக வவர்தம்மை யோட்டித்தாம்
பெருநெறிக்கட் பண்பிற் றேய்ந்தார்;
இதமாகக் கடைந்தெடுத்த வக்கினியைக்
கரங்களினா லெடுத்துப்பாறை
யதமாகப் போட்டனரவ் வெரிதாழ்ந்து
காணுமலழிய மீண்டும்.

(இ-ள்.) ஸத்தியவந்தர் (அல்லது யக்ஞத்தோடு கூடியவரென்னலுந் தகும்) களாகிய கவிகள் அவ்வசுரர்களது பொய்களைக்கண்டுபிடித்து அவ்விடத்தினின்றும் அவர்களை யோட்டியபின்னர்த் தாம் மகத்தாகிய நெறிகளைக் கைக்கொண்டொழுகினர். தாங்கள் கடைந்தெடுத்துப் பாறையழியுமாறு இருகரங்களாலும் எடுத்துப் போட்டிருந்த அக்கினி தனது தாகசாந்திக்குவேண்டிய எரிதுரும்பு கிடைக்காத துக்கத்துடன் அழிந்துபோனதைக்கண்டு அதனைத்தமது சாமர்த்தியத்தினால் மீண்டும் உற்பத்தி செய்து அங்கே போட்டார்கள்—(எ-று.) இதன்பொருள் யூகோக்தியாம். வடமொழி மூலத்தின் பின்னிரண்டடிகளுக்கு மேனாட்டாசிரியர் ஒருவாறு பொருள்கூறி ஸாயணர் கூறும் உரை திருப்திகரமானதல்லவென்பார். ரிதவாணர், ஸத்தியவான்கள் அல்லது யாகாநுஷ்டாதாக்கள்.

8\. குறிதவறு திறையளவிற் றனுவிடத்தீத
யம்புகளைக் கூட்டி யெய்து
திறலொடு தான்விழைந்த வடைகின்றானம்
மணப்பதியுஞ் செம்மையாக;
அறவு மனிதரை நோக்கு மவனறியக்
காதிடமா வணைந்து தோன்றும்
விறல்சரங்க ளவனூன்று மவைபூண்ட
தொழிலமைக்கு மேன்மைசார்ந்த.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதி தனது வில்லிற் குறிதவறாமல் வேகமாகச்செல்லும் அம்புகளைப்பூட்டி யெய்து தான் கருதியவற்றையெல்லாம் அடைகிறான். மனிதர்களின் குணங்களை யறியும் ஸர்வக்ஞனாகிய அப்பிரஹ்மணஸ்பதி யறியும் வண்ணம் காதுவரையிலிழுக்கப்பட்ட விற்குதையினின்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 24.

றும் பிறக்கும் அவனது அம்புகள் தாம் மேற்கொண்ட தொழிலைச்செய்து முடிக்குந் திறமைவாய்ந்தவை—(எ-று.) பிரஹ்மணஸ்பதியினது மறையைக் காதிற் படுமாறு ஓதி ஸந்தானம் செய்யப்படும் அம்புகள் நினைத்த தொழிலை முடிக்குமாற்றலுற்றன என்பதும் ஒன்று.

9. புரோகிதனு மவன்கூட்டு விப்பவன், பிற்
பிரிப்பவனும்; போற்று வோரால்
வரோதயமாப் போற்றுவான் போரிற்பிர
மணஸ்பதியும், மருவுஞ் சாந்தப்
பராபரனு மவனுணவைக் கீர்த்தியுள
தனங்களினைப் பரித்த பின்னே,
குரோத முடனனல் வீசுஞ் சூரியனுங்
துயரின்றிக் கொழுந்து விடுகின்றான்.

(இ-ள்.) புரோஹிதனாகிய அவன் பிரிந்தவர்களைக் கூட்டுபவன் அவ்வகையே யுத்தத்திற் கூடியவர்களையும் பிரித்து விடுபவன். பிரஹ்மணஸ்பதியாகிய வவன் ஸ்தோதாக்களால் யுத்தத்தில் விசேஷமாகத் துதிக்கப்படுவான். சாந்த முள்ளவனாகிய வவன் (விருஷ்டித் தாவாரா) உணவுப் பொருள்களையும், பிரசஸ்த தனங்களையும் தாங்கின பிறகே, மிக்க சூட்டோடு தபிக்கும் சூரியனும் அநாயாஸமாக வெயில் விட்டெரிக்கிறான்—(எ று.)

10. விபுத்துவமும் பெருமையொடு முதன்மையுமே
வாய்ந்தனவாம், மேக மேய்ந்தோன்
சுபத்துவமார் பகற்பதியின் கொடைசிறந்த
செல்வங்கள்; தோயும் வன்மை
நிபந்தினுறுபவன் பலரும் விரும்புதருவோன்
றருமந்த நிதியின் கோவை
உபத்துவநற் சனங்களுக்கு மாந்தருக்கும்
போகமதைத யுதவு மன்றே.

(இ-ள்.) மேகத்தால் மழைபொழிவிக்கும் பிரஹ்மணஸ்பதியின் வண்மையைத் தோற்றும் நன்மை பொருந்திய செல்வங்கள் விபுத்துவம் அல்லது வியாபிக்கும் தன்மையும், பிரபுத்வம் அல்லது பெருமையும், ஜ்யேஷ்டதையும் வாய்ந்தனவாம். மிக்க வலிமை பொருந்தியவனும், பலராலும் விரும்பப் படுபவனுமான அப்பிரஹஸ்பதி தரும் செல்வக்குவை, (தேவமானுஷ அல்லது யஜமானன் ஸ்தோதாக்கள்) என்னும் இருவகை ஜனங்களுக்கும், இதரப் பிரஜைகளுக்கும் போகத்தை யளிக்கும்—(எ-று.)

வருக்கம். 2

1. 1 எவ்விதத்தும்விபு, பிரஹ்மணஸ்பதி, போற்
றுறுபவன் தாழ்மேவிய்த வன்மை

யொவ்வுமவன் மிகுமொய்ம்ப னிவர்களைத்தன்
னெறும்கொடுகாத் தோம்பு மென்றும்;
திவ்வியனுமவன் மற்றைத் தேவர்களுக்
கெதிராக விரிந்து சேர்ந்தான்;
இவ்வுலகி னுளவெல்லாப் பொருளையுஞ்சூழ்ந்
துள்ளடக்கி யியைகின் றானே.

(இ-ள்.) எல்லா வகையாலும் வியாபித்துள்ளவனும், ஸ்தோத்திரங்களாற் புகழப்படுபவனுமான பிரஹ்மணஸ்பதி, தூர்ப்பலம் வாய்ந்தஸ்தோதா மிகுந்த போற்றுளன் என்னும் இருவகை ஸ்தோதாக்களையும் எப்பொழுதும் தனது ஸாமர்த்தியத்தாற் பரிபாலிப்பான். தேவனாகிய வவன் இதர தேவர்களுக் கெதிராகத் தான் விஸ்தாரமாக வியாபித்து நின்றான். இவ்வுலகத்துள்ள எல்லாப் பொருள்களையுஞ் சூழ்ந்து அவற்றைத் தனக்குள்ளடக்கி ர்த்திக்கின்றான்—(எ-று.)

(வேறு.)

2. தனத்தினையுடையீ ரும் மைச்சார்ந்தமேதயெலா, மீதுண்மை;
கனத்தவும் மாணை தன்னைக் கடந்திடா தறலும்; எங்க
ளனத்தினை யவியைப், பம்மணப்பதி யிந்திரர்காள்,
மனத்தொடு தேர்பூண் மாவி னுண்ணுவான் வருக வல்லே.

(இ-ள்.) இந்திர பிரஹ்மணஸ்பதிகளே! மகவாணர்களே! (செல்வமுள்ளவர்களே யென்றபடி.) தண்ணீரும் (இனத்தால் இதர பூதங்களையுங் கொள்ளுக வென்பார் ஸாயணர்.) உமது ஆக்ஞைகளை அல்லது விரதங்களைத் தாண்டி நடவாது. யாங்கள் தரும் அவியையும் அன்னத்தையும், தேரிற் பூண்ட குதிரைகள் தீனியுண்ண வருவது போலப் புசிக்கும் ஆசையோடு வருவீர்களாக—(எ-று.) இந்திர பிரஹ்மணஸ்பதிகள் இணைத் தெய்வங்கள்.

(வேறு.)

13. மேலுமவனீ வாகனங்கள் விரைவாக
வுரைகேட்கும்; விப்பிரன்றான்;
சாலுவவை தழைப்பிப்போன், போற்றுரைத்துக்
கைக்கொள்வான் றனத்தை நன்கே;
காலமதிற் றிடநிறைந்த வயிரிகளை
வசப்படுத்தித் தன்மனத்தி
னேனுமுறைக் கடனீந்து கூடுவன்,பம்
மணப்பதிகா னுணவேய்ந் தோனே.

(இ-ள்) மேலும் அவனைச் சுமந்து செல்லும் வாஹனங்கள் (அவனுடைய உத்தரவுகளை அல்லது) ஸ்தோதாக்கள் கூவுவதை விரைவிற் காது கொடுத்துக் கேட்கும். (அவை அவனை விரைவிற் கொண்டுவரட்டுமெனக் கூட்டுக வென்பார் ஸாயணர்.) யக்ஞஸபையினிடத்துச் சிறந்த விப்பிரன் ஸ்தோத்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 24.

திரங்களைக் கூறிச் செல்வத்தை யடைவான். திடம்பொருந்திய ராட்சஸாதி பகைவர்களை யடக்கி வசப்படுத்தி, யஜமானர்களுக்குச் செய்யும் பிரதி பலன்களைத் தன்னிஷ்டம் போலச் செய்து திரிபவன் காண், உணவு படைத்தவனாகிய அப்பிரஹ்மணஸ்பதி—(எ-று.)

14. மகத்தான கன்மமதைச் செய்யுங்காற்
பமணபதி மருவுகோப
மிகத்தோர்த மிச்சையினை யளியுண்மைப்
பலனோடு மியைந்து நின்ற,
துகப்போடு வெளிக்கொணர்ந்து விண்ணுலகிற்
பரவுவித்த வுயராக் கூட்டஞ்
சகத்தோடும் பெருவெள்ள மெனத்திசைக்கட்
டனித்தனியே சார்ந்தோ டிற்றே.

(இ-ள்.) பெரிய கர்மங்களைச் செய்யும் போது பிரஹ்மணஸ்பதி யடைந்த கோபமானது இவ்வுலகத்திலுள்ள அவனது ஸ்தோதாக்களுக்கு ஸத்திய பலன்களைக் கொடுப்பதாயிற்று. அவன் பிலத்தினின்று வெளிப்படுத்தி விண்ணிற் பரவவிட்ட பசுக்கூட்டம், பூமியில் ஓடும் பெரு வெள்ளத்தைப் போலப் பலதிக்கிலும் தனத்தனி யாகக் கலந்து ஓடின—(எ-று.) கூட்டம் ஓடிற்றென்பது சரிபோலத் தோன்றினும் தனித்தனியாகப் பிரிந்து போகும்போது பன்மையையே சுட்டிநிற்பது காண்க. பமணபதி, பிரஹ்மணஸ்பதியின் சிதைவு.

15. எப்பகலு நன்னெறிக்கட் டோய்தனம்பம்
மணப்பதியே யன்ன மேய்ந்த
தொப்புறுதே ருளதனை யடைந்திடல் யாம்;
வீரரிடை யுயர்ந்தவீரர்
தப்பறவே யெங்களுக்குக் கூட்டுக நீ
யீசான னாகச் சார்ந்து
செப்புமவி யொடுகூவு மென்னழைப்பை
விருப்பமொடு சேரும் போதே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! எல்லா நாட்களிலும் நல்ல நியமங்களோடு கூடியதும், அன்னம் (அல்லது ஜீவசக்தி யென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) நிறைந்துள்ளதும், தேரோடு கூடியதுமான செல்வத்தை யாங்கள் அடைக. பிரஹ்மத்தோடு யான் கூவு மழைப்பினை விரும்புங் காலத்து நீ ஸர்வத்துக்கும் ஈசுவரனாய் வீரர்களுக்குட் சிறந்த வீரர்களாகிய புத்திரர்களை யெங்களுக்குத் தோற்றுவிப்பாயாக—(எ-று.) செய்யுளில் அவியொடு கூவு மென்னழைப்பை யென்றுரேனும் வடமொழி மூலத்துப் பிரஹ்மண என்றுள்ளதுபற்றி உரையில் அச்சொல்லையே வைத்துளது, பிரஹ்ம சப்தத்து ஸ்தோத்திதுக்ர மென்ற ஒருபொருளு முண்மை பற்றியென்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

(வேறு.)

16. துன்றுமிவ் வெஞ்சூக்தத்தைச், செம்மையி னடத்து வோனே
கன்றலில் புதல்வர் தம்மைக் கருதல் பம்மணப்பதியே;
நன்றுறத் தேவர் காக்குஞ் சிறப்பின வெவையுங் கூட்டல்;
மன்றினில், வீரரோடு பெருந்துதி யாம் வழங்கல்.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையுஞ் செம்மையுற நடத்து வோனாகிய பிரஹ்ம மணஸ்பதியே! இவ்வெமது ஸூக்தத்தையும் எமது புதல்வர்களையுங் காக்க வெண்ணுவாயாக. தேவர் நன்றாகக் காப்பாற்றும் கல்யாணகரமான வெவற்றையும் கூட்டுவிப்பாயாக. யக்ஞக் கூட்டத்தினில் வீரர்களாகிய வெமது புத்திர பௌத்திரர்களோடு யாங்கள் உனக்குப் பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோமாக—(எ-று.) இச்செய்யுளின் கடையடி முன் பல சூக்தங்களின் கடையடியாக வந்துள்ளது காண்க.

வருக்கம் 3.

216. (25) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 3.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: பிரஹ்மணஸ்பதி.

(வேறு.)

1. அக்கினியை மூட்டிவள ரவன் பகையை
வதைப்பவனும்; ஆர்ந்த போற்றின்
முக்கியமா மவிகளினை யுதவுபவன்
விருத்தியொடு முயங்குவான்; மற்
றொக்கமகரோடு மவர்தந் தநயரையு
நோக்கி யுலகதிற் சீவிப்பான்,
தக்கபிர மணப்பதிதா னன்பனெனக்
கூட்டியுள தகைமை யோனே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதிக்காக அக்கினியைக் கடைந்தெடுத்துக் காத் தோம்புபவன் தனக்கு இம்சை செய்யும் சத்துருக்களைக் கொல்வான். பிரஹ்மத்தைச் செய்பவனும், அவிச் செல்வத்தை யாவுதிக்காக வளிப்பவனுமாகிய அவன் விருத்தி யடைந்து வாழ்வான். மற்றும் பிரஹ்மணஸ்பதி எவனை அவியேற்றுக் கொள்ளுமாறு நண்பனாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறானோ அவ் யஜமானன் தனது புத்திரரையும், அவர்களது புத்திரர்களாகிய தனது பேரர்களையும் பார்த்துக் கொண்டு நெடுங்காலம் ஜீவிப்பான்—(எ-று.) ஈண்டு பிரஹ்மம் ஸ்தோத்திரம் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது காண்க. மேல் 34ம் சூக்தம் 15வது செய்யுளில் அவியன்ன மென்னும் பொருளில் ந்துவளது.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 25.

2. மிக்கதமதரும் வீரராற் பகைவர்
வீரரினை வீட்டி, யாக்க
ளொக்கவுறுந் தனமதனைப் பரப்புவதோ
டாத்துமத்தா லனைத்து மேண்மார்வா;
மக்களொடு மவன்பெற்ற பேரருமே
வளரீடு வளரு கின்றார்;
தக்கபிர மணப்பதிதா னண்பனெனக்
கூட்டியுள தணகமை யோனே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதி எவ் யஜமானனது ஸ்தோத்திரங்களையும் அவியுணவையும் ஏற்றுக்கொள்ள வெண்ணித் தனக்கு நண்பனாக கூட்டிக் கொள்ளுகின்றாரோ அவ் யஜமானன் தனது அரிய வீரமக்களினுதவியால் பகைவரது வீர மக்களைக் கெடுக்கிறான்; பசுக்கள் நிறைந்த செல்வத்தை விஸ்தாரமாக்கிக் கொள்கிறான்; தனது ஆத்ம ஞானத்தால் எல்லாவற்றையும் அறிகிறான். அவன் பெற்ற பிள்ளைகளும் அப்பிள்ளைகளுக்குப் பிள்ளைகளும் செல்வமோங்கி வாழ்கிறார்கள்——(எ-று.)

3. பக்கலுள கரைகளினை மோதுமறல்
வெள்ளமெனப் பகருங் கன்ம
மிக்கவுளோன், வத்திரியை யடித்தோட்டுங்
காளையினின், மேவார் தம்மை
யொக்கமுரண் கொடுசயிப்ப, னக்கினியின்
சுவாலையென யொடுக்கற் கொண்ணான்,
தக்கபிர மணப்பதிதா னண்பனெனக்
கூட்டியுள தகைமை யோனே.

(இ-ள்.) தான் ஓடும் காலினிருகரைகளையும் மோதிக்கொண்டு செல்லும் ஆற்று வெள்ளத்தைப்போலப் பிரஹ்மணஸ்பதியைப் போற்றுங் கன்மத்தோடு கூடியவனும், அப்பிரஹ்மணஸ்பதியினால் அவிகொள்ளும் ஆசையோடு சிநேகனாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப் பெற்றவனுமான யஜமானன், வீரியமற்ற ஷண்டனை வீரிய மிகுந்த விருஷபம் போன்றவன் அடித்து ஓட்டுவதுபோலப் (அல்லது பொலிகாளை காயடித்த மாடுகளை யடக்குவது போல வென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) பகைவர்களைத் தனது பலத்தினாற் சயிப்பான். அவனே, அக்கினியினது சுவாலையை ஒருவரும் தடுக்க முடியாததுபோலத் தனது பலத்தைப் பிறரால் அடக்க முடியாதவனாவான்—(எ-று.)

4. மிக்கவொளி விண்ணதிக டையறவன்
னவற்காக்கி ழிழிந்திங் கோடும்,
தக்கபல மேய்ந்தவரோ டவன்முன்னர்ப்
பசுக்களினைச் சார்வான், யாருந்
திக்கரித்துத்தாழ்த் தரியபலத்தோன், றன்
வலிமைகொடு செருக்கா நின்றான்,

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

தக்கபிர மணப்பதிகா னண்பனெனக்
கூட்டியுள தகைமை யோனே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதி அவிகொள்ளுமாசை யோடு நண்பனுகக்
ன்னுேடு சேர்த்துக் கொண்டுள்ள அவ் யஜமான னுக்காக ஆகாச கங்கை
ள் ஓயாமற் கீழ்நோக்கி விழுந்து ஓடும். நல்ல பலசாலிகளான வேலைக்கா
ர்களோடு அவன் மற்ற யஜமானர்களுக்கு முன்பாகச் செல்வத்தைப் பெறு
ான். எவராலும் அடக்க முடியாத பலத்தோடு கூடிய அவ் யஜமானன் தன
த பலத்தினுற் பகைவரைக் கொல்லுகிறுன்—(எ-று.)

5. ஒக்கவெலா நதிகளு மன்னவற்கெனவே
பொழுகுவவாம்; குறையொன் றில்லா
மிக்கசுக வுறையுள்பல வவற்குற்ற;
தேவர்தரு மீ யின்பத்திற்
சொக்கி, யவன் சோபனமார் செல்வமொடு
வாழ்வதனிற் றேயா நின்றுன்;
தக்கபிர மணப்பதிதா னண்பனெனக்
கூட்டியுள தகைமை யோனே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதி அவியேற்கு மாசையோடு சிநேகிதனுகச்
சேர்த்துக் கொண்டுள்ள யஜமானனுக்காகவே எல்லா நீரோட்டங்களும் ஓ
டுகின்றன. ஒருகுறையு மில்லாமற் சுகமிகுந்த கிரகங்கள் பல அவ் யஜமான
னுக்காகப் பொருந்தின. தேவர்களளிக்கும் மிகுந்த சுகத்தி லீடுபட்டு அவன்
அழகு வாய்ந்த செல்வத்தோடு கூடி யபிவிருத்தி யடைகிறுன்—(எ-று.)

வருக்கம் 4.

127. (26) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 4.

4 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: பிரஹ்ம
ணஸ்பதி.

1. நேரியனும் போற்றுளன் பகைவர்தமை
மேற்கொள்க; நெறியிற் றேவைச்
சாரவிழைபவன் றெய்வ மில்லவனைத்
தனக்குள்ளே யடக்கிச் சார்க;
ஊரினுனக் கின்னூட்டு மவனேவெல்
லரியவனைச் செருவில் வெல்க;
ஆருமவி மகத்தவனே மகமில்லான்
போனகத்தை யார்க நன்கே.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 26.

(இ-ள்.) ஸத்திய நெறியில் நடக்கும் ஸ்தோதா சத்துருக்களைச் சயிக்கட்டும். தெய்வமாகிய உன்னை (பிரஹ்மணஸ்பதியை) வணங்க இச்சிப்பவன் நாஸ்திகனாகிய பகைவனைத் தனக்குள்ளடக்கட்டும். உனக்கு இன்பத்தையூட்டும் பக்தன் வெல்லுதற்கரிய சத்துருவை யுத்தத்திற் சயிக்கட்டும். அவியளித்து யாகஞ்செய்பவன், யாகஞ் செய்யாதவனுடைய உணவுப் பொருள்களின் பெரும்பகுதியை அநுபவிக்கட்டும்—(எ-று.)

2. வீர,போற்றுக; மனத்தின் விரைபவரை,
போட்டுகநன்; மேகாங்கி மேவார்
சாரும்பேரி னிற்றிடத்தின் மருவுமுளங்
கொள்க; அவி சார் விப்பாய்நீ
யாருமீத் தனவானு யழகினூறு
முறையினிமேல; அழைப்போம் யாமுஞ்
சீரிற்காத்திடும் வகைப் பம்மணப்பதியை
யெக்காலுஞ் சிறக்கத் தாமே.

(இ-ள்.) [இச்செய்யுள் கவி தன்னையே முன்னிலைப் படுத்திக் கூறிக்கொண்டது] விசேஷமாய்த்துதி கூறும் வீரனே! போற்றுவாயாக. மனத்தினும் வேகமாகச் செல்லும் பகைவரை நன்றாய் ஓட்டுவாயாக. சத்துருக்கள் பொருந்திய யுத்தத்திற் றிடம் பொருந்திய மனத்தை யெய்துவாயாக. சோபன செல்வனாய் விளங்கும்வண்ணம் சருபுரோடாசாதியவி யுணவுகளைச் சேகரித்தளிப்பாயாக. யாங்களும் பிரஹ்மணஸ்பதியை யெங்களை ரட்சிக்குமாறு இரந்தழைப்போம்—(எ-று.)

3. அவியதனைச் சிரத்தையுள மனத்தோடுந்
தேவர்களி னரும் பிதாவுக்
கெவன்பிரம ணப்பதிக்கென் றளித் தவனைச்
சேவித்திங் கொழுகுவா, னன்
னவன்சனத்தோ டவனில்லோ டவன் குடும்பத்
தொடுபுதல்வ ரார்ந்தா ரோடு
மவன்றனக்கென் றருநிதியை யன்னமதை
வீரரொடு மடைவான் மன்றே.

(இ-ள்.) எவ்யஜமானன் தேவர்களைப் பரிபாலிப்பவனாகிய பிரஹ்மணஸ்பதிக்குச் சிரத்தையோடு சரு புரோடாசாதி அவிப்பொருள்களை யளித்து அவனை வணங்குவானோ அவ்யஜமானன் தனது பரிஜனங்களோடும் கிருகத்தோடும், பந்துக்களோடும், புத்திரர்களோடும் தனக்கென்று உணவுப் பொருளையும் செல்வத்தையும் வீரர்களோடு பெறுவான்—(எ-று.) அவனெனப் பலமுறையும் ஒருவனையே வற்புறுத்திக் கூறியபடி.

4. நெய்க்கவச மிட்டவவிதனை யளித்துச்
சேவிக்கு நெடியான் றன்னை

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

மெய்க்கவச நெறிகளினூ டெடுப்பான், பம்
மணைப்பதியும்; மிடையுந் துன்ப
மூய்க்குமவர் செல்லலினைக் காத்திடுவான்
றன்பொழித்துத் துயரைக் கூடப்
பொய்க்கடிப்பா னற்புதமா யவன்றன்னைப்
பகைநின்றும் போற்று வானே.

(இ-ள்.) நெய்யினால் உபஸ்தரண அபிகாரங்கள் செய்த அவியுணவுகளைத் தந்து ஸேவிக்கின்ற யஜமானனைப் பிரஹ்மணஸ்பதி உண்மையான நெறிகளினூடு நடத்துவான். துன்ப மூட்டுவோரின் இம்சைகளை விலக்கிக் காப்பான். துன்பத்தை யோட்டித் துயரத்தையு மில்லாமற் செய்வான். அற்புதமாய் யஜமானனைச் சத்துருக்களினின்றும் காப்பாற்றுவான்—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

218. (27) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 5.

17 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமனது புத்திரன் கூர்மன்; (இஷ்டம்போல் கிருத்ஸமதனையும் சொல்வதுண்டு.) வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: ஆதித்தியர்கள்.

(வேறு)

1. நெய்யினை யொழுக்கு மிந்தத் துதிகளைத் துடுப்பா லீசர்
செய்பரா மதிது மக்கட் கூற்றுமே வென்றும்; மித்ர
னையனும் பக னரிய மாவொடு பலசார்த் தோன்றுந்
தூய்யவன் வருண னம்சன் றிறலுற்றோ னெம்மைக் கேட்க.

(இ-ள்.) நெய்யை யொழுகவிடும் இந்த ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறித் துடுப்போடு ஈசர்களாகிய ஆதித்யர்களை யெண்ணி எப்போதும் ஆவுதி செய்வேன். மித்திரனும், பகனும், அர்யமாவும், பலவிடங்களி லநுக்கிரகார்த்தம் உற்பவிக்கும் வருணனும், ஸாமர்த்தியம் வாய்ந்த அம்சனும், (அல்லது அம்சனும், தட்சனு மெனவிரண்டு சிறப்புப் பெயர்களாகக் கொள்ளுவர் மேனாட்டாசிரியர்.) எம் துதிகளுக்குச் செவிதாட்டும்—(எ-று) அம்சனைப் பற்றி மண். 2 சூக். 1 செய். 4 பார்க்க. மித்திரன், வருணனிவர்களைப்பற்றி மண். 1 சூக். 89 செய். 3ற் பார்க்க. "ஆதித்தியர்கள்: இவர்கள் விண்ணி னுன்னதப் பிரதேசத்தி லுறைபவர்கள். நித்தியர், கடக்கரியர், அழிக்கரியர். இவரைத் தாங்குபவள் சநாதனமாயுள்ள அதிதியாம். இவர்களை இதர விண்ணொளிகளோடு தகைப்பது பொருந்தாது, ஆனால் சூரியன், சந்திரன், நாட்கள் முதலிய ஒளிகளுக்கு ஆதாரமானவர்கள். பிற்காலத்தார் இவர்களைப் பன்னிருவ ராக்கித் துவாதச ஆதித்தியர்களென்று கூறினாரேனும் அது வேதத்திற் காணப்படும் ஆதித்யர்களின் தன்மை முற்று முணர்த்தியதாகாது." என்பது மூர் என்பவரது மதம்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 27.

2. ஒருமனத்தோ ரித்தோம மென்னதை யொப்பலின்றே
யரியமா வருணன் மித்ர னாதி யாதித்தியர்கள்
பெரிய சோதியினா ராற்றுப் பெருக்கெனத் தூய்மையுற்றோர்
துரிதமில்லவர்துன்பற்றோ ரருளொடெக்காலுந்தோய்ந்தோர்.

(இ-ள்.) பெரிய ஒளியோடு கூடியவரும், ஆற்றுப் பெருக்கைப் போலச் சுத்தமானவரும், பாபமற்றவரும், துன்பமில்லாதவரும், எக்காலத்தும் நீங்காத வருளோடு கூடியவரும், ஒரு மனத்தோ டுள்ளவருமான அரியமா வருணன் மித்திரன் முதலிய வாதித்தியர்கள் எனது இந்த ஸ்தோமத்தை இன்றைக்கே யொப்புக்கொள்ளட்டும்—(எ-று)

3. விரிவுளோ ரிவ்வாதித்த ராழ்ந்தவ ரிடுக்கணற்றோ
ரரிகளா வதைப்போர் பற்பல்கண் ணுளோ ருள்ள மூடு
பரிவொடு சென்று பாவப் புண்ணியச் செயல்பார்க் கின்றார்;
பரமதூரத்தி லுள்ள யாவையு நிருபர்க்கண் ணாம்.

(இ-ள்.) விஸ்தாரமாகப் பரந்துள்ளவர்களும், ஆழ்ந்த புத்தியுள்ளவர்களும், பகைவரா லிம்சிக்க முடியாதவர்களும், சத்துருக்களைக் கொல்லுபவர்களும், பலகண்களோடும் கூடியவர்களுமான இவ்வாதித்தியர்கள் மக்கள் மனதுக்குட் புகுந்து பாப புண்யங்களைப் பார்க்கிறார்கள். அதிதூரத்திலுள்ள எல்லாவஸ்துக்களும் ராஜாக்களாகிய இவர்களது அருகிலே வந்து தங்குகின்றன—(எ-று.)

4. தாவர சங்க மத்தைத் தாங்குவோர், தேவ, ரெல்லா
வோவரு முலகு மோம்புந் தீர்க்க கன்மத்தோர், செல்லின்
மேவிய நீரைக் காலத் தூற்றியே காப்போர். பாபஞ்
சாவுறப் புடைக்கு மாதித்தியர், மகவுண்மை வாய்ந்தோர்.

(இ-ள்.) தாவர ஜங்கமங்களைத் தாங்குபவர்களும், தேவர்களும், எல்லாப்புவனங்களையும் பரிபாலிப்பவர்களும், தீர்க்க யோசனையோடு கூடியகன்மங்களைச் செய்பவர்களும், மேகநீரைக் காலமழையாகப் பெய்வித்து ரட்சணை புரிபவர்களும், பாபத்தை யறவொழிப்பவர்களும், ஸத்திய யக்ஞத்தோடு கூடியவர்களுமான ஆதித்தியர்கள்—(எ-று.) எம்மதிணர்களாகட்டு மெனக் கூட்டிமுடிக்க வென்பார் ஸாயணர்.

5. நடுக்கத்து மரியமா னற் சுகத்தினை நாட்டு மிந்த
விடுக்கரு முந்துணையை மேவல்யா னதிதி மக்காள்;
இடுக்க ணற்றிடநீர் காட்டு நெறியின், மித்திர வருணீர்,
ஒடுக்கல்யான்பாபந்தனைச்செலாநெறியொழித்தல்போன்றே

(இ-ள்.) ஆதித்தியர்களே! ராட்சஸாதிகள் வருவார்களென்று பயப்படுங்காலத்தும் அரியமா சுகத்தை நாட்டுகின்ற உம்முடைய காவல்களை யானடையட்டும். மித்திராவருணர்களே! துன்பற நீங்கள் வழிகாட்டயான் செல்

லத்தகாத நெறிகளை விலக்குவது போலப் பாபங்களை யொழிக்கட்டும்—(எ-று.) அரியமாவையும் விளியாகக் கொள்ளுவர் ஸாயணர்.

வருக்கம் 6.

6. அரியமான் மித்திரர்கா, ளுந்நெறி சுகப் போக்கோடு
வருணனே,மூட்களி ன்றிச் சுகதரமாக வேய்க;
பெரியவந் நெறியி லாதித்திய ரெமைப் பரிந்து பேசல்;
அருஞ்சுக மியைக்குந் தஞ்ச மழிவில தெமக் களிக்கல்.

(இ-ள்.) அரியமானே! மித்திரனே! வருணனே! உங்களது மார்க்கங்கள் சுகமாகப் போகக் கூடியவையாயும், முட்களற்றவையாயும், சுகதரமானவையாயும் பொருந்துக. ஆதித்தியர்களே! அந்நெறியி லெங்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவீர்களாக. எங்களுக்குச் சுகத்தைத்தரும் அழிவில்லாத சரணிடத்தைத் தருவீர்களாக—(எ-று.)

7. மன்னவராகு மக்கள் மருவிய வதிதி யெங்க
ளொன்னலர் தம்மைத் தூர வோட்டுக; அரியமானு
நன்னய நெறிக ளூடு நடத்துக; பல்வீர ரெய்தி
யின்னலற் றெய்த, மித்ரா வருணரி னுயர்ந்த காப்பே.

(இ-ள்,) ராஜாக்களாகிய புத்திரர்களைப் பெற்ற அதிதி எங்களை யிம்சிக்கும் பகைவர்களைத் தூர வோட்டுக. அரியமான் எங்களை நல்ல மார்க்கங்களில் நடத்துக.வீரியம் வாய்ந்த பலபுத்திரர்களையும் யாங்கள்பெற்றுத் துன்ப ரஹிதராய் மித்ராவருணர்களின் பாதுகாப்பினை யடைவோமாக—(எ-று.).

8. பூமிமூன் றெடுப்பர் மேலு மொளியுள மூன்று மேந்தி
யோமென யக்ஞ நோன்பி னுளுற்றுவர் மூன்று கன்மம்;
காமுறும் மகிமை, யாதித் தியவர்காள், மகத்தா லோங்கும்;
வாமமா மது, வருண மித்திர வரிய மானே.

(இ-ள்.) அவ்வாதித்தியர்கள் ஸ்வர்க்கம் பூமி அந்தரம் என்னும் மூன்று பூமிகளையுந் தாங்குவர். மேலும் அம்மூன்றிடங்களிலும் சூரியன், அக்கினி, வாயு என்னும் மூவர் ஒளியுள்ளவர்களையும் நிறுத்துவர். யக்ஞ விரதங்களில் (ரஸ ஆதான, தாரண, விஸர்ஜனம்) என்னும் மூன்று கர்மங்களையும் புரிவர். ஆதித்தியர்களே! உம்மகிமை யக்ஞத்தினுல் ஓக்கமடைகிறது. அர்யமாவே,மித்திரனே,வருணனே, அம்மகிமை அழகுவாய்ந்ததாம்.(எ-று.) ரஸஆதான, தாரண, விஸர்ஜனம் என்பது மழைநீரை இழுத்தலும் அடக்குதலும், பின்வெளி விடுதலுமா மென்பர் மேனுட்டாசிரியர்.

9. பொன்மய,ரொளியோ,ராற்றுப்பெருக்கெனத்தூயோர்தூங்கா
வன்மைய, ரிமையார், யாரும் வலித்திட வடங்கார்,நேர்மை
துன்னிய மர்த்தி யற்காத் தூக்கினர் மூன்று திவ்ய
நன்னய வொளிக டம்மை, நலம்பெறப் பலர் போற்றுந்நேர்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 27.

(இ-ள்.) பொன்னுபரணங்களை யுடல் முழுதும் மணிந்து பொன்மயமாகத் தோற்றுபவர்களும், காந்தியுள்ளவர்களும், ஆற்றுப் பெருக்கைப் போலச் சுத்தமானவர்களும், ஸ்வப்ன நிலையாகிய தூக்கத்தை யடையாதவர்களும், இமைகொட்டாதவர்களும், எவராலும் இம்சிக்க முடியாதவர்களும், பலராலும் நன்றாகத் துதிக்கப் படுபவர்களுமாகிய ஆதித்தியர்கள், நேர்மையாக நடக்கும் மர்த்தியனாகிய யஜமானனுக்காக, விண்ணிற் பிறந்த அக்நி, மின்னல், சூரிய னென்னும் மூன்று ஜோதிகளையும் தூக்கிப் பிடித்தார்கள்—(எ-று.) ஸாயணர், தாரபூ(p)தா:என்பதற்கு ஆற்றுப் பெருக்கெனத் தூயோர் என்னாது, நீரோட்டத்திற் கழுவிவிட்டது போல நிமர்லமானவர்களுமென்பார். மேல் மண். 2 சூக். 27 செய், 3லும் இச்சொற்றொடர் வந்துளது காண்க.

10. வருணா னுமசுர, தேவர் மர்த்திய ரேனு மெல்லாச்
சரணர் தங்கட்கு மன்னுய்ச் சார்கிறாய்; நன்கு காணத்
தருகுவாய் சரற்காலங்க ளூறொடமர்; இதத்தைச் செய்யும்
பெருகுறு வானுன் முன்னோர் பெற்றன பெறுவே மாக.

(இ-ள்.) வருணனே! (அஸுரனே!) பகைவர்களை யடக்குவோனே! தேவராயினும், மனுஷ்யராயினும் எல்லாப் பக்தர்களுக்கும் நீ அரசனாகின்றாய். யாங்கள் நன்றாய்க் காணும் வண்ணம் எங்களுக்கு நூறு மாரிக்காலங்கள் அல்லது வருஷங்களை யளிப்பாயாக. எங்கள் முன்னோர் பெற்றிருந்த இதஞ் செய்யும் நீண்டவாயுளை யாங்களும் பெறுவோமாக—(எ-று.) அஸுரன் மண். 1 சூக். 24 செய். 14 பார்க்க.

வருக்கம். 7.

11. வலமிட மறியே னன்றிக் கிழக்குமேற் கேனுங் காணேன்;
நலமுள வசுக்கா, ளாதித் தியவர்காள், பக்குவத்தின்
மலிவினுங் குழப்பம் வாய்ந்த வதியினும் வழிநீர்காட்டச்
சலன மில்லாது சோதி தன்னை யானடைக நன்கே.

(இ-ள்.) செல்வவான்களாகிய வஸுக்களே! எனக்கு வலப்பக்கமுந் தெரியாது; இடப்பக்கமும் தெரியாது. அன்றியும் கிழக்கையும் மேற்கையுமறியும் சக்தியுமெனக்கில்லை. யான் பக்குவப்பட்ட புத்தியோடிருப்பினும், மனக்குழப்பத்தோ டிருப்பினும், நீங்கள் வழிகாட்டப் பயமில்லாது யான் அடைய வேண்டிய ஜோதியை யடைவேனாக—(எ-று.) பயத்தைத் தராத ஸூரிய தேஜஸை யடைவேனாக வென்பதும் ஒன்று. அற்றேல், ‘சலனமில்லாத சூரன் சோதியைச் சார்க யானே.’ எனக்கடையடியை மாற்றிப் படிக்க. உன்செயலே யன்றி யென் செயலென்று முலகிலில்லை! என்றபடி.

12. உண்மையை நடத்து மன்னர்க் குதவுறு மவிபோ, னென்றுந்
திண்மையார் காப்பாலன்னோர் சிறம்பெற வளர்க்க லுற்றேன்,
வண்மையோ னாகிச் செல்வ முதன்மையிற் றேறி னோங்கி
யொண்மையார் கீர்த்தி மானு யொளிருவான் மகக்கூட்டத்தே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்.) உண்மையை நடத்தும் மன்னவர்களாகிய ஆதித்தியர்களுக்கு அவியளிப்பவனும், எக்காலத்தும் அவர்களது வலிமை பொருந்திய பாதுகாப்பை யடைந்து அவர்களால் வளர்க்கப்பெற்றவனுமான யஜமானன் தூர்தாவாய்ச் செல்வத்திலுங் கவுரவத்திலும் முதன்மையை யடைந்து, யக்ஞக் கூட்டத்திலும பிரசஸ்தி வாய்ந்து, தேரில் விளங்குவான்—(எ-று.)

13. சுத்த, னொரிடுக்க ணில்லான், செறிந்த பெருணவன், வீர
ரொத்திடு நல்லோன், பச்சைப் பயிர்செறி யுதகச் சாரி
னத்திலே யுறைவான்; ஆதித்தியர்தங் காவலினை நண்ணு
முத்தமன் றன்னைச்சேய்மையணமையினுறைவோர்கொல்லார்.

(இ-ள்) சுத்தனும், ஒருதுன்பமு மில்லாதவனும், பிரபூதமான உணவுப் பொருள்களோடு கூடியவனும், வீரர்களோடு கூடிய நல்லவனுமாகிய யஜமானன் ஸஸ்யாதிகள் நிறைந்து தண்ணீர் குலவிய விடங்களில் விரும்பி வசிப்பான். ஆதித்தியர்களுடைய காவலினை யடைந்த அவ்வுத்தமன் தூரத்திலேனும் சமீபத்திலேனுமுள்ள பகைவரால் வருத்தப்பட மாட்டான்—(எ-று.)

14. அதிதி மித்திர வருண வெம்பிழை வேறுவேறு
பதிவுற நினக்கிழைத்த வவற்றை மன்னிக்கல்; வேந்தே,
வதியுறு பயமொழித்த பெருஞ்சுடர் மருவல் யானே;
அதிநெடு மிருளு மெய்மை யண்முறு தொழிக நன்கே.

(இ-ள்.) அதிதியே! மித்திரனே! வருணனே! உங்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக யான் புரிந்த வபராதங்களைத் தனித்தனியாக ஒவ்வொருவரும் மன்னிப்பீர்களாக. (சூரியாம்சமாகத் தோற்றும்) இந்திரனே! பயமொழிந்த உனது பெருஞ்ஜோதியை யானடையட்டும். நீண்ட இருட்காலமானது எங்களைக் கவ்விக்கொள்ளாமலிருக்கட்டும்—(எ-று.) அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை யெனக்களித்துத் தூமாதி மார்க்கங்கள் என்னை விட்டொழியுமாறு செய்க வெனக் கவிவேண்டிக் கொண்டவாறு.

15. இருவரு மிசைந்தன் னுனுக் கியைவுற விண் மழையைத்
தருகுவர்; சோபனத்த செல்வயார்ந் தடைவன் சீரை;
இருவகைத் தலமுங் கைக்கொண் டேகுவன் போருக்கன்னற்
கிருவகைப் பாதியுந் தந் நன்மைக ளியைக்கு மன்னே.

(இ-ள்.) பூமி வானங்களாகிய இருவரும் ஒன்றுகூடி அவ் யஜமானனுக்கு ஆகாசத்திலிருந்து மழைநீரை நிறைய வளிக்கின்றனர். சோபன செல்வத்தைப்பெற்று அவன் கீர்த்தியை யடைவான். தனது நிவாஸஸ்தலத்தைக் காப்பாற்றிக்கொண்டும், பகைவனது நிவாஸஸ்தலத்தைத் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டும் அவன் யுத்தத்திற்குச் செல்லுகிறான். அவனுக்குப் பூமியாகிய பாதியும், விண்ணாகிய பாதியுந் தங்கள் தங்கள் நன்மைகளை யளிக்கின்றன—(எ-று.)

16. வணங்கிடத் தக்கி ராதித் தியவர்கா ளுந்தமாயை
யணங்குறுத்தும் பகையை யடக்குவ, வொன்னார்மீக்க

மண்டலம் 2 சூக்தம் 28.

வணங்குற விரித்த பாச மிவற்றை யான், குதிரைவீர
னிணங்கவே தாண்டல்; தஞ்சந் துன்பின்றிப்பெரிதா யெய்தல்.

(இ-ள்.) வணங்குதற் குரியவர்களே! ஆதித்தியர்களே! துரோகமி ழைக்கும் பகைவர்களை யடக்கும் உமது மாயைகளையும், பகைவர் துன்புறுமாறு விரித்த பாசக்கயிறுகளையும் யான் குதிரைவீரனைப்போலத் தாண்டிச் செல்லுக. ஒருவிதக் கஷ்டமுமில்லாமற் பெரிய பற்றுக் கோடாகிய உனது சரணிடத்தை யாங்களடையட்டும்—(எ-று.)

17. துன்று மென்னன்பன் செல்வவான் மிகப் பொருளளிப்போன்
கன்று மின்மையினைத் தோய, வருணா, யான் காணு தேய்க;
நன்றுற வியனுஞ் செல்வ, மன்ன, வெற்மோங்கி நிற்க;
மன்றினின் வீரரோடும் பெருந்துதி யாம் வழங்க.

(இ-ள்.) வருணனே! எனக்கு ஆப்தனும், செல்வவானும், மிகவும் அவிப்பொருள்களைத் தருபவனுமான யாககர்த்தா தரித்திரத்தை யடைந்து கஷ்டப்படுவதை யாமென்றும் பாராதிருக்கட்டும். அரசனே! நல்ல நியமங்களோடு கூடிய செல்வம் எனக்கு எப்போதும் குறைவில்லாம லோங்கிநிற்கட்டும். யக்ஞக்கூட்டத்தில் வீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு யாங்கள் உனக்குச் சிறந்த துதிகளைக் கூறட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 8.

219. (28) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 6.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெ கூர்மன்; (கிருத்ஸமதனையுஞ் சொல்லுவர்.) வடமொழிச் சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: வருணன்.

இச்சூக்தமும் வருணனைச் சேர்ந்ததே. பயத்தையும் பாபத்தையும், ருணத்தையும், தரித்திரத்தையும், துஸ்வப்நத்தையும் இது போக்குமென்பர்.

1. சுயப்பிர பையின ளுதித் திபன்கவி யுடைய விப்போற்
றயற்பொரு ளெவற்றின் மேலு மகிமையிற் சிறந்து நிற்க;
வயப்பெரும் வருணன் யாகம் வயக்குவோ னிடத்து மிக்க
நயப்பொடு களிப்போன் மாட்டுக் கீர்த்தியை யாசிப்பேனே.

(இ-ள்.) ஸ்வயம்பிரகாசனும், அதிதி புத்திரனும், மேதாவீயுமாகிய வருணனுக் குகந்த இந்த ஸ்தோத்திரம் எல்லாப் பொருள்களையும் தனது மகிமையால் அடக்கிக்கொள்ளட்டும். வெற்றி பொருந்திய பெரியவனும் யக்ஞ கர்த்தாவினிடத்து மிகவும் ஸந்தோஷிப்பவனுமாகிய வருணனிடத்து யான் நல்ல கீர்த்தியை யாசிப்பேன்—(எ-று.)

2. நன்குற வோதி யுன்னைத் துதிக்கும் யாம் வருணா, வுன்பா
லின்புற விளங்குஞ் செல்வ முன்னைப்பணி நோன்பி லெய்தல்,

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

பொன்பெறு பசுக்க ளார்ந்த வைகலைத் தினமும் பின்சென்
றன்புறு மெரியி னுன்னைத் துதிகொடு போற்று வேமே.

(இ-ள்.) வருணனே! நன்றாக அத்தியயாகஞ்செய்து உன்னைத் துதிப்பவர்களும், அழகு மிக்க பசுக்களோடு (ஈண்டு கதிர்க் கற்றைகளோடு என்னும் பொருளென்பார் ஸாயணர்.) நிறைந்த விடியற்காலம் தோற்றிய வுடனே கடைந்தெடுத்து மூட்டப்படும் அக்கினியைப்போலத் தினந்தோறும் உன்னைப் போற்றுபவர்களுமான யாம் உன்னைச் சேவித்துக்கொண்டே நல்ல செல்வங்களைப்பெறட்டும்—(எ-று.)

3. நன்னய நேதா வாரும் வருணா பல் வீர ரோடு
மின்னலப் பலர்ப்போற் றுநற்ரு புன்சர ணெய்தல் யாமும்;
இன்னலற்றிடு தெய்வங்கா ளதிதி புத்திரரா வேய்ந்தீர்,
மன்னனை புரிவீ ரெந்தம் பிழைகளை நட்புக் கொண்டே.

(இ-ள்.) நன்றாக நடத்துவிப்பவனாகிய வருணனே! பல வீரர்களையும், பலருந் துதிக்கும் புகழ் வசனங்களையு மடைந்தவனே! யாங்கள் உனது தஞ்சத்தை யடைவோமாக. துன்பமற்ற தேவர்களாகிய அதிதி புத்திரர்களே! எமது தோழமையை யெண்ணி எங்களது அபராதங்களைப் பொறுப்பீர்களாக—(எ-று.) மன்னனை, மன்னன, திசைச்சொல், பொறுத்தல் என்பது பொருள்.

4. தாங்குவோ னான வாதித்திய னறலினை யெச்சாரும்
வீங்கிட விடுத்தான்; வெள்ளம் வருணனாணையிற் செல்கின்ற;
பாங்கினி விளைப்பாரற்றே யிடையறா திவை நன்றோடும்;
ஈங்கு வல்விரைவின் வீழும்,புள்ளென வெம்மைச் சூழ்ந்தே.

(இ-ள்.) நீரை யணைதாங்குவதுபோலத் தாங்கும் ஆதித்தியனாகிய வருணன், தண்ணீரை எல்லாப்பக்கத்தும் பெருகுமாறு விடுத்தான். வெள்ளங்கள் வருணனது ஆக்ஞையினாலே ஓடுகின்றன. இவ்வெள்ளங்கள் இளைப்பாறுவதுமில்லை; இடைமுறிந்து நின்றுபோவதுமில்லை. பட்சியைப் போல வெம்மைச் சூழ்ந்து வேகமாகக் கீழே விழுகின்றன—(எ-று.) ஆதித்தியன், அதிதி புத்திரன்.

5. கயிற்றினை யவிழ்க்க லென்னக் கலுடத்தினின்று மென்னை
யயிர்ப்பறத் தளர்த்தாய்; உன்றன் ரிதநிறை நதியை யாங்கள்
சயத்தொடும் வருண வெய்தல்; துதியிழை தந்து சேதம்
பயிற்றிடல்; முடியு முன்னென் கன்ம மெய்யழிவையெய்தல்.

(இ-ள்.) என்னைக் கட்டியிருக்குங் கயிற்றை யவிழ்த்துவிடுதல்போல வெனது பாபங்களைச் சந்தேகமற நீக்குவாயாக. வருணனே, உன்னுடைய ரிதம் (தண்ணீர் அல்லது ஒழுங்கென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) நிறைந்த நீரோட்டங்களை யாங்களடையட்டும். ஸ்தோத்திரங்களாகிய படத்தை யுருப்ப

மண்டலம் 2 சூக்தம் 28.

டுத்த யா முபயோகிக்குஞ் சொற்களாகிய (தந்து) நூல் அறுந்து போகாமலி ருக்கட்டும். எனது கன்மம் முடிவதற்கு முன் அதன் அங்கங்கள் அழிந்துபோ காமலிருக்கட்டும்—(எ-று.) படம், வஸ்திரம் பயின்றிடல், பயிற்றிடலெ ன வெதுகை நோக்கி வலித்தது. தந்து, நூல்.

வருக்கம் 9.

6. வருணா,வென் பயத்தைத் தூர வோட்டுக; மகமார் மன்ன,
வருமையி னென்னை யேற்க; கன்றுக் தும்பினைத் தெறித்தல்
பொருவ வென் றுயரைப் போக்கல்; பொருங்கு நீ தூரப் போகின்
மருவுமென் கண்ணிமைக்கு மன்ன னல்லன் கண்டாய்.

(இ-ள்.) வருணனே! எனது பயத்தைத் தூர வோட்டுவாயாக. யக்ஞ வானுன அரசனே! என்னை அன்போடு ஏற்றுக்கொள்வாயாக. இடையன் கன்றுக்குட்டியின் தும்பினைத்தெறித்துவிடுதல்போல எனது துயரங்களைப் போக்குவாயாக. நீ என்னைவிட்டுத் தூர விலகிப்போனால், என் கண்ணி மைகளை யசைப்பதற்குக்கூட வெனக்குத் திறமை கிடையாது—(எ-று.) எனது கண்ணிமைக்குக்கூட நான் அரசனல்ல வென்றது, எனது கண்ணி மையைக்கூட என்னால் கையாள முடியாது என்றபடி.

7. இட்டிக்க ணை மாற்று மவனை யிம்சிக்கு மந்தக்
துட்டவெம் படைகள் கொண்டு,வருணனே,யசுர,வெம்மைக்
கட்ட மார்ந்திட வதைக்கல்; ஒளிவிடுத் தெங்கு மேகல்;
இட்டம்போல்யாங்கள் வாழ்வானை மைப்பகைப்பவரை யோட்
டல்.

(இ-ள்.) வருணனே, அஸுரனே! யக்ஞத்தினிடத்துப் பாபம் புரி பவனை வதைக்கும் அந்தக் கொடிய ஆயுதங்களால் எங்களை யடித்துவிடாதே. ஒளிநிறைந்த விடத்தைவிட்டு வேறு எங்கும் யாங்கள் செல்லாதிருக்கட்டும். எங்கள் இஷ்டம்போல யாங்கள் சுகப்படுமாறு, எங்களைப் பகைத்து வெறுப் பவரைத் தூர வோட்டுவாயாக—(எ-று.) அஸுரன், தேவன் என்னும் பொருளில் வந்தது. மண். 1 சூக். 23 செய். 14 பார்க்க.

8. பல்லிடத் துற்பவிக்கும் வருணனே! பண்டு போலச்
சொல்லுவ மின்றும் பின்னு நமத்தொடு தோயுன் போற்றை;
ஒல்லுரு யெவரும் வெல்ல, வுனதழி வெய்தா நோன்பு,
கல்லகமீதிற் போலக்,கனக்க வுன்னிட நிலைத்த.

(இ-ள்.) பலவிடங்களிலும் தோன்றும் வருணனே! முற்காலத்திற் போலவே இப்பொழுதும், இனிவருங்காலத்தும், நம வென்னும் வாக்கோடு கூடிய உனது ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோம். எவராலும் ஜயிக்க முடியா தவனே! கெடுக்க முடியாத வுனது விரதங்கள், மலையின்மேல் பதித்தவற் றைப்போல என்னிடத்தில் நன்றாக நிலைத்துள்ளன—(எ-று.)

9. கடன்களைத் தூர வோட்டி யின்றும் யான்செய்த நீர்க்கல்;
பிடனுறப் பிறவரிட்டும் செல்வத்தின் யான் புசிக்கல்;
அடலுறு மரசே யின்னு மளவிலா வைக லெங்கட்
படருறும்; வருண, வன்ன பகல்களி லெமைவாழ் விக்கல்.

(இ-ள்.) என் பிதாவின் கடன்களையெல்லாம் தவிர்ப்பதோடு இப்பொழுதும் என்னுடைய கடன்களையும் நீக்குவாயாக. மற்றவர்களது செல்வத்தி னுதவியால் யான் என்றும் போகங்களை யநுபவியாமலிருக்கட்டும். வலிமை பொருந்திய அரசனே! வருணனே! இன்னும் கணக்கில்லாத பகல்களை யாங்கள் பார்க்க நேரும். அப்பகல்களில் யாங்கள் எப்போதும் வாழ்ந்திருக்குமாறு செய்வாயாக—(எ-று.) வைகல், ஈண்டு இலக்கணையாற் பகலைக்குறித்தது. மேனாட்டாசிரியர் இவ்விருக்குக்கு வேறுமாதிரி உரை கூறுவர். 'நான்செய்த பாபங்களையெல்லாம் என்னின்றுந் தூரவோட்டுக. அரசனே! பிறருடைய குற்றங்களுக்காக யான் அவஸ்தைப்படாமலிருக்கட்டும். அநேக வைகல்கள் இன்னும் எங்களுக்கு வரவிருக்கின்றன. வருணனே, இவ்வைகல்களில் யாங்கள் ஜீவிக்கும்போது எங்களை நடத்துவாயாக.' ருணம் கடனென்னுது பாபமென உரைகூறுவார் இவர். என் பிதாவின் கடன்களையும் என்று உரை கூறியது ஸாயணருரையைப்பின்பற்றியதாம்.

10. அரசனே நண்பனன்றிச் சுற்றமே யெனினு மென்னை
விரசுறு கனவிற் பீதி யெய்துறப் பய முறுத்திற்,
றிருடனே யன்றிக் கோநா யேனு மெங்களைத் துனபூட்டின்
வருணனே, யவற்றை நீக்கி மகிழ்வொடு காக்க நீயே.

(இ-ள்.) அரசனே! வருணனே! சிநேகிதனாயினும், சுற்றத்தானாயினும் என்னைத் தூக்கத்திலும் நடுங்கும் வண்ணம் பயமுறுத்துவானேனும், திருடன் அல்லது காட்டுநாய் எங்களுக்குத் துன்பத்தை விளைப்பினும், அவற்றை விலக்கி நீ எங்களைக் காப்பாயாக—(எ-று.)

11. துன்று மென்னன்பன் செல்வவான்மிகப் பொருளளிப்போன்
கன்று மின்மையினைத் தோய, வருண, யான் காணேதய்க;
நன்றுற வியமஞ் செல்வ, மன்ன, வெற் றோங்கி நிற்க;
மன்றினில் வீரரோடும் பொருந்துதி யாம் வழங்க.

(இ-ள்.) வருணனே! எனக்கு ஆப்தனும், செல்வவானும் மிகவும் அவிப்பொருள்களைத் தருபவனுமான யாககர்த்தா தரித்திரத்தை யடைந்து கஷ்டப்படுவதை யானென்றும் பாராதிருக்கட்டும். அரசனே நல்ல நியமங்களோடு கூடிய செல்வம் எனக்கு எப்போதும் குறைவில்லாமலோங்கி நிற்கட்டும். யக்ஞக்கூட்டத்தில் வீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு யாங்கள் உனக்குச் சிறந்த துதிகளைக் கூறட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 10.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 29.

2 0 (29) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 7.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி ஷை கூர்மன் (கிருத்ஸமதனென்றும் சொல்லலாம்); வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: விசுவதேவர்கள்.

1. திடவிரதத்தி ராதித்தியர் வணக்குரியீ ரென்றன்
செடியினைத் தூரவோட்டல் மறைவினிற் பெற்றாளென்னக்;
கடவுளீர், வருண மித்ரிர், காது தந்திடுவீ ருந்தந்
திடநய மோர்ந்தே யுமைத் துணைக்கெனக் கூவுகின்றேன்.

(இ-ள்.) திடம்பொருந்திய நோன்புகளோடு கூடியவர்களும், வணங்கத் தக்கவர்களுமான ஆதித்தியர்களே! மணமின்றி மறைவாகக் குழந்தையைப் பெற்றவள் அக்குழந்தையை யெறிந்துவிடுவதுபோல எனது பாபங்களைத் தூர வோட்டுவீர்களாக. வருண மித்திரர்களே! தேவர்களே! எல்லாருடைய ஸ்தோத்திரங்களுக்கும் காதுகொடுப்பவர்களே! உம்முடைய உறுதியான நண்மைக் குணத்தை யறிந்தே யுங்களைத் துணைக்கழைக்கின்றேன்—(எ-று.)

2. தேவர்கா ணீரென் பூர்வ சிந்தையும் வலியு மாவீர்;
யாவ ரெங்களைப் பகைப்போ ரவர்களைப் பிரித்து நீக்கல்;
மேவலர் தம்மை வாட்டும் வெகுளியீ ரெமைப் பொறுக்கல்;
ஆவலி னெனக்கு நன்மை யளிக்க வின்றும் பின்னும்.

(இ-ள்.) தேவர்களே! நீங்களே எனது முன்யோசனையாம். நீங்களே எனது பலமுமாவீர். எங்களை வெறுப்பவர்களைத் தூர விலக்குவீர்களாக. சத்துருக்களை வாட்டும் கோபமுள்ளவர்களே! எங்கள் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்வீர்களாக. எனக்கு இன்றைக்கும், பின்வரும் நாட்களிலும் நன்மையைச் செய்வீர்களாக.—(எ-று.)

3. இன்றும் பின்னரும்யாமுங்கட்கென்செயக்கடவோ,மென்றுந்
துன்றிய நட்புக்கொண்டு, வசுக்களே, யாதுசெய் வோம்?
கன்றலில் சுகத்தை, யாதித்தியவர்காள், வருண மித்ரி;
ரின்றெமக் களிக்க நீங்க, ளிந்திர மருத்து வோரே.

(இ-ள்.) இன்றைக்கும் பிற்காலத்தும் யாங்கள் உங்களுக்காக என்ன செய்யக் கடவோம்? எக்காலத்திலும் சநாதனமாகப் பொருந்திய சிநேகத்தைக் கொண்டு, வசுக்களே, யாங்கள் என்செயச் சக்தியுள்ளவர்களாவோம்? ஆதித்தியர்களே! மித்திராவருணர்களே! இந்திர மருத்துக்களே! அழிவில்லாத சுகத்தை யின்று எங்கட் களிப்பீர்களாக—(எ-று.) இந்திர மருத்துக்களும், மித்திரா வருணர்களும் இணைத் தெய்வங்களென்க.

4. தேவர்காணீரே யெங்களுற வினர்; துதித்திரக்கு
மாவலோ னெனக்கு நன்மை யளித்திடீர்; உந்தேர் மந்த

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

மேவியகதியின் யாகக்கடை வராதொழிக; உம்போற்
றுருவரு சுற்றத்தார்க்கட் சலிப்பென்று மடையாதேய்க.

(இ-ள்.) தேவர்களே! நீங்களே எங்களுக்குச் செல்வந்தரும் பந்துக்களாவீர்கள். ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறி யாசிக்கும் எனக்கு நன்மையைத் தருவீர்களாக. உங்களது தேர் எங்கள் யக்ஞத்தினிடத்து மெதுவாக வாரா மலிருக்கட்டும். உங்களைப் போலொத்த நல்ல பந்துக்களிடத்தில் யாங்கள் சலிப்புக் கொள்ளாம லிருக்கட்டும்—(எ-று.) வேகமாக வரட்டும் மென்றபடி.

5. ஒருவன் யா னுங்கண் மாட்டுப் பெருந்தவ றுஞற்றியுள்ளேன்;
அருநெறியொழிந்தான் றன்னைப்பிதாவெனவென்னைக்கண்டித்தீர்
பெரிதுஞ் சேய்த்தாகல் பாசம்; தேவர்காள் பாவம் பேர்கல்;
கருதுறுங் குஞ்சுத்தாயை வேடனி, னென்னைக்கைக்கொள்ளல்.

(இ-ள்.) யான் ஒருவனே யுங்களிடத்துப் பெரிய குற்றத்தைச் செய்துள்ளவன். நெறிபிசகி யொழுகும் புத்திரனைப் பிதாகண்டிப்பதுபோல என்னைக் கண்டித்தீர்கள். தேவர்களே! என்னை மோசஞ்செய்யும் பாசங்கள் என்னின் றூரவிலகட்டும். அவ்வகையேபாபங்களும் என்னை விட்டுத் தூரச் செல்லட்டும். குஞ்சைக்கருத்தொடு நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் பட்சியை வேடன் கைக்கொள்ளுவதுபோல என்னைக் கைக்கொண்டு விடாதீர்கள்-(எ-று.) வேடனின் என்ற சொல் ஸாயணருரையிற் கண்டது. அச் சொலின்றிப் பொருள் சிறப்பதில்லை. மேனாட்டாசிரியர் அருநெறி யொழிந்தான் றன்னை யென்பதற்குப் பதிலாகச் சூதாடியை யென்பார். ஆனால் ஸாயணர் அபத (Th) ப்ரவருத்தம் புத்ரே என்றே உரை கூறியுள்ளார்.

6. வணங்குதற்குரியீ ரொம்மை நோக்கி யின்றணைக, வும்மை
யிணங்குறு மனத்தின் யானும் பயத்தொடு மெய்து மாறே;
அணங்கறக் காக்க வோநா யழித்திடா துய்க்க வெம்மை;
வணங்குதற் குரிய தேவீ ரவகடச் செயலைக் காப்பீர்.

(இ-ள்.) வணங்குதற்குரியவர்களே! பயத்தோடும், உங்களைச் சேர வேண்டு மென்னுங் கருத்தோடு மடையுமாறு நீங்கள் எங்களை நோக்கி வருவீர்களாக. வணங்குதற் குரியவர்களே! தேவர்களே! எங்களுக்குத் துன்ப நேராத வண்ணம் காப்பீர்களாக. எங்களை ஓநாய் போன்ற திருடர்கள் அழிக்கா வண்ணம் பாதுகாப்பீர்களாக. எங்களது அவகேடான செய்கைகளையும் நேராதபடி தடுப்பீர்களாக—(எ-று.)

7. துன்று மென்னன்பன் செல்வவான்மிகப் பொருளளிப்போன்
கன்று மின்மையினைத் தோய, வருண, யான் காணு தேய்க;
நன்றுற வியலுஞ் செல்வ மன்ன, வெற் கோங்க கிற்க;
மன்றினில் வீரரோடும் பெருந்துதி யாம் வழங்க.

(இ-ள்.) வருணனே! எனக்கு ஆப்தனும், செல்வவானும், மிகவும் அவிப்பொருள்களைத் தருபவனுமான யாககர்த்தா தரித்திரத்தை யடைந்து

கஷ்டப்படுவதை யானென்றும் பாராதிருக்கட்டும். அரசனே நல்ல நியமங்களோடு கூடிய செல்வம் எனக்கு எப்போதும் குறைவில்லாமலோங்கி நிற்கட்டும். யக்ஞக்கூட்டத்தில் வீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு யாங்கள் உனக்குச் சிறந்த துதிகளைக் கூறட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 11.

221. (30) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 8.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—10 திருஷ்டுப், 11, ஜகதி; தேவதை: 1—5 இந்திரன், 6 இந்திர ஸோமர்கள், 7 இந்திரன், 8 ஸரஸ்வதி, 9 பிரஹஸ்பதி, 10 இந்திரன், 11 மருத்துக்கள்.

1\. ரிதத்தினைக் கூட்டுந் தேவ னிந்திர னகியைக் கொன்றோ
னிதத்தொடு மியக்குங் காந்தி யேய்ந்தவற்காகத் தண்ணீ
ரதர்ப்படு மிடையறாதே; யகசெலா நீரி னோங்கும்;
முதற்க ணந் நீரி னோட்டந் தொடங்கிய காலம் யாதே?

(இ-ள்.) யக்ஞத்தை (அல்லது தண்ணீரை யென்பார் ஸாயணர்.)க் கூட்டுவிக்குந் தேவனும், அகியைக் கொன்றவனும், எல்லாவற்றையு நடத்துவிக்கும் ஸவிதாவுமாகிய இந்திரனுக்காகத் தண்ணீர் இடையறாது ஓடும். எல்லா நாட்களும் நீரோட்டங்களோடு நிறைந்து விளங்கின. முதன் முதல் அந்நீரோட்டமானது ஓட ஆரம்பித்த காலத்தை யாரறிவார்கள்?--(எ-று.) இந்நீரோட்டம் என்றும் உள்ளது என்பது கருத்து.

2\. விருத்திரற் காக வுண்டி வேண்டியே கொண்ட காலை,
யருத்தியி னவன்றா யன்ன தறிந்தவற் கெடுத்துரைத்தாள்;
கருத்தொடு பாதை கோலி, யவன்மிகக் களிக்க நாளுந்
திருத்தியி னதிக டங்கள் முடிவிட நாடிச் சேரும்.

(இ-ள்.) (இந்திரன்) விருத்திரனுக்காக உணவைக் கைக்கொண்டபோது, அவ்விந்திரனைப் பெற்ற தாயாகிய (அதிதி) அவ்விஷயத்தை யறிந்து அவனுக்கு (அவ்விருத்திரனைக் கொல்லுமாறு) நன்குரைத்தாள். அவ்விந்திரனுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணும் விதமாக நாடோறும் ஆறுகள் தாங்கள்போய்ச் சேரவேண்டிய விடமாகிய ஸமுத்திரத்தை யடைகின்றன—(எ-று.) உணவை இந்திரன் ஸம்பாதித்தபோது என்னும் வாக்கியம் நன்குவிளங்கவில்லை. விருத்திரவதத்துக்காக யஜமானர்கள் தரும் அவியுணவைக் கைக்கொண்டபோது என விரித்துரைப்பின் உரை பொருத்தமாயிருக்கும். எனினும் ஸாயணர் இவ்விதமாக ஒன்றும் விரித்து எழுதவில்லை. மேனாட்டாசிரியர் மூலத்தைமாற்றி லுட்விக்கைப் பின்பற்றியுள்ளார்.

3\. விருத்திர னந்த ரத்தி லுன்னதமாக நிற்க [னுன்
வுருத்துக்கொல்படையைநன் கேயோச்சினனவன்மேல்; அன்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

கருக்கொளுமுகிலைப்போர்த்துக்கடுகினன்கண்டாய்; வேந்தன்
கருக்குள வாயுதத்தாற் கருதலன்றனைச் சயித்தான்.

(இ-ள்) அந்தரிட்சத்தில் மேகநீரைத் தகைத்துக்கொண்டு விருத்திராசுரன் உன்னதமாக நிற்க, அவன்மேல் இந்திரன் கொலைப்படையை நன்ருக வீசினான். அவ்விருத்திரன் கருமுற்றிய மேகத்தை உடையாகப் போர்த்துக்கொண்டு (இந்திரன்மேல்) எதிர்த்து வந்தான். இந்திரனே கூரான வாயுதத்தால் சத்துருவைச் சயித்தான்—(எ-று.)

4. அசனிபோற், பெரியார்மன்ன, பெருஞ்சுடர்ப்படையின்வாயில்
விசியுறு மில்லோனுனை வசுரன்றன் வீரர் தம்மை
பொசிவுற முன்னுட் கொன்ற வுரங்கொடு, வேந்தே, யெந்தங்
கசிவிலாப் பகைவர் தம்மைக் காதுக வின்று நன்கே.

(இ-ள்.) பெரிய பொருள் படைத்தவர்களுக்கு நாயகனே! இந்திரனே! எப்பொழுதுங் கதவடைத்துக்கிடக்கும் வீட்டை யுடையவனுன அசுரனுடைய வீரபுத்திரர்களை, இடியைப்போன்று பெருஞ் சுடர்விட்டெரியும் வச்சிராயுதத்தினுல் முற்காலத்திற் கொன்றிட்ட உனது வல்லமையினுலேயே, இன்றும் எங்களுடைய பகைவர்களை நன்கு கொல்லுவாயாக—(எ-று.) பெரியார் மன்னவென்பது பிரஹஸ்பதி யென்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. அச்சொல் ஈண்டு இந்திரனைக் குறிப்பதனுலும், ஸாயணர் ப்ருஹதாம்பரிவ்ருடாநாம்பாலயிதா ரிந்த்ர வெனப் பொருள்கூறியுள்ளதனுலும் அவ்வகை மொழிபெயர்த்தார். வ்ருகத்வரஸ: என்பதற்கு வாயில விசியுறு மில்லோனென்றது, யாருடைய துவாரங்கள்நன்ருக மூடப்பட்டிருக்குமோ அவ்வசுரன் ஸாயணர் என்று உரைகூறியுள்ளதாலென்க. லுட்விக்என்பவர் சண்டிகர்களின் அரசன் பெயர் விருகத்வரன் என்று கூறவதனுல் மேனுட்டாசிரியர் அதனைச் சிறப்புப்பெயராகக் கொள்வார். அற்றேல் அசுரன் என்னும் சொற்கு அரசனெனப் பொருள்கொள்ளுகவென்பார். இச்சூக்தம் 8 ம்செய்யுள் நோக்குக.

5. சீழுற வெறிக கேட்டைக் கிட்டலாடையக் கற்போற்
காழுறு படையைப்போற்றிற் களித்துவிண்முகட்டினின்றும்;
கேழுறு புதல்வரோடு பேசுருங் குழுவி யாங்கள்
வாழுறப் பசுச் செல்வத்தின் வளர்ச்சியைப் புரிக வேந்தே.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களினது புகழினைப்பெற்று விண்ணினது உச்சியினின்றும் நீ யெறிகின்றதும் கற்போல் வலிமை பொருந்தியதுமான படையாகிய அவ்வச்சிராயுதத்தைப் பகைவர்கள் துன்பப்படுமாறு கீழே வீசுவாயாக. இந்திரனே நல்ல புத்திரர்களோடும், போர்களோடும் யாங்கள் சுகமாக ஜீவிக்குமாறு பசுநிறைந்த செல்வத்தை விருத்திபண்ணுவாயாக—(எ-று.)

6. தீங்கிழைப் போனை வேரோ டழிக்கிறீர் நன்கே; செல்வ
மோங்குறு மகத்தோற்காகப் பகைவரைவதைப்பீர்; எம்மைத்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 30.

தாங்குவீர்; எமக்குப் போரிற் பயமொழித் தளித்துக் காவல்
வீங்கிய தலத்தை மெய்ப்பீ ரிந்திர சோமரீ ரன்றே.

(இ-ள்.) இந்திர ஸோமர்களே! எங்களுக்குத் தீங்குபுரிபவனை வேரோடு நாசஞ்செய்கிறீர்கள். செல்வமிகுந்த யஜமானனைக் காப்பாற்ற வவனது சத்துருக்களை வதைப்பீர்கள். எம்மை இரக்ஷிப்பீர்களாக. எமக்குப் பயத்தை யூட்டும் போரை யொழித்துப் பயரஹிதமானவிடத்தை எங்களுக்குத் தருவீர்களாக—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் வடமொழி மூலத்தின் முதற் பாகத்துக்கு, 'நீங்கள் விரும்புமவனுடைய பலத்தை உங்க ளுதவியால் உரப்படுத்துகிறீர்கள்.'என்று மொழிபெயர்ப்பார்.

7. அலட்டுறல்; களைப்படை பிகல்; அலச முற்றோ ருக்கல்;
நலத்த சோமத்தை யென் னும் பிழியன்றி னென்று நாங்க
ளலைப்புறல்; எமைப்பாலித் தப்பாலளித் தெருந்தம் போற்றை
நலக்கவோர்ந் தாவிற் சோமம் பிழிபுமெம்பா னடப்போன்.

(இ-ள்.) எங்களைப் பரிபாலித்து, எங்களுக்கு அபீஷ்ட பலன்களைத்தந்து, எங்களது ஸ்தோத்திரங்களையும் அவிக்கொடைகளையு மறிந்து, ஸோமம்பிழியு மெங்கள் மாட்டுப் பசுச்செல்வத்தோடு வருபவனாகிய இந்திரன் எங்களை வருத்தாதிருக்கட்டும். எங்களுக்குச் சோர்வை யளிக்காமலிருக்கட்டும்; எங்களைச் சோம்பேறிகளாக்காமலிருக்கட்டும். யாங்கள் ஸோமத்தை யவனுக்காகப் பிழியாதேயுங்கள் என்ற வீண் சொல்லைக்கூறாதிருக்கட்டும்—(எ-று.) ஆவின் ஆவோடு என்க.

8. ஸரஸ்வதி யெம்மைக்காக்க; மருத்துவ ரிடையே சார்ந்தா
ளுரமொடு பகைவர் தம்மை யொடுக்குக, மனத்துணிவின்
றரமுறு மொய்ம்பைத்தோற்றிச்சண்டிகரிடை யேயோங்கும்
வரமுறு காளை தன்னை யிந்திரன் வதைக்குங் காலே.

(இ-ள்.) ஸரஸ்வதியே நீ எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக. மனத்துணிவோடு தனது பலத்தை வெளிக்காட்டிக்கொண்டு சண்டிகர்களுக்கிடையே விளங்குகின்ற காளைபோல்வானாகிய தலைவனை இந்திரன் கொல்லும்போது மருத்துவர்களுக்கிடையே சார்ந்தவளாகிய அவள், பலம் மிகுந்தவளாய்ச் சத்துருக்களை ஜயிக்கட்டும்—(எ-று.) இக்காளையின் பெயர்தான் வ்ருகத்வாவென்று இச்சூக்தம் நான்காவது செய்யுளில் லூட்விக் என்பவர் கூறினதாகச் சொன்னார். சண்ட வம்சத்தவர்களில் முக்கியமானவன் என்று கூறிச் சண்டாமர்க்கர்கள் அசுர புரோஹிதரிருவ ரென்பர் ஸாயணர். தேவ புரோஹிதர்களாகிய நாங்கள் அசுர புரோஹிதர்களை வாதில் வெல்லுகவென வேண்டிக் கொள்வது போலும் இச்செய்யுள்.

9. எங்களை வழிமறிக்கு மவனையுங், கொல்லப் பார்க்குந்
துங்கமில்லோனையும்பார்த் தவரைக் கூர்ம்படையாற் கொல்க;
பங்க மெய்தச் சயிக்க, பகற்பதி, யரியை வேலால்;
மங்குவோர் மடியச் சூழ வோர்க்க, மன்ன வெல்லே.

(இ-ள்.) எங்களை வழிமறிக்குந் திருடனையும், கொல்லவெண்ணும் துன்மார்க்கனையும் நோக்கி யவர்களைக் கூரிய வாயுதத்தாற் கொல்லுக. பிரஹஸ்பதியே! எங்களது சத்துருக்களை உனது ஆயுதத்தாற் சயிப்பாயாக. அரசனே! மறுக்கத்தை யடையவர்களாகிய பகைவர்கள் சாகும்வண்ணம் அவர்களைச் சுற்றி யடிக்குமாறு கொலைப்படைகளை வீசுவாயாக—(எ-று) பகற்பதி, பிரஹஸ்பதியின் சிதைவு.

10. சூரவெஞ் சூரர்வன்மை தோய்ந்தவ ரோடு நீயும்
வீரிய கன்மஞ் செய்து முடிப்பன வற்றை யாற்றல்;
சாருவர் நெடுநாளாகச் செருக்குட, னவரைக் கொன்றே
யாரு மன்னவர் செல்வத்தை யெம்வயிற் சுமந் தளிக்கல்.

(இ-ள்.) சூரனே, எமது வலிமைவாய்ந்த சூரர்களைத் துணைக்கொண்டு நீ செய்துமுடிக்கவேண்டிய வீரிய கர்மங்களை யாற்றுவாயாக. அச்சத்துருக்கள் வெகுகாலமாகக் கர்வங்கொண்ட மனத்தோடும் திரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களது செல்வங்களை யெம்மாட்டுச் சேர்ப்பாயாக—(எ-று.)

11. மருத்துவர்தந் தெய்வசாத் தியைந்துள்ள
சனப்பலத்தை வணக்கத் தோடும்
பொருத்துதுதித் கவிகளொடுஞ் சுகம்விழையும்
யான்றுதிப்பேன்,பிறங்க நாளு
மருத்த,விவட் புகழோங்கிச் செறிவது,வீ
ரம்பொருந்து மவரை யெல்லாம்
பொருத்துவது, வழிவழிப் புத்திரர்களைச் சேர்த்
துயர்த்துவதைப் பொருந்து மாறே.

(இ-ள்.) ஒவ்வொருநாளும் புகழோங்கி நிற்பதும், வீரம் பொருந்தியவர்களை யெல்லாம் கூட்டுவதும், வம்சபாரம்பரியமாகப் புத்திராபிவிருத்திசெய்வதுமான செல்வத்தை யாங்கள் பெறுமாறு, மருத்துக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்து தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த ஜனங்களின் பலத்தை நமங்களோடும், (அவியோடுமென்றும் கூறுவர் ஸாயணர்) ஸ்தோத்திர கீதங்களோடும் சுகத்தையிச்சிக்கும் யான் துதிப்போன்—(எ-று.)

வருக்கம் 13.

222. (31) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 9.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—6 ஜகதி, 7 திருஷ்டுப்; தேவதை: விசுவ தேவர்கள்.

1. வசுக்களுருத் திரரதிதி மக்களொடு
மூடமொழுகும் வருண மித்ரர்,

மண்டலம் 2 சூக்தம் 31.

விசித்தமெம தருந்தேரைக் காத்திடுக,
பறவைகளு மேக்கு நோக்கி
வசிக்குமிடம் விடுத்தகன்று வனத்தினிடை
மனக்கிளர்ச்சி மேவி யன்னப்
புசிப்படைய விரைவாகச் செல்வதெனை
வெந்தேர்முற் போகு மாறே.

(இ-ள்.) வஸுக்களோடும், உருத்திரர்களோடும், ஆதித்தியர்களோடுங் கூடச்செல்லும் மித்திராவருணர்களே! பட்சிகள் தாங்கள் வசிக்குங் கூட்டை விட்டகன்று மேல்நோக்கிக் காட்டில் விரைவாகச் சந்தோஷமனத்தோடு உணவுப் பொருள்களை விரும்பிச் செல்வதுபோல எங்கள் தேர்களும் முன்னுற் செல்லும்படி குதிரைகள் கட்டிய வெங்கள் தேர்களைக் காப்பாற்றுவாயாக—(எ-று.) விசித்த என்னும் அடை எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது. தேருக்கும் பட்சிகட்கும் செம்மொழிப் பதங்களாற் சிலேடை கூறினர். எந்தேர் முற்போகுமாறே என்றது, எம்பரி முன்போகுமாறே என்பர் மேனுட்டாசிரியர். அதுவும் பொருத்த முடையதே. விண்டிஷ் என்பவர் தேர் ஸ்தோத்திரமாலையைக் குறிக்கு மென்பார்.

2. எந்தேரை, யொருமனத்தோ டுறைகின்ற
தேவர்களே, யெறுழைக் காட்ட
முந்தோடும் பொழுது சனபதத் திடைமுன்
னுறத்தூண்டீர், முடிகோ டாசின்
மைந்தோடுங்குளப்படியிற் கால்களினுற்
புவிமேட்டை மதித்துழக்கிச்
சந்தோடந் தருநெறியின் விரைவாகப்
படபடெனத் தாவுங் காலே.

(இ-ள்.) ஒருமனத்தோ டொழுகும் தேவர்களே! வேகத்தோடு மலம் பொருந்திய குளம்படியோடு கூடிய கால்களினுற் பூமியினது மேட்டுபாங்கான விடங்களை வேகமாகத் துகைத்துக் கொண்டு, சந்தோஷத்தைத் தரும் மார்க்கத்தில் வேகமாகச் சத்தப்படுத்திக் கொண்டு குதிரைகள் தாவிச் செல்லும் போதும், தமது பலத்தைக் காட்டக் கிராமங்களுக்குமத்தியில் எங்களது தேர் முன்னுற வோடும்போதும், அத்தேரை எவற்றிற்கும் முன்னுக வோடும்படி தூண்டுவீர்களாக—(எ-று.)

3. மேலுமெலாம் பார்ப்பவ னெம்மிந்திர; னன்
ஞானத்தோன், விண்ணி னின்று
மேலுபவன், மருத்துவர் தம்பலம் வாய்ந்தோ,
னிடுக்கணுரு வுதவி யெய்திச்
சாலவுறும் பொருளதனை வளியூட்டு
முண்டியினைச் சாரும் வண்ணங்
கோலமுட னெந்தேரி னின்றேறி
யுடன்றொடர்வான் குலவி நிற்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்.) மேலும் எல்லாரையும் பார்த்துக் கடாட்சிப்பவனும், ஞான நிறைந்தவனும், விண்ணிலிருந்து வருபவனும், மருத்துக்களது பலத்தை யுடையவனுமாகிய எமது இந்திரன், பகைவரால் வருத்த முடியாத உதவிகளோடு, மிகுந்த செல்வத்தையும் வலிமையை யூட்டும் உணவினையும் யாங்கள் எய்துமாறு, இன்றைக்கு அழகாக எம்மைப் பின்றொடரு நோக்கத்தோடு எமது தேரின் மேலேறி நிற்கட்டும்—(எ-று.)

4. அன்றியுமித் தேவனுந் துவட்டாவெப்
புவியையுந்தன் பலத்தா லாள்வோன்
றன்றுக்கட வுளர்மனைவி மாரொடொரு
மனத்தவனுய்த் தேரைத் தூண்டல்;
ஒன்றுமிளைப், பகன்பெரிய வொளியுள்ளோ,
னுரோதசிக, ளோங்கும் பூடன்
பொன்றலில் பன்ஞானத்தோ, னசுவினிக
ளாம்பதிகள் பொருந்தித் தூண்டல்.

(இ-ள்.) மேலும், தேவனும், (அல்லது தானாதி குணங்களோடு கூடியவனு மென்பார் ஸாயணர்.) தனது வல்லமையினாற் புவனங்களை யடக்கி யாளுபவனுமாகிய துவட்டா, தேவ பத்தினிகளோடு ஒருமனமாக வொத்து எங்களது தேரைத் தூண்டட்டும். (இளா, ஸரஸ்வதி பாரதி என்னும் மூவரில் முதன்மை பெற்ற) இளையும், பெரிய பிரகாசத்தோடு கூடிய பகனும், பூமிவானங்களும், கெடாத பலவகைய ஞானத்தோடு கூடிய பூஷனும், அசுவினிகளாகிய லோக பாலகர்களும் (அத்தேரைத்) தூண்டட்டும்—(எ-று.) வடமொழி மூலத்திற் றூண்டல் எனவி றுதியிற் கூறப்படவில்லை அது ஸாயணருரை நோக்கிச் சேர்த்தது.

5. அலதிங்ங னொருவரொரு வரைப் பார்த்துப்
பயில்கின்று, ரழகார் செல்வங்
குலவிடுநற் றேவிகளாம் பகலிரவு,
சகத்தறிவு கொளுத்து வோர்க,
ணிலவுபுதுத் துதிகொண்டு, பூதலமே,
யும்மிருவர் தமையு மேத்தி
யிலகுறுதா வரவுணவும் மூவ்வவியு
நெய்யுடன்யா னீயுங் காலே.

(இ-ள்.) அல்லாமலும், பூமியே! (வானமே என்றுங் கூட்டிக்கொள்க.) உங்களிருவரையும் நவமான வசனங்களாலான ஸ்தோத்திரங்களால் நான் போற்றி, ஸ்தாவரங்களிலிருந்து தோன்றும் சருபுரோடாசாதி யுணவையும், பொதுவாக வெண்ணப்படும், (ஓஷதி, பசு, ஸோமம் என்னும்) மூன்று வகையாக பலிகளையும் நெய்யினால் அபிகார உபஸ்தரணஞ் செய்து உங்களுக் களிக்கும்போது, ஒருவரொருவரைப்பார்த்துக் கொண்டு செல்வ

மண்டலம் 2 சூக்தம் 31.

வர்களும், சோபன செல்வத்தோடு கூடிய தேவிகளும், ஜகத்திலுள்ள பிராணிகளுக்கு அறிவையூட்டி யவற்றை நடத்துவிப்பவர்களுமான பகலிரவுகள் (எமது தேரைத் தூண்டட்டும்)—(எ-று.) அபிகாரம் உணவுபோடுவதற்கு முன்னும். உபஸ்தரணம் உணவைப் போட்டபின் கவசம் போலும் நெய்யை யூற்றுவதாம்.

6· அன்றியுநற் றுதிவிழையு முமைப்போற்றி
யருள்பெறவே விரும்புவோம்யாம்;
துன்றுமிடை வெளியார்க்கு மகி,யொருகா
லசன், திரிதன் ரிபுக்க டோன்றல்
கன்றலிலாச் சவிதாவு மெமக்கன்ன
மளித்திடுக; கடிதி னேகு
மின்பமுறு புனற்பேர னெந்துதியிற்
கன்மமதி னின்பங் கொள்க.

(இ-ள்.) மேலும் நல்ல ஸ்தோத்திரங்களை விரும்புகின்ற உம்மைத் துதித்து உமதநுக்கிரகத்தைப் பெற யாங்கள் ஆசைப்படுவோம். அந்தரிட்சதாவலனுகிய அஹி யென்னும் தேவனும், ஏகபாதத்தோடு கூடிய ஓரேபிறப்புள்ள (அல்லது மறுபடியும் ஜன்ம மெடுக்காத வெனவுங்கொள்ளலாம்.) அஜனுகிய ஸூர்யனும், த்ரிதன் என்னும் தேவனும், ரிபுக்களுக்கு நாயகனுகிய இந்திரனும், ஒளி கெடுதலில்லாத ஸவிதாவும், எங்களுக்கு உணவுப்பொருள்களைத் தரட்டும். வேகமாகச் செல்பவனும், தண்ணீருக்குப் பௌத்திர ஸ்தானத்திலுள்ளவனுமான அக்கினி எங்களுடைய ஸ்தோத்திரங்களிலும் யக்ஞகர்மங்களிலும் ஸந்தோஷப் படட்டும்—(எ-று.) அஹிர் புத்ந்ய: என்ற பதத்தைப் பற்றி மண். 2 சூக். 85 செய். 5ற் பார்க்க. அஜஏகபாதன் என்னும் சொற்றொடர் மண். 6 சூக். 50 செய். 14லும் வருகிறது. த்ரிதனைப்பற்றி மண். 1 சூக். 163 செய். 2ற்பார்க்க. ரிபுக்ஷாவை மண். 1 சூக். 162 செய். 1ற் பார்க்க. நீரால் வனஸ்பதி தோன்ற அவ்வனஸ்பதித்துவாரா அக்கினி வெளிப்படுவதால் அக்கினியைத் தண்ணீருக்குப் பேரனென்றார்.

7. வணங்குதற்குரியீர் யானும் வழங்கினே னுமக்குப் போற்றை;
இணங்குறு கீர்த்தி யோடு மனம் விழைபவ ரெம்மாந்தர்
வணங்குறு நவீனப் போற்றை வயக்கினர்; தேரிற் பூண்டே
குணம்பெறு குதிரையென்னக் கூடுக கரும மன்னர்.

(இ-ள்.) வணங்குதற்குரிய விசுவதேவர்களே! உங்களுக்குரிய இந்த ஸ்தோத்திரத்தை யான் சொல்லுகிறேன். கீர்த்தியையும், உணவுப்பொருள்களையும் விரும்புவோராகிய எமது ஜனங்கள் வணங்குதற்கான புதிய ஸ்தோத்திரத்தை உங்களுக்காகச் சிருஷ்டித்தார்கள். தேரிற்பூண்டு வேகம் வாய்ந்த குதிரை முடிவிடத்தை விரைவிலடைவதுபோல அவர்களும் எங்களது கர்மங்களில்வந்து சேர்க—(எ-று.)

வருக்கம் 14.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

223 (32) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 10.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-5 ஜகதி, 6-8 அநுஷ்டுப்; தேவதை: தியாவாப்பிருதுவிகள், 2, 3 இந்திரன் (துவஷ்டாவெனவும் சொல்வர்), 4, 5 ராகா, 6, 7, ஸிநீவாலீ, 8 குங்கூ, ஸிநீவாலீ, ராகா, ஸரஸ்வதி, இந்திராணி, வாருணி என்னும் அறுவருமாம்.

இச்சூக்தத்துக்கு வேறுவகையாகத் தேவதை கூறலுமுண்டு. அதாவது: 1 மித்திராவருணர்கள். 2, 4, 5 விசுவ தேவர்கள் 3 உஷாஸாநக்தா 6 தியாவாப்பிருதுவிகள், 7 இந்திரன் 8 முன்போலவேபோலும்.

(வேறு.)

1. மகமியற்ற விச்சிப்பேன் யான், பூமி
வானங்காள் மருவி யும்மை
யகங்களிக்கச் செய்து, வெகு சிறப்பமையு
மன்னமதை யடைய வெண்ணுந்
தகவினென திப்போற்றைக் காப்பவரா
யமைக; வசு சாரு முள்ள
மிகுமெனதிப் பெருந்துதியாற் பலரும்போற்
றுறுமும்மை முனர்வைப்பேனே.

(இ-ள்.) பூமி வானங்களே! யக்ஞம்புரிய விச்சிக்கும் யான் உம்மை யடைந்து உமக்குத் திருப்தியை யூட்டி, மிகவுஞ் சிறப்பு வாய்ந்த அன்னப்பொருள்களையடைய விரும்பும் எனது இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் காப்பவர்களாக. செல்வம்பெறு மாசைமிகுந்த எனது இந்த மஹத்தான ஸ்தோத்திரத்தால், பலவிடங்களிற் பலராலும் போற்றப்படு மும்மை எல்லாத் தேவர்களுக்கு முதன்மையான இடத்தில் அமைப்பேன்—(எ-று.)

2. மனிதன்ற னிராசிய வஞ்சனைகளெமைப்
பகலிரவும் வருத்தா தேய்க;
துனியினெமைத் துட்டரது வசத்திடுக்க
லுறுமாறு தோய்த்திடற்க;
கனிதருநின் னன்பெம்மிற் பிரித்திடற்க;
சுகமிழைக்குங் கருத்தினோடு
முனியுணர்க; இதைச்செயுமா றுனையாங்கள்
யாசித்து வணங்குவோமே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே! அல்லது துவட்டாவே!) மனிதனுடைய ரகஸ்ய வஞ்சனைகள் எம்மைப்பகற்காலத்திலும் இராக்காலத்திலும் வருத்தாதிருக்கட்டும். துஷ்டர்களது இம்ஸையால் யாங்கள் துன்பப்படுமாறு எங்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 32.

களைப் பகைவர்களிடத்துக் கொடுத்துவிடாதிருப்பாயாக. உன்னுடைய சிநேகம் எங்களைப் பிரியாமலிருக்கட்டும். அச்சிநேகத்தை, யெங்களுக்குச் சுகத்தையளிக்கும் மனத்தோடு கருதுவாயாக. இதனைச் செய்யுமவண்ணம் யாங்கள் உங்களை யாசிப்போம்--(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் சுகத்தையடைய விரும்பும் மனத்தோடு உன்னை யாசிப்போமெனக் கூட்டிப் பொருள் கூறுவர்.

3. சினமற்ற மனத்தோடு மின்பகாரணைக்
கறவைத் தேனு,பாலிற்
கனமுற்ற மடிதோய்ந்து வற்றாதிதைக்
கொடுவருக; கரைந்து பல்லோர்
மனமுற்ற துதியுரைக்கும் பெருமையினோய்,
நடைகதிக்க மருவு முன்னை
இனமுற்ற வசனங்களா லெல்லாப்
பகல்களினு மேத்துவேனே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே அல்லது துவஷ்டாவே!) கோபமொழிந்த மனத்தோடு இன்பகாரணமானதும், பால்நிறைந்த மடியோடு கூடியதும், என்றும் வற்றாததுமான கறவைப்பசுவை இங்கு கொண்டுவருவாயாக. பலராலும் துதித்தழைக்கப்படுபவனே! நடை விரைவோடு பொருந்திய வுன்னை எல்லா நாட்களிலும் எனது ஸ்தோத்திர வசனங்களாற் புகழுகின்றேன்—(எ-று.)

4. நற்றுதியின் யான்விரைவிற் கேட்பவளாம்
ராகாவை நலத்தழைப்பேன்;
பொற்புறு செல்வத் தவளு மெம்மழைப்பிற்
செவிசாய்க்க; பொருந்து முள்ளத்
தெற்படவே யுணர்க; வொரு பொழுதுமறி
யாவூசி சேர்த்துக் கண்ட
முற்றுறவே தைத்திடுக; சததனத்தின்
வீரசுதன் முதத்தளிக.

(இ-ள்.) [பூரணசந்திரனுள்ள பௌர்ணமி தினத்துக்கு தேவிக்கு ராகாவென்று பெயர். இவள் புத்திரோற்பத்திக்கு காரணதேவதையாம்] விரைவாக ஆஹ்வானங்களைக்கேட்கும் ராகாவென்னும் தேவியையான் நல்ல துதிகளாலழைக்கிறேன். சோபன செல்வத்தோடு கூடிய அவள் எமது அழைப்பைக் காதுகொடுத்துக் கேட்கட்டும். தன் மனத்தை அவ்வழைப்பினிடத்துச் செலுத்தி யதனை யறியட்டும். ஒருபொழுதும் ஒடிந்துபோகாத வூசியைக் கொண்டு வஸ்திரத்தைத் தைப்பதுபோல அவளது கர்மங்கேட்டை யடையாதபடி யதனைச் செய்து முடிக்கட்டும். பலவித செல்வங்களோடும், கீர்த்தியோடும்கூடி வீரியம்வாய்ந்த புத்திரனைத்தரட்டும்--(எ-று.) கர்மமென்றது ஈண்டு புத்திரோற்பாதன கர்மத்தைக்குறிக்கும். தைக்கப்பட்ட வஸ்திரம் கெடாத

விருப்பதுபோல இக்கருமத்தை நெடுநாளிருக்குமாறு புரிக வென்பது கருத்து.

5. நல்லுருவோ டாருகின்ற நன்மதிக,
ளவிபளிப்போ னுடுஞ்செல்வ
மொல்லுறவே கூட்டுவிக்கு மவற்றோடு
ராகாவே யொண்மனத்திற்
புல்லுகவின் றிங்கெமை நீ; ஆயிரத்த
வளமூட்டும் போனகத்தைத்
துல்லியநற் கனம்வாய்ந்த சோபனத்தோ
யெமக்கெனவே தோய்விப்பாயே.

(இ-ள்.) ராகாவென்னும் பௌர்ணமித்தேவியே! ஆயிரக்கணக்கான வளங்களை யெங்களுக்குத் தருபவளும், நல்ல செல்வத்தாற் சிறந்தவளு மான சோபனத்தேவியே! நல்ல ரூபத்தோடு கூடியவைகளும், அவியளிக் கும் தாசுஷன் விரும்பும் செல்வங்களை யளிப்பவைகளுமாகிய உனது நல்ல புத்தித்திறங்களோடு இன்றைக்கு இங்குவந்து நல்ல சித்தத்தோடு எங்களைச் கூடுவாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

6. பரந்த நற்சுருட் கேசத்துச் சினிவலி நீயுந்
தரந்தெரிந்த சோதரியெனச் சார்குவாய்; தேவர்க்,
குரந்தர விவணுதவிய வவிகளி லுவக்கல்;
திரம்பெற வெமக்குதவுக தேவி சந்ததியே.

(இ-ள்.) பரந்த கேசச்சுருளோடு கூடிய ஸினீவாலீ யென்னும் தேவியே! நீ தேவர்களுக்கு உடன்பிறப்பா யமர்வாய். யாங்கள் இங்கு உன் னைக் கருதி அக்கினியில் ஆவுதிசெய்யும் அவிப்பொருள்களை யுவப்போடும் ஏற்றுக்கொள்வாயாக. எங்களுக்குப் புத்திர பௌத்திரர்களைத் தருவாயாக —(எ-று.) சினீவாலீ இடைை குறுகியது. இவளும் சந்திர ஸம்பந்தமான தேவதைகளில் ஒருத்தியாம், புத்திரோற்பாதன காரண தேவியாம். த்ருஷ்ட சந்த்ராமாவாஸ்யா ஸினீவாலீ யென்பார் ஸாயணர். ப்ருதுஸ்துகே என்ப தற்குப் பரந்த ஜகனங்களோடு கூடியவளென்றும் பொருளுண்டு.

7. அணிமிகுத்ததோ ளங்குலி சிறந்தவள், பலரை
யணிபெறப் பெறுஞ் சந்ததிச் சிறப்பினள், நன்மை
திணியுறச் சனம் பாலிப்பாள், சினீவலி யவட்குப்
பணிவொடு மவிப்பொருள்களைப் பரிந் துதவுகவே.

(இ-ள்.) அழகிய தோள்களுள்ளவளும், அழகிய விரல்களோடு கூ டியவளும், பலபுத்திரர்களைப்பெறும் புத்திரபாக்கியவதியும், ஜனங்களுக்கு நன்மையைச்செய்து அவர்களைப் பரிபாலிப்பவளும், ஸினீவாலியுமாகிய அவளுக்கு அவிப்பொருள்களை உதவுவீர்களாக—(எ-று.)

மண்டலம் 2 சூக்தம் 33.

8. குஹுவைச் சினீவாலியைக் கூவுவென், ராகா
அநகமார் கலைவாணியை யிந்திரா ணியையும்
துங்கமார் வருணானிமனைத் தூயவருடனே
யிங்கெனக்கு வாழ்வளித்தெனைக் காத்திடுமாறே.

(இ-ள்.) குங்கூவென்னும் குஹூதேவியையும், ஸினீவாலியையும், ராகாவையும், ஸரஸ்வதியையும், இந்திராணியையும், வாருணியையும், எனக்கு வாழ்வளித்து என்னை ரட்சிக்குமாறு கூவி யழைப்பேன்—(எ-று.) ராகா பூர்ணசந்திர நாளி னதிதேவதையென்றும், சந்திரன் கடைசியாகத் தோன்றும் அமாவாஸ்யை முதலாகிய சதுர்த்தசிக்கதிதேவதை ஸினீவாலி யென்றும், சந்திரனது பிறை தெரியாத பிரதமை நாளுக்கதிதேவதை குங்கூ அல்லது குஹூவென்றுந் தெரிகிறது. குங்கூ, (Gungoo) குங்குவெனக் கடை குறுகிற்று.

வருக்கம் 15.

224 (33) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 1.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: ருத்திரன்.

(வேறு.)

1. மருத்துவர் பிதாவே,யுன் றனருட் சுக மருவ வெம்மை;
கருத்துடனென் றனோக்காதெமைத் தனிப்பிரிக்கவெண்ணல்;
உருத்தவெம் பகைவர் தம்மை யடக்குற லெமது வீரர்;
உருத்திர, பிரசை நன்கே யோங்கியாம் வாழ்வை யெய்தல்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களுக்குப் பிதாவே! ருத்திரனே! நீ எங்களுக்குத் தரும் உனது சுகம் எங்களை யடைந்து நிற்கட்டும். யாங்கள் சூரியனை நோக்காதபடி எங்களைச் சூரிய வொளியினின்றுந் தனியாகப் பிரித்துவிட நினைக்காதே. எமது வீரியத்திற் றோன்றிய வீர புத்திரர்கள் எங்கள்மேற் கோபித்து எழுஞ் சத்துருக்களை யடக்குவார்களாக. நாங்கள் புத்திர பௌத்திராதி பிரஜைகளுடனே வாழ்வுசிறந்து விளங்குக—(எ-று.) ருத்திரன் மருத்துக்களுக்குப் பிதாவான முறையை மண். 1 சூக். 114 செய். 6ற் காண்க. ஷட்குரு சிஷ்யர் தமது வேதார்த்த தீபிகையில் அக்கதையைக் கூறுவதோடு வேறொரு இதிஹாஸமு முரைப்பர். பிருச்நி பசுரூபமெடுத்த அப்பொழுது மஹேசனாகிய ருத்திரன் விருஷபரூபத்தைத் தரித்துக் கூட மருத்துக்கள் பிறந்தார்களென்பது. தைத்திரீய ஸம்ஹிதையிற் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் ருத்திரனாகிய பரமசிவஸ்ரூபத்துக்கு இச்சூக்தம் ஆதியாரம்ப மென்பர் மேனாட்டாசிரியர். இவ்விருக்வேதகாலத்துச் சிவன் ஒப்பற்றமுழுமுதற் கடவுளாக வெண்ணப்படவில்லை யென்று வில்ஸன் என்பவரும் கூறுவார். ருத்திர சப்தத்தின் பொருளை மண். 1 சூக். 114 செய். 1 உரையிற் காண்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

2. உருத்திர வுனு லளிக்கப் பட்டவை, யுயர் சுகத்தைப்
பொருத்து நன்மருந்தை யுண்டுபொருந்துக பனிக ளூறு;
வருத்துமேவார் பகையை யெம்மிற் றுரத்துக; அழிக்கவேனம்,
வருத்துறு மணங்கு, தேகம்பரவுநோ, யிவற்றை வேறே.

(இ-ள்.) உருத்திரனே! உன்னாற் றரப்பெற்றவையும் நல்ல சுகத்தை யளிப்பவையுமான பேஷஜங்களை யுண்டு நூறு பனிக்காலங்கள் யாங்கள் வாழ்ந்திருக்கட்டும். எங்களைத் துவேஷிப்போரது பகைமையை யெங்களி னின்றும் ஓட்டுக. எங்களது பாபங்களையும், துன்பங்களையும், எங்கள துடலிற் பரவும் நோயையும் வேறுவேறாக வழிப்பாயாக—(எ-று.)

3. கீர்த்தியிற்பிறந்தோர்நாப்பட்சிரேட்டனுய்க்கிளராநின்றாய்;
ஆர்த்தியிற் குலிச மேந்துங் கரத்தினுய், வலிமையோர்க்கட்
சீர்த்த வுத்தமனு, மெங்க, ளுருத்திர, துன்பத் திரத்
தார்த்துக சுகத்தையெம்மை யடை யகமெலாந் தொலைக்கல்.

(இ-ள்.) வச்சிர பாஹுவே! உருத்திரனே! கீர்த்தியோடு பிறந்தவர்களில் நீ சிரேஷ்டனுகிறாய். வலியவர்களுக்கிடையே நீ உத்தமப் பலவானுகிறாய். எங்களது துன்பங்களினிறுதியிற் சுகத்தை யமைப்பாயாக. எங்களை மேற்கொளவெண்ணும் பாப துக்கங்களையெல்லாம் தூர வோட்டுவாயாக—(எ-று.)

4. நமத்தினு லுன்னைக்கோப மூட்டிடல் யாமும் பொல்லாச்
சமத்திலாத் துதியாற் கூடப் பிறவரை யழைத்தலாலும்;
நிமிர்ப்புறு மிடபவெங்க, ளுருத்திர, வீரர் தம்மைத்
திமிர்த்துக மருந்தாற்; கேட்டேன் மருத்துவோத்தமனீ
யென்றே.

(இ-ள்.) விருஷபமே! உருத்திரனே! அறைகுறையான வணக்கங்களினுல் யாங்கள் உனக்கு கோபமூட்டாதிருக்கட்டும். அங்ஙனமே கெட்ட ஸ்தோத்திரங்களினுலும், தகாதவரைக்கூட வரவழைப்பதனுலும் உனக்குக் கோபத்தை யுண்டுபண்ணுமலிருக்கட்டும். எங்களது வீரர்களாகிய புத்திரர்களைப் பேஷஜங்களாற் றிமிருள்ளவர்களாகச் செய்க. வைத்தியர்களுக்குள் உத்தம வைத்தியன் நீ யென்று யான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்—(எ-று.)

5. அவியொடும் போற்றினேடு மழைபெறு முருத்திரனைக்
குவிபெறு தோமந் தம்மாற்றனிப்படுத்துவல்யான்; மென்மை
நிவமுறும் வயிற்றோ, னன்றாய்க் கேட்பவன், பழுப்புவன்னத்
திவனுறு நற்கன்னத் தோன்மீகட்டினு ளெமைச் செலுத்தல்.

(இ-ள்.) சருபுரோடாசாதி அவிப்பொருள்களோடும் ஸ்தோத்திரங்களோடும் அழைக்கப்படுபவனுகிய அருத்திரனை ஸ்தோமங்களாற் றனியாக வென்னிடத்து வருமாறு செய்வேன். மெல்லிய உதரம் வாய்ந்தவனும், வி

மண்டலம் 2 சூக்தம் 33.

நல்ல கன்னத் வாய்ந்தவனும், பழுப்புநிறம் வாய்ந்தவனும்,
ரைவாகக் காதுகொடுப்பவனும், பழுப்புநிறம் வாய்ந்தவனும், எம்மைத் தீமைக்குள்ளாக்காம
தோடு கூடியவனுமான அவ்வுருத்திரன் எம்மைத் தீமைக்குள்ளாக்காம
லிருக்கட்டும்—(எ-று.)

மருத்துவப் புதல்வர்ப் பெற்ற விடபமுந், துதித்திரக்கு
6. மருத்திப் னெனக்கிய் சுக்க மளித்திடு மன்ன மீகல்;
மருத்திப் னெனக்கிய் சுக்க மளித்திடு மன்ன மீகல்;
வருத்தமோ டேகுவா னோர் நிழலை மருவ லொப்ப
வுருத்திரன் சுகத்தைப் பாப மறுவனாக்கத் தேனெய்தல்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களாகிய புதல்வரை யடைந்த காளையாகிய வருத் திரன், ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறி யாசிக்குமெனக்கு ஊக்கத்தைத்தரும் உண வை யளிக்கட்டும். வெயிலிற் கஷ்டப்பட்டுச் செல்பவன் ஒரு மரநிழலை யடை வதுபோலப் பாபமற்ற பரிசாரனாகிய யான் உருத்திர சுகத்தை யடையட்டும் —(எ-று.)

7. உருத்திர, தேவர் மூட்டும் பாபங்க ணீக்குமோ யுன்
மருத்துறு கர மெவர்க்குஞ் சுகத்தினை மருவுவித்துப்
பொருத்துறு மருள தெங்கே? பிழைபுரி யெம்மைப்பூண்ட
வருத்தமெல்லா மிறையிற் பொறுத்தருள் வழங்குவாயே.

(இ-ள்.) உருத்திரனே! தேவர்கள் அனுப்புவிக்கும் பாபங்களை யெல் லாம் அற வொழிப்பவனே! மருந்துள்ளதும், எல்லார்க்கும் சுகத்தைத்தருவ தும் அருளோடு கூடியதுமான உனது கை எங்குள்ளது? அபராத கிருத் துக்களாயுள்ள வெமது வருத்தங்களை யெல்லாம் நீக்கி யருள்புரிவாயாக— (எ-று.)

8. பழுப்புறு காளை வெண்மை பரவிய பெரியன் றன்னை
வழுத்துவேன் பெருமைமிக்க நற்றுதி கட்மாற் சோதி
யழுத்திய வவனைப்போற்றால் வணங்குக; வுருத்திரன் றன்
வழுத்துறு நாமஞ் சோதி வாய்ந்ததைப் பாடுவோமே.

(இ-ள்.) பழுப்புநிறத்துக் காளையும், வெண்மைநிறம் வாய்ந்த பெரி யவனுமான உருத்திரனைப் பெருமை மிகுந்த நல்ல துதிகளாற் கூறுவேன் சோதிவாய்ந்த வவனை நமஸ்கார பூர்வமான வலிகளோடு வணங்குவோமாக உருத்திரனது காந்திவாய்ந்த நாமத்தை யாங்கள் ஸங்கீர்த்தனம் செய்வோம் (எ-று.) வெண்மைநிறம் வாய்ந்தவன் என்றிருந்த விசேஷணந்தான், சிவ னைப்பற்றி ரிக்வேதத்திற்கூடச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற தென்பாருக்கு ஆ தாரமாக நிற்கிறது என்பார் வில்ஸன் என்பவர்.

9. உக்கிரன் றிடவங்கத்தன் பழுப்பினன் [illegible] டத்துச்
சுக்கிர நிறத்துப் பொன்னுபரணத்தால் [illegible] ங்குலுற்றான்;
இக்கடலவனி யோம்பு மீசனு முருத் [illegible] னைத்
திக்கரித் திட்டு நீங்கா தவனது கட [illegible] வன்மை.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்.) உக்கிரனும், திடம்பொருந்திய வங்கங்களோடு கூடியவ
னும், பழுப்புநிறம் வாய்ந்தவனும், பலவித ரூபங்களோடு கூடியவனுமான
உருத்திரன் வெண்ஜோதியோடு கூடிய பொன்னாபரணங்களா லலங்கரிக்
கப்பட்ட அவயவங்களோடுவிளங்குகின்றான். இப்புவனத்தைத்தாங்கு மீசனு
கியவவ்வுருத்திரனிடத்தினின்றும் கடவுட்டன்மைவாய்ந்த பலம்ஒருநாளும்
நீங்காது —(எ-று.)

10. தகுந்தவ, வில்லு மம்புந்தாங்குவாய்; போற்றரித்தாம்,
தகுந்தவ, பல்லுருவின் மாலையைத் தரிப்பாய்; அன்றித்
தகுந்தவ, பெருமையோடு பரவு மிச்சகத்தைக் காப்பாய்;
மிகுந்த நற்பலத்தோ னுன்னின் வேறில னுருத்திரன்னே.

(இ-ள்.) தக்க யோக்கியதையுள்ளவனே! வில்லையும் அம்புகளையும்
நீ தாங்குகிறாய். தக்க யோக்கியதையுள்ளவனே! பூஜிக்கத்தகுந்த பல ரூபங்க
ளோடுங் கூடிய மாலையைத் தரிக்கிறாய். தக்கயோக்கியதை யுள்ளவனே! பெரு
மைவாய்ந்து விஸ்தாரமாக விரிந்துள்ள இச்சகத்தை ரட்சிக்கிறாய். உருத்திர
னே! உன்னிலும் மிகுந்த பலவானொருவனுமில்லை—(எ-று.)

வருக்கம் 17.

11. கீர்த்திமான், நேரி னார்வோன், இளநும் யௌவனத்தன் மாவி
னார்த்திடு பீம, னுக்கிரத்தவன், கொல்லு வோனைச்
சீர்த்துறத் துதிப்பீர்; போற்றுந் நுரைப்பவன் றன்னைச் சுகத்தி
னார்த்தல்; ருத்திரவுன் சேனை யெம்மலாப் பிறரைக் கொல்க.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களே! கீர்த்தி வாய்ந்தவனும், தேரூர்பவனும்,
நித்திய தருணனும், சிங்கவேற்றைப்போலக் கர்ச்சிக்கும் பயங்கரமானவனும்
உக்கிரனும் பகைவரைக் கொல்லுவோனுமாகிய உருத்திரனைத் துதிப்பீர்க
ளாக. உருத்திரனே! எங்களாற்றுதிக்கப்பட்டவனாய்ஸ்தோதாக்களாகிய வெங்
களைச் சுகத்தி லமர்த்துவாயாக. உனது சேனை யெங்களை யல்லாத பிறமனி
தர்களைக் கொல்லட்டும்—(எ-று) இச்செய்யுள் வழிப்பயத்தை நீக்குவது. பிர
யாணத்துக்கு முன் ஜபிக்கத்தக்கது.

12. வாழ்த்திக் கொண்டேகுகின்ற தந்தையைமகனெனப் பின்னத்
தாழ்த்திய சிரத்தினுன்னை யுருத்திர வணங்குவேன்யான்;
காழ்த்த பேர்செல்வ மீடுஞ் சற்பதியுனைத் துதித்தேன்;
வாழ்த்துறு வோய்நீ பேடசங்களை யெமக் களிக்கவ்.

(இ-ள்.) 'தீர்க்காயுஷ்மான்பவ, ஸௌம்ய.' என வாழ்த்திக்கொண்
டே வருந் தந்தையைப் புத்திரன் தலைவணக்கத்தோடு மடைவதுபோல,
எம்மை யாசீர்வதித்துக்கொண்டே வரும் உன்னை, உருத்திரனே, யான்
நமஸ்கார பூர்வமாய் வணங்குவேன். மிகப் பெரிய செல்வத்தைத் தருபவ
னே! ஸத்துக்களுக்குப் பதியே! உன்னையான் துதிக்கிறேன். எங்களாற்
போற்றப்படும் நீ எங்களுக்குப் பேஷஜங்களைத் தருவாயாக—(எ-று.)

மண்டலம் 2 சூக்தம் 34.

13. வள்ளல் காள், மருத்துவர்காள், தூய்மையின் வாய்ந்த, வெங்க
ணெள்ளருஞ் சுகத்தை யீவ, வுடலிறுக்கான, நந்தை
யுள்ளுறு மனு வுடன்கொண் டோங்கிய, பயமெந் நோயைத்
தள்ளுவ, வுருத்திரற்குச் சார்ந்தன வவை விழைவல்.

(இ-ள்.) இச்சைகளை யளிப்பவர்களே! மருத்துக்களே! பரிசுத்த மானவையும், எங்களுக்கு உத்தம ஸுகத்தைத் தருபவையும் எங்களுடைய சரீரங்களுக்கொத்தவையும், தந்தையாகக் கருதப்படும் மனு தன்னோடு எடுத்துக்கொண்டுபோனவையும், எங்களது பயத்தையும் நோயையும் ஒழிப்பவையும், உருத்திரனுக்குச் சொந்தமானவையுமான பேஷஜங்களை யான் விரும்புகிறேன்—(எ-று.) பிரளயகாலத்தில் மனு தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளப் படகிற் சென்றபோது தனக்குவேண்டிய ஸஸ்யவித்துக்களை யெடுத்துக்கொண்டுபோகுமாறு ஆக்ஞாபிக்கப்பட அவ்வாறு அவனெடுத்துச் சென்றானென்ற மஹாபாரதக்கதையை இது சுட்டாநிற்குமென்பார் வில்ஸனென்பவர்.

14. உருத்திரன் படைக ளெம்மி னீங்குறல்; சோதியுள்ளோ
னுருத்திடும் பெரிய கோப மெம்மை யொன்றாது செல்க;
பெருத்த வள்ளன்மை பூண்டோய், மகத்தவர் மீது வில்லை
வருத்துறச் செலுத்தல்; எங்கள் மகவழிச் சுகப்படுத்தல்.

(இ-ள்.) ருத்திரனது ஆயுதங்கள் எம்மேற்படாதொழியட்டும். சோதியுள்ள வவனது கோபம் எம்மை யெய்தா திருக்கட்டும். வள்ளலே! யாகத்துக்குதவும் யஜமானர்கள்மீது உனது வில்லைச்செலுத்தாதொழிக. எங்களது புத்திர பௌத்திரர்களுக்குச் சுகத்தைத்தருக—(எ-று.)

15. நன்குற வெவையு மோர்ந்து, தேவனே, யிடப, மங்க
லொன்றியநிறத்தோ, யெம்மைச்சினக்கல், கொல்லுறல்; உருத்ர,
துன்றியாமழைக்கும்போற்றைத்தோய்ந் திவட்செவியினேற்கல்
மன்றினில் வீரரோடும் பொருந்துறி யாம் வழங்கல்.

(இ-ள்.) தேவனே! காளையே! பழுப்புநிற முள்ளவனே! எல்லாவற்றையும் நன்கறிந்து எங்களைக் கோபிக்காதிருப்பாயாக; கொல்லாமலுமிருப்பாயாக. எங்களது ஹவங்களுக்குச் செவிகொடுத்து அவற்றை யுணருவாயாக. யக்ஞக்கூட்டத்தில் வீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு யாங்களுனக்குப் பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம் 18.

225 (34) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-14 ஜகதி, 15 திருஷ்டுப்; தேவதை: மருத்துக்கள்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

(வேறு.)

1. தடுக்கரிய வலியுடையோர், தாரைகளைத்
தாங்குபவர், சார்ந்த மொய்ம்பி
னடுக்கரிய மிருகமெனப் பயங்கரத்தர்,
மாருதர்க,ளருச்சித் தியாரும்
விடுக்கரிய, ரக்கினியி னொளிவாய்ந்தோர்,
சாரமில்சொல் விளம்பி கொள்வோ,
ரடக்கரிய மழைமுகிலை யியக்குபவர்,
பசுக்களினை யவிழ்த்திட்டாரே.

(இ-ள்.) பிறரால் றடுக்கமுடியாத வலிமையை யுடையவரும், மழைத்தாரைகளைத் தாங்குபவரும், பலமிகுந்தவர்களாய் நெருக்கமுடியாத காட்டுமிருகமாகிய சிங்கத்தைப்போலப் பயங்கரமானவர்களும், எல்லாரானும் அருச்சிக்கப்படுபவர்களும், அக்கினியைப்போலப் பிரகாசம் மிகுந்தவர்களும், இரண்டு ஸவனங்களிலும் ஆவுதிசெய்து மிகுந்துள்ளஸாரமற்ற ஸோமத்தைக் கைக்கொள்பவரும், மழை நிறைந்த கரிய மேகங்களை அங்குமிங்குமாக ஓடச்செய்பவர்களுமான மருத்துக்கள் பசுக்களாகிய மழைத் தண்ணீரை யவிழ்த்துவிட்டு ஓடுமாறு செய்தார்கள்—(எ-று.) மூன்றும் ஸவனத்தில் மருதர்கள் போற்றப்படுகிறார்களென்றும், அப்பொழுது முதலிரண்டு ஸவனங்களிலும் ஆவுதிசெய்யப்பட்டு மிகுந்து ஸாரம்போன ஸோமத்தையே ஆவுதிசெய்வதென்றும் ஸாயணர் கூறுவர்.

2. நாட்களினோ டொளிரும் விண் ணெனக்கடகத்
தொடு மொளிர்வர்; நாடு மேகத்
தாட்படு மின்னெனப் பெய்யு மாரியின
ருலகொளியி னார்த்து வாரால்;
கோட்படுபொன் னணியுரத்திர், மாருதர்கா,
ளுருத்திரனுக் குலவுங் காளை
கிட்படுமப் பிருச்சினியின் வெண்மடியி
லுமைத்தோற்றிக் கிளர்ந்ததாலே.

(இ-ள்.) நட்சத்திரங்களால் விளங்கும் விண்ணைப்போல மருத்துக்கள் பொற்கடகங்களோடு ஜ்வலிப்பர். மேகத்திற்றோன்றும்மின்னலைப்போல விருஷ்டியோடு கூடியவவர்கள் உலகத்தைப்பிரகாசிப்பிப்பர். ஸ்வர்ணாபரணங்களோடு கூடிய மார்பையுடைய மருத்துக்களே! உருத்திரனாகிய காளை பிருச்நியாகிய வரிப்பசுவின் மடியில் உம்மைத் தோற்றிய காரணத்தினால்—(எ-று.) இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடி படர்க்கையிலும் பின்னிரண்டடி முன்னிலையிலுமாக வைத்துள்ளார். மாருதர்களே! ருத்திரன் உங்களைத் தோற்றினதால் நீங்களே மஹாநுபாவர்கள் எனத் தனிவினைகொண்டும் முடிக்கலாம். இன்றேல் மாருதர்காள், ருத்திரன் உங்களைத் தோற்றியதால் நீங்கள் ஒளிர்வீர்கள் ஆர்த்துவீர்கள் என அம்முதலிரண்டடியிலுமுள்ள படர்க்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 34.

கைவினைமுற்றுக்களை முன்னிலையாகவும் மாற்றிக்கொள்ளலா மென்பர் ஸாயணர். ஈண்டு பிருச்னி (பன்னிறமுள்ள பூமி) பசுவாக நிற்க உருத்திரன் காளையாகி யதனிடத்தில் மருத்துக்களைப் பெற்றானென்ற கதை குறிக்கப்படுகிறது. மண். 2 சூக். 33 செய். 1 பார்க்க.

3. விரைகதிப் போர்க் குதிரைகளின் பந்தயத்திற்
றூரகமென விருஷ்டி. தன்னைத்
தரைதனிலே யொழுக்குவரால்; முழங்குமுழி
லருகசுவந் தம்மிமேறி
விரைகுவர்; பொற்றலைக் கவச மருத்துவர்கா,
ளனைத்தையுங் கம்பிக்கச் செய்வீ,
ரொருமனத்தி னெம்முணவின் கடைவருக
பொறிப்பரியி மேறுங்கி யின்மேற.

(இ-ள்.) வேகமாகச்செல்லும் போர்க்குதிரைகளின் பந்தயத்திற் குதிரைகள் வியர்வை நீரைக்கொட்டுவதுபோல மருத்துக்கள் மழைநீரை யொழுக்குவார்கள். அம்மருத்துக்கள் சப்திக்கின்ற மழைமேகங்களுக் கருகே தங்கள் பரிகளில் விரைவாகச் செல்லுவார்கள்- பொன்னாலான தலைக் கவசங்களோடு கூடிய மருத்துக்களே! எல்லாவற்றையும் கம்பிக்கச் செய்பவர்களே! ஒருமனத்தோடு புள்ளிமான்களாகிய வாகனங்களிலேலோங்கி எமது உணவுப்பொருள்களை உண்ண வருவீர்களாக.

4. அவியளிப்போற் கப்புவன நீரையெலா,
மித்திரனுக் களித்த லொப்பத்,
திவதிவமுஞ் சுமந்தளிப்பர் விரைவாருந்
தானத்தோர், செறிந்தபுள்ளி
நிவந்தவுழைப் பரியாள ரழியாத
தனமிருத்தோர், நேரா யோடு
மிவுளிநுகம் பூண்டதென மேகவா
கனமதன்மே லேறி நிற்போர்.

(இ-ள்.) வேகமாகத் தருந் தானத்தோடு கூடியவர்களும், புள்ளி நிறைந்த மான்களாகிய குதிரைகளை யுடையவர்களும், அழியாத செல்வத்தைப் படைத்தவர்களும், நேராக வோடும் குதிரைகள் தேர்நுகத்திற் பூண்டு நிற்பதுபோல மேகமாகிய வாகனத்தின்மே லேறி நிற்பவர்களுமான மருத்துக்கள், சிநேகிதனுக் குதவுவதுபோல அவியளிக்கும் யஜமானனுக்கு எல்லாப் புவனங்களிலுமுள்ள நீரையெல்லாம் எந்நாளும் சுமந்துகொண்டுவந்தளிப்பர்—(எ-று.) முதலிரண்டடியின் பொருள் விளங்கவில்லையென்று கூறி மேனாட்டாசிரியர் வேறுவகையாகமொழிபெயர்ப்பார். அதன் சிறப்பின்மைபற்றி ஈண்டு குறிக்கப்படவில்லையென்க.

5. மூழுமடியார் முலைகளுள தேனுக்க
ளெரிமூண்டு மொய்த்த வற்றே

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

டழிவடையா நெறிகளினின் மின்னுகின்ற
படைகளொடு, மன்னந் தங்கூட்
டழகினுறச் செல்வதென, மாருதர்கா,
ளொருமனத்தோ டடைந்துநிற்பீர்,
பழகுறுசோ மச்சுவையைக் குடித்துமனங்
களிக்கவிவண் வருகுவீரே.

(இ-ள்.) ஒரு மனத்தோடு வருபவர்களே! மருத்துக்களே! பால் நிறைந்த மடியோடுகூடிய மூலைக்கண்களுள்ளவையும், மூட்டப்பட்டொளிரும் சுவாலைகளோடு கூடியவையுமான பசுக்களோடு (மேகங்களோடென்க) அழிக்கமுடியாத நெறிகளில் மின்னுகின்ற உமது சுடர்ப் படைகளோடும், அன்னங்கள் தங்கள் கூட்டை நோக்கி மகிழ்வோடுஞ் செல்வதுபோல,எங்களது ஸோமத்தைக் குடித்து மகிழ் வெய்துமாறு ஈண்டு வருவீர்களாக —(எ-று.) எரிமூண்டு மொய்த்தவை யென்ற வடையால் பசுக்கள் ஈண்டு மேகங்களைக் குறித்தன. அன்னம், ஹம்ஸபக்ஷி.

வருக்கம் 19.

6. ஒருமனத்தீர், மாருதர்கா ளெம்மறைக
டமைக்கேட்க வுறுக; மாந்த
ரருமையுறுபுகழ்ச்சி யென வெஞ்சவனத்
தினிலடைக; அசுவ மென்னப்
பெருமடியிற் பசுவென்ன முகினிறைக்க;
தோத்திரத்தைப் பிறக்குவோனுக்
குருநிறைந்து வலுச்சிறந்த துதிக்கன்மந்
தனைநன்கே யுளுற்ற வின்மேற.

(இ-ள்.) ஸமான மனத்தோடு கூடிய மருத்துக்களே! எங்களது பிரஹ்மங்களைக் கேட்க வருவீர்களாக. (எங்களது அன்னத்தை யேற்றுக் கொள்ளவருவீர்களாக வென்று கூறுவர் ஸாயணர்) மனிதர்களது புகழ் ஸ்தோத்திரங்கள் அவரைப் பின்பற்றிவருவதுபோல எங்களுடைய ஸோமாபிஷவ ஸவனங்களை யடைவீர்களாக. குதிரைகள் தண்ணீரைக் குடித்து உடல் வீங்குதுபோல மேகங்கள் வருடிப்பதற்காக நீரைக்குடித்துப் பசுக்களின்மடிகளைப்போல நிறைந்து நிற்கட்டும். ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுமவனுக்காக வுருவும் வலிமையும் சிறந்த ஸ்தோத்திர கர்மங்களை நன்றாகஉருப்படுத்துவீர்களாக—(எ-று.)

7. மருத்துவர்கா, ளெங்களுக்குத் தேர்பூண்டு
வலிசிறந்த மாவை யீகல்;
அருத்தியொடு முங்குணத்தை நாடோறு
மறிவிக்கு மறை யணைக்கல்;
பெருத்தபுகழ் கூறுபவர்க் கனமளிக்கல்;

மண்டலம் 2 சூக்தம் 34.

போரதனிற் பிறங்கும் போற்றை
யுரைப்பவனுக் கீகைபொடு மேதையுங் கே
டில்வலியு முரத்திற் சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) மருத்துவர்களே! தேரிற் பூண்டு வலிமை சிறந்த குதிரையை எங்களுக்குத் தருவீர்களாக. தினந்தோறும் உமது குணத்தைத் தெரிவிக்கும் மந்திரங்களைக் கூட்டுவீர்களாக. உம்மை ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு அன்னப் பொருள்களை யளிப்பீர்களாக. யுத்தத்தில் உம்மைப் புகழும் கவிக்கு ஈகைக்குணமும், மேதைத் தன்மையும், அழிவடையாது பகைவராற் றண்டமுடியாத வலிமையையும் தருவீர்களாக—(எ-று.) இச் செய்யுளின் முதலடி மேனாட்டாசிரியரது உரையைப் பின்பற்றியது. ஸாயணர் தம் என்னும் பதத்திற்குப் புத்திரனை யென்று உரை கூறுவார். அதன் பொருத்தம் விளங்கவில்லை.

8. ஒளிகிளர்பூ ணணிமார்பர் நற்கொடையோர்
மாருதர்தே ருறு நுகத்திற்
றளைதர மாக்களைப் பூட்டுங் காலமதிற்
றேனு, தனைச் சாருங்கன் றுக்
களிதருபா லளிப்பதெனை வவியளிக்கும்
யஜமான னழகின் வாழ
வளவுபடாப் பெருமுணவை யவரகத்தே
யூற்றெடுக்க வமைக்கின் றாரே.

(இ-ள்.) காந்தி பொருந்திய ஆபரண நிறைந்த மார்பை யுடையவர்களும், நல்ல தானத்தோடு கூடியவர்களுமான மருத்துக்கள் தங்களது தேர் நுகத்தில் அசுவங்களைப் பூட்டும் போது, தன்னை யடையுங் கன்றுக்குச் சேதாவானது பாலை விருப்பினளிப்பது போல, அவிப்பொருள்களைத் தரும் யஜமானனுக்கு அளவற்ற பெரிய உணவுப் பொருள்களை (உணவுப் பொருள்களுக் காதாரமான நீரை யென்பார் ஸாயணர்) அவர்களது கிரகங்களில் ஊற்றெடுத் தோடுமாறு பொழிகிறார்கள்—(எ-று.)

9. மாருதராம் வசுபடைத்தீர் விருகமென
வெம்மெதிரே மருவி யெந்தச்
சீரறு மர்த்தியன் பகைமை பாராட்டி
வானவனிற் பரிந்து காக்க;
தேருருள்க ளுச்சுடர்கள் கதுவியவை
யோடவனைச் சிறந்து சூழ்க;
நேருமவையுனும் பகைவன் படைகளினை
யுருத்திரர்கா ணேடித் தேய்க்க.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! செல்வவான்களே! எங்களுக்கெதிரில் நாயைப்போலத் தோன்றும் அம்மர்த்தியனாகிய பகைவன் எம்மைஹிம்சிக்க ஓ

படி காப்பாற்றுவீர்களாக. எரிசுற்றிக் கொண்டுள்ள உருளைகளுள்ள தேரோடு அப்பகைவனைச் சூழ்ந்து கொள்ளுவீர்களாக. எதிர்ப்பட்டவைகளைப் பட்சிக்கு மப்பகைவனது ஆயுதங்களைக் கீழ் வீழ்த்தி யழிப்பீர்களாக—(எ-று.)

10. மாருதர்கா, ளும்போக்கின் சித்திரமெல்

லாரறிவார், மருவு மன்னோர்
கூரவரு கேய்க்கின்ற பிருச்னியின்
மடிகறந்து கூறும் போது;
நேருமுமைத் துதிப்பவனை நிந்திப்பான்
றனையழித்து நேரார் தம்மைப்
பேரற வீட்டிடத் திரிதற் குருத்திரராய்த்
தடைபடா ருற்ற போதே.

(இ-ள்) மாருதர்களே! அம்மருத்துக்களாகிய வவர்கள் (பொருள் பொருந்துமாறு நீங்களெனக் கொள்ளுக.) சமீபத்திற் சேர்க்கின்ற பிருச்நியின் (ஈண்டு இச்சொல் அந்தரிட்சத்தைக் குறித்த தென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) மடியாகிய மேகத்தைக் கறந்த போதாவது, அல்லது உமது ஸ்தோதாவை நிந்திக்கும் பகைவனை யழித்துச் சத்துருக்களை நாசஞ் செய்வதற்காக திரிதன் என்னும் ரிஷிக்கெதிரே ருத்திர புத்திரர்களாக ஒருவராலும் இம்சிக்கமுடியாதவர்களாய் வந்த காலத்திலாவது உமது ஆச்சரியகரமான யாமனம் எல்லாராலு மறியக்கிடந்ததாம்—(எ-று.) உம் என்றும், அன்னோர் என்றும்,மீண்டும் உம்என்றும் இச்செய்யுளில் முன்னிலைப் படர்க்கைகள் அடிக்கடி மாறி வந்திருக்கின்றன. மேனாட்டாசிரியர் பின்னிரண்டடிக்கு வேறு வகைப் பொருள் கூறுவர். அது வருமாறு: ‘அல்லது ஸ்தோத்திரஞ் செய்த கவியை யவமானப்படுத்த, ருத்திர புத்திரர்களே, தவறற்ற நீர் திரிதனை நாசம் செய்த போதாவது.’ என்பர்; லுட்விக்கென்பவர் த்ரிதன் ஸோமனது பெயரெனக் கூறுவதாகவும் செல்லுவர். செய்யுளில் ஸாயணருரையைப் பின்பற்றியுள்ளார். எல்லாருமறிவர் என உம்மைவிரிக்க. யாமனம், கதி நடை, வரவு என்க.

வருக்கம். 20

11. பயிலுற்ற நெறியொழுகு மத்தகைய
மருத்துவர்காள், பண்பி னோங்கிக்
குயிலுற்ற மகத்துவர்காள் விட்டுணுவாம்
போற்றுளற்குக் கொடுத்த வுண்டிக்
கியலுற்று வரவழைப்போம்; பொன்னிறத்துச்
சிரேட்டர்களா மிவர்மாட் டுச்சீர்ச்
செயலுற்ற செல்வமதைச் சுருக்கேந்தி
மறையோதித் தேர்கு வோமே.

(இ-ள்.) வழக்கமான நெறிகளிலேயே செல்லும் அத்தன்மை வாய்ந்தமருத்துவர்களே! மகத்துவம் வாய்ந்தவர்களே! வியாபக ஸ்வரூபியும்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 34.

பிரார்த்திக்கத் தக்கவனுமான ஸோமனுக்குக் கொடுத்த வலியுணவைத் தேடி வருமாறு உம்மை யழைப்போம். நெய்த்துடுப்பைக் கையிலேந்தியவர்களாயும் பிராஹ்மங்களை யோதிக் கொண்டவர்களாயுமுள்ள பொன்னிறம் வாய்ந்தவர்களும் சிரேஷ்டர்களுமான அம்மருத்துக்களை யாங்கள் கீர்த்திவாய்ந்த செல்வத்தைத்தரும் வண்ணம் யாசிப்போம்.—(எ-று.) விஷ்ணு, வியாபகஸ்வரூபி என்னும் பொருட்டு. போற்றுளன், போற்றத்தக்கவனாகிய ஸோமன் என்க.

12. தசக்குவா யவர்கள் முதன் முதன் மகத்தைக்
கொணர்ந்தார்கள்; தழைக்க வன்னார்
நிசிக்கலையும் விடியலினி லெமக்கூக்க
மளிக்கிறக; நிசியை யன்னத்
தசிதமுறு செங்கரத்தால் வைகறிறந்
திடுமென வோங்குந் தேசின்
சுசியுறுபே ரொளிவெள்ளக் கடல்கொடுல
கதனிலொளி தோய்க்கின்றாரே.

(இ-ள்.) அம்மருத்துக்கள், தசக்குவர்களாகிய ஆங்கிரஸர்களாய் முதன் முதல் யாகத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அவர்கள் உதய காலத்தில் எங்களுக்கு ஊக்கத்தைத் தரட்டும். உஷஸ் தனது சிவந்த கரங்களால் இருள் நிறைந்த இரவை வெளிச்சப் படுத்துவதுபோல, மகத்தாகிய சோதியாலும், ஒளி காலுகின்ற சூரியகிரணங்களாகியசமுத்திரத்தினாலும் ஜகத்தைப் பிரகாசிப் பிக்கிறார்கள்—(எ-று.) தசக்குவர், ஆங்கிரஸ ரென்பதை மண். 1 சூக். 62 செய். 4ற் பார்க்க. இச்செய்யுளின் பின்னடிக்கு மேனாட்டாசிரியர் கூறும் உரைபொருந்தாது. ந என்னும் உபமாவாசகத்தை விடுத்து மருத்துவர்ப் புகழ்ச்சியாகிய இச்சூக்த நிலையையும் கருதாத வுரையாகுமது.

13. உருத்திரா மவர்வீணு நாதங்க
ளொடுசிவந்த வணிகளோடு
பெருத்தகத்தே மகிழ்ந்தனரால் மகக்கூடந்
தனிலன்னார் பெருகும் வேகத்
துருத்தவலி யோடென்று மழைபொழிவார்
மனக்கினிய வொளியினோடும்
திருத்தமுள வுருவோடுங் கூடியுள
நன்னிறத்தைச் சேர்ந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) ருத்திர புத்திரர்களாகிய வம்மருத்துக்கள் வீணு விசேஷங்களோடும் செந்நிறமான காந்தியை வீசும் அலங்காரங்களோடும் யக்ஞஸதனத்தில் பெருமகிழ்ச்சியை யடைந்தனர் அம்மருத்துக்கள் மிகுந்த வேகத்தோடு கூடிய வன்மைபொருந்தியவர்களாய் எக்காலத்தும் மேகத்தினின்றும் மழை பெய்விப்பவர்களாய் மனதுக்கினிமையைத் தரும் காந்தி வாய்ந்த நல்ல ரூபத்தோடு கூடிய நிறத்தை யடைந்துள்ளார்கள்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

14. மகத்தான வவர்தனத்தை யுதவிக்கென்
றியாசித்து மருவும் யாங்க
ளுகப்பான விப்போற்று லவர்தம்மைப்
புகழ்கின்றோ, மோங்கு மைந்து
மகத்தாள ரெனத்திரித னெமதுகருத்
தீடேற மதித்துத் தேரி
னிகத்தூதி புரியவென முக்கியராய்க்
கொண்டுவந்தா னிவரைத தானே.

(இ-ள்.) அம்மருத்துக்களது பெரிய செல்வத்தை எங்களது உதவிக்காக யாசிக்கும் யாங்கள் மனதுக்குகந்த விந்த ஸ்தோத்திரத்தால் அவர்களைப புகழ்கின்றோம். அவர்களையே திரிதன், தன்தேரில் இவ்வுலகத்து உதவி புரிவதற்காக முக்கியமான ஐந்து ஹோத்தாக்களைப்போல எங்கள் அபீஷ்டங்கள் நிறைவேறும் வண்ணம் கொண்டுவந்தான்—(எ-று.) இச்செய்யுள் மேனுட்டாசிரியர் உரையைத் தழுவியது. ஸாயணருரை அத்துணை தெளிவாயில்லை. யாரைக்கொண்டுவந்தானே அவரையே புகழ்கின்றோம் எனக் கூட்டுக. ஊதி, உதவி.

(வேறு.)

15. மகத்தவன் பாவந்தன்னை மருவுறு தோட்டிப் போற்றிப்
புகழ்பவர் தமை நிந்திக்கு மவரினின் றெடுக்குமுந்த
மகிழ்வுறு முதவியோடு நன்மதி, மாருதீர்காள்,
இகத்துற லெம்மை நோக்கி, யிரங்குறுங் கற்றாவொத்தே

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! யக்ஞகர்த்தாவின் பாபத்தை, நெருங்காதபடி தூர வோட்டி, ஸ்தோதாக்களை நிந்திப்பவர்களதுகையி லகப்படாதபடி காப்பாற்றும் உங்களது உதவிகளோடும், அநுக்கிரஹ புத்தியோடும், கன்றையுடைய பசு கதறிக்கொண்டு தனது கன்றினிடத்துச் செல்வதுபோல நீங்கள் எங்களை நோக்கி வருவீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 21.

226. (35) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 3.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அபாம்நபாத்து.

அபாம் நபாத் தென்பது அக்கினியின் ஒருபெயர் மேக நீரில் மின்னலாகிய அக்கினியாகத் தோன்றுவதால் அப்பெயர்அக்கினிக்கு வந்த தென்க. அன்றியும் நபாத் என்பதற்கு பௌத்திர னெனப்பொருள் கொண்டு நீரினால் ஓஷதி வனஸ்பதிகள் தோன்ற அவ்வோஷதி வனஸ்பதிகளிலிருந்து அக்கினி உற்பத்தியாவதால் நீருக்குப் பேரனை அக்கினி யென்பதூம் ஒன்று.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 35.

1. உணவினை விரும்பும் யானிவ்வாக்கினு லுவந்து போற்றை
யணவுறப் படைப்பேன்; நாதப்புனலினிலணைந்ததோன்றல்
வணமுறவிரைவோன்போற்றினெனக்கனம்வழங்கலன்னோன்
குணமுறு மணியோ ராகக் குயிற்றி யெம்மிடங் களிப்பான்.

(இ-ள்.) உணவுப் பொருள்களை விரும்புகின்றயான் இத்தன்மை வாய்ந்த வாக்கினால் ஸ்தோத்திரங்களைச் சிருஷ்டிப்பேன். சப்திக்கின்ற வெள்ளத்திற் பிறந்தவனும், விரைவாகச் செல்பவனுமாகிய அபாம் நபாத் தென்ற அக்கினி ஸ்தோதாவாகிய எனக்கு மிகுந்த உணவைத் தரட்டும். அவனே எங்களை நல்ல அலங்காரங்களோடு கூடியவர்களாகச் செய்து எங்களிடத்துக் களிக்கின்றான்—(எ-று.) அபாம் நபாத், அபாந்நபாத்து, தண்ணீரிற் பிறந்தவன், அக்கினி. குவித் என்னும் மூலபதத்துக்கு பஹுவலம் எனப்பொருள் கூறுவர் ஸாயணர். அதனைக்கேள்வியாகக் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர்.

2. இதயத்துநன்கினுற்ற விளைந்த விம்மறையை யன்னாற்
கிதமுறப் புகல்வோ, மஃதை யேற்றமோ டவனுணர்வான்;
நதமுறும் புன னபாத்து நாடுந்த னசுரப்பண்பாற்
சதமுறப் படைத்தான் சாமி சருவபூதக் கூட்டத்தை.

(இ-ள்.) இதயத்து நன்றாகச் செய்வதற் கமைந்த இம்மந்திரத்தை அவ்வபாந் நபாத்தாகிய அக்கினிக்குக் கூறுவோம். அவன் அதனை நன்றாக வறிவான். ஓடுகின்ற நீரிற் பிறந்த அவ்வக்கினியாகிய ஸ்வாமி தனது அஸுர பலத்தினால் எல்லாப் புவனங்களையும் சிருஷ்டித்தான்—(எ-று.) அஸுர சப்தம் தேவப் பொருளில் வந்தது. சத்துருக்களை யடக்கும் பல மென்பதும் ஒன்று.

3. சில புவி யெய்துகின்ற; சில வுடன் கூடுகின்ற;
சல நிதி நாப்ப ணெல்லா நதிகளு மோடித் தூய்மை
நலமுள வபாந்நபாத்து மகிழ்வுற நடக்கும்; சோதி
வலி மிகு தூய நீர்க ளவனைச்சூழ்ந் தணைந்து நின்ற.

(இ-ள்.) சில மழை யோட்டங்கள் பூமியை வந்தடைகின்றன. வேறு சில அவற்றோடு வந்து கூடுகின்றன. எல்லா நதிகளும் சமுத்திர மத்தியை நோக்கி ஓடிப் பரிசுத்தமான அபாம் நபாத்தாகிய வடவைத்தீயைச் சந்தோஷப்படுத்தும். சுத்தமானவையும், பேரொளியோடு கூடியவையுமான அந்நீர்கள் அவ்வக்கினியைச் சூழ்ந்து நின்றன—(எ-று.)

4. சினமிலா நீரா மங்கைப் பருவத்த ரிளமை சேர்ந்த
கனலெனு மவனைக்கோலப் படுத்திச் சூழ்ந்துறுகின்றூரால்;
துனுமொளிக் கதிரோ டன்னோன் மூட்டுத றெய்வுறாது
வனமிடை யிழுதொளிர்ந்து வளத்தொடு துலங்காநின்றான்.

(இ-ள்.) வேலை செய்வதற்கு மனஞ்சலித்துக் கொள்ளாத் தண்ணீர்களாகிய யுவதிகள், இளமை வாய்ந்த அபாம் நபாத்தாகிய அவ்வக்கினியை

யலங்காரஞ் செய்து கொண்டு அவனைச் சூழ்ந்து செல்லுகிறார்கள். அவ்வக்கினி மூட்டப் பெறுதவனாய்த் தண்ணீரினிடையே, நெய்யோடு கூடியசோதியோ பொளிர்ந்து, ஜ்வலிக்கும் வெண்மையான கிரணங்களோடும், வனத்தோடும் பிரகாசிக்கிறான்—(எ-று.) வனம், நீர்.

5. இடரிலாத் தேவ னன்றாற் கனத்தினை நாரி மாராங்
கடவுளர் மூவர் தாங்கா நின்றனர்; அறற்கட் செய்த
திடமுறுபொருளேயென்னச்செறிகின்ற; அவன்முன்றோன்று
படலுறு ஸார பான மணைந்து மாந்திடு கின்றானே.

(இ-ள்.) இடுக்கண் பெறாத தேவனாகிய அவனுக்கு நாரிகளாகிய இளை, ஸரஸ்வதி, பாரதி என்னும் மூன்று தேவிகளும் உணவுப் பொருளினைத் தாங்குகின்றார்கள். நீரிற் செய்யப் பெற்ற பொருள்களைப்போல அங்கே அவ்வுணவுப் பொருள்கள் விளங்குகின்றன. அவ்வக்கினி முதற்கண் தோன்றும் ஸாரம் நிறைந்த பானமாகிய ஸோமநீரைக் குடிக்கிறான்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் பின்னிரண்டடிக்கு வேறுவகைப் பொருள் கூறுவர்.

வருக்கம் 22.

6. குதிரையின் பிறப்பு மீண்டே; குவலய வொளியு மீண்டே;
சதியுளோன் றுக்கா தெங்கள் சூரிக டம்மைக் காக்க;
விதிபெறப் பாக மெய்தாப் புரங்களிற் பரத்து மேவு
நிதியனைப் பொய்ய ரீகை யில்லவர் தாமு மெய்தார்.

(இ-ள்.) (ஸமுத்திரத்திலிருந்து உச்சைச் சிரவம் என்னுங் குதிரை தோன்றுவதால்) குதிரை உற்பவிக்கும் இடமும் இதுவே. பூமியைத் தோற்றுவிக்கும் ஸூர்ய ஒளி பிறக்கும் இடமும் இதுவே. மோசக்கார னெதிர்க்காதபடி எங்களது யஜமானர்களைக் காப்பாற்றுவாயாக. பக்குவப் படாத கோட்டைகளாகிய மேகங்களிற் றூரத்திற் பொருந்தியுள்ள செல்வவானாகிய அக்கினியைப் பொய்யரும் லோபிகளும் அடைவதில்லை—(எ-று.) நிதியனை தூகை நோக்கிச் சேர்த்தது.

7. நன்மையிற்கறக்குந் தேனு நண்ணியோன் சொந்தவில்லின்
மன்னுமோ னமுதநீரை வளர்க்கின்றான்; நன்மை சார்ந்த
அன்னம துண்பான்; நீருள் வன்மைகொ ளபாந்நபாத்து
நன்னய வசுவை யாகமகற் களித்திட வொளிர்வான்.

(இ-ள்.) நன்றாகக் கறக்கும் பசுவைப்பெற்றவனும், தனது சொந்த வீட்டிற் பொருந்துபவனுமாகிய அக்கினி அமிர்தமாகிய நீரை விருத்தி செய்கிறான். அந்நீரிலிருந்து தோன்றிய உணவுப்பொருள்களை அவிரூபமாக உண்பான். வலிமை பொருந்திய அபாந்நபாத்தாகிய அக்கினி யஜமானனுக்கு நல்ல செல்வத்தை யளிப்பதற்காகத் தண்ணீருக்குள் பிரகாசிப்பான்—(எ-று.)

8. நீரினுட் டூய்மையோடு நேர்மையிற் றெய்வத் தன்மை
யேருறப் பரந்து நித்த னாகிவே யொளிர்வோ னன்னான்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 35.

பேருறு சாகையாகப் புவன மற்றவை பிறங்கும்;
பூரணப் பயனோ டொடதிக்குமு வவனிற் றோன்றும்.

(இ-ள்.) தண்ணீருக்குள் பரிசுத்தத்தோடும், நேர்மையோடும் தெய்வத் தன்மையோடும் விஸ்தாரமாய்ப் பரந்து நித்தியனைப் பிரகாசிக்கும் அவ்வபாந்நபாத்தாகிய அக்கினியின் சாகைகளாக இதர புவனங்கள் விளங்குகின்றன. ஓஷதிக்கூட்டங்கள் புஷ்ப பலாதி பூரணபலன்களோடு, அவனிடத்திலேயே உற்பவிக்கின்றன—(எ-று.)

9. நீரினிற் பிறந்தோ னீரின் மடியினி லேறினான்காண்;
ஏருற மின்ன லாடை யசைத்து வக்கிரநீர் நாப்பண்
நேருற மேலெழுந்தான்; அவன துத்தமச் சிறப்பைச்
சீருறச் சுமக்கும் பொன்வண்ணத்தறல் சூழ்ந்து செல்லும்.

(இ-ள்.) தண்ணீரிற் பிறந்தவனாகிய அபாந்நபாத்தென்னு மக்கினி தண்ணீரின் மடியாகிய அந்தரிட்சத்திலேறினான். மின்னலாகிய ஆடையை உடுத்திக்கொண்டு வக்கிரமாகச்செல்லும் மேகநீருக்கிடையே நேராகச் சுடர்விட்டு மேலெழுந்தான். அவனது உத்தமமான மஹிமைகளைத் தாங்கும் பொன்னிறமுள்ள நீரோட்டங்கள் அவனைச் சூழ்ந்து செல்லும்—(எ-று.)

10. இரணிய வுருவ னன்னு னிரணியம் போலக் காண்பான்;
இரணிய மொத்த வன்ன மெய்தியோ னபாந்நபாத்து;
இரணியத் தோற்றுவாயி னெழுந்தவ னமர்ந்தகாலை
இரணிய மளிப்போ ரன்னாற் கவியன மளிக்கின்றாரே.

(இ-ள்.) அவ்வபாந்நபாத்தாகிய அக்கினி பொன்மயமான ரூபத்தோடு கூடியவன்; பொன்னைப்போலவே காணப்படுகிறான்; பொன்மயமான பிறப்பிடத்திலிருந்து தோன்றியவன். மேலே யமர்ந்து பிரகாசிக்கும்போது பொன்னாகிய தட்சிணையைத்தரும் யஜமானர்கள் அவனுக்கு அவியுணவுகளைத் தந்தூட்டுகிறார்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

11. நீரினிற் பிறந்தோ னன்னு னின்மல வுடலைப் பேரைச்
சீருற மறைவேநின்று செழிப்பிப்பான்; யுவதிமாரீண்
டேருற மூட்டுகின்ற விவ னொளி வீசாநின்றான்;
தாருறு மவன்ற னுண்டி பொன்னிறக் கிருதந்தானே.

(இ-ள்.) அபாந் நபாத்தாகிய அக்கினி, மேகநீர்களுக்கிடையிற் றோன்றும் அவனது பரிசுத்தமான தேஜோ சரீரத்தையும், பெயரையும் தான் மறைவாக நின்று ஓங்குவிப்பான். யுவதிமார்கள் இங்கு மூட்டும் அக்கினியும் நன்றாகப் பிரகாசிக்கிறான். இவனுக்கு உணவு பொன்னிறமான நெய்யாம்—(எ-று.) யுவதிமார் பத்து விரல்களும் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஸாயணர் நீரென்பார். ஈண்டுவித்யுத்தாகிய அக்கினியையும், அரணி கடைந்தெடுக்கும் அக்கினியையும் பேதப்படுத்தியது. ஒன்றன் வளர்ச்சி மறைவாக நடக்க, மற்றதின் பிறப்பு வளர்ப்பு உணவுமுதல் அறியக்கிடக்கின்றன என்றபடி.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

12. பலர்வயி னெருங்கு நண்பற் கவியொடு மகமளித்துத்
தலைவணக் கொடுஞ்சேவிப்போம்;சாறுவையலங் கரிப்பேன்;
உலர்தரு காட்ட மீவேன்; உண்டியை யளிப்பதோடு
பலபலவிருக்காற்போற்றிப் பரிந்துநான் புகழுவேனே.

(இ-ள்.) பலரிடத்தும் சமீபத்துச் செல்லும் நண்பனாகிய அபாங்ந பாத்துக்குச் சருபுரோடாசாதி அவிப்பொருள்களோடு கூடிய யாகத்தைச் செய்து நமஸ்காரங்களோடும அவனை வணங்குவோம். அவனுடைய முதுகை யலங்காரஞ்செய்வேன். அவனுக்குக் காய்ந்த மரத்துண்டுகளை யளிப்பேன். அவியுணவைத்தருவதோடு பல இருக்குக்களால் ஸ்தோத்திரமுஞ் செய்து அவனைப் புகழ்வேன்—(எ-று.)

13. அவற்றிடைக் காளைநன்கே கருவினை யளித்தான்; சேயா
யவற்றினைக் குடியாநின்றான்; அவையவன் றன்னை நக்கும்;
சுவற்றரு மொளியோ டன்னான் றோயத்திற் பிறந்த வங்கி
யிவற் றுடறனி னுழைந்தா னேதிலன் றநுவிற் போன்றே.

(இ-ள்.) அத்தண்ணீர்களுக்கிடையே காளையாகிய வவ்வக்கினி தனது கருப்பத்தைப் பிறப்பித்தான். தானே குழந்தை வடிவாக விருந்து அவற்றைக் குடிக்கிறான். அவை யவனைத் தடவிக்கொடுக்கும். மங்காத நிறத்தோடு அபாங்நபாத்தாகிய அவ்வக்கினி அந்நியன் சரீரத்தில் நுழைவது போல இவ்வாணிக் கட்டைகளின் சரீரங்களுக்குள் நுழைந்தான்—(எ-று.)

14. பரமமாம் பதத்தி னீண்டு பகலெலா மழியாச்சோதி
மருவியே யமருங்காலை, மகவினை வளர்க்கு நெய்யிற்
றெரிதரு முணவு தாங்கித் தெள்ளற விளமை வாய்ந்தோர்
திரிதரு தன்மை யுற்றோர் செல்லுவ ரவனைச் சூழ்ந்தே.

(இ-ள்.) அவ் வபாம் நபாத்தாகிய அக்கினி பரமபதத்தில் (உன்னதமான ஸ்தானத்திலென்றபடி) ஒருநாளும் கெடாத ஜோதியோடு நிற்கும் போது, இளமை வாய்ந்தவர்களும், சலனஸ்வபாவமுள்ளவர்களுமான தெள்ளிய தண்ணீர்கள், புத்திரனை வளர்க்கும் கிருதத்தோடு கூடிய உணவைத் தாங்கிக்கொண்டு அவனைச் சூழ்ந்து செல்லுவார்கள்—(எ-று.)

15. கூட்டினே னல்லிலத்தை, அங்கியே, மக்கட்காகக்;
கூட்டினேன் சீரை யாகங் கூட்டிய யஜமானர்க்கா;
ஈட்டு மங்கலத்த, தேவரெண்ணியே காப்ப வெல்லாம்;
நாட்டுவோம் பெரியபோற்றை மன்றினில் வீரரோடே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! மக்கள் பிறப்பதற்காக நல்ல கிரகத்தைச் சேர்த்தேன். யக்ஞம் கூட்டுவிக்கும் யஜமானர்களுக்காக நல்ல புகழ் ஸ்தோத்திரங்களைச் சேர்த்தேன். தேவர்களாற் கருத்தோடு காக்கப்பெறு மவையெல்லாம் மங்கலகரமானவை. யக்ஞக்கூட்டத்தில் வீரியம் வாய்ந்த புத்திர

மண்டலம் 2 சூக்தம் 36.

பௌத்திரர்களோடு நாங்கள் பெரிய ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம் 24.

227. (36) மண்டலம் 2 அநுவாம்க 4. சூக்தம். 4,

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை; 1 இந்திரன் (மதுவுமாம்.) 2 மருத்துக்கள் (நபமுமாம்), 3 துவஷ்டா (சுக்கிரனுமாம்), 4 அக்கினி (சசியுமாம்), 5 இந்திரன் (நபமுமாம்), 6 மித்திராவருணர்கள் (நபங்களுமாம்).

இந்திரன், மருத்துக்கள், துவஷ்டா, அக்கினி, இந்திரன், மித்திராவருணர்கள் இவர்கள் ரிது தேவதைகள் என்பார் ஷட்குரு சிஷ்யர். ஆறு ரிதுக்களுக்கு அறுவர் என்க.

(வேறு.)

1. உனக்கென்னப் பசுப்பொருளுந் தண்ணீருங்
கூட்டினரால்; ஓங்குந் தட்டிற்
கனக்கல்லிற் பிழிந்துவடித் தெடுத்திட்டார்
நரர்களதைக் கருதி வேந்தே
நினக்கென்ன வஷட்டோடு சுவாகாவென்
றுவுதிசெய் நெய்யார் சோமந்
தனைக்கொள்க வள்ளத்தோ, டீசனொடு
முதன்மையனுஞ் சாற்றி னீயே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனக்காகச் சோமத்தோடு கவ்வியமாகிய ததிக்ஷீரங்களையும் ஜலத்தையும் கலந்தார்கள். மயிர்க்கம்பலமாகிய தட்டிலும் கல்லிலும் பிழிந்து வடித்து மனிதர்கள் அச்சோமத்தைத் தயார் செய்தனர். உனக்காக 'வஷட்' காரஞ்செய்து ஸ்வாஹா என்னும் மறை ஈற்றோடு ஆவுதிசெய்த வளம்நிறைந்த அச்சோமத்தை நீ குடிப்பாயாக. நீயே ஸ்வர்க்கத்துக்கு ஈசுவரனும் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முதன்மையானவனுமாம்—(எ-று.) வஷட்,மண். 1 சூக். 120 செய். 4 பார்க்க. ஸ்வாஹா மந்திரங்களின் இறுதியிற் கூட்டிச் சொல்லும் சொல்; அக்நயேஸ்வாஹா என்பதுபோல.

2. மகத்தினொடு கலந்துள்ளீர், புள்ளிமான்
பரிகளொடு மண்டாவோடு
முகத்தநெறி தனில்விளங்கு மணிப்பிரியர்
காள், பரத னொங்கு மக்காள்,
வகுத்த தருப்பையி னமர்ந்து வானிடத்தி
னரராவீர் மருவும் போதன்
பகுத்தவளப் பாத்திரத்திற் சோமமதை
யெக்காலும் பருகுவீரே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்.) மககாரியங்களோடு கலந்துள்ளவர்களே! புள்ளிமான்களாகிய வாகனங்களோடும், ஈட்டிகளோடும் செல்லும் நெறியிற் பிரகாசிப்பவர்களே! ஆபரணங்களணிவதிற் பிரியமுள்ளவர்களே! உலகத்தைத் தாங்கும் பாதனாகிய ருத்திரனுடைய புத்திரர்களே! (மருத்துக்களே யென்றபடி) வானாகிய அந்தரிட்சத்தில் நேதாக்களாகத் திரிபவர்களே! இங்கு பரப்பிய தருப்பையில் அமர்ந்து போதாவினது பாத்திரத்திலிருந்து சோமத்தை யெப்போதும் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.) போதா மண். 2 சூக். 1 செய். 2 பார்க்க. மண்டா, ஈட்டி.

3. செவிவிரைவீ ரெம்மாட்டு வருகவுடன்
தருப்பையினிற் சிறக்கக் கூர்வீர்;
தவவுள்ளக் களிகொள்வீர்; துவட்டாவுந்,
தேவரொடுஞ் சார்ந்த தேவர்க்
குவகைதரு பத்தினிமார் தம்மோடு
நற்கணங்க ளுவந்து சூழ
நவமதுவுந் தனைச்சூழ்ந்து சேவிக்கத்
திருத்தியினை நாடிக் கொள்க.

(இ-ள்.) விரைவிற் கேட்பவர்களாகிய துவஷ்டாமுதலியவர்களே! எங்களிடத்துச் சேர்ந்து வருவீர்களாக. இங்குவிரித்துள்ள தருப்பையினில் அமர்வீர்களாக. அமர்ந்து மனக்களி கொள்வீர்களாக. துவஷ்டாவாகிய தேவனும், இதரதேவர்களோடும், தேவ பத்தினிகளோடும், சற்கணங்கள் தன்னைச்சூழவும், ஸோமத்துளிகள் தன்னை ஸேவிக்கவும், அச்சோமத்தினிடத்து திருப்தியடைந்திருக்கட்டும்—(எ-று.)

4. தேவர்களை யிவட்டருக, விப்பிரனே,
மகமாற்ற; செய்ய வோதா
வாவலொடு மூவிடத்தும் விரும்பியமர்ந்
திடுக; கொணர்ந் தமைக்கப் பெற்றுப்
பாவுமதுத் துளிகளினி லிச்சையுறல்;
அக்கினியைப் பரிந்து மூட்டுந்
தூவியலன் யாகமதி லுன்பாகத்
துளிபருகி யுள்ள மார்க.

(இ-ள்.) விப்பிரனே! தேவர்களை இங்கு கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக. அவர்களை வணங்கிப் பூஜிப்பாயாக. ஹோதாவாகிய அக்கினியே! ஆகவனீயம், காருஹபத்தியம், தட்சிணாக்கினி, என்னும் மூன்றிடங்களிலும் விரும்பி யமர்வாயாக. உத்தரவேதியிலிருந்து ஹோமத்தினிமித்தம் கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்ட ஸோமத்தினிடத்து விருப்பம் கொள்ளுவாயாக. ஆக்நீத்ரனது யாக பாத்திரத்திலிருந்து உனது பாகமாகிய ஸோமத்துளியைக்குடித்துத் திருப்தி யடைவாயாக-(எ-று.) ஆக்நீத்ரன், ஹோதா இவர்களைப்பற்றி மண். 2 சூக். 1 செய். 2ற் பார்க்க.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 36.

5. இவ்வதுவுன் றனுவதனின் வலிமையினை
வளர்ப்பதுவாம்; இதனு லென்றுந்
தெவ்வரினை யடக்குமெறு ழுன்கரங்கட்
கியைந்தனவாற்; செல்வ மேயந்தோய்,
ஒவ்வுமுனக் கெனப்பிழிந்த மதுத்துளிகள்
கொண்டுவர லுற்று நின்ற;
செவ்வையினீ பிராமணன்றன் யாகமதிற்
குடித்திடுக திருத்தி சேர்ந்தே.

(இ-ள்.) இந்த தோன்றும் அந்த ஸோமமானது உனது சரீரத்தின் பலத்தினை வளர்ப்பதாம். இச்சோமத்தினால் பகைவர்களை யடக்கும் வலிமை உனது கரங்களுக்கியைந்தன. மகவானே! உனக்காகப் பிழியப்பெற்ற மதுத்துளிகள் உத்தரவேதியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. பிராஹ்மணச்சாம்ஸியின் யாகபாத்திரத்திலிருந்து ஸோமத்தைக் குடித்துத் திருப்தியடைவாயாக—(எ-று.) பிராஹ்மணச்சாம்ஸி, மண். 2 சூக். 1 செய். 2ற் பார்க்க.

6. மகமதனை யேற்றிடுக; மருவுமென
தழைப்பறிக; வசனம் பூர்வத்
திகவயினுற் றவைகொண்டே யோதாவு
மமர்ந்திட்டான்; இறைவராகுந்
தகவுடையோ ரிருத்துவிகர் சூழிருவர்
பாலெனமஞ் சாராநின்ற,
துகவினொடு பிரசாத்தா தருஞ்சோம
மதுவதனை யுண்பீர் நீரே.

(இ-ள்.) (மித்திராவருணர்களே!) எனது யக்ஞத்தை யொப்புக்கொள்வீர்களாக. பூர்வகாலத்து ஏற்பட்ட சஸ்திரவசனப்பிரகாரம் ஹோதா வேதியருகி லமர்ந்தனன். ராஜாக்களும், இருத்துவிக்குக்களாற் சூழப்பட்டவருமான மித்திராவருணரிருவர்களிடத்திலும் எனதுநமம் (ஸ்தோத்திரம் அல்லது அவியன்னம் என்னும் இரண்டு பொருள்களி லெதையேனுங் கொள்க.) சார்கின்றது. மித்திராவருணர்களாகிய நீங்கள் பிரசாஸ்தா தரும் யாகப் பாத்திரத்திலிருந்து ஸோமமதுவைக் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 25.

ஆகச் செய்யுள் 1007.

ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

எட்டாவது அத்தியாயம்,

இவ்வத்தியாயத்தில் 27 வருக்கமும் 13 சூக்தங்களும். 40 இருக்குகளுமுள்ளன.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

228 (37) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 5,

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: 1-4 திரவிணோதா அல்லது செல்வகாரணனான அக்கினி, 5 அசுவினிகளிருவர், 6, ஆக்கிநேயி.

1. ஓதாவின் வள்ளமதிற் றருஞ்சோமந்
தனைப்பருகி யுவந்து நிற்க;
ஆதாரமாய்ப் பூன்ற வாவுதியை
யத்துவரீ ரவன் விரும்பும்;
தீதாற வதனையவற் காக்கொணர்க;
அதைவிரும்பிச் சிறப்பி னீவான்
ஓதாவின் யாகமதிற் றனக்கொடையோன்
ரிதுக்களொடு சோம முண்ணல்.

(இ-ள்.) செல்வ காரணனாகிய அக்கினியே! ஹோதாவினது யக்ஞபாத்திரத்திலிருந்து தருகின்ற சோமத்தைப் பருகிக்களிகொள்வாயாக. அவ்வக்கினி பூரணமாய் ஊற்றித்தரும் ஆவுதியை விரும்புகிறான். அச்சோம விழைவினாற் றானஞ் செய்கிறான். திரவிணோதாவாகிய அக்கினியே! காலாபிமானி தேவதைகளாகிய ரிதுக்களோடும் ஹோதாவினது யாகபாத்திரத்திலிருந்து ஸோமத்தைக் குடிப்பாயாக—(எ-று.) திரவிணோதாவாகிய அக்கினி உண்ணட்டும் என்றும் கடையடிக்குப் பொருள்கூறலாம்.

2. முற்காலந் தனிலழைத்த வவன்றனையே
யிப்பொழுது முன ரழைப்பேன்;
எக்காலு மவனேயிங் கழைபடுவோன்;
வள்ளலெனு மிரும்பேர் வாய்ந்தோன்;
நற்காருஞ் சோமமது வத்துவர
ராலமைக்க நண்ணிற் றீண்டே;
மிக்காருந் தனக்கொடையோன் ரிதுக்களொடும்
போதனிடை வேரி யுண்ணல்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் யாக கர்த்தாக்கள் அழைத்த அத் திரவிணோதாவாகிய வக்கினியையே இப்பொழுதும்யானழைக்கிறேன். எல்லாக்காலத்திலும் அவனே இங்கு அழைக்கப்படுபவன். அவனுக்கே தாதாவென்ற பேர் ஏற்பட்டுள்ளது. அத்துவர்யுக்களால் நன்கே நிறைந்துள்ள அச்சோமங் கொண்டுவரப்பட்டது. திரவிணோதாவாகிய அக்கினி ரிதுக்களோடு போதனது யாகபாத்திரத்தில் ஸோமத்தைக் குடிக்கட்டும்—(எ-று.) போதா, மண். 2 சூக். 1 செய். 2 பார்க்க. நற்கு ஆரும் சோமம் மது எனப்பிரிக்க.

3. ஈண்டடையு முன்பரிக ளவை பருத்து
வளர்ந்திடுக; இடுக்க ணற்றுப்
பூண்ட வனநாயகனே, திடம்பெறுக;

மண்டலம் 2 சூக்தம் 37.

பகை வதைக்கும் பூட்கை யுள்ளோய்,
ஈண்டடைந்து கிளர்ச்சியுடன் மேலெழுந்து,
தனக்கொடையோ டெய்தி நின்றோய்,
மாண்டமது தனைரிதுக்க ளொடுநேட்டா
மகத்தினிடை மாந்து வாயே.

(இ-ள்.) நீ இங்குவரும்போது ஏறிவரும் உனது வாகனங்கள் பருத்து வளரட்டும். வனஸ்பதியே! துன்பமற்று நீ திடம்பெறுவாயாக. சத்துருக்களை வதைக்கும் கொள்கையுடையவனே! திரவிணோதாவே! இவ்விடத்துக்கு வந்து மனக்கிளர்ச்சியோடு மேலோங்கி ஸோமத்தை ரிதுக்களோடுநேஷ்டாதரும் யக்ஞ பாத்திரத்திலிருந்து குடிப்பாயாக-(எ-று.) நேஷ்டா, மண். 2 சூக்.1 செய்.2 பார்க்க. திரவிணோதா, தனக்கொடையோனாகிய அக்கினி.

4 ஓதாவி னெக்கியத்திற் குடித்தனனால்;
மத்தமதை யுற்று நிற்றான்
போதாவின் மகமதனில்; நேட்டாசெ
யெக்கியத்திற் போதவுண்டான்
மாதேவர்க் கிதந்தருமவ் வவியுணவைக்;
கெடாதிறப்பை மதித்தளிக்கா
வாதேயத் துரியவளத் தாருகசெல்
வக்கொடையோ,னவியோர்க் கன்பன்.

(இ-ள்.) (அச்சாவாகனுக்குரிய இந்தத்திரவிணோதா என்னும் அக்கினி) ஹோதாவினது யாகபாத்திரத்திலிருந்து தேவர்களுக்குப் பிரியமான வவியுணவை நிறையவுண்டு களித்தான். அவிச்செல்வத்தைத்தரும் ரித்விஜர்களுக்கு அன்பனும் செல்வத்தைத்தருபவனுமான திரவிணோதாவென்னும் அக்கினி கெடாமலும், மரணத்தை தாராமலுமிருக்கும் நான்காவது பாத்திரத்திலுள்ள ஸோமத்தைக் குடிக்கட்டும்—(எ-று.) ஹோதா, போதா, நேஷ்டா, அச்சாவாகன், இவர்களைப்பற்றி மண்.2 சூக். 1 செய். 2ற் காண்க. அச்சாவாகனுக்குரிய என்ற சொற்றொடர் ஸாயணருரையிற் கண்டது. த்ரவிணோதஸ: என்பதற்கு நிருக்தக்காரர் மதப்படி ஸாயணர் அவியாகிய செல்வத்தையளிக்கும் ரித்விஜர்கள் எனப் பொருளுரைப்பார். துரியவளம், துரீயவள்ளம், நான்காவது பாத்திரமென்க.

5. வீரர்களைச் சுமப்பதுவாந் தேரதனை
யீண்டருகின் விரையாநின்றே
யேருளதை யிந்நாளிற் பூட்டுகநீர்;
அவிழ்த்துவிடு மிடமு மீண்டே;
சாருமவி தனைக்கூட்டல் மறவிடுேடும்;
பினரிங்ஙன் சாரல்; மொய்ம்போ
டாரும் வசுதனைப் படைத்தீர், சோமமதை
நன்றாக வார்ந்தி டீரே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) வீரர்களைச் சுமந்து செல்வதும், யக்ஞ லமாகிய விவ்விடத்துக்கு விரைந்து வருவதுமான தேரைப் பூட்டுவீர்களா . அதனை யவிழ்த்துவிடும் இடம் இவ்விடத்தேசாறு ளாதும். மதுரமான ஸத்தோடு கூடியவாய் அவிப்பொருள்களைச் செய்வீர்களாக. பின்பு இங்கு ருவீர்களாக. பலம் நிறைந்த செல்வத்தோடு கூடிய வாஜிநீ வஸுக்களே! ஸோமத்தை நன்றாகக் குடிப்பீர்களாக-(எ-று) வாஜிநீ வஸு என்பதற்குப் லமே செல்வமாக வுடையவர்கள் என்பது பொருள். அசுவினிகளே யென் து மேல் சூக்த தேவதை கூறியவிடத்துக் கண்டது.

6. சமித்தினை நீ யக்கினியே யேற்றிடுக;
ஆவுதியைத் தாங்கிக்கொள்க;
இமைப்பினரர்க் கிதந்தரும் பிரமமதை
யேற்றிடுக; எழில்வாய் போற்றைச்
சமித்திடுக விழைவுரிய பெரியரெலாத்
தேவரையுந் தழுவுவோய் நீ,
யமைத்தவவி தனைரிதுவோ டியாவரொடு
முண்டிடுவா னழகி னூட்டல்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ ஸமித்தை யேற்றுக்கொள்வாயாக. ஆவு தியையும் எற்றுக்கொள்ளுக. மனிதர்களுக் கிதத்தைத் தரும் அம்மந்திரத் தை யேற்றுக்கொள்வாயாக. அழகிய நல்ல ஸ்தோத்திரங்களையும் ஒப்புக் கொள்ளுக. விரும்பத்தக்க பெரியவர்களாகிய எல்லாத் தேவர்களையும் வி ரும்புகிற நீ இங்கு வைக்கப்பட்ட அவிப்பொருள்களைக் காலாபிமானி தேவ தையாகிய ரிதுவோடும், மற்றெல்லாத் தேவர்களோடும் உண்ணும்படி யவர் களுக்கு அழகாக ஊட்டுவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 1.

229 (38.) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 6.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை:ஸவிதா.

(வேறு.)

1. இக்கடவுளன் சவிதா வெழுந்தனன் வன்னி யென்று
மக்கருமத்தைச் செய்வோ னுயிர்ப்புற வணைந் தெழுந்தான்;
அக்கடவுளர்க்கு மெய்யே யரதன மளிக்கின்றான்காண்;
தக்க வெக்கியத்தோன் வாழ்வைச் சாருறவருள்செய்வானே.

(இ-ள்.) இந்தத்தேவனும், உலகத்தைத் தாங்கும் வஹ்நியும், உல கத்தைத் தோற்றும் கர்மத்தை நிரந்தரமாகச் செய்பவனுமான ஸவிதா, பிரா ணிகள் உயிர்ப்பை யடைந்து ஒழுகுமாறு மேலெழுந்து நின்றான். அத் தேவர்களுக்கு ரத்நங்களைத் தருகிறான். நல்ல யக்ஞ ஆவுதிகளைச்செய்யும்

யஜமானனுக்கு வாழ்வு உண்டாகும் வண்ணம் அவனை ஆசீர்வதிக்கிறான்—(எ-று.) வீதிஹோத்ரம் என்பதற்கு ஆவுதியால் தேவர்களை விருந்துண்ண அழைப்பவன் என்பது பொருள்.

2. விரிகரத் தேவன் யாவுஞ் சுகத்தினை மேவ மேக்குப்
பரிவொடு கரங்கணீட்டிப் படர்ந்தனன்; தண்ணீர்கூட
வரிய வன்னவன்ற னோன்பை யநுசரித் தொழுகுகின்ற;
திருதரு மிந்தக் காற்றுஞ் சூழ்ந்து சென்றுவக்குமாதோ.

(இ-ள்.) விஸ்தாரமான பெரிய கரங்களோடு கூடிய தேவனாகிய ஸவிதா எல்லா ஜகங்களும் சுகத்தை யடையுமாறு தனது கிரணங்களை விரித்துக்கொண்டு மேல்நோக்கி உன்னதமாக வெழுந்தான். கங்கை முதலிய நீரோட்டங்களுங்கூட உலகத்தை வளர்க்கும் அவனது விரதத்தை யனுஸரித்து ஒழுகுகின்றன. இங்கே திரியும் இந்த வாதனும் சூழ்ந்து சென்றுலவி மனங்களிக்கிறான்—(எ-று.) வாதன், வாயு.

3. வேகமார்ந்தன வென்றாலும் விடுப்பனவ் வற்றை; என்று
மேருவா ரெனினும் வானத் தவர்களைத் தடை செய்விப்பான்;
சேகுறப் பகைவதைப்போர்தம் விரைவினையு மாற்றும்;
ஓகையிற் சவிதா னோன்பை யநுசரித் திர வோடிற்றே.

(இ-ள்.) வேகமாகச் செல்லுபவையாயினும் தனது கிரணங்களால் அவற்றை விமோசனஞ் செய்துவிடுகிறான். எப்பொழுதுஞ் செல்லுபவர்களாயினும் ஆகாயத்துச் செல்லும் ஜனங்களைத் தடுத்து விடுகிறான். நன்றாகச் சத்துருக்களை வதைப்பவர்களையும் அவர்களது வேகத்தைமாற்றிவிடுகிறான். ஸவிதாவினது விரதத்தை யநுஸரித்து இரவானது ஒழுகிற்று—(எ-று.) இவ்விருக்குக்கு மேனாட்டாசிரியர் உரை வருமாறு: 'வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளாற் சுமக்கப்படினும் அவற்றை யவன் அவிழ்த்துவிடுவான். வேகமாகச் செல்லும் தேரையும் அவன் போகாதபடி நிறுத்திவிட்டான். அஹிகள் அல்லது பாம்புகளைப்போல நெளிந்து செல்லும் அவற்றின் அவசாத்தையுங்கூடத் தடைசெய்துவிட்டான்.' இரவு ஸவிதாவினது அதிகாரத்தைப் பின்றொடர்ந்து வந்தது.' என்பதாம்.

4. மீண்டுமே போர்த்தா ளாடை வனைபவளென, விரிந்த,
தீண்டு தீரனுங் கன்மத்தை யியற்ற வல்லவ னிடைக்கண்.
பூண்டதைப் போட்டான்; யாவுமெழுகின்ற, சவிதாத் தேவன்
மீண்டெழு கின்ற காலக் களைப்பிலான் ரிதுக்க ளாற்றி.

(இ-ள்.) வஸ்திரத்தைச் செய்யும் ஸ்திரீயைப்போல விரிந்து நின்ற உலகத்தை மறுபடியும் (இரவானவள்) போர்த்தாள். கர்மத்தைச்செய்யக்கூடியவனாகிய தீரன் (வேலையிற் சமர்த்தன் என்றபடி.) தன்வேலை முடிவதற்குமுன் இடையிற்றான் செய்துகொண்டிருந்த தொழிலை நிறுத்திவைத்தான். களைப்பில்லாமற் பிரகாசிப்பவனும், தேவனும், ரிதுகாலங்களை யுண்டுபண்ணுபவனுமான ஸவிதா மறுபடியும் மேலே தோன்றும்போது ஜகத்தெல்

லாம் உயிர்ப்புப் பெற்று எழுகின்றன—(எ-று.) இச்செய்யுள் ஸாயணருரையைத்தழுவியது.

5. பேரெரித் தேசு வீட்டிற் பிறந்தது நானு வில்லத்
தேருறு முணவுமுற்றும் விரிந்துமே லோங்கி நின்ற,
தாரொளிச் சவிதா தன்னைத் தூண்டி யன்னவன் றன்கேது
நேரு முன்னவனுக் கன்னை மகனுக்கு நேர்வாள்பங்கே.

(இ-ள்.) வீடுகடோறும் பிறந்ததும், பெரியதுமான அக்கினியின் தேஜஸ், நானுவீடுகடோறும், உலகத்திலுள்ள எல்லா வுணவுப்பொருள்களினூடும் பரந்து மேலோங்கி நின்றது. அன்னையாகிய உஷஸ், ஒளிநிறைந்த ஸவிதாவைத் தூண்டிவிட்டு அவனை ஞாபகப்படுத்தும்கொடிபோன்ற முதல்வனும், அக்கினியுமாகிய புத்திரனுக்கு அவிர்ப்பாகத்தை யளிப்பாள்—(எ-று.) அன்னை உஷஸைக்குறித்தது முன்னவனுக்கு மகனுக்கு முன்னவனுகிய மகனுக்கெனப்பொருள் கூட்டி யுரைக்க. ஸவிதாவென்னுஞ்சொல் விண்ணவர்களைச் சுட்டிக்காட்டப் பூமியிலுள்ளவர்களும் தேவர்களும் அக்கினிஹோத்திரமாகிய கர்மத்தை விடியற்காலத்திற் செய்கிறார்களென்பது கருத்தென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

வருக்கம் 2.

6. வெற்றியைப் பெறுவா னேங்கி விரிந்துறுவானன் கிண்டே;
நற்றிணைச் சங்கமத்தி னுயிரில மெலாம் விழைந்தான்;
நித்தியம் வேலையாளன் றொழி லிடைவிடுத்துச் சென்றான்;
இத்துணைச் செயனு மேனுந் திப்பியச் சவிதா நோன்பின்.

(இ-ள்.) வெற்றியை யடையவிரும்பி இவ்வுலகத்து நன்றாக விரிந்து (அக்கினி) விளங்குகிறான். ஜங்கம உயிர்களது வீடுகள்தோறும் விரும்பிச்சென்றிருந்தான். தொழிலாளியும் தினமும் தன்வேலையின் பாதியில் அதனை விடுத்து வீட்டுக்குச் சென்றான். இவ்வளவு காரியங்களும் ஒளிபொருந்திய ஸவிதாவாகிய ஸூர்யனின் விரதத்தைப் பின்பற்றி நடைபெறுகின்றன—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் அக்கினி மறுபடியும் மூட்டப்பட்டு விளங்குகிறான் என உரைப்பர். இவ்வளவு காரியங்களும் ஸவிதாவின் அஸ்தமயமாகிய கர்மத்தின்பின் நிகழ்கின்றனவென்பார் ஸாயணர்.

7. உன்றனு லந்தரத்தி லமைக்கப்பட் டோங்கு நீரை
நன்றுற விழைந்து காட்டி னூடியே மிருக மோங்கும்;
சென்றுபுள் வனத்தின் மேவும்; தேவனச் சவிதாவாணை
பொன்றுற வவற்றை யாரு மீறியே புரிவ தின்றே.

(இ-ள்.) (ஸவிதாவே!) உன்னு லந்தரிட்சத்தி லமைக்கப்பட்டுப் பரந்த தண்ணீரை விரும்பிக்கொண்டு நிர்ஜலப்பிரதேசமாகிய அரணியத்தில் மிருகங்கள் பரந்துவிளங்கும். வனவிருட்சங்களில் பட்சிகளுக்கிட மமைந்துள்ளன. அந்தத்தேவனுகிய ஸவிதாவின் அவ்வாணைகளை எவரும் கடந்து நடப்பதில்லை—(எ-று.)

மண்டலம் 2 சூக்தம் 38.

8. கூடிய வேகத்தோடும் விரைவுடன் வருண னென்றாழ்
தேடியே சாயுங்காலைத் தனது நீருறையுள் சேர்வான்;
கூடருஞ் செய்து மெல்லாப் புட்களும்; கூடிங் கோட்ட
நாடிமாச்; சவிதா வீந்தா னல்லிடஞ் சன்மந் தோறும்.

(இ-ள்.) வருணன் கூடிய வேகத்தோடு சூரியாஸ்தமயமான வுடனே தனது தண்ணீராகிய கிரகத்துக்குள் விரைந்து சேர்வான். எல்லாப் பட்சிகளும் அக்காலத்தில் கூட்டிலடையும். மிருகங்களும் தத்தம் படுக்கையிடம் சேர்கின்றன. ஸவிதா வெவ்வொரு பிராணிக்கும் அதற்குத் தக்க இடம் அமைத்தான்—(எ-று.) ஜன்மம் என்றது ஈண்டு பிறப்புவகையாகிய பிராணிகளை யுணர்த்திற்று. 'நேடியே சாயுங்காலை யுயிர்க்கெலா மாற்றி சேர்ப்பான்.' என இரண்டாமடியை மாற்றி 'வருணன் பிராணிகட்கெல்லாம் சிரமபரிகாரமாக ஓய்வை யளிப்பான்.' என்று ஸாயணர் பொருள் கூறுவர். வருணன் ராத்திரி தேவதை யென்பதுணர்க.

9. எவன் விரதத்தை வேந்தன், வருணன், மித்திர, னுருத்ரன்,
றவலறு மரியமாவுந தவ்ளலர், தீய கன்மந்
தவவியற்றுபவர் தாண்டார், சாருமச் சவிதாத் தேவை
யவமொடு நமத்திேனாடு மழைப்பனுன் வாழ்வு தேர்ந்தே.

(இ-ள்.) எவனது விரதங்களை இந்திரனும், வருணனும், மித்திரனும், உருத்திரனும், அரியமாவும் கடக்கமாட்டார்களோ, எவனது விரதங்களைத் தீய கர்மங்களைச் செய்யும் அசுரர்கள் கடந்துசெல்ல முடியாதோ அந்த ஸவிதாவாகிய தேவனை ஹவங்களோடும் நமத்தோடும், எனது க்ஷேமத்தைக் கருதிக் கூவி யழைப்பேன்—(எ-று.) நமம், அன்னம் வணக்கம் என்னும் இருபொருட்டு. அவம், ஹவம் என்பதன் சிதைவு.

10. பகத்தினைத் தியத்தை பற்ப லறிவினைப் பலக்கச் செய்வோ,
ரிகத்தவர் போற்ற நிற்போன், றேவபத்தினிக ளேந்தல்,
சுகத்தெமைக் காக்க; வாமத்தொடு பசுச் செல்வந் தோய
வுகப்பொடு சவிதாத் தேவ னுள் ளன்பி னுறுக யாமே.

(இ-ள்.) பகம் அல்லது செல்வத்தையும், தியம் அல்லது மனத்தையும், பற்பல வித ஞானத்தையும் வளர்ப்பவர்களாகிய தேவர்களும், இவ்வுலகத்துள்ளநரர்களாற் புகழப்படும் நராசம்ஸனும், தேவ பத்னிகளால் ஸேவிக்கப்படும் துவஷ்டாவும் ஆகிய இவர்கள் எங்களைச் சுகமாகக் காப்பாற்றுபவர்களாகட்டும். நன்மையைத் தரும் செல்வமும், பசுக்களாகிய தனமும் எங்களைச் சேரும் வண்ணம், யாங்கள் ஸவிதாவாகிய தேவனுடைய உள்ளன்பிற் பொருந்துவோமாக—(எ-று.) பகம், செல்வம் அல்லது இன்பத்தின் பெயர்; தியம், மனம் அல்லது புத்திக்கும் பெயர்; வாமம், அழகு நன்மை செல்வம் என்னும் முப்பொருட்டு.

11. சம்பொருட் டுன்னுலீயப் பெற்றதா பெழிலார் செல்வங்
கம்மொடு பிதுவி யந்தரிட்சத்திற் கடுகித் தோன்றல்,

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

வம்சமொ டேத்துவோர்க்குச் சுகத்தினை மருவுவித்துச்
சம்ஸனை மிகவுமாற்றும் போற்றினேன், ஸவிதா, வெற்கே,

(இ-ள்.) ஸவிதாவே! எங்க ளுபயோகத்துக்காக வுன்னாலளிக்கப் பட்டதும், பலரும் ஆசைப்படும் அழகுவாய்ந்ததுமான செல்வமானது, ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய (மித்திர) பந்துக்களையும் சேர்த்துச் சுகத்தைத்தந்து, புகழ் மொழிகளை மிகவுங் கூறும் போற்றுனனாகிய எனக்காக வானம், பூமி, நீர்நிலையாகிய அந்தரிட்சம் என்னும் மூன்றிடங்களினின்றும் வரட்டும்—(எ-று.) சம்ஸனை, புகழ். கம், வானம். போற்றினேனாகிய வெற்கெனக் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

வருக்கம் 3.

230 (39) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 7.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. அதற்கென முழங்கிரண்டு கல்லெனவறைவீர்; காய்ப்புப்
பொதிந்துள தருவிற் சாருங் கழுகென, மகவான் பக்க
லெதிர்ந்துற, வுக்தமேத்து மன்றினின் மறையோ ரென்ன,
விதப்பெறப் பலரு நாட்டிற் கூவுறுந் தூத ரென்ன.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) (அசுரர்களிடத்திலிருந்து செல்வத்தைப் பறிக்கும்) அதற்காகச் சப்திக்கின்ற இரண்டு (ஸோமம் பிழியும்) கற்களைப் போலக் (காதுக்கினிமையாகத்) துதித்துப் பாடுவீர்களாக. (பழம்நிறைந்த) மரத்திற் கழுகிரண்டுவந்து தங்குவதுபோலவும், உக்தங்களைக் கூறிப்புகழும் யக்ஞ ஸபையில் பிராஹ்மணர்களிருவர் வருவதுபோலவும், நாட்டிற் பல ஜநங்களாலும் தங்கள் காரியார்த்தமாய் அழைக்கப்படும் (ராஜாவினது) தூதர்களிருவரைப்போலவும், செல்வவானாகிய யஜமானனிடத்து நேர்முகமாக வருவீர்களாக—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் க்ருத்ரம் என்னும் சொற்கு லோபிகள் எனப் பொருள்கூறி நிதிமந்தம் என்ற விசேஷணத்தை வருட்சத்தோடேற்றிச் செல்வத்தை புதைத்துவைத்திருந்த மரத்தடியில் இரண்டு லோபிகள் வருவதுபோலவும் எனப்பொருள்கூறுவர். உபமேயமாகிய அசுவினிகள் இருவராதலால் இச்சூக்தத்தில்வரும் உபமானங்களை யெல்லாம் இருமைவாசகமாகவேகொள்க.

2. தேருறுவீ ரென்னக் காலையிற் சேர்வீர், சாக
நேருற விணைந்து தேர நெருங்குவீர், நாரி மாரி
னேருற வுடலைப் பூணுற் சோடிப்பீர், எய்துங் கன்மத்
தேருறு சதிபதியை மாந்தருட் சிறக்க வெல்வீர்.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 39.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) தேரில்வரும் காரிய துரந்தரர்களான வீரர்களைப்போல அதிகாலையில் வருவீர்கள். இரண்டு ஆடுகளைப்போல ஜோடியாய் உத்தமமான அவியுணவுகளைத் தேர்வதற்காக வருவீர்கள். இரண்டு ஸ்திரீகளைப்போல உடலெல்லாம் ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துக் கொள்ளுவீர்கள். மனிதர்களுக்குள் தங்களது கர்மங்களை நன்குணர்ந்தறியும் ஜாயாபதிகளை யொத்திருப்பீர்கள்—(எ-று.) சேர்பவர்களும் அலங்கரிக்கப்படுபவர்களும், ஒத்திருப்பவர்களும், இணையாடுகளைப்போல வருபவர்களுமாகிய நீங்கள் உத்தமமான அவியைத்தேடிவருகிறீர்கள் என முடித்தலும் ஒன்று. சாகம், (Chhaga) ஆடு.

3 கொம்பிணை யென்ன முன்னர்க் கூடுவீர், குரமே யென்னப்
பம்புறு மொழியின் வேகமுற விட்டபடர்வீர், காலை
யிம்பரிற் கூடுஞ்சக்ர வாகத்தி னுறுவீர், மொய்ம்பீர்,
வெம்புறு பகைவதைப்பீ, ரூறாக தேர்வாய்நம் தோன் வெல்ல.

(இ-ள்.) முன்னர் வரும் இரண்டு கொம்புகளைப்போலத் தேவர்களுக்கு முன்வந்து சேர்பவர்களும், குதிரைக் குளம்புபோலச் சப்தித்துக் கொண்டு இவ்விடத்து எங்களை நோக்கி வேகமாக வருபவர்களும், பலமுள்ளவர்களும், சத்துருக்களை யடக்குபவர்களுமான அசுவினிகளே!! தேர் படைத்தவனைப்போல எங்களிடத்து வருவீர்களாக—(எ-று.) சக்கரவாகப் பட்சிகள் இரவில் ஒரு ஆற்றின் இருகரையிலும் தனித்திருக்குமாறு சாபம் பெற்றவையென்றும், பொழுது விடிந்ததும் அவையிரண்டும் ஒன்றுகூடிக்கொள்ளுமாறு விடப்படுமென்றும் மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர். அவை இடையறாத அன்புக்குப் பேர்போந்த புட்களாம். குரம், (Khura.) குளம்பு.

4. கடத்துக கல மிரண்டி னெங்களைக், கடி நுகத்தின்
றிடத்துறு மச்சி னுரைக் குடங்களின் வட்டக் கட்டின்;
உடற்குறு தீங்கைபோட்டீர் சுநகங்க ளிரண்டின், வீழா
தெடுக்குறுங் கட்க தண்டமென வெமைத்தாங்கிக் காக்க.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) இரண்டு கப்பல்களைப்போலவும் தேரினது இரு நுகங்களைப்போலவும், அச்சுக் கட்டைகளைப்போலவும் ஆரங்களைப் போலவும், குடங்களைப்போலவும், வட்டைகளினது கட்டுக்களைப்போலவும், எங்களைக்காத்துக் கடக்கமுடியாத இடங்களைக் கடந்துசெல்லுமாறு செய்வீர்களாக. இரண்டு சுவாணங்களைப்போல எங்களது சரீரங்களுக்கு வரும் தீங்குகளை வாராதபடி யோட்டுவீர்களாக. சரீரம் கீழ்விழாதபடி காக்கும் இரண்டு கக்ஷகதண்டங்களைப்போல எங்களைத்தாங்கிக் காப்பீர்களாக—(எ-று.) பன்மைகளையெல்லாம் இருமை வாசகங்களாகக் கொள்க.

5. வாயுவிற் சரையுறுதீர், நதி யிரண் டணைந்து செல்வீர்,
ஆயுங்கண்ணிரண்டினெம்முன்பார்வை யோடணைவீர், மெய்யிற்
கேயும்பல் லுதவி யாற்று மிருகரம் பாத மென்னத்
தோய்விப்பீர்சுகத்தமத்தைத் தோய்க்கவுத்தமச்செல்வத்தை.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) வாயுக்களிரண்டைப்போலக் கிழத்தன்மையுறாதவர்களும், ஒன்றோடொன்று இணைந்து செல்லும் இரண்டு ஆறுகளைப்போலக் கூடிச் செல்பவர்களும் நெறியை ஆராய்ந்துகொண்டு செல்லும் இரண்டு கண்களைப் போல எம்மை நோக்கிய பார்வையோடு வருபவர்களும், சரீரத்துக்கு வேண்டிய உதவிகளைச்செய்யும் இருகைகளையும் பாதங்களையும் போலவும் உத்தம ஸ்தானங்களைத்தங்களுக் கணைவிப்பவர்களுமான அசுவினிகளே! சிரேஷ்டமான செல்வத்தை யெங்களுக்குக் கூட்டுவிப்பீர்களாக—(எ-று.)

6. ஓட்டங்க ளொன்னவாயா லொழூகு தீஞ்சொல் லுரைப்பீர்,
வாட்டமில் வகையா முப்பலூட்டு நற்றனங்கள் மானக்
கூட்டுவீ ருணவை, நாசியிரண்டெனத் தனுவைக்காப்பீர்,
நாட்டுவீ ருமையெமக்காச் செவியென நன்கு கேட்பீர்.

(இ-ள்.) இரண்டு உதடுகளைப்போல வாயினால் மதுநிறைந்த வார்த்தைகளைப் பேசுபவர்களே! யாங்கள் நன்றாய்ச் சீவிக்குமாறு எங்களுக்குப் பாலூட்டும்ஸ்தனங்களிரண்டைப்போலஎங்களுக்கு உணவைத்தருபவர்களே! இரண்டு நாசித்துவாரங்களைப்போல எங்களது சரீரத்தைக் காப்பவர்களே! இரண்டு செவிகளையும் போல நன்றாகக் காதுகொடுத்துக் கேட்பவர்களே! நீங்கள் எங்களுடையவர்களாகவே யிருப்பீர்களாக—(எ-று.)

7. கரமிரண் டென்னச் சக்தி யோங்குறக் கடிதினீவீர்,
நமரெமக் குரோதசியை ரஜ நலிக்குற நடத்திர்;
தரமுறவும்மைச் சாரத் தபிக்குமிக் கீதந் தம்மைக்
கூருக்குறுத்துக, சாணைக்க ணவியத்தி, னசுவினீரே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! இரண்டு கைகளைப்போல எங்களுக்குப் பலம் விருத்தியடையும் வண்ணம் புரிவீர்களாக. (நரர்களாகிய) எங்கள் பொருட்டுப் பூமி வானங்கள் தமக்கிடையிலுள்ள ரஜோலோகமாகிய அந்தரிக்ஷத்தை நெருக்கி மழைபெய்விக்கும்படி அவற்றை நடத்துவீர்களாக. உம்மையடையும் ஆதரத்தோடிருக்கும் இந்த ஸ்தோத்திர கீதங்களைச்சாணையிற் கோடாலியைத் தீட்டுவதுபோலக் கூர்மைப் படுத்துவீர்களாக—(எ-று.)

8. இப்பிரமங்க ளும்மை வளர்ப்பவை, யசுவினீர்காள்,
நப்பெருந் தோம மாக நடைபெறக் கிருத்சமத்தோர்
செப்பினார்; அவற்றை பொப்பிச் சேருக விரைவி னீண்டே;
செப்புக பெரிய போற்றை மன்றில்யாம் வீரரோடே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உங்களை விருத்தியடையச் செய்யும் இம்மந்திரங்களைப் பெருமைபெறும் ஸ்தோமமாகும் வண்ணம் கிருத்ஸமதர்கள் செய்தார்கள். அவற்றை யங்கீகரித்து விரைவில் நீங்க ளிங்கு வருவீர்களாக. யாங்கள் வீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு யக்ஞக்கூட்டத்தில் உங்களுக்காகப் பெரிய ஸ்துதிகளைப் பேசுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 40.

231 (40.) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 8.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: 1-5 ஸோமாபூஷர்கள், 6 ஸோமனும், பூஷனும், அதிதியும்.

ஸோமன் ஸோமலதைக்கு அதிதேவதை; பூஷன், பிராணிகளை வளர்க்கும் ஸூர்யாபிமானி தேவதை: அதிதி, அகண்டமீயாம் தேவ மாதரம் இயற்கையெல்லாம் ஒருருவாகக் கொண்டவள், தேவத்தாய்.

1. சோமபூடணர்காள் செல்வந் தோற்றுவீர் விண்ணைத்தோற்றி
வாமபூமியும் படைப்பீர், மலிவுறப் பிறந்த ஞான்றே
தாமுறு புவனமெல்லாந் தாங்குவீ,ருமமைத் தேவர்
காமுறு மரிப்பி றன்மைக் காரண மாக்கினாரே.

(இ-ள்.) ஸோம பூஷணர்களே! செல்வத்தைச் சிருஷ்டிப்பவர்களே! விண்ணைப் பிறப்பிப்பவர்களே! பிருதுவியையும் சிருஷ்டிப்பவர்களே! பிறந்தவுடனேயே யெல்லாச்சகத்தையும் பரிபாலிப்பவர்களே! உங்களைத் தேவர்கள் மரணமில்லாத் தன்மைக்குக் காரணபூதமாக (நாபியாக வென்பது வடமொழிப்பதம்) அமைத்தார்கள்—(எ-று.)

2. இவ்விரு தேவர் தோன்றத் தேவரெல்லாரு மின்பம்
வவ்வினார்; இன்பமீயாத் தமத்தினை மடித்தா ரின்னார்;
ஒவ்வுறக் கறவையாவின் மடியினிற் சமைந்தபாலைத்
துவ்வுற வமைத்தான் வேந்தன் சோமபூடணர்களோடே.

(இ-ள்.) இந்த ஸோம பூஷர்களாகிய இரண்டு தேவர்களும் பிறந்தவுடனே, எல்லாத் தேவரும் இன்பத்தை யடைந்தார்கள். இன்பத்தைத்தராத இருளை இச்சோமபூஷர்கள் நாசஞ் செய்தார்கள். இச்சோம பூஷர்களோடு சேர்ந்து இந்திரன் கறவைப்பசுவின் மடியிற் பக்குவப்பட்ட பாலை (உணவாகவாகும்படி) வைத்தான்—(எ-று.)

3. சோம பூடணர்கா, ளிச்சை தோய்க்குவீர், ரஜமளந்து,
நேமிக ளேழுபூண்டே யெவற்றையுந் தூண்டுறாது,
பூமியின் றிக்கெலாஞ் சென், றுளத்தினாற் பூண்டுகொண்டு,
தாம மைந்தோடு சாருஞ் சையத்தை யீண்டு சேர்க்கல்.

(இ-ள்.) ஸோம பூஷர்களே! இச்சைகளை யளிக்கும் காளைகளே! பூமிக்கும் வானத்துக்கு மிடையிலுள்ள ரஜோ லோகத்தை யளப்பதும், ஸப்த ரிதுக்களாகிய சக்கரங்களைப் பூண்டதும், எல்லாவற்றையும் பிரேரியாததும், உலகத்தின் எல்லாத்திசைகளுக்கும் செல்வதும், மனோமாத்திரத்தினாற் பூண்டுகொள்வதும், ஐந்துருதுக்களாகிய கடிவாளக் கயிறுகளுள்ளதுமான தேரை இங்கு எம்மிடத்துக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பீர்களாக—(எ-று.) அதிக

மாஸ மூன்மையாற் பதின்மூன்றும் மாதத்தை ஸப்தமரிதுவென்று தைத்திரீய ஸம்ஹிதை ப்-5-3 கூறும் என்பார் ஸாயணர். அவ்வகையே ஐந்து ரிதுக்களாகிய கடிவாளங்களென்ற விடத்து, ஹேமந்த சிசிர ரிதுக்களை ஒன்று சேர்த்துக்கூறும் ஐதரேய பிராஹ்மணம் 1. 1. என்பார் அவரே. எல்லாவற்றையும் பிரேரியாதது என்றது, உயர்ந்தபொருள்களைமட்டும் ஆட்டிகடத்துமேயன்றித் தாழ்ந்தபொருள்களைத்தொடாது என்பது தோற்றமென்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith.)

4. ஒருவன் விண்முகட்டி னில்லமோங்குறவிடுத்தான்; மற்றோன்
றரணியி னந்தரத்தின் றலையினி லமைத்தான்; இன்னோர்,
பெருகுறப் பலரும் வேண்டும் பெருந்தனம், பற்பல் கீர்த்தி
மருவிய, தெங்க ளின்ப வேதுவா மதை விடுக்க.

(இ-ள்.) இவர்களுள் ஒருவனாகிய பூஷன் வானத்துச்சியிற் சூரியனிடத்துத் தனது ஸதனத்தை யமைத்துக்கொண்டான். மற்றொருவனாகிய ஸோமம் பூமியில் ஸோமலதையிலும், அந்தரத்தின் றலையிற் சந்திரனிடத்தும் தனது நிலையை யேற்படுத்திக்கொண்டான். பலரும் விரும்புகின்றதும், பற்பல வகையான கீர்த்தி வாய்ந்ததும், எங்களுடைய வின்பத்துக்குக் காரணமானதுமான (பசுமுதலியவை பொருந்திய) பெரிய தனத்தை இவர்களிருவரும் எங்களுக்குத் தரட்டும்—(எ-று.)

5. ஒருவனிங் கெல்லாப் பூதக் குழுவையும் படைத்தான்; மற்றை
யொருவனிங்கெல்லாம் பார்த்த வண்ணமா யேகுகின்றான்;
கரும மென்னதுவைக் காக்க, சோம பூடணர்காள்; உம்மோ
டருகுறுஞ் செரு வெவற்றும் வெற்றியை யடைக யாமே.

(இ-ள்.) ஸோம பூஷர்களில் ஒருவனை ஸோமன் எல்லாப் புவனங்களையும் சிருஷ்டித்தான். மற்றவனை பூஷன் ஆதித்திய ரூபமாய் விசுவத்தையும் பார்த்தவண்ணமே செல்லுகிறான். ஸோம பூஷர்களே! எனது கர்மத்தைக் (புத்தியை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர், தியம் என்பது மூலபதமாக வின்) காப்பீர்களாக. உமது துணையினால் யாங்கள்நேரும் யுத்தங்களிலெல்லாம் ஜயிப்போமாக.—(எ-று.) 'ஸோமயாகத்தினால் மழையும், மழையினால் எல்லாப் புவனங்களும் விருத்தி யடைவதால் ஸோமன் பூதக்குழுவினைப்படைத்தானென்றார்.' என்பார் மேனாட்டாசிரியர். அடுத்த செய்யுளில் அத் தியமென்றசொல்லையே உபயோகித்திருப்பது காண்க.

9. எவற்றுக்கு மின்ப மூட்டும் பூடனெந் தியத்தை யூக்கல்;
உவப்புறச் சோமன் செல்வ நாயக னுதவல் செல்வம்;
சவட்டறியாத தேவி யதிதி தண்ணளியிற் காக்கல்;
நிவப்புற மிகுத் துரைப்போ மன்றினல் வீர ரோடே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றிற்கும் இன்பத்தை யளிக்கும் பூஷன் எங்களுடைய கர்மத்தை அல்லது புத்தியைத் தூண்டி விடட்டும். செல்வபதியாகிய ஸோமன் எங்களுக்குச் செல்வத்தை யுவந்தளிக்கட்டும். ஒருவராலும் வாட்ட

மண்டலம் 2 சூக்தம் 41.

முடியாத அதிதியாகிய தேவி எங்களைக் காப்பாற்றட்டும். யாங்களும் யக்ஞ ஸபையில் நல்லவீரர்களாகிய புத்திரர்களோடு அவர்களது ஸ்துதிகளை அதிகமாக எடுத்துக்கூறுவோம்—(எ-று.)

வருக்கம் 6.

232 (41) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 9.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-15 காயத்திரி, 16, 17 அநுஷ்டுப், 18 பிரஹதி, 19-21 காயத்திரி; தேவதை: 1, 2 வாயு, 3 இந்திர வாயுக்கள், 5-6 மித்திராவருணர்கள், 7-9 அசுவினிகள், 10-12 இந்திரன். 13-15 விசுவதேவர்கள், 16-18 ஸாஸ்வதி, 19-21 தியாவாப் பிருதுவிகள் (அல்லது ஹவிர்த்தானமென்னும் ஒருதேவதையெனவும் சொல்லுவர்.) வாயுமுதல் ஸரஸ்வதி இறுவாயுள்ள எழுதேவதைகளுக்கும், ப்ரஉக தேவதை யென்று பெயர். மண்டலம் 1 சூக்தம் 2ம் 3ம்சேர்ந்து ப்ரஉக சஸ்த்ரமாக வாயு, வாயுக்கள், மித்திரா வருணர்கள், அசுவினிகள், இந்திரன், விசுவதேவர்கள், ஸரஸ்வதி என்னும் எழுவரையும் முறையே துதிப்பதைக் காண்க. ப்ரஉக நாம ஹோது: ப்ராதஸ்ஸவநீயம் த்விதீயம் சஸ்த்ரம்.' என்பது ஷட்குரு சிஷ்யருரை, அதாவது, காலையிற் செய்யும் ஸவநத்தில் இரண்டாவதாக ஹோதா உபயோகிக்கும் சஸ்திரம் அல்லது உக்தத் (அதாவது ரிக்வேத மந்திரத்துக்கு) துக்கு ப்ரஉகம் என்று பெயர்.

(வேறு.)

1. வாயு வாயிரந் தேர்பரி பூண்டவை
ஏயு முன்னவை யாவையிதேனொடிவண்
டோயுஞ் சோமத் துளியினை மாந்தவே
நீயு மேயுக நின்பல் விபூதியின்.

(இ-ள்.) வாயுவே! உன்னுடைய பரிபூண்ட தேர்க ளாயிரத்தினொடும் இங்குள்ள ஸோமத்தைக் குடிப்பான் உனது எல்லா ஐசுரியங்களையுங் கொண்டு வருவாயாக—(எ-று,) விபூதியென்ற சொல் ஸாயணருரைநோக்கிச்சேர்த்தது. பரிபூண்டவையென்றோறும் வடமொழியிலுள்ள நியுக்வான் என்னும் பதம் ஒவ்வொரு தேர்க்கும் நூறு (பல) குதிரைகள் கட்டியுள்ளதைச் சூசிப்பிக்கும்.

2. பரிகள் பல்ல பரித்திடும் வாயுவே,
வருக விங்கு; வளம்பெறு சுக்கிரத்
திருவுறுங் கள் ளுனக்கெனச் சேர்த்ததே;
மருவுவாய் நீ யபிடவ னில்லினே.

(இ-ள்.) பல குதிரைகளாலிழுக்கப்படும் வாயுவே! இங்கு வருவாயாக. இவ்வளப்பம் பொருந்தியவெண்மையா ரழகுநிறைந்த ஸோமம் உனக்காகக் கொண்டுவரப்பெற்றுளது.ஸோமம் பிழியும் யஜமானனது கிரகத்திற்குப் போவது உன் வழக்கம்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம். 8

3. நரர்க ளிந்திர வாயு விருவர்காள்,
வருக வின்று பரிகள் வலித்திட;
உருவின் வெள்ளிய சோம முவப்பொடும்
பருகல் பாலைக் கலந்த பொழுதினை.

(இ-ள்.) நேதாக்களாகிய இந்திர வாயுக்களே! பரிக்கூட்டங்கள் உம்மை யிழுத்துவர நீங்களிருவரும் வருவீர்களாக. வெண்மை நிறத்தோடு கூடிய சோமத்தைப் பாலொடு கலந்தபொழுது அதனைக்குடிப்பீர்களாக—(எ-று.) நரர், நேதாக்கள்.

4. சோம மின்னதை மித்ரா, வருணர்காள்,
வாமமாகப் பிழிந்தன ருங்கட்கென்,
றேம நன்னெறி யோங்கு விப்பீ, ரென
தேமமா ரவந் தன்னையே கேட்டிடல்,

(இ-ள்.) மித்திரா வருணர்களே! இந்த ஸோமம் உங்கட்காகவே பிழியப்பெற்றுள்ளது. ரிதத்தை (ஸத்தியத்தை அல்லதுயக்ஞநெறியை யென்க) யோங்குவிப்பவர்களே! என்னுடைய (காவல் பொருந்திய) அழைப்புக்கே காது கொடுப்பீர்களாக—(எ-று.) அவம்,ஹவம் என்னும் வடசொல்லின் சிதைவு,அழைத்தல் என்பது பொருள்.

5. மன்ன ராகு மிருவ,ரெவற்றிற்குந்
துன்னுமா றிடுக்கண்களைத் தோய்க்கலார்,
உன்னு மாயிரந் தூணொ டுறுதியின்
மன்னு முத்தம மன்ற மருவவே.

(இ-ள்.) எவற்றிற்கும் துன்பத்தைத்தராத ராஜாக்களாகிய மித்திராவருணர்களிருவரும், ஆயிரந் தூணோடு உறுதியாயிருக்கும் உத்தமமான ஸதஸில் (யக்ஞ கிரஹத்தில்) வந்துசேரட்டும்—(எ-று.)

6. நெய்யி னூட்ட நிலைக்கு நன்மன்னர்க
ளெய்யி லாதித்தியர்க ளிருவர்கள்
செய்ய தானஞ் சிறந்திடு நாயகர்
மையிலாதவன் மாட்டுப் பணிசெய்வார்,

(இ-ள்.) நெய்யாவுதியினால் நிலைபெறு மன்னர்களும், அதிதி புத்திரர்களிருவர்களும், தானபதிகளுமான மித்திராவருணர்கள் குடிலமற்று நேர்மையாயொழுகும் யஜமானனிடத்து வந்து அவனது காரியங்களைச் செய்வார்கள்—(எ-று.) மை, குற்றம், ஈண்டு வஞ்சவொழுக்கத்தைக் குறித்து நின்றது.

7. ஆவினோடு மசுவத்தி னோடுநாத்
தோழுருத வுருத்திர ரச்சுவ

மண்டலம் 2 சூக்தம் 41.

மேவுவீர் நெறியூடு நரரையூட்
டோவுறுதலை நாடி யுறுவிரே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! (பொய்மை பேசாதவர்களே யென்றபடி)
உருத்திரர்களே! அசுவினிகளே! பசுக்களோடும் குதிரைகளோடும் நரர்க
ளாகிய தேவர்களை யூட்டுவதை நிறுத்தாத ஸோமத்தை யென்னெறியூடு
வருவீர்களாக(-எ-று.) அசுவினிகள் என்னும் சொல்லுக்கு அசுவையுடைய என்
பதுபொருளானதுபற்றி அச்சுவமேவுவீர் என்றார் செய்யுளில். மேனாட்டா
சிரியர் பின்னிரண்டடிக்குத் 'தனதுவீரர்களைக் காப்பாற்றும் யஜ்ஞ கிரகத்
தை நோக்கி வருவீர்களாக' என்று பொருளுரைப்பர். ஆவினொடு தோமுறு
த என்னும் எதுகையைக் கடையாகெதுகைக் குதாரணங்கூறுவர் யாப்பருங்
கலஉரை யாசிரியர்.

8. செல்வநற் கொடைச் சீரியர்காள், பிறர்
சொல்ல யோக்கிய மற்ற மரணத்த
ரொல்லு மண்மையிற் றூரத்திலும் முளோர்
புல்லார் கொளும் புன்மை யுறுதகே.

(இ-ள்.) தனத்தைத்தரும் வள்ளல்களாகிய அசுவினிகளிருவர்க
ளே! புகழ்வதற்கு யோக்கிய மில்லாதவர்களும், மரண தர்மம் வாய்ந்த மர்த்
தியர்களுமான பகைவர்களாகிய பிறர், தூரத்திலுள்ளவர்களாயினும் சமீபத்
திலுள்ளவர்களாயினும் அவர்களால் அபகரிக்கமுடியாத செல்வம்—(எ-று.)
அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு வந்து தருவீர்களாக என ஒரு வாக்கியம் கூட்டி
முடிக்க.

9. அறிவின் வன்மை யடைந்த வசுவினீர்!
பரிவிற் பற்பல் லுருவொடும் பாரித்துத்
திருவெலா முறச்செய்யுந் தனத்தினைத்
தருக நீங்க ளெமக்கெனத் தாங்கியே.

(இ-ள்.) ஞான மிக்க அசுவினிகளே! நானுரூபத்தோடு கூடியதும்
சகலவித சுகத்தையும் இடம்பாடுகளையும் தருவதுமான செல்வத்தை (பசுத்
தனத்தை யென்பார் ஸாயணர்)யெங்களுக்குக் கொண்டுவந்து தருவீர்களாக
—(எ-று.)

10. மிக்க யாரையும் வெற்றிகொ ளிந்திரன்,
றக்க பீதியின் காரணஞ் சாடுவான்
எக்கணும் பொருள் கண்டெனு மன்னவன்,
பொக்க மற்ற திரத்துப் பொலிதலின்.

(இ-ள்.) எல்லாரையும் அடக்கி வெற்றிக்கொள்ளுபவனும், யாவற்றை
யும் பரிசீலிக்கும் திவ்விய திருஷ்டியுள்ளவனுமான இந்திரன் உண்மையிற்
சலனமற்றவனாதலின், பயகாரணமான வேதனையும் நீக்குவான்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

11. இந்திரனு மெமைச் சுகத் தேப்பன்; பி
னெந்தம் பாபங்க ளெங்களை யண்டுறு;
அந்த மார்ந்திடு மங்கல நன்மைக
ளெந்த மக்குள பின்னரு மிங்ஙனே.

(இ-ள்.) பரம ஐசுவரியவானுகிய இந்திரனும் எங்களைச் சுகத்தில் அமர்த்துவான். பின்னர் எங்களைப் பாபங்கள் அணுகமாட்டா. எதிர்கலத்து எங்களுக்கு இவ்வுலகத்தில் கல்யாணகரமான நன்மைகளுண்டாகும்—(எ-று.)

12. எக்கணும் பொருள் கண்டெனு மிந்திர,
ஞெக்கலார் வயின் வெற்றி யுறுபவன்
றிக்கெலா வற்றி னின்று மபயத்தைத்
தக்கவா றெமக் கிங்ஙன் றயக்கவே.

(இ-ள்.) எல்லாவிடத்திலுமுள்ள விஷயங்களையும் நன்றாய்ப்பார்த்து யோசித்தறிபவனும், பகைவர்களை யடக்கி வெற்றிகொள்பவனுமான இந்திரன், எல்லாத் திக்குக்களினின்றும் எங்களுக்குப் பயமின்மையை அல்லது பத்திரதையைக்கொண்டுவந்து சேர்க்கட்டும்—(எ-று.)

13. விசுவதேவரே மன்னுக விவ்விடங்;
கசிவி ஞேடுமென் னிந்த வவத்தினை
யுசிதமாகச் செவிக் கொள்க; வோங்குமிவ்
விசத நற்குசை மீது விளங்குக.

(இ-ள்.) விசுவதேவர்களே! இங்கு வருவீர்களாக. என்னுடைய இந்த ஹவங்களை (அழைப்புக்களை)க் கேட்பீர்களாக. இந்தத் தர்ப்பைமீது அமர்வீர்களாக—(எ-று.) அவம், ஹவம், ஆஹ்வாநம், போற்றினழைத்தல் என்றபடி.

14. தாகமோடு விரும்பப் படுந் தகைத்
தோகை யூட்டுவ துங்களுக் காகவே
வாகுறச் சுநகோத்திரம் வாய்ந்தது
வேக மார்ந்த மதுவினை மாந்துக.

(இ-ள்.) (விசுவதேவர்களே!) எல்லாராலும் ஆசைப்படத்தக்கதும் மதகாரியும், உங்களுக்காகச் (சுநஹோத்திர வம்சத்துக் கிருத்ஸமதர்களாகிய எங்களால்) சுந ஹோத்திரங்களென்னும் பாத்திரவிசேஷங்களில் ஊற்றப்பெற்றுள்ளதும், தீவிரமிக்கதும், மதுர ரஸம் வாய்ந்ததுமான ஸோமத்தைக் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.) சுநஹோத்ரேஷு என்னும் பதத்தின் பொருளை மண். 2 சூக். 18 செய், 6இன் உரையிற்காண்க.

15. முன்ன ரிந்திர னுற்றவர் மொய் குழுத்
துன்னு தேவர்மருத்துவர் பூடனைச்

மண்டலம் 2 சூக்தம் 41.

சொன்ன வண்மையிற் றோய்ப்பீ ரெலீர்களு
மென்னவங்க ளெலாஞ் செவிக் கொள்கவே.

(இ-ள்.) இந்திரன் முன்னடக்கப் பின்செல்பவர்களும், தேவர்களும், கூட்டமாகச் செல்பவர்களும், பூஷனைச் சுவர்ண தாதாவாகச் செய்பவர்களுமாகிய மருத்துக்களே! நீங்களெல்லாரும் என்னுடைய ஹவங்களை (அழைப்புக்களை)க் காதுகொடுத்துக் கேட்பீர்களாக—(எ-று.) அவம் மேல் 12ம் செய்யுளுரை பார்க்க. இந்திரஜ்யேஷ்டா: பூஷராதய: என்பவற்றிற்கு முறையே இந்திரனுக்கு ஜேஷ்டத்துவம் தருபவர்கள், பூஷனுக்குத் தானகர்த்திருத்துவம் கொடுப்பவர்கள் என்பது பொருள். பின்பதத்துக்கு எவர்களுக்குள் பூஷன் முதன்மையான தானஞ் செய்பவனாக வுள்ளானோ அவர்கள் என்றும் பொருளுண்டு என்பார்மேனுட்டாசிரியர்.

(வேறு.)

16. தள்ளை மார்களி னுத்தமி, நதிக்கணுந் தமியே,
கொள் சரச்சுதி தேவிமார் தமிற் சிறந்தவளே,
எள்ளுங் கீர்த்தி யற்றவர்களி னுள்ளன, மம்மே,
தள்ளரும் புகழாளராத் தயக்குக வெமையே.

(இ-ள்.) உத்தமத் தாயே, உத்தமநதியே! ஸரஸ்வதியே, உத்தமதேவியே, யாங்கள் கீர்த்தியற்றவர்களைப்போல விருக்கிறோம். அம்மையே யெங்களுக்குக் கீர்த்தியைத் தருவாயாக—(எ-று.) ஸரஸ்வதி, சரச்சுதி யென மருவியது.

17. தேவத்தன்மையா ருன்னிடத் தெவ்வுயிர்ப் பொருளு
மேவியுள்ளன; விழைவொடு சௌநகோத்திரரின்
பாவுசோ மத்தின் மதங்கொளல்; சரச்சுதி, பிரசை,
தேவி யெங்களுக் களித்திடாய் சிறப்பொடு மூவந்தே.

(இ-ள்.) ஸரஸ்வதியே! தெய்வத்தன்மை நிறைந்த உன்னிடத்து உயிர்க்காதாரமான வெல்லாப் பொருள்களும் இடங்கொண்டிருக்கின்றன. சுநஹோத்திர வம்சத்தவர்களாகிய கிருத்ஸமதர்களின் ஸோமத்தைக் குடித்துத் திருப்தி யடைவாயாக. தேவீ! எங்களுக்குப் புத்திரர்களை யளிப்பாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

18. இந்தப்பிரமஞ் சரச்சுதியே யெண்ணி யன்பிற்கிருற்சமதர்
சந்தத் தேவரிடையுன்னைச் சார விடுத்த வவைதம்மை
யந்த மாக வேற்றிடுக, வறலி னிடையே வதிபவளே,
நந்தும்வலிமையாரணத்தைநாடிப்படைத்தபெருமையுளோய்.

(இ-ள்.) தண்ணீரில் வஸிப்பவளே! வலிமைமிகுந்த அன்னப்பொ

ருள்களைப் படைத்தவளே! ஸரஸ்வதியே! தேவர்களுக்கிடையே உன்னையே சாரும்படி கிருத்ஸமதர் எண்ணி ஆவுதிபண்ணின இப்பிரஹ்மங்களை (உணவுகளை அல்லது மந்திரங்களை யென்க) அழகாக வேற்றுக்கொள்வாயாக —(எ-று.)

(வேறு.)

19. எக்கியத்தைச் சுகத்தி னியைத்திடுந்
தக்கவர்க ளிருவருஞ் செல்லுக;
ஒக்க வுங்க ளிருவரைத் தேர்ந்தன
மக்கினியை யவிவகிப் போனையே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தைச் சுகமுற நடத்தும் தியாவாப் பிருதுவிகளாகிய விருவரும் (உத்தரவேதியின் மேற்குப்பக்கத்திற் செல்லட்டும்.) உங்களிரு வரையும் தேர்ந்தோம். அவிசுமப்பவனுகிய அக்கினியையும் தேர்ந்தெடுக்கிறோம்—(எ-று.) ஈண்டுஸோமமாகிய அவியுணவுகளைத் தாங்கிச் செல்லுஞ் சகடங்களைக்குறித்தது முதலடியென்றும் அச்சகடங்கள் தியாவாப் பிருதுவிகளைக் குறிக்கு மென்றும் கூறுவர் ஸாயணர். முன்னிலைப் படர்க்கை மாற்று. அக்கினியையும் இந்தரிக்கில் அழைப்பதால் அக்கினியும் ஒரு தேவதையாகும் என்பார் ஸாயணர். லுட்விக்கென்பவர், 'அக்நிஞ்ச ஹவ்யவாஹநம்' என்றிருப்பதால் இச்செய்யுள் அக்கினியையும், அவியளிக்கும் யஜமானனையுமே குறித்ததென்பர்.

20. மெய்ப்பலனை யளிப்பது வானிடை
யுய்ப்பதிந்த மகத்தினை யுப்பக
லெய்ப்பில் விண்ண ரிடையிப் பிதுவியும்
நப்பெரும் விணு நாடி யளிக்கவே.

(இ-ள்.) உண்மையான ஸ்வர்க்க பலனை யளிப்பதும், அவியுணவுகளை வானிடத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற தேவரிடத்துக் கொண்டு சேர்ப்பதுமான இந்த யக்ஞத்தை இன்றைத்தினத்தில் தியாவாப்பிருதுவிகள் தேவர்களிடத்துத் தருவார்களாக—(எ-று.)

21. வஞ்சமில் லும் மடியின், மகத்தினிற்
கெஞ்ச லின்றி யுரிமை யியைந்தவர்,
செஞ்செவே யிவண், டேவ ரமருக
விஞ்சு சோமங் குடிக்க விழைந்தின் ?ற.

(இ-ள்.) தியாவாப்பிருதுவிகளே! வஞ்சனையில்லாத உம்மிருவர்களுடைய மடியிலும், யக்ஞார்கர்களாகிய தேவர்கள் இன்று ஸோமபானஞ் செய்வதற்காக வந்து இவ்விடத்து அமரட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 10.

233. (42) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம் 10.

3 இருக்குக்கள் கொண்டது.

மண்டலம் 2 சூக்தம் 42.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: கபிஞ்சலப் பட்சிரூபமான இந்திரன்.

இந்திரனுக்கு மறுபடியும் ஸ்துதிகேட்கவேண்டுமென்று ஆசையுண்டாகவே கபிஞ்சலப் பட்சிரூபமாக வலதுபக்கத்திற் சென்று நின்றான். அப்போது இச்சூக்தரிஷி யவனைக்கண்டு இச்சூக்தத்தாலும் பின்வரும் சூக்தத்தாலும் புகழ்ந்து பாடினானென்று பிராஹத்தேவதை என்னும் நூலிற் சொல்லப்படுகிறது. சகுனம் பார்க்கும்போது பட்சிகளினது திக்குரல் கேட்கின் இவ்விரண்டு சூக்தங்களையும் ஜபித்துச் சென்றால் கார்யானுகூலமாகுமென்று ஆசுவலாயன கிருஹ்ய ஸூத்திரம் கூறும்.

(வேறு.)

1. சனித்திடும் பொருளைத் தோற்றி யடிக்கடி குரல்கொடுத்தே
தொனித்திடத் தூண்டு,மீகா னவ்வியைத் தூண்டலென்ன;
நனிச்சுப கரனாய்ச்சார்க, சகுனமே, நாடி யுன்னைப்
பணிப்பிணி யெவையு மேய்க்கல் பகருமெத் திக்கி னின்றும்.

(இ-ள்.) (இக்கபிஞ்சலப்பட்சி) தனது குரலாற்றோன்றும் சகுனப் பொருள்களைத் தோற்றிக்கொண்டு (அல்லது தனது ஜாதி இன்னதென்று தோற்றிக்கொண்டு என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.) மீகாமன் தனது கப்பலைத் தூண்டுவதுபோலத் தன் குரல் முன்னோங்கிச் செல்லுமாறு கூவும். பட்சியே! நீ மிகவும் நன்மையைத் தருபவனாய்ப் பொருந்துவாயாக. உன்னை எந்தத் திக்கினின்றும் எதுவும் வருத்தாதிருக்கட்டும்—(எ-று.) கபிஞ்சலம் என்றது ஸாயணருரை. நவ்வி.கப்பல்.

2. சேனமு முன்னைக் கொல்லா தொழிக; நற்சிறைக்கருட
னானமுன் றனக்குறுத்தா தொழிக; அத்திர மோச்சட்பொன்
னானுமுன் றனை யண்மற்க; பிதிர்த்திசைச் சுமங்கலனாய்
மேனிலைச் சுபம் பலுக்கி யடிக்கடி நன்மை கூறல்.

(இ-ள்.) (கபிஞ்சலமே!) சேனம் (கழுகு அல்லது வல்லூறு) உன்னைக் கொல்லாதிருக்கட்டும். ஸுபர்ணனாகருடன் உன்னை யிம்சிக்காதிருக்கட்டும். அம்புகளை யேவும் வேடன் உன்னை யணுகாமலிருக்கட்டும். நீ பிதிர்களது திக்காகிய தெற்குப்பக்கத்திலிருந்து கொண்டு ஸுமங்கலனாய்ச் சுபத்தைத் தோற்றி அடிக்கடி சோபன சகுனங்களைச் சூசிப்பித்துக் கூறுவாயாக—(எ-று.) பலுக்கி, பேசி, பலக்குதல் பேசுதல், திசைச்சொல்

3. சுமங்கலந் தோற்றுவோனா யில்லத்தின் றெற்கமர்ந்து
சுமங்கலச் சகுனமே நீ நன்மைகோய் குரல் கொடுப்பாய்

அமங்கலப் பாவியோடு கள்வனு மெமை யலைக்கல்;
சுமங்கலவீர ரோடியாம் பெருந்துதி மன்றிற் சொல்க.

(இ-ள்.) நல்ல சகுனந்தரும் கபிஞ்சலப் பட்சியே! வீட்டில் தட்சி
ணபாகத்திலமர்ந்து மங்கலகரனாய் நன்மைநிறைந்த குரலாற் கரைவாயாக.
பாவியும், திருடனும் எங்களை இம்சிக்காமலிருக்கட்டும். யாங்கள் நன்மை
பொருந்திய வீரர்களோடியக்ஞஸபையிற்பெரிய துதிகளைக் கூறுவோமாக.
—(எ-று.)

வருக்கம் 11.

234. (43) மண்டலம் 2 அநுவாகம் 4 சூக்தம். 11.

3 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கிருத்ஸமதன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1, 3 ஜகதி, 2 அதிசக்வரி
அஷ்டியென்றும் கூறுவர்.); தேவதை: கபிஞ்சலரூபமான இந்திரன்.

கபிஞ்சலம் என்பது Francoline Partridge (சகுந்திகை) என்பார்
மேனாட்டாசிரியர்.

(வேறு.)

1. போற்றுளர் போற்சகுந்திப் பட்சிகளும்
வலமிருந்து பொருந்து முண்டி
தோற்றுநின் றறைந்திடுக பொழுது தொறும்;
இருவகையாத் தோற்றும் வாக்கை
விற்றுகத் திருட்டுப்பின் காயத்ரிச்
சந்தமதின் விதக்க ளொரும்
போற்றுளர் சாமகரிற் செவிக்கினிமை
யுறுமாறு புகலு மாலோ.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களைப்போலச் சகுந்திகைகளாகிய கபிஞ்சலப்பட்சி
கள் தட்சிணபாரிசத்திலிருந்துகொண்டு உணவுப்பொருள்களின் லாபினைச்
சூசிப்பித்துக்கொண்டு காலந்தோறும் கரையட்டும். (கரைகின்றன என்
பார் மேனாட்டாசிரியர்.) திருஷ்டுப், காயத்திரி என்னும் சந்தஸ்களின் பே
தங்களை யுணர்ந்து போற்றுகின்ற ஸாமகனைப்போலகானம், ப்ரோதம் என்
னும் இரண்டுவித ஸ்வரங்களையும் காதுக்கினிமைதோன்றும் விதமாக அப்
பட்சி கானஞ் செய்யும்—(எ-று.)

(வேறு.)

2. சகுனமே நீசாம மறைபாடு முத்காத
சதிர்சமாப் பாடுகின்றாய்
சகுதியிற் சவனத்து மறையின்மக
னெனச் சுருதிச் சாற்றுகின்றாய்;
உகுதுளிப்பரி வடவை சென்றொளி முழக்கலிற்
சகுனமே நன்மை யொக்க

மண்டலம் 2 சூக்தம் 43.

டகவுறக் கூவுவாய்; சாற்ற வெத்திசையு நீ
சகுனமே புண்ணியத்தை.

(இ-ள்.) கபிஞ்சலப்பட்சியே! ஸாமகானத்தைச்செய்யும் உத்காதா வைப்போல நீ பாடுகின்றாய். ஸவனத்திற் பிராஹ்மணாச் சாம்ஷியைப்போ லச் சுருதிகளை யுரைக்கின்றாய். சகுனமே! தாதுவையுதிர்க்கும் குதிரைபெட் டைக்குதிரையினருகிற்சென்று கனைப்பதுபோல எங்களருகில்வந்துஎப்பக் கத்திலும் நன்மையெங்கட்குறும்படி கூவுவாயாக.எல்லாப்பக்கத்திலும் புண் ணியகாரண நன்மை யெங்களுக்கு நேரட்டுமென்று சாற்றுவாயாக—(எ-று.) சகுனம், பட்சி. பிரஹ்ம புத்திரன், பிராஹ்மணாச் சாம்ஷி யென்றும், அவன் சஸ்திரமாகிய உக்த மந்திரங்களை உரைப்பவனென்றும் மேனாட்டா சிரியர் கூறுவர்.

(வேறு.)

3. பாடுகையிற், கபிஞ்சலமே, நன்மையெமக்
குறுகென நீ பாடுவாயால்;
பீடுபெற மவுனமா யமர்ந்திருக்கும்
போதுமனப் பெருமை யோடினாஞ்
சேடுபெற வுள்ளுக;மேற் பறக்குங்காற்
பாடுகையிற் சீர்சால் யாழிற்
கீடுறவே யிசைக்கின்றாய்; வீரரொடு
பெருந்துதியா மியம்பல் மன்றின்.

(இ-ள்.) கபிஞ்சலமென்னுஞ் சகுனமே! நீ பாடும்போது எங்களுக் கு நன்மையுற வேண்டுமென்று பாடுவாயாக. பாடாதிருக்கும்போதும் எமக் கு நன்மையுற வெண்ணுவாயாக.நீ மேற் பறக்கும்போது பாடுவது கர்க்கரி யென்னும் யாழிற் பாடுவதுபோலிருக்கிறது. நாங்கள் யக்ஞ ஸபையில் நல்ல புத்திரர்களோடு பெரிய ஸ்துதிகளைக் கூறுவோமாக. —(எ-று.)

வருக்கம். 12.

இரண்டாவது மண்டலம் இதனோடு முடிந்தது. இம்மண்டல அட்ட வணை பின்வருமாறு:

அநுவாகம்.	க்தம்.சூ	ரிக்குக்கள்.	தமிழ்ச் செய்யுட்கள்.
1	11	110	110
2	11	105	105
3	10	105	105
4	11	109	109

ஆக அநுவாகம் 4க்குச் சூக்தம் 43, ரிக். 429 தமிழ்ச்செய்யுள் 429. இரண்டு மண்டலங்களும் சேர்ந்து அநுவாகம் 28, சூக்தம் 234, ரிக். 441, தமிழ்ச்செய்யுள் 2411.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

இவ்விரண்டாவது மண்டலத்தின் சூக்தங்களைக் கண்ட ரிஷிகளின்
சரித்திரம் வருமாறு:

1. கிருத்ஸமதன்:—இவ்விருடியின் பெயராலேயே இம்மண்டலம் வழங்
கும். இவன் பாரத்வாஜ கோத்திரத்துச் சுநஹோத்திரனுக முதல் சன்
மத்திலிருந்தவன். ஸஜுநாஸ இந்த்ர: என்னும் 12ம் சூக்தத்தைக்கண்டவன்.
இவனே கிருத்ஸமதனென்று இந்திரனுற் பெயரிடப்பட்டவன். பிருகு வம்
சத்திற் சௌகனென்னும் பெயரோடு விளங்கியவன். சதாநீகனுக்கு விஷ்
ணு தர்மங்களை யுபதேசித்தவன். ரிக்வேத அநுக்கிரமணியாகக் கல்பஸூத்தி
ரங்களை யெழுதியவன். இம்மண்டலம் 1—3, 8—25, 30—43 இச்சூக்தங்
களைக்கண்டவன்.

2. ஸோமாஹுதி:— 4—7 சூக்தங்களைக்கண்டவன். பிருகு கோத்தி
ரத்தான்.

3. கூர்மன்:— இவன் கிருத்ஸமதனது புத்திரன். 26—29 சூக்தங்க
ளைக்கண்டவன். இச்சூக்தங்களையும் கிருத்ஸமதனே கண்டதாகவும் சொல்
வதுண்டு.
ஆங்கிலத்துக் கோபநகர ஸம்ஸ்கிருத ஆசிரியராகிய மாக்டானல் என்பவர்
காட்டும் சந்தஸநுக்கிரமணி வருமாறு:

1	காயத்திரி	(24)	ரிக்குக்கள்	37.	
2	அநுஷ்டுப்	(32)	ரிக்குக்கள்	14.	இவற்றுள் விராட் ஸ்தானமும், விராட்ரூபமுமடங்கும்.
3	பிரஹதி	(36)	ரிக்கு	1.	
4	திருஷ்டுப்	(44)	ரிக்குக்கள்	230.	
5	ஜகதி	(48)	ரிக்குக்கள்	142.	
6	அதிசக்வரி	(60)	ரிக்குக்கள்	4.	
7	அஷ்டி	(64)	ரிக்குக்கள்	1.	
				429.	

இரண்டாவது மண்டலம் முற்றிற்று.

மூன்ருவது மண்டலம்.

மூன்ருவது மண்டலத்துக்கு விசுவாமித்திர மண்டலம் என்றுபெ
யர். இம்மண்டலத்தில் 5 அநுவாகமும் 62 சூக்தங்களு முண்டென்று இவ்
வஷ்டகத் தொடக்கத்திற் சொல்லப்பட்டது. முன்போலவே இம்மண்ட
லத்துப் பெரும்பான்மையான சூக்தங்களைக் கண்டவன் விசுவாமித்திரன்
என்க. அதனுல் இம்மண்டலத்துக்கு அவன் பெயரிடப்பட்டது.

மண்டலம் 3 சூக்தம் 1.

235 (1) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 1.

23 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மண்டல திருஷ்டாவாகிய விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

ஒவ்வொரு மண்டலத்துக்கும் முதல் சூக்தத்துக்கு அக்கினி தேவதையாக வருவது முறைமை யென்றறிக.

இஷீரத ஸுதனை குசிகன் இந்திரஸமான புத்திரன் வேண்டுமென்று தபஸ்செய்ய இந்திரனே குசிகபுத்திரனுகிய காதியாகப் பிறந்தானென்றும், அக்காதியின் புத்திரனே விசுவாமித்திரனென்றும், அவன் தனது தபோபலத்தினுல் ரிஷியாகி இம்மண்டலத்தைக் கண்டானென்றும் வேதார்த்த தீபிகை கூறும்.

(வேறு.)

1. அங்கியுன் னெக்கியத்தை யாற்றுவான் சோமந் தாங்குந்
துங்கனு யெனை யமைத்தாய்; வலிமையோ னெனைவிரும்பாய்;
அங்கமாய்த் தேவர்முன்பு சுடர்கின்றாய்; கல்லைப் பூட்டிப்
பொங்குவேன் போற்றி னங்கி, மெய்புரந் தருளுவாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது எக்கியத்தைப் புரியுமாறு என்னைச் சோமத்தைத் தாங்கி யாவுதிசெய்பவனுக வமைத்தாய். தபோபலம் பொருந்திய என்னை விரும்புவாயாக. தேவர்களுக்கு நீ நன்றாய் ஒளிவிட்டெரிகிறாய். நான்ஸோமம் பிழியும் கற்களைப்பூட்டி ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறி மகிழ்வேன். அக்கினியே எனது சரீரத்தைக் காப்பாற்றி யருள்வாயாக-(எ-று.)

2. சித்திசா லெக்கியத்தை யாற்றினஞ் சிறக்கக்; கீத
மொத்ததை வளர்க்கல்; எம்போ ரோம்புக வெரியைத்தங்கள்
அத்தியஞ் சமித்திவற்றால்; கவிகளின் ஞானம் விண்ணின்
றொத்தன; புகழத்தக்கோ னோங்க நாடுவர் துதியும்.

(இ-ள்.) அநுகூலம் வாய்ந்த யக்ஞத்தை யாங்கள் நன்றாகச் செய்தோம். எங்களுடைய கீதங்கள் அதனை விருத்திக்குக் கொண்டுவரட்டும். எங்களது ஜனங்கள் அக்கினியைத் தங்கள் நமங்களினுலும் சமித்துக்களினுலும் வளர்க்கட்டும். மேதாவிகளாகிய ஸ்தோதாக்களின் பலவகைப்பட்ட ஞானங்களும் விண்ணிற் றேவர்களிடமிருந்தே வந்தவையாம். ஸ்தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கவனை அக்கினி முன்னேங்குமாறு அவர்கள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யவு மிச்சிப்பார்கள்—(எ-று) மேனுட்டாசிரியர், ப்ராஞ்சம் கிழக்கெனப் பொருள்கொண்டு,யக்ஞத்தைக்கிழக்குப்பக்கமாகத் தேவர்களது முகமாகத் திருப்பினேம் என்பர். அவ்வகையே க்ருத்ஸாயசித் தவஸே காதுமஈஷ: என்ற வாக்கியத்தை 'வேகமாய்ச்செல்பவனுக்கும் பலவானுக்கும் கூட அவர்கள் அபிவிருத்தியை நாடுவார்கள்.' என்று மொழிபெயர்ப்பார். வேக

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

மாய்ச் செல்பவன், ஹோதாவென்றும், யாகநடத்துவிக்கும் ஸூரியென்றும் லுட்விக் சொல்லுவதாகச் சொல்லுவர். பாட்டில் ஸாயணருரையைப் பின்பற்றியுள்ளார்.

3 மேதிரன், பூத தட்சன், பிறந்ததும் விண்புவிக்குத்
திகழுபந்து வாவான், சேர்த்தனன் சுகத்தைத்; தேவ,
ரோதுறு மங்கி காணற் கினியவன் றன்னை, யோடு
மோதையார் நீரினுள்ளே கருமத்தை புரிக் கண்டாரே.

(இ-ள்.) புத்திசாலியும், பரிசுத்தமான வலிமையோடு கூடியவனும் பிறந்ததும் பூமி வானங்களுக்குப் பந்துவானவனுமாகிய அக்கினி (தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும்) சுகத்தை யுண்டுபண்ணினான். காட்சிக்கினியவனை அவ்வக்கினியைத்தேவர்கள் தங்கள் யக்ஞகாரியங்களுக்காக ஓடுகின்ற ஆறுகளின் தண்ணீருக்குள் கண்டடைந்தார்கள்.—(எ-று.) ஸாயணர் ஸ்வஸ்ருணும் என்பதற்கு ஸரணசிலாநாம் நதிநாம் எனப்பொருள்கூறி அச்சொல்லை அப்ஸு என்னும் சொல்லோடு சேர்த்து அழகாகப் பொருள்கூறியிருக்க மேனுட்டாசிரியர் ஸ்வஸ்ருணும் என்பதற்கு ஸஹோதரிகள் எனப்பொருள் கொள்வர். அதனை அபஸி என்னும் பதத்தோடு கூட்டி அச்சொற்குக் கருமங்களுக்கு என ஸாயணர் பொருள் கூறுவதை மதியாது அவ்வார்த்தையையே உபஸியெனமாற்றவேண்டுமெனப் பேசுவர் லுட்விக்கென்பவர்.

4. மகத்துவத்தோடும் வாரி, வெண்மையிற் பிறந்து செக்கேழ்
மகத்துவத் தணைவோ னல்ல நிதியனை வளர்த்த; தோற்ற
மிகத்துறச் சிசுவை நோக்கி வடவை யெய்துதலி னெய்த்து
தகப்புரிந் தோம்பினார்க ளங்கியின் றநுவைத் தேவர்.

(இ-ள்.) அபரிமிதமான வெள்ளத்தோடு ஓடுகின்ற ஆறுகள், பிறக்கும்போது வெண்மையாக விருந்து பெரிதானதும் செம்மை நிறத்தையுடையவனும் நல்ல நிதியோடு கூடியவனுமான அக்கினியை வளரச்செய்தன. அவ்வக்கினி பிறந்தவுடன் தேவர்கள், குட்டியை நோக்கியோடும் தாய்க் குதிரைகளைப்போல வோடி, அவ்வக்கினியின்சரீரம் ஓங்குமாறு அதனை வளர்த்தார்கள் —(எ-று.) வாரி, ஆறுகள். வடவை, பெட்டைக்குதிரை. ஸப்தயஹ்வீ: என்பதற்கு ஏழு நதிகளென்பர் மேனுட்டாசிரியர். ஆனல்ஸப்த, ஸபர்ணசீலா: என்பது ஸாயணருரை.

5. வெண்மையா ருறுப்போ டந்தரிட்சத்தின் விரிந்து நின்றே
புண்மையார் கிருதுவோனைப் புகழ்தரு தூய்தாற் சோதித்
தொண்மையா ருடையைப்போர்த்துக்கன்மத்தையுற்றோருக்குத்
திண்மையார் பெரியவுண்டி யூன்ற சீர்த்திருவுஞ் சேர்ப்பான்.

(இ-ள்.) வெண்மையான அங்கங்களோடு அந்தரிட்சத்திற் பரந்து நின்று, யக்ஞகர்மங்களைச் செய்யும் யஜமானனைப் புகழத் தக்க தூய்மை வாய்ந்த தேசுக்களாற் பரிசுத்தப்படுத்தி, ஒளிபொருந்திய உடையை மேலே போர்த்துக், கன்மங்களைச் செய்வோருக்கு அளவுகடந்த உணவுப்பொருள்

மண்டலம் 3 சூக்தம் 1.

ளையும், பரிபூரணமான செல்வத்தையும் அக்கினி கூட்டுகிறான்—(எ-று.)
மேனாட்டாசிரியர் ஆயுர் அபாம் எனச் சேர்த்து தண்ணீர்களின் ஜீவ
னென்பர்.

வருக்கம். 13.

6. உடையிலா ரந்தரத்தின் மகத்து வருமையு முற்றோர்
தடையிலா துறுவோர் யாரு மழிக்கலார் தபமுட் சென்றான்;
உடனுறை வோர்கள், சப்த வாணிகள், யுவதியார்,பின்,
றிடனுற வென்று முள்ளோர் சேர்த்தன ரொருகர்ப்பத்தை.

(இ-ள்.) தங்களுக்கென ஒரு உடையுமில்லாதவர்களும், எனினும்
நீரே உடையாகத்தரித்தவர்களும்,அந்தரிட்சத்திற்பெருமைவாய்ந்துள்ளவர்க
ளும், இடுக்கணற்றவர்களும், ஒருவராலு மழிக்கமுடியாதவர்களுமான வழு
நதிகளுந்தன்னும் அக்கினி சென்றான். பின்னர், அந்தரிட்சமாகிய ஒரே
யிடத்திற் குடியிருப்பவர்களும், மங்கைப்பருவத்து ஸ்திரீகளும், நித்தியமா
யுள்ளவர்களுமானஎழு சப்திக்கும் நதிகளும் இவ்வக்கினியாகிய ஒரு கர்ப்
பத்தைத் தமக்குட் டாங்கின —(எ-று.) வாணிகள் என்றது அந்நதிகள் சப்
தித்துச் செல்வதாலென்க. ஸப்தவாணி: என்பதற்கு வேகமாய் ஒலித்துச்
செல்லும் நதிகள் எனப்பொருள் கூறினும் தகும்.

7. நெய்யுறு மிடத்துக்கூடி நிமிர்ந்தவை, விவித ரூபத்
தெய்யற விரிந்த, தீந்த ணெழுகுற வியைந்துநின்ற;
மெய்யுறு மடியா ராக்க ளெனவிவை யாகப் பக்கல்
வய்யமும் வானுங் காட்சிக் கினியவன் றாயா ரானார்.

(இ-ள்.) வளமிகுந்த தண்ணீருறு மந்தரிட்சத்திற் கூடிக் குவையா
கவுள்ளவையும், நானா ரூபத்தோடு இளைப்பற வெல்லாவிடத்தும் விரிந்து
நின்றவையுமான அக்கினியினது கிரணங்கள், (மேகக் குவைகளென்பார்
மேனாட்டாசிரியர்) மதுரமான தண்ணீரொழுகுமாறு அங்கேதோன்றினின்
றன. மடிநிறைந்துள்ள பசுக்களைப்போல் இவ்வக்கினியும் ஆபங்களும்தோன்
றி நிற்க, அவற்றினருகே தியாவாப்பிருதிவிகளிருவரும் பார்ப்பதற்கினி
மையான வக்கினியின் தாய்மாராக விருந்தார்கள்—(எ-று.) மேனாட்டாசி
ரியர்,' அவனது குவைகள், (மேகக்குவைகளென்றபடி) நெய்யூற்றுகிமது
ரமான மழைத்தாரைகள் விழுதற்குக் காரணமாகிய விடத்தே பலவிதபேதத்
தோடும் சிதறிக்கிடக்கின்றன. மடிநிறைந்த பாற்பசுக்களும் (காளமுகில்க
ளென்க.) தர்சநீயனான அக்கினியினிரு தாய்மாரான தியாவாப் பிருதிவிக
ளும் அங்கே நின்றார்கள்.' என்று மொழிபெயர்ப்பர்.

8. வலிமையின் மேன்றோன்றா, னன்கேவளர்க்கப்பெற்றென்று மோங்குந்
தலைமையார் வெள்ளொளி யிற் சார்ந்தன கிரண மோங்கி;
வலிமையார் காலைபோற்றால் வளர்ந்த வவ்விடத்து நெய்ப்புத்
துளிதரு மதுரத் தாரை தோய்ந்துகீ ழொழுகு மாலோ.

(இ-ள்.) பலத்தின் புத்திரனே! நன்றாக வளர்க்கப்பெற்று எக்கா
லத்து மழியாத சிறந்த வெண்மைச் சோதியோடு உனது கிரணங்களாகித்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

உடல் பெருத்து வளர்ந்து விளங்கிறாய். வலிமைபொருந்திய காளையாகிய
அவ்வக்கினி எங்கே யஜமானர்களது ஸ்தோத்திரங்களால் விருத்தியடைகிறு
ஞே அங்கே வளமிருந்த தீர்த்தண்ணீரோடு கூடிய மழைத்தாரைகள் ஒழுகு
கின்றன —(எ-று.) அக்கினிஅரணி கடைந்து தோன்றுவதால் வலிமை
யின் புதல்வனென்பது மரபு. வேள்வி நடக்குமிடத்து மழை பெய்கிறது
என்பது பொருள்.

9. தந்தையின் மடியு மன்னுன் பிறப்பினின்றுணர்ந்தான்; தாரை
நந்துறு மொலியுங் கூட நடைபெற விடுத்தான்; நன்மை
பொருந்துறு விக்குந் தோழி மார்கள் வானிடத்து வல்லோர்
தந்தொடக் கொடுமறைவிற் சார,வங் குளுருமெய்தார்.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினி பிறந்தவுடனே தந்தையாகிய அந்தரிட்சத்தின்
நீர் நிறைந்த பிரதேசத்தை யறிந்து கொண்டான். அங்குள்ள மழைத்தா
ரைகளும், ஒளிகளும் நடை பெறுமாறு விடுத்தான். நன்மைகளைச் செய்யும்
தோழிகளாகிய வாயுக்களோடும், வானிடத்து (கண்டு அந்தரத் தென்க) ம
கத்துவம் பெற்றவர்களாகிய மழை நீர்களோடும் மறைவாகச் செல்லும்போ
து அவ்வக்கினியை அம்மறை விடங்களி லிருப்பவர்களும் அடையமுடியாது
—(எ-று.) அந்தரத்தை யக்கினியின் பிதாவெனக் கூறும் முறை வேதத்தி
லில்லாததால் பிதாவென்னும் சொல் திவட்டாவைக் குறிக்கவேண்டு மெ
னக் கூறி இம்மறையைத் திவட்ட பரமாக உரை கூறுவர் மேனாட்டாசிரி
யர். பிது: என்பதற்குப் பாலக னென்பது பொருள். அச்சொல் மேகபா
லகனென்னும் பொருளில் அந்தரத்தைக் குறித்து நின்றது. ஆகவே மே
னாட்டாசிரியர் லூட்விக் கென்பவர் குறிப்பிக்கிற உரையை மேற்கொண்டெ
ழுதிய குறிப்புரை தகுதியின்றாம். ஒருமொழிக்கு அம்மொழி பேசவோரது
வாக்கே பிரமாண மாவதன்றி ஏனைய மொழியாளர்களது சொல் பிரமாண
மாகாதென்பதை லூட்விக் என்பவர் மறந்தவர், வேதப் பதங்களையே திருத்த
முல்பவர். அவர் மொழி அத்துணை கொள்ளத் தக்கதன்று.

10. தந்தையின் கருவுஞ் சிட்டி கர்த்தனி னுலகு மோம்பி
நந்தினுன்; தனியனைப் பல் மார்பினை யுண்சிறைல்;
பந்துவானுர் சபன்னிமார் நரர்க்கினிமை தோய்ப்போர்;
முந்துற வென்றுங் காக்க மொழியு மவ் விருவர் தம்மை.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினி பிதாவாகிய அந்தரத்தின் கருப்பமாகிய மழை
யையும். ஸர்வலோக சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய மறையவனின் (பிரமனின்)
உலகத்தையும் பாதுகாத்தான். ஒருவனாகவே யிருந்து பலவிதமாகப் பயன்
தரும் ஔஷதிகளையும் பட்சிக்கிறான். ஸூரியனைத் தனக்கு ஸமான நாயக
னாக உள்ள ஸபத்னிமார்களும், மனிதர்களுக்கு ஹிதம் செய்வோரு மான
தியாவாப் பிருதுவிகள் அவனுக்கு நல்ல பந்துவானவர்கள். அவன் அப்பூமி
வானங்களாகிய இருவரையும் எப்பொழுதும் காக்கட்டும்—(எ-று.) மேற்
செய்யுளைப் பின்பற்றி மேனாட்டாசிரியர் அவன் என்பது பிதாவாகிய தி
வஷ்டாவைக் குறிக்குமென்பார். அது கொள்ளத் தக்கதன்று ஸபத்நீ,
இருமைவாசகம், சபன்னிமா, ரென்றார் செய்யுளில்.

மண்டலம் 3 சூக்தம் 1.

11. கட்டினி லடங்கா னந்த மகத்துவன் வளர்ந்தான், பல்ல
மட்டறுக் கீர்த்தி வாய்ந்த வாபங்கள் வளர்த்த நன்கே;
ஒட்டிய பகினிமார்க ளோட்டத்திற் சிறந்தோர்க் கேது
வட்ட நல்லறல் ரிதத்தி னமையினிற் சயனித்தானே.

(இ-ள்.) அந்த மகத்துவனாகிய அக்கினி கட்டுக் கடங்கானாய் விஸ்தீரணமாக வந்தரிட்சத்தில் வளர்ந்தான். பல கீர்த்திவாய்ந்த ஆபங்கள் (தண்ணீர்கள்) அவனை நன்றாக வளர்த்தன. ஸஹோதர ஸ்தானத்திலுள்ளவைகளும் ஓட்டத்திற் சிறந்தவைகளுமான நதிகளுக்கு ஆதார பூதமான ஆபங்களில், அவ்வக்கினி ரிதஸ்தானத்தில் (மழை தோற்று மந்தரத்தில் என்பார் ஸாயணர்) தாந்தனாய்ச் சயனித்தான்—(எ-று.) ரிதஸ்தானம், ஒழுங்கு நிறைந்ததலம், அல்லது ஒழுங்கின் மடியென்பார் மேனாட்டாசிரியர். அவரே தமூனா: என்பதற்குத் தவத்தினா லுண்டாகுங் கஷ்டங்களை சகிக்கும் ஆற்றலுள்ளவனாய் அல்லது தாந்தனாய் என்னாது இல்லின் நண்பனாய் எனப்பொருள் கூறுவர்.

12. படைப்பவ, னீரின் கர்ப்பம், பகர்நரோத்தமன், மகான், தீ,
இடுக்குறான், பெருந்தன் சேனை யெய்துபோ ரதனிற்கொண்டு
நடத்துவோன், கட்சிக்கின்பன், சுயம்பிர காசத்தோ, னெய்
யடுத்த பல்லவி யளிப்போற் கறலைமேற் றோற்றினானே.

(இ-ள்.) எல்லா உலகங்களையும் பிறப்பிப்பவனும், தண்ணீரின் கர்ப்பஸ்தான மாகவுள்ளவனும், நேதாக்களிலுத்தமனும், மஹானும், ஒருவராலும் துன்புறுத்த முடியாதவனும், யுத்தத்திற்றனது பெரிய சேனையை நடத்திச் செல்பவனும், எல்லாரும் பார்ப்பதற் கழகு வாய்ந்தவனும், தன்னொளியினாற் பிரகாசிப்பவனுமாகிய வக்கினி, அவிப்பொருளைத் தரும் யஜமானனுக்காகத் தண்ணீரை மேற் றோற்றினான்—(எ-று.) இவ்விருக்குக்கு மேனாட்டாசிரியர் பொருள் வேறு.

13. நற்றிரு சார்ந்த கட்டை, பார்ப்பதற் கினியனைப், பல்
குற்ற வோடதிக்க ணீரிற் கருவினை, விருபத்தோனைப்
பெற்றது; பிறந்ததும் மொய்ம் புற்ற துத்தியனைத் தேவர்
சுற்றவுஞ் சூழ்ந்து தங்கள் மனத்தொடு சேவித்தாரே.

(இ-ள்.) தர்சநீயனும், ஓஷதிகளுக்குள்ளும் தண்ணீருக்குள்ளுங் கர்ப்பமாக நின்றவனும், பலவித வுருவோடு கூடியவனுமான அக்கினியை நல்ல பாக்கியத்தோடு கூடிய அரணிக் கட்டை பெற்றது. பிறந்தவுடனேயேபலம் பெறுபவனும், ஸ்துத்தியனுமான அவனைத் தேவர்களும் நன்றாகச் சூழ்ந்து மனமார்ந்த ஸ்தோத்திரங்களாற் சேவித்தார்கள்—(எ-று.)

14. இடமக லகாதந் தன்னி லமுதத்தை யொழுக்குகின்ற
தடமுறு வெண்கதிர்கள் பெருமையிற் றடித்தை யெய்ப்ப
தடையறக் குகையிலென்னத் தன்சதனத்தி லோங்கிப்
புடைதொறுஞ் சுயப்பிரபை பொருந்தெரி சார்ந்து நிற்கும்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) விசாலமாய்க் கரையற்ற சமுத்திரமாகிய அந்தரிட்சத்தில் அமிர்தமாகிய மழைத்தாரைகளை யொழுக்குவனவும், பரந்து வெண்சுடரேய்ந்தனவும், பெருமை வாய்ந்தனவும், மின்னலைப் போன்றவையுமான கதிர்கள், குகையில் மறைவாக வளர்வது போலத் தனது அந்தரிட்சத்தில் விருத்தியடைந்து சுயம்பிரபையோடு வீசும் அக்கினியை யடைந்து நிற்கும்—(எ-று.)புடைதொறும் என்பது எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது.

15. அவியொடும் யஜமானன் யான் போற்றினேன்; சுமதி யாசை
தவவுள னென்று முன்றன் சகித்துவம் விழைந்தேன்; தேவ
ரவரொடும் போற்று மெம்மை யருளொடுங் காத்து நிற்க;
பவன மோங்குற வமைக்குந் தேசினு லெமைப் பாலிக்க.

(இ-ள்.) யஜமானனாகிய யான் அவியுணவுகளோடு உன்னை வணங்குகிறேன்.எக்காலத்தும் உனது நல்ல மதியை யடையும் ஆசை மிகவுமுள்ளவனாகிய நான் உனது தோழமையை யாசித்தேன். தேவர்களோடு நீ ஸ்தோதாக்களாகிய எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக. கிரஹத்தை நன்மைப்படுத்துகிற உனது தேஜஸ்களோடு எங்களை இரட்சிப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 15.

16. அங்கியே, நன்மையாக நடத்துவோ, யுனைப்பின் பற்றித்
தங்கு மெத்தனமுந் தாங்குஞ் சதுரர்பா மவியளிப்போர்
துங்கமார் வீரியத்தாற் புகழினைத்தோ யுன்றுப்பா
லங்கமெல்லாம் வதைக்குந் தேவரை யடக்குவோமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நன்றாக வெவற்றியையும் நடத்துபவனே! உன்னைப் பின் பற்றினவர்களும், எல்லாச் செல்வங்களையும் தாங்குகின்றவர்களும், அவியளிப்பவர்களுமாகிய யாம், நல்ல வீரியத்தினாலும் (வீரியம் பொருந்திய புத்திரர்களாலும் எனவும் கொள்க.) உனது கீர்த்தி வாய்ந்த உணவுப் பொருள்களினாலும் யுத்தத்தில் எங்களது சரீரமுழுவதும் உபத்திரவப்படுத்தும் தெய்வமில்லாத பகைவர்களை யடக்குவோமாக.

17. உளமகிழ்ந் தங்கி தேவ கேதுவா யுற்றாய்; எல்லா
வளமிகுகவியு மோர்ந்து பொறையொடு வயங்கி மாந்த
ரிலமெலா மோங்கா நின்றாய்; தேரினை யூர்ந்து தேவ
ருளமிகக்களிக்குஞ்செய்கை புரிந்தியன்னவர்பின்செல்வாய்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உள்ள மகிழ்ச்சி கொண்டு தேவர்களை நினைப்பூட்டும் கொடியாகவானாய். எல்லா வளப்பம் பொருந்திய ஸ்தோத்திரங்களையும் (அல்லது கன்மங்களையு மென்பார் ஸாயணர்) அறிந்தவனாய், பொறுமை வாய்ந்த மனத்தனாய், மார்த்தியர்களுடைய வீடுகடோறும் நீவசிக்கிறாய். தேரிற் சென்று தேவர்களுக்கிதமான காரியங்களைச் செய்து அவர்களுக்குப் பின் செல்லுகிறாய்—(எ-று.)

மண்டலம் 3 சூக்தம் 1.

18. மாணமற்றவ னொளியின் விளங்குவோன் மகஞ்சாதித்து
மரணமுற்றவ ரிலத்தின் மருவினான்; காவ்ய மெல்லாந்
தரமுற வுணர்ந்தோன், நெய்யாற் றயங்கிய வுறுப்பினோடும்
பரவுறு மங்கி நன்கே பாவொளி விரிக்கின் றானே.

(இ-ள்.) அமிர்தத் தன்மை வாய்ந்தவனும், ஒளியொடு பிரகாசிப்பவனுமான வக்கினி யக்ஞகார்யங்களை நடத்திக்கொண்டு மர்த்தியர்களது கிரகத்தில் தங்கினான். எல்லா ஸ்தோத்திர கர்மங்களையும் அறிந்தவனும் நெய் விளங்கு முறுப்போடு கூடியவனும், விஸ்தாரமாகப் பரந்துள்ளவனுமான அக்கினி நன்றாக வொளி வீசுகிறான்—(எ-று.) ராஜா என்னும் பதத்திற்குராஜமாந:என்று ஸாயணர் உரைகூறுவதால் ஒளியின் விளங்குவோன் என்றார் செய்யுளில்.

19. மகத்துவ வேக மார்ந்து மங்கல நட்பு மிக்க
மகத்துவத் துணைகளோடு மருவுக வெங்கண்; தீங்கி
னுகப்புறக் காப்ப தியாரு முவப்புறுஞ் சீர்மிகுத்து
மிகப்பெருகுற்ற தெம்பா னன்மொழித்தனத்தைச் சேர்க்க.

(இ-ள்.) மகானே! எல்லாவிடத்தும் வேகமாகச்செல்லும் இச்சை வாய்ந்து, மங்கலகாரியங்களைச் செய்பவையும், ஸ்னேஹ பாவத்தோடு கூடிய வையும், மிக்க மகத்துவம் வாய்ந்தவையுமான உதவிகளோடு எம்மாட்டு வருவாயாக. கெடுதி நேராமற் காப்பதும், எல்லாராலும் பெற விரும்பப்படும் கீர்த்தியுற்றதும், மிகவும் பாஹுள்யமாகப் பரந்ததும், நல்ல வார்த்தைகளோடு கூடியதுமான செல்வத்தை யெங்களிடத்துச் சேர்ப்பாயாக-(எ-று.)

20. பழைமையா ரங்கியே, யிப்போற்றுக்கள், பழைமை வாய்ந்த,
தழுவு நூதனத்த தம்மைச் சாற்றி னேனுக்கே; தோற்ற
முழுமையுமுணர்ந்தோன்சன்மந்தோறுமிங்கமைக்கப்
பெற்றான்
பழகுறும் வண்மையோற்குப் பரியவிச் சவன மேய்ந்த.

(இ-ள்.) புராதனமாயுள்ள அக்கினியே! பழைமைவாய்ந்தவையும், நவீனமானவையுமான இப்போற்றுக்களை உனக்காகச் சாற்றினேன். ஜாதவேதஸனும் பிறப்புக்கடோறு மமைக்கப்பெற்றவனும், வள்ளன்மையோடு கூடியவனுமான அக்கினிக்கு இப்பெரிய ஸவனங்களமைக்கப்பெற்றன—(எ-று.) போற்றுக்கள் என்பதற்கு வடமொழி மூலத்தில் ஜநிம என்றுள்ளது. அச்சொற்கு ஸாயணர் ஜன்மாநி, கர்மாணி, ஸ்தோத்ராணிவா என்று பொருளுரைப்பர். ஜாதவேதஸன், தோற்ற முழுமையு முணர்ந்தோன், என்றார் செய்யுளில்; மண். 1 சூக். 44 செய். 1 பார்க்க. ஜந்மந் என்பதற்கு மனிதரது பிறப்புக்கள்தோறு மென்பார் ஸாயணர். ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் தேவர்களோடு மனிதரைச் சேர்க்கும் புரோஹிதன் அக்கினியே யென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

21, சன்மங்க டொறு மமைக்கப் பெற்றவன் சாதவேதன்
கன்மத்தி னென்றும் விச்வாமித்திரர் மூட்ட நின்றான்;
கன்மத்து வணங்கத்தக்கோ னன்மையன் றனைக்கருதி
நன்மனத் தருளும்வண்ண நன்மதியோர் யாமேத்தல்.

(இ-ள்.) மக்களது பிறப்புக்கடோறும் அமைக்கப்பெற்றவனும் ஜாதவேதஸனுமான அக்கினி, விசுவாமித்திரர்களால் (பன்மை மரியாதைப் பன்மையென்பார் ஸாயணர்) மூட்டப்பட்டு ஒளிர்கிறான். யக்ஞ கர்மத்தில் வணங்கத்தக்கவனும், நன்மைகளைத் தருபவனுமான அக்கினியைக் கருதி அவன் எங்களுக்கு நன்மனத்தோடருளும் வண்ணம் நன்மதியோர்களாகிய யாங்கள் பிரார்த்திப்போமாக—(எ-று.)

22. வலிமையோய், சற்கன்மத்தோய், மருவுறுமகிழ்ச்சியோய், நீ
பொலியுமிவ்வெம்மகத்தைத்தேவர்பாற்பொருத்தல்; ஓதா,
மலிவுறு மனத்திரளைக் கூட்டுக வெமக்கிங், கங்கீ,
தலைமைசார் பசுச்செல்வத்தைத் சார்த்துக பரிந்தெமக்கே.

(இ-ள்.) வலிமை பொருந்தியவனே! சற்கன்மத்தோடு கூடியவனே! உள்ளமகிழ்ச்சி வாய்ந்தவனே! (அக்கினியேயென்றபடி) எமது இந்த யக்ஞத்தைத் தேவர்களிடத்துச் சேர்ப்பாயாக. ஹோதாவே! எங்களுக்கு ஏராளமான உணவுப்பொருள்களைத் தருவாயாக. அக்கினியே! உத்தமமான பசுக்கள் நிறைந்த செல்வத்தையெங்களுக்களிப்பாயாக—(எ-று.) ரராண: என்பதற்கு மருவுறு மகிழ்ச்சி யோய் என்றது மருவொலி யென்று முன்னோய் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

23. அங்கியே, பலகன்மத்தள், பசுவினை யளிப்பாள், பூமி
யென்குறு மிளையைப் போற்றோற் கீந்திடா யென்றுமோங்க;
பொங்குறு தனயர்பேரரெங்கட்குப் பொருந்தத் தோன்ற,
அங்கியே, யுனது நன்மை யருண்மதி யெம்மைச் சார்க.

(இ-ள்.) அக்கினியே! பலவித கர்மங்களோடு கூடியவளும், பசுச் செல்வத்தைத் தருபவளும், இளையுமாகிய பூமியை ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறியழைப்பவனுக்கு என்றும் நிலைத்திருக்கும்படி யருள்வாயாக. எங்களுக்கு வம்சவிருத்தியைச் செய்கின்ற புத்திர பௌத்திரர்கள் பிறக்கட்டும். அக்கினியே! உன்னுடைய அநுக்கிரக புத்திகள் எம்மைச் சாரட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 16.

236 (2) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை; வைச்வாநர அக்கினி.

மண்டலம் 3 சூக்தம் 2.

(வேறு.)

1. மகம் வளர்க்கும் வைச்சுவா நரனுகு
மக்கினிக்கா மருவப் போற்றைத்
தகவினொடு தூய்தான விழுதெனவே
பிறப்பித்துத் தருவோம்; மாந்த
ரிசுவயினீ ரிடத்துமுள வோதாவை
வாகதரோ டியைந்து, தேரை
மிகவழகின் வாய்ச்சிகொடு நிருமித்த
லென, நன்கே மிளிர்விப்பாரே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தை விருத்தி செய்யும் வைச்வாநரனாகிய அக்கினிக்காகப் பொருந்தும்படி, பரிசுத்தப் படுத்தப்பட்ட நெய்யைப் போல, ஸ்தோத்திரங்களைச் சிருஷ்டித் தளிப்போம். இங்கு காருஹ பத்தியம், ஆஹவநீயம் என்னு மீரிடங்களிலுமுள்ள ஹோதாவாகிய அக்கினியை, வாய்ச்சி கொண்டு தேரை அழகாக நிருமிப்பது போல, மனிதர்களும் ரித்விஜர்களும் நன்றாக விளங்கும்படி செய்வார்கள்—(எ-று.) வாகதர், ரித்விஜர்கள்.

2. தன்பிறப்பி னவன்பூமி வானிரண்டு
மொளி பெறவே தயக்குகின்றான்;
மன்பிறப்பிற் புத்திரனாய்த் துதிபெறுதற்
கேற்றவனாய் மாதர்க் கானான்,
கொன்பிறப்பிற் சுடர்த்தனத்தோ னவிசுமபபோ
னன்னமதைக் கூட்டு மங்கி,
தன்பிறப்பிற் சரையறியான், றடுக்கரிய,
னதிதியென மாந்தர்ச் சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) தான் பிறந்ததும் அவ்வக்கினி பூமிவானம் இரண்டும் ஒளி பெறுமாறு அவற்றைப் பிரகாசிப்பிக்கிறான். அழகாகப் பிறந்த பிரபையே தனக்குத் தனமாக வுடையவனும், ஹவ்யவாஹனனும், யஜமானர்களுக்கு அன்னப் பொருளைச் சேர்ப்பவனும், அஜானும், ஒருவராலும் இம்சிக்க முடியாதவனும், மனிதர்களிடத்து அதிதியாவானுமாகிய அக்கினி, தியாவாப் பிருதிவிகளாகிய இருதாய்மார்க்கும் பூஜிக்கத்தக்க புத்திரனானான்—(எ-று.)

3. சித்தமதி லுனியெரியைத் தேவர்களுந்
துயர்நீக்குந் திறற் கன்மத்தான்
மெத்துமகந் தனிற் பிறப்பித்தார்; பானு
வொளியினொடும் விளங்குகின்ற
வுத்தமமார் சோதியொடு மோங்குமகத்
துவனவனை யுரத்தோ டன்ன
நத்துமியான் றுதிக்கின்றேன் சுமைபொறுக்கு
மச்சுவத்தை நவில லொத்தே.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம். 8

(இ-ள்.) தேவர்களும் தங்களுடைய மனத்தினால் யோசனை செய்து, துயரத்தினின்று காக்கும் திறமை வாய்ந்த கன்மங்கள் பொருந்திய யக்ஞத்தினிடத்து அக்கினியைப் பிறப்பித்தார்கள். சூரியவொளிபோன்ற வொளியினோடும், மிகுந்த சோதியோடும் பிரகாசிக்கும் மகானாகிய அவனை, பலமு மன்னமும் விரும்பும் யான், (பாரத்தை வஹிக்கும்) அசுவத்தைப் புகழ்வது போலத் துதித்துக் கூறுவேன்—(எ-று.) பாரஸஹம் என்பது ஸாயணருரை நோக்கிச் சேர்த்தது.

4. புகழ்த்தகையோ னுண்டியினைச் சிறப்போடு
கூடியதைப் போற்று லேத்திப்
புகழ்த்தகைய துறுதியமைந் துள்ளதனை
யாம்விருப்பிற் புகன் றிரப்போ,
முகந்தெவரும் விரும்புறுவோன், பிருகுக்க
டனமாவா னெங்குங் கன்ம
மகிழ்ந்தகவிப் பிரக்கினைய னக்கினியை
விண்ணொளியின் மலர்குவோனை.

(இ-ள்.) புகழத்தக்கவனாகிய வைச்வாநரன் உணவுப் பொருளைச், சிறப்புப் பொருந்தியதை, இருக்குக்களாற் புகழ்ந்தேத்தத் தக்கதை, யுறுதியுள்ளதைத் தருமாறு, எல்லாராலும் விரும்பப் படுபவனும், பிருகுக்கள் மாதரிச்வானிடத்திலிருந்து பெற்றுப் பிறர்க்கு மளித்த செல்வமாவானும், கர்மகுசலனாகிய கவி அல்லது மேதாவியினது அறிவோடு கூடியவனும், விண்ணிலிருந்து வரும்ஒளியினாற் சுடர்விட்டொளிர்பவனுமான அக்கினியை ஆசையோடு யாசிப்போம்—(எ-று.) மாதரிச்வான் பிருகுவுக்கு அக்கினியைக் கொணர்ந்த விஷயத்தை மண். 1 சூக். 60. செய். 1ற் பார்க்க.

5. அக்கினியை, வலிமைச்சீர் சிறந்தவனை,
நன்கொளிவிட் டணைகு வானை,
மிக்கவெலாத் தேவர்களும் விழைவோனை,
யுருத்திரனை மிகு கன்மத்தோ
டொக்கவுறு மெக்கியருக் கிட்டியினை
நிறைவேற்று பவனை, யீண்டு
தக்கசுகம் பெறமாந்தர் குசைவிரித்துச்
சுருக்கெடுத்துத் தாங்கி னார்முன்.

(இ-ள்.) வலிமைக்குப் பேர் போனவனும், நல்ல வொளியோடு கூடியவனும், எல்லாத் தேவர்களுக்கு மிதஞ் செய்பவனும், துக்கத்தை யோட்டும் உருத்திரனும், பலவித கன்மங்களோடுறும் யஜமானர்களுக்கு அவர்களது இஷ்டிகளைச் சாதித்துத் தருபவனுமான அக்கினியை, இவ்விடத்து ஸ்தோதாக்களாகிய ஜநங்கள் தங்களது சுகத்தை யடையுமாறு, தருப்பைகளை விரித்து, ஏந்திய சுருக்கோடு கூடியவர்களாய் முன்னமைத்து வளர்த்தார்கள்—(எ-று.) வாஜச்ரவஸம் என்பதற்கு மனிதருக்கு உணவுப் பொருள்களைத் தருபவனும் என்பார் ஸாயணர். ருத்ரன் துக்கத்தை நீக்குவோன் ஈண்டு அக்கி

னிக்கு விசேஷணமாக வந்தது. மண். 1 சூக். 27 செய். 10லும் இப்படியே வந்துளது காண்க. அப்பதப் பொருளை மண். 1 சூக். 114 செய். 1ற் பார்க்க.

வருக்கம் 17.

6. தூய்மையுறு மொளி வாய்ந்தோ, ேயாதாவே,
யெக்கியத்திற் சூழ்ந்து நின்றோர்,
வாய்மையொடு முனைப்பணிய விரும்புபவ
ருன்னட்பை மருவ வெண்ணி
வேய்தலுறு முன்கிரகத், தக்கினியே,
தருப்பையினை விரித்து மாந்தர்
தோய்தலுற வுண்ணுழைந்தா, ரவர்களுக்குச்
செல்வமதை தோய்த்தி டாயே.

(இ-ள்.) பாவகமான தீப்தியோடு கூடியவனே! ஹோதாவே! அக்கினியே, யக்ஞத்தைச் சூழ்ந்து நின்றவர்களும், உன்னை யுண்மையோடு ஸேவிக்க விரும்புபவர்களும், உனது சிநேகத்தை யடைய விச்சிப்பவர்களுமான நேதாக்களாகிய யஜமானர்கள், அலங்கரிக்கப் பெற்ற வுனது கிரகத்தில் தருப்பைகளை விரித்துப் பொருந்த வுண்ணுழைந்தார்கள். அவர்களுக்குச் செல்வத்தைத் தருவாயாக—(எ-று.)

7. தரோதயமா யவனுறவே கருமமுளோ
ரவன்றனைத் தாங்குங்காலை
யுரோதசியில் மகத்தான வந்தரத்திற்
பூரணமா யொளியை யேய்த்தான்;
வரோதயமா வெனக், கவி யூண் கூட்டுபவ
னவன்கீர்த்தி மருவுவிக்கப்
புரோகிதரா லத்துவரத் துக்காக
முன்னயக்கப் பொருந்துவானே.

(இ-ள்.) யக்ஞ கர்மங்களோடு கூடியவர்கள் அக்கினி பூமியிலுதித்ததும் அவனைத் தாங்கும்போது அவன் பூமி, வானம், விசாலமான அந்தரம் என்னு மூன்றிடங்களையும் தனது ஒளியினு னிறைத்தான். ஞானவானும்,பிரஜைகளுக்கு உணவுப்பொருள்களைத் தருபவனுமான வவ்வக்கினி, யஜமானர்களுக்குக் கீர்த்தியைத் தோய்க்கவும், யாக கார்யங்கள் நடை பெறவும், சிறந்த குதிரையை முன்னடத்திக் கொண்டு போவது போல முன்னுற் கொண்டு போகப் பட்டுப் பொருந்துவான்—(எ-று.) வரோதய, புரோகித வென்பவை எதுகை நிறைக்க வந்தன.

8. வணங்குறுவீ ரவிக்கொடையோன் றனைநல்ல
வத்துவரம் வாய்ந்தான் றன்னை;
யிணங்குறவே சேவிப்பீ ரிலக்கின்ப
மியைப்பானைப் பிறப்போர்ந்தானை;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

வணங்கு மகந்தனைக் காண்பான் றேருளவன்
பெரியனவன் மகிழ்ந்து நன்கே
கணங்குழுவுந் தேவர்புரோ கிதனாக
வக்கினியும் கடிதா னானே.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கு அவியைச் சுமந்தளிப்பவனும், நல்ல யக்ஞம் வாய்த்தவனுமான வவனை நமஸ்கரிப்பீர்களாக. யக்ஞக் கிரகத்தில் இன்பத்தைத் தருபவனும், ஜாதவேதஸனுமான வவனைச் சேவிப்பீர்களாக. தேர் வாய்ந்தவனும், பெரியவனுமான வவன் ரிதத்தைத் தோற்றும் மககாரியங்களை நன்றாகக் காண்பான். தேவர்களுக்குப் புரோஹிதனாக வவ் வக்கினி யானான்—(எ-று) கணங்குழுவும், எதுகை நோக்கியும், கடிது மோனை நோக்கியும் சேர்க்கப் பெற்றன.

9. அமரர், விரும்புற் றவர்கள், மகத்துவஞ்சா
ரக்கினியி னார்ந்த மூன்று
திமிர மகற்றிடுஞ் சுடர்கள் சூழ்ந்துசெலு
மியல்பினவைச் செம்மை யாக
வமலமுறுத்திய வன்றே ரெவற்றினையுந்
தாங்குமிய லவற்றி னொன்றை
நிமிர்தர மர்த்யதிர்க் களித்தார் மற்றிரண்டுந்
துணையுலகை நேடிச் சென்ற.

(இ-ள்.) மரண மற்றவர்களும், (அக்கினியை) விரும்புபவர்களும், மகத்துவம் வாய்ந்த அக்கினியினது (பார்த்திவ, வைத்யுத, ஸூர்ய ரூபர்களான) மூன்று சூழ்ந்துசெல்லு மியல்பினையுடைய சுடர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தியவர்களுமான தேவர்கள், எல்லாவற்றையும் பாலிக்குந் தன்மை வாய்ந்த அச்சுடர்களுள் ஒன்றாகிய அக்கினியைப் பூமியிலுள்ள மர்த்தியர்களிடத்துத் தந்தார்கள் மற்றைய மின்னலும், ஸூர்யனுமான சுடர்களிரண்டும், பூமியினுடன் பிறந்த உலகங்களாகிய அந்தரிட்சம், வானம் என்னு மிடங்களுக்குச் சென்றன—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் புஜம் என்பதற்கு எல்லாவற்றையும் பாலிக்குமெனச் சுடர்களினது விசேஷணமாகச் சேர்க்காது, புசிப்புக்காக அல்லது அநுபவத்துக்காக எனப்பொருள் கொண்டு மர்த்தியர்களுக்குத் தந்தார்களெனக் கூட்டுவர். திமிர மகற்றிடும் எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது.

10. தனம் விரும்பு மானிடர்கள் சனங்களுக்குக்
கவியாகச் சாரன் றனைச்
சனங்களது நாயகனை வாளினைப்போற்
கூராகச் சமைத்தார் நன்கே;
கனலியவன் மேலெழுந்து கிட்டலத்தும்
பரவுறவே கடிதிற் செல்வான்;
அனலவனிப் புவனத்திற் கருப்பமதாய்த்
தனைத்தாங்கி யமைத்தானன்றே.

மண்டலம் 3 சூக்தம் 2.

(இ-ள்.) ஜநங்களுக்குள் கவியாக விருப்பவனும், சனப்பதியுமான அக்கினியைச் செல்வம் விரும்பு மனிதர்கள் வாளைப் போலத்திட்சண்யமா யிருக்கும்படி நன்றாகச் சமைத்தார்கள். அவ்வக்கினி மேல் நோக்கி யெழுவது மன்றிக் கீழ்ப்புறத்திலேயு வியாபிக்குமாறு செல்லுவான், அவன் எல்லாப் புவனங்களிலும் கருப்ப ரூபமாகத் தானே யமைந்து நின்றான்—(எ-று.)

வருக்கம். 18.

11. அவன் வளர்வான் சடரங்கடனிற் றோன்றுங்
காளை; பல வழகார் காட்டத்
தவனொளியின் முழங்கினனால் வைச்சுவா
நர,னரியி, னமரத் தன்மை
யிவணறியாநெடுந்தூரம் விரிதேசோன்
றாசுடன்ற னெண்ணம் போலத்
தவவியைப்போ னரதனங்க ளொடுசேர்ந்த
வசுவதனைத் தயையி னோடே.

(இ-ள்.) பிராணிகளின் வயிறுகடோறும் தோன்றும் காளையாகிய வவ்வக்கினி அங்கே வளர்கிறான். வைச்வாநரனும், மரண மற்றவனும், வெகு தூரம் பரவும் தேஜஸ்களோடு கூடியவனும், அவியளிக்கும் யஜமானனுக்கு அரதநங்கள் நிறைந்த செல்வத்தை விசேஷமாகக் கொடுப்பவனுமான அக்கினி சிங்கத்தைப் போலச் சித்திரவர்ணங்களுள்ள அரணிக்கட்டைகளிற் சப்தித்தான்—(எ-று.) முழங்கினன் எனமுற்றுவினையாகக் கொள்ளாது சப்தித்த வவன் வளர்கிறான் எனவே முதனூலில் உள்ளது.

12. நன்மறையோர் தாம்போற்ற வைச்சுவா
நரன்பழமை நாடி நாகத்
தெண் ணுதிவப் பிருட்டமதி லேறினனால்;
அவன்முன்போ லிறைஞ்சிப் போற்றைச்
சொன்னருக் கெனத்தனங்க டமைத்தோற்றிச்
சாக்கிரத்துத் தோய்ந்தெக் காலு
முன்னுபொது நெறியாகு மாகாய
மார்க்கமதி னுருள்கின் றானே.

(இ-ள்.) நல்ல மந்திரங்களோடு கூடியவர்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் பெற்றவனாய் வைச்வாநரனாகிய அக்கினி பழைமை போல நாகத்தில் விண்ணின் அடிப்பக்கத்தில் ஏறினான். அவ்வக்கினியே முன்போல ஸ்தோதாக்களாகிய மனிதர்களுக்குச் செல்வத்தைச் சிருஷ்டித்து; ஜாகரூகனாய்த் தேவர்களுக் கெல்லாம் பொதுவான நெறியாகிய ஆகாச மார்க்கத்தில் ஸூரிய ரூபமாக உருண்டு செல்கிறான்—(எ-று.) வைச்வாநரன், எல்லா நரர்களுக்கும் பிரியமானவன். நாகம் என்பதற்கு கம், சுகம், அகம், (எதிர்மறை) துக்கம், நஅகம், துக்கமற்ற விடம், விண்ணெனப் பதப்பொருள் கூறுவர் ஸாயணர். திவப்பிருட்டம் என்றது பூமியும் வானும் கூடுவதாகத் தோன்று மிடத்தை. அதனை அந்தரிட்சத்தின் மேல் விரிந்துள்ள விடம் என்று ஸாயணர் கூறினர்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

13. எக்கியனை, ரிதத்தவனை, விப்பிரனை,
யுரையுளனை, யெண்ணும் வானிற்
புக்குறைவோன்றனை, மாதரிச்சுவான்
றந்தவனைப், புகலுங் காந்தி
மிக்க வழகான கமனத்தவனைப்,
பொன்கேச மொளிர்ந்தோன் றன்னைத்,
தக்கவொளி யக்கினியை, நூதனவாழ்
வெய்துற்யாஞ் சாற்று வோமே.

(இ-ள்.) யக்ஞார்ஹனும், ரிதம் (பலம், அல்லது நியதி) வாய்ந்தவனும், மேதாவியும், உக்தங்களாற் புகழ்ப்படுபவனும், வானில் உறைபவனும், மாதரிச்வானால் பூமியின்கணுள்ள மனிதர்க்காகக் கொண்டுவந்து தரப்பட்டவனும், பலவித அழகோடு கூடிய கமனங்களுள்ளவனும், ஸ்வர்ணமயமான கேசமாகிய சுடர்களோடு கூடியவனுமான சோபன வொளியொடு கூடிய அக்கினியை நூதனமாகிய வாழ்வைப் பெறுமாறு யாங்கள் துதித்து இரப்போம்—(எ-று.)

14. தூய்மையனை, மகம்விரும்பி விரைபவனை
யெவற்றியினையுந் தோற்று வானை,
வாய்மையுறத் திவக்கேது வாவானை,
யொளியோன்கண் மருவு வானை
யெய்வுறவே வைகறையில் விழிப்பானை,
யக்கினியை, யிரும்வானத்துத்
தோய்தலைவன் றனைத், தோற்காப் பெரியவனை,
நமங்களினாற் றுதிப்போம் யாமே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமானவனும், யாகத்தை விரும்பி விரைவாக வருபவனும், எல்லாவற்றையும் கண்ணுக்குத் தோற்றுபவனும், விண்ணின் கொடிபோல்பவனும், சூரியனிடத்துத் தங்குபவனும், வைகறை யாமத்து விழிப்பவனும், வானிடத்திற் றலையானவனும், ஒருவராலும் முறியடிக்க முடியாத பெரியவனுமான அக்கினியை நாங்கள் நமங்களோடு துதித்திரப்போம்—(எ-று.)

15. மலர்ச்சியுளவோதாவைத், தூய்மையனைக்,
கொடைசிறந்த மனத்தோன் றன்னை,
நலிக்குமிருங் குடிலமிலாப் புகழோனை,
யெவர்தமையு நாடிக் காணும்
நிலைத்தகுணத் தவனைச், சித் திரத்தமைந்த
தேரெனவே பொலிவி னின்று
தலத்தவருக் கெக்காலு மிதம்புரிவோன்
றனை, யிரப்போந் தனத்தை யின்றே.

மண்டலம் 3 சூக்தம் 3.

(இ-ள்.) முகமலர்ச்சி யோடு கூடிய ஹோதாவும், பரிசுத்தனும், தான மனத்தனும், வஞ்சனை யில்லாதவனும், உக்தங்களாற் புகழப் படுபவனும், எல்லாரையும் பார்க்குந் தன்மையனும், நானு வர்ணங்களோடு கூடிய தேரைப்போல உடற்பொலிவோடு விளங்குபவனும், பூதலத்துள்ள மனிதர்களுக்கு எல்லாக் காலத்திலும் ஹிதஞ் செய்பவனுமாகிய வக்கினியைத் தனங்களைத் தருமாறு யாசிப்போம்—(எ-று.)

வருக்கம் 19.

237. (3) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 3.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: வைச்வாநர அக்கினி.

1. நெடுந்தூர மொளிர் சுடரோன் வைச்சுவா
நரனுக்கு நிறை ஞானத்தர்
கடம்பாடி னுறுநெறியி னவன்கடுக
மகமதனிற் காசில் பொன்னை
யிடம்பாடு பெறத்தந்து சேவிப்பார்;
மரணமிலா வெரியுந் தேவர்க்
குடம்பாடி னுழைப்ப, னதாற், சநாதவறங்
களைசிந்தித் துரையார் யாரும்.

(இ-ள்.) நெடுந்தூரந் தனது கிரணங்களைச் செலுத்திப் பிரகாசிப்பவனாகிய வைச்வாநராக்கினிக்கு நிறைந்த ஞானத்தோடு கூடிய மேதாவிகள் அவன் கட்டாயமாக யஞ்ஞவேள்வியை நோக்கிக் கடுகிவருமாறு, யஞ்ஞத்தின் ரமணீயமான ஸ்தோத்திரங்களாகிய செல்வத்தை நிறைய வளித்து அவனைச் சேவிப்பார்கள். மரண மற்றவனாகிய வக்கினியும் தேவர்களுக்கு உவப்பாகும் வண்ணம் அவர்களுக்குப் பணிசெய்வான். அதனால், ஸநாதனமாகவுள்ள யஞ்ஞ கர்மங்களாகிய தர்மங்களை ஒருவரும் தூஷிப்பதில்லை—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் கடைவாக்கியத்தை அக்கினிக் கேற்றிக் கூறுவர்.

2. கட்கினிய வோதாபூ வானிடையே
தூதாகக் கடிதிற் செல்வான்;
மட்கினிய மாந்தர்களின் புரோகிதனாய்
நன்கமர்ந்து, மகத்தா யோங்கித்
திட்பமுறு மகவிலத்தைச் சுடர்களினா
லலங்கரிப்பான், தேவர் தூண்ட
வொட்பமுறு மக்கினி, போற்றுமெறதனது
செல்வமென வுற்றோன் றானே.

(இ-ள்.) காட்சிக்கினியனும், ஹோதாவுமான அக்கினி பூமிவானங்களுக்கிடையில் தேவ தூதனைச் செல்லுகிறான். தேவர்களேவிவிட வந்தவனும், ஸ்தோத்திரங்களைச் செல்வமாக யுடையவனுமான அக்கினி மனிதர்களுக்குப் புரோஹிதனாய் நன்றாக வமர்ந்து, பெரிய யக்ஞக் கிரஹத்தைத் தனது சுடர்களால் அழகு படுத்துகிறான்—(எ-று.) மட்கினிய, ஒட்பமுறு என்பன எதுகைநோக்கிவந்தன.

3. எக்கியத்தின் கேதுவினை, மன்றநிறை
வினைக்குயிற்று மேது தன்னை,
அக்கினியை, விப்பிரர்தாம் மனமார
வணங்குகிறார்; அணியார் போற்றோர்
தக்கதம தருங்கன்ம மெவற்றினையுந்
தாம்பெருமை சாரன் றன்பா
லெக்கியஞ்செய் யஜமானன் சுகங்களினைப்
பெறுவானிங் கிச்சிக் கின்றான்.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தின் துவசனும், யாக சபையில் மாந்தர் நிறைந்திருப்பதற்குக் காரண மானவனுமான அக்கினியை விப்பிரர்கள் மனப்பூர்வமாக வணங்குகிறார்கள். அழகிய ஸ்தோத்திரங்களைப் பாடுவோர் தமது கர்மங்களையெல்லாம் ஒரு மிக்கக் கூட்டி யளிக்கு மவ்வக்கினியினிடத்து, யஜமானன் சுகங்களைப் பெற விரும்புகிறான்—(எ-று.)

4. எக்கியத்தைப் பாலிப்போன், ஞானமொழி
யோர்க்குரத்தை யியைப்போன், ரித்து
விக்கரது ஞானமதைச் சாதிப்போ,
னவர்கரும விழைவிற் கேது,
புக்கனன்றற் பல்லுருவி னுரோதசிக்குள்;
மாந்தரிடைப் பொருந்து மன்பு
மிக்கவனற் கவிதனது தேசுவலி
தனைப்புகழ்ந்து விளம்ப நின்றான்

(இ-ள்.) யக்ஞத்தின் பிதாவும், ஞானம் வாய்ந்த ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்பவர்களுக்குப் பலத்தை யளிக்கும் அஸுரனும், ரித்விக்குக்களின் ஞானசாதனமும், அவர்களுடைய கர்ம ஸாதனமுமாகியஅக்கினி பலவித ரூபத்தோடு பூமிவானங்களுக்குள் நுழைந்தான். மனிதர்களிடத்து அன்பு மிகுந்தவனும், கவியுமான அவ்வக்கினி தனது தேஜோபலத்தை யஜமானர்கள் புகழ்ந்து கூறுமாறு அமைந்து நின்றான்—(எ-று.)

5. இன்பமியை யக்கினியை, யிரணியத்தே
ருடையவனை யெண்ணு நீரி
லன்புடனே யுறைவானைப், பிங்கலத்தோ
லுள்ளவனை யனைத்து மோர்ந்து

மண்டலம் 3 சூக்தம் 3.

வன்புபெறு நற்கீர்த்தி வைச்சுவா
நரனவனை மதிக்கும் வேக
மொன்றுறப் பல்லிடந் தோறும் பரவுவனைத்
தேவரிவ ணுறுவித்தாரே.

(இ-ள்.) ஆஹ்லாதத்தைத் தருபவனும், பொன் மயமான தேரோடு கூடியவனும், தண்ணீர்களுக்கு உறைபவனும், பிங்கல வர்ணத்தோடுள்ளவனும், ஸர்வக்ஞனும், சத்துருக்களை வதைக்கும் வலிமை பெற்றவனும், நல்ல கீர்த்தி அல்லது ஒளியுள்ளவனும், வைச்வாநரனும், வேகத்தோடு எல்லாவிடங்களிலும் வியாபிப்பவனுமாகிய அக்கினியைத் தேவர்கள் இவ்வுலகத்துக் கொண்டுவந்தமைத்தார்கள்—(எ-று.) ஹரிவ்ரதம் என்பதற்கு பிங்க நிறமுள்ளவனென்று ஸாயணருரை கூறுவர். பசுமையான விடங்களுக்கு நாதனென மோனுட்டாசிரியர் கூறிப் புதர்களும், மரங்களும் நிறைந்த இடங்களுக்கு நாயகனென்பது கருத்தென்பார். ஹரித்வ (ச்) சம் என்பது சா கார்தர மென ஸாயணர் கூறுவதாற் செய்யுளில் பிங்கலத் தோலுள்ளவனை யெனக் கூறினர்.

வருக்கம். 20

6\. தேவரோடு மகமுடிக்கும் வாகதர்க
ளொடுந், தொழிலார் செய்யோ னுற்றும்
பாவுபல வுருவுடைய வெக்கியங்க
ளுருப்படுத்திப் பரிவின் வேக
மேவுபவ னகித்தேர் படைத்தோனுய்த்
தானவுள மேவி யோனு
யோவுறவே யவதூற்றை யொழிப்பவனு
யக்கினியுள் ளுறுகின் றனே.

(இ-ள்.) தேவர்களோடும், மகங்களைச் சாதித்து முடிக்கும் வல்லமையுள்ள ரித்விஜர்களோடும் பொருந்தி, கர்ம நிறைவுள்ள மனிதன் செய்கின்ற பலவுருவத்தோடு கூடிய வெக்கியங்களை யுருப்படுத்தி, வேககாரியாய்த், தேர் படைத்த நேதாவாய், வண்மை பூண்ட மனத்தனாய், அவதூறுகளை யொழிப்பவனாய் அக்கினி பூமிவானங்களுக் குள்ளே அங்கு மிங்குமாகத்திரிகிறான்—(எ-று.) பலவுரு என்றது, புரோடாசம், பசு, ஸோமம் என்னும் அவிப்பொருள்களைக் கருதியும், ஏகாஹம் முதல் ஸத்ரயாக மீறாகவுள்ள பல்வகைகளைக் கருதியு மென்பார் ஸாயணர். வாகதர், ரித்விஜர்கள்.

7\. அக்கினியே, வாழ்நாளு மேன்மையுறு
புத்திரரு மணையப் பாடாய்;
தொக்கவளம் பொருந்துவதோ டெங்களுக்கிங்
குண்டியுறச் சோதி வீசாய்;
மிக்கமகத் துவம்வாய்ந்தோன் வயமகனை,
விழிப்புளவ, மேவு விப்பாய்;
தக்கமகத் தொழிலோயன் பொடுமேதைத்
தேவர்களைச் சார்வோ னீயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீண்ட ஆயுட்காலமும், நல்ல சந்ததியு முண்டாகுமாறு தேவர்களைக் குறித்துப் பாடுவாயாக. மிகுந்த வளங்களைச் சேர்ப்பதோடு எங்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் உண்டாகும் வண்ணம் (மழை பெய்யுமாறு) சோதியை வீசுவாயாக. மிகப் பெரியவனான யஜமானன் வெற்றியைத் தரும் அன்னத்தை யடையுமாறு, சாக்கிர நிலையிலுள்ளவனே, செய்விப்பாயாக. யக்ஞகர்மத்தோடு கூடியவனே! மேதாவிகளான தேவர்களை யன்போடு அடைய விரும்புபவன் நீ—(எ-று.)

8. மகத்துவனை, யதிதியினை, நரப்பதியை,
யொழுங்காக மதிக்கன் மங்க
ளிகத்துறவே நடத்துவனை, வாகதர்கள்
விழைபவனை, யாகந் தம்மை
யகத்துநினைப் பூட்டுவனைச், சாதவே
தசனவனை, யணையு மாந்தர்
மிகத்துதிப்ப ரெக்காலு நமத்தோடு
வாழ்வவர்க்கு விரையு மாறே.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்தவனும், அதிதியும், நரர்களுக்குப் பதியும், புத்தியோடு புனையப்படும் கர்மங்களுக்கு நியந்தாவும், ரித்விஜர்கள் விரும்புபவனும், யாகங்களை ஞாபகப்படுத்துவோனும், ஜாத வேதனுமாகிய வக்கினியை நரர்கள் தங்களுக்கு வாழ்வு விரைவாகவுறுமாறு, நமக்களோடு எக்காலும் துதித்துப் புகழ்வார்—(எ-று.)

9. ஒளியுள்ளோன், றேவ,னனி யின்பளிப்போ,
னற்றேரை யுற்றோ, னங்கி,
வளமுள்ள புவிகளினைத் தன்பலத்தாற்
சூழ்ந்தடர்ந்தான்; வளத்தி னரைப்
பலவரையும் பாலிப்போன், றமமதனி
லுவந்திருப்போன் பழகு நோன்பை
யொளிபெறவே யலங்கரிப்போ மெக்காலுந்
தோத்திரங்க ளுரைத்து யாமே.

(இ-ள்.) சாந்தி வாய்ந்தவனும், தேவனும், நல்ல இன்பத்தை யளிப்பவனும், தேரோடு கூடியவனுமாகிய வக்கினி, எல்லா வளம் பொருந்திய பூமிகளையும்தனது பலத்தாற் சூழ்ந்து அவ்விடத்தில் நிறைந்துநின்றான் ஐசுவரியத்தோடுறுமாறு அநேகரையும் போஷிப்பவனும்யக்ஞக்கிரஹத் திலுவப்போடு தங்குபவனுமான அவ்வக்கினியின் விரதங்களை யாங்கள் ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறி எக்காலத்தும் நன்றாக அலங்கரிப்போம்—(எ-று.)

10. திறமையுளோய், வைச்சுவா நர,வுனது
தேசுக்கள் செவ்வே யாவு
மறவுணரு மவற்றினையான் றுதிக்கின்றேன்;
பிறந்ததுமே யார்த்தா நின்றாய்

மண்டலம் 3 சூக்தம் 1.

ஈறையொடுவா னிரண்டோடு புவனங்க
டமை;பங்கி, சாற்று மெல்லா
முறைவாய்ந்த வவற்றினையு மனமார
நீசூழ்ந்து மொய்த்திட் டாயே.

(இ-ள்.) சாமர்த்தியமுள்ளவனே! வைச்வாநரனே! அக்கினியே! எல்லாவற்றையு மறியக்கூடிய உனது தேஜஸ்களை யான் போற்றுகின்றேன். பூமி வானங்களையும் பூதக்கூட்டங்களையும் நீ பிறந்தவுடனேயே நிறைக்கின்றாய். எல்லாவற்றையும் மனமார நீயே சூழ்ந்து மொய்த்திருக்கிறாய்—(எ-று.)

11. ஈதுண்மை, வைச்சுவா நரன்செயல்கள்
பெரியவையாம்; ஏகன் ஞானி
தீதில்லாக் கன்மநசை யானளிக்கின்
றன்பொன்னைச்; செய்ய வங்கி
தாதுண்மை மிகப்படைத்த தாய்தந்தை
யிருவரெனுந் தரணி வான
மோதுண்மைப் பெருமையுட னுறப்புரிந்து
பிறந்திட்டா னுலகிற் றனே.

(இ-ள்.) வைச்வாநரனது செய்கைகள் மிகப்பெரியவை யென்பதுண்மை. கவியாகிய அக்கினி ஏகனாய் சற்கர்ம விச்சையால் செல்வங்களைத் தானஞ்செய்கிறான்; அக்கினியானவன், ரேதஸ் மிகுந்த தாய் தந்தையர்களாகிய பூமிவானங்கள் பெருமையோடுறும்படி உலகிற் பிறந்தான்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் உரை வேறு.

வருக்கம் 21.

238 (4) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 4.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: ஆப்ரீக்கள்.

இவ்வாப்ரீ சூக்தம் இவ்வஷ்டகத்து வந்துள்ள நான்காவதென வறிக. ஆப்ரீ தேவதைகளைப்பற்றி மண். 1 சூக். 142 இன் தலைப்பிற் பார்க்க. இது தநூநபாத் சூக்தமாம்.

(வேறு.)

1. நன்மனத்தோடு மோர்க சமித்துக்க டம்மை; எங்கண்
நன்மனத்தோடு செல்வ நல்குக சோதி தோறும்;
பொன்மனத் தேவர் தம்மைப் பொருத்துகவணங்கத் தேவே;
நன்மனத்தோடு மங்கி நண்பரைப் பணிக நண்பாய்.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8

(இ-ள்.) ஒவ்வொரு ஸமித்தினையும் நல்ல மனத்தோடு உணர்ந்து கைக்கொள்வாயாக. உனது சுடர்கள் ஒளிவிட ஒளிவிட எம்மிடத்து நல்ல மனத்தோடு செல்வத்தைத் தருவாயாக. தேவனே! வணங்குவதற்காகத் தே வர்களை இங்கு கொண்டு வருவாயாக. அக்கினியே! நல்ல மனத்தோடுசிநேகி களை சிநேகிதனைப் பணிவாயாக—(எ-று.)

2. மித்திரன், வருண, னங்கி யென்னு மித்தேவர் நாளு
நத்தியே மூன்று போதும் வணங்குற நிற்போம் யாரவ்
வுத்தமத் தநூநபாத்தே யோங்குசீ ரிழு திடங்கொ
ளித்தரை யெம்மகத்தை யினிய நீர்த்தாக்க நீயே.

(இ-ள்.) மித்திரன், வருணன், அக்கினி என்னும் தேவர்கள் நாள் தோறும் காலை மாலை உச்சியென்னும் முக்காலங்களிலும் வணங்குமாறு நிற் கும் பெருமை வாய்ந்த தநூநபாத்தென்னும் தேவனே! நெய்க் (வளம் என்ற படி)கு இடமாக அல்லது காரணபூதமாகச் சீர்பெற எங்களால் அமைக்கப் பட்ட இவ்யக்கியத்தை மதுர நீர்மையோடு கூடியதாகச் செய்வாயாக—(எ- று.) தநூநபாத் அக்கினியின் ஒரு அவஸரம். தன்னுடலினின்றுமே பிறந் தவன் என்பது அச்சொல்லின் பொருள். தநூநபாத்தும் அக்கினியும் வஸ்து வில் ஒருவரே யெனினும் அவஸர பேதத்தினால் வேறு பிரித்துக்காட்டினர். மேனாட்டாசிரியர், 'மித்திரனும் வருணனும் வணங்கும் அக்கினியும் தநூந பாத்துமாகிய நீ எமது யக்ஞத்தை இனிமையுள்ளதாகச் செய்க'. என்று பொருள் கூறுவர் அதன் சிறப்பின்மையறிக.

3. எவ்வித வரனு மெய்க்கு மேத்து நாம்நமத்தினோடு
மொல்லுறு மவிழ் நோடொரு முகமாக நேரே
செவ்வையின் முதற்கட போற்றக் காளை யோதாவைச் சேரல்;
திவ்வியர் போற்றக்காரைச் சேவிக்க லவன் யாந் தூண்ட.

(இ-ள்.) எல்லாவித நன்மைகளையுஞ் சேர்க்கின்ற எமது ஸ்துதியும், நமஸ்காரங்களோடும் அவியுணவுகளோடும்யாம் நேர்முகமாக நின்று முத லில் வணங்குமாறு ஸம்பத்தை வருவிக்கும் காளையும் ஹோதாவுமாகிய வக்கினியை யடையட்டும். எங்களால் தூண்டப்பட்டவனாய் அவனும் வ ணங்கத்தக்க தேவர்களைப் பூஜிக்கட்டும்—(எ-று.) போற்றக்கார்: போற்றத் தக்கார். ஓதா, ஹோதா.

4. மகத்துநீர் செல்லுமார்க்க மூர்த்துவமாக மன்னிற்
றுகப்புடன் சோதிக்கற்றை யோங்கின ரஜத்தின் மேக்கே;
தகப்பயின் றமர்ந்தான் றாதன் றிவத்துறு நாபிக் கண்ணே;
மிகப்பரப்பினந் தருப்பை தேவரு மேவு மாறே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தினிடத்து (அக்கினியும் பர்ஹியுமாகிய) நீங்களி ருவரும் செல்லும் மார்க்கம் உன்னதமாகச் செய்யப் பெற்றது. உமது சு டர்க்கற்றைகள் அந்தரத்தில் மேலோங்கின. தேவர்களை யழைப்பவனாகிய ஹோதா விண்ணைப் போல ஒளி வீசி நிற்கும் இந்த யக்ஞக்ருஹத்தின் நாப

அல்லது மத்திய ஸ்தானத்தில் நன்ருய் உட்கார்ந்திருக்கிருன். தேவர்கள் வந்து பொருந்து மாறுதருப்பையை நன்ருக விரித்தோம்—(எ-று.) பர்ஹீ தருப்பை.

5. மனத்தினு லுவப்போர் நீரா லெவற்றையுமகிழ்விப்போர்கள்,
இனத்தெழுமாந்தர் பெய்யு மவியின்பாற் றேவர் செல்வார்;
மனித்தரி னுருவையுற்ருேர் மகமதிற் பிறந்த பல்லோர்
மனத்தெணி யிவ்வெ மெக்கி யத்தினை மருவி நிற்க.

(இ-ள்.) மனதினுல் ஸந்தோஷப்படுபவர்களும், விசுவத்தையும் (ரி தத்தினுல்) உதகத்தினுல் மகிழ்விப்பவர்களுமாகிய தேவர்கள், எழு ஹோ தாக்கள் வஷட்காரஞ் செய்து பெய்யும் அவியை நோக்கிச் செல்வார்கள். ம னித ரூபத்தோடு கூடியவர்களும், யக்ஞத்துப் பிறந்தவர்களும், பலருமான துவாராபிமானி தேவதைகள் இந்த எங்களது எக்கியத்தை நோக்கிவருக—(எ-று.)

வருக்கம். 22

6. நீடிய நகையிற், றத்த முருவு வேருன மெய்யிற்,
கூடிய பகலு மல்லுங் கூப்பப் பெற்றவராய்ச் சார்க,
வாடிய வெமக்கின் பத்தை வருண மித்திரர்க ளுேட
நேடிய புகழ்கொள்வே ந்தன்மருத்துவ ரியைந்தோ டுேடே.

(இ-ள்.) புன்னகை யோடும், தங்கள் தங்கள் உருவம் ஒருவரொரு வரின் மாறின சரீரங்களோடும் ஒன்று கூடிய உஷாஸா நக்தாக்கள் (பகலிர வுகள்) ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் பெற்றவர்களாய், மருத்துவர்களோடு கூ டிப் பெரும் புகழ் வாய்ந்த இந்திரனுேடு வருண மித்திரர்கள் எங்களுக்கு இன்பத்தை யுதவுமாறு, வரட்டும்—(எ-று.)

7. தெய்வவோ தாவிருவர் முக்கியர் தமைப் புகழ்ந்தேன்;
பெய்யுறு மவியெழுவர் ரிதத்தினைப் புகழ்ந்து சோம
மெய்யுணவதின் மகிழ்வர்; மெய்யினைப் புகல்வார், நோன்பின்
மெய்ம்மையார் நெறியி னுேன்பைக்காப்பவர்,மிளிர்குவோரே.

(இ-ள்.) முக்கியர்களான தெய்வ ஹோதாக்களிருவரையும் நான் பு கழ்ந்து கூறினேன். அவிசொரியும் எழு ரித்விஜர்களும் ரிதத்தை யல்லது யக்ஞத்தைப் புகழ்ந்து ஸோமாஹுதியிற் களிகொள்வர். விரதங்களைப் பரி பாலிப்பவர்களும், ஒளிவிட்டு விளங்குவோருமாகிய ரித்விஜர்கள், விரதா நுஷ்டான நெறியை யநுஸரித்து உண்மையைப் புகழ்ந்து கூறுவார்கள்—(எ-று.)

8. பாரதி பரதிமா ரோடிணைந்திவண் வருக; தேவர்
சாருமா னிடர்களோடு மிளையிவட் சார்க; அங்கி
சாரசு வதிகளோடுஞ் சரச்சுதி மேவ; மூவ
ரேருறு தேவிமாரீண் டியைந்துள குசையி லேய்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) பாரதிகளோடு சேர்ந்து பாரதியாகிய வாக்கு இங்கு வரட்டும். தேவர்களோடும், மனிதர்களோடும் சேர்ந்து, இளையாகிய பூமி இங்கு வரட்டும். அக்கினியும், ஸரஸ்வதிகளோடு சேர்ந்த ஸாஸ்வதியும் இங்குவரட்டும். பாரதி, இளை, ஸரஸ்வதி என்னும் மூன்று தேவிமாரும் இங்கு பொருந்திய தருப்பையி லமரட்டும்—(எ-று.) பரதிமார், பாரதிமார்.

9. தேவனே துவட்டாமிக்கு மகிழ்பவ பின்ன ரெம்மை
யோவறத் தாங்கும் கீர்த்தியுற்ற தாதுவை யுதிர்க்க,
மேவிய கன்மத்தோர் நற்பலமுளோர் பிழிகல்லுற்றோர்
தேவரை விரும்புவோராம் வீரர்கள் சேரு மாறே.

(இ-ள்) தேவனே! துவஷ்டாவே! மிகவும் மகிழ்பவனே! பின்னர் எங்களைத் தாங்குங்கீர்த்தி வாய்ந்த ரேதஸை எங்கள்பால்மகிழ்ந்தளிப்பாயாக. யாங்கள் அதுகொண்டு கர்மத்தோடு கூடியவர்களும், பலமுள்ளவர்களும், ஸோமம் பிழியுங்கல்லைப் பிடித்தவர்களும், தேவர்களை விரும்புவர்களுமான வீரிய புத்திரர்களைப் பெறுமாறு—(எ-று.)

10. வனப்பதி தேவர் பக்க லவியினை மருவு விக்க;
பினர்ச் சமிதா வதனை யங்கியே பிறக்கு விக்க;
முனர்ச் சனனங்க டேவர் தம்மவை யறியு மன்று
னைத்தகு மோதா வுண்மை மிகுத்தவன் யகமிழைக்க.

(இ-ள்.) வனஸ்பதியே! அவியுணவைத்தேவரது சமீபத்திற் சேர்ப்பாயாக. அக்கினியே! யாகப் பசுவைக் கொல்பவனாகிய சமிதா அவ்வவியுணவைக் கீறியெடுத்துப் பக்குவத்திலமைக்கட்டும். தேவர்களுடைய ஜன்மங்களை யெல்லாம் அறியும் அவ்வக்கினியே சிறந்த ஹோதாவாம். ஸத்தியதானன அவனே தேவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்யட்டும்—(எ-று.)

11. அங்கியே நன்கு மூண்டிங் கணைகவல் விரைவிற் றேவர்
தங்களோ டிந்தி ரன்றே டெம்வயின்; தருப்பை மீதே
யங்கமார் புதல்வர்ப் பெற்ற வதிதியு மமர்க; சாவே
யிங்குறுத் தேவர் சுவாகா யாஞ்சொல வின்ப மெய்த.

(இ-ள்.)அக்கினியே! நன்றாக மூட்டப் பெற்றவனும் விரைந்துவரும் தேவர்களோடும் இந்திரனோடும் ஈ யொரு தேவனு யெம்மாட்டு வருக. அழகிய புத்திரர்களைப் பெற்றவளாகிய அதிதி இந்தத் தருப்பை மீது அமரட்டும். அமரராகிய தேவர்கள் எங்களுடைய ஸ்வாஹா காரத்தோடு கூடியவர்களாய்க் களிப்படைக—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

239 (5) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 5.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி

மண்டலம் 3 சூக்தம் 5

1. வைகல்க டொறும் விளங்கு மக்கினி கவிகள் மார்க்கத்
தைகுறச் செல்லும் விப்பிரன் விழிப்படைந்தான்; தூரம்
வைகுறச் செலுஞ் சுடரின் றேவகாமிகளான் மூட்ட
நைகுறும் வன்னி வாயி றமத்தினண்ணின விரித்தான்.

(இ-ள்.) உஷற்காலங்கடோறும் பிரகாசிப்பவனும், கவிகளது மார்க்கத்திற் செல்பவனும் விப்பிரனுமாகிய அக்கினி மூட்டப்பெற்றுளிர்ந்தான்; வெகுதூரம் விரிந்து செல்லும் சுடர்களோடு தேவகாமிகளாகிய ரித்விஜர்களான் மூட்டப்பெற்றுக் கனியும் அக்கினியாகிய புரோஹிதன் இருள் நிறைந்த வாயில்களிரண்டையும் திறந்து விட்டான்—(எ-று.)

2. வணங்குதற் குரிய னங்கி புகழ்பவர் தோமந்தம்மி
னணங்குற வுரைக்கு முக்தங் கீதங்க ளவற்றி னேக்கம்
புணர்ந்தனன்; தூதனுகிப் பற்பல ரிதத்தின் காந்தி
யிணங்குற விரும்பி வைக லெழுந்தது மொளிர்கின் ருனே.

(இ-ள்.) பூஜ்யனுகிய அக்கினி, புகழ்பவரது ஸ்தோமங்களாலும், அழகாக வுரைக்கும் உக்தங்களாலும், கீதங்களாலும் விருத்தி யடைந்து நின்றன். அவ்வக்கினி தேவர்களை யழைக்கும் தூதனுய்ப் பலவித ரிதத்தின் (ஸூரியனின் என்பார் ஸாயணர்) ஒளியைப் பெறவிரும்பி உஷஸ்காலம் எழுந்ததும் பிரகாசிக்கின்றான்—(எ-று.)

3. நீரினுட் கருப்ப மங்கி மித்திரன் மானுடத்தி
னேருள மாந்தர் நாப்ப ணிருக்தப் பெற்றுன் ரிதத்தாற்
சாருவ பெறுவோன்; அன்பிற்கேத்தினுக்குரியோன் போற்று
வோரினல் லவியன் விப்பி ரனுயர் சார்மீ துற்றான்.

(இ-ள்.) நீரினுட் கருப்பமாகத் தங்கினவனும், யஜமானர்களுக்கு நண்பனும், ஸத்திய நெறிகளால் தான் விரும்பியவற்றைப் பெறுபவனுமான அக்கினி மானுஷீகமான பிரஜைகளுக்கு மத்தியி லமைக்கப்பெற்றான். பலராலும் விரும்பப் பெறுபவனும், பலராலும் புகழப் பெறுபவனும், ஸ்தோதாக்களினது அவியை யேற்பவனும், விப்பிரனுமான அவ்வக்கினி உன்னத ஸாநுவாகிய உத்தர வேதியின்மே லேறியமர்ந்தான்—(எ-று.)

4. மூட்டிடப்பெற்றோனங்கி மித்திரன்முழுதுமானுன்;
வாட்டமில் மித்திரன் றன் வருணஹோதாவுமானுன்;
நாட்ட முற்றவன் பிறப்பின், மித்திரன், அத்துவர்யு
கோட்டொடு நதிக்கு நண்பன்கொடையுளோன் வாயுவானுன்.

(இ-ள்.) மூட்டப் பெற்றவனுகிய அக்கினி மித்திரன் அல்லது ஸூர்யன் ஆகிறான். மித்திரனானவன் வருணனும் ஹோதாவுமாகிறான். ஜாதவேதஸனுகிய அம்மித்திரன் அத்துவர்யுவும், மலைகளுக்கும் ஆறுகளுக்கும் நண்பனும், தானமனத்தோடு கூடியவனும், வஸ்துக்களைப் பிரேரேபிக்

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

கும்வாயுவுமாக ஆகிறான்—(எ-று.) செய்யுளில் இறந்தகாலம் துணிவு பற்றி வந்தது. இஷிர: என்பதற்கு ப்ரேரகோவாயு: என்பது ஸாயணருரை. இச்செய்யுள் அக்கினியை ஸர்வாத்மகமாகத் துதித்தது.

5. கண்ணினுக் கினிய னங்கி கரையற விரிந்த பூமிக்
கெண்ணுறு மன்பினுற்ற முக்கிய பதத்தைக் காப்பான்;
விண்மணி யாமகானின் சரணத்தைக் காப்பான்; நாபி
யுண்மரு வெழுவர்க்காப்பான்; தேவர்தம்விழாக்காப்பானே.

(இ-ள்.) காட்சிக்கினியனாகிய அக்கினி எல்லையற விரிந்துள்ள பூமிக்குப் பிரியம் வாய்ந்த முக்கிய பதமாகிய யாகதலத்தைக் காப்பாற்றுகிறான், மகத்துவம் வாய்ந்த ஸூரியனது சரணம் படுமிடமாகிய அந்தரிட்சத்தை இரட்சிக்கிறான். நாபிஸ்தானமாகவுள்ள அவ்வந்தரிட்சத்திற் பொருந்தை எழு மருத்துக் கூட்டத்தையும் காக்கிறான் தேவர்களது விழாவாகிய யக்ஞத்தையும் இரட்சிக்கிறான்—(எ-று.) ஸாயணர் வே: ரிப: எனச் சேர்த்துப் பொருள் கூறியுள்ளார். மேனாட்டாசிரியர் வே: பட்சி யென்று பொருள் கூறி அச்சொல் சூரியனைக் குறிக்குமென்பர்.

வருக்கம். 24.

6. பொருளெலா முணர்ந்ததேவன் ரிபு தனக்கென்னப்போற்றற்
குரியவோரணி நாமத்தை யாற்றினான்; பரந்து தூங்குஞ்
சருமமு நெய்பி னோங்கும்; சாரு மவ்வெரி யதற்கிங்
கொருபழுதும் முறாம லப்பதங் காக்கின் றானே.

(இ-ள்.) எல்லாவித ஞானங்களையு மறிந்ததேவனும், ரிபுவு (வேலையிற்றிறமை வாய்ந்தவனென்பது பொருள்) மான வக்கினி வணங்கத்தக்கதொரு அழகிய நாமத்தைத் (ரூபத்தை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர் ஜலத்தை யென்பார் ஸாயணர்) தனக்காக ஏற்படுத்திக் கொண்டான். விஸ்தாரமாக நின்று, தூங்குவதுபோலச் சாந்தஜ்வாலையோடு கூடியிருப்பினும், அவனது சருமம் அல்லது ரூபம், நெய்யூற்றி யொளிரும் நெருப்புப் போலவே விளங்கும். அவ்வக்கினி அவ்வுருவத்துக்கு ஒருபழுதும் நேராதபடி அந்தஸ்தானத்தைச் சாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றுகிறான்—(எ-று.) ரிபு, வேலையில் திறமை வாய்ந்தவன் என்பது பொருள்; மஹான் என்பர் ஸாயணர்.

7. விரும்புறு மங்கி, நெய்யோ டுற்றது விரிந்த கீர்த்தி
யரும்பிய, தெவருமாசைப் படுமிடம தனிற் சார்ந்தான்;
பெருஞ்சுட ருள்ளோன்சுத்தன்பாவகன்மகிமைவாய்ந்தோ
னரும்பெற விருதாய் மாரை யடிக்கடி புதுப்பிக்கின்றான்.

(இ-ள்.) பலராலும் விரும்பப்படும் அக்கினி, நெய்யோடு கூடியதும், பரந்த புகழ்க் கீதங்களோடு கூடியதும், எவருமாசைப் படத்தக்கதுமான விடத்திற் போயமர்ந்தான். பேரொளியோடு கூடியவனும், சுத்தனும், பொருள்களைத் தூய்மைப் படுத்துபவனும், மகத்துவனுமான அவ்வக்கினி தியாவாப்பிருதுவிகளாகிய இரண்டு தாய்மார்களையும் அடிக்கடி புதிப்பிக்கிறான்—(எ-று.)

மண்டலம் 3 சூக்தம் 5.

8. தற்பொழு துதித்தோன், கீழ்நோக் கோடுறுநீரிற்,சோபை
முற்படப் பலன் றேய்க்கும்புல் நெய்யினால் வளர்த்தகாலை
பொற்பொடு கனன்று ளோடதிக்களால்; இருபிதாக்க
ளற்பகட்டினிற் றங்குற்ற வக்கினி யெம்மைக் காக்க.

(இ-ள்.) ஸத்யோஜாதனாகிய அக்கினி, கீழ்நோக்கிற் செல்லும் தண்ணீரைப் போல அழகு தோன்றுமாறு, ஸத்திய பலனைத்தரும் தருப்பையானது நெய்யைச் சொரிந்துத் தன்னை வளர்த்தபோது, ஓஷதிகளாகிய ஸமித்துக்களால் நன்றாக வொளிவிட்டு வளர்ந்தான். இருபிதாமார்களாகியதியாவாப்பிருதிவிகளின் அன்பு வாய்ந்த மடியிலுள்ள அக்கினி எங்களைக் காக்கட்டும்—(எ-று.)

9. துதியுற்றுச் சமித்தாலோங்கி மகத்துவந் தோய்ந்தோன்,பூமி
வதியுற்ற நாபி தன்னில் வதிந்து பின் னந்தரத்தி
னதியுச்சத்தொளிர்ந்தான்; அங்கி,தேவரை,நண்பன்போற்
றோன்
விதியுற்ற தூதன் மாதரிச்சுவான் மகத்திற் சேர்க்க.

(இ-ள்.) எங்களாற் றுதிக்கப்பெற்றவனாய் ஸமித்துக்களால் மகத்துவத்தை யடைந்தவனான அக்கினி, பூமியின் மீது உத்தர வேதியாகிய மத்தியஸ்தானத்தில் தங்கிப்,பின் ஆகாய வுச்சிவரையில் மேனோக்கிப் பிரகாசித்தான். எல்லாருக்கும் நண்பனும், எல்லாராலும் துதிக்கப்பட்டவனும், தேவதூதனும், மாதரிச்வானும் ஆகிய அக்கினி தேவர்களை யக்ஞதலத்துக்குக் கொண்டுவரட்டும்—(எ-று,) மாதரிச்வான் அந்தரிட்சத்தில் வசிக்கும் வாயுவன், அல்லது அரணிக் கட்டைகளில் தோன்றுமக்கினி எனஇரு பொருள்படுமென்பார் ஸாயணர். ஈண்டு மாதரிச்வான் என்ற சொல்லை அக்கினியென்ற பொருளிலேயே உபயோகித்துள்ளார். இச்சொற்கு வாயு முதலிய வேறு பொருள்களுமுண்டென வறிக. மண். 1. சூக். 31. செய். 3பார்க்க.

10. மகத்துவ னங்கி சோதிதம்மி லுத்தம னாகத்தை
வகித்துளதேசாற்றம்பித் துயர்ந்துறத் தாங்கினானால்,
குகைக்கனூற் றிட்ட வவ்ய வாகனைப் பிருகு நின்று
முகப்புற மாதரிச்சு வானு மூட்டிட்ட போதே.

(இ-ள்.) பிருகுக்களாகிய ஆதித்யரச்மிகளி னின்றும்,மறைவாக வசித்திருந்த ஹவ்ய வாஹனனாகிய அக்கினியை மாதரிச்வானாகியவாயு வெளிப்படுத்தி மூட்டிவிட்டபோது, மகத்துவனும், சோதிகளி லுத்தமனுமான அக்கினி தனது தேஜஸ்களால் ஸ்வர்க்கத்தை மேலே ஸ்தம்பாகாரமாக நிற்கும்படி தாங்கினான்—(எ-று.)

11. அங்கியே, பலகன்மத்தள், பசுவினை யளிப்பாள், பூமி
யென்குறு மிளையைப் போற்றேற் கீந்திடாயென்றுமோங்க;
பொங்குறு தனயர்பேரரெங்கட்குப் பொருந்தத் தோன்ற;
அங்கியே, யுனது நன்மை யருண்மதி யெம்மைச்சார்க.

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) அக்கினியே! பலவிதகர்மங்களோடு கூடியவனும், பசுச்செல்வத்தைத் தருபவனும், இளையுமாகிய பூமியை ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறியழைப்பவனுக்கு என்றும் நிலைத்திருக்கும்படி யருள்வாயாக. எங்களுக்கு வம்சவிருத்தியைச் செய்கின்ற புத்திர பௌத்திரர்கள் பிறக்கட்டும். அக்கினியே! உன்னுடைய அநுக்கிரக புத்திகள் எம்மைச் சாரட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 25.

240 (6.) மண்டலம் 3 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 6.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: விசுவாமித்திரன்; வடமொழிச்சந்தம்: திருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. வினையுளீர், தேவ பத்தி மிகுந்துளீர் மறைகள் தூண்டப்
புனைவுறு சுருக்குத்தேவர் வயிற் பொருந்துவதைச்சேர்த்தீர்;
அனமுளவது தென்பக்க லணைந்துபின் கிழக்கே செல்லும்
நனர்நெயி னோங்கி யங்கிக் கவியினைத் தாங்கிக் கொண்டே.

(இ-ள்.) யக்ஞகர்மத்தோடு கூடியவர்களே! தெய்வபக்தி மிகுந்தவர்களே! மந்திரங்களாற் பிரேரேபிக்கப் பட்டவர்களாய்த் தேவர்களிடத்து விரும்பிச் செல்லுஞ் சுருக்கைக் கொண்டு வருவீர்களாக. அன்ன பலமுள்ளதும், நெய்யோடோங்கி அக்கினிக்கு அவியைத் தாங்கிச் செல்வதுமான அச்சுருக்கு ஆஹவனீயத்தின் தட்சிணபாரிசத்துக்கு வந்து அங்கிருந்து கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும்—(எ-று.)

2. பிறந்தது மங்கி வேகத் துரோதசி தமைப் பூரித்தாய்;
சிறந்த வற்றிற்கு மேலாய்ச் செறிந்தனை வணங்கத் தக்காய்;
திறந்தெரி மகிமையாலுன் வன்னிக ளெழுநா வுள்ள
சிறந்து செல்லுக வான்றன்னிற் பூமியிற் பின்னர் நன்கே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! பிறந்தவுடனே நீ தியாவாப்பிருதிவிகளை உனது ஒளியினால் நிறைத்தாய். மேலும், பூஜிக்கத் தக்க உத்தமனே! நீ யவற்றிற்கு மேலாகவும் விளங்கினாய்; உனது மகிமையினால் உன்னுடைய ஏழு நாக்குக்களோடு கூடிய வஹ்நிகள் வானத்திலும் பூமியிலும் நன்றாகச் செல்லட்டும்—(எ-று.) வஹ்நிகள், சுடர்கள்.

3. விண்ணொடு புவியும் யக்ஞத்தேவரும் விழைந்தோ தாவாய்
மண்ணினு ருன்னை யாக மனைதொறும், தேவகாம
நண்ணிய மனிதர்நாடி யவிபெறுங் குடும்பத் தோர்கள்
வெண்ணில வொளிரு முன்றனொளியினைப் புகழ்ந்த வேளை.

(இ-ள்.) தேவகாமிகளும், மநுஷ்ய சம்பந்த முள்ளவர்களும், அவிப்பொருள்களோடு கூடியவர்களுமான பிரஜைகள் வெண்மையான தேஜஸோ

மண்டலம் 3 சூக்தம் 6.

டு விளங்கும் உன்சோதியைப் புகழ்ந்தபோது,பூமி வானங்களும், யக்ஞார்ஹ ளான் தேவர்களும் யாகவீடுகள் தோறும் உன்னை ஹோதாவாக அமைத்தார் கள்—(எ-று.)

4. பரந்து நிற்பவர் சமானப் பன்னியர் துன்ப மற்றோர்
நிரந்தர மடிவிசாலச் சரையிலாற் கமுதந் தன்னை
வரம்பெறக் கறந்தளிக்கு மாக்களாம் புவிவாளுப்பட்
டிரம்பெற நிலைத்தா னனபன் மகத்துவன் பெருந்தலத்தே.

(இ-ள்.) விசாலமாக விரிந்து நிற்பவர்களும், ஸூர்யனுக்கு ஒத்த இரண்டு பத்தினிகளைப் போலுள்ளவர்களும்,பிறரால் இடுக்கண் படுத்த முடியாதவர்களும், பேரடியோடு கூடி மூப்பிலாளுகிய அக்கினிக்கு நிரந்தரமாக அமிர்தத்தை யல்லது உதகத்தைக் கறந்தளிக்கும் உபயபசுக்களுமாகிய தியாவாப்பிருதிவிகளின் மத்தியில் மகிமை வாய்ந்த தனது ஸ்தானத்தில், யஜமனர்களால் விரும்பப்படுபவனும், மஹானுமாகிய, அக்கினி உறுதியாக நிலைத்தமர்ந்தான்—எ-று.)

5. விரத முன்னவை மகத்வ மேவிய வாகு, மங்கி;
சரதமார் மகத்து வத்தோய், வலிமையா லுரோதசீயைப்
பரவுற விரித்தாய்; தோற்ற மெய்தவுந் தூத ஞனாய்;
விரவினுப் நேதாவாக மாந்தர்பாற் காளை நீயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது விரதங்கள் (அல்லது செய்கைகளென் பார் மேனுட்டாசிரியர்) மகத்துவம் பொருந்தியவையாம். மஹானே! உனது வலிமையினால் தியாவாப்பிருதிவிகளை விசாலமாக விரியச் செய்தாய். பிறந்ததும் தூதனுக வானாய்.காளையே! மாந்தர்களுக்கு நேதாவாகப் பொருந் தினாய்—(எ-று) மாந்தர் யஜமானர்களென்றும், நேதா பலப்பிராபகனென் றும் ஸாயணர் உரை கூறுவர்.

வருக்கம். 26.

6. நெய்துளிப்பன சிவந்த நீளுளைப் பரி யிரண்டை
மெய்யுறு மகக்கயிற்று னுகத்தினிற் புணைக்க;பின்னர்,
மொய்யுறு மெல்லாத் தேவர் தம்மையுந் தேரிற் சேர்க்கல்;—
கையறு பூசை யேய்க்க, தேவனே, பிறப்புணர்ந்தோய்!

(இ-ள்.) நெய்யைச் சிந்துவவும், சிவந்த நிறமுள்ளனவும், நீண்ட பிடர்மயிரோடு கூடியவுமான இரண்டு குதிரைகளையும், ஸத்திய பலனோடு கூடிய யாகமாகிய கயிற்றினுற் றேர் நுகத்திற் கட்டுவாயாக.தேவனே! ஜாத வேதஸனே! பிற்பாடு மொய்த்துள்ள எல்லாத் தேவர்களையும் அத்தேரிற் கூட்டிக் கொண்டுவருவாயாக. அவர்களுக்கு நல்ல வழிபாடுகளை யமைப்பாயாக—(எ-று.) கையறுவஞ்சனையற்ற.

7. திவத்தினினின்று முன்றன் றேசுக்க ளொளிர்ந்த வீண்டே;
திவப்புடன் கழிந்தவைக ளெறுமொளி நிமிர்ந்து நின்றாய்;

அஷ்டகம் 2 அத்தியாயம் 8.

உவப்புடன் றங்க ளோதா, வங்கியே, வனத்தை யுற்றுக்
குவிப்புடன் விருப்பினோடு மெரிப்பதைப் புகழ்ந்தார் தேவர்.

(இ-ள்.) திவமாகிய சூரிய னினின்றுங்கூட உனது சுடர்களீண்டு வந்து ஒளிவீசின. புராதனமாகப்போன விடியற்காலங்களி லெல்லாம் நீ யுனது சுடர்களை வீசி நின்றாய். அக்கினியே! தங்களுடைய ஹோதாவாகிய நீ ஆரண்யத்திற் புகுந்து விருப்பத்தோடு அவ்வனத்தை எரிக்கும்போது தேவர்கள் உன்னைப் புகழ்ந்தார்கள்—(எ-று.)

8. பரந்த வந்தரத்தி லின்பம்பல்குமேவார், விண்ணிற் காந்தி
விரிந்த சாரிற் களிப்போர், வணங்குதற் குரியர், நன்கே
தெரிந்தழைகாலைச் சார்வோர், தேருளோர், தந்தையன்னார்,
புரிந்த வக்கினியே யுன்ற னசுவங்கள் பூண்ட தேவர்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! விசாலமான அந்தரிட்சத்திற் களிகொள்பவரும், விண்ணில் ஒளிபரந்த விட்த்தி லின்படைந்து நிற்பவர்களும், வணங்கத் தக்கவர்களும், நன்றாக அழைக்கப் பெறும்போது வருபவர்களும், தேரோடு கூடியவர்களும், பிதாக்களைப் போன்றவர்களும், உனது குதிரைகளை யடைந்தவர்களுமான தேவர்கள்—(எ-று.) அவர்களது கூட்டத் தோடுவருவாயாக என அடுத்த செய்யுளிற் கொண்டு முடிக்க.

9. இவர்களோ டங்கி யோர்தே ரேறியன் றேற்பஃ றேரி
லிவர்தர நின்றே யெம்பா லேகுக, உனது மாக்கள்
தவவலி யுடைய; முப்பான் மூவராந் தேவர் தம்மை
யவர்மனைவியரோ டுண்டையணைக்க,வார்த்துக வன்மைக்கே.

(இ-ள்.) மேற்செய்யுளிற் குறிக்கப்பட்ட குண விசேஷணங்களோடு கூடிய இத்தேவர்களோடு ஒரு தேரி லேறியாவது அல்லது பலதேர்களிலேறியாவது எம்மை நோக்கி வருவாயாக. எவ்வகையாக வருவதற்கும் உனது குதிரைகள் மிக்க வலிமை யுடையனவாம். முப்பத்து மூன்று தேவர்களையும் அவர்களது பத்தினி மார்களோடும் பலம்பெறுமாறு இங்கு கூட்டிக்கொண்டுவந்து சோமங் குடிக்கச் செய்வாயாக—(எ-று.) தேவர் முப்பத்து மூவராவார், வசுக்கள் எண்மர், ருத்திரர் ஏகாதசர், ஆதித்தியர் துவாதசர், அசுவினியர்இருவர், ஆக முப்பத்துமூவராம். அசுவினியர்க்குப்பதில் பிரஜாபதி 1 வஷட்காரம். 1 என்பார் வில்ஸன் என்பவர். மண். 1 சூக். 34 செய். 11 பார்க்க

10. எவனது யக்ஞந்தோறு மிடமக லுரோதசிக்க
ணிவமுறு மபிவிருத்தி நேடியே யிசையா நிற்கு,
மவனிவ ஹோதாவாவான்; ரிதத்துதித்தோன், ரிதத்தோ
னுவலுறு மழகன் மெய்யன் மகத்தின் முன்னணையா நின்

(இ-ள்.) எவனது யக்ஞங்களி லெல்லாம் விசாலமாகப் பரந்த பூமி வானங்களும் அபிவிருத்தியைக் கருதி ஸ்தோத்திர கீதங்களைப் பாடுமோ அவனே (அவ்வக்கினியே யென்க.) ஹோதாவாம். ரிதத்திற்றோன்றியவனும்,

ரிதத்தோடு கூடியவனும்,நல்ல ரூபத்தோடு கூடியவனும், உண்மை பேசுபவனுமாகிய வவ் அக்கினியினது யாகத்தில் முன்வந்து அநுகூல காரிகளாகத் தேவர்கள் நின்றுகள்—(எ-று.) ரிதம், யாகம், ஸத்தியம், ஒழுங்கு, நீர். சூரியன் இவற்றுள் எதனை யேனுங் கொள்க.

11. அங்கியே, பலகன்மத்தள், பசுவினை யளிப்பாள், பூமி
யென்குறு மிளையைப் போற்றுேற் கிந்திடா வென்றுமோங்க;
பொங்குறு தனயர் பேர ரெங்கட்குப் பொருந்தத் தோன்ற;
அங்கியே, யுனது நன்மை யருண்மதி யெம்மைச் சார்க.

(இ-ள்.) அக்கினியே! கர்மங்களோடு கூடியவளும், பசுச் செல்வத்தைத் தருபவளும், இளையுமாகிய பூமியை, ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறியழைப்பவனுக்கு என்றும் நிலைத்திருக்கும்படி யருள்வாயாக. எங்களுக்கு வம்சவிருத்தியைச் செய்கின்ற புத்திரபௌத்திரர்கள் பிறக்கட்டும். அக்கினியே! உன்னுடைய அநுக்கிரக புத்திகள்எம்மைச் சாரட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் .27.

ஆகச்செய்யுள் 1147

இவ்விரண்டு அஷ்டகங்களுக்கு மாகச் சேர்ந்து மொத்தம் செய்யுள் 2480.

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

இரண்டாவது அஷ்டகம் முற்றிற்று.

இடையூறெல் லாமொழிந்தே னின்பம் புணர்ந்தேன்
றடையாவு மன்றே தவிர்ந்தேன் — கடைபோகுஞ்
சீர்விழைவார் செந்நெறியே செம்மையுறக் கைக்கொண்டேன்
யார்விழையா ரிப்பேற் றினை.

வேதங் கதியென்னு மென்னுணர்வைப் பல்லுரையாம்
போதந் தருதாழி பூட்டிநவ — நீத மெனுங்
கட்டுரையோ டிந்நூலைக் கண்டே னருளாளர்
தொட்டுணருந் தூய்மை சுவைக்க.

வேத புருஷாய மங்களம்.

பரிசிஷ்டங்கள்.

அதாவது

விட்டுப்போனவை.

இரண்டாவது அஷ்டகம், ஐந்தாவது அத்தியாயம், 15வது வருக்கத்தின் பின் 8 இருக்குக்கள் பரிசிஷ்டமாம் அல்லது விட்டுப் போயினவாம். அதாவது மூதன் மண்டல முடிவில் 8 இருக்குக்கள் அநுக்கிரமணிகைக்காரர் ஒவ்வாதவையாய்ச் சேர்ந்துள்ளன என்க. அவ்விருக்குக்கள் நவீனமாக இடைப்புகுத்தியன வென்பதை அவ்விருக்குக்களின் நடையே காட்டும். அவற்றைக் கவிப்படுத்தலிற் பயனின்றும். அவற்றின் பொழிப்புரை மாத்திரம் ஈண்டு காட்டப்படுகிறது:

"விருச்சிகத்தை இருப்புத்தடியாலும், வருகிற பாம்பைத் தண்டத்தினலும் அடித்துக் கொல்லுகிறேன். எல்லாப் பக்கத்திலும் பார்த்துச் செல்கிற என்னைக் அவைகொல்லுகிறதில்லை.பாம்புகளே! சூரியனது ரதவேகத்தினலும் விஷ்ணுவினது பாகு பலத்தினுலும் கருடனது வீழ்வினுலும்பயந்து பூமிக்குள் போய்விடுங்கள். கருடனுடைய பிறப்பினுலேயே மூன்று லோகங்களும்நடுங்கின; பெரிய மலைகளும், வனங்களும், சோலைகளும் நடுங்கின. சூரியனும், சந்திரனும் நட்சத்திரங்களு மில்லாது வானம் பிரகாசிப்பதில்லை; தேவதைகளுடைய பயத்தினல் காற்றுங் கடந்து செல்வதில்லை. ஸர்ப்பமே! ஜாக்கிரதை, ஜாக்கிரதை, தூரப்போவாயாக. ஜநமேஜயனதுயாகமுடிவிலே சொல்லப்பட்ட ஆஸ்திக வசனத்தை நினைத்துக் கொள்ளுவாயாக. அவ்வாஸ்திகவசனத்தைக் கேட்ட பின்னும் எந்த ஸர்ப்பமானது விலகிப்போவதில்லையோ அதன் தலையானது சிம்சுவிருட்சத்தினது பழத்தைப்போல நூறுக வெடித்துப் போகிறது. காலையில் நர்மதைக்கு நமஸ்காரம்; நிசியிலும் நர்மதைக்கு நமஸ்காரம். நர்மதையே! உனக்கு நமஸ்காரம்; விஷ ஸர்ப்பக்கடியிலிருந்து என்னைக் காப்பாயாக. ஜாத்காருவுக்குப் பிறந்த ஜாத்கன்னிகளான பாம்புகளாயிருக்கினும் தூரப் போகட்டும்."

ஈண்டு ஜநமேஜயனது ஸர்ப்பயாகம் சூசிப்பிக்கப்படுகிறது. ஜாத்காரு வென்பது ஸர்ப்பதேவதை யெனத் தெரிகிறது.

இரண்டாவது அஷ்டகம், 8வது அத்தியாயம், 12வது வருக்கத்துக்குப் பின் அதாவது 2வது மண்டல விறுதியில் 5இருக்குக்கள் பரிசிஷ்டம் அதாவது விடுபட்டுப் போயின. இவ்விருக்குக்கள் முதல் மண்டலவிறுதியில்விட்டுப் போனதாகச் சொல்லப்பட்ட இருக்குக்களைக் காட்டிலும் நடைச் சிறப்புள்ளன. இவற்றிற்குப் பொழிப்பு வருமாறு:

"கபிஞ்சலமே! தெற்கில் வந்து மங்கலமான குரல்தருவாயாக. வடக்கிலும் வந்து அப்படியே செய்க. கிழக்கிலும் மேற்கிலும் எங்களுக்காக அவ்வகைக்குரல்தருவாயாகக. புத்திரர்களிடத்தும் வீட்டிலும் மங்கலமாகக் குரல் கொடுப்பாயாக. எங்களுக்குக் காவலான நன்மொழியையும், அபயக்குரலையும் தருவாயாக. எல்லா விடத்தும் எங்களுக்கு நற்சகுனமாகக் கூவுவாயாக. எங்களைப் பகைவரற்றவர்களாகவும் மங்கல முள்ளவர்களாகவும் கிழக்கிலும்தெற்கிலும் செய்வாயாக. எப்பொழுதும் பயமற்றவர்களாய்மேற்கிலும் வடக்கிலும், கிரகத்திலும் செய்வாயாக. ஜயதுந்துபியைப்போலச் சுகுந்தகமாகிய கபிஞ்சலமே! சதபத்ரத்திற் றெற்காக விருந்து எங்கள் பட்சமாகப் பேசுவாயாக."

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

காத்தியாயனர் இவ்விருக்குக்களை யெல்லாம் வேதரிக்குக்களாகக் கணிக்காமல் அவற்றைத் தனியே எட்டாவது அஷ்டகத்திற் சேர்த்துள்ளார். இம்மாதிரியே ஏறக்குறைய எல்லா அஷ்டகங்களிலும் பரிசிஷ்டங்களுண்டு. வாலகில்யசூக்தங்கள் பதினொன்றும் பரிசிஷ்டங்களைச் சேர்ந்தவையே. அவை ஆறுவது அஷ்டகத்திலுள்ளன.

இவ்வஷ்டகத்திலுள்ள சூக்தங்களைக் கக்ஷீவான் முதல் 12 ரிஷிகள் கண்டுள்ளார். இதனிடத்துத் திருஷ்டுப் முதல் 19 சந்தஸ்களும் 117 சூக்தங்களும் உண்டு. இவ்வஷ்டகத்திற் பாடல்பெற்ற தேவதைகள் விசுவதேவர்கள் முதல் முப்பத்து நான்கு தேவதைகளாம். இவருள் இணைத்தேவர்கள் இந்திராபர்வதர்கள் முதல் பதின்மராம்.

அத்தியாயம்.	வருக்கம்.	சூக்தம்.	வடமொழிரிக்	தமிழ்ச்செய்யுள்
1-வது	26	15	137	137
2-வது	27	21	143	143
3-வது	26	6	132	132
4-வது	29	18	142	142
5-வது	29	16	159	159
6-வது	32	15	157	157
7-வது	25	13	137	137
8-வது	27	13	140	140
ஆக அத் 8க்கு.	221	117	1147	1147
ஆக அஷ்டகம் 2க்கும் அத். 16	486	938	2510	2480

2வது அஷ்டகத்தின் சூக்த அட்டவணை.

சூக்தம்.		ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
			அத்தியாயம் 1.		
எண்.	மண். 1				
122	122	கக்ஷீவான்.	விசுவதேவர்கள்	திருஷ்டுப், விராட் ரூபம்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
123	123	ஷை	உஷஸ்.	திருஷ்டுப்.	ஷை
124	124	ஷை	ஷை	,,	,,
125	125	ஷை	ஸ்வநயன்.	திருஷ்டுப், ஜகதி.	ஷை ஷை 4 காய்ச்சீருள்ளது.
126	126	கட்சிவான், பாவயவ்யன். பாவயவ்யன், ரோமசா. ரோமசா.		திருஷ்டுப் அநுஷ்டுப்.	ஷை கலிவிருத்துறை.
127	127	பருச்சேபன்.	அக்கினி	அத்யஷ்டி அதிதிருதி.	எண்சீர்க்கழி நெடிலில் இரண்டுவகை.

இரண்டாவது அஷ்டக அட்டவணை.

128	128	,,	,,	அத்யஷ்டி.	எண்சீர்க்கழி நெடில்.
129	129	,,	இந்திரன், இந்து.	அத்யஷ்டி, அதிசக்வரி, அஷ்டி.	எண்சீர், எழுசீர் எண்சீர்.
130	130	,,	இந்திரன்.	அத்யஷ்டி, திருஷ்டுப்.	8 சீர், 6 சீர்.
131	131	,,	,,	அத்யஷ்டி.	எண்சீர்.
132	132	,,	இந்திரன், இந்திரனும் பர்வதனும்.	,,	,,
133	133	,,	இந்திரன்.	திருஷ்டுப் அநுஷ்டுப், காயத்திரி, த்ருதி, அத்யஷ்டி.	6சீர், கலிநிலைத்துறை, கலிவிருத்தம். 8சீர், எண்சீர்.
134	134	,,	வாயு.	அத்யஷ்டி, அஷ்டி.	எண்சீர் இருவகை.
135	135	,,	வாயு, வாயுவிந்திரர்,	,,	,,
136	136	,,	மித்திரா வருணர்.	அத்யஷ்டி, அஷ்டி.	8 சீர், 6 சீர்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

137	137	,,	,,	அதிசக்வரி.	எழுசீரின் ஒருவகை.
138	138	,,	பூஷன்.	அத்யஷ்டி, அஷ்டி	8 சீரின் ஒருவகை.
139	139	,,	விசுவதேவர்கள், மித்திராவருணர், அசுவினிகள், இந்திரன், அக்கினி, மருத்துக்கள், இந்திராக்கினி, பிரஹஸ்பதி.	அத்யஷ்டி, பிருஹதி, திருஷ்டுப்.	8 சீர் ஒருவகை, 6 சீர் ஒருவகை 6 சீர்க்கழி நெடில்
140	140	தீர்க்கதமஸன்.	அக்கினி.	ஜகதி, திருஷ்டுப்,	6சீரின் இருபேதம்.
141	141	,,	,,	,,	,,
142	142	,,	ஆப்ரீக்கள், இந்திரன், அக்கினி,	அநுஷ்டுப்	கலிநிலைத்துறை.
143	143	,,	அக்கினி.	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீரின் இருபேதம்.
144	144	,,	,,	ஜகதி.	6 சீர் ஒருவகை.
145	145	,,	,,	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6சீர் இருபேதம்.

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

சூக்தம்,		ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
146	146	,,	,,	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
147	147	,,	,,	,,	,,
148	148	,,	அக்கினி.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
149	149	,,	,,	விராஜ்.	மூன்றடித் தாழிசை.
150	150	,,	,,	உஷ்ணி.	கந்தாநூபூ திக்கலி.
151	151	,,	மித்திரன், மித்திராவருணர்.	ஜகதி,	6 சீர் ஒருவகை.
152	152	,,	மித்திராவருணர்.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
153	153	,,	,,	,,	,,
154	154	,,	விஷ்ணு.	,,	,,
155	155	,,	விஷ்ணு வீந்திரர், விஷ்ணு.	ஜகதி.	6 சீர் ஒருவகை.
156	156	,,	விஷ்ணு.	,,	,,
157	157	,,	அசுவினிகள்.	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீரின் இருபேதம்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

158	158	,,	,,	திருஷ்டுப். அநுஷ்டுப்.	6 சீர், கலித்துறை.
159	159	,,	தியாவாப்பிருதுவிகள்.	ஜகதி.	6 சீர் ஒருவகை.
160	160	,,	,,	,,	,,
161	161	,,	ரிபுக்கள்,	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீரின் இருபேதம்.
162	162	,,	அசுவம்.	,,	,,
163	163	,,	,,	திருஷ்டுப்.	6 சீர்.
164	164	,,	விசுவதேவர்கள். வாக், நீர், ஸோமன், அக்கினி, சூரியன், வாயு, காலம், ஸரஸ்வதி, ஸாத்தியர்கள், ஸரஸ்வான் அல்லது ஸூர்யன்.	திருஷ்டுப், ஜகதி, பிரஸ்தாரபங்தி, அநுஷ்டுப்.	6 சீர் இருபேதம், 6 சீர் ஓரடிமேல் வைப்பு, கலிநிலைத்துறை.
165	165	இந்திரன், மருத்துக்கள், அகஸ்தியன்,	இந்திரன்.	திருஷ்டுப்	6 சீர்.

இரண்டாவது அஷ்டக அட்டவணை.

சூக்தம்:		ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
			நான்காவது அத்தியாயம்.		
166	166	அகஸ்தியன்.	மருத்துக்கள்.	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீர் இருபேதம்.
167	167	,,	இந்திரமருத்துக்கள்.	திருஷ்டுப்	6 சீர்.
168	168	,,	மருத்துக்கள்.	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6 சீர் இருபேதம்.
169	169	,,	இந்திரன்.	திருஷ்டுப், விராஜ்.	6சீர் மூன்றடித்தாழிசை.
170	170	இந்திரன், அகஸ்தியன்.	இந்திரன்.	பிருஹதி, அநுஷ்டுப், திருஷ்டுப்.	6 சீர் ஒருவகை, கலிநிலைத்துறை.
171	171	அகஸ்தியன்	மருத்துக்கள். இந்திரன்.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில்.
172	172	,,	மருத்துக்கள்.	காயத்திரி.	கலிவிருத்தம்.
173	173	,,	இந்திரன்.	திருஷ்டுப்.	5 சீர்க்கழிநெடில்.
174	174	,,	,,	,,	,,
175	175	,,	,,	அநுஷ்டுப், ஸ்கந்தோக்ரீவி, திருஷ்டுப்.	கலிநிலைத்துறை, 6சீர் இருபேதம்.
176	176	,,	,,	அநுஷ்டுப் திருஷ்டுப்.	வெ. 6 சீர்.
177	177	,,	,,	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில்.
178	178	,,	,,	,,	,,
179	179	லோபாமுத்திரை, அகஸ்தியன், சிஷ்யன்.	ரதி (இன்பம்.)	திருஷ்டுப், பிருஹதி.	6சீர் இருபேதம்.
180	180	அகஸ்தியன்.	அசுவினிகள்.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்.
181	181	,,	,,	,,	,,
182	182	,,	,,	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6சீர் இருபேதம்.
183	183	,,	,,	திருஷ்டுப்.	6சீர்க்கழிநெடில்.
			ஐந்தாவது அத்தியாயம்.		
184	184	,,	,,	,,	,,
185	185	,,	த்யாவாப் பிருதிவிகள்.	,,	,,
186	186	,,	விசுவதேவர்கள்.	,,	,,

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

ஸூக்தம்.		ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
187	187	,,	அன்னஸ்துதி.	அநுஷ்டுப் கர்ப்பம், காயத்திரி, அநுஷ்டுப், பிரஹுதி.	கந்தாநுபூதிக்கலி. கலிவிருத்தம், கலிநிலைத்துறை, 6 சீர்.
188	188	,,	ஆப்ரீக்கள்.	காயத்திரி.	கலிவிருத்தம்.
189	189	,,	அக்கினி.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழிநெடில்.
190	190	,,	பிரஹஸ்பதி.	,,	,,
191	191	,,	நீர், திரணம், சூரியன்.	அநுஷ்டுப், மகாபங்தி, மகாபிரஹுதி,	கலிநிலைத்துறை, 6சீ ஓரடிமேல் வைப்பு, 6சீர் ஒருவகை.

2வது மண்டலம்.

192	1	கிருத்ஸமதன்.	அக்கினி.	ஜகதி,	6 சீர் ஒருவகை.
193	2	,,	,,	,,	,,
194	3	,,	ஆப்ரீக்கள்.	திருஷ்டுப், ஜகதி.	6 சீர் இருவகை.
195	4	ஸோமாஹுதி.	அக்கினி.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழிநெடில்.
196	5	,,	,,	அநுஷ்டுப்.	கலிநிலைத்துறை.
197	6	,,	,,	காயத்திரி.	கலிவிருத்தம்.
198	7	,,	,,	,,	,,
199	8	கிருத்ஸமதன்.	,,	காயத்திரி, அநுஷ்டுப்.	கலிவிருத்தம். கலிநிலைத்துறை.

ஆறுவது அத்தியாயம்.

200	9	,,	,,	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில்,
201	10	,,	,,	,,	,,
202	11	,,	இந்திரன்.	விராட் ஸ்தானம், திருஷ்டுப்.	,,
203	12	,,	,,	திருஷ்டுப்.	,,
204	13	,,	,,	ஜகதி. திருஷ்டுப்.	அறுசீர் இருபேதம்.
205	14	,,	,,	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில்.

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

சூக்தம்.		ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
225	34	,,	மருத்துக்கள்.	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6சீர் இருபே தம்.
226	35	,,	அபாங்பாத் து.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழி நெடில்
227	36	,,	ரிதுக்கள்.	ஜகதி.	6 சீர் ஒருவ கை.

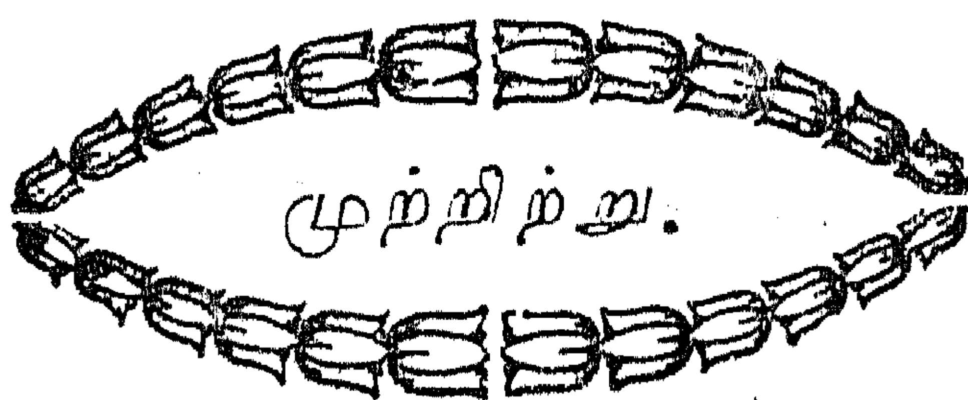
எட்டாவது அத்தியாயம்.

228	37	,,	,,	,,	,,
229	38	,,	ஸவிதா.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழி நெடில்.
230	39	,,	அசுவினிகள்.	,,	,,
231	40	,,	ஸோமபூஷர் கள், அதிதி.	,,	,,
232	41	,,	வாயு, இந்திர வாயுக்கள்மித் திரா வருணர் கள், அசுவினி கள், இந்திரன், விசுவதேவர் கள், ஸரஸ்வதி	காயத்திரி, அநுஷ்டுப், பிரஹதி.	கலிவிருத்தம் கலிநிலைத்து றை. அறுசீர் ஒருவகை.
233	42	,,	கபிஞ்சலரூப இந்திரன்.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
234	43	,,	,,	ஜகதி, அதிசக்வரி.	6 சீர் ஒருவ கை, 7 சீர் ஒ ருவகை.

3வது மண்டலம்:

235	1	விசுவாமித் திரர்.	அக்கினி.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
236	2	,,	வைசுவாநர அக்கினி.	ஜகதி.	6சீர் ஒருவ கை.
237	3	,,	,,	,,	,,
238	5	,,	ஆப்ரீக்கள்.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
239	4	,,	அக்கினி.	,,	,,
240	6	,,	,,	,,	,,

முக்கிய குறிப்பு:— இவ்விடத்து மூன்ருவது மண்டலம் முடியவில்லை யென்றறிக. மூன்ருவது மண்டலத்தில் இன்னும் 56 சூக்தங்கள் மிகுந்துள்ளன.

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

ஸூக்தம்.		ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
225	34	,,	மருத்துக்கள்.	ஜகதி, திருஷ்டுப்.	6சீர் இருபேதம்.
226	35	,,	அபாம்நபாத்து.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழிநெடில்
227	36	,,	ரிதுக்கள்.	ஜகதி.	6 சீர் ஒருவகை.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

228	37	,,	,,	,,	,,
229	38	,,	ஸவிதா.	திருஷ்டுப்.	6 சீர்க்கழிநெடில்.
230	39	,,	அசுவினிகள்.	,,	,,
231	40	,,	ஸோமபூஷர்கள், அதிதி.	,,	,,
232	41	,,	வாயு, இந்திரவாயுக்கள்மித்திரா வருணர்கள், அசுவினிகள், இந்திரன், விசுவதேவர்கள், ஸரஸ்வதி	காயத்திரி, அநுஷ்டுப், பிரஹதி.	கலிவிருத்தம் கலிநிலைத்துறை. அறுசீர் ஒருவகை.
233	42	,,	கபிஞ்சலரூப இந்திரன்.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில்.
234	43	,,	,,	ஜகதி, அதிசக்வரி.	6 சீர் ஒருவகை, 7 சீர் ஒருவகை.

3வது மண்டலம்:

235	1	விசுவாமித்திரர்.	அக்கினி.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில்.
236	2	,,	வைசுவாநர அக்கினி.	ஜகதி.	6சீர் ஒருவகை.
237	3	,,	,,	,,	,,
238	5	,,	ஆப்ரீக்கள்.	திருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில்.
239	4	,,	அக்கினி.	,,	,,
240	6	,,	,,	,,	,,

முக்கிய குறிப்பு:— இவ்விடத்து மூன்றுவது மண்டலம் முடியவில்லையென்றறிக. மூன்றுவது மண்டலத்தில் இன்னும் 56 ஸூக்தங்கள் மிகுந்துள்ளன.

